SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-146-26

Druk nr 3140

Warszawa, 23 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli dnia 24 października 2025 r.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli dnia 24 października 2025 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli dnia 24 października 2025 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 24 października 2025 roku w Brukseli została sporządzona Wzmocniona umowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony.

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia 2026 roku.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Karol Nawrocki

PREZES RADY MINISTRÓW

Donald Tusk

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Umowy o partnerstwie i współpracy zawierane przez Unię Europejską (zwaną dalej „UE") i jej państwa członkowskie z krajami trzecimi mają na celu przeniesienie na wyższy poziom dotychczasowych stosunków w wielu istotnych obszarach, w tym współpracy handlowej i inwestycyjnej, praw człowieka, praworządności, bezpieczeństwa, zmian klimatycznych i zrównoważonego rozwoju. Ratyfikacja Wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli dnia 24 października 2025 r. (zwanej dalej „Umową") będzie odzwierciedleniem nowych realiów politycznych i gospodarczych oraz kolejnym krokiem w rozwoju relacji UE i jej państw członkowskich z tym krajem.

Taszkent postrzega relacje z UE jako przeciwwagę dla współpracy z Rosją i Chinami. W ostatnich latach Republika Uzbekistanu, tak jak cały region Azji Centralnej (zwanej dalej „AC") staje się przedmiotem coraz większego zainteresowania ze strony UE oraz jej państw członkowskich. Wyrazem tego jest m.in. podpisanie nowej strategii UE wobec tego regionu w 2019 r., która zastąpiła poprzednią strategię przyjętą w 2007 r. Od 2021 r. Uzbekistan posiadał w relacjach z UE status GSP+. Ze względu na sytuację geopolityczną, związaną z agresją Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, jeszcze istotniejsze staje się zaangażowanie UE w rozwój relacji z państwami AC. Osłabienie pozycji Rosji w regionie zachęciło kraje AC do zacieśniania współpracy z innymi partnerami, w tym UE i jej państwami członkowskimi oraz Stanami Zjednoczonymi. UE dąży do odpowiedniego wykorzystania tego zainteresowania, także przez wzmacnianie dialogu politycznego, czego dowodem są zorganizowane w pierwszej połowie 2025 r. spotkania UE–AC. 27 marca 2025 r. w Aszchabadzie odbyło się spotkanie ministerialne UE–AC. Ze strony UE w spotkaniu wzięła udział Wysoka Przedstawiciel do spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa K. Kallas. Następnie w dniach 3–4 kwietnia 2025 r. w Samarkandzie odbył się pierwszy

szczyt UE–AC z udziałem szefów instytucji UE i prezydentów Republiki Kazachstanu, Republiki Kirgistanu, Republiki Tadżykistanu, Turkmenistanu i Republiki Uzbekistanu. Stronę unijną reprezentowali szefowa Komisji Europejskiej, przewodniczący Rady Europejskiej oraz wiceprezes Europejskiego Banku Inwestycyjnego i prezes Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju. We wspólnej deklaracji opublikowanej po szczycie ogłoszono podniesienie wzajemnych relacji do rangi „partnerstwa strategicznego", kładąc nacisk na współpracę w zakresie eksploracji surowców krytycznych (podpisano list intencyjny w tej sprawie), transportu, zielonej energii i łączności satelitarnej. W celu realizacji przedsięwzięć w tych dziedzinach przedstawiciele UE ogłosili pakiet inwestycyjny o wartości 12 mld euro. W dniach 12–13 maja 2025 r. w Brukseli odbył się, na marginesie Rady UE do spraw Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN), Dialog Wysokiego szczebla UE–AC o Gospodarczej i Finansowej Współpracy. Wydarzenie to było kontynuacją spotkań wysokiego szczebla między przedstawicielami UE i krajów AC. Stworzyło możliwość do pogłębionej dyskusji na poziomie technicznym Ministrów Finansów i przedstawicieli instytucji finansowych UE. 24 października 2025 r. w Brukseli została podpisana Umowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Uzbekistanem (EPCA – Enhanced Partnership and Cooperation Agreement). EPCA jest dokumentem mającym na celu pogłębienie współpracy politycznej, gospodarczej i społecznej.

Do 2016 r. Republika Uzbekistanu pod rządami byłego I sekretarza KC KP Republiki Uzbekistanu Isloma Karimowa była policyjno-autorytarną dyktaturą. Od czasu objęcia władzy przez nowego prezydenta Szawkata Mirzijojewa, kraj przechodzi proces reform politycznych i gospodarczych oraz otwiera się na współpracę z partnerami w regionie AC oraz Zachodem. Mimo trwających reform, podstawowe wolności często pozostają ograniczone, zarówno pod względem prawnym, jak i praktycznym. Odnowa życia politycznego przebiega powoli, ze względu na silną pozycję dawnych elit politycznych i istotną rolę jaką odgrywają struktury siłowe. W Republice Uzbekistanu brakuje prawdziwie niezależnych środków masowego przekazu, a pluralizm polityczny ma charakter fasadowy.

Wybory nadal są koncesjonowane, ale często władze desygnują osoby, które są rzeczywistymi liderami swoich wspólnot. W kraju panuje wolność religijna. Utrzymywane są dobre stosunki z sąsiadami, o czym świadczy uregulowanie wieloletnich kwestii spornych, w tym m.in. kwestii przebiegu granicy z Republiką Kirgiską. W Republice Uzbekistanu istnieje duże zainteresowanie współpracą z krajami członkowskimi UE. Mimo niedociągnięć w sferze prawnej, stworzono środowisko biznesowe sprzyjające inwestycjom bezpośrednim. Republika Uzbekistanu jest największym pod względem liczby ludności krajem AC, a co za tym idzie szybko rozwijającym się rynkiem z bardzo dużym potencjałem społecznym, wystarczy wskazać, że co roku na rynek pracy wkracza ok. 1 mln młodych pracowników. Dlatego tak istotna jest ratyfikacja Umowy, która przybliży Republikę Uzbekistanu do standardów zachodnich demokracji. Odnosi się to zarówno do kwestii praw człowieka, społeczeństwa obywatelskiego i praworządności, jak również środowiska prawnego przyjaznego rozwojowi handlu i inwestycji. Jest to ważne z punktu widzenia Rzeczypospolitej Polskiej, która ma szanse na dynamiczny rozwój współpracy handlowej i inwestycyjnej z Republiką Uzbekistanu.

Ratyfikacja Umowy wpisuje się ponadto w założenia i kierunki polskiej polityki zagranicznej, które zakładają pogłębianie współpracy politycznej i gospodarczej z krajami AC. Zawarte w Umowie postanowienia zapewnią wdrażanie norm i standardów prawa europejskiego, co przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa działalności polskich podmiotów gospodarczych w Uzbekistanie. Umowa przyczyni się także do realizacji Nowej Strategii UE wobec Azji Środkowej przyjętej 15 maja 2019 r.

2. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Umowa zastąpi Umowę o partnerstwie i współpracy ustanawiającą partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, podpisaną we Florencji dnia 21 czerwca 1996 r. (Dz. Urz. WE L 229 z 31.08.1999, str. 3, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 11, t. 56, str. 98, z późn. zm.; zwaną dalej

„Umową z 1996 r.”). Celem Umowy z 1996 r. było stworzenie odpowiednich ram dla dialogu politycznego między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Republiką Uzbekistanu, umożliwiających rozwój stosunków politycznych, popieranie starań podjętych przez Republikę Uzbekistanu w celu umocnienia demokracji, rozwoju gospodarki i doprowadzenia do końca procesu przechodzenia do gospodarki rynkowej. W Umowie z 1996 r. zawarto postanowienia o wspieraniu handlu i inwestycji oraz harmonijnych stosunków gospodarczych między Stronami, tym samym wspierając zrównoważony rozwój gospodarczy, oraz stworzono podstawy dla współpracy prawnej, gospodarczej, społecznej, finansowej, w zakresie cywilnych badań naukowych, technologicznej i kulturalnej. Umowa z 1996 r. składała się ze 102 artykułów, a jej postanowienia miały dość ogólny charakter, przede wszystkim ustalały ramy i kierunki współpracy, wskazując na działania, które powinna podjąć Republika Uzbekistanu w celu zakończenia transformacji do gospodarki rynkowej i państwa o demokratycznym ustroju. Celem negocjacji Umowy była chęć podwyższenia poziomu wzajemnych stosunków w celu odzwierciedlenia nowych realiów politycznych i gospodarczych oraz rozwoju partnerstwa. Umowa składa się z 356 artykułów i ma bardziej szczegółowy charakter. Zawiera obszerną regulację dotyczącą kwestii handlowych oraz praw własności intelektualnej.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne związane z wejściem w życie Umowy

1) Skutki prawne

Skutkiem prawnym zawarcia Umowy będzie ustanowienie Rady Współpracy na potrzeby nadzorowania realizacji jej celów oraz wprowadzania jej w życie. Rada Współpracy bada wszelkie istotne kwestie wynikłe w ramach Umowy, jak również wszelkie inne kwestie dwustronne lub międzynarodowe leżące we wspólnym interesie Stron. Rada Współpracy składa się z przedstawicieli Stron na szczeblu ministerialnym lub z osób przez nich wyznaczonych i zbiera się w regularnych odstępach czasu, zazwyczaj raz w roku.

Poza Radą Współpracy, Umowa ustanawia Komitet Współpracy (pomocniczy wobec Rady), Komitet Współpracy Parlamentarnej oraz Podkomitet do spraw Praw Własności Intelektualnej oraz umożliwia powołanie podkomitetów i innych organów wspierających Radę Współpracy. W Umowie ustanowiono również mechanizm służący rozstrzyganiu sporów między Stronami dotyczących wykładni i stosowania Umowy.

Umowa stworzy również ramy prawne do współpracy w dziedzinie migracji, w tym walki z nielegalną migracją, przewidując readmisję osób niespełniających warunków pobytu na terytorium Stron Umowy.

2) Skutki polityczne

Ratyfikacja Umowy będzie stanowiła istotny krok w intensyfikacji stosunków dwustronnych między UE i jej państwami członkowskimi a Republiką Uzbekistanu. Umowa tworzy ramy do bardziej konstruktywnego dialogu we wszystkich obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, czego skutkiem będzie pogłębienie więzi politycznych i gospodarczych między obiema Stronami.

Umowa kładzie silny nacisk na wspólne wartości, demokrację i praworządność, prawa człowieka i społeczeństwo obywatelskie. W tym kontekście skutkiem politycznym Umowy będzie stworzenie nowych, wzmocnionych ram współpracy opartych na poszanowaniu demokracji i praw człowieka, do których państwa członkowskie będą mogły się odnosić również w relacjach bilateralnych z Republiką Uzbekistanu. Będzie stanowiła zarazem impuls do wdrażania standardów zachodnich w zakresie funkcjonowania instytucji państwowych, w tym do zwalczania korupcji. Wpłynie to na tworzenie przyjaznego środowiska dla inwestycji bezpośrednich i wymiany handlowej.

Umowa w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa będzie koncentrować się na stabilności regionalnej i współpracy międzynarodowej, nierozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, zapobieganiu konfliktom i zarządzaniu kryzysowemu.

Współpraca w zakresie sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa obejmie ochronę danych osobowych, migrację, w tym kwestie readmisji i walkę z nielegalną migracją, walkę z praniem pieniędzy, zwalczanie terroryzmu, walkę z przestępczością zorganizowaną i korupcją, zwalczanie nielegalnego handlu narkotykami, a także współpracę sądową i ochronę konsularną.

3) Skutki gospodarcze

Istotną część Umowy stanowią postanowienia dotyczące handlu i kwestii związanych z handlem. Mają one służyć zwiększeniu handlu między Stronami, w czym mają pomóc postanowienia dot. ułatwień procedur celnych, ograniczenia barier technicznych, w tym tych dotyczących środków sanitarnych i fitosanitarnych. Handel usługami i inwestycjami ma być ułatwiony dzięki swobodnemu transferowi płatności bieżących i ułatwionemu przepływowi kapitału. Umowa ma również służyć faktycznemu i wzajemnemu otwarciu rynków zamówień rządowych, promowaniu innowacji i kreatywności, wspieraniu tworzenia warunków sprzyjających niezakłóconej konkurencji w działalności gospodarczej. Przewidziano również utworzenie skutecznego mechanizmu rozstrzygania sporów w celu rozwiązania sporów dotyczących wykładni i stosowania postanowień Umowy odnoszących się do handlu.

Oczekiwanym skutkiem zawarcia Umowy jest wzrost handlu, osiągnięty dzięki poprawie otoczenia biznesowego.

Wskazana powyżej poprawa otoczenia biznesowego zostanie osiągnięta dzięki przewidzianej w Umowie lepszej ochronie praw własności intelektualnej, zwłaszcza w odniesieniu do prawa autorskiego, znaków towarowych, patentów i ochrony oznaczeń geograficznych (załącznik 7-C do Umowy zawiera listę oznaczeń geograficznych UE, które będą chronione w Republice Uzbekistanu). Pozytywny wpływ w tym zakresie wywrą również postanowienia uwzględniające przepisy Światowej Organizacji Handlu, np. zasady związane z ustalaniem wartości celnej towarów oraz z zakresu praw własności intelektualnej. Zapewnią one większą przewidywalność i atrakcyjność dla inwestorów z UE.

Skutkiem, który może mieć pozytywny wpływ na stosunki gospodarcze jest powierzenie, dzięki przepisom Umowy, uprawnień Europejskiemu Urzędowi do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) do przeprowadzania kontroli na miejscu oraz inspekcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz. Urz. UE L 248 z 18.09.2013, str. 1, z późn. zm.) oraz rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz. Urz. WE L 292 z 15.11.1996, str. 2, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 9, t. 1, str. 303, z późn. zm.), a także z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz. Urz. WE L 312 z 23.12.1995, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 340), w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakakolwiek inna nielegalna działalność naruszająca interesy finansowe UE.

4) Skutki finansowe

Zawarcie Umowy nie wywoła bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego w roku bieżącym oraz w latach następnych i nie będzie podstawą do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel.

5) Skutki społeczne

Zawarcie Umowy może wywołać pozytywne skutki społeczne w Republice Uzbekistanu, wynikające głównie z regulacji dotyczących praworządności, praw człowieka i bezpieczeństwa. Umowa już w artykule 5 i 6 określa zacieśnianie współpracy w celu zapewnienia poszanowania zasad demokracji, praw człowieka, ochrony dzieci przed przemocą, eliminowaniu przemocy wobec kobiet i dziewcząt,

zapewnienia równouprawnienia płci, a także ochrony podstawowych wartości. Umowa otworzy UE i jej państwom członkowskim ścieżkę do pogłębionego dialogu, intensyfikacji kontaktów oraz wymiany informacji i doświadczeń z instytucjami publicznymi oraz społeczeństwem obywatelskim Republiki Uzbekistanu. Co w perspektywie może zapewnić wzmocnienie roli społeczeństwa obywatelskiego w gospodarczym, społecznym i politycznym rozwoju otwartego społeczeństwa demokratycznego w Republice Uzbekistanu.

Skutkiem zawarcia Umowy w wymiarze społecznym będzie również pogłębienie współpracy, a tym samym w dłuższej perspektywie poprawa sytuacji społecznej w dziedzinach takich jak zdrowie, środowisko, zmiany klimatu, energia, podatki, edukacja i kultura, praca, zatrudnienie i sprawy społeczne, nauka i technologia oraz transport.

4. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Ze względu na mieszany charakter Umowy, wynikający z zakresu kompetencji Unii Europejskiej oraz jej państw członkowskich, określonych w Traktacie o Unii Europejskiej oraz Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wejście w życie Umowy wymaga przeprowadzenia odpowiedniej procedury wyrażenia zgody na związanie również we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej, w tym w Rzeczypospolitej Polskiej.

Umowa zawiera kwestie regulowane w Rzeczypospolitej Polskiej aktami rangi ustawowej. Dotyczy m.in.: zwalczania terroryzmu, handlu ludźmi (ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, Dz. U. z 2025 r. poz. 383, z późn. zm.), przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (ustawa z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, Dz. U. z 2025 r. poz. 644, z późn. zm.) oraz współpracy między organami ścigania i migracji (ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, Dz. U. z 2025 r. poz. 1079, z późn. zm.).

W związku z powyższym Umowa podlega ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.).

W celu wykonania Umowy nie jest konieczne przyjęcie określonych środków prawnych. Wejście Umowy w życie nie spowoduje więc konieczności zmiany polskiego prawa. Umowa nie dotyczy bezpośrednio osób fizycznych ani prawnych. Nie zmienia również spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym.

2026/918

30.4.2026

WZMOCNIONA UMOWA O PARTNERSTWIE I WSPÓŁPRACY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A REPUBLIKĄ UZBEKISTANU, Z DRUGIEJ STRONY

PREAMBUŁA

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA CHORWACJI,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

WĘGRY,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

Umawiające się Strony Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwane dalej „państwami członkowskimi",

oraz

UNIA EUROPEJSKA,

z jednej strony,

oraz REPUBLIKA UZBEKISTANU,

z drugiej strony,

zwane dalej łącznie „Stronami",

BIORĄC POD UWAGĘ swoje silne więzi i wspólne wartości,

BIORĄC POD UWAGĘ pragnienie wzmocnienia wzajemnie korzystnej współpracy nawiązanej na podstawie Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, podpisanej we Florencji dnia 21 czerwca 1996 r.,

BIORĄC POD UWAGĘ chęć podwyższenia poziomu wzajemnych stosunków w celu odzwierciedlenia nowych realiów politycznych i gospodarczych oraz rozwoju ich partnerstwa,

WYRAŻAJĄC wspólną wolę skonsolidowania, pogłębienia i zróżnicowania swojej współpracy na wszystkich poziomach w odniesieniu do kwestii dwustronnych, regionalnych i międzynarodowych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie do wzmacniania promowania, ochrony i urzeczywistniania praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania zasad demokracji, praworządności i dobrych rządów,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie do przestrzegania zasad ustanowionych w Karcie Narodów Zjednoczonych, Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją A/RES/217 (III) A w dniu 10 grudnia 1948 r., zasad przyjętych przez Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (zwaną dalej „OBWE"), w szczególności zawartych w Akcie końcowym z Helsinek przyjętym w dniu 1 sierpnia 1975 r. podczas Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (zwanym dalej „Aktem końcowym OBWE z Helsinek"), zasad ustanowionych w Międzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją nr 2200A (XXI) w dniu 16 grudnia 1966 r. oraz w Międzynarodowym pakcie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją nr 2200A (XXI) w dniu 16 grudnia 1966 r., a także zasad i norm prawa międzynarodowego,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie do aktywnego wspierania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz angażowania się w skuteczny multilateralizm i pokojowe rozwiązywanie sporów, w szczególności poprzez współpracę w ramach ONZ i OBWE,

BIORĄC POD UWAGĘ pragnienie nawiązania i dalszego rozwijania regularnego dialogu politycznego w kwestiach dwustronnych i międzynarodowych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do wypełniania obowiązków międzynarodowych w zakresie zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia (zwanej dalej „BMR") i środków jej przenoszenia,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do wzmocnienia współpracy w obszarze sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, w tym w obszarze zwalczania korupcji,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do przyczynienia się, w drodze współpracy, do politycznego, społeczno-gospodarczego i instytucjonalnego rozwoju,

BIORĄC POD UWAGĘ wolę umocnienia stosunków gospodarczych w oparciu o zasady gospodarki wolnorynkowej oraz stworzenia klimatu sprzyjającego rozwojowi dwustronnych stosunków handlowych i inwestycyjnych oraz obustronnie korzystnej łączności,

WSPIERAJĄC osiągnięcia i wysiłki Republiki Uzbekistanu na rzecz poprawy klimatu biznesowego, walki z korupcją, tworzenia wzrostu gospodarczego i miejsc pracy,

ZACHĘCAJĄC Republikę Uzbekistanu do przystąpienia do Światowej Organizacji Handlu (zwanej dalej „WTO") oraz przejrzystego i niedyskryminującego wdrażania praw i obowiązków w ramach WTO, a także potwierdzając zamiar udzielania przez Unię Europejską pomocy technicznej w tym procesie, w tym w dziedzinie certyfikacji norm i standardów, prawodawstwa w zakresie ochrony własności intelektualnej i praktyk w zakresie egzekwowania prawa,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do poszanowania zasady zrównoważonego rozwoju oraz do współpracy w dążeniu do realizacji celów określonych w Agendzie ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do zapewnienia zrównoważenia środowiskowego i ochrony środowiska, w tym przez współpracę transgraniczną oraz wykonanie wielostronnych umów środowiskowych, których są stronami, oraz do wzmocnienia współpracy we wszystkich obszarach działań w dziedzinie klimatu zgodnie z Porozumieniem paryskim do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu przyjętym dnia 12 grudnia 2015 r. (zwanym dalej „porozumieniem klimatycznym z Paryża"),

UZNAJĄC, że wszelka współpraca w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej między Stronami niniejszej Umowy jest regulowana Umową o współpracy na rzecz pokojowego wykorzystania energii jądrowej między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej (Euratom) a Rządem Republiki Uzbekistanu, podpisaną w Brukseli dnia 6 października 2003 r., i nie wchodzi w zakres niniejszej Umowy,

BIORĄC POD UWAGĘ pragnienie rozszerzenia współpracy i kontaktów w dziedzinie nauki i technologii, innowacji i edukacji, kultury i sportu,

BIORĄC POD UWAGĘ swoje zobowiązanie do wspierania współpracy transgranicznej i regionalnej,

ODNOTOWUJĄC, że w przypadku gdy Strony postanowią w ramach niniejszej Umowy przystąpić do umów szczegółowych dotyczących przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zawartych przez Unię Europejską na mocy części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE") po wejściu w życie niniejszej Umowy, postanowienia takich przyszłych umów szczegółowych nie będą wiążące dla Irlandii, chyba że Unia Europejska wraz z Irlandią, odnośnie do jej wcześniejszych stosunków dwustronnych, zawiadomi Uzbekistan, że Irlandia została związana takimi przyszłymi umowami szczegółowymi jako część Unii Europejskiej zgodnie z protokołem nr 21 w sprawie stanowiska Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej („TUE") i TFUE; podobnie odnotowując, że wszelkie późniejsze środki wewnętrzne Unii Europejskiej, które przyjmuje się na podstawie części trzeciej tytuł V TFUE w celu wykonania niniejszej Umowy, nie będą wiążące dla Irlandii, chyba że Irlandia zgłosi swój zamiar uczestniczenia w takich środkach lub ich wprowadzenia zgodnie z protokołem nr 21; oraz odnotowując również, że takie przyszłe umowy lub takie późniejsze środki wewnętrzne Unii Europejskiej wchodziłyby w zakres protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii załączonego do TUE i TFUE,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I

CELE I ZASADY OGÓLNE

ARTYKUŁ 1

Cele

1. W niniejszej Umowie ustanawia się wzmocnione partnerstwo i współpracę między Stronami oparte na wspólnych wartościach, wspólnych interesach i dążeniu do wzmocnienia wzajemnych stosunków we wszystkich obszarach jej stosowania z wzajemną korzyścią.

2. To partnerstwo i współpraca stanowią zachodzący między Stronami proces, który przyczynia się do zrównoważonego rozwoju, pokoju, stabilności i bezpieczeństwa poprzez zwiększoną zbieżność w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, skuteczną współpracę polityczną i gospodarczą oraz multilateralizm.

ARTYKUŁ 2

Zasady ogólne

1. Poszanowanie zasad demokracji oraz praw człowieka i podstawowych wolności, określonych w szczególności w Powszechnej deklaracji praw człowieka, Karcie Narodów Zjednoczonych, akcie końcowym KBWE z Helsinek, jak również w innych stosownych instrumentach międzynarodowych z zakresu praw człowieka, których są stronami, stanowi podwaliny polityki wewnętrznej i międzynarodowej obydwu Stron oraz istotny element niniejszej Umowy.

2. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do przestrzegania międzynarodowych norm pracy zgodnie z konwencjami Międzynarodowej Organizacji Pracy (zwanej dalej „MOP"), których są lub mogą stać się stronami.

3. Strony potwierdzają poszanowanie zasad dobrych rządów, w tym tych dotyczących zwalczania korupcji na wszystkich szczeblach.

4. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do przestrzegania zasad gospodarki wolnorynkowej, promowania zrównoważonego rozwoju i przeciwdziałania zmianie klimatu.

5. Strony zobowiązują się do walki z różnymi formami międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i terroryzmu, walki z rozprzestrzenianiem BMR i środków jej przenoszenia oraz do skutecznego multilateralizmu.

6. Strony wprowadzają w życie niniejszą Umowę w oparciu o wspólne wartości, zasady równego dialogu, wzajemnego zaufania, szacunku i korzyści, współpracy regionalnej, skutecznego multilateralizmu oraz przestrzegania swoich obowiązków międzynarodowych wynikających w szczególności z członkostwa w ONZ i OBWE.

TYTUŁ II

DIALOG I REFORMY POLITYCZNE, WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE POLITYKI ZAGRANICZNEJ I BEZPIECZEŃSTWA

ARTYKUŁ 3

Cele dialogu politycznego

Strony rozwijają skuteczny dialog polityczny we wszystkich obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym w obszarach polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz reformy wewnętrznej. Cele dialogu politycznego są następujące:

a) zwiększenie skuteczności współpracy politycznej i zbieżności w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz promowanie, utrzymywanie i umacnianie pokoju oraz stabilności i bezpieczeństwa regionalnego i międzynarodowego w oparciu o skuteczny multilateralizm;

b) wzmocnienie zrównoważonego rozwoju politycznego, społeczno-gospodarczego i instytucjonalnego;

c) umacnianie poszanowania zasad demokracji, praworządności i dobrych rządów, praw człowieka, i podstawowych wolności oraz zacieśnienie współpracy w tych dziedzinach;

d) rozwijanie dialogu i pogłębianie współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony;

e) promowanie pokojowego rozwiązywania sporów i zasad integralności terytorialnej, nienaruszalności granic, suwerenności i niezależności; oraz

f) dalsza poprawa warunków w zakresie współpracy regionalnej.

ARTYKUŁ 4

Demokracja i praworządność

Strony pogłębiają dialog i współpracę celem:

a) zapewnienia poszanowania zasad demokracji i praworządności, a także dalszego zwiększania stabilności, skuteczności i rozliczalności instytucji demokratycznych;

b) wspierania wysiłków na rzecz wdrażania reform sądownictwa i systemu prawnego w celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania instytucji w dziedzinie ścigania przestępstw i wymiaru sprawiedliwości, dostępu do wymiaru sprawiedliwości i prawa do rzetelnego procesu sądowego, niezależności, rozliczalności i efektywności systemu sądownictwa, a także wzmocnienia gwarancji proceduralnych w sprawach karnych oraz praw ofiar i świadków;

c) wspierania e-rządzenia i prowadzenia reformy administracji publicznej, aby zapewnić sprawowanie rządów w sposób rozliczalny, efektywny i przejrzysty na wszystkich poziomach;

d) udzielania wsparcia we wzmacnianie procesów wyborczych i zwiększania zdolności organów wyborczych; oraz

e) zapewnienia skutecznego zwalczania korupcji na wszystkich szczeblach.

ARTYKUŁ 5

Prawa człowieka i podstawowe wolności

Strony współpracują w zakresie promowania i ochrony praw człowieka i podstawowych wolności oraz pogłębiają dialog w celu:

a) zapewnienia i promowania poszanowania praw człowieka i praw osób należących do mniejszości etnicznych, religijnych i językowych oraz grup szczególnie wrażliwych, takich jak osoby z niepełnosprawnościami, a także zwalczania przemocy i wszelkich form dyskryminacji;

b) zapewnienia i promowania ochrony dzieci przed przemocą, wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem;

c) zapewnienia ochrony i promowania praw człowieka i podstawowych wolności, zarówno praw obywatelskich i politycznych, jak i praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, w tym wolności wypowiedzi i mediów, wolności pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się, wolności od tortur i brutalnego traktowania oraz wolności religii lub przekonań;

d) promowania praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz skutecznego egzekwowania norm pracy zgodnie z konwencjami MOP, których są lub mogą zostać stronami;

e) eliminowania przemocy wobec kobiet i dziewcząt, a także zapewnienia równouprawnienia płci, w tym mającego znaczenie uczestnictwa i upodmiotowienia kobiet i dziewcząt;

f) wzmacniania krajowych instytucji praw człowieka, między innymi przez znaczący udział tych instytucji w procesach decyzyjnych, oraz

g) wzmacniania współpracy w ramach organów ONZ zajmujących się prawami człowieka oraz w ramach procedur specjalnych w zakresie praw człowieka i skutecznego wdrażania ich zaleceń.

ARTYKUŁ 6

Społeczeństwo obywatelskie

Strony współpracują na rzecz wzmocnienia środowiska sprzyjającego społeczeństwu obywatelskiemu i jego roli w gospodarczym, społecznym i politycznym rozwoju otwartego społeczeństwa demokratycznego, w szczególności poprzez:

a) wzmocnienie możliwości, niezależności i odpowiedzialności organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

b) wspieranie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w procesy kształtowania prawa i polityki przez ustanowienie otwartego, przejrzystego i regularnego dialogu między, z jednej strony, instytucjami publicznymi a z drugiej – przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego;

c) intensyfikację kontaktów oraz wymianę informacji i doświadczeń między wszystkimi sektorami społeczeństwa obywatelskiego w Unii Europejskiej i w Republice Uzbekistanu; oraz

d) zapewnienie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w stosunki między Stronami, w tym w wykonywanie niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 7

Polityka zagraniczna i bezpieczeństwa

1. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do poszanowania powszechnych zasad i norm prawa międzynarodowego, w tym tych określonych w Karcie Narodów Zjednoczonych i akcie końcowym OBWE z Helsinek, między innymi zasad: suwerennej równości, poszanowania praw nierozerwalnie związanych z suwerennością; powstrzymywania się od stosowania gróźb lub siły; nienaruszalności granic; integralności terytorialnej państw; pokojowego rozstrzygania sporów; nieingerowania w sprawy wewnętrzne; poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, w tym wolności myśli, sumienia, religii lub przekonań; równouprawnienia i samostanowienia narodów; współpracy między państwami i wypełniania w dobrej wierze obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego.

2. Strony zacieśniają dialog i współpracę w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, uwzględniając aspekty polityki bezpieczeństwa i obrony, oraz zajmują się w szczególności kwestiami dotyczącymi zapobiegania konfliktom oraz wzmocnionego i skutecznego zarządzania kryzysowego, ograniczania ryzyka, cyberbezpieczeństwa, skutecznego funkcjonowania sektora bezpieczeństwa, stabilizacji regionalnej, rozbrojenia, nieproliferacji, kontroli zbrojeń i kontroli wywozu broni.

ARTYKUŁ 8

Poważna przestępczość budząca niepokój wspólnoty międzynarodowej

1. Strony potwierdzają, że najpoważniejsze przestępstwa budzące niepokój całej społeczności międzynarodowej nie mogą pozostawać bezkarne i że musi zostać zapewnione ich skuteczne ściganie przez wprowadzanie środków na szczeblu krajowym i wzmacnianie współpracy międzynarodowej.

2. Strony uznają, że ustanowienie i funkcjonowanie Międzynarodowego Trybunału Karnego i innych wielostronnych struktur przyczynia się do promowania pokoju i sprawiedliwości na świecie. Strony współpracują w tym zakresie, w tym przez dialog.

3. Strony współpracują w prowadzeniu dialogu poświęconego kwestiom związanym z ludobójstwem, zbrodniami przeciwko ludzkości i zbrodniami wojennymi, wykorzystując do tego stosowne ramy współpracy dwustronnej i wielostronnej.

ARTYKUŁ 9

Zapobieganie konfliktom i zarządzanie kryzysowe

Strony współpracują w zakresie zapobiegania konfliktom i zarządzania kryzysowego w celu stworzenia obszaru pokoju i stabilności.

ARTYKUŁ 10

Stabilność regionalna i pokojowe rozwiązywanie sporów

1. Strony intensyfikują wspólne działania na rzecz poprawy warunków dla dalszej współpracy regionalnej w kluczowych obszarach, takich jak zrównoważone zarządzanie transgranicznymi zasobami wodnymi, mineralnymi i energetycznymi, zarządzanie granicami ułatwiające legalne transgraniczne przepływy osób i towarów, zrównoważona łączność, stosunki dobrosąsiedzkie oraz demokratyczny i zrównoważony rozwój, przyczyniając się tym samym do stabilności i bezpieczeństwa w Azji Środkowej. Strony dążą do pokojowego rozwiązywania konfliktów.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, muszą być zgodne z celem, jakim jest utrzymywanie pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, określonym w Karcie Narodów Zjednoczonych, akcie końcowym KBWE z Helsinek i innych odpowiednich instrumentach wielostronnych, których Unia Europejska i Republika Uzbekistanu są stronami.

ARTYKUŁ 11

Przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu BMR

1. Strony uznają, że rozprzestrzenianie BMR i środków jej przenoszenia, zarówno do państw, jak i do podmiotów niepaństwowych, stanowi jedno z największych zagrożeń dla stabilności i bezpieczeństwa w wymiarze międzynarodowym.

2. Strony współpracują i przyczyniają się do walki z rozprzestrzenianiem BMR i środków jej przenoszenia poprzez pełne poszanowanie i wykonanie odpowiednich obowiązków wynikających z traktatów i umów międzynarodowych dotyczących rozbrojenia i nierozprzestrzeniania, a także innych odpowiednich instrumentów międzynarodowych, których są stronami. Strony zgadzają się, że niniejsze postanowienie stanowi zasadniczy element niniejszej Umowy.

3. Strony ponadto współpracują i przyczyniają się do walki z rozprzestrzenianiem BMR i środków jej przenoszenia poprzez:

a) podejmowanie działań mających na celu, w zależności od przypadku, podpisanie, ratyfikowanie lub przystąpienie do wszelkich innych odpowiednich instrumentów międzynarodowych oraz ich pełne wykonanie;

b) ustanowienie skutecznego krajowego systemu kontroli wywozu, obejmującego kontrolę wywozu oraz tranzytu towarów związanych z BMR, uwzględniającego kontrolę końcowego przeznaczenia technologii podwójnego zastosowania pod kątem BMR oraz przewidującego skuteczne kary w przypadku naruszenia kontroli wywozu.

4. Strony ustanawiają regularny dialog, który będzie towarzyszył tym elementom i który je umocni.

ARTYKUŁ 12

Kontrola wywozu broni strzeleckiej i lekkiej oraz broni konwencjonalnej

1. Strony uznają, że nielegalne wytwarzanie i transfer broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do niej, a także obrót nimi, ich nadmierne gromadzenie, niewłaściwie zabezpieczone składowanie i niekontrolowane rozprzestrzenianie oraz złe zarządzanie nimi nadal stanowią poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

2. Strony wypełniają i w pełni wykonują swoje obowiązki dotyczące nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, w tym amunicją do niej, na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, a także swoich zobowiązań w ramach Programu działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach przyjętego w dniu 20 lipca 2001 r. oraz traktatów i umów międzynarodowych, których są stronami.

3. Strony uznają znaczenie wewnętrznych systemów kontroli transferu broni konwencjonalnej, zgodnie z istniejącymi normami międzynarodowymi, których są stroną. Strony uznają znaczenie stosowania takich kontroli w odpowiedzialny sposób, aby przyczynić się do międzynarodowego i regionalnego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności oraz ograniczenia cierpień ludzi, a także do zapobiegania przenikaniu broni konwencjonalnej.

4. Strony zachęcają do współpracy i koordynacji, komplementarności i wspólnych działań w swoich staraniach zmierzających do uregulowania międzynarodowego handlu bronią konwencjonalną lub jego lepszego uregulowania oraz do zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią, zwalczania i eliminowania go, w tym przez prowadzenie regularnego dialogu.

TYTUŁ III

SPRAWIEDLIWOŚĆ, WOLNOŚĆ I BEZPIECZEŃSTWO

ARTYKUŁ 13

Ochrona danych osobowych

1. Strony uznają znaczenie promowania i zapewniania podstawowych praw do prywatności i ochrony danych osobowych.

2. Strony współpracują w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony i skutecznego egzekwowania praw, o których mowa w ust. 1, w tym w kontekście organów ścigania w celu zapobiegania terroryzmowi międzynarodowemu i innym przestępstwom o charakterze transgranicznym oraz ich zwalczania.

3. Strony uznają, że zapewnienie ochrony danych osobowych stanowi jeden z podstawowych czynników przyczyniających się do dalszego rozwoju stosunków gospodarczych i handlowych oraz budowania zaufania obywateli do gospodarki cyfrowej.

4. Współpraca Stron obejmuje praktyczną pomoc w harmonizacji ich odpowiedniego prawodawstwa w dziedzinie ochrony danych osobowych, z uwzględnieniem unijnych i międzynarodowych aktów prawnych i norm, w tym Konwencji Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych sporządzonej dnia 28 stycznia 1981 r. i Protokołu dodatkowego do tej Konwencji o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych dotyczącego organów nadzorczych i transgranicznych przepływów danych, sporządzonego dnia 8 listopada 2001 r., a także współpracę w zakresie egzekwowania przepisów o ochronie danych.

ARTYKUŁ 14

Współpraca w zakresie migracji, azylu i zarządzania granicami

1. Strony potwierdzają znaczenie ustanowienia wszechstronnego dialogu na temat wszystkich kwestii związanych z migracją, w tym na temat legalnej migracji zgodnie z kompetencjami Unii Europejskiej i krajowymi, przyczyn nielegalnej migracji, ochrony międzynarodowej, a także zapobiegania nielegalnej migracji, przemytowi ludzi i handlowi ludźmi oraz walki z tymi zjawiskami.

2. Współpraca opiera się na ocenie konkretnych potrzeb dokonanej w ramach wzajemnych konsultacji Stron i jest wdrażana zgodnie z prawodawstwem Stron. Współpraca skupi się w szczególności na:

a) eliminowaniu pierwotnych przyczyn nielegalnej migracji;

b) opracowywaniu oraz wdrażaniu na szczeblu krajowym przepisów i praktyk w zakresie ochrony międzynarodowej, zgodnie z uniwersalnymi zasadami i normami, oraz zapewnieniu poszanowania zasady *non-refoulement*;

c) uznawaniu znaczenia Deklaracji nowojorskiej w sprawie uchodźców i migrantów przyjętej rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/71/1 z dnia 19 września 2016 r. oraz zacieśnianiu współpracy międzynarodowej i regionalnej w ramach ONZ i odpowiednich forów regionalnych;

d) zasadach przyjmowania, a także prawach i statusie osób przyjmowanych, równym traktowaniu i integracji legalnie przebywających obcokrajowców, ich kształceniu i szkoleniu oraz środkach zwalczania rasizmu i ksenofobii;

e) ustanowieniu skutecznej i prewencyjnej polityki zwalczania nielegalnej migracji, przemytu migrantów i handlu ludźmi, zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej przyjętej rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/55/25 z dnia 8 stycznia 2001 r. i protokołami do niej, które weszły w życie w odniesieniu do Stron, w tym na sposobach zwalczania siatek przemytniczych, rozbijania siatek przestępczych zajmujących się handlem ludźmi oraz ochrony ofiar handlu ludźmi;

f) kwestiach takich jak organizacja, szkolenie, najlepsze praktyki i inne środki operacyjne mające na celu sprostanie wyzwaniom związanym z migracją, w szczególności nielegalną migracją, bezpieczeństwem dokumentów, polityką wizową mającą na celu ułatwienie mobilności obywateli oraz systemami zarządzania granicami i systemami informacji o migracjach; oraz

g) kwestiach związanych z działalnością zawodową i ochroną praw legalnych migrantów i członków ich rodzin zgodnie z normami międzynarodowymi.

ARTYKUŁ 15

Readmisja i walka z nielegalną migracją

1. Strony uzgadniają, że w ramach współpracy na rzecz zapobiegania i przeciwdziałania nielegalnej migracji:

a) Republika Uzbekistanu dokonuje readmisji swoich obywateli, którzy nie spełniają warunków obowiązujących w odniesieniu do przyjazdu na terytorium państwa członkowskiego, obecności lub pobytu na tym terytorium, bądź którzy przestali te warunki spełniać, a readmisję taką przeprowadza się na wniosek tego państwa członkowskiego, bez zbędnej zwłoki;

b) każde państwo członkowskie dokonuje readmisji swoich obywateli, którzy nie spełniają warunków obowiązujących w odniesieniu do przyjazdu na terytorium Republiki Uzbekistanu, obecności lub pobytu na tym terytorium, bądź którzy przestali te warunki spełniać, a readmisję taką przeprowadza się na wniosek Republiki Uzbekistanu, bez zbędnej zwłoki, oraz

c) państwa członkowskie i Republika Uzbekistanu zapewniają swoim obywatelom odpowiednie dokumenty podróży do takich celów w terminie trzydziestu dni od dnia, w którym Strona występująca z wnioskiem złożyła, w tym drogą elektroniczną, wniosek o readmisję sporządzony zgodnie ze wzorem określonym w załączniku 3 (zawierający, o ile to możliwe, dokumenty potwierdzające obywatelstwo).

Jeżeli dokument podróży nie został wydany w tym terminie, Strony mogą wykorzystać „europejski dokument podróży do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich" określony w załączniku do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1953 ([1]) lub podobny dokument podróży Republiki Uzbekistanu.

Jeżeli osoba, która ma zostać poddana readmisji, nie posiada żadnych dokumentów ani innych dowodów potwierdzających jej obywatelstwo, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne i konsularne zainteresowanego państwa członkowskiego lub Republiki Uzbekistanu zapewnia – na prośbę Republiki Uzbekistanu lub tego państwa członkowskiego– pełną współpracę w celu ustalenia obywatelstwa tej osoby.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1953 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie ustanowienia europejskiego dokumentu podróży do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich oraz uchylające zalecenie Rady z dnia 30 listopada 1994 r. (Dz.U. UE L 311 z 17.11.2016, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1953/oj).

2. Strony mogą rozważyć możliwość negocjowania:

a) umowy między Unią Europejską a Republiką Uzbekistanu regulującej szczególne procedury i obowiązki państw członkowskich i Republiki Uzbekistanu w zakresie readmisji;

b) umowy o ułatwieniach wizowych dla obywateli Unii Europejskiej i Republiki Uzbekistanu.

ARTYKUŁ 16

Przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

1. Strony współpracują na rzecz zapobiegania wykorzystywaniu ich instytucji finansowych oraz wyznaczonych niefinansowych przedsiębiorstw i zawodów do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz na rzecz zwalczania takiego wykorzystywania.

2. W tym celu wymieniają informacje zgodnie ze swoimi przepisami i współpracują na rzecz zapewnienia skutecznego i pełnego wdrożenia zaleceń Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (zwanej dalej „FATF") oraz innych norm przyjętych przez odpowiednie organy międzynarodowe działające w tej dziedzinie. Współpraca ta może obejmować między innymi identyfikację, śledzenie, zajmowanie, konfiskatę i odzyskiwanie aktywów lub funduszy pochodzących z dochodów z przestępstwa. Na potrzeby tej wymiany informacji Strony posługują się bezpiecznymi i niezawodnymi kanałami takimi jak te określone w opracowanej przez Grupę Egmont karcie jednostek analityki finansowej oraz stosują zasady wymiany informacji między jednostkami analityki finansowej Grupy Egmon.

ARTYKUŁ 17

Niedozwolone środki odurzające

1. Strony współpracują na rzecz zapewnienia zrównoważonego, opartego na dowodach i zintegrowanego podejścia do postępowania z niedozwolonymi środkami odurzającymi i nowymi substancjami psychoaktywnymi.

2. Polityka i działania dotyczące środków odurzających mają na celu wzmocnienie struktur służących zapobieganiu obrotowi niedozwolonymi środkami odurzającymi i eliminowaniu tych środków, ograniczaniu podaży takich środków, handlu nimi i popytu na nie oraz radzeniu sobie ze skutkami zdrowotnymi i społecznymi używania niedozwolonych środków odurzających w celu ograniczenia szkód. Strony współpracują na rzecz zapobiegania wykorzystywaniu prekursorów chemicznych do nielegalnej produkcji środków odurzających i substancji psychotropowych lub nowych substancji psychoaktywnych.

3. Strony uzgadniają metody współpracy niezbędne do osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 1. Działania opierają się na wspólnie uzgodnionych zasadach określonych w konwencjach ONZ w sprawie kontroli środków odurzających oraz innych porozumieniach międzynarodowych, których są stroną.

ARTYKUŁ 18

Walka z przestępczością zorganizowaną i korupcją

1. Strony współpracują w zakresie zwalczania i zapobiegania działalności przestępczej i nielegalnej, w tym działalności transnarodowej, zorganizowanej lub innej, takiej jak:

a) przemyt migrantów;

b) handel ludźmi;

c) przemyt broni palnej, w tym broni strzeleckiej i lekkiej, oraz nielegalny handel taką bronią;

d) przemyt niedozwolonych środków odurzających, substancji psychotropowych i prekursorów oraz handel nimi;

e) przemyt towarów i nielegalny handel towarami;

f) nielegalna działalność gospodarcza i finansowa, taka jak podrabianie, import równoległy i naruszenia praw własności intelektualnej, a także oszustwa podatkowe i oszustwa przetargowe;

g) sprzeniewierzenie środków publicznych w ramach projektów finansowanych przez międzynarodowych darczyńców;

h) wszystkie formy korupcji, zarówno w sektorze prywatnym, jak i publicznym;

i) fałszowanie dokumentów i składanie fałszywych oświadczeń oraz

j) cyberprzestępczość.

2. Strony wzmacniają współpracę dwustronną, regionalną i międzynarodową pomiędzy organami ścigania. Strony skutecznie wdrażają odpowiednie normy międzynarodowe, w szczególności postanowienia Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej z 2000 r., przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją A/RES/55/25 w dniu 8 stycznia 2001 r. i protokołów do niej, których są stroną.

3. Strony współpracują w zakresie zapobiegania i zwalczania korupcji zgodnie z odpowiednimi normami międzynarodowymi, w szczególności postawieniami konwencji ONZ przeciwko korupcji, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją A/RES/58/4 w dniu 31 października 2003 r. oraz zaleceniami wynikającymi z ocen dokonanych na podstawie tej konwencji.

ARTYKUŁ 19

Zwalczanie terroryzmu

1. Strony potwierdzają znaczenie walki z terroryzmem i zapobiegania temu zjawisku i zgodnie postanawiają współpracować na szczeblu dwustronnym, regionalnym i międzynarodowym, aby zapobiegać terroryzmowi i zwalczać go we wszystkich formach i przejawach.

2. Strony uzgadniają, że niezwykle ważne jest, aby walka z terroryzmem była prowadzona przy pełnym poszanowaniu praworządności oraz w ścisłej zgodności z prawem międzynarodowym, w tym z międzynarodowym prawem humanitarnym, zasadami Karty Narodów Zjednoczonych oraz wszystkimi istotnymi międzynarodowymi instrumentami dotyczącymi praw człowieka i zwalczania terroryzmu, których są stronami.

3. Strony podkreślają znaczenie powszechnej ratyfikacji i wdrożenia wszystkich odpowiednich traktatów ONZ dotyczących zwalczania terroryzmu. Strony zgodnie postanawiają wspierać dialog na temat projektu całościowej konwencji dotyczącej terroryzmu międzynarodowego oraz współpracować we wdrażaniu globalnej strategii zwalczania terroryzmu ONZ przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją A/RES/60/288 w dniu 8 września 2006 r., a także stosownych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ.

4. Strony potwierdzają znaczenie ścigania przestępstw i orzecznictwa w walce z terroryzmem i zgodnie postanawiają współpracować w zakresie zapobiegania terroryzmowi i jego eliminowania, w szczególności przez następujące działania:

a) wymianę informacji na temat grup terrorystycznych oraz pojedynczych osób prowadzących taką działalność, a także wspierających je sieci, zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego i krajowego, między innymi dotyczącymi ochrony danych i ochrony prywatności;

b) wymianę doświadczeń w zakresie zapobiegania terroryzmowi i jego eliminowania, służących temu celowi środków i metod oraz ich aspektów technicznych, a także w zakresie szkoleń, zgodnie z prawem mającym zastosowanie;

c) wymianę poglądów na temat radykalizacji postaw i rekrutacji oraz sposobów przeciwdziałania radykalizacji, a także promowania deradykalizacji i rehabilitacji;

d) wymianę poglądów i doświadczeń dotyczących ruchu transgranicznego oraz podróży osób podejrzanych o terroryzm, a także gróźb terrorystycznych;

e) wymianę najlepszych praktyk w zakresie ochrony praw człowieka w ramach walki z terroryzmem, zwłaszcza w związku z postępowaniem karnym;

f) zapewnienie penalizacji przestępstw terrorystycznych, a także wprowadzanie środków przeciwdziałających finansowaniu terroryzmu oraz

g) przeciwdziałanie zagrożeniu terroryzmem z użyciem broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej oraz podejmowanie niezbędnych działań w celu zapobiegania nabywaniu, przekazywaniu i wykorzystywaniu do celów terrorystycznych materiałów chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych, a także zapobieganiu nielegalnym działaniom wymierzonym w chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe obiekty wysokiego ryzyka.

5. Współpraca oparta jest na stosownych dostępnych ocenach i prowadzona w ramach wzajemnych konsultacji między Stronami.

ARTYKUŁ 20

Współpraca sądowa

1. Strony zacieśniają istniejącą współpracę w zakresie wzajemnej pomocy prawnej i ekstradycji w oparciu o umowy międzynarodowe, których są stroną. Strony wzmacniają istniejące mechanizmy oraz, w stosownych przypadkach, rozważają utworzenie nowych mechanizmów ułatwiających współpracę międzynarodową w tym obszarze.

2. Strony rozwijają współpracę sądową w zakresie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach cywilnych, handlowych i karnych, w szczególności w zakresie negocjowania, zawierania i wykonywania umów dwustronnych i wielostronnych konwencji o współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz wielostronnych konwencji o współpracy sądowej w sprawach cywilnych, w tym konwencji Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

ARTYKUŁ 21

Ochrona konsularna

Republika Uzbekistanu zgadza się, aby organy konsularne i dyplomatyczne każdego państwa członkowskiego posiadającego stałe przedstawicielstwo w Republice Uzbekistanu mogły zapewniać ochronę każdemu obywatelowi państwa członkowskiego nieposiadającego stałego przedstawicielstwa w Republice Uzbekistanu, które mogłoby faktycznie udzielić ochrony konsularnej w danym przypadku, na takich samych warunkach jak w przypadku obywateli tego państwa członkowskiego.

TYTUŁ IV

HANDEL I KWESTIE ZWIĄZANE Z HANDLEM

ROZDZIAŁ 1

POSTANOWIENIA HORYZONTALNE

ARTYKUŁ 22

Cele

Celem niniejszego tytułu jest:

a) rozszerzenie, zróżnicowanie i ułatwienie handlu między Stronami, w szczególności poprzez postanowienia dotyczące ułatwień procedur celnych i handlu, ograniczenia barier technicznych w handlu oraz barier technicznych dotyczących środków sanitarnych i fitosanitarnych, przy jednoczesnym zachowaniu prawa każdej ze Stron do stanowienia prawa w celu osiągnięcia celów polityki publicznej;

b) ułatwienie handlu usługami i inwestycji między Stronami, w tym poprzez swobodny transfer płatności bieżących i ułatwienie przepływu kapitału;

c) faktyczne i wzajemne otwarcie rynków zamówień rządowych Stron;

d) promowanie innowacji i kreatywności dzięki zapewnieniu odpowiedniej i skutecznej ochrony wszystkich praw własności intelektualnej;

e) wspieranie tworzenia warunków sprzyjających niezakłóconej konkurencji w działalności gospodarczej Stron, w szczególności w odniesieniu do handlu i przepływu inwestycji między nimi;

f) rozwój handlu międzynarodowego w sposób, który przyczynia się do osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju w obszarze gospodarczym, społecznym i środowiskowym;

g) utworzenie skutecznego, sprawiedliwego i przewidywalnego mechanizmu rozstrzygania sporów w celu rozwiązywania sporów dotyczących wykładni i stosowania postanowień niniejszego tytułu.

ARTYKUŁ 23

Definicje

Do celów niniejszego tytułu:

a) „porozumienie w sprawie rolnictwa” oznacza Porozumienie w sprawie rolnictwa zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;

b) „porozumienie w sprawie licencjonowania przywozu” oznacza Porozumienie WTO w sprawie licencjonowania przywozu zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;

c) „porozumienie antydumpingowe” oznacza Porozumienie o stosowaniu artykułu VI GATT 1994 zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;

d) „dni” oznaczają dni kalendarzowe, w tym weekendy i święta;

e) „Traktat karty energetycznej” oznacza Traktat karty energetycznej, sporządzony w Lizbonie dnia 17 grudnia 1994 r.;

f) „istniejący” oznacza obowiązujący w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy;

g) „GATT 1994” oznacza Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. zawarty w załączniku 1A do porozumienia WTO;

h) „GATS” oznacza Układ ogólny w sprawie handlu usługami zawarty w załączniku 1B do porozumienia WTO;

i) „środek” obejmuje dowolne środki, w formie ustawy, rozporządzenia, reguły, procedury, decyzji, działania administracyjnego lub w jakiejkolwiek innej formie ([2]);

j) „środki Strony” oznaczają wszelkie środki przyjęte lub utrzymane przez ([3]):

(i) władze lub organy administracji centralnej, regionalnej lub lokalnej; oraz

(ii) organy pozarządowe wykonujące uprawnienia delegowane przez władze lub organy administracji centralnej, regionalnej lub lokalnej;

k) „osoba” oznacza osobę fizyczną lub osobę prawną;

l) „zmieniona konwencja z Kioto” oznacza Międzynarodową konwencję dotyczącą uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego, sporządzoną w Kioto dnia 18 maja 1973 r.;

m) „porozumienie w sprawie środków ochronnych” oznacza Porozumienie w sprawie środków ochronnych zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;

n) „porozumienie SCM” oznacza Porozumienie w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;

o) „porozumienie SPS” oznacza Porozumienie w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;

p) „porozumienie TBT” oznacza Porozumienie w sprawie barier technicznych w handlu zawarte w załączniku 1 A do porozumienia WTO;

q) „państwo trzecie” oznacza państwo lub terytorium nieobjęte geograficznym zakresem stosowania niniejszej Umowy;

r) „porozumienie o ułatwieniach w handlu” oznacza Porozumienie o ułatwieniach w handlu zawarte w załączniku 1A do porozumienia WTO;

s) „porozumienie TRIPS” oznacza Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej zawarte w załączniku 1C do porozumienia WTO;

t) „Konwencja wiedeńska o prawie traktatów” oznacza Konwencję wiedeńską o prawie traktatów, sporządzoną w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r.;

([2]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że pojęcie środek obejmuje zaniechanie.

([3]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że „środki Strony” obejmują środki wymienione w lit. j) pkt (i) oraz (ii), przyjmowane lub utrzymywane poprzez – bezpośrednio lub pośrednio – wydawanie poleceń dotyczących postępowania innych podmiotów w odniesieniu do tych środków, kierowania tym postępowaniem lub jego kontrolowania.

u) „deklaracja z Aruszy Światowej Organizacji Celnej” oznacza deklarację Rady Współpracy Celnej dotyczącą uczciwości w dziedzinie ceł, sporządzoną w Aruszy (Tanzania) dnia 7 lipca 1993 r.;

v) „porozumienie WTO” oznacza Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu, sporządzone dnia 15 kwietnia 1994 r.;

w) „WTO” oznacza Światową Organizację Handlu.

ARTYKUŁ 24

Związek z innymi umowami międzynarodowymi

1. Strony potwierdzają swoje prawa i obowiązki względem siebie wynikające z porozumień międzynarodowych, których obie są stronami.

2. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako wymagające od Strony działania w sposób niezgodny z jej obowiązkami wynikającymi z porozumienia WTO.

ARTYKUŁ 25

Odniesienia do przepisów ustawowych i wykonawczych oraz innych umów

1. Wszelkie odniesienia do przepisów ustawowych i wykonawczych zawarte w niniejszym tytule, zarówno ogólne, jak i wskazujące konkretną ustawę, rozporządzenie lub dyrektywę, należy interpretować jako odniesienie do przepisów ustawowych i wykonawczych z późniejszymi zmianami, chyba że wskazano inaczej.

2. Każde zawarte w niniejszym tytule odniesienie do innych umów lub instrumentów prawnych, w całości lub w części, lub włączenie ich poprzez odesłanie należy interpretować, o ile nie wskazano inaczej, jako obejmujące:

a) powiązane załączniki, protokoły, przypisy, noty interpretacyjne i noty wyjaśniające; oraz

b) umowy zastępujące, których Strony są stronami, lub zmiany, które są wiążące dla Stron, z wyjątkiem przypadków gdy odniesienie potwierdza istniejące prawa.

ARTYKUŁ 26

Prawo do wniesienia skargi w prawie wewnętrznym

Strona nie może przewidzieć w swoim prawie prawa do wniesienia skargi przeciwko drugiej Stronie z tytułu niezgodności środka drugiej Strony z niniejszą Umową.

ARTYKUŁ 27

Szczególne zadania Rady Współpracy działającej w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu

1. Gdy Rada Współpracy wykonuje którekolwiek z powierzonych jej zadań odnoszących się do niniejszego tytułu, dokonuje tego w składzie złożonym z przedstawicieli Stron odpowiedzialnych za kwestie związane z handlem, zgodnie z odpowiednimi ramami prawnymi Stron, lub z osób przez nich wyznaczonych.

2. Rada Współpracy działająca w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu:

a) jest uprawniona do przyjmowania decyzji w celu zmiany poniższych postanowień w drodze konsensusu po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych Stron przewidzianych w ich prawodawstwie;

(i) załączniki 5-A, 5-B, 5-C i 5-D;

(ii) ZAŁĄCZNIK 6;

(iii) Załączniki 7-A, 7-B i 7-C;

(iv) Załącznik 9;

(v) Załączniki 14-A i 14-B;

(vi) protokół I dotyczący wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych (zwany dalej „protokołem”).

b) może przyjmować decyzje dotyczące wydania interpretacji niniejszego tytułu;

c) może ustanawiać podkomitety składające się z przedstawicieli Stron, obok podkomitetów ustanowionych w niniejszym tytule, oraz przydzielać im obowiązki w granicach swoich kompetencji, w tym zmienić funkcje powierzone ustanowionemu podkomitetowi i rozwiązać go.

3. Zmiany, o których mowa w ust. 2 lit. a) są potwierdzane z chwilą wymiany not dyplomatycznych między Stronami i wchodzą w życie po otrzymaniu ostatniej noty dyplomatycznej, chyba że Strony uzgodnią inaczej.

4. Rada Współpracy działająca w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu przyjmuje decyzje i wydaje odpowiednie zalecenia po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych Stron przewidzianych w ich prawodawstwie.

5. W przypadku gdy posiedzenia Rady Współpracy nie są możliwe, decyzje, o których mowa w ust. 2, można przyjmować w drodze procedury pisemnej.

ARTYKUŁ 28

Szczególne zadania Komitetu Współpracy działającego w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu

1. Gdy Komitet Współpracy wykonuje którekolwiek z zadań powierzonych mu w niniejszym tytule, dokonuje tego w składzie złożonym z przedstawicieli Stron odpowiedzialnych za kwestie związane z handlem lub z osób przez nich wyznaczonych.

2. Komitet Współpracy działający w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu wykonuje w szczególności następujące zadania:

a) wspiera Radę Współpracy w wykonywaniu jej zadań dotyczących kwestii związanych z handlem;

b) monitoruje właściwe wdrożenie i stosowanie postanowień niniejszego tytułu; w tym względzie i bez uszczerbku dla praw ustanowionych w rozdziale 14 każda ze Stron może skierować do dyskusji w Komitecie Współpracy dowolną kwestię dotyczącą stosowania lub wykładni postanowień niniejszego tytułu;

c) nadzoruje, w razie potrzeby, dalsze rozwijanie niniejszego tytułu i ocenia rezultaty uzyskane w wyniku jego stosowania;

d) poszukuje odpowiednich sposobów zapobiegania problemom, które mogłyby się pojawić w obszarach objętych niniejszym tytułem, i rozwiązywania tych problemów; oraz

e) nadzoruje prace podkomitetów ustanowionych na podstawie niniejszego tytułu.

3. Wykonując swoje zadania określone w ust. 2 niniejszego artykułu, Komitet Współpracy może przedstawiać wnioski dotyczące przyjęcia zmian, o których mowa w art. 27 ust. 2 lit. a), lub w sprawie wydania interpretacji, o których mowa w art. 27 ust. 2 lit. b), w przypadku gdy posiedzenia Rady Współpracy nie są możliwe.

4. Komitet Współpracy działający w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu przyjmuje decyzje i wydaje odpowiednie zalecenia po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych Stron przewidzianych w ich prawodawstwie.

ARTYKUŁ 29

Koordynatorzy

1. Każda ze Stron wyznacza po jednym koordynatorze ds. niniejszego tytułu w ciągu 60 dni od wejścia w życie niniejszej Umowy i przekazuje sobie wzajemnie dane kontaktowe koordynatorów.

2. Koordynatorzy wspólnie ustalają porządek obrad posiedzeń Rady Współpracy i Komitetu Współpracy zgodnie z niniejszym rozdziałem, prowadzą wszelkie inne niezbędne przygotowania, a w stosownych przypadkach podejmują działania następcze w związku z decyzjami tych organów.

ARTYKUŁ 30

Podkomitety

1. Podkomitety składają się z przedstawicieli Unii Europejskiej, z jednej strony, oraz Republiki Uzbekistanu, z drugiej strony.

2. Posiedzenia podkomitetów odbywają się w ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy, a następnie raz w roku lub na wniosek Strony lub Komitetu Współpracy, na odpowiednim szczeblu. Posiedzenia mogą się również odbywać zdalnie przy użyciu wszelkich środków technologicznych dostępnych Stronom. Posiedzenia z osobistym udziałem członków odbywają się na przemian w Brukseli lub w Taszkencie.

3. Podkomitetom przewodniczą wspólnie przedstawiciele obydwu Stron.

ROZDZIAŁ 2

HANDEL TOWARAMI

ARTYKUŁ 31

Zakres stosowania

O ile w niniejszej Umowie nie przewidziano inaczej, niniejszy rozdział ma zastosowanie do handlu towarami Strony.

ARTYKUŁ 32

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału:

a) „czynności konsularne” oznaczają procedurę uzyskania od konsula Strony dokonującej przywozu na terytorium Strony dokonującej wywozu lub na terytorium strony trzeciej faktury konsularnej lub wizy konsularnej dla faktur handlowych, świadectwa pochodzenia, manifestu ładunkowego, deklaracji wywozowej przewoźników lub jakiejkolwiek innej dokumentacji celnej związanej z przywozem towaru;

b) „cło” oznacza cła lub opłaty jakiegokolwiek rodzaju nałożone na przywóz towaru lub w związku z przywozem towaru, przy czym nie obejmuje:

(i) jakichkolwiek należności odpowiadających podatkom wewnętrznym nałożonym zgodnie z art. 34;

(ii) jakiegokolwiek cła antydumpingowego, specjalnego cła ochronnego, cła wyrównawczego lub cła ochronnego stosowanego, odpowiednio, zgodnie z GATT 1994, porozumieniem antydumpingowym, porozumieniem w sprawie rolnictwa, porozumieniem SCM lub porozumieniem w sprawie środków ochronnych; oraz

(iii) jakichkolwiek opłat lub innych należności nakładanych na przywóz lub w związku z przywozem, których kwota jest ograniczona do przybliżonego kosztu świadczonych usług;

c) „procedura licencjonowania wywozu” oznacza procedurę administracyjną wymagającą – jako warunek wstępny wywozu z obszaru celnego Strony dokonującej wywozu – złożenia właściwemu organowi administracyjnemu lub organom administracyjnym wniosku lub innych dokumentów, innych niż zazwyczaj wymagane w procedurach odprawy celnej;

d) „towar Strony” oznacza towar krajowy w rozumieniu GATT 1994;

e) „System Zharmonizowany”, inaczej „HS”, oznacza zharmonizowany system oznaczania i kodowania towarów obejmujący wszystkie noty prawne i ich zmiany, opracowany przez Światową Organizację Celną;

f) „procedura licencjonowania przywozu” oznacza procedurę administracyjną wymagającą – jako warunek wstępny przywozu na obszar celny Strony dokonującej przywozu – złożenia właściwemu organowi administracyjnemu lub organom administracyjnym wniosku lub innych dokumentów, innych niż zazwyczaj wymagane w procedurach odprawy celnej;

g) „naprawa” oznacza wszelkie procesy przetwarzania towaru stosowane w celu usunięcia uszkodzeń eksploatacyjnych lub szkód materialnych, obejmujące przywrócenie towarowi jego pierwotnej funkcji lub zapewnienie zgodności z wymogami technicznymi dotyczącymi jego używania, bez których towar ten nie mógłby być nadal używany w zwykły sposób do celów, do których jest przeznaczony. Naprawa towarów obejmuje odnowę i konserwację, ale nie obejmuje działań ani przetwarzania, które:

(i) prowadzą do pozbawienia towaru jego istotnych właściwości lub do powstania nowego towaru lub towaru o odmiennych cechach handlowych;

(ii) przyczyniają się do przekształcenia wyrobu niegotowego w wyrób gotowy; lub

(iii) są wykorzystywane do poprawy lub ulepszenia parametrów technicznych towaru.

ARTYKUŁ 33

Klauzula najwyższego uprzywilejowania

1. Każda ze Stron przyznaje towarom drugiej Strony najwyższe uprzywilejowanie zgodnie z art. I GATT 1994, który zostaje włączony do niniejszej Umowy i stanowi jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do preferencyjnego traktowania przyznanego przez Strony w stosunku do towarów państwa trzeciego zgodnie z GATT 1994.

ARTYKUŁ 34

Traktowanie narodowe w zakresie podatków i uregulowań wewnętrznych

1. Każda ze Stron przyznaje traktowanie narodowe towarom drugiej Strony zgodnie z art. III GATT 1994 wraz z uwagami i postanowieniami uzupełniającymi do niego. W tym celu art. III GATT 1994 oraz uwagi i postanowienia uzupełniające do niego zostają włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

2. Wobec Republiki Uzbekistanu w odniesieniu do wyrobów tytoniowych, napojów alkoholowych i cukru białego bez środków aromatyzujących ani dodatków barwiących niniejszy artykuł zaczyna obowiązywać po upływie dziesięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy albo od dnia, w którym Republika Uzbekistanu stanie się członkiem WTO, w zależności od tego, które z tych wydarzeń nastąpi wcześniej.

ARTYKUŁ 35

Ograniczenia w przywozie i wywozie

Żadna ze Stron nie przyjmuje ani nie utrzymuje zakazu ani ograniczenia w przywozie jakichkolwiek towarów drugiej Strony, ani w wywozie lub sprzedaży na wywóz jakiegokolwiek towaru przeznaczonego na terytorium drugiej Strony, z wyjątkiem przypadków gdy jest to zgodne z art. XI GATT 1994 wraz z uwagami i postanowieniami uzupełniającymi do niego. W tym celu art. XI GATT 1994 oraz uwagi i postanowienia uzupełniające do niego zostają włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

ARTYKUŁ 36

Cła wywozowe, podatki lub inne należności

1. W interesie rozwoju ich partnerstwa handlowego i dalszego zwiększania możliwości handlowych Strony dokładają starań, aby nie wprowadzać jakichkolwiek ceł, podatków lub innych należności jakiegokolwiek rodzaju nakładanych na wywóz towaru na terytorium drugiej Strony lub w związku z tym wywozem, ani jakichkolwiek wewnętrznych podatków lub innych należności nakładanych na towar wywożony na terytorium drugiej Strony, które przekraczają podatek lub należności, jakie byłyby nałożone na towary podobne przeznaczone do konsumpcji wewnętrznej, ani żadnych innych środków o skutku równoważnym.

2. Jeżeli Strona przyznaje korzystniejsze traktowanie w zakresie ceł wywozowych, podatków lub innych należności w odniesieniu do swojego wywozu do innej strony trzeciej, Strona ta rozszerza takie samo traktowanie na wywóz przeznaczony dla drugiej Strony.

3. W wyjątkowych okolicznościach Strona może zastosować wobec drugiej Strony środek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Strona stosująca taki środek publikuje na swojej oficjalnej stronie internetowej odpowiednie informacje na 60 dni przed wejściem w życie takiego środka, w tym informacje na temat przewidywanego okresu jego stosowania.

ARTYKUŁ 37

Kontrola wywozu produktów podwójnego zastosowania

Strony postanawiają wymieniać się informacjami i dobrymi praktykami w zakresie kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania w celu wspierania współpracy Unii Europejskiej i Republiki Uzbekistanu w zakresie kontroli wywozu.

ARTYKUŁ 38

Opłaty i formalności

1. Kwoty opłat i innych należności nakładanych przez Stronę na przywóz lub wywóz towarów drugiej Strony lub w związku z przywozem lub wywozem takich towarów ogranicza się do przybliżonych kosztów świadczonych usług i nie mogą one stanowić pośredniej ochrony towarów krajowych ani opodatkowania przywozu lub wywozu do celów podatkowych.

2. Każda ze Stron bezzwłocznie publikuje wszystkie opłaty i należności, które nakłada w związku z przywozem lub wywozem, w taki sposób, aby umożliwić władzom publicznym, przedsiębiorstwom handlowym i innym zainteresowanym stronom zapoznanie się z nimi.

3. Żadna ze Stron nie może wymagać czynności konsularnych, w tym powiązanych opłat i należności, w związku z przywozem jakichkolwiek towarów drugiej Strony.

ARTYKUŁ 39

Towary naprawiane

1. Żadna ze Stron nie stosuje cła w odniesieniu do towaru, niezależnie od jego pochodzenia, który powraca na obszar celny Strony po tymczasowym wywiezieniu z jej obszaru celnego na obszar celny drugiej Strony w celu naprawy.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do towarów przywożonych pod zabezpieczeniem majątkowym, do wolnych obszarów celnych lub na podobnych zasadach, które są następnie wywożone w celu naprawy i nie są ponownie przywożone pod zabezpieczeniem majątkowym, do wolnych obszarów celnych lub na podobnych zasadach.

3. Żadna ze Stron nie może stosować cła w odniesieniu do towaru, niezależnie od jego pochodzenia, tymczasowo przywiezionego z obszaru celnego drugiej Strony w celu naprawy.

ARTYKUŁ 40

Odprawa czasowa towarów

Strona udziela drugiej Stronie zwolnień z opłat i ceł przywozowych na towary odprawiane czasowo w okolicznościach i zgodnie z procedurami, które określono w wiążących Stronę umowach międzynarodowych dotyczących odprawy czasowej towarów. Zwolnienie to stosuje się zgodnie z przepisami każdej ze Stron.

ARTYKUŁ 41

Tranzyt

1. Art. V GATT 1994 zostaje włączony do niniejszej Umowy i stanowi jej część.

2. Strony wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu ułatwienia tranzytu towarów energetycznych, zgodnie z zasadą swobody tranzytu oraz z art. 7 Traktatu karty energetycznej.

ARTYKUŁ 42

Oznaczanie pochodzenia

1. W przypadku gdy Republika Uzbekistanu wymaga oznaczenia pochodzenia na towarach przywożonych z Unii Europejskiej, akceptuje ona oznaczenie pochodzenia „Made in EU" lub jego odpowiednik w języku zgodnym z wymogami Republiki Uzbekistanu w zakresie oznaczania pochodzenia na warunkach nie mniej korzystnych niż warunki stosowane względem oznaczeń pochodzenia państw członkowskich.

2. Do celów oznaczenia pochodzenia „Made in EU" Republika Uzbekistanu traktuje Unię Europejską jako jedno terytorium.

ARTYKUŁ 43

Procedury licencjonowania przywozu

1. Każda ze Stron przyjmuje i stosuje wszelkie procedury licencjonowania przywozu zgodne z art. 1, 2 i 3 Porozumienia WTO w sprawie licencjonowania przywozu. W tym celu art. 1, 2 i 3 Porozumienia w sprawie licencjonowania przywozu zostają włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

2. Strona, która wszczyna procedury licencjonowania lub zmienia istniejące procedury licencjonowania, powiadamia o tym drugą Stronę w ciągu 90 dni od publikacji tych zmian. Powiadomienie zawiera informacje określone w art. 5 ust. 2 Porozumienia w sprawie licencjonowania przywozu. Uznaje się, że Strona zachowuje zgodność z niniejszym artykułem, jeżeli powiadomiła Komitet Licencjonowania Przywozu, o którym mowa w art. 4 porozumienia w sprawie licencjonowania przywozu, o odpowiedniej procedurze licencjonowania przywozu lub o jej zmianach, dołączając informacje określone w art. 5 ust. 2 tego porozumienia. W przypadku Republiki Uzbekistanu obowiązek powiadamiania Komitetu ds. Licencjonowania Przywozu ma zastosowanie od dnia, w którym Republika Uzbekistanu stanie się członkiem WTO.

3. Na wniosek jednej Strony druga Strona bezzwłocznie przekazuje wszelkie odpowiednie informacje, w tym informacje określone w art. 5 ust. 2 porozumienia w sprawie licencjonowania przywozu, dotyczące każdej procedury licencjonowania przywozu, którą zamierza przyjąć, którą przyjęła lub którą utrzymuje, lub zmian w istniejących procedurach licencjonowania.

ARTYKUŁ 44

Procedury licencjonowania wywozu ([4])

1. Każda ze Stron publikuje każdą nową procedurę licencjonowania wywozu oraz każdą zmianę w istniejącej procedurze licencjonowania wywozu w taki sposób, aby umożliwić administracji publicznej, przedsiębiorstwom handlowym i innym zainteresowanym stronom zapoznanie się z nimi. Taka publikacja ma miejsce, na ile to możliwe, nie później niż 45 dni przed wejściem w życie nowej procedury licencjonowania wywozu lub jakiejkolwiek zmiany w istniejącej procedurze licencjonowania wywozu, a w każdym razie nie później niż w dniu wejścia w życie takiej procedury lub zmiany.

2. Publikacja procedur licencjonowania wywozu zawiera następujące informacje:

a) teksty procedur licencjonowania wywozu lub zmian w tych procedurach;

b) towary objęte każdą z procedur licencjonowania wywozu;

c) w odniesieniu do każdej procedury – opis procesu ubiegania się o pozwolenie na wywóz oraz wszelkie kryteria, które wnioskodawca musi spełnić, aby kwalifikować się do ubiegania się o pozwolenie na wywóz, takie jak posiadanie zezwolenia na prowadzenie działalności, podjęcie lub utrzymanie inwestycji lub prowadzenie działalności w określonej formie na terytorium Strony;

d) punkt lub punkty kontaktowe, w których zainteresowane osoby mogą uzyskać dalsze informacje na temat warunków uzyskania pozwolenia na wywóz;

e) organ lub organy administracyjne, do których ma być złożony wniosek lub inne odpowiednie dokumenty;

([4]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że żadne z postanowień niniejszego artykułu nie wymaga od Strony udzielenia pozwolenia na wywóz ani nie uniemożliwia Stronie wykonywania jej obowiązków lub zobowiązań wynikających z rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, jak również z wielostronnych układów o nierozprzestrzenianiu i ustaleń w sprawie kontroli wywozu.

f) opis każdego środka lub środków wdrażanych w ramach procedury licencjonowania wywozu;

g) okres obowiązywania każdej z procedur licencjonowania wywozu, chyba że dana procedura będzie obowiązywała do czasu jej wycofania lub zmiany w ramach nowej publikacji;

h) jeżeli Strona zamierza skorzystać z procedury licencjonowania wywozu w celu zarządzania kontyngentem wywozowym – całkowitą ilość oraz, w stosownych przypadkach, wartość kontyngentu oraz daty otwarcia i zamknięcia kontyngentu; oraz

i) wszelkie zwolnienia lub wyjątki od wymogu uzyskania pozwolenia na wywóz, sposób ubiegania się o te zwolnienia lub wyjątki oraz kryteria ich przyznawania.

3. W terminie 30 dni po dniu wejścia w życie niniejszej Umowy każda ze Stron powiadamia drugą Stronę o swoich istniejących procedurach licencjonowania wywozu. Strona, która przyjmuje nową procedurę licencjonowania wywozu lub zmienia jakąkolwiek istniejącą procedurę licencjonowania wywozu, powiadamia drugą Stronę o tej procedurze lub zmianie w ciągu 90 dni od publikacji. Powiadomienie to zawiera odniesienie do źródła lub źródeł, w których publikowane są informacje wymagane zgodnie z ust. 2, oraz, w stosownych przypadkach, adres odpowiedniej oficjalnej strony internetowej.

ARTYKUŁ 45

Handel materiałem jądrowym

Współpraca w zakresie handlu materiałem jądrowym regulowana jest Umową o współpracy na rzecz pokojowego wykorzystania energii jądrowej między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej (Euratom) a Rządem Republiki Uzbekistanu ([5]) sporządzonej w Brukseli w dniu 6 października 2003 r.

ROZDZIAŁ 3

ŚRODKI OCHRONY HANDLU

ARTYKUŁ 46

Postanowienia ogólne

1. Poniższe dokumenty zostają niniejszym włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian:

a) art. XIX GATT 1994;

b) Porozumienie w sprawie środków ochronnych;

c) art. VI GATT 1994;

d) porozumienie antydumpingowe oraz

e) porozumienie SCM.

2. Postanowienia niniejszego rozdziału nie są objęte rozdziałem 14 tytułu IV niniejszej Umowy.

([5]) Dz.U. UE L 269 z 21.10.2003, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2003/744/oj.

ARTYKUŁ 47

Przejrzystość

1. Strony stosują instrumenty ochrony handlu (środki antydumpingowe, antysubsydyjne i wielostronne środki ochronne) w pełnej zgodności z odpowiednimi wymogami WTO i w oparciu o sprawiedliwy i przejrzysty system.

Wielostronne środki ochronne

2. Strona wszczynająca postępowanie wyjaśniające w sprawie środków ochronnych powiadamia o tym fakcie drugą Stronę, jeżeli druga Strona ma istotny interes gospodarczy.

3. Do celów niniejszego artykułu uznaje się, że Strona ma istotny interes gospodarczy, jeżeli w okresie trzech lat poprzedzających wszczęcie postępowania wyjaśniającego w sprawie środków ochronnych była jednym z pięciu największych dostawców produktu przywożonego, pod względem wielkości albo wartości w ujęciu bezwzględnym.

4. Niezależnie od ust. 1, 2, 3 i 5, na wniosek drugiej Strony Strona wszczynająca postępowanie wyjaśniające w sprawie środków ochronnych i zamierzająca zastosować środki ochronne:

a) natychmiast przekazuje drugiej Stronie pisemne powiadomienie *ad hoc* dotyczące wszelkich istotnych informacji leżących u podstaw wszczęcia postępowania wyjaśniającego w sprawie środków ochronnych i nałożenia środków ochronnych, w tym, w stosownych przypadkach, informacji na temat wszczęcia postępowania wyjaśniającego w sprawie środków ochronnych, tymczasowych ustaleń i ustaleń końcowych wynikających z postępowania wyjaśniającego; oraz

b) oferuje drugiej Stronie możliwość przeprowadzenia konsultacji.

5. Dokonując wyboru środków na podstawie niniejszego artykułu Strony dokładają starań, aby w pierwszej kolejności stosować środki w najmniejszym stopniu zakłócające handel dwustronny.

Środki antydumpingowe i wyrównawcze

6. Niezwłocznie po nałożeniu środków tymczasowych oraz przed dokonaniem ostatecznych ustaleń Strony dokonują pełnego i właściwego ujawnienia wszystkich istotnych faktów i ustaleń będących podstawą decyzji o zastosowaniu środków, bez uszczerbku dla art. 6 ust. 5 porozumienia antydumpingowego i art. 12 ust. 4 porozumienia SCM. Ujawnienia dokonuje się na piśmie oraz zapewnia się zainteresowanym stronom odpowiedni czas na przedstawienie uwag dotyczących takich istotnych faktów i ustaleń.

7. Każdej zainteresowanej Stronie zapewnia się możliwość bycia wysłuchanym w celu wyrażenia swoich opinii podczas dochodzenia antydumpingowego i antysubsydyjnego, pod warunkiem że nie spowoduje to zbędnego opóźnienia w prowadzeniu dochodzenia.

ARTYKUŁ 48

Uwzględnienie interesu publicznego

W trakcie dochodzeń w sprawie ceł antydumpingowych lub wyrównawczych przemysł krajowy, konsumenci, użytkownicy i importerzy mają prawo przedkładać istotne informacje i dane, które zostaną uwzględnione przez organy prowadzące dochodzenie, zgodnie z odpowiednimi krajowymi przepisami proceduralnymi.

Zasada niższego cła

Jeżeli Strona podejmie decyzję o nałożeniu cła antydumpingowego, kwota takiego cła nie może przekraczać marginesu dumpingu, ale może być, co do zasady, niższa od tego marginesu, gdy takie mniejsze cło będzie odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu krajowego.

ROZDZIAŁ 4

CŁA

ARTYKUŁ 49

Współpraca celna

1. Strony wzmacniają współpracę w obszarze ceł, aby zapewnić przejrzyste środowisko handlowe, ułatwiać handel, podnosić bezpieczeństwo łańcucha dostaw, poprawiać bezpieczeństwo konsumentów, zapobiegać napływowi towarów naruszających prawa własności intelektualnej i zwalczać przemyt oraz inne naruszenia przepisów prawa celnego.

2. Aby zrealizować cele, o których mowa w ust. 1, oraz w granicach dostępnych zasobów Strony współpracują między innymi na rzecz:

a) poprawy prawa celnego oraz harmonizacji i uproszczenia procedur celnych, zgodnie z konwencjami międzynarodowymi i normami mającymi zastosowanie w obszarze ułatwień celnych i handlowych, m.in. tymi opracowanymi przez Unię Europejską (w tym strategią celną), WTO i Światową Organizację Celną (w tym w szczególności zawartymi w zmienionej konwencji z Kioto);

b) opracowania nowoczesnych systemów celnych, w tym nowoczesnych technologii w zakresie odprawy celnej; przepisów dotyczących upoważnionych przedsiębiorców; zautomatyzowanej analizy i kontroli ryzyka; uproszczonych procedur zwolnienia towarów; kontroli po zwolnieniu towarów; przejrzystego ustalania wartości celnej oraz przepisów dotyczących partnerstw organów celnych i biznesu;

c) zachęcania do stosowania najwyższych norm etycznych w obszarze ceł, w szczególności na granicy, poprzez wykorzystanie środków odzwierciedlających zasady określone w deklaracji z Aruszy Światowej Organizacji Celnej;

d) wymiany najlepszych praktyk oraz zapewnienia szkoleń i pomocy technicznej w dziedzinie planowania i budowania zdolności oraz zapewnienia najwyższych norm etycznych;

e) wymiany, w stosownych przypadkach, odnośnych informacji i danych z poszanowaniem zasad każdej ze Stron dotyczących poufności informacji oraz ochrony danych osobowych;

f) podjęcia skoordynowanych działań celnych między organami celnymi;

g) ustanawiania, w stosownych przypadkach, wzajemnego uznawania programów upoważnionego przedsiębiorcy i kontroli celnych, w tym równoważnych środków ułatwiających handel;

h) podejmowania, stosownie do potrzeb, działań zmierzających do wzajemnego połączenia swoich systemów tranzytu celnego.

ARTYKUŁ 50

Wzajemna pomoc administracyjna

Strony udzielają sobie wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych zgodnie z postanowieniami protokołu I.

ARTYKUŁ 51

Ustalanie wartości celnej

Porozumienie o stosowaniu art. VII GATT 1994 zawarte w załączniku 1 A do porozumienia WTO reguluje zasady ustalania wartości celnej towarów w wymianie handlowej między Stronami i zostaje niniejszym włączone do niniejszej Umowy, tak że stanowi jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

ROZDZIAŁ 5

BARIERY TECHNICZNE W HANDLU

ARTYKUŁ 52

Cel

Celem niniejszego rozdziału jest ułatwienie handlu towarami między Stronami poprzez zapobieganie zbędnym barierom technicznym w handlu, ich identyfikowanie i eliminowanie.

ARTYKUŁ 53

Zakres stosowania

1. Niniejszy rozdział odnosi się do opracowania, przyjęcia i stosowania wszelkich norm, przepisów technicznych i procedur oceny zgodności określonych w porozumieniu TBT, które mogą mieć wpływ na handel towarami między Stronami.

2. Niezależnie od ust. 1 niniejszy rozdział nie ma zastosowania do:

a) specyfikacji zakupów opracowanych przez organy rządowe i dotyczących ich wymogów w zakresie produkcji lub konsumpcji lub

b) środków sanitarnych i fitosanitarnych zdefiniowanych w załączniku A do porozumienia SPS, które są objęte rozdziałem 6 niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 54

Związek z porozumieniem TBT

1. Art. 2.1–2.8, 2.11, 2.12, 3.1, 3.4, 3.5, 4, 5.1–5.5, 5.8, 5.9, 6, 7.1, 7.4, 7.5, 8, 9 oraz załączniki 1 i 3 do porozumienia TBT zostają niniejszym włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część.

2. Republika Uzbekistanu dokończy proces zbliżania swojego systemu normalizacji do porozumienia TBT, w szczególności do Kodeksu właściwego postępowania, w tym w zakresie dobrowolnego charakteru norm określonych w Porozumieniu TBT, w ciągu 5 lat od wejścia w życie niniejszej Umowy.

3. Odniesienia do „niniejszej Umowy" w porozumieniu TBT włączonym do niniejszej Umowy traktuje się, w stosownych przypadkach, jako odniesienia do niniejszej Umowy.

4. Pojęcie „Członkowie" w postanowieniach porozumienia TBT włączonych do niniejszej Umowy należy odczytywać jako oznaczające Strony niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 55

Przepisy techniczne

1. Każda ze Stron dokonuje, zgodnie ze swoimi odpowiednimi przepisami i procedurami, oceny skutków regulacji w odniesieniu do planowanych przepisów technicznych.

2. Każda ze Stron ocenia dostępne regulacyjne i pozaregulacyjne alternatywy dla proponowanego przepisu technicznego, które mogą pozwolić na realizację uzasadnionych celów Strony, zgodnie z art. 2.2 porozumienia TBT.

3. Każda ze Stron wykorzystuje odpowiednie normy międzynarodowe jako podstawę swoich przepisów technicznych, z wyjątkiem sytuacji, gdy dana Strona opracowująca przepis techniczny może wykazać, że takie normy międzynarodowe byłyby nieskuteczne lub nieodpowiednie dla osiągnięcia realizowanych uzasadnionych celów.

4. Normy międzynarodowe opracowane przez organizacje wymienione w załączniku 5-A uznaje się za odpowiednie normy międzynarodowe w rozumieniu art. 2, art. 5 oraz załącznika 3 do porozumienia TBT, pod warunkiem że przy ich opracowywaniu organizacje te przestrzegały zasad i procedur określonych w decyzji Komitetu WTO ds. Barier Technicznych w Handlu dotyczącej zasad rozwoju międzynarodowych norm, wskazówek i zaleceń, w związku z art. 2, art. 5 oraz załącznikiem 3 do porozumienia TBT.

5. Na wniosek jednej ze Stron Komitet Współpracy rozważa aktualizację wykazu zawartego w załączniku 5-A.

6. Jeżeli Strona nie stosowała norm międzynarodowych jako podstawy swoich przepisów technicznych, na wniosek drugiej Strony wskazuje ona wszelkie istotne odstępstwa od odpowiednich norm międzynarodowych i wyjaśnia powody, dla których normy takie zostały uznane za nieodpowiednie lub nieskuteczne dla osiągnięcia wyznaczonego celu, oraz przedstawia dowody naukowe lub techniczne, na których oparto tę ocenę.

7. Oprócz art. 2.3 i 2.4 porozumienia TBT każda ze Stron dokonuje przeglądu swoich przepisów technicznych w celu zwiększenia ich zbieżności z odpowiednimi normami międzynarodowymi, uwzględniając między innymi wszelkie zmiany w odpowiednich normach międzynarodowych oraz wszelkie zmiany okoliczności, które doprowadziły do rozbieżności w stosunku do tych odpowiednich norm międzynarodowych.

8. Przy opracowywaniu przepisów technicznych, które mogą mieć znaczący wpływ na handel, każda ze Stron zapewnia, zgodnie z jej zasadami i procedurami, aby istniały procedury umożliwiające osobom obu Stron wnoszenie wkładu w ramach procesu konsultacji publicznych, z wyjątkiem sytuacji, gdy wystąpią nagłe problemy dotyczące bezpieczeństwa, zdrowia, ochrony środowiska lub bezpieczeństwa krajowego, lub gdy istnieje groźba ich wystąpienia. Każda ze Stron zezwala osobom z drugiej Strony na udział w takich konsultacjach na warunkach nie mniej korzystnych niż te przyznane jej własnym osobom, a także podaje do wiadomości publicznej wyniki tego procesu konsultacji.

ARTYKUŁ 56

Normy

1. W celu harmonizacji norm w jak najszerszym zakresie każda ze Stron zachęca organy normalizacyjne na swoim terytorium oraz regionalne organy normalizacyjne, których Strona lub organy normalizacyjne na jej terytorium są członkami, do:

a) uczestniczenia, w ramach posiadanych zasobów, w opracowywaniu norm międzynarodowych przez odpowiednie międzynarodowe organy normalizacyjne;

b) wykorzystywania norm międzynarodowych jako podstawy opracowywanych norm, z wyjątkiem sytuacji, kiedy takie międzynarodowe normy byłyby nieskuteczne lub nieodpowiednie, na przykład ze względu na niewystarczający poziom ochrony życia i zdrowia ludzi lub podstawowe czynniki klimatyczne lub geograficzne lub poważne problemy techniczne;

c) unikania powielania lub nakładania się prac z pracami międzynarodowych organów normalizacyjnych;

d) dokonywania regularnego przeglądu norm krajowych i regionalnych, które nie opierają się na odpowiednich normach międzynarodowych, w celu zwiększenia ich zbieżności z takimi normami międzynarodowymi;

e) współpracy z odpowiednimi organami normalizacyjnymi drugiej Strony w ramach międzynarodowych działań normalizacyjnych; współpraca ta może być prowadzona w międzynarodowych organach normalizacyjnych lub na poziomie regionalnym oraz

f) wspierania współpracy dwustronnej między nimi a organami normalizacyjnymi drugiej Strony;

2. Strony powinny prowadzić wymianę informacji w zakresie:

a) stosowania przez nie norm w związku z przepisami technicznymi; oraz

b) swoich odpowiednich procesów normalizacyjnych oraz zakresu wykorzystania norm międzynarodowych, regionalnych lub szczebla niższego niż regionalny jako podstawy dla swoich norm krajowych.

3. Jeżeli normy stają się obowiązkowe poprzez ich włączenie do projektu przepisu technicznego lub procedury oceny zgodności lub poprzez odesłanie do nich w takim projekcie lub takiej procedurze, zastosowanie mają obowiązki w zakresie przejrzystości określone w art. 59.

ARTYKUŁ 57

Ocena zgodności

1. Postanowienia art. 55 dotyczące opracowywania, przyjmowania i stosowania przepisów technicznych stosuje się odpowiednio do procedur oceny zgodności.

2. Jeżeli Strona wymaga przeprowadzenia oceny zgodności jako pozytywnego zapewnienia, że produkt jest zgodny z przepisami technicznymi, Strona ta:

a) wybiera procedury oceny zgodności proporcjonalne do ryzyka określonego na podstawie oceny ryzyka;

b) uznaje stosowanie deklaracji zgodności dostawcy, tj. deklaracji zgodności wydanej przez producenta na jego wyłączną odpowiedzialność bez obowiązkowej oceny przez osobę trzecią, za zapewnienie zgodności zgodne z opcjami wykazania zgodności z przepisami technicznymi oraz

c) na wniosek, przekazuje drugiej Stronie informacje na temat kryteriów stosowanych w wyborze procedur oceny zgodności dla określonych produktów.

3. Jeżeli Strona wymaga przeprowadzenia przez osobę trzecią oceny zgodności jako pozytywnego zapewnienia, że produkt jest zgodny z przepisem technicznym, oraz nie zastrzegła tego zadania dla władzy publicznej, jak określono w ust. 5, Strona ta:

a) na zasadzie preferencyjnej wykorzystuje akredytację do zatwierdzania jednostek oceniających zgodność;

b) jak najlepiej wykorzystuje normy międzynarodowe dotyczące akredytacji i oceny zgodności, jak również porozumienia międzynarodowe obejmujące organy akredytujące Stron, na przykład w ramach mechanizmów Międzynarodowej Współpracy w dziedzinie Akredytacji Laboratoriów (ILAC) oraz Międzynarodowego Forum Akredytacji (IAF);

c) przystępuje lub zachęca swoje jednostki oceniające zgodność do przystępowania do wszelkich odpowiednich umów lub uzgodnień międzynarodowych dotyczących harmonizacji lub ułatwiania akceptacji wyników oceny zgodności;

d) zapewnia podmiotom gospodarczym możliwość wybrania jednostki oceniającej zgodność spośród jednostek wyznaczonych przez organy Strony w odniesieniu do danego produktu lub zestawu produktów;

e) zapewnia, aby jednostki oceniające zgodność były niezależne od producentów, importerów i przedsiębiorców ogółem oraz aby nie dochodziło do konfliktu interesów między jednostkami akredytującymi a jednostkami oceniającymi zgodność;

f) zezwala jednostkom oceniającym zgodność na korzystanie z usług podwykonawców w celu przeprowadzania badań lub inspekcji w związku z oceną zgodności, w tym podwykonawców znajdujących się na terytorium drugiej Strony; oraz

g) publikuje na jednej stronie internetowej wykaz jednostek, które wyznaczyła do przeprowadzania takiej oceny zgodności, oraz odpowiednie informacje na temat zakresu wyznaczenia każdej takiej jednostki.

4. Ust. 3 lit. f) nie może być interpretowany jako zakazujący Stronie nakładania na podwykonawców obowiązku spełnienia tych samych wymogów, które spełnia jednostka oceniająca zgodność, aby przeprowadzić badania lub inspekcje, o których mowa w tej literze.

5. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie wyklucza nakładania przez Stronę wymogu, aby ocenę zgodności dotyczącą określonych produktów przeprowadzały jej określone organy rządowe. W takich przypadkach Strona:

a) ogranicza opłaty za ocenę zgodności do przybliżonego kosztu świadczonych usług oraz, na wniosek wnioskodawcy występującego o ocenę zgodności, wyjaśnia, w jaki sposób opłaty nakładane za taką ocenę zgodności są ograniczone do przybliżonego kosztu świadczonych usług, oraz

b) udostępnia publicznie informację o wysokości opłat za ocenę zgodności.

6. Niezależnie od ust. 2–5 Strony uznają deklarację zgodności dostawcy jako dowód zgodności z istniejącymi przepisami technicznymi w dziedzinach wskazanych w załączniku 5-B i zgodnie z zasadami tam określonymi.

ARTYKUŁ 58

Współpraca w dziedzinie barier technicznych w handlu

1. Strony wzmacniają współpracę dotyczącą norm, przepisów technicznych, metrologii, nadzoru rynku, akredytacji i procedur oceny zgodności w celu poszerzenia wzajemnego zrozumienia swoich systemów oraz ułatwienia dostępu do swoich rynków. W tym celu Strony starają się zidentyfikować i opracować mechanizmy i inicjatywy w zakresie współpracy regulacyjnej odpowiednie dla szczególnych kwestii lub sektorów, które mogą obejmować między innymi:

a) wymianę informacji i doświadczeń w zakresie opracowywania i stosowania przepisów technicznych oraz procedur oceny zgodności;

b) działanie na rzecz możliwości uspójnienia lub dostosowania przepisów technicznych oraz procedur oceny zgodności;

c) stymulowanie współpracy między swoimi organami odpowiedzialnymi za metrologię, normalizację, ocenę zgodności i akredytację oraz

d) wymianę informacji dotyczących rozwoju sytuacji na odpowiednich forach regionalnych i wielostronnych w zakresie norm, przepisów technicznych, procedur oceny zgodności i akredytacji.

2. W celu wspierania wzajemnej wymiany handlowej Strony:

a) starają się zmniejszać różnice istniejące między nimi w obszarze przepisów technicznych, metrologii, normalizacji, nadzoru rynku, akredytacji i procedur oceny zgodności, w tym poprzez zachęcanie do korzystania z odpowiednich międzynarodowych aktów prawnych;

b) promują, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, wykorzystanie akredytacji do wspierania oceny kompetencji technicznych jednostek oceniających zgodność, a także ich działań oraz

c) wspierają uczestnictwo, a w miarę możliwości członkostwo, Republiki Uzbekistanu i jej właściwych organów krajowych w organizacjach europejskich i międzynarodowych, których działalność dotyczy norm, oceny zgodności, akredytacji, metrologii i powiązanych funkcji.

3. Strony dążą do wszczęcia i utrzymania procesu, w ramach którego może zostać osiągnięte stopniowe zbliżenie przepisów technicznych, norm i procedur oceny zgodności Republiki Uzbekistanu i Unii Europejskiej.

4. W dziedzinach, w których osiągnięto dostosowanie, Strony mogą rozważyć wynegocjowanie układów w sprawie oceny zgodności i zatwierdzania wyrobów przemysłowych.

ARTYKUŁ 59

Przejrzystość

1. Przy opracowywaniu przepisów technicznych, które mogą mieć znaczący wpływ na handel, każda ze Stron zapewnia drugiej Stronie okres co najmniej 60 dni od publikacji proponowanych przepisów technicznych i procedur oceny zgodności na przedłożenie pisemnych uwag, z wyjątkiem sytuacji, gdy pojawiły się nagłe problemy dotyczące bezpieczeństwa, zdrowia, ochrony środowiska lub bezpieczeństwa narodowego lub gdy istnieje zagrożenie, że takie problemy wystąpią. Strona ustosunkowuje się pozytywnie do uzasadnionego wniosku o przedłużenie okresu przeznaczonego na przekazanie uwag na piśmie.

2. Jeżeli Strona otrzymuje od drugiej Strony pisemne uwagi dotyczące proponowanego przepisu technicznego lub proponowanej procedury oceny zgodności, Strona ta:

a) na wniosek drugiej Strony poddaje pod dyskusję pisemne uwagi z udziałem swojego własnego właściwego organu regulacyjnego w terminie, w którym można je uwzględnić, oraz

b) udziela na piśmie odpowiedzi na uwagi nie później niż w dniu publikacji przepisu technicznego lub procedury oceny zgodności.

3. Każda ze Stron przekazuje, na wniosek drugiej Strony, informacje dotyczące celów, podstawy prawnej i powodów przyjęcia przepisów technicznych lub procedury oceny zgodności, które dana Strona przyjęła lub których przyjęcie proponuje.

4. Każda ze Stron zapewnia, aby przyjęte przez nią przepisy techniczne i procedury oceny zgodności były publikowane na stronach internetowych i dostępne bezpłatnie.

5. Każda ze Stron dostarcza informacje dotyczące przyjęcia i wejścia w życie przepisów technicznych i procedur oceny zgodności oraz przyjętych tekstów końcowych.

6. Każda ze Strona zapewnia rozsądny odstęp czasu między publikacją przepisów technicznych a ich wejściem w życie, aby pozwolić przedsiębiorcom drugiej Strony na dostosowanie się. Pojęcie „rozsądny odstęp czasu" należy rozumieć jako okres co najmniej sześciu miesięcy, chyba że byłoby to nieskuteczne z perspektywy realizacji uzasadnionych zamierzonych celów.

ARTYKUŁ 60

Oznakowanie i etykietowanie

1. Każda ze Stron potwierdza, że jej przepisy techniczne, które zawierają między innymi lub wyłącznie wymogi w zakresie oznakowania lub etykietowania lub dotyczą wyłącznie takich wymogów, będą zgodne z zasadami art. 2.2 porozumienia TBT.

2. Jeżeli Strona wymaga obowiązkowego oznakowania lub etykietowania produktów:

a) wymaga ona podawania wyłącznie takich informacji, które są istotne dla konsumentów lub użytkowników produktu lub które wskazują na zgodność produktu z obowiązkowymi wymaganiami technicznymi;

b) nie wymaga żadnego uprzedniego zatwierdzenia, rejestracji lub certyfikacji oznakowań albo etykiet produktów ani wniesienia opłaty jako warunku wstępnego wprowadzenia do obrotu na jej rynku produktów, które poza tym spełniają obowiązkowe wymogi techniczne, chyba że jest to niezbędne ze względu na uzasadnione cele, o których mowa w art. 2 ust. 2 porozumienia TBT;

c) jeżeli wymaga stosowania przez przedsiębiorców niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego, bez zbędnej zwłoki i w sposób niedyskryminujący wydaje taki numer przedsiębiorcom drugiej Strony;

d) zezwala na stosowanie następujących elementów, pod warunkiem że nie są one sprzeczne, dezorientujące ani wprowadzające w błąd w odniesieniu do informacji wymaganych na terytorium Strony dokonującej przywozu towarów:

(i) informacji w innych językach, oprócz języka wymaganego przez Stronę dokonującą przywozu towarów;

(ii) akceptowanych na poziomie międzynarodowym nazw, piktogramów, symboli lub elementów graficznych oraz

(iii) informacji dodatkowych w stosunku do tych wymaganych przez Stronę dokonującą przywozu towarów;

e) akceptuje fakt, że etykietowanie dodatkowe lub korekty etykietowania odbywają się w składach celnych lub innych wyznaczonych przestrzeniach w kraju przywozu, chyba że takie etykietowanie jest wymagane przez ustawodawstwo Stron ze względów zdrowia publicznego i bezpieczeństwa, oraz

f) podejmuje starania, aby akceptować etykiety, które mogą być umieszczane na istniejących etykietach, lub informacje dotyczące oznakowania lub etykiet umieszczone w dokumentacji towarzyszącej, a nie fizycznie przymocowane do produktu.

3. Ust. 2 lit. e) stosuje się do dnia przystąpienia Republiki Uzbekistanu do WTO.

ARTYKUŁ 61

Współpraca w zakresie nadzoru rynku, bezpieczeństwa i zgodności produktów niespożywczych

1. Strony uznają znaczenie współpracy w zakresie nadzoru rynku, bezpieczeństwa i zgodności produktów niespożywczych dla ułatwienia handlu oraz ochrony konsumentów i innych użytkowników, a także znaczenie budowania wzajemnego zaufania w oparciu o wymieniane informacje.

2. Aby zagwarantować niezależne i bezstronne funkcjonowanie nadzoru rynku, Strony zapewniają:

a) oddzielenie funkcji nadzoru rynku od funkcji oceny zgodności oraz

b) brak jakiegokolwiek interesu, który mógłby wpłynąć na bezstronność organów nadzoru rynku w prowadzeniu przez nie kontroli lub nadzoru nad przedsiębiorcami.

3. Strony mogą współpracować i wymieniać się informacjami w dziedzinie nadzoru rynku, bezpieczeństwa i zgodności produktów niespożywczych, w szczególności w odniesieniu do:

a) nadzoru rynku oraz czynności i środków związanych z egzekwowaniem prawa;

b) metod oceny ryzyka i testowania produktów;

c) skoordynowanego odzyskiwania produktu lub innych podobnych działań;

d) kwestii naukowych, technicznych i regulacyjnych mających na celu poprawę bezpieczeństwa i zgodności produktów niespożywczych;

e) pojawiających się kwestii o istotnym znaczeniu dla zdrowia i bezpieczeństwa;

f) działań związanych z normalizacją oraz

g) wymiany pracowników.

4. Unia Europejska może przekazać Republice Uzbekistanu wybrane informacje z systemu wczesnego ostrzegania w odniesieniu do produktów konsumenckich, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/95/WE ([6]), lub z aktu prawnego będącego następcą prawnym tego systemu, a Republika Uzbekistanu może przekazać Unii Europejskiej odpowiednie informacje na temat bezpieczeństwa niespożywczych produktów konsumenckich oraz na temat podjętych środków zapobiegawczych, ograniczających i naprawczych w odniesieniu do produktów konsumenckich, o których mowa w odpowiednim prawodawstwie Republiki Uzbekistanu. Wymiana informacji może mieć formę:

a) wymiany *ad hoc*, w należycie uzasadnionych przypadkach, z wyłączeniem danych osobowych, lub

b) systematycznej wymiany na podstawie porozumienia, które może zostać ustanowione przez Komitet Współpracy w załączniku 5-C.

([6]) Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. UE L 11 z 15.1.2002, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/95/oj).

5. Komitet Współpracy może ustanowić, w załączniku 5-D, porozumienie w sprawie regularnej wymiany informacji, w tym drogą elektroniczną, na temat środków podejmowanych w odniesieniu do niezgodnych z przepisami produktów niespożywczych, innych niż informacje objęte ust. 4.

6. Strony wykorzystują informacje otrzymane zgodnie z ust. 3, 4 i 5 wyłącznie w celu ochrony konsumentów, zdrowia, bezpieczeństwa lub środowiska.

7. Każda ze Stron traktuje informacje otrzymane zgodnie z ust. 3, 4 i 5 jako poufne.

8. W porozumieniach, o których mowa w ust. 4 i 5, określa się rodzaj informacji podlegających wymianie, zasady dotyczące wymiany oraz zastosowanie przepisów dotyczących poufności i ochrony danych osobowych. Komitet Współpracy jest uprawniony do przyjmowania decyzji mających na celu określenie lub zmianę zasad zawartych w załącznikach 5-C i 5-D.

9. Do celów niniejszego rozdziału „nadzór rynku" oznacza działania prowadzone i środki podejmowane przez organy publiczne, w tym podejmowane we współpracy z przedsiębiorcami, na podstawie procedur Strony, i których celem jest umożliwienie Stronie monitorowania zgodności produktów z wymogami określonymi w jej przepisach ustawowych i wykonawczych lub bezpieczeństwa produktów, lub zajmowania się nimi. W przypadku Republiki Uzbekistanu przedsiębiorca oznacza producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera lub sprzedawcę.

ARTYKUŁ 62

Dyskusje i konsultacje techniczne

1. Każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie dyskusji z drugą Stroną na temat wszelkich projektów lub propozycji przepisów technicznych lub procedur oceny zgodności drugiej Strony, które zdaniem Strony mogą mieć znaczący negatywny wpływ na handel między Stronami. Wniosek sporządza się na piśmie i określa się w nim:

a) przedmiotowy środek;

b) postanowienia niniejszego rozdziału, których dotyczą wątpliwości; oraz

c) uzasadnienie wniosku, w tym opis wątpliwości Strony występującej z wnioskiem w odniesieniu do danego środka.

2. Strona doręcza swój wniosek koordynatorowi do spraw rozdziału TBT drugiej Strony.

3. Na wniosek jednej ze Stron Strony spotykają się osobiście lub za pośrednictwem wideokonferencji lub telekonferencji w celu omówienia wątpliwości zgłoszonych we wniosku w ciągu 60 dni od dnia złożenia wniosku oraz dokładają starań, aby jak najszybciej rozwiązać tę kwestię. Jeżeli Strona występująca z wnioskiem uważa, że kwestia jest pilna, może zwrócić się z wnioskiem o wyznaczenie spotkania w krótszym terminie. W takich przypadkach Strona, do której skierowano wniosek, rozpatruje taki wniosek pozytywnie.

4. Strona może zwrócić się do drugiej Strony z wnioskiem o konsultację w każdej kwestii wynikającej z niniejszego rozdziału, doręczając pisemny wniosek koordynatorowi do spraw rozdziału TBT drugiej Strony. Strony dokładają wszelkich starań, aby rozwiązać daną kwestię w sposób wzajemnie satysfakcjonujący.

5. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków Stron wynikających z rozdziału 14.

ARTYKUŁ 63

Koordynator do spraw rozdziału TBT

1. Każda ze Stron wyznacza koordynatora do spraw rozdziału TBT oraz powiadamia drugą Stronę o danych kontaktowych tego koordynatora i wszelkich zmianach tych danych. Koordynatorzy do spraw rozdziału TBT pracują wspólnie nad ułatwieniem wdrożenia niniejszego rozdziału i współpracy między Stronami we wszystkich kwestiach związanych z porozumieniem TBT.

2. Do funkcji każdego z koordynatorów do spraw rozdziału TBT należy:

a) monitorowanie wdrażania i stosowania postanowień niniejszego rozdziału, w tym każdej kwestii związanej z opracowywaniem, przyjmowaniem, stosowaniem lub egzekwowaniem przepisów technicznych, norm i procedur oceny zgodności;

b) komunikowanie się z koordynatorem do spraw rozdziału TBT drugiej Strony w sprawie inicjatyw podejmowanych przez Strony celem wzmacniania współpracy w zakresie opracowywania i doskonalenia norm, przepisów technicznych i procedur oceny zgodności;

c) inicjowanie, w stosownych przypadkach, dyskusji na tematy techniczne, zgodnie z art. 62, oraz

d) wymiana informacji dotyczących rozwoju sytuacji na pozarządowych forach regionalnych i forach wielostronnych dotyczących norm, przepisów technicznych oraz procedur oceny zgodności.

3. Koordynatorzy do spraw rozdziału TBT komunikują się ze sobą w dowolny uzgodniony sposób, który jest odpowiedni do celów wykonywania ich funkcji.

ARTYKUŁ 64

Okres przejściowy

W odniesieniu do Republiki Uzbekistanu, art. 55 ust. 3, art. 55 ust. 6, art. 55 ust. 7, art. 56 ust. 1 lit. b), art. 56 ust. 1 lit. c), art. 57 ust. 3 lit. b), art. 57 ust. 3 lit. d), art. 57 ust. 5 i załącznik 5-B zaczyna obowiązywać po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Umowy.

ROZDZIAŁ 6

KWESTIE SANITARNE I FITOSANITARNE

ARTYKUŁ 65

Cele

Celem niniejszego rozdziału jest określenie zasad mających zastosowanie do środków sanitarnych i fitosanitarnych (zwanych dalej „środkami SPS") określonych w porozumieniu WTO SPS, w tym w zakresie zdrowia zwierząt i roślin oraz bezpieczeństwa żywności, w wymianie handlowej między Stronami oraz do współpracy w zakresie dobrostanu zwierząt, oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe i zrównoważonych systemów żywnościowych. Strony stosują zasady określone w niniejszym rozdziale w sposób, który ułatwia handel i zapobiega tworzeniu między nimi nieuzasadnionych barier w handlu, przy równoczesnym zachowaniu stosowanego przez każdą ze Stron poziomu ochrony życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin.

ARTYKUŁ 66

Zasady

1. Strony zapewniają, aby środki SPS były opracowywane i realizowane w oparciu o zasady proporcjonalności, przejrzystości, niedyskryminacji i naukowego uzasadnienia i z uwzględnieniem norm międzynarodowych (Międzynarodowa konwencja ochrony roślin podpisana w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r. (zwana dalej „IPPC"), Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt (zwana dalej „WOAH") i Komisja Kodeksu Żywnościowego (zwana dalej „Kodeksem Żywnościowym")).

2. Każda ze Stron zapewnia, aby jej środki SPS nie powodowały arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji między jej własnym terytorium a terytorium drugiej Strony w zakresie, w jakim panują w nich identyczne lub podobne warunki. Środki SPS nie mogą być stosowane w sposób, który stanowiłby ukryte ograniczenie w handlu między Stronami.

3. Każda ze Stron zapewnia, aby właściwie wdrażano środki, procedury lub mechanizmy kontroli SPS, a odpowiedzi na wezwanie do udzielenia informacji otrzymane od właściwego organu drugiej Strony udzielano bezzwłocznie i w sposób nie mniej korzystny w odniesieniu do produktów przywożonych niż w odniesieniu do wewnętrznych produktów podobnych.

ARTYKUŁ 67

Wymogi przywozowe i urzędowe świadectwa SPS

1. Wymogi przywozowe każdej ze Stron muszą być oparte na zasadach Kodeksu Żywnościowego, WOAH i IPPC oraz ich odpowiednich normach, chyba że wymogi te są uzasadnione naukową oceną ryzyka przeprowadzoną zgodnie z obowiązującymi zasadami międzynarodowymi przewidzianymi w porozumieniu SPS.

2. Wymogi przywozowe Strony dokonującej przywozu mają zastosowanie do całego terytorium Strony dokonującej wywozu, podobnie jak urzędowe świadectwa SPS, które mogą być wymagane w handlu produktami rolnymi między Stronami, w tym roślinami i produktami roślinnymi, z zastrzeżeniem art. 69.

3. Do celów niniejszego rozdziału urzędowe świadectwa SPS definiuje się jako dokumenty wydane przez stronę dokonującą wywozu, które gwarantują, że spełnione zostały wskazane wymogi przywozowe określone przez prawo strony dokonującej przywozu w odniesieniu do produktów, do których się odnoszą.

ARTYKUŁ 68

Równoważność

1. Na wniosek Strony dokonującej wywozu oraz z zastrzeżeniem zadowalającej oceny przez Stronę dokonującą przywozu, Strony uznają równoważność, zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi procedurami, w odniesieniu do określonego środka lub grupy środków lub systemów stosowanych ogólnie albo do sektora lub części sektora.

2. Uznanie równoważności jest stwierdzane przez Komitet Współpracy i umieszczane w wykazie w załączniku 6.

ARTYKUŁ 69

Środki związane ze zdrowiem zwierząt i roślin

1. Strony uznają pojęcie obszarów wolnych od chorób i agrofagów oraz obszarów niewielkiego rozpowszechnienia chorób i agrofagów, zgodnie z porozumieniem SPS, właściwym Kodeksem Żywnościowym, normami, wytycznymi lub zaleceniami WOAH i IPPC.

2. Określając obszary wolne od chorób i agrofagów oraz obszary niewielkiego rozpowszechnienia chorób i agrofagów, Strony uwzględniają takie czynniki jak umiejscowienie geograficzne, ekosystemy, nadzór epidemiologiczny i skuteczność kontroli sanitarnych i fitosanitarnych na tych obszarach.

3. Strona dokonująca przywozu opiera środki sanitarne i fitosanitarne stosowane wobec Strony dokonującej wywozu, na której terytorium stwierdzono agrofaga lub chorobę, na decyzji o podziale na obszary podjętej przez Stronę dokonującą wywozu, pod warunkiem że Strona dokonująca przywozu zostanie zapewniona o odpowiednim poziomie ochrony.

ARTYKUŁ 70

Kontrole i audyty

1. Kontrole i audyty dokonywane przez Stronę dokonującą przywozu na terytorium Strony dokonującej wywozu, aby ocenić stosowane przez nią systemy kontroli i certyfikacji, przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi normami, wytycznymi i zaleceniami IPPC, WOAH i Kodeksu Żywnościowego. Dodatkowe kontrole, które stanowią część audytu systemów kontroli i certyfikacji, mogą zostać przeprowadzone w dowolnym czasie w określonych obiektach i u określonych producentów dokonujących wywozu.

2. Jeżeli Strona dokonująca przywozu uzna wyniki kontroli i audytów, o których mowa w ust. 1 za zadowalające oraz prowadzi wykaz zakładów lub obiektów posiadających zezwolenie na przywóz zwierząt lub produktów zwierzęcych, zatwierdza ona, bez uprzedniej kontroli, zakłady znajdujące się na terytorium Strony dokonującej wywozu, na wniosek Strony dokonującej wywozu, któremu powinny towarzyszyć odpowiednie gwarancje określone przez Stronę dokonującą przywozu.

3. Decyzja każdej ze Stron dotycząca przyjęcia gwarancji opiera się na:

a) ocenie właściwego organu, jak również na zdolności tego organu do kontrolowania zakładów dokonujących wywozu;

b) pisemnej gwarancji właściwego organu dotyczącej zgodności Strony dokonującej wywozu z minimalnymi wymogami Strony dokonującej przywozu.

4. Gdy tylko jest to możliwe, Strona dokonująca przywozu powiadamia drugą Stronę o jakimkolwiek niezgodnym z przepisami towarze i przyczynie niezgodności oraz przekazuje im wszystkie istotne informacje dotyczące przyczyn niezgodności.

5. Wydatki związane z kontrolami i audytami ponosi Strona przeprowadzająca te kontrole i audyty zgodnie ze swoimi procedurami wewnętrznymi.

ARTYKUŁ 71

Kontrole przywozu i opłaty przywozowe

1. Jeżeli kontrole przywozu wykazują brak zgodności z odpowiednimi wymogami przywozowymi, działania podejmowane przez Stronę dokonującą przywozu opierają się na ocenie ryzyka i nie mogą ograniczać handlu w większym stopniu niż jest to wymagane, aby osiągnąć odpowiedni poziom ochrony sanitarnej lub fitosanitarnej Strony dokonującej przywozu.

2. Gdy tylko jest to możliwe, Strona dokonująca przywozu powiadamia importera lub jego przedstawiciela o jakiejkolwiek niezgodnej z przepisami przesyłce i przyczynie niezgodności oraz zapewnia im możliwość odwołania się od tej decyzji. Strona dokonująca przywozu uwzględnia wszelkie istotne informacje przekazane na potrzeby takiej kontroli.

3. Strona może pobierać opłaty z tytułu prowadzenie kontroli granicznych. Takie opłaty nie powinny przekraczać poziomu zwrotu poniesionych kosztów.

ARTYKUŁ 72

Wymiana informacji i współpraca

1. Strony prowadzą dyskusje i wymieniają się informacjami na temat istniejących środków SPS i środków dotyczących dobrostanu zwierząt oraz opracowywania i wdrażania takich środków. Takie dyskusje i wymiany informacji uwzględniają, w stosownych przypadkach, porozumienie SPS oraz normy, wytyczne lub zalecenia IPPC, WOAH i Kodeksu Żywnościowego.

2. Strony współpracują w kwestiach dotyczących bezpieczeństwa żywności, zdrowia zwierząt, dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe poprzez wymianę informacji, wiedzy fachowej i doświadczeń w celu budowania zdolności w tych dziedzinach. Taka współpraca może obejmować pomoc techniczną. Szczególna uwaga poświęca się wykrywaniu i kontroli chorób zwierząt i roślin oraz ulepszaniu systemów analizy ryzyka. W tym celu Komitet Współpracy może przyjąć program pomocy technicznej.

3. Strony w odpowiednim czasie nawiązują dialog w kwestiach sanitarnych i fitosanitarnych na wniosek jednej ze Stron w celu rozważenia zagadnień sanitarnych i fitosanitarnych oraz innych pilnych kwestii objętych niniejszym rozdziałem. Komitet Współpracy może przyjąć regulamin prowadzenia takich dialogów.

4. Strony wskazują i regularnie aktualizują punkty kontaktowe na użytek porozumiewania się w sprawach objętych niniejszym rozdziałem.

ARTYKUŁ 73

Przejrzystość

Każda ze Stron:

a) dąży do zachowania przejrzystości w zakresie środków SPS mających zastosowanie do handlu, a w szczególności w zakresie wymogów sanitarnych i fitosanitarnych stosowanych w odniesieniu do przywozu towarów drugiej Strony;

b) informuje, na wniosek drugiej Strony i bez zbędnej zwłoki, o wymogach sanitarnych i fitosanitarnych mających zastosowanie do przywozu konkretnych produktów i wskazuje, czy konieczne jest dokonanie oceny ryzyka;

c) bezzwłocznie powiadamia punkt kontaktowy drugiej Strony pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną o wszelkich poważnych lub istotnych zagrożeniach dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, w tym o wszelkich sytuacjach wyjątkowych dotyczących żywności związanych z towarami będącymi przedmiotem handlu między Stronami.

ROZDZIAŁ 7

WŁASNOŚĆ INTELEKTUALNA

SEKCJA 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

ARTYKUŁ 74

Cele

Celem niniejszego rozdziału jest:

a) ułatwianie produkcji i komercjalizacji produktów i usług innowacyjnych i twórczych między Stronami, a tym samym przyczynienie się do rozwoju bardziej zrównoważonej i inkluzywnej gospodarki obu Stron;

b) ułatwianie i regulowanie wymiany handlowej między Stronami, a także ograniczenie zakłóceń i przeszkód w takiej wymianie handlowej oraz

c) osiągnięcie odpowiedniego i skutecznego poziomu ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej.

ARTYKUŁ 75

Charakter i zakres zobowiązań

1. Strony wprowadzają w życie umowy międzynarodowe w dziedzinie praw własności intelektualnej, których są stronami. Porozumienie TRIPS zawarte w załączniku 1C do porozumienia WTO zostaje niniejszym włączone do niniejszej Umowy i stanowi jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian. Niniejszy rozdział uzupełnia i doprecyzowuje prawa i obowiązki każdej ze Stron wynikające z umów międzynarodowych w dziedzinie własności intelektualnej, których są stronami.

2. Na potrzeby niniejszego rozdziału „prawa własności intelektualnej" oznacza wszystkie kategorie własności intelektualnej, o których mowa w art. 78–120 niniejszego rozdziału oraz w części II sekcja 1–7 porozumienia TRIPS.

3. Ochrona praw własności intelektualnej obejmuje ochronę przed nieuczciwą konkurencją w rozumieniu art. 10bis Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r., zmienionej w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. (zwanej dalej „konwencją paryską").

4. Niniejszy rozdział nie uniemożliwia żadnej ze Stron stosowania własnych przepisów prawa wprowadzających wyższe normy dotyczące ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej, pod warunkiem że normy te są zgodne z niniejszym rozdziałem.

ARTYKUŁ 76

Wyczerpanie praw

1. Każda ze Stron ustanawia krajowy lub regionalny system wyczerpania praw własności intelektualnej.

2. W obszarze prawa autorskiego i praw pokrewnych wyczerpanie praw dotyczy wyłącznie publicznej dystrybucji poprzez sprzedaż lub w inny sposób oryginalnego utworu lub innych przedmiotów ochrony lub ich kopii.

ARTYKUŁ 77

Traktowanie narodowe

1. W odniesieniu do praw własności intelektualnej objętych postanowieniami niniejszego rozdziału każda ze Stron przyznaje obywatelom drugiej Strony traktowanie nie mniej korzystne niż to, które przyznaje własnym obywatelom w zakresie ochrony ([7]) praw własności intelektualnej, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych już, odpowiednio, w:

a) konwencji paryskiej;

b) Konwencji berneńskiej o ochronie dzieł literackich i artystycznych (zwanej dalej „konwencją berneńską"), poddanej przeglądowi w Paryżu w dniu 24 lipca 1971 r. i zmienionej w dniu 28 września 1979 r.;

c) Międzynarodowej konwencji o ochronie wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych, sporządzonej w Rzymie dnia 26 października 1961 r. (zwanej dalej „konwencją rzymską"); lub

d) Traktacie o własności intelektualnej w odniesieniu do układów scalonych, sporządzonym w Waszyngtonie dnia 26 maja 1989 r.

W odniesieniu do artystów wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych obowiązek, o którym mowa w akapicie pierwszym, stosuje się wyłącznie do praw przewidzianych w niniejszej Umowie.

2. Strona może skorzystać z wyjątków dozwolonych na podstawie ust. 1 w odniesieniu do swoich postępowań sądowych i administracyjnych, w tym wymagać od obywatela drugiej Strony wskazania adresu do doręczeń na jej terytorium lub wyznaczenia pełnomocnika na jej terytorium, pod warunkiem że takie wyjątki:

a) są niezbędne do zapewnienia przestrzegania przepisów ustawowych i wykonawczych Strony, które nie są sprzeczne z niniejszym rozdziałem; oraz

b) nie są stosowane w sposób, który stanowiłby ukryte ograniczenie w handlu.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania do procedur przewidzianych w umowach wielostronnych zawartych pod auspicjami Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (zwanej dalej „WIPO"), dotyczących nabywania lub utrzymywania praw własności intelektualnej.

([7]) Do celów niniejszego ustępu „ochrona" obejmuje kwestie mające wpływ na dostępność, nabywanie, zakres, utrzymywanie oraz egzekwowanie praw własności intelektualnej, a także kwestie mające wpływ na korzystanie z praw własności intelektualnej szczegółowo uregulowane w niniejszym rozdziale. Ponadto, do celów niniejszego ustępu „ochrona" obejmuje również środki mające na celu zapobieganie obchodzeniu skutecznych środków technicznych i środków dotyczących informacji o zarządzaniu prawami.

SEKCJA 2

NORMY DOTYCZĄCE PRAW WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

PODSEKCJA 1

PRAWO AUTORSKIE I PRAWA POKREWNE

ARTYKUŁ 78

Umowy międzynarodowe

1. Każda ze Stron przestrzega:

a) Traktatu WIPO o prawie autorskim (WCT), przyjętego w Genewie dnia 20 grudnia 1996 r.;

b) Traktatu WIPO o artystycznych wykonaniach i fonogramach (WPPT), przyjętego w Genewie dnia 20 grudnia 1996 r., oraz

c) Traktatu z Marrakeszu o ułatwieniu dostępu do opublikowanych utworów osobom niewidomym, słabowidzącym i osobom z niepełnosprawnościami uniemożliwiającymi zapoznawanie się z drukiem, przyjętego w Marrakeszu w dniu 28 czerwca 2013 r.

2. Każda ze Stron dokłada wszelkich rozsądnych starań, aby ratyfikować Traktat pekiński o artystycznych wykonaniach audiowizualnych, przyjęty w Pekinie w dniu 24 czerwca 2012 r., lub do niego przystąpić.

ARTYKUŁ 79

Autorzy

Każda ze Stron przyznaje autorom wyłączne prawo do zezwolenia lub zakazu:

a) bezpośredniego lub pośredniego, czasowego lub trwałego zwielokrotniania ich utworów, w jakikolwiek sposób i w jakiejkolwiek formie, w całości lub w części;

b) publicznej dystrybucji w jakiejkolwiek formie, poprzez sprzedaż lub w inny sposób, oryginałów ich utworów lub kopii tych utworów;

c) wszelkiego publicznego udostępniania ich utworów, drogą przewodową lub bezprzewodową, w tym podawania do publicznej wiadomości ich utworów w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w wybranym przez siebie miejscu i czasie, oraz

d) publicznego najmu na zasadach komercyjnych oryginałów lub kopii ich utworów;

ARTYKUŁ 80

Artyści wykonawcy

Każda ze Stron przyznaje wykonawcom wyłączne prawo do zezwolenia lub zakazu:

a) utrwalania ([8]) ich wykonań;

([8]) „Utrwalenie" oznacza zapis dźwięków lub ich reprezentacji, lub zapis ruchomych obrazów, któremu mogą towarzyszyć dźwięki lub ich reprezentacje, z którego mogą być one odbierane, kopiowane i przekazywane za pomocą odpowiednich urządzeń.

b) bezpośredniego lub pośredniego, czasowego lub trwałego zwielokrotniania ich utrwalonych wykonań, w jakikolwiek sposób i w jakiejkolwiek formie, w całości lub w części;

c) publicznej dystrybucji, poprzez sprzedaż lub w inny sposób, ich utrwalonych wykonań;

d) podawania do publicznej wiadomości ich utrwalonych wykonań, drogą przewodową lub bezprzewodową, w taki sposób, aby każdy miał do nich dostęp w wybranym przez siebie miejscu i czasie;

e) bezprzewodowego nadawania oraz publicznego udostępniania ich wykonań, chyba że wykonania te stanowią same w sobie nadawane wykonanie lub oparte są na utrwaleniu, oraz

f) publicznego najmu na zasadach komercyjnych oryginałów lub kopii ich utrwalonych wykonań.

ARTYKUŁ 81

Producenci fonogramów

Każda ze Stron przyznaje producentom fonogramów wyłączne prawo do zezwolenia lub zakazu:

a) bezpośredniego lub pośredniego, czasowego lub trwałego zwielokrotniania ich fonogramów, w jakikolwiek sposób i w jakiejkolwiek formie, w całości lub w części;

b) publicznej dystrybucji, poprzez sprzedaż lub w inny sposób, ich fonogramów, w tym ich kopii;

c) podawania do publicznej wiadomości ich fonogramów, drogą przewodową lub bezprzewodową, w taki sposób, aby każdy miał do nich dostęp w wybranym przez siebie miejscu i czasie; oraz

d) publicznego najmu ich fonogramów na zasadach komercyjnych.

ARTYKUŁ 82

Organizacje nadawcze

Każda ze Stron zapewnia organizacjom nadawczym wyłączne prawo do zezwolenia lub zakazu:

a) utrwalania ich audycji, niezależnie od tego, czy audycje te są emitowane przewodowo czy bezprzewodowo, w tym za pośrednictwem przekazu kablowego lub satelitarnego;

b) bezpośredniego lub pośredniego, tymczasowego lub trwałego zwielokrotniania ich utrwalonych audycji, w jakikolwiek sposób i w jakiejkolwiek formie, w całości lub w części, niezależnie od tego, czy audycje te są transmitowane przewodowo czy bezprzewodowo, w tym za pośrednictwem przekazu kablowego lub satelitarnego;

c) podawania do publicznej wiadomości, drogą przewodową lub bezprzewodową, ich utrwalonych audycji, niezależnie od tego, czy audycje te są transmitowane przewodowo czy bezprzewodowo, w tym za pośrednictwem przekazu kablowego lub satelitarnego, w taki sposób, aby każdy miał do nich dostęp w wybranym przez siebie miejscu i czasie;

d) publicznej dystrybucji, poprzez sprzedaż lub w inny sposób, ich utrwalonych audycji, w tym kopii utrwalonych audycji, niezależnie od tego, czy audycje te są transmitowane przewodowo czy bezprzewodowo, w tym za pośrednictwem przekazu kablowego lub satelitarnego, oraz

e) bezprzewodowej retransmisji ich audycji oraz publicznego udostępniania ich audycji, jeśli takie udostępnianie następuje w miejscach dostępnych publicznie za opłatą wstępu.

ARTYKUŁ 83

Nadawanie i publiczne udostępnianie fonogramów opublikowanych w celach handlowych

1. Każda ze Stron zapewnia artystom wykonawcom i producentom fonogramów prawo do jednorazowego godziwego wynagrodzenia płatnego przez użytkownika, jeżeli fonogram opublikowany w celach handlowych lub zwielokrotnienie takiego fonogramu zostaną użyte do nadania lub publicznego udostępnienia.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby jednorazowe godziwe wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, było dzielone między odpowiednich artystów wykonawców i producentów fonogramów. Każda ze Stron może, w przypadku braku porozumienia między artystami wykonawcami a producentami fonogramów, określić warunki, zgodnie z którymi artyści wykonawcy i producenci fonogramów dzielą jednorazowe godziwe wynagrodzenie między siebie.

ARTYKUŁ 84

Czas trwania ochrony

1. W odniesieniu do Republiki Uzbekistanu niniejszy artykuł zaczyna obowiązywać po upływie trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

2. Prawa autora utworu trwają przez okres życia autora i 70 lat po jego śmierci, niezależnie od dnia zgodnego z prawem podania utworu do publicznej wiadomości.

3. Okres ochrony utworu muzycznego ze słowami wygasa po upływie 70 lat od dnia śmierci ostatniej spośród następujących osób, bez względu na to, czy zostały one wskazane jako współautorzy: autora tekstu i kompozytora utworu muzycznego, pod warunkiem że obydwa dzieła zostały stworzone specjalnie dla tego utworu muzycznego ze słowami.

4. W przypadku utworu współautorskiego czas trwania ochrony, o którym mowa w ust. 1, liczy się od dnia śmierci ostatniego z autorów.

5. W przypadku utworów anonimowych lub utworów, przy których posłużono się pseudonimem, czas trwania ochrony wynosi 70 lat od dnia zgodnego z prawem podania utworu do publicznej wiadomości. Jeżeli jednak pseudonim, którym posłużył się autor, nie pozostawia wątpliwości co do tożsamości autora lub jeżeli autor ujawni swoją tożsamość w okresie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zastosowanie ma czas trwania ochrony określony w ust. 1.

6. Okres trwania ochrony utworu filmowego lub audiowizualnego wygasa po upływie 70 lat od dnia śmierci ostatniej spośród niżej wymienionych osób, bez względu na to, czy zostały one wskazane jako współautorzy:

a) główny reżyser;

b) autor scenariusza;

c) autor dialogów; oraz

d) kompozytor muzyki skomponowanej specjalnie dla utworu filmowego lub audiowizualnego.

7. Prawa organizacji nadawczych wygasają 50 lat po pierwszym nadaniu programu, niezależnie od tego, czy program ten transmitowany jest przewodowo czy bezprzewodowo, w tym za pośrednictwem przekazu kablowego lub satelitarnego.

8. Prawa artystów wykonawców wygasają nie wcześniej niż 50 lat po dniu utrwalenia wykonania utworu.

9. Prawa producentów fonogramów wygasają nie wcześniej niż 50 lat po utrwaleniu albo, jeżeli fonogram został zgodnie z prawem opublikowany w tym okresie, nie wcześniej niż 70 lat od takiej publikacji. W przypadku braku opublikowania zgodnie z prawem, jeżeli fonogram został zgodnie z prawem publicznie udostępniony w tym okresie, czas trwania ochrony wynosi 70 lat od takiego udostępnienia. Każda ze Stron może przewidzieć skuteczne środki w celu zapewnienia, aby zyski wygenerowane w trakcie dwudziestoletniego okresu ochrony następującego po okresie 50 lat były dzielone sprawiedliwie pomiędzy artystów wykonawców i producentów fonogramów.

10. Okresy ochrony ustanowione w niniejszym artykule liczy się od dnia 1 stycznia roku następującego po danym zdarzeniu.

11. Każda ze Stron może przewidzieć dłuższe okresy trwania ochrony niż te przewidziane w niniejszym artykule.

ARTYKUŁ 85

Prawo do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży

1. Każda ze Stron nadaje autorowi oryginalnego utworu graficznego lub plastycznego prawo do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży tego utworu, zdefiniowane jako niezbywalne prawo, którego nie można się zrzec, nawet z góry, do otrzymania opłaty licencyjnej opartej na cenie sprzedaży przy każdej odsprzedaży utworu następującej po pierwszym rozporządzeniu utworem przez autora.

2. Prawo, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do wszystkich czynności odsprzedaży, w których w charakterze sprzedawców, kupujących lub pośredników uczestniczą podmioty zawodowo działające na rynku dzieł sztuki, takie jak salony sprzedaży, galerie sztuki oraz wszelkie podmioty zajmujące się handlem dziełami sztuki.

3. Każda ze Stron może postanowić, że prawo, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do czynności odsprzedaży, jeżeli sprzedawca nabył utwór bezpośrednio od autora mniej niż trzy lata przed tą odsprzedażą oraz w przypadku gdy cena odsprzedaży nie przekracza określonej kwoty minimalnej.

4. Procedurę pobierania wynagrodzenia i jego wysokość określa prawo każdej ze Stron.

ARTYKUŁ 86

Zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi

1. Strony promują współpracę między ich odpowiednimi organizacjami zbiorowego zarządzania w celu wspierania dostępu do utworów i innych przedmiotów ochrony na terytorium Stron oraz przekazywania między odpowiednimi organizacjami zbiorowego zarządzania przychodów z praw za wykorzystanie tych utworów lub innych przedmiotów ochrony.

2. Strony promują przejrzystość organizacji zbiorowego zarządzania, w szczególności w odniesieniu do pobieranych przez nie przychodów z praw, potrąceń dokonywanych przez nie od pobieranych przychodów z praw, wykorzystania pobieranych przychodów z praw, polityki dystrybucji oraz ich repertuaru.

3. Każda ze Stron zachęca organizacje zbiorowego zarządzania mające siedzibę na jej terytorium i reprezentujące inną organizację zbiorowego zarządzania mającą siedzibę na terytorium drugiej Strony na podstawie umowy o reprezentacji do prawidłowego, regularnego i rzetelnego wpłacania kwot należnych reprezentowanej organizacji zbiorowego zarządzania, a także do udzielania reprezentowanej organizacji zbiorowego zarządzania informacji o kwocie przychodów z praw pobranych w jej imieniu oraz o wszelkich odliczeniach od tych przychodów z praw.

ARTYKUŁ 87

Wyjątki i ograniczenia

Każda ze Stron zawęża zakres ograniczeń lub wyjątków od praw określonych w art. 79–82 do niektórych szczególnych przypadków, które nie naruszają normalnego wykorzystania utworu lub innego przedmiotu ochrony ani nie powodują nieuzasadnionej szkody dla uzasadnionych interesów podmiotów praw autorskich.

ARTYKUŁ 88

Ochrona środków technicznych

1. W odniesieniu do Republiki Uzbekistanu niniejszy artykuł zaczyna obowiązywać po upływie trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

2. Każda ze Stron zapewnia odpowiednią ochronę prawną przed obchodzeniem jakichkolwiek skutecznych środków technicznych, którego dana osoba dokonuje, wiedząc lub mając uzasadnione podstawy, by wiedzieć, że dąży do tego celu.

3. Każda ze Stron zapewnia odpowiednią ochronę prawną przed wytwarzaniem, przywozem, dystrybucją, sprzedażą, wypożyczaniem, reklamowaniem sprzedaży lub wypożyczania, lub posiadaniem w celach handlowych urządzeń, produktów lub części składowych, lub świadczeniem usług, które:

a) stanowią przedmiot promocji, reklamy lub sprzedaży w celu obejścia jakichkolwiek skutecznych środków technicznych;

b) mają jedynie ograniczony cel komercyjny lub ograniczone zastosowanie komercyjne, inne niż obchodzenie jakichkolwiek skutecznych środków technicznych, lub

c) są zaprojektowane, produkowane, dostosowane lub świadczone głównie w celu umożliwienia lub ułatwienia obejścia jakichkolwiek skutecznych środków technicznych.

4. Do celów niniejszej podsekcji „środki techniczne" oznaczają wszelkie technologie, urządzenia lub części składowe, które przy zwykłym funkcjonowaniu są przeznaczone do uniemożliwienia lub ograniczenia czynności w odniesieniu do utworów lub innych przedmiotów ochrony, które nie zostały dopuszczone przez uprawnionego z tytułu jakichkolwiek praw autorskich lub praw pokrewnych zgodnie z prawodawstwem krajowym. Środki techniczne uważa się za skuteczne, gdy korzystanie z objętego ochroną utworu lub innego przedmiotu ochrony jest kontrolowane przez uprawnionych poprzez zastosowanie kodu dostępu lub mechanizmu zabezpieczenia, takiego jak szyfrowanie, kodowanie lub inna transformacja utworu lub innego przedmiotu ochrony, lub mechanizmu kontroli kopiowania, które spełniają cel ochronny.

5. Niezależnie od ochrony prawnej przewidzianej w ust. 1, w przypadku braku dobrowolnych środków podejmowanych przez uprawnionych każda ze Stron może podejmować odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby odpowiednia ochrona prawna przed obchodzeniem skutecznych środków technicznych przewidziana zgodnie z niniejszym artykułem nie uniemożliwiała beneficjentom wyjątków lub ograniczeń przewidzianych zgodnie z art. 87 korzystania z takich wyjątków lub ograniczeń.

ARTYKUŁ 89

Obowiązki dotyczące informacji o zarządzaniu prawami

1. W odniesieniu do Republiki Uzbekistanu niniejszy artykuł zaczyna obowiązywać po upływie trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

2. Każda ze Stron zapewnia odpowiednią ochronę prawną zapobiegającą świadomemu podejmowaniu przez kogokolwiek, bez upoważnienia, któregokolwiek z następujących działań, jeżeli ta osoba wie lub ma uzasadnione podstawy, by wiedzieć, że robiąc to, powoduje, umożliwia, ułatwia lub ukrywa naruszenie prawa autorskiego lub praw pokrewnych przewidzianych w prawodawstwie wewnętrznym:

a) usunięcie lub zmiana jakichkolwiek elektronicznych informacji o zarządzaniu prawami; oraz

b) dystrybucja, przywóz w celu dystrybucji, nadawanie, publiczne udostępnianie lub podawanie do publicznej wiadomości utworów lub innych treści chronionych na podstawie niniejszej podsekcji, z których usunięto bez odpowiedniego zezwolenia elektroniczne informacje o zarządzaniu prawami lub w których takie informacje zmieniono.

3. Do celów niniejszego artykułu „informacje o zarządzaniu prawami" oznaczają wszelkie informacje dostarczone przez posiadaczy praw, które umożliwiają identyfikację utworu lub innego przedmiotu ochrony, o których mowa w niniejszym artykule, autora lub jakiegokolwiek innego posiadacza praw, lub informacje o warunkach korzystania z utworu lub innego przedmiotu ochrony, a także wszelkie numery lub kody przedstawiające takie informacje.

4. Ust. 2 stosuje się w przypadku, gdy którekolwiek z tych informacji są powiązane z egzemplarzem lub gdy informacje te pojawiają się w nawiązaniu do publicznego udostępnienia utworu lub innego przedmiotu ochrony, o którym mowa w niniejszym artykule.

PODSEKCJA 2

ZNAKI TOWAROWE

ARTYKUŁ 90

Umowy międzynarodowe

1. Każda ze Stron:

a) przestrzega Protokołu do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków, przyjętego w Madrycie dnia 27 czerwca 1989 r., ostatnio zmienionego w dniach 3 października 2006 r. i 12 listopada 2007 r.;

b) utrzymuje system klasyfikacji znaków towarowych, który jest zgodny z Porozumieniem nicejskim dotyczącym międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., zmienionym dnia 28 września 1979 r., oraz

c) dokłada wszelkich rozsądnych starań, aby przystąpić do Traktatu singapurskiego o prawie znaków towarowych, sporządzonego w Singapurze dnia 27 marca 2006 r.

ARTYKUŁ 91

Oznaczenia, z których może składać się znak towarowy

Znak towarowy może składać się z jakichkolwiek oznaczeń, w szczególności z wyrazów, łącznie z nazwiskami, lub rysunków, liter, cyfr, kolorów, kształtu towarów lub ich opakowań, lub dźwięków, pod warunkiem że oznaczenia takie umożliwiają:

a) odróżnianie towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw oraz

b) przedstawienie ich w odpowiednich rejestrach znaków towarowych każdej ze Stron, w sposób pozwalający właściwym organom i każdej osobie na określenie jednoznacznego i dokładnego przedmiotu ochrony udzielonej właścicielowi tego znaku towarowego.

ARTYKUŁ 92

Prawa ze znaku towarowego

1. W wyniku rejestracji znaku towarowego właściciel nabywa prawa wyłączne do tego znaku. Właściciel jest uprawniony do zakazania wszelkim osobom trzecim, które nie posiadają zgody właściciela, używania w obrocie handlowym jakiegokolwiek oznaczenia:

a) identycznego z zarejestrowanym znakiem towarowym dla towarów lub usług identycznych z tymi, dla których znak towarowy jest zarejestrowany;

b) w przypadku którego, z powodu jego identyczności z zarejestrowanym znakiem towarowym lub podobieństwa do niego oraz identyczności lub podobieństwa towarów lub usług opatrzonych tym znakiem towarowym i oznaczeniem, istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje prawdopodobieństwo skojarzenia oznaczenia z zarejestrowanym znakiem towarowym.

2. Strony podejmują dialog z myślą o ustanowieniu przez Republikę Uzbekistanu środków prawnych zgodnych z prawem Unii i zapewniających, aby właściciel zarejestrowanego znaku towarowego był uprawniony do uniemożliwienia wszelkim osobom trzecim wprowadzania towarów – w ramach obrotu handlowego – na terytorium Strony, na którym ten znak towarowy jest zarejestrowany, bez dopuszczenia do swobodnego obrotu.

ARTYKUŁ 93

Procedura rejestracji

1. Każda ze Stron ustanawia system rejestracji znaków towarowych, w ramach którego każda ostateczna decyzja odmowna, w tym o odmowie częściowej, podjęta przez organ właściwy w obszarze znaków towarowych jest przekazywana zainteresowanej stronie na piśmie, należycie uzasadniona i podlega odwołaniu.

2. Każda ze Stron przewiduje możliwość wniesienia przez stronę trzecią sprzeciwu wobec wniosku o rejestrację znaku towarowego lub, w stosownych przypadkach, wobec rejestracji znaku towarowego. Takie postępowanie sprzeciwowe musi mieć charakter kontradyktoryjny.

3. Każda ze Stron zapewnia publicznie dostępną elektroniczną bazę wniosków o rejestrację i zarejestrowanych znaków towarowych.

ARTYKUŁ 94

Znaki towarowe powszechnie znane

W celu nadania skuteczności ochronie znaków towarowych powszechnie znanych, o których mowa w art. 6a konwencji paryskiej i art. 16 ust. 2 i 3 porozumienia TRIPS, każda ze Stron stosuje wspólne zalecenie w sprawie przepisów dotyczących ochrony znaków towarowych powszechnie znanych, przyjęte przez zgromadzenie Związku Ochrony Własności Przemysłowej i Zgromadzenie Ogólne WIPO na trzydziestej czwartej serii posiedzeń zgromadzeń państw członkowskich, która miała miejsce w dniach 20-29 września 1999 r.

ARTYKUŁ 95

Wyjątki od praw ze znaku towarowego

1. Każda ze Stron przewiduje ograniczone wyjątki od praw ze znaku towarowego, takie jak uczciwe używanie terminów opisowych, w tym oznaczeń geograficznych, oraz może przewidzieć inne ograniczone wyjątki, pod warunkiem że takie wyjątki uwzględniają uzasadnione interesy właściciela znaku towarowego i osób trzecich.

2. Znak towarowy nie uprawnia właściciela do zakazywania osobom trzecim używania w obrocie handlowym następujących elementów, pod warunkiem że używają ich zgodnie z uczciwymi praktykami w przemyśle i handlu:

a) imienia i nazwiska lub adresu osoby trzeciej, w przypadku gdy ta osoba trzecia jest osobą fizyczną;

b) oznaczeń lub wskazówek dotyczących rodzaju, jakości, ilości, przewidzianego zastosowania, wartości, pochodzenia geograficznego, daty produkcji towarów lub świadczenia usług, lub innych cech charakterystycznych towarów lub usług oraz

c) znaku towarowego, w przypadku gdy jest to konieczne do wskazania przewidzianego zastosowania towaru lub usługi, w szczególności jako akcesoriów lub części zamiennych.

3. Znak towarowy nie uprawnia właściciela do zakazania osobie trzeciej używania w obrocie handlowym wcześniejszego prawa, które ma zastosowanie jedynie na konkretnym obszarze, jeżeli prawo to jest uznawane przez przepisy danej Strony i używanie tego prawa odbywa się w granicach terytorium, na którym jest uznawane.

ARTYKUŁ 96

Podstawy wygaśnięcia

1. Każda ze Stron przewiduje, że znak towarowy ulega wygaśnięciu, jeżeli w nieprzerwanym okresie co najmniej trzech lat znak ten nie został wprowadzony do rzeczywistego używania na danym terytorium w powiązaniu z towarami lub usługami, dla których jest zarejestrowany, oraz nie istnieją żadne uzasadnione powody jego nieużywania.

2. Nikt nie może żądać stwierdzenia wygaśnięcia praw właściciela znaku towarowego, jeżeli w przedziale czasu pomiędzy upływem okresu co najmniej trzech lat i złożeniem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia rozpoczęło się lub zostało wznowione rzeczywiste używanie znaku towarowego.

3. Rozpoczęcia lub wznowienia używania w okresie trzech miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia, które nastąpiło najwcześniej w momencie upływu nieprzerwanego co najmniej trzyletniego okresu nieużywania, nie bierze się jednak pod uwagę, jeżeli przygotowania do rozpoczęcia lub wznowienia używania podejmowane są dopiero po dowiedzeniu się przez właściciela o możliwości złożenia wniosku o wygaśnięcie.

4. Znak towarowy podlega również wygaśnięciu, jeżeli po dacie rejestracji:

a) w wyniku działania lub zaniechania właściciela stał się nazwą powszechnie używaną w odniesieniu do towarów lub usług, dla których został zarejestrowany;

b) w wyniku używania znaku towarowego przez właściciela lub za jego zgodą, w odniesieniu do towarów lub usług, dla których został on zarejestrowany, zachodzi możliwość wprowadzenia odbiorców w błąd, w szczególności co do natury, jakości lub pochodzenia geograficznego tych towarów lub usług.

ARTYKUŁ 97

Zgłoszenia w złej wierze

Znak towarowy podlega unieważnieniu w przypadku gdy zgłoszenie znaku towarowego zostało dokonane przez wnioskodawcę w złej wierze. Każda ze Stron może również przewidzieć odmowę rejestracji takiego znaku towarowego.

PODSEKCJA 3

WZORY

ARTYKUŁ 98

Umowy międzynarodowe

Unia Europejska wypełnia swoje zobowiązania na mocy Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych przyjętego w dniu 2 lipca 1999 r., a Republika Uzbekistanu dokłada wszelkich rozsądnych starań, aby ratyfikować akt genewski, lub do niego przystąpić.

ARTYKUŁ 99

Ochrona zarejestrowanych wzorów

1. Każda ze Stron zapewnia ochronę niezależnie stworzonym wzorom, które są nowe i oryginalne. Taką ochronę zapewnia się w drodze rejestracji i ochrona ta przyznaje wyłączne prawa ich właścicielom zgodnie z niniejszą podsekcją. Do celów niniejszego artykułu Strona może uznać, że wzór mający indywidualny charakter jest oryginalny.

2. Właściciel zarejestrowanego wzoru ma prawo zabronić stronom trzecim nieposiadającym zgody właściciela zarejestrowanego wzoru co najmniej wytwarzania, wystawiania na sprzedaż, sprzedaży, przywozu lub przechowywania produktów wykonanych według chronionego wzoru i zawierających ten wzór bądź używania artykułów wykonanych według chronionego wzoru lub zawierających ten wzór, w przypadkach gdy takie działania są podejmowane w celach handlowych.

3. Wzór zastosowany lub zawarty w produkcie, który stanowi część składową produktu złożonego, uważa się za nowy i oryginalny wyłącznie:

a) jeżeli dana część składowa po włączeniu do produktu złożonego pozostaje widoczna podczas zwykłego używania tego produktu oraz

b) w stopniu, w jakim te widoczne cechy części składowej spełniają wymogi co do nowości i oryginalności.

4. Do celów ust. 3 lit. a) „zwykłe używanie” oznacza używanie przez użytkownika końcowego, z wyłączeniem konserwacji, obsługi i naprawy.

ARTYKUŁ 100

Okres ochrony

Każda ze Stron zapewnia, aby wzór był chroniony przez okres co najmniej pięciu lat od daty zgłoszenia, a właściciel wzoru miał prawo do przedłużenia czasu trwania ochrony o jeden lub więcej okresów pięcioletnich, do całkowitego okresu wynoszącego co najmniej 15 lat od daty zgłoszenia.

ARTYKUŁ 101

Wyjątki i wyłączenia

1. Każda ze Stron może przewidzieć ograniczone wyjątki od ochrony wzorów, pod warunkiem że takie wyjątki nie kolidują w nieuzasadniony sposób ze zwykłym używaniem chronionych wzorów i nie naruszają w nieuzasadniony sposób uzasadnionych interesów posiadacza chronionego wzoru, biorąc pod uwagę uzasadnione interesy osób trzecich.

2. Ochrona wzoru nie obejmuje wzorów podyktowanych wyłącznie względami technicznymi lub funkcjonalnymi. Wzór nie obejmuje cech wyglądu produktu, które muszą być odtworzone w dokładnej formie i wymiarach, aby produkt, w którym zastosowano wzór lub w którym jest on zawarty, mógł zostać mechanicznie połączony z innym produktem lub mógł zostać umieszczony w nim, na nim lub wokół niego, tak aby oba produkty mogły spełniać swoje funkcje.

3. Prawo do wzoru nie obejmuje wzoru sprzecznego z porządkiem publicznym lub przyjętymi dobrymi obyczajami.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu, zgodnie z warunkami określonymi w art. 99 ust. 1, wzór obejmuje wzór służący zapewnieniu wielokrotnego składania lub łączenia wzajemnie wymienialnych produktów w ramach systemu modułowego.

ARTYKUŁ 102

Związek z prawem autorskim

Każda ze Stron zapewnia, aby wzór kwalifikował się do ochrony na podstawie prawa autorskiego danej Strony od dnia, w którym wzór ten został stworzony lub utrwalony w jakiejkolwiek formie. Każda ze Stron określa zakres, w jakim przyznaje się taką ochronę, oraz warunki przyznania takiej ochrony, w tym wymagany poziom oryginalności.

PODSEKCJA 4

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE

ARTYKUŁ 103

Zakres stosowania

1. Do celów niniejszej podsekcji termin „oznaczenie geograficzne" oznacza oznaczenie geograficzne zdefiniowane w art. 22 ust. 1 Porozumienia TRIPS, przez co rozumie się, iż obejmuje on również „nazwy pochodzenia".

2. Niniejsza podsekcja ma zastosowanie do uznawania i ochrony oznaczeń geograficznych pochodzących z terytoriów Stron.

3. Oznaczenia geograficzne jednej Strony objęte ochroną drugiej Strony podlegają postanowieniom niniejszej podsekcji, wyłącznie jeżeli są objęte zakresem stosowania prawodawstwa, o którym mowa w art. 104.

ARTYKUŁ 104

Uznane oznaczenia geograficzne

1. Pięć lat po dniu wejścia w życie niniejszej Umowy Ustawodawstwo Republiki Uzbekistanu wymienione w załączniku 7-A sekcja A musi zawierać elementy dotyczące rejestracji i kontroli oznaczeń geograficznych określone w załączniku 7-A sekcja B.

2. Po przeanalizowaniu prawodawstwa Unii Europejskiej wymienionego w załączniku 7-A sekcja A Republika Uzbekistanu stwierdza, że prawodawstwo to zawiera elementy dotyczące rejestracji i kontroli oznaczeń geograficznych określone w załączniku 7-A sekcja B.

3. Po zakończeniu procedury sprzeciwu zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku 7-B oraz po przeanalizowaniu oznaczeń geograficznych produktów z Unii Europejskiej, które mają podlegać ochronie w Republice Uzbekistanu, wymienionych w załączniku 7-C sekcja A i zarejestrowanych przez Unię Europejską zgodnie z prawodawstwem, o którym mowa w ust. 2, Republika Uzbekistanu obejmuje te oznaczenia geograficzne ochroną zgodnie z poziomem ochrony określonym w niniejszej podsekcji.

4. Ust. 3 zaczyna obowiązywać po upływie pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy. W tym pięcioletnim okresie przejściowym Republika Uzbekistanu wprowadza wszystkie działania uzupełniające oraz chroni oznaczenia geograficzne produktów Unii Europejskiej wymienione w załączniku 7-C sekcja A na poziomie przewidzianym w jej ustawodawstwie krajowym. W okresie przejściowym nie wolno obniżać poziomu zapewnianej ochrony.

5. Po zakończeniu procedury sprzeciwu zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku 7-B oraz po przeanalizowaniu oznaczeń geograficznych produktów Republiki Uzbekistanu wymienionych w załączniku 7-C sekcja B i zarejestrowanych przez Republikę Uzbekistanu zgodnie z prawodawstwem, o którym mowa w ust. 1, Unia Europejska obejmuje te oznaczenia geograficzne ochroną zgodnie z poziomem ochrony określonym w niniejszej podsekcji.

ARTYKUŁ 105

Dodanie nowych oznaczeń geograficznych

Strony mogą wprowadzać zmiany w wykazie oznaczeń geograficznych, które mają być chronione, zawartym w załączniku 7-C, zgodnie z art. 136. Nowe oznaczenia geograficzne dodaje się po zakończeniu procedury sprzeciwu i przeanalizowaniu tych oznaczeń zgodnie z art. 104 ust. 3 lub 4.

ARTYKUŁ 106

Zakres ochrony oznaczeń geograficznych

1. Oznaczenia geograficzne wymienione w załączniku 7-C, a także oznaczenia geograficzne dodane zgodnie z art. 105, podlegają ochronie przed:

a) wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystaniem chronionej nazwy w celach handlowych, w tym również w sytuacji, gdy produkt ten jest wykorzystywany jako składnik:

(i) w odniesieniu do porównywalnych produktów niezgodnych ze specyfikacją produktu chronionej nazwy; lub

(ii) w zakresie, w jakim takie użycie wykorzystuje renomę oznaczenia geograficznego;

b) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli podano prawdziwe pochodzenie produktu lub jeżeli podano chronioną nazwę w tłumaczeniu, w formie transkrybowanej lub transliterowanej, lub z towarzyszącym jej określeniem takim jak: „w stylu", „typu", „metoda", „jak wytworzone w", „imitacja", „o smaku", „podobne do" lub podobnymi, w tym również w przypadkach, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik;

c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd określeniem miejsca pochodzenia, właściwości lub podstawowych cech produktu, znajdującym się na opakowaniu zewnętrznym lub wewnętrznym, w materiale reklamowym lub w dokumentach odnoszących się do danego produktu, jak również stosowaniem opakowań mogących stworzyć fałszywe wrażenie co do jego pochodzenia, w tym również w przypadkach, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik, oraz

d) wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzać konsumenta w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

2. Oznaczenia geograficzne wymienione w załączniku 7-C nie mogą stać się nazwami rodzajowymi na terytorium Stron.

3. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie zobowiązuje Strony do ochrony oznaczenia geograficznego drugiej Strony, które nie jest chronione lub przestało być chronione na terytorium pochodzenia. Strony powiadamiają się wzajemnie, jeżeli oznaczenie geograficzne przestaje być chronione na terytorium tej Strony pochodzenia. Takie powiadomienie odbywa się zgodnie z art. 136.

4. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie narusza prawa jakiejkolwiek osoby do wykorzystywania w handlu jej nazwiska lub nazwiska jej poprzednika prawnego w celach komercyjnych, z wyjątkiem przypadków wykorzystywania takiego nazwiska w sposób wprowadzający konsumentów w błąd.

ARTYKUŁ 107

Prawo używania oznaczeń geograficznych

1. Nazwa chroniona na podstawie niniejszej Umowy może być używana przez każdy podmiot wprowadzający na rynek produkt zgodny z odpowiednią specyfikacją.

2. Jeżeli oznaczenie geograficzne jest chronione na mocy niniejszej Umowy, wykorzystanie takiej nazwy chronionej nie podlega rejestracji użytkowników ani dalszym opłatom.

ARTYKUŁ 108

Związek ze znakami towarowymi

1. Jeżeli oznaczenie geograficzne jest chronione na podstawie niniejszej Umowy, Strony odmawiają rejestracji znaku towarowego, którego używanie byłoby sprzeczne z art. 106 ust. 1, pod warunkiem że wniosek o rejestrację znaku towarowego został złożony po dniu złożenia wniosku o ochronę oznaczenia geograficznego na terytorium danej Strony.

2. Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem ust. 1 są unieważniane.

3. W przypadku oznaczeń geograficznych, o których mowa w art. 104, dniem złożenia wniosku o ochronę, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest dzień przekazania drugiej Stronie wniosku o ochronę oznaczenia geograficznego.

4. W przypadku oznaczeń geograficznych, o których mowa w art. 105, dniem złożenia wniosku o ochronę, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest dzień przekazania drugiej Stronie wniosku o ochronę oznaczenia geograficznego.

5. Bez uszczerbku dla ust. 7 niniejszego artykułu, każda ze Stron chroni oznaczenia geograficzne również wtedy, gdy istnieje wcześniejszy znak towarowy. „Wcześniejszy znak towarowy" oznacza znak towarowy, którego wykorzystanie jest sprzeczne z art. 106 ust. 1 i w odniesieniu do którego złożono wniosek bądź który został zarejestrowany lub ustanowiony poprzez użycie – jeżeli odnośne prawodawstwo przewiduje taką możliwość – w dobrej wierze na terytorium jednej Strony przed datą złożenia przez drugą Stronę wniosku o ochronę oznaczenia geograficznego na podstawie niniejszej Umowy.

6. Wcześniejszy znak towarowy może nadal być używany i jego ochrona może być przedłużana niezależnie od ochrony oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że w przepisach Strony dotyczących znaków towarowych nie istnieją żadne przesłanki unieważnienia lub wygaśnięcia takiego znaku towarowego. W takich przypadkach dopuszcza się używanie zarówno chronionego oznaczenia geograficznego, jak i odpowiednich znaków towarowych.

7. Strona nie jest zobowiązana do ochrony nazwy jako oznaczenia geograficznego na podstawie niniejszej Umowy, jeżeli, biorąc pod uwagę renomę i powszechną znajomość znaku towarowego oraz okres, przez jaki jest on używany, nazwa ta mogłaby wprowadzić konsumenta w błąd co do prawdziwej tożsamości produktu.

ARTYKUŁ 109

Egzekwowanie praw do oznaczeń geograficznych

Strony egzekwują ochronę przewidzianą w art. 104-108 za pomocą odpowiednich środków administracyjnych i sądowych, w tym przy kontroli celnej przez ich organy publiczne, aby zapobiec niezgodnemu z prawem wykorzystaniu chronionej nazwy pochodzenia i chronionego oznaczenia geograficznego lub wstrzymać to wykorzystanie. Strony egzekwują takie prawa także na wniosek zainteresowanej strony.

ARTYKUŁ 110

Zasady ogólne

1. Niniejsza Umowa pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków każdej ze Stron, które mogą wynikać z Porozumienia WTO.

2. Strona nie jest zobowiązana do ochrony jako oznaczenia geograficznego na podstawie niniejszej Umowy nazwy, która koliduje z nazwą odmiany roślin lub rasy zwierząt, w przypadku gdy może to skutkować wprowadzeniem konsumenta w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

3. Nazwa homonimiczna prowadząca do błędnego przekonania konsumentów, że produkt pochodzi z innego terytorium, nie może być chroniona nawet w przypadku, gdy nazwa ta odpowiada rzeczywistemu terytorium, regionowi lub miejscu pochodzenia danego produktu. Bez uszczerbku dla art. 23 porozumienia TRIPS Strony wspólnie uzgadniają praktyczne warunki stosowania, na podstawie których całkowicie lub częściowo homonimiczne oznaczenia geograficzne będą rozróżniane, uwzględniając przy tym konieczność zapewnienia sprawiedliwego traktowania producentów i uniknięcia sytuacji, w której konsumenci mogliby zostać wprowadzeni w błąd.

4. W przypadku gdy Strona, w kontekście negocjacji ze stroną trzecią, proponuje ochronę oznaczenia geograficznego tej strony trzeciej, które jest w całości lub częściowo homonimiczne z oznaczeniem geograficznym drugiej Strony chronionym na podstawie niniejszej Umowy, informuje o tym drugą Stronę i zapewnia jej możliwość zgłoszenia uwag, zanim oznaczenie geograficzne strony trzeciej zostanie objęte ochroną.

5. Wszelkimi kwestiami wynikającymi ze specyfikacji produktu chronionych oznaczeń geograficznych zajmuje się Podkomitet ds. Praw Własności Intelektualnej ustanowiony w art. 136.

6. Ochrona oznaczeń geograficznych chronionych na mocy niniejszej Umowy może być anulowana jedynie przez Stronę, z której terytorium pochodzi produkt.

7. Specyfikacja produktu, o której mowa w niniejszej Umowie, to specyfikacja zatwierdzona, wraz ze wszelkimi zatwierdzonymi zmianami, przez organy Strony na terytorium, z którego pochodzi produkt.

ARTYKUŁ 111

Pomoc techniczna

W celu ułatwienia wdrożenia niniejszej podsekcji w Republice Uzbekistanu Unia Europejska udziela Republice Uzbekistanu, na jej wniosek i stosownie do jej potrzeb, odpowiedniej pomocy technicznej zgodnie z prawem Unii Europejskiej.

PODSEKCJA 5

PATENTY

ARTYKUŁ 112

Umowy międzynarodowe

Każda ze Stron zapewnia, aby na jej terytorium obowiązywały procedury przewidziane w Układzie o współpracy patentowej, sporządzonym w Waszyngtonie dnia 19 czerwca 1970 r.

ARTYKUŁ 113

Patenty a zdrowie publiczne

1. Strony uznają znaczenie Deklaracji w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego, przyjętej w Ad-Dausze w dniu 14 listopada 2001 r. przez konferencję ministerialną WTO (zwanej dalej „deklaracją z Ad-Dauhy"). Interpretując i wykonując prawa i obowiązki wynikające z niniejszej podsekcji, każda ze Stron zapewnia spójność z deklaracją z Ad-Dauhy.

2. Każda ze Stron wykonuje art. 31bis porozumienia TRIPS, załącznik do porozumienia TRIPS i dodatek do załącznika do porozumienia TRIPS, które weszły w życie w dniu 23 stycznia 2017 r.

ARTYKUŁ 114

Przedłużenie okresu ochrony patentowej produktów leczniczych i środków ochrony roślin

1. Strony uznają, że produkty lecznicze i środki ochrony roślin chronione patentami na ich terytoriach mogą podlegać administracyjnej procedurze wydawania pozwolenia przed wprowadzeniem ich do obrotu. Strony uznają, że okres, który upływa między złożeniem wniosku o patent a wydaniem pierwszego pozwolenia na wprowadzenie produktu do obrotu na odpowiednim rynku, zdefiniowany w tym celu w ich odpowiednim prawie, może spowodować skrócenie okresu rzeczywistej ochrony w ramach patentu.

2. Każda ze Stron ustanawia dalszy okres ochrony produktu leczniczego lub środka ochrony roślin, który jest chroniony patentem i podlega administracyjnej procedurze wydawania pozwolenia, na okres równy okresowi, o którym mowa w ust. 1 zdanie drugie. Dalszy okres może zostać skrócony o maksymalnie pięć lat.

3. Dalszy okres ochrony nie przekracza pięciu lat ([9]).

([9]) W przypadku produktów leczniczych, w odniesieniu do których przeprowadzono badania pediatryczne, a wyniki tych badań uwzględniono w informacjach o produkcie, można udzielić dodatkowego okresu ochrony oprócz okresu ochrony, o którym mowa w ust. 2.

PODSEKCJA 6

OCHRONA INFORMACJI NIEUJAWNIONYCH

ARTYKUŁ 115

Zakres ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa

1. Wypełniając swój obowiązek przestrzegania postanowień porozumienia TRIPS, w szczególności jego art. 39 ust. 1 i 2, każda ze Stron ustanawia odpowiednie sądowe postępowanie cywilne i środki zaradcze umożliwiające każdemu posiadaczowi tajemnicy przedsiębiorstwa uniemożliwienie pozyskania, wykorzystania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa bądź uzyskanie zadośćuczynienia z tego tytułu, w przypadku gdy doszło do niego w sposób niezgodny z uczciwą praktyką handlową.

2. Do celów niniejszej podsekcji stosuje się następujące definicje:

a) „tajemnica przedsiębiorstwa" oznacza informacje, które:

(i) są poufne w tym znaczeniu, że jako całość lub w szczególnym zestawie i zbiorze ich elementów nie są powszechnie znane ani ogólnie łatwo dostępne dla osób z kręgów, które zwykle mają do czynienia z tym rodzajem informacji;

(ii) mają wartość handlową dlatego, że są poufne, oraz

(iii) poddane zostały przez osobę, pod której kontrolą zgodnie z prawem się znajdują, rozsądnym, w danych okolicznościach, działaniom dla utrzymania ich w tajemnicy;

b) „posiadacz tajemnicy przedsiębiorstwa" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która w sposób zgodny z prawem sprawuje kontrolę nad tajemnicą przedsiębiorstwa.

3. Do celów niniejszej podsekcji za niezgodne z uczciwymi praktykami handlowymi uznaje się co najmniej następujące postępowanie:

a) pozyskanie tajemnicy przedsiębiorstwa bez zgody posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa, dokonane przez nieuprawniony dostęp do jakichkolwiek dokumentów, przedmiotów, materiałów, substancji lub plików elektronicznych znajdujących się zgodnie z prawem pod kontrolą posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa, zawierających tę tajemnicę lub umożliwiających jej odkrycie, lub przez ich przywłaszczenie lub powielenie;

b) wykorzystanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa dokonane bez zgody posiadacza tajemnicy przedsiębiorstwa przez osobę, która spełnia którykolwiek z następujących warunków:

(i) pozyskała tajemnicę przedsiębiorstwa w sposób, o którym mowa w lit. a);

(ii) naruszyła umowę o poufności lub jakikolwiek inny obowiązek nieujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa; lub

(iii) naruszyła umowny lub jakikolwiek inny obowiązek ograniczający wykorzystywanie tajemnicy przedsiębiorstwa; oraz

c) pozyskanie, wykorzystanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa dokonane przez osobę, która w momencie tego pozyskania, wykorzystania lub ujawnienia wiedziała lub powinna była wiedzieć, w danych okolicznościach, że tajemnica ta pochodzi bezpośrednio lub pośrednio od innej osoby, która wykorzystała lub ujawniała tajemnicę w sposób niezgodny z prawem w rozumieniu lit. b).

4. Żadnego z postanowień niniejszej podsekcji nie należy rozumieć jako zobowiązania którejkolwiek ze Stron do uznania któregokolwiek z poniższych sposobów postępowania za niezgodny z uczciwymi praktykami handlowymi:

a) niezależne odkrycie lub wytworzenie;

b) dokonanie inżynierii odwrotnej produktu przez osobę, która go zgodnie z prawem posiada i na której nie spoczywa jakikolwiek prawnie ważny obowiązek ograniczania dostępu do danych informacji;

c) pozyskanie, wykorzystanie lub ujawnienie informacji wymagane lub dopuszczone przez prawo Strony oraz

d) wykorzystanie przez pracowników doświadczenia i umiejętności zdobytych uczciwie w trakcie zwykłego przebiegu ich zatrudnienia.

5. Żadnego z postanowień niniejszej podsekcji nie należy rozumieć jako ograniczającego wolność wypowiedzi i informacji, w tym wolność mediów podlegającą ochronie zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Strony.

ARTYKUŁ 116

Cywilne postępowania sądowe i środki zaradcze dotyczące posiadaczy tajemnicy przedsiębiorstwa

1. Każda ze Stron zapewnia, aby wszelkie osoby uczestniczące w cywilnym postępowaniu sądowym, o którym mowa w art. 115, lub mające dostęp do dokumentów tego postępowania, podlegały zakazowi wykorzystywania lub ujawniania jakiejkolwiek tajemnicy przedsiębiorstwa lub domniemanej tajemnicy przedsiębiorstwa, którą właściwe organy sądowe – w odpowiedzi na należycie uzasadniony wniosek zainteresowanej strony – oznaczyły jako poufną, a z którą osoby te zapoznały się na skutek takiego uczestnictwa lub dostępu.

2. W cywilnym postępowaniu sądowym, o którym mowa w art. 115, każda ze Stron zapewnia, aby uprawnienia jej organów sądowych obejmowały co najmniej:

a) nakładanie środków tymczasowych zgodnie z jej odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi uniemożliwiającymi pozyskanie, wykorzystanie lub ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa w sposób niezgodny z uczciwą praktyką handlową;

b) wydawanie nakazów sądowych w celu uniemożliwienia pozyskania, wykorzystania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa w sposób niezgodny z uczciwymi praktykami handlowymi;

c) nakazywanie, zgodnie z jej odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, jakiejkolwiek osobie, która wiedziała lub powinna była wiedzieć, że pozyskiwała, wykorzystywała lub ujawniała tajemnicę przedsiębiorstwa w sposób niezgodny z uczciwą praktyką handlową, aby zapłaciła posiadaczowi tajemnicy przedsiębiorstwa odszkodowanie odpowiednie dla rzeczywistej szkody poniesionej w wyniku takiego pozyskania, wykorzystania lub ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa;

d) podejmowanie szczególnych środków w celu ochrony poufności rzeczywistej lub domniemanej tajemnicy przedsiębiorstwa przedstawionej w ramach postępowania cywilnego dotyczącego domniemanego pozyskania, wykorzystania i ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa w sposób niezgodny z uczciwymi praktykami handlowymi. Zgodnie z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi Strony takie szczególne środki mogą obejmować możliwość:

(i) ograniczenia dostępu do niektórych dokumentów w całości lub w części;

(ii) ograniczenia dostępu do przesłuchań oraz ich zapisów lub transkrypcji oraz

(iii) udostępnienia nieopatrzonej klauzulą poufności wersji orzeczenia sądowego, w której fragmenty zawierające tajemnice przedsiębiorstwa zostały usunięte lub utajnione; oraz

e) nałożenie kary na jakiekolwiek osoby uczestniczące w postępowaniu sądowym, które nie zastosują się lub odmówią zastosowania się do nakazów sądowych dotyczących ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa lub domniemanej tajemnicy przedsiębiorstwa.

3. Żadna ze Stron nie ma obowiązku przewidywać w swoich przepisach ustawowych i wykonawczych sądowego postępowania cywilnego ani środków zaradczych, o których mowa w art. 115, w odniesieniu do przypadków postępowania niezgodnego z uczciwą praktyką handlową, które ma na celu, zgodnie z odpowiednim prawodawstwem Strony, ujawnienie naruszenia przepisów, nadużycia lub nielegalnego działania bądź ochronę prawnie uzasadnionego interesu.

ARTYKUŁ 117

Ochrona danych przedłożonych w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie produktu leczniczego do obrotu

1. Każda ze Stron chroni poufne informacje handlowe przedłożone w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych (zwanego dalej „pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu") przed ujawnieniem osobom trzecim, chyba że podjęte zostaną kroki w celu zapewnienia ochrony tych danych przed nieuczciwym wykorzystaniem w celach komercyjnych lub z wyjątkiem przypadków, gdy ujawnienie jest konieczne ze względu na nadrzędny interes publiczny.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby przez okres co najmniej 6 lat od dnia pierwszego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na terytorium danej Strony organ odpowiedzialny za udzielenie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu nie akceptował jakiegokolwiek kolejnego wniosku o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, który zawiera odniesienie do wyników badań przedklinicznych lub klinicznych przedłożonych we wniosku o pierwsze pozwolenie na dopuszczenie do obrotu, chyba że porozumienia międzynarodowe, których stronami są zarówno Unia Europejska, jak i Uzbekistan, stanowią inaczej. Zasada ta ma zastosowanie bez względu na to, czy informacje, o których mowa w ust. 1 lub 2, zostały podane do wiadomości publicznej.

3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla dodatkowych okresów ochrony, które każda ze Stron może przewidzieć w swoim prawie.

4. W odniesieniu do Republiki Uzbekistanu niniejszy artykuł zaczyna obowiązywać po upływie dwóch lat od wejścia w życie niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 118

Ochrona danych przedłożonych w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin

1. Każda ze Stron uznaje tymczasowe prawo właściciela sprawozdania z testu lub sprawozdania z badania złożonego po raz pierwszy w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin. Podczas takiego okresu sprawozdanie z testu lub badania nie może być wykorzystywane na korzyść jakichkolwiek innych osób ubiegających się o uzyskanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin, chyba że udowodniono, że pierwszy właściciel wyraził na to wyraźną zgodę. Prawo to będzie zwane dalej w niniejszym artykule „ochroną danych".

2. Sprawozdanie z testu lub badania złożone w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin powinno spełniać następujące warunki:

a) być niezbędne do udzielenia pozwolenia lub zmiany pozwolenia w celu dopuszczenia stosowania w odniesieniu do innych upraw oraz

b) uzyskać certyfikat zgodności z zasadami dobrej praktyki laboratoryjnej lub zasadami dobrej praktyki doświadczalnej.

3. Okres ochrony danych wynosi co najmniej 10 lat od udzielenia pierwszego pozwolenia przez właściwy organ na terytorium tej Strony. W przypadku środków ochrony roślin charakteryzujących się niskim poziomem ryzyka okres ten może być przedłużony do 13 lat.

4. Okres ochrony danych przedłuża się o trzy miesiące dla każdego rozszerzenia pozwolenia na zastosowania małoobszarowe, jeżeli posiadacz pozwolenia złoży wniosek co najmniej pięć lat po dacie udzielenia pierwszego pozwolenia. Całkowity okres ochrony danych nie może w żadnym wypadku przekroczyć 13 lat. W przypadku środków ochrony roślin charakteryzujących się niskim poziomem ryzyka całkowity okres ochrony nie może w żadnym wypadku przekroczyć 15 lat.

5. Sprawozdania z testu lub badania podlegają ochronie również wówczas, gdy jest to niezbędne do odnowienia ważności lub przeglądu pozwolenia. W takich przypadkach okres ochrony danych wynosi 30 miesięcy.

6. Niezależnie od postanowień ust. 3, 4 i 5 organ publiczny odpowiedzialny za wydawanie pozwoleń na dopuszczenie do obrotu nie bierze pod uwagę informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku kolejnych pozwoleń na dopuszczenie do obrotu, bez względu na to, czy zostały one podane do wiadomości publicznej.

7. Każda ze Stron określa środki zobowiązujące wnioskodawcę i posiadaczy poprzednich pozwoleń mających siedzibę na terytorium Stron do dzielenia się informacjami zastrzeżonymi, tak aby uniknąć duplikowania testów na kręgowcach.

8. W odniesieniu do Republiki Uzbekistanu niniejszy artykuł zaczyna obowiązywać po upływie dwóch lat od wejścia w życie niniejszej Umowy.

PODSEKCJA 7

ODMIANY ROŚLIN

ARTYKUŁ 119

Postanowienia ogólne

Każda ze Stron chroni prawa do ochrony odmian roślin zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie nowych odmian roślin przyjętą przez Konferencję Dyplomatyczną w dniu 2 grudnia 1961 r. (zwaną dalej „konwencją UPOV"), ostatnio zmienioną w Genewie dnia 19 marca 1991 r., łącznie z fakultatywnymi wyjątkami od prawa hodowcy, o których mowa w art. 15 ust. 2 konwencji UPOV. Strony współpracują w celu promowania i egzekwowania tych praw.

SEKCJA 3

EGZEKWOWANIE PRAW WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

PODSEKCJA 1

EGZEKWOWANIE PRAW W POSTĘPOWANIU CYWILNYM I ADMINISTRACYJNYM

ARTYKUŁ 120

Zobowiązania ogólne

1. Każda ze Stron potwierdza swoje zobowiązanie do przestrzegania części III porozumienia TRIPS oraz wprowadza środki, procedury i środki zaradcze niezbędne do zapewnienia egzekwowania praw własności intelektualnej.

Dla celów niniejszej sekcji termin „prawa własności intelektualnej" nie obejmuje praw objętych podsekcją 6 sekcji 2.

2. Środki, procedury i środki zaradcze, o których mowa w ust. 1:

a) muszą być sprawiedliwe i słuszne;

b) nie mogą być nadmiernie skomplikowane lub kosztowne ani pociągać za sobą nierozsądnych ograniczeń czasowych czy nieuzasadnionych opóźnień;

c) muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające; oraz

d) muszą być stosowane w taki sposób, aby uniknąć tworzenia przeszkód w legalnym handlu, a Strony muszą zapewnić ochronę przed ich naruszeniem.

ARTYKUŁ 121

Osoby uprawnione do występowania o zastosowanie środków, procedur i środków zaradczych

Każda ze Stron za osoby uprawnione do występowania o zastosowanie środków, procedur i środków zaradczych, o których mowa w niniejszej podsekcji oraz w części III porozumienia TRIPS, uznaje następujące osoby:

a) posiadaczy praw własności intelektualnej zgodnie z przepisami prawa mającego zastosowanie;

b) wszystkie inne osoby uprawnione do korzystania z praw własności intelektualnej, w szczególności licencjobiorców, w zakresie dozwolonym przez mające zastosowanie prawo i zgodnie z nim;

c) organizacje zbiorowego zarządzania prawami własności intelektualnej, które są zgodnie z przepisami uznane za uprawnione do reprezentowania uprawnionych z tytułu praw własności intelektualnej, w zakresie dozwolonym przez prawo mające zastosowanie oraz zgodnie z nim;

d) profesjonalne organizacje zrzeszające pełnomocników, prawnie uznane za uprawnione do reprezentowania posiadaczy praw własności intelektualnej, w zakresie dozwolonym przez prawo mające zastosowanie i zgodnie z nim.

ARTYKUŁ 122

Dowody

1. Każda ze Stron zapewnia, aby nawet przed rozpoczęciem postępowania dotyczącego istoty sprawy, na wniosek strony, która przedstawiła dostępne w rozsądnym zakresie dowody uzasadniające zarzut naruszenia jej prawa własności intelektualnej lub zagrożenie naruszenia tego prawa, właściwe organy sądowe mogły zasądzić natychmiastowe i skuteczne środki tymczasowe w celu zabezpieczenia odpowiednich dowodów dotyczących domniemanego naruszenia, z zastrzeżeniem ochrony informacji poufnych. Nakazując środki przejściowe lub tymczasowe, organy sądowe biorą pod uwagę uzasadnione interesy domniemanego sprawcy naruszenia.

2. Takie środki mogą obejmować szczegółowy opis z pobraniem próbek lub bez lub fizyczne zajęcie domniemanych towarów naruszających prawo, a także, w stosownych przypadkach, materiałów i narzędzi użytych do produkcji lub dystrybucji tych towarów oraz związanych z nimi dokumentów.

3. Każda ze Stron, w przypadku naruszenia prawa własności intelektualnej na skalę komercyjną, wprowadza środki niezbędne do umożliwienia właściwym organom sądowym nakazania, w stosownych przypadkach i na wniosek strony, przekazania dokumentów bankowych, finansowych lub handlowych, które znajdują się pod kontrolą strony przeciwnej, z zastrzeżeniem zapewnienia ochrony informacji poufnych.

ARTYKUŁ 123

Prawo do informacji

1. Każda ze Stron zapewnia, aby w trakcie postępowania cywilnego w sprawie naruszenia prawa własności intelektualnej oraz w odpowiedzi na uzasadniony i odpowiedni wniosek strony skarżącej właściwe organy sądowe mogły nakazać sprawcy naruszenia lub jakiejkolwiek innej osobie będącej stroną sporu lub świadkiem w takiej sprawie przekazanie informacji dotyczących pochodzenia i sieci dystrybucyjnych towarów i usług naruszających prawo własności intelektualnej.

2. Do celów ust. 1 „jakakolwiek inna osoba" oznacza osobę, która co najmniej:

a) znajdowała się w posiadaniu towarów naruszających prawo na skalę handlową;

b) korzystała z usług naruszających prawo na skalę handlową;

c) świadczyła na skalę handlową usługi wykorzystywane w działaniach naruszających prawo lub

d) została wskazana przez osobę, o której mowa w lit. a), b) lub c) niniejszego ustępu, jako zaangażowana w produkcję, wytwarzanie lub dystrybucję towarów lub świadczenie usług.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują w stosownych przypadkach:

a) imiona i nazwiska lub nazwy i adresy producentów, wytwórców, dystrybutorów, dostawców oraz innych poprzednich posiadaczy towarów lub usług, a także przewidywanych hurtowników i detalistów, oraz

b) informacje o produkowanych, wytworzonych, dostarczonych, otrzymanych lub zamówionych ilościach, a także o cenie uzyskanej za dane towary lub usługi.

4. Ust. 1 i 2 stosuje się bez uszczerbku dla przepisów prawa Strony, które:

a) przyznają uprawnionemu prawa do otrzymywania dodatkowych informacji;

b) regulują wykorzystanie w postępowaniach cywilnych informacji przekazanych na podstawie niniejszego artykułu;

c) regulują odpowiedzialność za niewłaściwe skorzystanie z prawa do informacji;

d) umożliwiają odmowę przekazania informacji, które zmusiłyby osobę, o której mowa w ust. 1, do przyznania się do jej własnego udziału lub udziału jej bliskich członków rodziny w naruszeniu prawa własności intelektualnej, lub

e) regulują ochronę poufności źródeł informacji lub przetwarzania danych osobowych.

ARTYKUŁ 124

Środki tymczasowe i zabezpieczające

1. Każda ze Stron zapewnia, aby organy sądowe mogły – na wniosek wnioskodawcy – wydać przeciwko domniemanemu sprawcy naruszenia tymczasowy nakaz sądowy mający zapobiec jakiemukolwiek nieuchronnemu zagrożeniu naruszenia prawa własności intelektualnej lub zabronić, tymczasowo oraz z zastrzeżeniem – w stosownych przypadkach – okresowego uiszczania kary pieniężnej, w przypadku gdy taka kara przewidziana jest w prawie tej Strony, dalszych domniemanych naruszeń tego prawa, lub w przypadku jego kontynuowania nakazać złożenie zabezpieczenia mającego zapewnić pokrycie strat poniesionych przez posiadacza praw. Tymczasowy nakaz sądowy może być także wydany na tych samych warunkach przeciwko pośrednikowi, którego usługi, w tym usługi internetowe, są używane przez osobę trzecią do naruszania prawa własności intelektualnej.

2. Tymczasowy nakaz sądowy może być także wydany w celu zajęcia lub przekazania towarów, w stosunku do których istnieje podejrzenie, że naruszają prawo własności intelektualnej, aby zapobiec wprowadzeniu ich do obrotu lub przepływowi w kanałach handlowych.

3. W przypadku zarzucanego naruszenia popełnionego na skalę handlową każda ze Stron zapewnia, aby w przypadku gdy wnioskodawca wskaże okoliczności, które mogłyby zagrozić naprawieniu szkód, jego organy sądowe mogły zarządzić tymczasowe zajęcie takich ruchomości i nieruchomości domniemanego sprawcy naruszenia, łącznie z zablokowaniem jego rachunków bankowych i innych aktywów. W tym celu właściwe organy mogą zarządzić przedłożenie dokumentów bankowych, finansowych lub handlowych, lub zapewnienie odpowiedniego dostępu do odpowiednich informacji.

ARTYKUŁ 125

Środki zaradcze

1. Każda ze Stron zapewnia, aby organy sądowe mogły nakazać – na wniosek wnioskodawcy oraz bez uszczerbku dla jakichkolwiek odszkodowań należnych posiadaczowi praw z tytułu naruszenia, oraz bez jakiejkolwiek rekompensaty – zniszczenie lub co najmniej ostateczne wycofanie z kanałów handlowych towarów, w przypadku których stwierdzono naruszenie prawa własności intelektualnej. W stosownych przypadkach organy sądowe mogą również nakazać zniszczenie materiałów i narzędzi wykorzystywanych głównie w tworzeniu lub wytwarzaniu tych towarów.

2. Organy sądowe każdej ze Stron mogą nakazać, aby środki zaradcze, o których mowa w ust. 1, były podejmowane na koszt sprawcy naruszenia, chyba że istnieją szczególne powody przemawiające za innym rozwiązaniem.

3. Przy rozpatrywaniu wniosku o środki zaradcze bierze się pod uwagę potrzebę zachowania proporcji pomiędzy wagą naruszenia a zarządzonymi środkami zaradczymi, a także interesy osób trzecich.

4. W odniesieniu do Republiki Uzbekistanu ust. 1 zaczyna obowiązywać po upływie trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 126

Nakazy sądowe

Każda ze Stron zapewnia, aby w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa własności intelektualnej w orzeczeniu sądowym, organy sądowe mogły wydać przeciwko sprawcy naruszenia, a także przeciwko pośrednikowi, z którego usług korzysta osoba trzecia do naruszania prawa własności intelektualnej, nakaz sądowy zakazujący dalszego naruszania.

ARTYKUŁ 127

Środki alternatywne

Każda ze Stron może postanowić, że organy sądowe, w stosownych przypadkach i na wniosek osoby podlegającej środkom określonym w art. 125 lub 126, mogą zasądzić odszkodowanie pieniężne na rzecz strony poszkodowanej zamiast stosowania środków przewidzianych w tych artykułach, jeżeli osoba ta działała nieumyślnie i nie dopuściła się niedbalstwa i jeżeli wykonanie odnośnych środków spowodowałoby dla niej niewspółmierną szkodę, a odszkodowanie pieniężne na rzecz strony poszkodowanej jest stosunkowo satysfakcjonujące.

ARTYKUŁ 128

Odszkodowanie

1. Każda ze Stron zapewnia, aby organy sądowe nakazały – na wniosek strony poszkodowanej – sprawcy naruszenia, który wiedział lub miał wystarczające podstawy, by wiedzieć, że zajmuje się działalnością stanowiącą naruszenie prawa, aby zapłacił podmiotowi praw odszkodowanie odpowiednie do celu zrekompensowania rzeczywistej szkody poniesionej przez podmiot praw w wyniku naruszenia.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby organy sądowe przy ustalaniu wysokości odszkodowania, o którym mowa w ust. 1:

a) uwzględniały wszystkie odpowiednie aspekty, takie jak negatywne skutki gospodarcze, łącznie z utraconymi zyskami, poniesione przez stronę poszkodowaną, wszelki nieuczciwy zysk osiągnięty przez sprawcę naruszenia oraz, w stosownych przypadkach, elementy inne niż czynniki gospodarcze, takie jak szkoda moralna, jaką posiadacz praw poniósł w związku z naruszeniem, lub

b) jako alternatywę do lit. a) mogą, w stosownych przypadkach, ustanowić odszkodowanie jako płatność ryczałtową na podstawie co najmniej takich elementów, jak co najmniej wysokość opłat licencyjnych lub opłat należnych w przypadku złożenia przez sprawcę naruszenia wniosku o upoważnienie do wykorzystywania danych praw własności intelektualnej.

3. W przypadku gdy sprawca naruszenia nie zaangażował się w działalność naruszającą prawo świadomie lub mając rozsądne podstawy do posiadania takiej wiedzy, Strony mogą przewidzieć, że organy sądowe mogą nakazać – na korzyść strony poszkodowanej – zwrot zysków lub zapłatę odszkodowania, którego wysokość może być ustalona z góry.

ARTYKUŁ 129

Koszty sądowe

Każda ze Stron zapewnia, aby rozsądne i proporcjonalne koszty sądowe oraz inne wydatki poniesione przez stronę wygrywającą były co do zasady pokrywane przez stronę przegrywającą, chyba że jest to niezgodne z zasadą sprawiedliwości..

ARTYKUŁ 130

Publikacja orzeczeń sądowych

Każda ze Stron zapewnia, aby w ramach postępowania sądowego wszczętego w odniesieniu do naruszenia prawa własności intelektualnej organy sądowe mogły, na wniosek wnioskodawcy, a na koszt sprawcy naruszenia, zarządzić odpowiednie środki w celu rozpowszechnienia informacji dotyczącej orzeczenia, w tym również jego wyeksponowania i publikacji w całości lub w części.

ARTYKUŁ 131

Domniemanie autorstwa lub własności

Strony uznają, że do celu stosowania środków, procedur i środków zaradczych przewidzianych w niniejszej sekcji 3:

a) umieszczenie imienia i nazwiska autora na utworze literackim lub artystycznym w sposób zwyczajowo przyjęty jest wystarczające dla utożsamienia autora z tym utworem, o ile brak jest dowodów wskazujących, że jest inaczej, co w konsekwencji uprawnia autora do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia oraz

b) lit. a) stosuje się odpowiednio do posiadaczy praw pokrewnych prawom autorskim w odniesieniu do ich przedmiotów ochrony.

ARTYKUŁ 132

Postępowania administracyjne

W zakresie, w jakim jakikolwiek środek cywilnoprawny może być zarządzony w wyniku postępowań administracyjnych dotyczących istoty sprawy, postępowania takie powinny być zgodne z zasadami równoważnymi co do istoty z zasadami określonymi w odpowiednich postanowieniach niniejszej sekcji.

PODSEKCJA 2

EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW PRZY KONTROLI GRANICZNEJ

ARTYKUŁ 133

Środki stosowane przy kontroli granicznej

1. W odniesieniu do towarów znajdujących się pod kontrolą celną każda ze Stron przyjmuje lub utrzymuje procedury, za pomocą których podmiot praw może złożyć wnioski do organów celnych o zawieszenie zwolnienia lub zatrzymanie towarów, co do których zachodzi podejrzenie naruszenia znaków towarowych, praw autorskich i praw pokrewnych, oznaczeń geograficznych, patentów, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, topografii układów scalonych i praw do ochrony odmian roślin (zwanych dalej „podejrzanymi towarami").

2. Każda ze Stron musi dysponować elektronicznymi systemami zarządzania przez organy celne pozytywnym rozpatrzeniem lub rejestrowaniem wniosków.

3. Jeżeli Strona pobiera opłatę w celu pokrycia kosztów administracyjnych wynikających z pozytywnego przyznania lub zarejestrowania wniosków lub dokonania wpisu, opłata ta jest proporcjonalna do wykonanej usługi i poniesionych kosztów.

4. Każda ze Stron zapewnia, aby jej organy celne podejmowały decyzje o pozytywnym rozpatrzeniu lub zarejestrowaniu wniosku w rozsądnym terminie.

5. Każda ze Stron może przewidzieć możliwość, aby wnioski, o których mowa w ust. 1, miały zastosowanie do wielu przesyłek towarów.

6. Każda ze Stron zapewnia, aby w odniesieniu do towarów znajdujących się pod kontrolą celną jej organy celne miały możliwość działania z własnej inicjatywy w celu zatrzymania lub zawieszenia zwolnienia podejrzanych towarów.

7. Każda ze Stron zapewnia, aby jej organy celne wykorzystywały do identyfikacji podejrzanych towarów analizę ryzyka, w razie potrzeby obok innych metod identyfikacji.

8. Strona może przyjąć lub utrzymać procedury, w ramach których jej właściwe organy mogą stwierdzić, w rozsądnym terminie po wszczęciu procedur, o których mowa w ust. 1 i 5, czy podejrzane towary naruszają prawa własności intelektualnej. W takim przypadku właściwe organy są uprawnione do nakazania zniszczenia towarów w wyniku ustalenia naruszenia. Strona może dysponować procedurami umożliwiającymi zniszczenie podejrzanych towarów bez konieczności stwierdzenia istnienia naruszenia, w przypadku gdy zainteresowane osoby zgadzają się na zniszczenie towarów lub mu się nie sprzeciwiają.

9. Każda ze Stron może posiadać procedury umożliwiające szybkie niszczenie towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym i towarów pirackich wysyłanych w przesyłkach pocztowych lub ekspresowych.

10. Każda ze Stron może zdecydować o niestosowaniu niniejszego artykułu do przywozu towarów wprowadzonych do obrotu w innym państwie przez posiadaczy praw lub za ich zgodą. Strona może wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego artykułu towary o charakterze niehandlowym znajdujące się w bagażu osobistym podróżnych.

11. Każda ze Stron zapewnia, aby jej organy celne prowadziły regularny dialog i promowały współpracę z odpowiednimi zainteresowanymi stronami oraz z innymi organami zaangażowanymi w egzekwowanie praw własności intelektualnej.

12. Strony zgadzają się współpracować w zakresie międzynarodowego handlu podejrzanymi towarami. W szczególności Strony zgodnie postanawiają wymieniać się informacjami na temat handlu podejrzanymi towarami, które mają wpływ na drugą Stronę.

13. Bez uszczerbku dla innych form współpracy Protokół I dotyczący wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych ma zastosowanie w odniesieniu do naruszeń przepisów dotyczących praw własności intelektualnej, do których egzekwowania zgodnie z niniejszym artykułem właściwe są organy celne.

14. Podkomitet, o którym mowa w art. 136, jest odpowiedzialny za zapewnienie właściwego funkcjonowania i wykonania postanowień niniejszego artykułu, w szczególności w zakresie współpracy między Stronami.

15. Przy wdrażaniu środków stosowanych przy kontroli granicznej służących egzekwowaniu praw własności intelektualnej przez organy celne, objętych lub nieobjętych niniejszą podsekcją, Strony zapewniają zgodność z art. V GATT 1994 oraz art. 41 i sekcją 4 części III porozumienia TRIPS oraz przestrzeganie tych przepisów.

SEKCJA 4

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ARTYKUŁ 134

Współpraca

1. Strony zgodnie postanawiają współpracować w celu wspierania wdrażania zobowiązań i obowiązków podjętych w ramach niniejszego rozdziału. Współpraca Stron w zakresie ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej odbywa się w oparciu o m.in. następujące zasady.

2. Obszary współpracy obejmują między innymi następujące działania:

a) wymianę informacji na temat ram prawnych w dziedzinie praw własności intelektualnej oraz odpowiednich przepisów dotyczących ich ochrony i egzekwowania;

b) wymianę doświadczeń między Stronami w zakresie postępów w pracach legislacyjnych;

c) wymianę doświadczeń między Stronami w zakresie egzekwowania praw własności intelektualnej;

d) wymianę doświadczeń między Stronami w zakresie egzekwowania przepisów na szczeblu centralnym i poniżej szczebla centralnego przez organy celne, policję oraz organy administracyjne i sądowe;

e) koordynację, w tym z innymi państwami, w celu zapobiegania wywozowi towarów podrobionych;

f) pomoc techniczną, budowanie zdolności, wymianę oraz szkolenie pracowników;

g) ochronę i obronę praw własności intelektualnej oraz rozpowszechnianie informacji na ten temat między innymi w środowisku przedsiębiorców i w społeczeństwie obywatelskim;

h) podnoszenie świadomości społecznej konsumentów i posiadaczy praw; wzmacnianie współpracy instytucjonalnej, zwłaszcza między urzędami własności intelektualnej;

i) promowanie świadomości i edukację społeczeństwa w zakresie polityki dotyczącej ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej;

j) promowanie ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej we współpracy publiczno-prywatnej z udziałem małych i średnich przedsiębiorstw (zwanych dalej „MŚP"); oraz

k) formułowanie skutecznych strategii w celu określenia odbiorców oraz tworzenie programów komunikacyjnych służących podniesieniu świadomości konsumentów i mediów w zakresie skutków naruszenia praw własności intelektualnej, w tym zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa oraz powiązań z przestępczością zorganizowaną.

3. Każda ze Stron może udostępnić publicznie specyfikacje produktów lub ich skrócone wersje oraz informacje o odpowiednich punktach kontaktowych drugiej Strony do spraw kontroli oznaczeń geograficznych chronionych na mocy podsekcji 4 lub zarządzania nimi.

4. Strony, albo bezpośrednio, albo za pośrednictwem podkomitetu, o którym mowa w art. 136, utrzymują kontakt we wszelkich kwestiach dotyczących wykonywania i funkcjonowania niniejszej sekcji.

ARTYKUŁ 135

Dobrowolne inicjatywy zainteresowanych stron

Każda ze Stron podejmuje starania, aby ułatwiać realizację dobrowolnych inicjatyw zainteresowanych stron mających na celu ograniczenie naruszeń praw własności intelektualnej, w tym w internecie i na innych rynkach, koncentrując się na konkretnych problemach i poszukując praktycznych rozwiązań, które są realistyczne, zrównoważone, proporcjonalne i sprawiedliwe dla wszystkich zainteresowanych, w tym w następujący sposób:

a) każda ze Stron podejmuje starania, aby zwoływać na swoim terytorium zainteresowane strony na zasadzie dobrowolności, by ułatwić realizację dobrowolnych inicjatyw mających na celu znalezienie rozwiązań celem ograniczenia naruszeń i pogodzenia różnic w zakresie ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej;

b) Strony podejmują starania, aby wymieniać między sobą informacje dotyczące działań na rzecz ułatwienia realizacji dobrowolnych inicjatyw zainteresowanych stron na swoich terytoriach; oraz

c) Strony podejmują starania, aby promować otwarty dialog i współpracę między zainteresowanymi stronami Stron oraz zachęcać te zainteresowane strony do wspólnego znajdowania rozwiązań i pogodzenia różnic w zakresie ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej oraz ograniczania naruszeń.

ARTYKUŁ 136

Postanowienia instytucjonalne

1. Strony niniejszym ustanawiają Podkomitet ds. Praw Własności Intelektualnej składający się z przedstawicieli Unii Europejskiej i Republiki Uzbekistanu, powierzając mu monitorowanie wykonania niniejszego rozdziału oraz zacieśnienie współpracy i dialogu między Stronami w zakresie praw własności intelektualnej.

2. Podkomitet ds. Praw Własności Intelektualnej zbiera się na wniosek którejkolwiek ze Stron, na przemian w Unii Europejskiej i Republice Uzbekistanu, w terminie, w miejscu oraz w sposób ustalony przez Strony (może to być również wideokonferencja), lecz nie później niż 90 dni od dnia przedstawienia wniosku.

3. Podkomitet ds. Praw Własności Intelektualnej ułatwia wdrożenie niniejszego rozdziału i współpracę między Stronami we wszystkich kwestiach związanych z własnością intelektualną. W szczególności jest odpowiedzialny za zmianę:

a) załącznika 7-A sekcja A w zakresie odniesień do prawa mającego zastosowanie na terytorium Stron;

b) załącznika 7-A sekcja B w zakresie elementów dotyczących rejestracji i kontroli oznaczeń geograficznych;

c) załącznika 7-B w zakresie kryteriów, które należy włączyć do procedury sprzeciwu; oraz

d) załącznika 7-C w zakresie oznaczeń geograficznych.

ROZDZIAŁ 8

KONKURENCJA I PRZEDSIĘBIORSTWA PAŃSTWOWE

SEKCJA A

KONKURENCJA

ARTYKUŁ 137

Zasady

Strony uznają znaczenie wolnej i niezakłóconej konkurencji w swoich stosunkach handlowych i inwestycyjnych. Strony potwierdzają, że antykonkurencyjne praktyki gospodarcze oraz interwencje rządowe mogą zakłócać właściwe funkcjonowanie rynków i osłabiać korzyści płynące z liberalizacji handlu i inwestycji.

ARTYKUŁ 138

Neutralność konkurencyjna

Każda ze Stron stosuje postanowienia niniejszego rozdziału do wszystkich przedsiębiorstw – publicznych i prywatnych.

PODSEKCJA 1

ZACHOWANIA ANTYKONKURENCYJNE I KONTROLA ŁĄCZENIA PRZEDSIĘBIORSTW

ARTYKUŁ 139

Ramy legislacyjne

Każda ze Stron przyjmuje lub utrzymuje przepisy prawa konkurencji, które mają zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw we wszystkich sektorach gospodarki ([10]) i które skutecznie rozstrzygają kwestię następujących praktyk:

a) porozumienia horyzontalne i wertykalne między przedsiębiorstwami, decyzje zrzeszeń przedsiębiorstw i praktyki uzgodnione, których celem lub skutkiem jest zapobieganie konkurencji, jej ograniczanie lub zakłócanie;

b) nadużywanie przez jedno lub więcej przedsiębiorstw pozycji dominującej; oraz

c) koncentracje przedsiębiorstw, które znacząco zakłócałyby efektywną konkurencję, w szczególności w wyniku stworzenia lub wzmocnienia pozycji dominującej.

ARTYKUŁ 140

Zadania wykonywane w publicznym interesie gospodarczym

Stosowanie przepisów prawa konkurencji przez Stronę nie powinno utrudniać wykonywania – formalnie lub faktycznie – szczególnych zadań wykonywanych w interesie publicznym, które mogą być powierzone przedsiębiorstwom. Zwolnienia ze stosowania przepisów prawa konkurencji Strony powinny być ograniczone do zadań wykonywanych w interesie publicznym oraz do tego, co jest niezbędne, aby osiągnąć pożądane cele polityki publicznej, a także powinny być przejrzyste.

ARTYKUŁ 141

Wykonanie

1. Każda ze Stron ustanawia i utrzymuje operacyjnie niezależny organ, który jest odpowiedzialny za zapewnienie pełnego stosowania i skutecznego egzekwowania przepisów prawa konkurencji oraz który wyposażono w odpowiednie uprawnienia i zasoby niezbędne w tym celu.

2. Każda ze Stron stosuje przepisy swojego prawa konkurencji w sposób przejrzysty, z poszanowaniem zasad sprawiedliwości proceduralnej, w tym prawa zainteresowanych przedsiębiorstw do obrony, w szczególności prawa do bycia wysłuchanym i prawa do kontroli sądowej.

([10]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 42 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej prawo konkurencji w Unii Europejskiej stosuje się do sektora rolnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. UE L 347/2013 z 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

ARTYKUŁ 142

Współpraca

1. Strony uznają, że w ich wspólnym interesie leży promowanie współpracy w zakresie polityki konkurencji i egzekwowania prawa konkurencji.

2. Aby ułatwić taką współpracę, organy ochrony konkurencji Stron mogą wymieniać się informacjami, z zastrzeżeniem zasad poufności określonych w odpowiednich przepisach Stron.

3. Organy ochrony konkurencji Stron podejmują starania, aby koordynować, w miarę możliwości i w stosownych przypadkach, swoje działania w zakresie egzekwowania prawa dotyczące tego samego lub powiązanego zachowania lub tych samych lub powiązanych spraw.

ARTYKUŁ 143

Niestosowanie mechanizmu rozstrzygania sporów

Rozdział 14 nie ma zastosowania do niniejszej sekcji.

PODSEKCJA 2

SUBSYDIA

ARTYKUŁ 144

Definicja i zakres stosowania

1. Na potrzeby niniejszej sekcji „subsydium" oznacza środek, który spełnia odpowiednio warunki określone w art. 1 ust. 1.1 porozumienia SCM, niezależnie od tego, czy jest przyznawany przedsiębiorstwu dostarczającemu towary czy świadczącemu usługi ([11]).

2. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do subsydiów, które są specyficzne w rozumieniu art. 2 porozumienia SCM. Każde subsydium podlegające postanowieniom art. 148 niniejszej Umowy uważane jest za specyficzne.

3. Postanowienia niniejszej sekcji nie mogą być interpretowane w sposób utrudniający wykonywanie – formalnie lub faktycznie – szczególnych zadań wykonywanych w interesie publicznym, które mogą być powierzone przedsiębiorstwom. Zwolnienia ze stosowania postanowień niniejszej sekcji powinny być ograniczone do zadań wykonywanych w interesie publicznym oraz do tego, co jest niezbędne, aby osiągnąć cele polityki publicznej, a także powinny być przejrzyste.

4. Art. 146 niniejszej Umowy nie stosuje się do subsydiów powiązanych z handlem towarami objętym załącznikiem 1 do porozumienia w sprawie rolnictwa.

5. Art. 146 i 147 nie stosuje się do sektora audiowizualnego i branży turystycznej.

([11]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że definicja ta pozostaje bez uszczerbku dla wyniku wszelkich przyszłych dyskusji w ramach WTO dotyczących definicji subsydiów na usługi. W zależności od postępów osiągniętych w tych dyskusjach na poziomie WTO Strony mogą zaktualizować niniejszą Umowę w tym zakresie.

ARTYKUŁ 145

Przejrzystość

1. Każda ze Stron podaje do wiadomości publicznej następujące informacje w odniesieniu do subsydium przyznanego lub utrzymywanego na jej terytorium:

a) podstawę prawną i cel subsydium;

b) formę subsydium;

c) w miarę możliwości, łączną kwotę lub roczną kwotę przewidzianą w budżecie na dane subsydium oraz nazwę beneficjenta subsydium.

2. Strona może postępować zgodnie z ust. 1 poprzez:

a) przedstawienie notyfikacji zgodnie z art. 25 porozumienia SCM, która jest przekazywana co najmniej raz na dwa lata;

b) złożenie notyfikacji zgodnie z art. 18 porozumienia w sprawie rolnictwa; lub ([12]),

c) zapewnienie opublikowania przez siebie lub w swoim imieniu informacji, o których mowa w ust. 1, na publicznie dostępnej stronie internetowej do 31 grudnia roku kalendarzowego następującego po roku przyznania lub utrzymania subsydium.

ARTYKUŁ 146

Konsultacje

1. Jeżeli Strona uważa, że subsydium negatywnie wpływa lub może negatywnie wpłynąć na jej interesy w zakresie liberalizacji handlu lub inwestycji, może przekazać swoje zastrzeżenia drugiej Stronie na piśmie i zwrócić się o dalsze informacje w tej sprawie.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera wyjaśnienie, w jaki sposób subsydium może negatywnie wpłynąć na interesy w zakresie liberalizacji handlu lub inwestycji Strony występującej z wnioskiem. Strona występująca z wnioskiem może żądać następujących informacji na temat subsydium:

a) podstawa prawna i cel subsydium;

b) forma subsydium;

c) daty i okres stosowania subsydium oraz wszelkie inne terminy z nim związane;

d) wymogi kwalifikowalności w przypadku subsydium;

e) w miarę możliwości, łączna kwota lub roczna kwota przewidziana w budżecie na dane subsydium oraz nazwa beneficjenta subsydium;

f) wszelkie inne informacje umożliwiające ocenę potencjalnego negatywnego wpływu subsydium.

([12]) Dla większej jasności należy doprecyzować, że wymogi w zakresie powiadamiania na mocy art. 145 ust. 2 lit. a) i b) będą miały zastosowanie do Republiki Uzbekistanu od dnia jego przystąpienia do WTO.

3. Strona, do której skierowano wniosek, udziela informacji na piśmie nie później niż 60 dni od dnia doręczenia wniosku. W przypadku gdy Strona, do której skierowano wniosek, nie dostarczy żądanych informacji, uzasadnia ona brak tych informacji w swojej pisemnej odpowiedzi.

4. Po otrzymaniu żądanych informacji Strona występująca z wnioskiem może zwrócić się o konsultacje w tej sprawie. Konsultacje między Stronami w celu omówienia zgłoszonych zastrzeżeń przeprowadza się w ciągu 60 dni od daty wniosku o przeprowadzenie konsultacji.

5. Każda ze Stron dąży do osiągnięcia wzajemnie satysfakcjonującego porozumienia w danej kwestii.

ARTYKUŁ 147

Subsydia warunkowe

1. W zakresie, w jakim subsydium wpływa negatywnie na handel lub inwestycje drugiej Strony, każda ze Stron dokłada starań, aby stosować do subsydiów następujące warunki:

a) dopuszczalne są subsydia, w ramach których rząd udziela gwarancji na długi lub zobowiązania niektórych przedsiębiorstw, pod warunkiem że kwota tych długów i zobowiązań lub okres obowiązywania gwarancji są ograniczone, oraz

b) dopuszczalne są subsydia dla niewypłacalnych lub niewydolnych przedsiębiorstw, pod warunkiem że:

(i) istnieje wiarygodny plan restrukturyzacji opierający się na realistycznych założeniach, mający na celu zapewnienie przywrócenia w rozsądnym terminie długoterminowej rentowności niewypłacalnego lub niewydolnego przedsiębiorstwa lub

(ii) przedsiębiorstwo ma udział w kosztach restrukturyzacji; małe i średnie przedsiębiorstwa nie są zobowiązane do udziału w kosztach restrukturyzacji.

2. Ust. 1 lit. b) nie ma zastosowania do subsydiów udzielanych przedsiębiorstwom jako tymczasowe wsparcie płynności w formie gwarancji kredytowych lub pożyczek w okresie niezbędnym do przygotowania planu restrukturyzacji. Takie tymczasowe wsparcie płynności ogranicza się do kwoty potrzebnej wyłącznie do utrzymania działalności przedsiębiorstwa.

3. Dopuszcza się subsydia mające na celu zapewnienie uporządkowanego wyjścia przedsiębiorstwa z rynku.

4. Niniejszy artykuł nie stosuje się do subsydiów, których łączne kwoty lub budżety wynoszą mniej niż 500 000 EUR na przedsiębiorstwo w okresie trzech kolejnych lat.

ARTYKUŁ 148

Subsydia zakazane

Od chwili przystąpienia Republiki Uzbekistanu do WTO zakazane są następujące subsydia do towarów przemysłowych, o ile porozumienie w sprawie rolnictwa nie stanowi inaczej:

a) subsydia zależne, formalnie lub faktycznie ([13]), od wyników wywozu, oraz czy stanowią one jedyny lub jeden z kilku warunków, oraz

b) subsydia zależne od preferencyjnego wykorzystywania towarów krajowych w stosunku do towarów przywożonych, które stanowi jedyny lub jeden z kilku warunków.

([13]) Ta norma jest spełniona, gdy fakty wskazują, iż przyznanie subsydium, które prawnie nie jest zależne od wyników wywozu, jest w rzeczywistości uzależnione od obecnego lub przewidywanego wywozu lub dochodów z wywozu. Sam fakt, że subsydium jest udzielane przedsiębiorstwom prowadzącym wywóz nie stanowi podstawy do traktowania tego subsydium jako subsydium eksportowego w rozumieniu niniejszego postanowienia;

ARTYKUŁ 149

Wykorzystanie subsydiów

Każda ze Stron zapewnia wykorzystanie subsydiów przez przedsiębiorstwa wyłącznie do celu polityki, na jaki zostały przyznane.

SEKCJA B

PRZEDSIĘBIORSTWA PAŃSTWOWE, PRZEDSIĘBIORSTWA, KTÓRYM PRZYZNANO SZCZEGÓLNE PRAWA LUB PRZYWILEJE, ORAZ WYZNACZENI MONOPOLIŚCI

ARTYKUŁ 150

Definicje

Do celów niniejszej sekcji:

1) „porozumienie" oznacza Porozumienie w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych zawarte w ramach Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (zwanej dalej „OECD") lub porozumienie będące jego następcą, bez względu na to, czy zostało opracowane w ramach OECD czy poza tą organizacją, przyjęte przez co najmniej 12 pierwotnych członków WTO będących uczestnikami porozumienia na dzień 1 stycznia 1979 r.;

2) „działalność handlowa" oznacza działalność, której efektem końcowym jest wyprodukowanie towaru lub świadczenie usługi, które zostaną sprzedane w ilościach i po cenach określonych przez przedsiębiorstwo, którą to działalność podjęto w celu osiągnięcia zysku ([14]);

3) „względy komercyjne" oznaczają cenę, jakość, dostępność, zbywalność, transport oraz inne warunki zakupu lub sprzedaży, lub inne czynniki, które w zwykłych warunkach zostałyby wzięte pod uwagę przy podejmowaniu decyzji handlowych przez prywatne przedsiębiorstwo prowadzące działalność zgodnie z zasadami gospodarki rynkowej w odnośnej dziedzinie lub branży;

4) „wyznaczać" oznacza ustanawiać monopol, udzielać zezwolenia na monopol lub rozszerzać jego zakres, aby objąć nim dodatkowy towar lub usługę;

5) „wyznaczony monopolista" oznacza jednostkę, w tym konsorcjum lub agencję publiczną, która na właściwym rynku na terytorium Strony została wyznaczona na wyłącznego dostawcę lub nabywcę towaru lub usługi, ale nie obejmuje podmiotu, któremu przyznane zostało wyłączne prawo własności intelektualnej wyłącznie ze względu na takie przyznanie;

6) „przedsiębiorstwo, któremu przyznano szczególne prawa lub przywileje" oznacza przedsiębiorstwo publiczne lub prywatne, któremu Strona przyznaje – formalnie lub faktycznie – szczególne prawa lub przywileje, wyznaczając lub ograniczając do co najmniej dwóch liczbę przedsiębiorstw upoważnionych do dostarczania towaru lub świadczenia usługi, nie kierując się przy tym wyłącznie obiektywnymi, proporcjonalnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, w sposób znacząco ograniczający zdolność innych przedsiębiorstw do dostarczania tego samego towaru lub świadczenia tej samej usługi na tym samym obszarze geograficznym na zasadniczo równoważnych warunkach;

([14]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że działalność podejmowana przez przedsiębiorstwo, które prowadzi działalność o charakterze niezarobkowym lub działalność po kosztach, nie stanowi działalności podejmowanej w celu osiągnięcia zysku.

7) „usługa świadczona w związku z wykonywaniem władzy publicznej” oznacza usługę świadczoną w wykonaniu funkcji władczych zgodnie z definicją zawartą w GATS, w tym, w stosownych przypadkach, w załączniku do GATS dotyczącym usług finansowych; oraz

8) „przedsiębiorstwo państwowe” oznacza przedsiębiorstwo, w którym Strona:

a) jest bezpośrednio właścicielem ponad 50 % kapitału zakładowego;

b) kontroluje bezpośrednio wykonywanie ponad 50 % praw głosu lub w inny sposób sprawuje równoważną kontrolę za pomocą praw głosu;

c) ma uprawnienia do powoływania większości członków zarządu lub jakiegokolwiek innego równoważnego organu zarządzającego; lub

d) ma uprawnienia do sprawowania kontroli ([15]) nad przedsiębiorstwem.

ARTYKUŁ 151

Zakres stosowania

1. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, oraz wyznaczonych monopolistów prowadzących działalność handlową. W przypadku gdy takie przedsiębiorstwa lub tacy monopoliści prowadzą zarówno działalność handlową, jak i działalność inną niż działalność handlowa, niniejszą sekcją objęta jest wyłącznie działalność handlowa.

2. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, oraz wyznaczonych monopolistów na wszystkich szczeblach władz publicznych.

3. Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, oraz wyznaczonych monopolistów, jeżeli działają oni jako podmioty zamawiające objęte załącznikami Strony do dodatku I do Porozumienia w sprawie zamówień rządowych, sporządzonego w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r., zawartego w załączniku 4 do porozumienia WTO ([16]) lub na podstawie załącznika 9 do niniejszej Umowy, gdy zamówienie dokonywane jest do celów publicznych oraz gdy nie działają one w celu odsprzedaży zamówionych towarów lub usług na zasadach komercyjnych ani w celu wykorzystania zamówionych towarów lub usług przy dostarczeniu towarów lub świadczeniu usług przeznaczonych do komercyjnej sprzedaży.

4. Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do usług świadczonych w związku z wykonywaniem władzy publicznej.

5. Art. 154 nie ma zastosowania do świadczenia usług finansowych przez przedsiębiorstwo państwowe na podstawie upoważnienia rządu, jeżeli to świadczenie usług finansowych:

a) wspiera wywóz lub przywóz, pod warunkiem że usługi:

(i) nie mają na celu wypierania finansowania komercyjnego lub

(ii) są oferowane na warunkach nie mniej korzystnych niż te, które można by uzyskać w przypadku porównywalnych usług finansowych na rynku komercyjnym;

([15]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że na potrzeby ustalenia kontroli analizuje się wszystkie istotne elementy prawne i faktyczne rozpatrywane indywidualnie dla każdego przypadku.

([16]) Republika Uzbekistanu nie jest stroną GPA [UE: w dniu podpisania niniejszej Umowy].

b) wspiera inwestycje sektora prywatnego poza terytorium Strony, pod warunkiem że usługi:

(i) nie mają na celu wypierania finansowania komercyjnego; lub

(ii) są oferowane na warunkach nie mniej korzystnych niż te, które można by uzyskać w przypadku porównywalnych usług finansowych na rynku komercyjnym; lub

c) jest oferowane na warunkach zgodnych z porozumieniem, pod warunkiem że wchodzi w zakres porozumienia.

6. Art. 154 nie ma zastosowania do sektorów usług nieobjętych zakresem niniejszej Umowy określonym w rozdziale 12.

7. Bez uszczerbku dla art. 190, art. 154 nie stosuje się do zakupu i sprzedaży towarów lub usług przez przedsiębiorstwo państwowe, przedsiębiorstwo, któremu przyznano szczególne prawa lub przywileje, lub wyznaczonego monopolistę Strony w sektorach objętych zastrzeżeniami wymienionymi w załączniku 12-D lub wykazach szczegółowych zobowiązań Unii Europejskiej w ramach GATS i w załącznikach 12-A, 12-B i 12-C.

ARTYKUŁ 152

Związek z porozumieniem WTO

1. Art. XVII ust. 1–3 GATT 1994, Uzgodnienia w sprawie interpretacji art. XVII GATT 1994 oraz art. VIII ust. 1, 2 i 5 GATS zostają niniejszym włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

2. Niniejszy artykuł stosuje się od dnia przystąpienia Republiki Uzbekistanu do WTO albo po upływie sześciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy, w zależności od tego, które z tych wydarzeń nastąpi wcześniej.

ARTYKUŁ 153

Postanowienia ogólne

1. Bez uszczerbku dla praw i obowiązków każdej ze Stron wynikających z niniejszej sekcji żadne z postanowień niniejszej sekcji nie uniemożliwia Stronie ustanowienia lub utrzymania przedsiębiorstwa państwowego, przyznawania przedsiębiorstwom szczególnych praw lub przywilejów ani wyznaczenia lub utrzymania monopolu.

2. Żadna ze Stron nie wymaga od przedsiębiorstwa państwowego, przedsiębiorstwa, któremu przyznano szczególne prawa lub przywileje, ani wyznaczonego monopolisty działania w sposób niezgodny z niniejszą sekcją ani nie zachęca do tego tych przedsiębiorstw.

ARTYKUŁ 154

Niedyskryminujące traktowanie oraz względy komercyjne

1. Każda ze Stron zapewnia, aby jej przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, lub wyznaczeni monopoliści, w ramach prowadzenia działalności handlowej kierowali się względami komercyjnymi przy zakupie lub sprzedaży towarów lub usług, z wyjątkiem sytuacji, w których wypełniają jakiekolwiek warunki związane z obowiązkiem świadczenia usługi publicznej, które nie są niezgodne z ust. 2.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby jej przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje lub wyznaczeni monopoliści, przy prowadzeniu działalności handlowej:

a) przy zakupie towaru lub usługi:

(i) przyznawali towarom dostarczanym lub usługom świadczonym przez przedsiębiorstwo drugiej Strony traktowanie nie mniej korzystne od traktowania, jakie przyznają podobnym towarom dostarczanym lub usługom świadczonym przez przedsiębiorstwa danej Strony;

(ii) przyznawali towarom dostarczanym lub usługom świadczonym przez przedsiębiorstwo, stanowiącym inwestycje inwestorów drugiej Strony, traktowanie nie mniej korzystne od traktowania, jakie przyznają podobnym towarom dostarczanym lub usługom świadczonym przez przedsiębiorstwa, stanowiącym inwestycje inwestorów Strony, na właściwym rynku tej Strony; oraz

b) przy sprzedaży towaru lub usługi:

(i) przyznawali przedsiębiorstwom drugiej Strony traktowanie nie mniej korzystne od traktowania, jakie przyznają przedsiębiorstwom danej Strony; oraz

(ii) przyznawali przedsiębiorstwom stanowiącym inwestycje inwestorów drugiej Strony traktowanie nie mniej korzystne od traktowania, jakie przyznają przedsiębiorstwom stanowiącym inwestycje inwestorów Strony na właściwym rynku tej Strony.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie uniemożliwiają przedsiębiorstwom państwowym, przedsiębiorstwom, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, ani wyznaczonym monopolistom:

a) nabywania lub dostarczania towarów lub usług na różnych warunkach, w tym dotyczących ceny, o ile takie odmienne warunki lub odmowa stosowane są zgodnie ze względami komercyjnymi, lub

b) odmowy zakupu lub dostawy towarów lub usług, o ile takie odmienne warunki lub odmowa stosowane są zgodnie ze względami komercyjnymi.

4. Niniejszy artykuł zaczyna obowiązywać po upływie ośmiu lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 155

Ramy regulacyjne

1. Każda ze Stron jak najlepiej wykorzystuje odpowiednie normy międzynarodowe, w tym Wytyczne OECD dotyczące ładu korporacyjnego w przedsiębiorstwach państwowych.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby każdy organ regulacyjny i każdy inny organ pełniący funkcję regulacyjną, który Strona ustanawia lub utrzymuje:

a) był niezależny od wszelkich przedsiębiorstw podlegających regulacji tego organu i nie ponosił przed nim odpowiedzialności oraz

b) działał bezstronnie ([17]) w stosunku do wszystkich przedsiębiorstw, które organ ten reguluje, w tym przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, oraz wyznaczonych monopolistów ([18]).

3. Bez uszczerbku dla ich zastrzeżenia w załącznikach 12-A, 12-B, 12-C i 12-D, każda ze Stron stosuje swoje przepisy ustawowe i wykonawcze do przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, oraz wyznaczonych monopolistów w sposób konsekwentny i niedyskryminujący.

([17]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że bezstronność pełnienia funkcji regulacyjnych przez organ ocenia się w odniesieniu do ogólnego modelu lub praktyki działania tego organu.

([18]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że w tych sektorach, w których Strony uzgodniły w innych rozdziałach określone obowiązki dotyczące takiego organu, pierwszeństwo mają odnośne postanowienia zawarte w tych rozdziałach.

ARTYKUŁ 156

Wymiana informacji

1. Strona, która uważa, że jej interesy objęte niniejszą sekcją są naruszane przez działalność handlową przedsiębiorstwa państwowego, przedsiębiorstwa, któremu przyznano szczególne prawa lub przywileje, lub wyznaczonego monopolisty (zwanego dalej w niniejszym artykule „podmiotem") drugiej Strony, może zwrócić się do drugiej Strony o przekazanie na piśmie informacji na temat działalności handlowej podmiotu związanej z wykonywaniem niniejszej sekcji zgodnie z ust. 2.

2. Strona, która otrzymała wniosek, przekazuje następujące informacje, pod warunkiem, że wniosek zawiera wyjaśnienie tego, w jaki sposób działalność podmiotu może wpływać na interesy Strony występującej z wnioskiem na podstawie niniejszej sekcji, i wskazuje, które z poniższych informacji mają zostać przekazane:

a) informacje o strukturze własności i praw głosu w podmiocie, określające odsetek udziałów, jaki Strona, do której skierowano wniosek, jej przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, lub wyznaczeni monopoliści posiadają łącznie, a także procent posiadanych przez nie łącznie praw głosu w podmiocie;

b) opis wszelkich uprzywilejowanych lub szczególnych udziałów lub szczególnych praw głosu lub innych praw, które posiadają Strona, do której skierowano wniosek, jej przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa, którym przyznano szczególne prawa lub przywileje, lub wyznaczeni monopoliści, w przypadku gdy takie prawa różnią się od praw wynikających ze zwykłych udziałów w podmiocie;

c) opis struktury organizacyjnej podmiotu oraz skład zarządu lub innego równoważnego organu podmiotu;

d) opis jednostek administracji publicznej lub organów publicznych, które regulują lub monitorują podmiot, opis wymogów w zakresie sprawozdawczości nałożonych na podmiot przez te jednostki lub organy oraz prawa i praktyki stosowane przez te jednostki lub organy przy powoływaniu, zwalnianiu lub wynagradzaniu wyższej kadry kierowniczej oraz członków zarządu lub innego równoważnego organu zarządzającego podmiotu;

e) przychód roczny lub łączne aktywa podmiotu w ostatnim trzyletnim okresie, za który dane te są dostępne;

f) wszelkie zwolnienia, immunitety i powiązane środki, z których dany podmiot korzysta na podstawie przepisów ustawowych i wykonawczych Strony, do której skierowano wniosek, oraz

g) wszelkie dodatkowe informacje dotyczące podmiotu, które są publicznie dostępne, w tym roczne sprawozdania finansowe oraz audyty przeprowadzane przez osoby trzecie.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie zobowiązują Strony do ujawnienia informacji poufnych, których ujawnienie byłoby niezgodne z jej przepisami ustawowymi i wykonawczymi, utrudniałoby egzekwowanie prawa lub w inny sposób byłoby sprzeczne z interesem publicznym lub które zaszkodziłoby uzasadnionym interesom handlowym konkretnych przedsiębiorstw.

4. Jeżeli żądane informacje nie są dostępne dla Strony, do której skierowano wniosek, Strona ta przekazuje uzasadnienie tego faktu, na piśmie, drugiej Stronie, która wystąpiła z wnioskiem o udzielenie informacji.

5. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do MŚP.

ROZDZIAŁ 9

ZAMÓWIENIA RZĄDOWE

ARTYKUŁ 157

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału:

a) „towary lub usługi komercyjne" oznaczają towary lub usługi na ogół sprzedawane lub oferowane do sprzedaży na rynku komercyjnym nabywcom niepublicznym i przez takich nabywców zwykle nabywane do celów niepublicznych;

b) „usługa budowlana" oznacza usługę, której celem jest wykonanie wszelkimi środkami robót inżynieryjnych lub budowlanych, zgodnie z działem 51 Centralnej Klasyfikacji Produktów ONZ (CPC);

c) „aukcja elektroniczna" oznacza powtarzalny proces realizowany z wykorzystaniem środków elektronicznych służący do przedstawienia przez dostawców nowych cen albo nowych wartości w przypadku wymiernych elementów oferty innych niż cena i związanych z kryteriami oceny, lub obu tych elementów, w wyniku którego powstaje ranking ofert lub zmiana kolejności ofert w rankingu;

d) „na piśmie" lub „pisemne" oznacza każde wyrażenie słowne lub liczbowe, które można odczytać, powielić, a następnie przekazać; może obejmować informacje przesyłane i przechowywane w formie elektronicznej;

e) „przetarg bezpośredni" oznacza metodę udzielania zamówienia, zgodnie z którą podmiot zamawiający kontaktuje się z wybranym przez siebie dostawcą lub wybranymi przez siebie dostawcami;

f) „środek" oznacza wszelkie ustawy, rozporządzenia, procedury, wytyczne lub praktyki administracyjne, lub wszelkie działania podmiotu zamawiającego dotyczące zamówienia objętego niniejszą Umową;

g) „wykaz przeznaczony do wielokrotnego wykorzystania" oznacza wykaz dostawców uznanych przez podmiot zamawiający za spełniających warunki włączenia do tego wykazu, z którego podmiot zamawiający zamierza skorzystać więcej niż raz;

h) „ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia" oznacza ogłoszenie opublikowane przez podmiot zamawiający, w którym zaprasza on zainteresowanych dostawców do złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału lub złożenia oferty, lub obu tych dokumentów;

i) „zobowiązania offsetowe" oznaczają wszelkie warunki lub zobowiązania, które wspierają rozwój lokalny lub poprawiają bilans płatniczy Strony, takie jak korzystanie z zawartości krajowej, licencje na technologię, inwestycje, handel wymienny lub podobne działania lub wymogi;

j) „przetarg otwarty" oznacza metodę udzielania zamówienia, zgodnie z którą każdy zainteresowany dostawca może złożyć ofertę;

k) „podmiot zamawiający" oznacza podmiot objęty załącznikiem 9 sekcje 1, 2 lub 3;

l) „kwalifikujący się dostawca" oznacza dostawcę uznanego przez podmiot zamawiający za spełniającego warunki dopuszczenia do udziału;

m) „przetarg selektywny" oznacza metodę udzielania zamówienia, zgodnie z którą podmiot zamawiający zaprasza do składania ofert jedynie kwalifikujących się dostawców;

n) „usługi" obejmują usługi budowlane, o ile nie określono inaczej;

o) „norma” oznacza dokument zatwierdzony przez uznaną jednostkę, ustalający, do powszechnego i wielokrotnego stosowania, zasady, wytyczne lub cechy charakterystyczne towarów lub usług bądź związanych z nimi procesów i metod produkcji, których przestrzeganie nie jest obowiązkowe i który może również zawierać wyłącznie wymagania dotyczące terminologii, symboli, opakowania, oznakowania lub etykietowania w odniesieniu do towaru, usługi, procesu lub metody produkcji bądź może dotyczyć wyłącznie tych kwestii;

p) „dostawca” oznacza osobę lub grupę osób, które dostarczają lub mogą dostarczać towary lub usługi, oraz

q) „specyfikacja techniczna” oznacza wymóg w postępowaniu przetargowym, w którym:

(i) określono cechy charakterystyczne towarów lub usług będących przedmiotem zamówienia, w tym jakość, wydajność, bezpieczeństwo i wymiary lub procedury i metody ich produkcji lub świadczenia, lub

(ii) wskazano warunki dotyczące terminologii, symboli, opakowania, oznakowania lub etykietowania w odniesieniu do towaru lub usługi.

ARTYKUŁ 158

Zakres stosowania

Wykonanie Umowy

1. Niniejszy rozdział zaczyna obowiązywać po upływie dziesięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

2. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do wszelkich środków dotyczących zamówień objętych niniejszą Umową, bez względu na to, czy zamówienia te są realizowane wyłącznie lub częściowo za pomocą środków elektronicznych.

3. Do celów niniejszego rozdziału „zamówienie objęte niniejszą Umową” oznacza zamówienie do celów publicznych:

a) na towar, usługę lub dowolną ich kombinację:

(i) wyszczególnione w załączniku 9 oraz

(ii) udzielane w celach innych niż komercyjna sprzedaż lub odsprzedaż, lub wykorzystanie w produkcji lub dostawie towaru lub usługi przeznaczonych do komercyjnej sprzedaży lub odsprzedaży;

b) realizowane za pomocą dowolnych środków umownych, w tym zakupu oraz najmu lub sprzedaży ratalnej, z opcją zakupu lub bez tej opcji;

c) którego wartość w chwili publikacji ogłoszenia zgodnie z art. 162, oszacowana zgodnie z ust. 6–8, jest co najmniej równa odpowiedniemu progowi określonemu w załączniku 9;

d) składane przez podmiot zamawiający oraz

e) którego nie wyłączono w inny sposób z zakresu stosowania na podstawie ust. 3 lub załącznika 9.

4. O ile załącznik 9 nie stanowi inaczej, niniejszy rozdział nie ma zastosowania do:

a) nabycia lub dzierżawy gruntów, istniejących budynków lub innych nieruchomości lub praw do nich;

b) porozumień pozaumownych lub jakichkolwiek innych form wsparcia, które zapewnia Strona, w tym porozumień o współpracy, dotacji, pożyczek, udziałów kapitałowych, gwarancji i ulg podatkowych;

c) zamówienia lub nabycia usług agencji fiskalnych lub instytucji depozytowych, usług likwidacji i zarządzania na potrzeby regulowanych instytucji finansowych lub usług w zakresie sprzedaży, umorzenia i dystrybucji długu publicznego, łącznie z pożyczkami i obligacjami państwowymi, wekslami i innymi papierami wartościowymi;

d) umów o pracę w sektorze publicznym;

e) zamówień udzielanych:

(i) w celu zapewnienia międzynarodowego wsparcia, w tym pomocy rozwojowej;

(ii) zgodnie ze szczególną procedurą lub warunkami umowy międzynarodowej dotyczącej stacjonowania wojsk lub wspólnej realizacji projektu przez państwa-sygnatariuszy; lub

(iii) zgodnie ze szczególną procedurą lub warunkami organizacji międzynarodowej, lub w ramach finansowania poprzez międzynarodowe dotacje, pożyczki lub inny rodzaj wsparcia, jeżeli ta mająca zastosowanie procedura lub warunki byłyby niezgodne z niniejszym rozdziałem.

5. Każda ze Stron zawiera w swoich odpowiednich podsekcjach załącznika 9 następujące informacje:

a) w sekcji 1 – podmioty administracji centralnej, których zamówienia są objęte niniejszym rozdziałem;

b) w sekcji 2 – podmioty administracji poniżej szczebla centralnego, których zamówienia są objęte niniejszym rozdziałem;

c) w sekcji 3 – wszystkie pozostałe podmioty, których zamówienia są objęte niniejszym rozdziałem;

d) w sekcji 4 – towary objęte niniejszym rozdziałem;

e) w sekcji 5 – usługi, z wyjątkiem usług budowlanych, objęte niniejszym rozdziałem;

f) w sekcji 6 – usługi budowlane objęte niniejszym rozdziałem oraz

g) w sekcji 7 – wszelkie uwagi ogólne;

h) w sekcji 8 – media, w których Strona publikuje swoje ogłoszenia o zamówieniach, ogłoszenia o udzieleniu zamówienia oraz inne informacje związane z jej systemem udzielania zamówień, określone w niniejszym rozdziale.

6. Jeżeli podmiot zamawiający, w kontekście zamówienia objętego niniejszą Umową, wymaga od osoby nieobjętej załącznikiem 9, aby uczestniczyła w przetargach zgodnie z określonymi wymogami, do tego rodzaju wymogów stosuje się odpowiednio art. 160.

Wycena

7. Szacując wartość zamówienia w celu ustalenia, czy jest to zamówienie objęte niniejszą Umową, podmiot zamawiający:

a) nie może dzielić zamówienia na oddzielne zamówienia ani wybierać lub stosować określonej metody wyceny w celu oszacowania wartości zamówienia z zamiarem całkowitego lub częściowego wyłączenia go z zakresu stosowania niniejszego rozdziału oraz

b) uwzględnia szacunkową maksymalną całkowitą wartość zamówienia dla całego okresu obowiązywania umowy, bez względu na to, czy jest ono udzielane jednemu dostawcy czy większej liczbie dostawców, biorąc pod uwagę wszystkie rodzaje wynagrodzenia, w tym:

(i) składki, opłaty, prowizje i odsetki oraz

(ii) jeżeli w zamówieniu przewidziano możliwość wykorzystania opcji – całkowitą wartość takich opcji.

8. Jeżeli indywidualny wymóg zamówienia skutkuje zawarciem więcej niż jednej umowy lub zawarciem odrębnych umów na poszczególne części (zwanych dalej „powtarzającymi się umowami"), podstawą obliczenia szacunkowej maksymalnej całkowitej wartości zamówienia jest:

a) wartość powtarzających się umów na towary lub usługi tego samego typu zawartych w ciągu poprzednich 12 miesięcy lub w poprzednim roku budżetowym podmiotu zamawiającego, dostosowana, w miarę możliwości, aby uwzględnić przewidywane zmiany w ilości lub w wartości towarów lub usług zamawianych w okresie kolejnych 12 miesięcy, lub

b) szacunkowa wartość powtarzających się umów na towary lub usługi tego samego typu, które mają zostać zawarte w ciągu 12 miesięcy następujących po udzieleniu pierwszego zamówienia lub w ciągu roku budżetowego podmiotu zamawiającego.

9. W przypadku zamówień w postaci wynajmu lub sprzedaży ratalnej towaru lub usługi, lub zamówień, w przypadku których nie określono całkowitej ceny, podstawą wyceny jest:

a) w przypadku umów w sprawie zamówień na czas określony:

(i) jeżeli okres obowiązywania umowy wynosi nie więcej niż 12 miesięcy – szacunkowa całkowita wartość maksymalna zamówienia w okresie obowiązywania umowy lub

(ii) jeżeli okres obowiązywania umowy przekracza 12 miesięcy – szacunkowa całkowita wartość maksymalna zamówienia, łącznie z każdą szacunkową wartością końcową;

b) umów w sprawie zamówień na czas nieokreślony – szacowana miesięczna opłata pomnożona przez 48 oraz

c) w przypadku gdy nie jest pewne, czy umowa zostanie zawarta na czas określony, stosuje się lit. b).

ARTYKUŁ 159

Wyjątki ze względów bezpieczeństwa i wyjątki o charakterze ogólnym

1. Żadne z postanowień niniejszego rozdziału nie może być interpretowane jako uniemożliwiające Stronie podejmowanie działań lub nieujawnianie informacji, które Strona ta uznaje za konieczne do ochrony swoich podstawowych interesów bezpieczeństwa w zakresie:

a) zamówień na broń, amunicję lub materiały wojenne;

b) zamówień niezbędnych do bezpieczeństwa narodowego; lub

c) zamówień do celów obrony narodowej.

2. Z zastrzeżeniem wymogu, że środków takich nie stosuje się w sposób stanowiący arbitralną lub nieuzasadnioną dyskryminację między Stronami w przypadku gdy występują takie same warunki, lub ukryte ograniczenie w handlu międzynarodowym, żadne z postanowień niniejszego rozdziału nie może być interpretowane jako uniemożliwiające Stronom nakładanie lub egzekwowanie środków:

a) niezbędnych do ochrony moralności publicznej, porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego;

b) niezbędnych do ochrony życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin;

c) niezbędnych do ochrony własności intelektualnej; lub

d) dotyczących towarów lub usług pochodzących z pracy osób z niepełnosprawnościami, instytucji charytatywnych lub pracy więźniów.

ARTYKUŁ 160

Zasady ogólne

Niedyskryminacja

1. W odniesieniu do wszelkich środków dotyczących zamówień objętych niniejszą Umową każda ze Stron, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, zapewnia bezzwłocznie i bezwarunkowo traktowanie towarów i usług drugiej Strony oraz dostawców drugiej Strony, którzy oferują takie towary lub usługi, nie mniej korzystnie niż traktowanie, jakie Strona ta, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, zapewnia krajowym towarom, usługom i dostawcom.

2. W odniesieniu do wszelkich środków dotyczących zamówień objętych niniejszą Umową Strona, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, nie może:

a) traktować jednego lokalnie utworzonego dostawcy mniej korzystnie niż innego lokalnie utworzonego dostawcy ze względu na wysokość zagranicznego udziału lub własności lub

b) dyskryminować lokalnie utworzonego dostawcy ze względu na to, że towary lub usługi oferowane przez tego dostawcę w związku z danym zamówieniem są towarami lub usługami drugiej Strony.

Wykorzystanie środków elektronicznych

3. W przypadku prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia objętego niniejszą Umową z wykorzystaniem środków elektronicznych podmiot zamawiający:

a) zapewnia, aby proces udzielania zamówienia został przeprowadzony z wykorzystaniem systemów i programów informatycznych – w tym dotyczących uwierzytelniania i kodowania informacji – które są powszechnie dostępne i interoperacyjne z innymi powszechnie dostępnymi systemami i programami informatycznymi;

b) utrzymuje mechanizmy zapewniające integralność wniosków o dopuszczenie do udziału oraz ofert, w tym określenie godziny wpływu, a także zapobieganie nieuprawnionemu dostępowi, oraz

c) wykorzystuje elektroniczne środki informacji i komunikacji do publikacji ogłoszeń i dokumentacji przetargowej w procedurach udzielania zamówień oraz, w najszerszym możliwym zakresie, do celów składania ofert.

Procedura udzielania zamówień

4. Podmiot zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia objętego niniejszą Umową w sposób przejrzysty i bezstronny, który:

a) jest zgodny z niniejszym rozdziałem oraz opiera się na stosowaniu metod takich jak przetarg otwarty, przetarg selektywny i przetarg bezpośredni;

b) unika konfliktów interesów; oraz

c) zapobiega praktykom korupcyjnym.

Reguły pochodzenia

5. Do celów zamówień objętych niniejszą Umową Strona nie może stosować w odniesieniu do towarów lub usług przywiezionych lub dostarczonych z terytorium drugiej Strony reguł pochodzenia różniących się od reguł pochodzenia, jakie Strona ta stosuje w tym samym czasie w ramach zwykłej wymiany handlowej wobec przywozu lub dostaw tych samych towarów i usług pochodzących od Strony.

Zobowiązania offsetowe

6. W odniesieniu do zamówień objętych niniejszą Umową Strona, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, nie może dążyć do jakiegokolwiek zobowiązania offsetowego, uwzględniać, narzucać ani egzekwować jakiegokolwiek takiego zobowiązania.

Środki, które nie są specyficzne dla zamówień

7. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania do:

a) ceł ani jakichkolwiek opłat nałożonych na przywóz lub w związku z przywozem;

b) sposobu pobierania takich należności celnych i opłat; oraz

c) pozostałych przepisów lub formalności przywozowych oraz środków wpływających na świadczenie usług, innych niż środki dotyczące zamówień objętych niniejszą Umową.

Środki antykorupcyjne

8. Każda ze Stron zapewnia wprowadzenie odpowiednich środków w celu przeciwdziałania korupcji w zamówieniach rządowych. Środki takie mogą obejmować procedury uniemożliwiające uczestnictwo w zamówieniach Strony, przez czas nieokreślony albo określony, dostawców, których organy sądowe Strony uznały w drodze ostatecznej decyzji za zaangażowanych w działalność oszukańczą lub inne nielegalne działania związane z zamówieniami rządowymi na terytorium tej Strony. Każda ze Stron zapewnia również wprowadzenie polityk i procedur mających na celu wyeliminowanie, w możliwym zakresie, wszelkich potencjalnych konfliktów interesów ze strony osób zaangażowanych w zamówienia lub mających na nie wpływ oraz zarządzanie takimi konfliktami interesów.

ARTYKUŁ 161

Informacje na temat systemu udzielania zamówień

1. Każda ze Stron:

a) bezzwłocznie publikuje wszelkie ustawy, rozporządzenia, orzeczenia sądowe, zarządzenia administracyjne o zasięgu ogólnym, standardowe klauzule umowne umocowane ustawą lub rozporządzeniem oraz włączone poprzez odpowiednie odniesienie do ogłoszeń lub dokumentacji przetargowej, a także procedury dotyczące zamówień objętych niniejszą Umową oraz wszelkie zmiany do nich w urzędowo wyznaczonych elektronicznych lub papierowych środkach przekazu, które są szeroko rozpowszechnione i łatwo dostępne dla odbiorców, oraz

b) na wniosek zapewnia wyjaśnienie drugiej Stronie informacji, o których mowa w lit. a).

2. Każda ze Stron zawiera w załączniku 9 sekcja 8 wykaz:

a) elektronicznych lub papierowych środków przekazu, w których Strona publikuje informacje, o których mowa w ust. 1;

b) wykaz mediów elektronicznych lub papierowych, w których Strona publikuje ogłoszenia, o których mowa w art. 162, 164 i 171, oraz

c) z adresem strony internetowej lub adresami stron internetowych, na których Strona publikuje swoje ogłoszenia o udzielonych zamówieniach zgodnie z art. 171 ust. 2.

3. Każda ze Stron niezwłocznie powiadamia Komitet Współpracy działający w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu o wszelkich zmianach swoich środków informacji, których wykaz znajduje się w załączniku 9 sekcja 8.

ARTYKUŁ 162

Ogłoszenia

Ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia

1. W odniesieniu do każdego zamówienia objętego niniejszą Umową podmiot zamawiający publikuje ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia, z wyjątkiem okoliczności opisanych w art. 168.

Wszystkie ogłoszenia (ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia, skrócone ogłoszenie oraz ogłoszenie o planowanych zamówieniach) muszą być bezpośrednio dostępne za pomocą środków elektronicznych, bezpłatnie, za pośrednictwem pojedynczego punktu dostępu w internecie. Ponadto ogłoszenia mogą być również publikowane w odpowiednim medium papierowym, które jest szeroko rozpowszechnione i łatwo dostępne dla ogółu społeczeństwa, co najmniej do upływu terminu wskazanego w ogłoszeniu.

Każda ze Stron wskaże odpowiednie papierowe i elektroniczne środki przekazu w załączniku 9 sekcja 8.

2. O ile w niniejszym rozdziale nie przewidziano inaczej, każde ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia zawiera następujące informacje:

a) nazwę oraz adres podmiotu zamawiającego oraz inne informacje niezbędne do skontaktowania się z podmiotem zamawiającym i uzyskania wszystkich odpowiednich dokumentów związanych z zamówieniem, a także ich koszt i warunki płatności, jeżeli takie istnieją;

b) opis zamówienia, w tym charakter i ilość towarów lub usług, których dotyczy zamówienie, lub – w przypadku, gdy ilość nie jest znana – ilość szacowaną;

c) w przypadku powtarzających się umów szacunkowy harmonogram kolejnych ogłoszeń o zamiarze udzielenia zamówienia, jeżeli jest to możliwe;

d) opis wszelkich opcji;

e) harmonogram dostawy towarów lub usług bądź czas trwania umowy;

f) metodę udzielania zamówienia, która zostanie zastosowana, oraz informację, czy będzie ona obejmowała negocjacje lub aukcję elektroniczną;

g) w stosownych przypadkach, adres oraz wszelkie ostateczne terminy składania wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia;

h) adres oraz ostateczny termin składania ofert;

i) język lub języki, w których mogą być składane oferty lub wnioski o dopuszczenie do udziału, jeżeli mogą być składane w języku innym niż język urzędowy Strony podmiotu zamawiającego;

j) wykaz i krótki opis wszelkich warunków dopuszczenia do udziału dostawców, w tym wszelkich wymogów dotyczących szczególnych dokumentów lub zaświadczeń, które mają być dostarczone przez dostawców w związku z takim udziałem, chyba że takie wymogi zostały zawarte w dokumentacji przetargowej udostępnionej wszystkim zainteresowanym dostawcom w tym samym czasie co ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia;

k) jeżeli zgodnie z art. 164 podmiot zamawiający zamierza wybrać ograniczoną liczbę kwalifikujących się dostawców, którzy zostaną zaproszeni do przetargu, kryteria stosowane w celu dokonania tego wyboru oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie ograniczenia liczby dostawców, którzy zostaną dopuszczeni do przetargu, oraz

l) wskazanie, że zamówienie to jest objęte niniejszym rozdziałem.

Skrócone ogłoszenie

3. W przypadku każdego planowanego zamówienia podmiot zamawiający publikuje, w języku angielskim, skrócone ogłoszenie, które jest łatwo dostępne, jednocześnie z publikacją ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia. Skrócone ogłoszenie zawiera co najmniej następujące informacje:

a) przedmiot zamówienia;

b) ostateczny termin składania ofert lub, w stosownych przypadkach, ostateczny termin składania wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub o wpisanie do wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania oraz

c) adres, pod który można zwrócić się o udostępnienie dokumentów dotyczących zamówienia.

Ogłoszenie o planowanych zamówieniach

4. Zachęca się podmioty zamawiające, by publikowały w odpowiednich elektronicznych i, jeśli są dostępne, papierowych środkach przekazu, wymienionych w sekcji 8, najwcześniej, jak to możliwe w każdym roku podatkowym, ogłoszenie dotyczące ich planów w zakresie przyszłych zamówień („ogłoszenie o planowanych zamówieniach"). Ogłoszenie o planowanych zamówieniach publikuje się także na stronie internetowej stanowiącej pojedynczy punkt dostępu wymienionej w sekcji 8. Ogłoszenie o planowanych zamówieniach powinno zawierać przedmiot zamówienia oraz planowaną datę lub okres publikacji ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia.

5. Podmiot zamawiający objęty sekcją 2 lub 3 może wykorzystać ogłoszenie o planowanych zamówieniach jako ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia, pod warunkiem że ogłoszenie o planowanych zamówieniach zawiera wszystkie dostępne podmiotowi informacje określone w ust. 3 oraz oświadczenie, że zainteresowani dostawcy powinni poinformować podmiot zamawiający o swoim zainteresowaniu zamówieniem.

ARTYKUŁ 163

Warunki udziału

1. Podmiot zamawiający określa wyłącznie takie warunki udziału w procedurze udzielania zamówień, które są niezbędne do zapewnienia, aby dostawca posiadał zdolności prawne i finansowe oraz możliwości handlowe i techniczne w celu podjęcia odnośnego zamówienia.

2. Ustalając warunki dopuszczenia do udziału, podmiot zamawiający nie może:

a) narzucać warunku, zgodnie z którym dostawca, aby mógł uczestniczyć w przetargu, musiał w przeszłości otrzymać przynajmniej jedno zamówienie od podmiotu zamawiającego Strony, ale może wymagać odpowiedniego wcześniejszego doświadczenia, gdy jest to niezbędne do spełnienia warunków zamówienia, oraz

b) narzucać warunku, zgodnie z którym dostawca posiadał wcześniejsze doświadczenie na terytorium Strony, ale może, w stosownych przypadkach, wymagać od oferenta wykazania wcześniejszego doświadczenia zdobytego w określonych warunkach klimatycznych lub topograficznych.

3. Oceniając, czy dostawca spełnia warunki dopuszczenia do udziału, podmiot zamawiający:

a) ocenia zdolności finansowe oraz możliwości handlowe i techniczne dostawcy na podstawie jego działalności gospodarczej, zarówno na terytorium Strony podmiotu zamawiającego, jak i poza tym terytorium, oraz

b) opiera swoją ocenę na warunkach, które ten podmiot zamawiający wcześniej określił w ogłoszeniach lub w dokumentacji przetargowej.

4. Strona, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, może wykluczyć dostawcę z następujących powodów, jeżeli istnieją dowody potwierdzające te okoliczności:

a) upadłości;

b) fałszywych oświadczeń;

c) znaczących lub utrzymujących się uchybień w wypełnianiu jakichkolwiek wymogów materialnych lub obowiązków wynikających z wcześniejszej umowy lub umów;

d) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za poważne przestępstwo lub inny poważny czyn zabroniony;

e) przewinienia zawodowego lub działań lub zaniechań negatywnie wpływających na uczciwość handlową dostawcy;

f) zaległości podatkowych lub

g) uniemożliwienia dostawcy uczestnictwa na podstawie art. 160 ust. 9.

ARTYKUŁ 164

Kwalifikacja dostawców

Systemy rejestracji i procedury kwalifikacyjne

1. Strona, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, może utrzymywać system rejestracji dostawców, w ramach którego zainteresowani dostawcy muszą się rejestrować oraz podawać określone informacje. W takim przypadku Strona zapewnia, aby zainteresowani dostawcy mieli dostęp do informacji dotyczących systemu rejestracji oraz aby mogli oni w dowolnym czasie złożyć wniosek o rejestrację. Podmiot zamawiający lub inny organ odpowiedzialny za system rejestracji dostawców informuje zainteresowanych dostawców w rozsądnym terminie o decyzji dotyczącej pozytywnego rozpatrzenia albo odrzucenia jego wniosku. W przypadku odrzucenia wniosku decyzja musi być należycie uzasadniona.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby:

a) jej podmioty zamawiające dokładały starań, aby zminimalizować różnice między ich procedurami kwalifikacyjnymi, oraz

b) w przypadku gdy jej podmioty zamawiające prowadzą systemy rejestracji, podmioty dokładały starań, by zminimalizować różnice między ich systemami rejestracji.

3. Strona, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, nie może przyjmować ani stosować jakiegokolwiek systemu rejestracji lub procedury kwalifikacyjnej, których celem lub skutkiem jest tworzenie niepotrzebnych przeszkód w udziale dostawców drugiej Strony w jej postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Przetarg selektywny

4. Jeżeli podmiot zamawiający zamierza zastosować procedurę przetargu selektywnego, wówczas:

a) w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia uwzględnia co najmniej informacje określone w art. 162 ust. 3 lit. a), b), f), g), j), k) i l) i zaprasza dostawców do składania wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu oraz

b) przed rozpoczęciem okresu przewidzianego na składanie ofert przekazuje kwalifikującym się dostawcom, których powiadamia zgodnie z art. 166 ust. 3 lit. b), co najmniej informacje, o których mowa w art. 162 ust. 3 lit. c), d), e), h) i i).

5. Podmiot zamawiający zezwala wszystkim kwalifikującym się dostawcom na udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia, o ile podmiot zamawiający nie określi w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia jakichkolwiek ograniczeń co do liczby dostawców, którzy zostaną dopuszczeni do złożenia oferty, oraz kryteriów wyboru tej ograniczonej liczby dostawców. Zaproszenie do składania ofert jest kierowane do takiej liczby dostawców, która jest niezbędna do zapewnienia efektywnej konkurencji.

6. W przypadku gdy dokumentacja przetargowa nie zostanie udostępniona publicznie od dnia publikacji ogłoszenia, o którym mowa w ust. 4, podmiot zamawiający zapewnia, aby została ona udostępniona równocześnie wszystkim kwalifikującym się dostawcom wybranym zgodnie z ust. 5.

Wykazy przeznaczone do wielokrotnego wykorzystania

7. Podmiot zamawiający może prowadzić wykaz dostawców przeznaczony do wielokrotnego wykorzystania, pod warunkiem że skierowane do dostawców ogłoszenie o możliwości składania wniosków o włączenie do tego wykazu jest:

a) publikowane corocznie; oraz

b) w przypadku ogłoszeń w formie elektronicznej – jest stale dostępne za pośrednictwem właściwego środka przekazu wskazanego w sekcji 8.

8. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 7, zawiera:

a) opis towarów lub usług, lub ich kategorii, w odniesieniu do których wykaz może być stosowany;

b) warunki dopuszczenia do udziału, które muszą spełniać dostawcy, by znaleźć się w wykazie, oraz metody, za pomocą których podmiot zamawiający sprawdzi, czy dostawca spełnia te warunki;

c) nazwę i adres podmiotu zamawiającego oraz inne informacje niezbędne do skontaktowania się z podmiotem i uzyskania wszelkich odpowiednich dokumentów związanych z wykazem;

d) okres ważności wykazu oraz sposoby jego przedłużenia lub zakończenia, a w przypadku gdy okres ważności nie został podany, informacje na temat sposobu powiadamiania o zakończeniu stosowania wykazu oraz

e) informację, że wykaz może być stosowany na potrzeby zamówienia objętego niniejszym rozdziałem.

9. Niezależnie od ust. 7, w przypadku gdy wykaz przeznaczony do wielokrotnego wykorzystania będzie ważny przez nie więcej niż trzy lata, podmiot zamawiający może opublikować ogłoszenie, o którym mowa w ust. 7, tylko raz, na początku okresu ważności wykazu, pod warunkiem że:

a) w ogłoszeniu podano okres ważności oraz informację, że nie będą publikowane kolejne ogłoszenia, oraz

b) ogłoszenie jest publikowane za pomocą środków elektronicznych i jest stale dostępne przez okres ważności.

10. Podmiot zamawiający zezwala dostawcom na złożenie wniosku o wpisanie do wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania w każdej chwili oraz wpisuje do wykazu wszystkich kwalifikujących się dostawców w rozsądnie krótkim czasie.

11. Jeżeli dostawca nieuwzględniony w wykazie przeznaczonym do wielokrotnego wykorzystania składa wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia w oparciu o wykaz przeznaczony do wielokrotnego wykorzystania wraz ze wszystkimi wymaganymi dokumentami w terminie określonym w art. 166 ust. 2, podmiot zamawiający rozpatruje dany wniosek. Podmiot zamawiający nie może wykluczyć dostawcy z procesu wyboru, uzasadniając to niewystarczającą ilością czasu na rozpatrzenie wniosku, chyba że – w wyjątkowych przypadkach – z powodu złożoności zamówienia, podmiot nie jest w stanie zakończyć rozpatrywania wniosku w terminie przewidzianym na składanie ofert.

Podmioty wymienione w sekcjach 2 i 3

12. Podmiot zamawiający objęty załącznikiem 9 sekcje 2 i 3 może wykorzystać skierowane do dostawców ogłoszenie o możliwości składania wniosków o wpisanie do wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania jako ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia pod warunkiem, że:

a) ogłoszenie to jest publikowane zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu i zawiera informacje wymagane zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu, wszystkie dostępne informacje wymagane zgodnie z art. 162 ust. 3 oraz oświadczenie, że stanowi ono ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia lub że wyłącznie dostawcy znajdujący się w wykazie przeznaczonym do wielokrotnego wykorzystania otrzymają dalsze zawiadomienia o zamówieniu objętym wykazem przeznaczonym do wielokrotnego wykorzystania, oraz

b) podmiot bezzwłocznie przekaże dostawcom, którzy wyrazili zainteresowanie danym zamówieniem, wystarczające informacje umożliwiające im zweryfikowanie zainteresowania zamówieniem, w tym wszystkie pozostałe informacje wymagane zgodnie z art. 162 ust. 3, o ile informacje te są dostępne.

13. Podmiot zamawiający objęty załącznikiem 9 sekcje 2 i 3 może wyrazić zgodę, aby dostawca, który złożył wniosek o wpisanie do wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania zgodnie z ust. 10, złożył ofertę w ramach danego zamówienia, jeżeli podmiot zamawiający będzie miał wystarczająco dużo czasu na ustalenie, czy dostawca spełnia warunki dopuszczenia do udziału.

14. Podmiot zamawiający bezzwłocznie informuje każdego dostawcę, który złożył wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub o wpisanie do wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania, o swojej decyzji w sprawie wniosku.

15. W przypadku gdy podmiot zamawiający odrzuci wniosek dostawcy o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub o wpisanie do wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania, przestanie uznawać dostawcę za kwalifikującego się lub usunie go z wykazu przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania, podmiot ten bezzwłocznie informuje dostawcę o tym fakcie i na wniosek dostawcy bezzwłocznie przekazuje dostawcy pisemne uzasadnienie swojej decyzji.

ARTYKUŁ 165

Specyfikacje techniczne i dokumentacja przetargowa

Specyfikacje techniczne

1. Podmiot zamawiający nie opracowuje, nie przyjmuje ani nie stosuje żadnej specyfikacji technicznej ani nie ustanawia procedur oceny zgodności, które w sposób zamierzony lub niezamierzony utrudniałyby niepotrzebnie handel między Stronami.

2. Określając specyfikacje techniczne dla zamawianych towarów lub usług, w stosownych przypadkach podmiot zamawiający:

a) określa specyfikację techniczną dotyczącą wyników oraz wymogów w zakresie funkcjonalności, a nie charakterystyki konstrukcyjnej lub opisowej oraz

b) opiera specyfikację techniczną na normach międzynarodowych, które są uznawane przez Stronę, a w pozostałych przypadkach na krajowych przepisach technicznych, uznanych normach krajowych lub przepisach budowlanych.

3. Jeżeli w specyfikacjach technicznych określona jest charakterystyka konstrukcyjna lub opisowa, podmiot zamawiający powinien wskazać, w stosownych przypadkach, że uwzględni oferty dotyczące towarów lub usług ekwiwalentnych, które ewidentnie spełniają wymogi zamówienia, poprzez dodanie w dokumentacji przetargowej takich słów jak „lub równoważny".

4. Podmiot zamawiający nie może wskazywać specyfikacji technicznych, które wymagają konkretnego znaku towarowego lub nazwy handlowej, patentu, praw autorskich, wzoru, typu, konkretnego pochodzenia, producenta lub dostawcy, lub się do nich odwołują, chyba że nie istnieje inna metoda wystarczająco dokładnego lub zrozumiałego opisu wymogów zamówienia oraz pod warunkiem, że w takich przypadkach w dokumentacji przetargowej podmiot dodał słowa takie jak „lub równoważny".

5. Podmiot zamawiający nie może zwracać się, w sposób, którego skutkiem byłoby wykluczenie konkurencji, o porady, które mogą zostać wykorzystane podczas przygotowywania lub przyjmowania jakiejkolwiek specyfikacji technicznej dla konkretnego zamówienia, ani nie może przyjmować takich porad, od osób mogących mieć interes gospodarczy związany z tym zamówieniem.

6. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że Strona, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, może przygotować, przyjąć lub zastosować specyfikacje techniczne wspierające ochronę zasobów naturalnych lub ochronę środowiska, o ile zrobi to zgodnie z niniejszym artykułem.

Strona może:

a) zezwolić instytucjom zamawiającym na uwzględnianie kwestii środowiskowych i społecznych w trakcie całego postępowania o udzielenie zamówienia, pod warunkiem że są one niedyskryminujące i związane z przedmiotem zamówienia, oraz

b) wdrożyć odpowiednie środki w celu zapewnienia przestrzegania jej obowiązków w dziedzinie prawa ochrony środowiska, prawa socjalnego i prawa pracy, w tym obowiązków wynikających z rozdziału 10.

Dokumentacja przetargowa

7. Podmiot zamawiający udostępnia dostawcom dokumentację przetargową zawierającą wszelkie informacje niezbędne do celów przygotowania i złożenia dopuszczalnej oferty. O ile w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia nie został on już zawarty, dokumentacja ta zawiera pełny opis:

a) zamówienia, w tym charakter i ilość towarów lub usług, których ma dotyczyć zamówienie, lub – jeżeli ilość nie jest znana – szacowaną ilość oraz wszelkie wymogi, jakie mają zostać spełnione, w tym wszelkie specyfikacje techniczne, zaświadczenie o ocenie zgodności, plany, rysunki lub materiały instruktażowe;

b) wszelkich warunków dopuszczenia do udziału dostawców, w tym wykaz informacji i dokumentów, których dostarczenia wymaga się od dostawców w związku z tymi warunkami udziału;

c) wszelkich kryteriów oceny, które podmiot będzie stosował na etapie udzielania zamówienia, oraz – z wyjątkiem przypadków, gdy wyłącznym kryterium jest cena – relatywnego znaczenia takich kryteriów;

d) jeżeli podmiot zamawiający będzie prowadził procedurę udzielania zamówienia za pomocą środków elektronicznych – opis wszelkich wymogów dotyczących uwierzytelniania oraz szyfrowania lub innych wymogów związanych z przekazywaniem informacji za pomocą środków elektronicznych;

e) jeżeli podmiot zamawiający przeprowadzi aukcję elektroniczną – zasad, w tym określenie elementów przetargu związanych z kryteriami oceny, zgodnie z którymi aukcja zostanie przeprowadzona;

f) jeżeli odbędzie się publiczne otwarcie ofert – daty, terminu i miejsca otwarcia oraz – w stosownych przypadkach – osób, które są upoważnione do obecności;

g) wszelkich innych warunków, w tym warunków płatności, oraz wszelkich ograniczeń dotyczących środków, za pomocą których oferty mogą być składane – na przykład czy w formie dokumentów papierowych, czy za pomocą środków elektronicznych, oraz

h) wszelkich terminów dostawy towarów lub realizacji usług.

8. Określając każdą datę dostawy zamawianych towarów lub świadczenia zamawianych usług, podmiot zamawiający uwzględnia takie czynniki, jak stopień złożoności zamówienia, przewidywany zakres udziału podwykonawców oraz realistycznie określony czas konieczny do wyprodukowania towarów, uruchomienia zapasów i przetransportowania z punktu dostawy towarów lub punktu realizacji usługi.

9. Kryteria oceny określone w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia lub w dokumentacji przetargowej mogą obejmować między innymi cenę i inne czynniki kosztowe, jakość, wartość techniczną, aspekty środowiskowe oraz warunki dostawy.

10. Podmiot zamawiający bezzwłocznie:

a) udostępnia dokumentację przetargową, aby zapewnić zainteresowanym dostawcom wystarczająco dużo czasu na złożenie dopuszczalnych ofert;

b) przekazuje, na wniosek, dokumentację przetargową każdemu zainteresowanemu dostawcy oraz

c) odpowiada na wszelkie uzasadnione wnioski o odpowiednie informacje złożone przez jakiegokolwiek zainteresowanego dostawcę lub dostawcę biorącego udział w procedurze udzielania zamówień, pod warunkiem że takie informacje nie zapewniają temu dostawcy przewagi nad innymi dostawcami.

Zmiany

11. Jeżeli podmiot zamawiający zmieni kryteria lub wymogi określone w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia lub w dokumentacji przetargowej przekazanej dostawcom biorącym udział w procedurze udzielania zamówień lub jeżeli wprowadzi zmiany do ogłoszenia lub do dokumentacji przetargowej lub opublikuje je ponownie, przekazuje wszelkie takie zmiany lub zmienione lub ponownie opublikowane ogłoszenie lub dokumentację przetargową na piśmie:

a) wszystkim dostawcom biorącym udział w procedurze w czasie, gdy wprowadzono zmianę lub dokonano ponownej publikacji, jeżeli tacy dostawcy są znani podmiotowi, a we wszystkich pozostałych przypadkach, w ten sam sposób, w jaki udostępniono pierwotne informacje, oraz

b) w odpowiednim czasie, tak aby umożliwić takim dostawcom zmianę i ponowne złożenie poprawionych ofert, w stosownych przypadkach.

ARTYKUŁ 166

Terminy

1. Podmiot zamawiający, zgodnie ze swoimi własnymi uzasadnionymi potrzebami, zapewnia dostawcom wystarczająco dużo czasu, aby mogli przygotować i złożyć wnioski o dopuszczenie do udziału oraz dopuszczalne oferty, uwzględniając takie czynniki, jak:

a) charakter i złożoność zamówienia;

b) przewidywany zakres udziału podwykonawców oraz

c) czas konieczny na dostarczenie ofert drogą nieelektroniczną z punktów za granicą i w kraju, jeżeli środki elektroniczne nie są stosowane.

Terminy te, łącznie z ich ewentualnym przedłużeniem, są jednakowe dla wszystkich zainteresowanych lub dostawców biorących udział w procedurze.

2. Podmiot zamawiający, który korzysta z procedury przetargu selektywnego, określa, że termin składania wniosków o dopuszczenie do udziału nie jest – co do zasady – krótszy niż 25 dni od dnia opublikowania ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia. Jeżeli odpowiednio uzasadniony przez podmiot zamawiający stan nagłej potrzeby powoduje, że termin ten jest niewykonalny, można skrócić ten termin, jednak nie może być on krótszy niż 10 dni.

3. O ile nie przewidziano inaczej w ust. 4, 5, 7 i 8, podmiot zamawiający ustala, iż termin końcowy składania ofert nie może być wcześniejszy niż 40 dni od dnia, w którym:

a) w przypadku przetargu otwartego – opublikowano ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia lub

b) w przypadku przetargu selektywnego – podmiot zawiadomił dostawców, że zostaną zaproszeni do składania ofert, niezależnie od tego, czy w odniesieniu do przetargu selektywnego zastosowany zostanie wykaz przeznaczony do wielokrotnego wykorzystania.

4. Podmiot zamawiający może skrócić czas trwania procedury przetargowej – który nie może być on krótszy niż 20 dni – w przypadku gdy:

a) podmiot zamawiający opublikował ogłoszenie o planowanych zamówieniach zgodnie z art. 162 ust. 4 nie mniej niż 40 dni i nie więcej niż 12 miesięcy przed dniem publikacji ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia, zaś ogłoszenie o planowanych zamówieniach obejmuje:

(i) opis zamówienia;

(ii) przybliżone terminy składania ofert lub wniosków o dopuszczenie do udziału;

(iii) oświadczenie, zgodnie z którym zainteresowani dostawcy powinni zgłosić swoje zainteresowanie zamówieniem podmiotowi zamawiającemu;

(iv) adres, pod którym można uzyskać dokumenty dotyczące zamówienia, oraz

(v) wszelkie dostępne informacje wymagane zgodnie z art. 162 ust. 2 w odniesieniu do ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia;

b) w odniesieniu do zamówień o powtarzającym się charakterze podmiot zamawiający wskazuje w pierwszym ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia, że kolejne ogłoszenia określą termin składania ofert w oparciu o niniejszy ustęp, lub

c) odpowiednio uzasadniony przez podmiot zamawiający stan nagłej potrzeby powoduje, że termin składania ofert określony zgodnie z ust. 3 staje się niewykonalny.

5. Podmiot zamawiający może skrócić termin składania ofert określony zgodnie z ust. 3 o pięć dni w przypadku każdej z następujących okoliczności:

a) ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia jest opublikowane za pomocą środków elektronicznych;

b) wszelka dokumentacja przetargowa jest dostępna za pomocą środków elektronicznych od dnia opublikowania ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia oraz

c) podmiot przyjmuje oferty drogą elektroniczną.

6. Stosowanie ust. 5, w związku z ust. 4, nie może w żadnym wypadku powodować skrócenia terminu składania ofert określonego zgodnie z ust. 3 do mniej niż 10 dni, licząc od dnia, w którym opublikowano ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia.

7. Niezależnie od pozostałych postanowień niniejszego artykułu, jeżeli podmiot zamawiający nabywa towary lub usługi komercyjne lub jakiekolwiek ich połączenie, może on skrócić termin składania ofert określony zgodnie z ust. 3, jednak do nie mniej niż 13 dni, pod warunkiem że jednocześnie opublikuje za pomocą środków elektronicznych zarówno ogłoszenie o zamiarze udzielenia zamówienia, jak i dokumentację przetargową. Ponadto, jeżeli podmiot przyjmuje oferty towarów lub usług komercyjnych składane za pomocą środków elektronicznych, może skrócić termin określony zgodnie z ust. 3, jednak do nie mniej niż 10 dni.

8. Jeżeli podmiot zamawiający objęty załącznikiem 9 sekcja 2 lub 3 wybrał wszystkich kwalifikujących się dostawców lub ich ograniczoną liczbę, termin składania ofert można ustalić w drodze dwustronnego porozumienia między podmiotem zamawiającym a wybranymi dostawcami. W przypadku braku porozumienia termin ten nie może być krótszy niż 10 dni.

ARTYKUŁ 167

Negocjacje

1. Strona może umocować swoje podmioty zamawiające do prowadzenia negocjacji z dostawcami, jeżeli:

a) podmiot zamawiający wskazał zamiar prowadzenia negocjacji w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia wymaganym na podstawie art. 162 ust. 2; lub

b) w przypadku gdy z oceny ofert wynika, że żadna oferta nie jest wyraźnie najkorzystniejsza w kontekście szczegółowych kryteriów oceny określonych w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia lub w dokumentacji przetargowej.

2. Podmiot zamawiający:

a) zapewnia, aby każdy przypadek wykluczenia dostawcy uczestniczącego w negocjacjach był zgodny z kryteriami oceny określonymi w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia lub w dokumentacji przetargowej; oraz

b) po zakończeniu negocjacji wyznacza wspólny termin dla pozostałych uczestniczących dostawców na złożenie wszelkich nowych lub zmienionych ofert.

ARTYKUŁ 168

Przetarg bezpośredni

1. O ile podmiot zamawiający nie wykorzystuje niniejszego postanowienia w celu uniknięcia konkurencji między dostawcami lub w sposób dyskryminujący dostawców drugiej Strony lub chroniący krajowych dostawców, może on skorzystać z przetargu bezpośredniego oraz postanowić o niestosowaniu art. 162 do 164, art. 165 ust. 7 do 11 oraz art. 166, 167, 169 i 170 w każdej z następujących sytuacji:

a) pod warunkiem że wymogi dokumentacji przetargowej nie zostały zmienione w istotnym stopniu; jeżeli:

(i) nie złożono żadnej oferty lub żaden dostawca nie zgłosił wniosku o dopuszczenie do udziału;

(ii) nie złożono ofert zgodnych z zasadniczymi wymaganiami określonymi w dokumentacji przetargowej;

(iii) żaden z dostawców nie spełniał warunków dopuszczenia do udziału; lub

(iv) stwierdzono zmowę w przygotowaniu złożonych ofert;

b) w przypadku gdy towary lub usługi mogą zostać dostarczone jedynie przez określonego dostawcę i nie istnieją żadne rozsądne rozwiązania alternatywne ani towary czy usługi substytucyjne, z któregokolwiek z następujących powodów:

(i) wymóg dotyczy dzieła sztuki;

(ii) ze względu na ochronę wynikającą z patentu, praw autorskich lub innych praw wyłącznych; lub

(iii) brak jest konkurencji z przyczyn technicznych;

c) w przypadku dodatkowych dostaw zapewnianych przez pierwotnego dostawcę towarów lub usług, które nie zostały uwzględnione w pierwotnym zamówieniu, jeżeli zmiana dostawcy na potrzeby dostawy takich dodatkowych towarów lub usług:

(i) jest niemożliwa z powodów ekonomicznych lub technicznych, takich jak wymogi dotyczące zamienności lub interoperacyjności z istniejącym sprzętem, oprogramowaniem, usługami lub instalacjami zamówionymi w ramach pierwotnego zamówienia, oraz

(ii) spowodowałaby istotną niedogodność lub znaczne zwiększenie kosztów dla podmiotu zamawiającego;

d) wyłącznie gdy jest to absolutnie niezbędne, jeżeli ze względu na nadzwyczaj pilny charakter sprawy w wyniku zaistnienia okoliczności niemożliwych do przewidzenia przez podmiot zamawiający towary lub usługi nie mogły zostać pozyskane w terminie w drodze przetargu otwartego lub selektywnego;

e) w przypadku towarów nabywanych na giełdach towarowych;

f) jeżeli podmiot zamawiający zamawia prototyp lub pierwszy towar lub usługę opracowane na jego zlecenie w trakcie trwania i na potrzeby danej umowy na realizację badań, eksperymentu, studium lub oryginalnego opracowania. Oryginalne opracowanie pierwszego towaru lub usługi może obejmować ograniczony zakres produkcji towaru lub świadczenia usługi w celu włączenia wyników testów praktycznych i wykazania, że towar lub usługa nadaje się do seryjnej produkcji lub seryjnego świadczenia z zachowaniem akceptowalnych norm jakości, ale nie obejmuje produkcji seryjnej lub seryjnego świadczenia usług mających na celu osiągnięcie rentowności rynkowej lub zamortyzowanie kosztów badań i rozwoju;

g) w przypadku zakupów dokonywanych na wyjątkowo korzystnych warunkach pojawiających się tylko w bardzo krótkim czasie i wynikających ze szczególnych okoliczności zbywania towarów, takich jak likwidacja, przejście pod zarząd komisaryczny lub w stan upadłości, lecz nie w przypadku rutynowych zakupów od stałych dostawców, lub

h) jeżeli zamówienie zostaje przyznane zwycięzcy konkursu na projekt, pod warunkiem że:

(i) dany konkurs został zorganizowany w sposób zgodny z zasadami niniejszego rozdziału, w szczególności w odniesieniu do publikacji ogłoszenia o zamiarze udzielenia zamówienia, oraz

(ii) uczestników konkursu ocenia niezależne jury, którego celem jest przyznanie zamówienia na projekt zwycięzcy.

2. Podmiot zamawiający przygotowuje pisemne sprawozdanie na temat każdego zamówienia udzielonego na podstawie ust. 1. Sprawozdanie zawiera nazwę podmiotu zamawiającego, wartość i rodzaj zamawianych towarów lub usług oraz oświadczenie wskazujące okoliczności i warunki opisane w ust. 1, które uzasadniają zastosowane procedury przetargu bezpośredniego.

ARTYKUŁ 169

Aukcje elektroniczne

Jeżeli podmiot zamawiający zamierza przeprowadzić postępowanie o udzielenie zamówienia objętego niniejszą Umową w drodze aukcji elektronicznej, przed rozpoczęciem aukcji podmiot ten udostępnia każdemu uczestnikowi:

a) metodę automatycznej oceny, łącznie ze wzorem matematycznym, który został opracowany na podstawie kryteriów oceny określonych w dokumentacji przetargowej i który zostanie wykorzystany do utworzenia automatycznego rankingu ofert lub zmiany kolejności ofert w rankingu podczas aukcji;

b) wyniki każdej wstępnej oceny poszczególnych elementów oferty, jeżeli zamówienie ma zostać udzielone na podstawie najkorzystniejszej oferty, oraz

c) wszelkie inne odpowiednie informacje dotyczące sposobu przeprowadzania aukcji.

ARTYKUŁ 170

Rozpatrywanie ofert oraz udzielanie zamówień

Rozpatrywanie ofert

1. Podmiot zamawiający przyjmuje, otwiera i rozpatruje wszystkie oferty zgodnie z procedurami gwarantującymi uczciwy i bezstronny przebieg procedury udzielania zamówień oraz poufność ofert.

2. Podmiot zamawiający nie może karać dostawcy, którego oferta została złożona po terminie składania ofert, jeżeli opóźnienie miało miejsce wyłącznie z powodu niewłaściwego postępowania podmiotu zamawiającego.

3. Jeżeli podmiot zamawiający zapewnia dostawcy możliwość poprawienia niezamierzonych błędów formalnych w okresie między otwarciem ofert a udzieleniem zamówienia, podmiot zamawiający zapewnia taką samą możliwość wszystkim dostawcom biorącym udział w procedurze przetargowej.

Udzielanie zamówień

4. Na potrzeby udzielenia zamówienia rozpatruje się jedynie oferty złożone na piśmie, które w momencie otwarcia ofert spełniają zasadnicze wymogi zawarte w ogłoszeniach i w dokumentacji przetargowej i które pochodzą od dostawcy spełniającego warunki dopuszczenia do udziału.

5. Z wyjątkiem sytuacji, gdy podmiot zamawiający ustali, że udzielenie zamówienia nie leży w interesie publicznym, podmiot ten udziela zamówienia dostawcy, który zgodnie z jego ustaleniami ma możliwość spełnienia warunków zamówienia i który, wyłącznie na podstawie oceny kryteriów określonych w ogłoszeniach i dokumentacji przetargowej:

a) przedstawił najkorzystniejszą ofertę lub

b) gdy jedyne kryterium stanowi cena – zaoferował najniższą cenę.

6. W przypadku gdy podmiot zamawiający otrzymuje ofertę zawierającą cenę, która jest niewspółmiernie niska w porównaniu z cenami w innych złożonych ofertach, może skonsultować się z dostawcą, aby sprawdzić, czy spełnia on warunki dopuszczenia do udziału i czy jest zdolny do wypełnienia warunków umowy. Podmiot zamawiający może również sprawdzić, czy dostawca uzyskał subsydia. W takim przypadku oferta może zostać odrzucona wyłącznie na tej podstawie, chyba że dostawca jest w stanie udowodnić, w dostatecznym terminie określonym przez ten podmiot zamawiający, że subsydium to zostało przyznane zgodnie z regułami dotyczącymi subsydiów określonych w niniejszej Umowie.

7. Podmiot zamawiający nie może wykorzystywać ofert wariantowych, unieważniać procedur przetargowych dotyczących zamówień ani zmieniać zawartych już umów w sposób stanowiący obejście obowiązków wynikających z niniejszego rozdziału.

8. Każda ze Stron przewiduje, co do zasady, okres zawieszenia pomiędzy udzieleniem zamówienia a zawarciem umowy, aby zapewnić oferentom, którym nie udzielono zamówienia, wystarczający czas na odwołanie się i zakwestionowanie decyzji o udzieleniu zamówienia.

ARTYKUŁ 171

Przejrzystość informacji dotyczących zamówień

Informacje przekazywane dostawcom

1. Podmiot zamawiający bezzwłocznie informuje dostawców biorących udział w procedurze przetargowej o decyzji podmiotu o udzieleniu zamówienia, a na wniosek dostawcy udziela takiej informacji na piśmie. Z zastrzeżeniem art. 172 ust. 2 i 3 podmiot zamawiający, na wniosek, zapewnia dostawcom, którym nie udzielono zamówienia, wyjaśnienie powodów, dla których ich oferty nie zostały wybrane, oraz informuje ich o czynnikach przemawiających na korzyść oferty wybranego dostawcy.

Publikowanie informacji o udzieleniu zamówienia

2. W terminie nie dłuższym niż 72 dni po udzieleniu każdego zamówienia objętego niniejszym rozdziałem podmiot zamawiający publikuje ogłoszenie w odpowiednim papierowym lub elektronicznym medium wymienionym w załączniku 9 sekcja 8. Jeżeli podmiot publikuje ogłoszenie wyłącznie w medium elektronicznym informacje muszą pozostawać dostępne przez rozsądny okres. Ogłoszenie zawiera co najmniej następujące informacje:

a) opis zamawianych towarów lub usług;

b) nazwę oraz adres podmiotu zamawiającego;

c) nazwę oraz adres dostawcy, którego oferta została wybrana;

d) wartość oferty, która została przyjęta, lub najwyższą i najniższą ofertę braną pod uwagę przy udzielaniu zamówienia;

e) datę udzielenia zamówienia oraz

f) zastosowany tryb udzielania zamówień, a w przypadku zastosowania procedury przetargu bezpośredniego zgodnie z art. 168 – opis okoliczności uzasadniających wybór tej procedury.

Przechowywanie dokumentacji i sprawozdań oraz zapewnianie możliwości śledzenia przebiegu procedury drogą elektroniczną

3. Przez co najmniej trzy lata od dnia udzielenia zamówienia każdy podmiot zamawiający przechowuje:

a) dokumentację i sprawozdania z procedur przetargowych i udzielenia zamówienia w związku z zamówieniem objętym niniejszą Umową, w tym sprawozdania wymagane na podstawie art. 168 ust. 2; oraz

b) dane zapewniające możliwość odpowiedniego śledzenia przebiegu postępowania o udzielenie zamówienia objętego niniejszą Umową prowadzonego drogą elektroniczną.

ARTYKUŁ 172

Ujawnianie informacji

Przekazywanie informacji Stronom

1. Strona, na wniosek drugiej Strony, bezzwłocznie udziela wszelkich informacji niezbędnych do ustalenia, czy postępowanie o udzielenie zamówienia zostało przeprowadzone w sposób sprawiedliwy, bezstronny oraz zgodny z niniejszym rozdziałem, w tym informacji na temat cech charakterystycznych oraz względnych zalet przemawiających na korzyść wybranej oferty. W przypadku gdy ujawnienie informacji mogłoby zakłócić konkurencję w ramach kolejnych przetargów, Strona otrzymująca informacje nie może ujawniać ich jakimkolwiek dostawcom bez konsultacji ze Stroną, która przekazała informacje i uzyskania jej zgody.

Nieujawnianie informacji

2. Niezależnie od pozostałych postanowień niniejszego rozdziału Strony, łącznie z ich podmiotami zamawiającymi, nie udzielają żadnemu konkretnemu dostawcy informacji, które mogłyby naruszyć uczciwą konkurencję między dostawcami.

3. Żadne z postanowień niniejszego rozdziału nie może być interpretowane jako wymagające od Strony, łącznie z jej podmiotami zamawiającymi, władzami i organami odwoławczymi, ujawnienia informacji poufnych, jeżeli ich ujawnienie:

a) utrudniłoby egzekwowanie prawa;

b) mogłoby zakłócić uczciwą konkurencję między dostawcami;

c) naraziłoby na uszczerbek uzasadnione interesy handlowe określonych osób, w tym przysługującą im ochronę praw własności intelektualnej, lub

d) byłoby w inny sposób sprzeczne z interesem publicznym.

Wymiana statystyk

4. Każda ze Stron co roku udostępnia drugiej Stronie statystyki dotyczące dwustronnych zamówień rządowych.

ARTYKUŁ 173

Procedury odwoławcze

1. Każda ze Stron zapewnia sprawną, skuteczną, przejrzystą i niedyskryminującą procedurę odwoławczą na drodze administracyjnej lub sądowej, w ramach której dostawca, który ma lub miał interes w udzieleniu zamówienia objętego niniejszą Umową może:

a) zaskarżyć bezpośrednio naruszenie niniejszego rozdziału w kontekście zamówienia objętego niniejszą Umową; lub

b) jeżeli dostawca nie ma prawa do wniesienia bezpośredniego odwołania z tytułu naruszenia rozdziału na podstawie prawa tej Strony, zaskarżyć nieprzestrzeganie środków wprowadzonych przez Stronę w celu wykonania niniejszego rozdziału

. Przepisy proceduralne dotyczące wszystkich odwołań złożonych na podstawie niniejszego ustępu muszą być sporządzane na piśmie i powszechnie dostępne.

2. W przypadku skargi dostawcy złożonej w kontekście zamówienia objętego niniejszą Umową, w którym dostawca ma lub miał interes, i dotyczącej naruszenia lub nieprzestrzegania postanowień, o którym mowa w ust. 1, Strona podmiotu zamawiającego udzielającego zamówienia zachęca dany podmiot oraz danego dostawcę do rozstrzygnięcia skargi w drodze konsultacji. Podmiot w sposób bezstronny i terminowy rozpatruje wszelkie takie skargi w sposób, który nie utrudnia dostawcy udziału w bieżącym lub przyszłym zamówieniu oraz nie narusza jego prawa do ubiegania się o środki naprawcze w ramach administracyjnej lub sądowej procedury odwoławczej.

3. Każdemu dostawcy zapewnia się wystarczająco dużo czasu na przygotowanie i złożenie odwołania, w każdym wypadku nie mniej niż 10 dni od momentu, w którym podstawa odwołania stała się znana lub powinna była w rozsądny sposób stać się znana dostawcy.

4. Każda ze Stron ustanawia lub wyznacza co najmniej jeden bezstronny organ administracyjny lub sądowy, niezależny od jego podmiotów zamawiających, który przyjmuje i rozpatruje odwołania złożone przez dostawców w kontekście zamówienia objętego niniejszą Umową.

5. W przypadku gdy odwołanie zostaje pierwotnie rozpatrzone przez podmiot inny niż organ, o którym mowa w ust. 4, Strona zapewnia, aby dostawca mógł złożyć odwołanie od pierwotnej decyzji do bezstronnego organu administracyjnego lub sądowego, niezależnego od podmiotu zamawiającego, którego zamówienie stanowi przedmiot odwołania.

6. Każda ze Stron zapewnia, by w przypadku gdy ustanowiony lub wyznaczony organ na podstawie ust. 4 nie jest sądem, jego decyzje były poddawane kontroli sądowej lub by stosowano procedury, dzięki którym:

a) podmiot zamawiający udzielał pisemnej odpowiedzi na odwołanie i ujawniał wszystkie odpowiednie dokumenty organowi odwoławczemu;

b) uczestnicy postępowania („uczestnicy") mieli prawo do bycia wysłuchanymi, zanim organ odwoławczy podejmie decyzję w sprawie odwołania;

c) uczestnicy mieli prawo do reprezentacji i pomocy;

d) uczestnicy mieli prawo do udziału w całym postępowaniu;

e) uczestnicy mieli prawo do złożenia wniosku o jawność postępowania oraz o dopuszczenie świadków oraz

f) organ odwoławczy wydawał swoje decyzje lub zalecenia terminowo i na piśmie, wraz z wyjaśnieniem podstawy każdej decyzji lub zalecenia.

7. Każda ze Stron przyjmuje lub utrzymuje procedury dotyczące:

a) szybkich środków tymczasowych służących zapewnieniu dostawcy możliwości udziału w procedurze udzielania zamówień. Takie środki tymczasowe mogą skutkować zawieszeniem procedury udzielania zamówień, procedury mogą jednak przewidywać, że przy podejmowaniu decyzji o tym, czy środki te powinny zostać zastosowane, można wziąć pod uwagę nadrzędne negatywne skutki dla danych interesów, w tym dla interesu publicznego. Uzasadnienie braku działań przedstawia się na piśmie oraz

b) w przypadku gdy organ odwoławczy ustalił, że doszło do naruszenia lub braku zgodności, o których mowa w ust. 1 – działań naprawczych lub odszkodowań za poniesione straty lub szkody, które mogą być ograniczone do kosztów poniesionych w trakcie przygotowania oferty albo do kosztów związanych z odwołaniem, lub do obu tych rodzajów kosztów.

ARTYKUŁ 174

Zmiany i korekty zakresu stosowania

1. Strona może zaproponować zmianę lub korektę załącznika 9 w odniesieniu do postanowień określających jej zamówienia objęte niniejszą Umową.

Zmiany

2. Strona, która zamierza zaproponować zmianę załącznika 9:

a) powiadamia o tym drugą Stronę na piśmie oraz

b) do powiadomienia dołącza wniosek dotyczący odpowiednich wyrównań na rzecz drugiej Strony, aby zakres stosowania pozostał na poziomie porównywalnym z poziomem istniejącym przed wprowadzeniem zmiany.

3. Niezależnie od ust. 2 lit. b) Strona nie musi zapewnić wyrównań, jeżeli zmiana dotyczy podmiotu zamawiającego, nad którym Strona skutecznie zniosła swoją kontrolę lub na który Strona nie wywiera już wpływu.

4. Strona musi zgłosić sprzeciw na piśmie w ciągu 45 dni od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 lit. a), jeżeli kwestionuje to, że:

a) wyrównanie zaproponowane zgodnie z ust. 2 lit. b) jest odpowiednie do tego, aby utrzymać porównywalny poziom wspólnie uzgodnionego zakresu, lub

b) zmiana obejmuje podmiot, nad którym Strona skutecznie zniosła swoją kontrolę lub na który Strona nie wywiera już wpływu zgodnie z ust. 3.

Jeżeli druga Strona nie zgłosiła sprzeciwu w wyznaczonym terminie, uznaje się, że akceptuje wyrównanie lub zmianę.

Korekty

5. Następujące zmiany w załączniku 9 uważa się za korektę o charakterze czysto formalnym, pod warunkiem że nie mają one wpływu na wzajemnie uzgodniony zakres stosowania przewidziany w niniejszym rozdziale:

a) zmiana nazwy podmiotu zamawiającego;

b) połączenie co najmniej dwóch podmiotów zamawiających wymienionych w załączniku 9 oraz

c) podział podmiotu zamawiającego wymienionego w załączniku 9 na co najmniej dwa podmioty zamawiające, przy czym każdy z tych podmiotów dodaje się do wykazu podmiotów zamawiających wymienionych w załączniku 9.

Strona, która dokonuje takiej korekty o charakterze czysto formalnym, nie jest zobowiązana do zapewnienia wyrównań.

6. W odniesieniu do proponowanych korekt do załącznika 9 każda Strona powiadamia drugą Stronę co dwa lata od wejścia w życie niniejszej Umowy.

7. Strona może przedłożyć drugiej Stronie sprzeciw wobec proponowanej korekty w ciągu 45 dni od otrzymania powiadomienia. Strona składająca sprzeciw podaje powody, dla których uważa, że proponowana korekta nie jest zgodna z ust. 5, oraz opisuje wpływ proponowanej korekty na wspólnie uzgodniony zakres stosowania przewidziany w niniejszej Umowie. Jeżeli żaden sprzeciw na piśmie nie zostanie złożony w terminie 45 dni od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 6, uznaje się, że druga Strona przyjmuje proponowaną korektę. Druga Strona może zażądać na piśmie dodatkowego czasu na przeanalizowanie proponowanych korekt, jeżeli proponowane zmiany wymagają dalszej weryfikacji informacji lub dodatkowych wyjaśnień od Strony proponującej korekty.

Konsultacje i rozstrzyganie sporów

8. Jeżeli druga Strona sprzeciwia się planowanej zmianie lub korekcie, Strony dążą do rozstrzygnięcia tej kwestii w drodze konsultacji. Jeżeli w terminie 60 dni po otrzymaniu sprzeciwu Strony nie osiągną porozumienia, Strona zamierzająca dokonać zmiany lub korekty załącznika 9 może przekazać kwestię do rozpatrzenia w ramach procedury rozstrzygania sporów określonej w niniejszej Umowie.

ARTYKUŁ 175

Postanowienia instytucjonalne

Na wniosek jednej ze Stron Komitet Współpracy, zbierający się w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, omawia sprawy związane z wdrażaniem i funkcjonowaniem niniejszego rozdziału, takie jak:

a) modyfikacja, korekta lub zmiana załącznika 9;

b) sprawy związane ze stosowaniem niniejszego rozdziału;

c) wszelkie inne kwestie dotyczące zamówień rządowych.

ROZDZIAŁ 10

HANDEL A ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ

ARTYKUŁ 176

Kontekst i cele

1. Strony odwołują się do Agendy 21 Konferencji Narodów Zjednoczonych „Środowisko i Rozwój" z 1992 r., Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy z 1998 r., deklaracji ministerialnej Rady Gospodarczo-Społecznej ONZ ds. Pełnego Zatrudnienia i Godnej Pracy z 2006 r., deklaracji MOP dotyczącej sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji z 2008 r. oraz Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 z 2015 r. wraz z celami zrównoważonego rozwoju (zwanymi dalej „celami zrównoważonego rozwoju").

2. Strony uznają, że rozwój gospodarczy, społeczny oraz ochrona środowiska są współzależnymi i wzajemnie się uzupełniającymi elementami zrównoważonego rozwoju. Strony potwierdzają swoje zaangażowanie w promowanie rozwoju międzynarodowej wymiany handlowej i międzynarodowych inwestycji w sposób przyczyniający się do osiągnięcia celu, jakim jest zrównoważony rozwój, wyrażone w szczególności w ich wielostronnych zobowiązaniach dotyczących pracy i środowiska naturalnego.

ARTYKUŁ 177

Prawo do regulacji oraz poziomy ochrony

1. Strony uznają prawo każdej ze Stron do określania swoich polityk i priorytetów zrównoważonego rozwoju, do ustanawiania wewnętrznych poziomów ochrony środowiska i ochrony pracy, jakie uzna ona za stosowne, oraz do przyjmowania lub zmieniania swoich odpowiednich przepisów prawa i polityk. Takie przepisy prawa i polityki muszą być zgodne z zobowiązaniami każdej ze Stron do przestrzegania norm i umów uznanych na poziomie międzynarodowym, o których mowa w art. 178.

2. Każda ze Stron dokłada starań w celu zapewnienia, aby jej odpowiednie przepisy ustawowe oraz polityki zapewniały i wspierały wysoki poziom ochrony środowiska i ochrony pracy.

3. Strony uznają, że niewłaściwe jest pobudzanie handlu lub inwestycji poprzez osłabianie lub obniżanie poziomu ochrony przewidzianego w ich odpowiednim prawie ochrony środowiska lub w prawie i normach pracy.

4. Strona nie może dążyć do wspierania handlu lub inwestycji przez zwolnienia ze stosowania przepisów swojego prawa ochrony środowiska lub prawa pracy lub odstępstwa od tych przepisów, ani, poprzez ciągłe lub powtarzające się działanie lub zaniechanie, uchylać się od ich skutecznego egzekwowania.

ARTYKUŁ 178

Wielostronne umowy środowiskowe i konwencje dotyczące pracy

1. Strony uznają wartość międzynarodowego zarządzania i umów w dziedzinie środowiska jako odpowiedzi wspólnoty międzynarodowej na wyzwania związane ze zrównoważonym rozwojem w dziedzinie środowiska, a także wartość pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz godnej pracy dla wszystkich, jako kluczowych elementów zrównoważonego rozwoju.

2. W tym kontekście oraz uwzględniając art. 290 do 295, każda ze Stron skutecznie wykonuje ratyfikowane przez siebie wielostronne umowy środowiskowe, w tym porozumienie klimatyczne z Paryża z 2015 r. i Ramową konwencję ONZ w sprawie zmian klimatu, sporządzoną w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r.

3. Uwzględniając art. 314, każda ze Stron skutecznie wdraża uznane na poziomie międzynarodowym podstawowe normy pracy określone w podstawowych konwencjach MOP, a także w innych konwencjach MOP, które zostały ratyfikowane odpowiednio przez Republikę Uzbekistanu i państwa członkowskie. Strony będą dążyć do ratyfikacji innych konwencji i protokołów, które zostały sklasyfikowane przez MOP jako aktualne. Każda ze Stron przyjmuje i wdraża środki i polityki dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy oraz utrzymuje skuteczny system inspekcji pracy, zgodny z odpowiednimi konwencjami MOP, których jest lub może stać się Stroną.

ARTYKUŁ 179

Handel i inwestycje wspierające zrównoważony rozwój

1. Strony potwierdzają zaangażowanie w intensywniejsze przyczynianie się handlu do celu, jakim jest zrównoważony rozwój. W związku z tym promują one społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw i praktyki odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, handel i inwestycje w towary i usługi związane z ochroną środowiska, a także stosowanie systemów zapewniania zgodności ze zrównoważonym rozwojem, takich jak sprawiedliwy i etyczny handel oraz oznakowanie ekologiczne.

2. Strony wymieniają informacje i doświadczenia zdobyte w ramach działań na rzecz promowania spójności i wzajemnego wspierania polityki handlowej, społecznej i środowiskowej oraz wzmacniają dialog i współpracę w zakresie kwestii dotyczących zrównoważonego rozwoju, które pojawiają się w kontekście stosunków handlowych.

3. Tego rodzaju współpraca i dialog odbywają się z udziałem zainteresowanych stron, w szczególności partnerów społecznych, a także innych organizacji społeczeństwa obywatelskiego w ramach współpracy społeczeństwa obywatelskiego ustanowionej na mocy art. 341.

ARTYKUŁ 180

Rozstrzyganie sporów

Art. 250 do 254 nie mają zastosowania do sporów powstałych w związku z niniejszym rozdziałem. W odniesieniu do każdego takiego sporu, po tym jak zespół orzekający przedstawi swoje sprawozdanie końcowe zgodnie z art. 248 i 249, Strony, uwzględniając wspomniane sprawozdanie, omawiają odpowiednie środki, jakie mają zostać wdrożone. Komitet Współpracy monitoruje wdrażanie takich środków i śledzi tę sprawę, w tym za pośrednictwem mechanizmu, o którym mowa w art. 179 ust. 3.

ROZDZIAŁ 11

PRZEJRZYSTOŚĆ

ARTYKUŁ 181

Cel

Uznając wpływ, jaki otoczenia regulacyjne Stron mogą mieć na handel i inwestycje między nimi, Strony dążą do zapewnienia przewidywalnego otoczenia regulacyjnego oraz skutecznych procedur dla przedsiębiorców, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw.

ARTYKUŁ 182

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału:

a) „decyzja administracyjna" oznacza decyzję, czynność lub działanie o skutku prawnym, które mają zastosowanie do konkretnej osoby, konkretnego towaru lub konkretnej usługi w indywidualnej sprawie, i obejmuje zaniechanie wydania takiej decyzji administracyjnej, aktu lub działania przewidzianych w prawie Strony;

b) „zainteresowana osoba" oznacza każdą osobę, która może podlegać środkowi o zasięgu ogólnym; oraz

c) „środek o zasięgu ogólnym" oznacza ustawy, rozporządzenia, procedury, decyzje administracyjne i orzeczenia sądowe o zasięgu ogólnym odnoszące się do którejkolwiek z kwestii objętych niniejszym tytułem, zgodnie z prawem Strony.

ARTYKUŁ 183

Publikacja

Każda ze Stron zapewnia, aby środek o zasięgu ogólnym, odnoszący się do którejkolwiek z kwestii objętych niniejszym tytułem:

a) był bezzwłocznie publikowany za pośrednictwem urzędowo wyznaczonego środka przekazu oraz, o ile to wykonalne, w wersji elektronicznej, lub udostępniany w inny sposób, tak aby zainteresowane osoby miały możliwość zapoznać się z jego treścią;

b) zawierał wyjaśnienie celu i uzasadnienie takiego środka oraz

c) pozwalał, by upłynął wystarczająco długi czas między publikacją przepisów ustawowych i wykonawczych a ich wejściem w życie, przynajmniej wówczas, gdy zwiększają one obciążenie przedsiębiorców, z wyjątkiem przypadków nagłych, które by to uniemożliwiały. Niniejsza litera nie ma zastosowania do orzeczeń sądowych ani decyzji administracyjnych.

ARTYKUŁ 184

Zapytania

1. Każda ze Stron tworzy lub utrzymuje odpowiednie mechanizmy odpowiadania na zapytania od jakichkolwiek osób na temat wszelkich przepisów ustawowych lub wykonawczych odnoszących się do którejkolwiek z kwestii objętych niniejszym tytułem.

2. Na wniosek jednej Strony druga Strona bezzwłocznie przekazuje informacje oraz udziela odpowiedzi na pytania dotyczące jakiegokolwiek przepisu ustawowego lub wykonawczego obowiązującego lub planowanego, odnoszącego się do którejkolwiek z kwestii objętych niniejszym tytułem.

ARTYKUŁ 185

Wdrażanie środków o zasięgu ogólnym

1. Każda ze Stron stosuje w sposób obiektywny, bezstronny i racjonalny wszystkie środki o zasięgu ogólnym odnoszące się do wszelkich kwestii objętych niniejszym tytułem.

2. Każda ze Stron, stosując w indywidualnych przypadkach środki, o których mowa w ust. 1, wobec konkretnych osób, towarów lub usług drugiej Strony:

a) podejmuje starania, aby z rozsądnym wyprzedzeniem powiadamiać o wszczęciu postępowania osoby, których postępowanie administracyjne bezpośrednio dotyczy, zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, dołączając informacje o charakterze postępowania, określenie podstawy prawnej, na podstawie którego wszczyna się postępowanie, i ogólny opis wszelkich kwestii, których dotyczy, oraz

b) zapewnia osobom rozsądną możliwość przedstawienia faktów i argumentów na poparcie ich stanowiska przed jakąkolwiek ostateczną decyzją administracyjną, w zakresie, w jakim pozwala na to czas, charakter postępowania oraz interes publiczny.

ARTYKUŁ 186

Kontrola i odwołanie

1. Każda ze Stron ustanawia lub utrzymuje organy lub procedury sądowe, arbitrażowe lub administracyjne do celów bezzwłocznej kontroli, a w uzasadnionych przypadkach również korygowania, decyzji administracyjnych odnoszących się do którejkolwiek z kwestii objętych niniejszym tytułem. Każda ze Stron zapewnia, aby jej procedury odwoławcze i kontrolne były przeprowadzane w sposób niedyskryminujący i bezstronny przez sądy. Organy te muszą być bezstronne i niezależne od organu, któremu powierzono administracyjne egzekwowanie przepisów oraz nie mogą mieć jakiegokolwiek interesu w wyniku sprawy.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby strony postępowania, o których mowa w ust. 1, miały zagwarantowane prawo do:

a) rozsądnej możliwości uzasadnienia lub obrony swojego stanowiska oraz

b) decyzji opartej na dowodach i złożonych oświadczeniach lub, gdy wymagają tego przepisy prawa, na odpowiedniej dokumentacji zgromadzonej przez organ administracyjny.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2 lit. b), jest wykonywana przez organ, któremu powierzono egzekwowanie przepisów na drodze administracyjnej, z zastrzeżeniem odwołania lub późniejszej kontroli zgodnie z jej prawem.

ARTYKUŁ 187

Związek z innymi rozdziałami

Niniejszy rozdział pozostaje bez uszczerbku dla szczegółowych zasad określonych w pozostałych rozdziałach niniejszego tytułu.

ROZDZIAŁ 12

INWESTYCJE I HANDEL USŁUGAMI

SEKCJA 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

ARTYKUŁ 188

Zakres stosowania

1. Strony, potwierdzając swoje zobowiązanie do stworzenia lepszych warunków do rozwoju inwestycji i handlu między sobą, ustanawiają niniejszym niezbędne uzgodnienia w celu poprawy wzajemnych warunków w zakresie handlu usługami i inwestycji.

2. Strony potwierdzają prawo do regulacji i do wprowadzania na swoich terytoriach nowych przepisów wykonawczych w celu osiągania uzasadnionych celów polityki, m.in. ochrony zdrowia publicznego, usług socjalnych, edukacji publicznej, bezpieczeństwa, ochrony środowiska, w tym przeciwdziałania zmianie klimatu, moralności publicznej, ochrony socjalnej lub ochrony konsumentów, ochrony prywatności i danych, oraz promowania i ochrony różnorodności kulturowej.

3. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do środków odnoszących się do osób fizycznych Strony starających się o dostęp do rynku pracy drugiej Strony ani do środków dotyczących narodowości lub obywatelstwa, stałego pobytu lub stałego zatrudnienia.

4. Niniejszy rozdział nie uniemożliwia Stronie stosowania środków regulujących przyjazd lub czasowy pobyt osób fizycznych na jej terytorium, w tym środków niezbędnych do ochrony integralności jej granic i zapewnienia zorganizowanego przemieszczania się przez nie osób fizycznych, pod warunkiem że środki takie nie są stosowane w sposób niweczący lub naruszający korzyści ([19]) przypadające drugiej Stronie na mocy postanowień niniejszego rozdziału.

5. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do jakiegokolwiek środka Strony w odniesieniu do zamówień na towary lub usługi przez rząd lub agencję, zakupione do celów publicznych, a nie w celu komercyjnej odsprzedaży lub w celu wykorzystania w dostarczaniu towarów lub świadczeniu usług w sprzedaży komercyjnej, niezależnie od tego, czy takie zamówienie jest zamówieniem objętym niniejszą Umową w rozumieniu rozdziału 9.

6. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do subsydiów ani dotacji udzielanych przez Strony, w tym wspieranych przez państwo pożyczek i gwarancji oraz ubezpieczeń.

7. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do:

([19]) Samego faktu wymagania wizy od osób fizycznych pochodzących z konkretnych państw, gdy w przypadku osób fizycznych pochodzących z innych państw wiza nie jest wymagana, nie uznaje się za niweczący lub naruszający korzyści wynikające z postanowień niniejszego rozdziału.

a) przewozów lotniczych lub powiązanych usług wspierających przewozy lotnicze ([20]), innych niż:

(i) usługi w zakresie naprawy i obsługi technicznej statku powietrznego;

(ii) usługi komputerowego systemu rezerwacji (KSR);

(iii) obsługa naziemna oraz

(iv) sprzedaż i marketing usług transportu lotniczego;

b) usług audiowizualnych;

c) śródlądowych dróg wodnych oraz

d) krajowego kabotażu morskiego ([21]).

ARTYKUŁ 189

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału:

a) „usługi w zakresie naprawy i obsługi technicznej statku powietrznego" oznaczają czynności prowadzone w odniesieniu do statku powietrznego lub jego części w czasie, gdy jest on wycofany z użytku, i nie obejmują tzw. obsługi liniowej;

b) „działalność prowadzona lub usługi świadczone w związku z wykonywaniem władzy publicznej" oznacza działalność, która nie jest prowadzona na zasadach komercyjnych ani w ramach konkurencji z co najmniej jednym przedsiębiorcą, lub usługi, które nie są świadczone na takich zasadach lub w ramach takiej konkurencji;

c) „usługi komputerowego systemu rezerwacji (KSR)" oznaczają usługi świadczone przy użyciu systemów komputerowych zawierających informacje o rozkładach lotów przewoźników lotniczych, dostępności oraz opłatach i zasadach pobierania opłat, za pomocą których można dokonywać rezerwacji lub wystawiać bilety;

d) „przedsiębiorstwo objęte niniejszą Umową" oznacza przedsiębiorstwo na terytorium Strony ustanowione zgodnie z lit. h) przez osobę prawną drugiej Strony, zgodnie z prawem mającym zastosowanie, ustanowione już w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy lub po tym dniu;

e) „transgraniczny handel usługami" oznacza świadczenie usług:

(i) z terytorium jednej Strony na terytorium drugiej Strony lub

(ii) na terytorium jednej Strony na rzecz usługobiorcy drugiej Strony;

([20]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że przewozy lotnicze lub powiązane usługi wspierające przewozy lotnicze obejmują między innymi następujące usługi: transport lotniczy; usługi z wykorzystaniem statku powietrznego, których głównym celem nie jest transport towarów lub pasażerów, takie jak: gaszenie pożarów z powietrza, loty szkoleniowe, loty widokowe, opryski, dokonywanie pomiarów, tworzenie map, fotografowanie, skoki spadochronowe, holowanie szybowców, wycinka drzew i prace budowlane z użyciem śmigłowca, a także inne wykonywane z powietrza usługi rolnicze, przemysłowe i inspekcyjne; wynajem statków powietrznych z załogą oraz usługi w zakresie eksploatacji portu lotniczego.

([21]) Bez uszczerbku dla zakresu działalności, która może zostać uznana za kabotaż na podstawie odpowiedniego prawodawstwa krajowego, usługi krajowego kabotażu morskiego w rozumieniu niniejszego rozdziału obejmują, w przypadku Unii Europejskiej, przewozy pasażerskie lub przewozy towarów między portem lub miejscem znajdującym się w państwie członkowskim Unii Europejskiej a innym portem lub miejscem znajdującym się w tym samym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w tym na jego szelfie kontynentalnym, jak stanowi Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza, oraz ruch rozpoczynający i kończący się w tym samym porcie lub miejscu znajdującym się w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

f) „działalność gospodarcza” oznacza jakąkolwiek działalność o charakterze przemysłowym, handlowym lub zawodowym lub działalność rzemieślniczą, w tym świadczenie usług, z wyjątkiem działalności prowadzonej w związku z wykonywaniem władzy publicznej;

g) „przedsiębiorstwo” oznacza osobę prawną, oddział lub przedstawicielstwo osoby prawnej;

h) „założenie przedsiębiorstwa” oznacza utworzenie lub nabycie osoby prawnej, w tym poprzez udział kapitałowy, lub utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa osoby prawnej na terytorium Strony, w celu stworzenia lub utrzymania trwałych powiązań gospodarczych;

i) „istniejący” oznacza obowiązujący w dniu podpisania niniejszej Umowy;

j) „obsługa naziemna” oznacza świadczenie w porcie lotniczym, na podstawie wynagrodzenia lub umowy, następujących usług: reprezentowanie przedsiębiorstw lotniczych, administracja i nadzór; obsługa pasażerów; obsługa bagażu; obsługa ramp; catering; obsługa ładunków lotniczych i poczty lotniczej; zaopatrzenie statków powietrznych w materiały napędowe; obsługa oraz sprzątanie statków powietrznych; transport powierzchniowy oraz operacje lotnicze, czynności administracyjne związane z załogą i planowanie lotów; pojęcie „obsługa naziemna” nie obejmuje: własnej obsługi naziemnej; ochrony; naprawy i obsługi technicznej statku powietrznego; lub eksploatacji niezbędnej scentralizowanej infrastruktury portu lotniczego, takiej jak urządzenia odladzające, systemy dystrybucji paliwa, systemy obsługi bagażu i systemy transportu wewnątrzlotniskowego, lub zarządzania tą infrastrukturą;

k) „osoba prawna” oznacza każdy podmiot prawny właściwie utworzony lub w inny sposób zorganizowany zgodnie z mającym zastosowanie prawem w celach komercyjnych lub innych, prywatny lub publiczny, w tym każdą spółkę kapitałową, trust, spółkę osobową, spółkę joint venture, jednoosobową działalność gospodarczą lub stowarzyszenie;

l) „osoba prawna Strony” oznacza ([22]):

(i) w przypadku Unii Europejskiej:

A) osobę prawną utworzoną lub zorganizowaną na podstawie prawa Unii Europejskiej lub jednego lub większej liczby jej państw członkowskich i prowadzącą znaczącą działalność gospodarczą ([23]) na terytorium Unii Europejskiej oraz

B) przedsiębiorstwo żeglugowe mające siedzibę poza Unią Europejską i kontrolowane przez osobę fizyczną z państwa członkowskiego, którego statek jest zarejestrowany w państwie członkowskim i pływa pod jego banderą;

(ii) w przypadku Republiki Uzbekistanu:

A) osobę prawną utworzoną lub zorganizowaną na podstawie prawa Republiki Uzbekistanu i prowadzącą znaczącą działalność gospodarczą na terytorium Republiki Uzbekistanu oraz

B) przedsiębiorstwo żeglugowe mające siedzibę poza Republiką Uzbekistanu i kontrolowane przez osobę fizyczną z Republiki Uzbekistanu, którego statek jest zarejestrowany w Republice Uzbekistanu i pływa pod jej banderą;

([22]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że przedsiębiorstwa żeglugowe, o których mowa w niniejszej literze, uznaje się za osoby prawne Strony w odniesieniu do ich działalności związanej ze świadczeniem usług transportu morskiego.

([23]) Zgodnie z notyfikacją Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w ramach WTO (dok. WT/REG39/1) Unia Europejska rozumie, że pojęcie „rzeczywistego i trwałego powiązania” z gospodarką państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 54 TFUE, jest równoważne pojęciu „znaczącej działalności gospodarczej”.

m) „środek Strony" oznacza wszelkie środki przyjęte lub utrzymane przez ([24]):

(i) władze lub organy administracji centralnej, regionalnej lub lokalnej; oraz

(ii) organy pozarządowe wykonujące uprawnienia delegowane przez władze lub organy administracji centralnej, regionalnej lub lokalnej;

n) „osoba fizyczna Strony" oznacza:

(i) w przypadku Unii Europejskiej – obywatela jednego z państw członkowskich zgodnie z prawem tego państwa ([25]) oraz

(ii) w przypadku Republiki Uzbekistanu – obywatela Republiki Uzbekistanu zgodnie z jej prawem;

o) „działalność" oznacza prowadzenie i utrzymywanie przedsiębiorstwa, zarządzanie nim, użytkowanie tego przedsiębiorstwa, korzystanie z niego, a także jego sprzedaż lub rozporządzanie nim w inny sposób;

p) „sprzedaż i marketing usług transportu lotniczego" oznacza możliwość swobodnej sprzedaży i swobodnego wprowadzania do obrotu swoich usług z zakresu transportu lotniczego przez przewoźnika lotniczego, która obejmuje wszystkie aspekty marketingu, takie jak badanie rynku, reklama i dystrybucja, ale nie obejmuje wyceny usług transportu lotniczego ani mających zastosowanie warunków;

q) „usługa" oznacza każdą usługę w jakimkolwiek sektorze, z wyjątkiem usług świadczonych w związku z wykonywaniem władzy publicznej;

r) „usługodawca" oznacza każdą osobę, która zamierza świadczyć lub świadczy usługi.

ARTYKUŁ 190

Ograniczenia horyzontalne dotyczące usług

1. Niezależnie od pozostałych postanowień niniejszego rozdziału od Strony nie wymaga się, aby w odniesieniu do sektorów lub środków objętych GATS przyznawała traktowanie korzystniejsze niż to, które taka Strona jest zobowiązana przyznać na podstawie GATS, i to w odniesieniu do każdego sektora i podsektora usług oraz sposobu świadczenia usług. Niniejszy ustęp stosuje się od dnia przypadającego jeden miesiąc przed dniem wejścia w życie każdego z odpowiednich zobowiązań Strony w ramach GATS.

2. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że – w odniesieniu do usług – wykazy szczegółowych zobowiązań Unii Europejskiej w ramach GATS, w tym zastrzeżenia oraz załącznik dotyczący wyłączeń Unii Europejskiej na podstawie art. II (wykaz wyłączeń z zasady największego uprzywilejowania), zostają włączone do niniejszej Umowy i stanowią jej część.

3. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że do czasu przystąpienia Republiki Uzbekistanu do WTO wykaz szczegółowych zobowiązań Republiki Uzbekistanu, w tym zastrzeżeń, jest określony w załącznikach 12-B, 12-C i 12-D.

([24]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że termin „środek Strony" obejmuje środki wymienione w lit. l) pkt (i) oraz (ii) przyjmowane lub utrzymywane poprzez wydawanie poleceń, kierowanie lub kontrolowanie, bezpośrednio lub pośrednio, postępowania innych podmiotów w odniesieniu do tych środków.

([25]) W odniesieniu do Unii Europejskiej, pojęcie „osoba fizyczna Strony" obejmuje również osoby stale zamieszkujące w Republice Łotewskiej, które nie są obywatelami Republiki Łotewskiej ani jakiegokolwiek innego państwa, ale które zgodnie z prawem Republiki Łotewskiej są uprawnione do otrzymania paszportu dla osób niebędących obywatelami.

ARTYKUŁ 191

Umowy o integracji gospodarczej

Traktowanie przyznane zgodnie z niniejszym rozdziałem nie ma zastosowania do traktowania przyznanego przez Stronę na podstawie porozumienia, które w znacznym stopniu liberalizuje handel usługami (w tym zakładanie przedsiębiorstw prowadzących działalność w dziedzinie usług), spełniającego kryteria artykułów V i V bis GATS, lub na podstawie porozumienia, które w znacznym stopniu liberalizuje zakładanie przedsiębiorstw w innych obszarach działalności gospodarczej, spełniającego te same kryteria, w odniesieniu do takich rodzajów działalności.

ARTYKUŁ 192

Przejrzystość i ujawnianie informacji poufnych

1. Strona bezzwłocznie odpowiada na wszystkie wnioski drugiej Strony o przekazanie szczegółowych informacji dotyczących któregokolwiek z jej środków o zasięgu ogólnym, w tym norm i kryteriów licencjonowania i certyfikacji inwestorów i usługodawców, oraz informacji dotyczących właściwego organu regulacyjnego lub innego organu lub umów międzynarodowych, które odnoszą się do kwestii objętych niniejszym rozdziałem lub mających na nie wpływ. Każda ze Stron ustanawia co najmniej jeden punkt informacyjny i przekazuje drugiej Stronie jego dane kontaktowe. Punkty informacyjne udzielają, na żądanie, szczegółowych informacji na temat wszelkich takich kwestii inwestorom i usługodawcom drugiej Strony.

2. Każda ze Stron niezwłocznie publikuje wszystkie środki o zasięgu ogólnym, które dotyczą stosowania niniejszego rozdziału lub mają na niego wpływ. Gdy taka publikacja nie jest możliwa, informacje na temat takich środków podaje się do wiadomości publicznej w inny sposób.

3. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie wymaga od Strony udostępnienia informacji poufnych, których ujawnienie utrudniłoby egzekwowanie prawa lub w inny sposób byłoby sprzeczne z interesem publicznym lub które zaszkodziłyby uzasadnionym interesom handlowym poszczególnych przedsiębiorstw, państwowych lub prywatnych.

SEKCJA 2

INWESTYCJE

ARTYKUŁ 193

Zakres stosowania

Niniejsza sekcja ma zastosowanie do środków Strony mających wpływ na założenie przedsiębiorstwa lub prowadzenie działalności gospodarczej na jej terytorium przez:

a) osoby prawne drugiej Strony oraz

b) przedsiębiorstwa objęte niniejszą Umową.

ARTYKUŁ 194

Traktowanie zgodne z klauzulą najwyższego uprzywilejowania i traktowanie narodowe

1. Bez uszczerbku dla zastrzeżeń wymienionych w załączniku 12-A do niniejszej Umowy ni wykazach szczegółowych zobowiązań Unii Europejskiej w ramach GATS oraz w załączniku 12-B do niniejszej Umowy, każda ze Stron przyznaje osobom prawnym drugiej Strony i przedsiębiorstwom objętym niniejszą Umową traktowanie nie mniej korzystne od traktowania, jakie Strona ta przyznaje, w podobnych sytuacjach, osobom prawnym pochodzącym z państwa trzeciego i ich przedsiębiorstwom w odniesieniu do zakładania przedsiębiorstw i działalności na jej terytorium.

2. Bez uszczerbku dla zastrzeżeń wymienionych w załączniku 12-A i wykazach szczegółowych zobowiązań Unii Europejskiej w ramach GATS oraz w załączniku 12-B, każda ze Stron przyznaje osobom prawnym drugiej Strony i przedsiębiorstwom objętym niniejszą Umową traktowanie nie mniej korzystne od traktowania, jakie Strona ta przyznaje, w podobnych sytuacjach, własnym osobom prawnym i ich przedsiębiorstwom w odniesieniu do zakładania przedsiębiorstw i działalności na jej terytorium.

3. Traktowanie przyznane na podstawie ust. 2 oznacza:

a) w odniesieniu do regionalnego lub lokalnego szczebla władz Republiki Uzbekistanu – traktowanie nie mniej korzystne niż najkorzystniejsze traktowanie przyznane, w podobnych sytuacjach, przez ten szczebel władzy osobom prawnym Republiki Uzbekistanu i ich przedsiębiorstwom na jej terytorium oraz

b) w odniesieniu do władz państwa członkowskiego lub władz w państwie członkowskim Unii Europejskiej – traktowanie nie mniej korzystne niż najkorzystniejsze traktowanie przyznane, w podobnych sytuacjach, przez te władze osobom prawnym tego państwa członkowskiego i ich przedsiębiorstwom na jego terytorium.

4. Niniejszego artykułu nie interpretuje się jako zobowiązującego Stronę do rozszerzenia na osoby prawne drugiej Strony lub przedsiębiorstwa objęte niniejszą Umową jakiegokolwiek traktowania wynikającego z:

a) umowy międzynarodowej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania lub jakiejkolwiek innej umowy międzynarodowej lub innego porozumienia międzynarodowego dotyczących całkowicie lub głównie opodatkowania lub

b) środków, w których przewidziano uznanie między innymi norm lub kryteriów dotyczących upoważniania, licencjonowania lub certyfikacji osoby fizycznej lub przedsiębiorstwa do prowadzenia działalności gospodarczej, lub środków ostrożnościowych, o których mowa w ust. 3 załącznika do GATS dotyczącego usług finansowych.

5. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że traktowanie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje procedur rozstrzygania sporów przewidzianych w innych umowach międzynarodowych.

6. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że postanowienia prawa materialnego zawarte w innych umowach międzynarodowych zawartych przez Stronę z państwami trzecimi nie stanowią same w sobie traktowania, o którym mowa w ust. 1. Środki Strony przyjęte na podstawie tych postanowień ([26]) mogą stanowić takie traktowanie, a tym samym mogą stanowić naruszenie niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 195

Kadra kierownicza wyższego szczebla i zarząd

Bez uszczerbku dla zastrzeżeń wymienionych w załączniku 12-A i wykazach szczegółowych zobowiązań Unii Europejskiej w ramach GATS oraz w załączniku 12-B, Strona nie może wymagać, aby przedsiębiorstwo objęte niniejszą Umową powoływało na stanowiska w kadrze zarządzającej lub kierowniczej, lub na członków zarządu osoby posiadające określone obywatelstwo.

([26]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że sama transpozycja postanowień prawa materialnego do innych umów międzynarodowych zawartych przez Stronę z państwem trzecim do prawa wewnętrznego w zakresie, w jakim jest to niezbędne do włączenia ich do wewnętrznego porządku prawnego, nie kwalifikuje się jako taka jako środek.

ARTYKUŁ 196

Odmowa przyznania korzyści

Strona może odmówić przyznania korzyści wynikających z niniejszej sekcji osobie prawnej drugiej Strony lub przedsiębiorstwu objętemu niniejszą Umową, jeżeli Strona odmawiająca przyjmuje lub utrzymuje środki związane z utrzymaniem międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, w tym ochrony praw człowieka, które:

a) zakazują dokonywania transakcji z tą osobą prawną lub przedsiębiorstwem objętym niniejszą Umową lub

b) zostałyby naruszone lub ominięte, gdyby korzyści wynikające z niniejszej sekcji przyznano tej osobie prawnej lub przedsiębiorstwu objętemu niniejszą Umową, w tym w przypadku gdy środki te zakazują dokonywania transakcji z osobą, która jest właścicielem tej osoby prawnej lub przedsiębiorstwa objętego niniejszą Umową lub sprawuje kontrolę nad tą osobą prawną lub przedsiębiorstwem.

SEKCJA 3

TRANSGRANICZNY HANDEL USŁUGAMI

ARTYKUŁ 197

Zakres stosowania

Niniejsza sekcja ma zastosowanie do środków Strony, które mają wpływ na transgraniczny handel usługami świadczonymi przez usługodawców drugiej Strony.

ARTYKUŁ 198

Traktowanie narodowe

1. Bez uszczerbku dla art. 190, w sektorach, w odniesieniu do których zobowiązania są ujęte w wykazie szczegółowych zobowiązań Unii Europejskiej w ramach GATS oraz w załączniku 12-C niniejszej Umowy, każda ze Stron przyznaje usługom i usługodawcom drugiej Strony traktowanie nie mniej korzystne od tego, jakie przyznaje w podobnych sytuacjach swoim własnym usługom i usługodawcom.

2. Strona może spełniać wymóg ust. 1 przez przyznanie usługom i usługodawcom drugiej Strony traktowania formalnie identycznego z tym, które stosuje wobec swoich własnych usług i usługodawców, albo od niego formalnie różnego.

3. Formalnie identyczne lub formalnie różne traktowanie uznaje się za mniej korzystne, jeżeli zmienia ono warunki konkurencji na korzyść usług lub usługodawców danej Strony w porównaniu z usługami lub usługodawcami drugiej Strony.

4. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie może być interpretowane jako wymagające od którejkolwiek ze Stron rekompensaty za wszelkie nieodłączne niekorzystne czynniki konkurencji, które wynikają z faktu, że odnośne usługi lub usługodawcy pochodzą z zagranicy.

ARTYKUŁ 199

Stopniowa dalsza liberalizacja handlu

1. Strony dążą, zgodnie z niniejszą sekcją, do podjęcia niezbędnych kroków w celu stopniowego kontynuowania umożliwiania transgranicznego handlu usługami, z uwzględnieniem rozwoju sektorów usług na terytorium Stron.

2. Komitet Współpracy w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu opracowuje zalecenia dotyczące wykonania ust. 1.

3. Strony dokładają starań, aby zapobiec przyjęciu jakiegokolwiek środka, który sprawiłby, że warunki transgranicznego handlu usługami miałyby bardziej restrykcyjny charakter w porównaniu z sytuacją istniejącą w dniu poprzedzającym datę podpisania niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 200

Odmowa przyznania korzyści

Strona może odmówić usługodawcy drugiej Strony przyznania korzyści wynikających z niniejszej sekcji, jeżeli Strona odmawiająca przyjmuje lub utrzymuje środki związane z utrzymaniem międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, w tym ochrony praw człowieka, które:

a) zakazują transakcji z tym usługodawcą lub

b) zostałyby naruszone lub ominięte, gdyby korzyści wynikające z niniejszej sekcji przyznano temu usługodawcy, w tym w przypadku gdy środki te zakazują dokonywania transakcji z osobą, która jest właścicielem tego usługodawcy lub sprawuje nad nim kontrolę.

SEKCJA 4

PRZYJAZD I CZASOWY POBYT OSÓB FIZYCZNYCH ODBYWAJĄCYCH WIZYTĘ SŁUŻBOWĄ

ARTYKUŁ 201

Zakres stosowania i definicje

1. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do środków Strony mających wpływ na świadczenie usług w związku z przyjazdem i czasowym pobytem na jej terytorium osób fizycznych drugiej Strony, które należą do następujących kategorii:

a) osoby odbywające wizytę służbową w celu założenia przedsiębiorstwa;

b) osoby świadczące usługi kontraktowe oraz

c) osoby przeniesione wewnątrz przedsiębiorstwa.

2. W zakresie nieobjętym zobowiązaniami w niniejszej sekcji nadal mają zastosowanie wszystkie wymogi przewidziane w prawie Strony dotyczące przyjazdu i czasowego pobytu osób fizycznych, w tym przepisy wykonawcze dotyczące okresu pobytu.

3. Niezależnie od postanowień niniejszej sekcji nadal mają zastosowanie wszystkie wymogi przewidziane w prawie Strony dotyczące pracy i środków zabezpieczenia społecznego, w tym przepisy wykonawcze dotyczące płac minimalnych i układów zbiorowych w zakresie płac.

4. Zobowiązania dotyczące przyjazdu i czasowego pobytu osób fizycznych odbywających wizytę służbową nie mają zastosowania do przypadków, w których zamiarem lub skutkiem przyjazdu i czasowego pobytu jest ingerowanie lub wpłynięcie w inny sposób na wynik jakiegokolwiek sporu zbiorowego lub negocjacji pracowniczych lub kierowniczych, lub zatrudnienie jakichkolwiek osób fizycznych uczestniczących w tym sporze.

5. Do celów niniejszej sekcji:

a) „osoby odbywające wizytę służbową w celu założenia przedsiębiorstwa" oznacza osoby fizyczne pracujące na wyższym stanowisku w ramach osoby prawnej Strony, które:

(i) są odpowiedzialne za założenie przedsiębiorstwa takiej osoby prawnej na terytorium drugiej Strony;

(ii) nie oferują ani nie świadczą usług, ani nie prowadzą jakiejkolwiek działalności gospodarczej innej niż działalność wymagana do celów założenia przedsiębiorstwa oraz

(iii) nie otrzymują wynagrodzenia ze źródła znajdującego się na terytorium drugiej Strony;

b) „osoby świadczące usługi kontraktowe" oznacza osoby fizyczne zatrudnione przez osobę prawną Strony, które nie są agencją zajmującą się usługami pośrednictwa pracy i pozyskiwania personelu, nie mają siedziby na terytorium drugiej Strony oraz zawarły w dobrej wierze umowę ([27]) o świadczenie usług na rzecz konsumenta końcowego na terytorium drugiej Strony, wymagającą czasowego pobytu jej pracowników ([28]), i które:

(i) oferowały takie usługi jako pracownicy osoby prawnej przez okres nie krótszy niż rok bezpośrednio poprzedzający datę złożenia ich wniosku o przyjazd i czasowy pobyt;

(ii) posiadają w tym dniu:

A) doświadczenie zawodowe w danej działalności wynoszące w przypadku osób fizycznych z Unii Europejskiej co najmniej trzy lata, a w przypadku osób fizycznych z Republiki Uzbekistanu – co najmniej pięć lat ([29]);

B) dyplom ukończenia studiów wyższych lub kwalifikacje potwierdzające posiadanie wiedzy na równoważnym poziomie ([30]) oraz

C) kwalifikacje zawodowe wymagane zgodnie z prawem do wykonywania takiej działalności na terytorium drugiej Strony; oraz

(iii) nie otrzymują wynagrodzenia ze źródła znajdującego się na terytorium drugiej Strony;

c) „osoby przeniesione wewnątrz przedsiębiorstwa" oznacza osoby fizyczne, które:

(i) są zatrudnione przez osobę prawną Strony lub jej oddział lub są jej partnerem przez okres nie krótszy niż rok poprzedzający bezpośrednio datę złożenia ich wniosku o przyjazd i czasowy pobyt na terytorium drugiej Strony;

([27]) W przypadku Unii Europejskiej okres obowiązywania tej umowy w dobrej wierze nie może przekraczać 12 miesięcy.
([28]) Umowa o świadczenie usług, o której mowa w lit. b), musi być zgodna z prawem Strony, na której terytorium umowa jest wykonywana.
([29]) Uzyskane po osiągnięciu pełnoletności.
([30]) Jeżeli dyplom lub kwalifikacje nie zostały uzyskane na terytorium Strony, na którym świadczona jest usługa, Strona ta może dokonać oceny, czy są one równoważne z dyplomem ukończenia studiów wyższych na jej terytorium.

(ii) w momencie składania wniosku zamieszkują poza terytorium drugiej Strony;

(iii) zostają czasowo przeniesione do przedsiębiorstwa osoby prawnej na terytorium drugiej Strony ([31]), które jest członkiem tej samej grupy co osoba prawna lub oddział, z której pochodzi, w tym jej przedstawicielstwa, spółki zależnej, oddziału lub spółki dominującej oraz

(iv) w przypadku Unii Europejskiej należą do następujących kategorii:

A) kadra kierownicza pracująca na wyższych stanowiskach, która przede wszystkim kieruje zarządzaniem przedsiębiorstwem ([32]) na terytorium drugiej Strony, pracująca głównie pod ogólnym nadzorem lub kierunkiem zarządu lub wspólników przedsiębiorstwa bądź osób im równoważnych, i której zakres odpowiedzialności obejmuje:

1) kierowanie przedsiębiorstwem lub jego departamentem lub działem;

2) nadzór i kontrolę pracy innych pracowników nadzoru, pracowników sprawujących funkcje specjalistyczne lub kadry kierowniczej oraz

3) upoważnienie do wydawania zaleceń związanych z naborem, zwalnianiem lub innymi działaniami dotyczącymi personelu; lub

B) specjaliści posiadający specjalistyczną wiedzę, która jest niezbędna dla obszarów działalności przedsiębiorstwa, technik lub zarządzania i która powinna być oceniana z uwzględnieniem nie tylko wiedzy specyficznej dla danego przedsiębiorstwa, ale również tego, czy dana osoba posiada wysoki poziom kwalifikacji, w tym odpowiednie doświadczenie zawodowe, odnoszących się do rodzaju pracy lub działalności wymagającej szczególnej wiedzy technicznej, w tym ewentualne członkostwo w przypadku zawodu regulowanego; lub

(v) którzy, w przypadku Republiki Uzbekistanu, wykonują pracę na terytorium tej Strony, nie są obywatelami Republiki Uzbekistanu i spełniają następujące kryteria minimalne:

A) ukończyli studia wyższe odpowiednie dla wykonywanego zawodu;

B) posiadają co najmniej 5-letnie doświadczenie w planowanym obszarze działalności; oraz

C) otrzymują roczną pensję (wynagrodzenie) w Republice Uzbekistanu w kwocie nie mniejszej niż równowartość 22 000 SDR.

([31]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że kierownicy i specjaliści mogą być zobowiązani do wykazania swoich kwalifikacji zawodowych i doświadczenia niezbędnych do pracy na rzecz osoby prawnej, do której zostają przeniesieni.

([32]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że kadra kierownicza lub zarządzająca nie wykonuje wprawdzie bezpośrednio zadań dotyczących faktycznego świadczenia usług, jednak nie wyklucza to wykonywania przez nią wyżej opisanych zadań, jakie mogą być niezbędne do świadczenia usług.

ARTYKUŁ 202

Osoby przeniesione wewnątrz przedsiębiorstwa i osoby odbywające wizytę służbową w celu założenia przedsiębiorstwa

1. W odniesieniu do sektorów, podsektorów i działań określonych w wykazach szczegółowych zobowiązań Unii Europejskiej w ramach GATS lub w załączniku 12-B do niniejszej Umowy i z uwzględnieniem wszelkich zastrzeżeń w nich wymienionych ([33]):

a) Strona zezwala na:

(i) przyjazd i czasowy pobyt osób przeniesionych wewnątrz przedsiębiorstwa i osób odbywających wizytę służbową w celu założenia przedsiębiorstwa oraz

(ii) zatrudnienie na swoim terytorium osób przeniesionych wewnątrz przedsiębiorstwa drugiej Strony; oraz

b) Strona nie może utrzymywać lub przyjmować, ani w poszczególnych jednostkach podziału administracyjnego, ani na całym swoim terytorium, ograniczeń w postaci kontyngentów liczbowych lub testu potrzeb ekonomicznych ani dyskryminujących ograniczeń dotyczących całkowitej liczby osób fizycznych, które przedsiębiorstwo może zatrudniać w określonym sektorze jako osoby przeniesione wewnątrz przedsiębiorstwa i osoby odbywające wizyty służbowe w celu założenia przedsiębiorstwa.

2. Dopuszczalna długość pobytu dla osób przeniesionych wewnątrz przedsiębiorstwa wynosi maksymalnie trzy lata, a w przypadku osób odbywających wizyty służbowe w celu założenia przedsiębiorstwa – maksymalnie 90 dni ([34]).

ARTYKUŁ 203

Osoby świadczące usługi kontraktowe

1. W odniesieniu do sektorów, podsektorów i działań określonych w wykazach szczegółowych zobowiązań Unii Europejskiej w ramach GATS lub w załączniku 12-D do niniejszej Umowy i z uwzględnieniem wszelkich zastrzeżeń w nich wymienionych ([35]), Strona nie może przyjmować ani utrzymywać ograniczeń w postaci kontyngentów liczbowych lub testu potrzeb ekonomicznych ani dyskryminujących ograniczeń dotyczących całkowitej liczby osób drugiej Strony świadczących usługi kontraktowe, którym zezwala się na czasowy przyjazd.

2. Dostęp przyznany na podstawie niniejszego artykułu odnosi się wyłącznie do usług, które są przedmiotem umowy, i nie upoważnia do posługiwania się tytułem zawodowym Strony, na której terytorium świadczona jest dana usługa.

3. Liczba osób objętych umową o świadczenie usług nie może być większa niż jest to niezbędne do wykonania umowy, zgodnie z prawem Strony, na której terytorium usługa jest świadczona.

4. Dopuszczalna długość pobytu nie przekracza łącznie trzech miesięcy w ciągu każdego dwunastomiesięcznego okresu albo okresu obowiązywania umowy, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy.

([33]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że jeżeli Strona zgłosiła zastrzeżenie w załączniku 12-D lub 12-A, zastrzeżenie to stanowi również zastrzeżenie do niniejszego artykułu w zakresie, w jakim środek określony lub dopuszczony w zastrzeżeniu wpływa na traktowanie osoby fizycznej odbywającej wizyty służbowe, która wjeżdża na terytorium drugiej Strony i przebywa na nim czasowo.

([34]) W przypadku Unii Europejskiej dziewięćdziesiąt dni oblicza się w dowolnym sześciomiesięcznym okresie.

([35]) Dla większej pewności należy wyjaśnić, że jeżeli Strona zgłosiła zastrzeżenie w załączniku 12-A lub 12-B, zastrzeżenie to stanowi również zastrzeżenie do niniejszego artykułu w zakresie, w jakim środek określony lub dopuszczony w zastrzeżeniu wpływa na traktowanie osoby fizycznej odbywającej wizyty służbowe, która wjeżdża na terytorium drugiej Strony i przebywa na nim czasowo.

ARTYKUŁ 204

Przejrzystość

1. Każda ze Stron podaje do wiadomości publicznej informacje dotyczące odpowiednich środków w zakresie przyjazdu i czasowego pobytu osób fizycznych drugiej Strony, o których mowa w art. 201 ust. 1.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują, w zakresie w jakim jest to możliwe, następujące informacje odnoszące się do przyjazdu i czasowego pobytu osób fizycznych:

a) warunki wjazdu;

b) orientacyjny wykaz dokumentów, które mogą być wymagane do weryfikacji spełnienia tych warunków;

c) orientacyjny czas rozpatrywania;

d) mające zastosowanie opłaty;

e) procedury odwoławcze, w stosownych przypadkach, oraz

f) odpowiednie przepisy o zasięgu ogólnym odnoszące się do przyjazdu i czasowego pobytu osób fizycznych.

SEKCJA 5

RAMY REGULACYJNE

PODSEKCJA A

REGULACJE KRAJOWE

ARTYKUŁ 205

Zakres stosowania i definicje

1. Niniejsza sekcja ma zastosowanie wyłącznie do sektorów, w odniesieniu do których w załączniku 12-A do niniejszej Umowy i w wykazach szczegółowych zobowiązań Unii Europejskiej w ramach GATS oraz w załącznikach 12-B, 12-C i 12-D do niniejszej Umowy ujęto zobowiązania dotyczące wymogów i procedur licencyjnych, a także wymogów i procedur dotyczących kwalifikacji wpływających na:

a) transgraniczny handel usługami;

b) założenie przedsiębiorstwa lub jego działalność, lub

c) świadczenie usługi poprzez obecność osoby fizycznej Strony należącej do kategorii osób fizycznych, o których mowa w art. 201, na terytorium drugiej Strony;

2. Do celów niniejszej sekcji:

a) „właściwy organ” oznacza władze lub organ administracji centralnej, regionalnej lub lokalnej bądź podmiot pozarządowy uczestniczący w wykonywaniu uprawnień delegowanych przez władze lub organy administracji centralnej, regionalnej lub lokalnej, które są uprawnione do podejmowania decyzji dotyczących zezwoleń na świadczenie usług, w tym przez założenie przedsiębiorstwa, lub dotyczących zezwoleń na utworzenie przedsiębiorstwa w celu prowadzenia działalności gospodarczej innej niż świadczenie usług;

b) „procedury licencjonowania” oznaczają przepisy administracyjne lub proceduralne, które ma obowiązek przestrzegać osoba starająca się o zezwolenie na prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1 lit. a)–c), w tym o zmianę lub odnowienie ważności licencji, aby wykazać spełnienie wymogów licencyjnych;

c) „wymogi licencyjne” oznaczają wymogi merytoryczne inne niż wymogi dotyczące kwalifikacji, które osoba ma obowiązek spełnić w celu uzyskania, zmiany lub przedłużenia ważności zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1 lit. a)–c);

d) „procedury kwalifikacyjne” oznaczają przepisy administracyjne lub proceduralne, które ma obowiązek przestrzegać osoba fizyczna w celu wykazania zgodności z wymogami dotyczącymi kwalifikacji, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie danej usługi, oraz

e) „wymogi dotyczące kwalifikacji” oznaczają wymogi materialne dotyczące kompetencji osób fizycznych w zakresie świadczenia usług, których spełnienie należy wykazać w celu uzyskania zezwolenia na świadczenie usług.

ARTYKUŁ 206

Warunki dotyczące licencjonowania i kwalifikacji

1. Każda ze Stron zapewnia, aby środki związane z wymogami i procedurami w zakresie licencjonowania oraz wymogami i procedurami dotyczącymi kwalifikacji były oparte na kryteriach, które uniemożliwiają właściwym organom wykonywanie ich uprawnień do przeprowadzania oceny w sposób arbitralny. Kryteria takie ustanawia się z wyprzedzeniem i powinny one być jasne, jednoznaczne, obiektywne i przejrzyste oraz dostępne dla społeczeństwa i zainteresowanych osób.

2. Właściwy organ udziela zezwolenia lub licencji, gdy tylko zostanie ustalone, w świetle wyników odpowiedniej oceny, że wnioskodawca spełnia warunki ich uzyskania.

3. Każda ze Stron utrzymuje organy lub procedury sądowe, arbitrażowe lub administracyjne, które na wniosek poszkodowanego usługodawcy lub poszkodowanej osoby prawnej drugiej Strony zapewniają bezzwłoczną kontrolę decyzji administracyjnych mających wpływ na założenie przedsiębiorstwa, transgraniczny handel usługami lub czasowy pobyt osób fizycznych odbywających wizyty służbowe, a w uzasadnionych przypadkach także odpowiednie środki naprawcze w odniesieniu do takich decyzji. Gdy takie procedury nie są niezależne od agencji, której powierzono wydawanie danych decyzji administracyjnych, każda ze Stron zapewnia, aby procedury skutecznie zapewniały obiektywizm i bezstronność kontroli.

4. W przypadku gdy liczba dostępnych licencji na daną działalność jest ograniczona z powodu braku dostępnych zasobów naturalnych lub możliwości technicznych, każda ze Stron stosuje procedurę selekcji wobec potencjalnych kandydatów, która zapewnia pełne gwarancje bezstronności i przejrzystości, w tym w szczególności odpowiednie informowanie o rozpoczęciu, przeprowadzeniu i zakończeniu procedury. Ustanawiając zasady procedury wyboru, każda ze Stron może wziąć pod uwagę uzasadnione cele polityki, w tym względy zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony środowiska i zachowania dziedzictwa kulturowego.

ARTYKUŁ 207

Procedury licencyjne i kwalifikacyjne

1. Procedury i formalności licencjonowania oraz procedury i formalności kwalifikacyjne muszą być jasne, udostępniane publicznie z wyprzedzeniem oraz nie mogą same w sobie stanowić ograniczenia świadczenia usług lub prowadzenia jakiejkolwiek innej działalności gospodarczej. Każda ze Stron dąży do zapewnienia, aby te procedury i formalności były jak najprostsze, a także nie może komplikować ani opóźniać nadmiernie świadczenia usług lub prowadzenia jakiejkolwiek innej działalności gospodarczej. Wszelkie opłaty licencyjne lub opłaty za zezwolenie ([36]) powinny być uzasadnione, przejrzyste i nie mogą ograniczać same w sobie świadczenia danej usługi lub prowadzenia danej działalności gospodarczej.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby procedury stosowane przez właściwy organ oraz jego decyzje były bezstronne względem wszystkich wnioskodawców. Właściwy organ powinien podejmować decyzje w sposób niezależny i nie może odpowiadać przed jakąkolwiek osobą świadczącą usługi lub prowadzącą działalność gospodarczą, w odniesieniu do których wymagana jest licencja lub zezwolenie.

3. Jeżeli istnieją określone terminy składania wniosków, zapewnia się, aby termin przewidziany na złożenie wniosku przez wnioskodawcę był rozsądny. Właściwy organ bez zbędnej zwłoki przystępuje do rozpatrzenia wniosku. W miarę możliwości wnioski powinny być przyjmowane w postaci elektronicznej na takich samych warunkach dotyczących autentyczności jak w przypadku wniosków w formie papierowej.

4. Każda ze Stron zapewnia, aby rozpatrzenie wniosku, w tym podjęcie ostatecznej decyzji, następowało w rozsądnym terminie po złożeniu kompletnego wniosku. Każda ze Stron dąży do określenia i podania do wiadomości publicznej orientacyjnych ram czasowych rozpatrzenia wniosków.

5. Na żądanie wnioskodawcy właściwy organ udziela bez zbędnej zwłoki informacji dotyczących statusu wniosku.

6. Właściwy organ, w rozsądnym terminie po otrzymaniu wniosku, który uważa za niekompletny, informuje o tym wnioskodawcę, w miarę możliwości wskazując dodatkowe informacje wymagane do uzupełnienia wniosku, a także zapewnia możliwość usunięcia braków.

7. W miarę możliwości zamiast oryginalnych dokumentów właściwy organ przyjmuje uwierzytelnione kopie.

8. Jeżeli właściwy organ odrzuci wniosek, informuje o tym wnioskodawcę na piśmie bez zbędnej zwłoki. Na żądanie wnioskodawcy informuje go również o powodach odrzucenia wniosku i o terminach odwołania od tej decyzji. Wnioskodawca powinien mieć możliwość ponownego przedłożenia wniosku w rozsądnym terminie.

9. Każda ze Stron zapewnia, aby licencja lub zezwolenie, po ich udzieleniu, stały się skuteczne bez zbędnej zwłoki, zgodnie z określonymi w nich warunkami.

([36]) Opłaty licencyjne lub opłaty za zezwolenia nie obejmują płatności aukcyjnych, przetargowych lub innych niedyskryminacyjnych sposobów przyznawania koncesji ani obowiązkowych składek za świadczenie usługi powszechnej.

PODSEKCJA B

USŁUGI DORĘCZANIA

ARTYKUŁ 208

Zakres stosowania i definicje

1. Niniejsza sekcja określa zasady ram regulacyjnych dotyczących świadczenia usług doręczania, w odniesieniu do których zobowiązania są wymienione w załączniku 12-A do niniejszej Umowy, w wykazach szczegółowych zobowiązań Unii Europejskiej w ramach GATS oraz w załącznikach 12-B, 12-C i 12-D do niniejszej Umowy.

2. Do celów niniejszej sekcji:

a) „usługi doręczania" oznaczają usługi pocztowe, usługi doręczania ekspresowego lub usługi w zakresie przesyłek ekspresowych, które obejmują następujące działania: przyjmowanie, sortowanie, transport i doręczanie przesyłek pocztowych;

b) „usługi doręczania ekspresowego" oznaczają przyjmowanie, sortowanie, transport i doręczanie przesyłek pocztowych z większą szybkością i zwiększoną niezawodnością oraz mogą obejmować elementy stanowiące wartość dodaną, takie jak: odbieranie przesyłek z miejsca pochodzenia, doręczenie osobiste do adresata, śledzenie, możliwość zmiany miejsca przeznaczenia i adresata w trakcie przewozu lub potwierdzenie odbioru;

c) „usługi w zakresie przesyłek ekspresowych" oznaczają międzynarodowe usługi doręczania ekspresowego świadczone za pośrednictwem EMS Cooperative, organizacji społecznej zrzeszającej wyznaczonych operatorów pocztowych w ramach Światowego Związku Pocztowego;

d) „licencja" oznacza zezwolenie, którego organ regulacyjny Strony może udzielić dostawcy usług doręczania, uprawniające do świadczenia usług pocztowych, usług doręczania ekspresowego lub usług w zakresie przesyłek ekspresowych;

e) „przesyłka pocztowa" oznacza przesyłkę o wadze do 31,5 kg opatrzoną adresem w ostatecznej formie, którą ma przewozić podmiot świadczący usługi doręczania oraz która obejmuje takie przesyłki jak list lub paczka;

f) „monopol" oznacza wyłączne prawo do świadczenia określonych usług doręczania na terytorium Strony lub jednostki podziału administracyjnego Strony, zgodnie z odpowiednim środkiem ustawodawczym; oraz

g) „usługa powszechna" oznacza stałe świadczenie usług doręczania o określonej jakości we wszystkich punktach na terytorium Strony lub jej jednostki podziału administracyjnego, wszystkim klientom, w przystępnych cenach.

ARTYKUŁ 209

Usługa powszechna

1. Każda ze Stron ma prawo do określenia rodzaju obowiązku świadczenia usługi powszechnej, który chce utrzymać, oraz do decydowania o jego zakresie i realizacji. Każdy obowiązek świadczenia usługi powszechnej musi być realizowany w sposób przejrzysty, niedyskryminujący i neutralny w odniesieniu do wszystkich dostawców podlegających temu obowiązkowi.

2. Jeżeli Strona wymaga, aby usługi w zakresie przychodzących przesyłek ekspresowych były świadczone na zasadzie usługi powszechnej, nie może traktować tych usług w sposób uprzywilejowany w stosunku do innych międzynarodowych usług doręczania ekspresowego.

ARTYKUŁ 210

Finansowanie usługi powszechnej

Strona nie może nakładać opłat ani innych należności na świadczenie usług niebędących usługą powszechną w celu finansowania świadczenia usługi powszechnej ([37]).

ARTYKUŁ 211

Zapobieganie praktykom zakłócającym prawidłowe funkcjonowanie rynku

Każda ze Stron zapewnia, aby dostawcy usług doręczania podlegający obowiązkowi świadczenia usługi powszechnej lub posiadający monopol pocztowy nie podejmowali praktyk zakłócających prawidłowe funkcjonowanie rynku.

ARTYKUŁ 212

Licencje

1. Jeśli Strona wymaga licencji na świadczenie usług doręczania, udostępnia publicznie:

a) wszystkie wymogi w zakresie licencjonowania oraz termin, w jakim zwykle podejmowana jest decyzja dotycząca wniosku o licencję; oraz

b) warunki licencji.

2. Procedury, obowiązki i wymogi dotyczące licencji muszą być przejrzyste, niedyskryminujące i oparte na obiektywnych kryteriach.

3. W przypadku odrzucenia wniosku o udzielenie licencji przez właściwy organ regulacyjny informuje on wnioskodawcę o przyczynach odrzucenia na piśmie. Każda ze Stron ustanawia procedurę odwoławczą z udziałem niezależnego organu, dostępną dla wnioskodawców, których wniosek o licencję został odrzucony. Takim niezależnym organem może być sąd.

ARTYKUŁ 213

Niezależność organu regulacyjnego

1. Każda ze Stron ustanawia lub utrzymuje organ regulacyjny, który musi być niezależny pod względem prawnym i funkcjonalnym od każdego dostawcy usług doręczania. Jeżeli Strona jest właścicielem lub kontroluje dostawcę usług doręczania, zapewnia skuteczne strukturalne oddzielenie funkcji regulacyjnej od działań związanych z własnością lub kontrolą.

2. Organy regulacyjne wykonują swoje zadania w sposób przejrzysty i terminowy oraz dysponują odpowiednimi zasobami finansowymi i ludzkimi, aby wykonywać powierzone im zadania. Ich decyzje są bezstronne w odniesieniu do wszystkich uczestników rynku.

([37]) Dla większej pewności niniejszy ustęp nie ma zastosowania do środków podatkowych o zastosowaniu ogólnym ani opłat administracyjnych.

PODSEKCJA C

USŁUGI TELEKOMUNIKACYJNE

ARTYKUŁ 214

Zakres stosowania

Niniejsza sekcja określa zasady ram regulacyjnych mających wpływ na sieci i usługi telekomunikacyjne, w odniesieniu do których zobowiązania są wymienione w załączniku 12-A do niniejszej Umowy, w wykazach szczegółowych zobowiązań Unii Europejskiej w ramach GATS oraz w załącznikach 12-B, 12-C i 12-D do niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 215

Definicje

Do celów niniejszej sekcji:

a) „udogodnienia towarzyszące" oznaczają usługi, infrastrukturę fizyczną oraz inne urządzenia, które są związane z siecią lub usługą telekomunikacyjną, które umożliwiają lub wspierają świadczenie usług za pośrednictwem tej sieci lub tej usługi lub mają potencjał w tym zakresie;

b) „infrastruktura podstawowa" oznacza infrastrukturę publicznej sieci lub usługi telekomunikacyjnej, która:

(i) jest zapewniana wyłącznie lub głównie przez jednego dostawcę lub ograniczoną liczbę dostawców oraz

(ii) z przyczyn ekonomicznych lub technicznych nie można jej łatwo zastąpić w celu świadczenia usługi;

c) „wzajemne połączenie" oznacza połączenie publicznych sieci telekomunikacyjnych wykorzystywanych przez tych samych lub różnych dostawców sieci lub usług telekomunikacyjnych celem umożliwienia użytkownikom jednego dostawcy komunikacji z użytkownikami tego samego lub innego dostawcy oraz dostęp do usług świadczonych przez tego samego lub innego dostawcę. Usługi mogą być świadczone przez odnośnych dostawców czy jakiegokolwiek innego usługodawcę mającego dostęp do sieci;

d) „łącze dzierżawione" oznacza usługi lub urządzenia telekomunikacyjne, w tym o charakterze wirtualnym, które rezerwują pojemność do dedykowanego użytkowania lub dostępności dla użytkownika pomiędzy dwoma wyznaczonymi punktami lub większą ich liczbą;

e) „główny dostawca" oznacza dostawcę sieci lub usług telekomunikacyjnych, który może w sposób istotny wpłynąć na warunki uczestnictwa (mając na uwadze cenę i dostawy) na właściwym rynku sieci lub usług telekomunikacyjnych w wyniku kontroli nad infrastrukturą podstawową lub wykorzystania swojej pozycji na tym rynku;

f) „element sieci" oznacza obiekt lub sprzęt wykorzystywany do świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym cechy, funkcje i możliwości zapewniane przez ten obiekt lub sprzęt;

g) „publiczna sieć telekomunikacyjna" oznacza każdą sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną całkowicie lub głównie do świadczenia publicznych usług telekomunikacyjnych pomiędzy punktami zakończenia sieci;

h) „publiczna usługa telekomunikacyjna" oznacza każdą usługę telekomunikacyjną oferowaną ogółowi społeczeństwa;

i) „telekomunikacja" oznacza przesyłanie i odbiór sygnałów za pomocą jakichkolwiek środków elektromagnetycznych;

j) „sieć telekomunikacyjna” oznacza systemy przesyłowe oraz, w stosownych przypadkach, urządzenia przełączające lub routingowe oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przesyłanie i odbiór sygnałów przewodowo, za pomocą radia, środków optycznych lub innych środków elektromagnetycznych;

k) „telekomunikacyjny organ regulacyjny” oznacza organ lub organy, którym Strona powierza regulację sieci i usług telekomunikacyjnych objętych niniejszą sekcją;

l) „usługa telekomunikacyjna” oznacza usługę, która polega całkowicie lub głównie na przesyłaniu i odbiorze sygnałów, w tym sygnałów nadawczych, za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych, w tym tych używanych do nadawania, ale nie jest to usługa polegająca na zapewnianiu lub sprawowaniu kontroli redakcyjnej nad treścią przesyłaną za pośrednictwem sieci i usług telekomunikacyjnych;

m) „usługa powszechna” oznacza minimalny zestaw usług o określonej jakości, który musi być udostępniony wszystkim użytkownikom lub grupie użytkowników na terytorium Strony lub w jej części, niezależnie od ich lokalizacji geograficznej oraz po przystępnej cenie, oraz

n) „użytkownik” oznacza każdą osobę korzystającą z publicznych usług telekomunikacyjnych.

ARTYKUŁ 216

Telekomunikacyjny organ regulacyjny

1. Każda ze Stron ustanawia lub utrzymuje telekomunikacyjny organ regulacyjny, który:

a) jest niezależny pod względem prawnym i funkcjonalnym od jakiegokolwiek dostawcy sieci telekomunikacyjnych, usług telekomunikacyjnych lub sprzętu telekomunikacyjnego;

b) stosuje procedury i wydaje decyzje, które są bezstronne w odniesieniu do wszystkich uczestników rynku;

c) działa niezależnie i nie zwraca się o instrukcje do żadnego innego organu ani nie przyjmuje od niego instrukcji w związku z wykonywaniem zadań powierzonych mu na mocy prawa w celu egzekwowania obowiązków określonych w art. 218 do 220, 222 i 223;

d) posiada uprawnienia regulacyjne, a także odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie do wykonywania tych zadań;

e) jest uprawniony do zapewnienia, aby dostawcy sieci lub usług telekomunikacyjnych przekazywali mu, bezzwłocznie na jego żądanie, wszystkie informacje, w tym informacje finansowe, które są niezbędne do wykonywania tych zadań

f) traktuje wszystkie informacje, o które wystąpiono, otrzymane na podstawie wniosku na podstawie lit. e), zgodnie z wymogami poufności; oraz

g) wykonuje swoje uprawnienia w sposób przejrzysty i w odpowiednim czasie.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby zadania telekomunikacyjnego organu regulacyjnego były podawane do wiadomości publicznej w łatwo dostępny i zrozumiały sposób, zwłaszcza gdy takie zadania są powierzone większej liczbie organów.

3. Strona, która zachowuje własność lub kontrolę nad dostawcami sieci lub usług telekomunikacyjnych, dąży do zapewnienia skutecznego, strukturalnego rozdziału funkcji regulacyjnej od działań związanych z własnością lub kontrolą.

4. Każda ze Stron zapewnia, aby użytkownik lub dostawca sieci lub usług telekomunikacyjnych, na które ma wpływ decyzja telekomunikacyjnego organu regulacyjnego, miał prawo do odwołania się do organu odwoławczego, który jest niezależny zarówno od organu regulacyjnego, jak i innych zainteresowanych stron. Do czasu rozpatrzenia odwołania decyzja pozostaje w mocy, chyba że przyznane zostaną środki tymczasowe zgodnie z prawem Strony.

ARTYKUŁ 217

Zezwolenie na udostępnianie sieci telekomunikacyjnych lub świadczenie usług telekomunikacyjnych

1. Jeżeli Strona wymaga zezwolenia na udostępnianie sieci telekomunikacyjnych lub świadczenie usług telekomunikacyjnych, udostępnia publicznie informacje na temat rodzajów usług wymagających zezwolenia, wraz ze wszystkimi kryteriami udzielania zezwoleń, mającymi zastosowanie procedurami oraz warunkami na ogół związanymi z odpowiednim zezwoleniem.

2. Jeżeli Strona wymaga formalnej decyzji o udzieleniu zezwolenia, określa rozsądny termin, w jakim zwykle podejmowana jest taka decyzja, oraz informuje o tym w przejrzysty sposób. Strona podejmuje starania na rzecz zapewnienia, aby decyzję podejmowano w określonym terminie.

3. Wszelkie kryteria dotyczące zezwolenia oraz mające zastosowanie procedury muszą być obiektywne, przejrzyste, niedyskryminujące i proporcjonalne. Wszelkie obowiązki i warunki nakładane w związku z udzieleniem zezwolenia lub powiązane z zezwoleniem muszą być przejrzyste, niedyskryminujące, proporcjonalne oraz związane ze świadczoną usługą.

4. Każda ze Stron zapewnia, aby wnioskodawca otrzymał na piśmie uzasadnienie odmowy lub cofnięcia zezwolenia lub nałożenia warunków specyficznych dla dostawcy. W takich przypadkach wnioskodawca ma prawo odwołania się do organu odwoławczego.

5. Opłaty administracyjne nakładane na dostawców muszą być rozsądne, przejrzyste i niedyskryminujące.

ARTYKUŁ 218

Wzajemne połączenie

Każda ze Stron zapewnia, aby dostawca publicznych sieci lub usług telekomunikacyjnych miał prawo, a w przypadku żądania ze strony innego dostawcy publicznych sieci lub usług telekomunikacyjnych – obowiązek, negocjowania wzajemnych połączeń w celu udostępniania publicznych sieci lub usług telekomunikacyjnych.

ARTYKUŁ 219

Dostęp i korzystanie

1. Każda ze Stron zapewnia, aby każdemu przedsiębiorstwu ustanowionemu przez osobę prawną drugiej Strony lub usługodawcy drugiej Strony przyznawano dostęp do publicznych sieci lub usług telekomunikacyjnych oraz umożliwiono korzystanie z nich, na rozsądnych i niedyskryminujących ([38]) warunkach. Obowiązek ten stosuje się, między innymi, do postanowień ust. 2–5.

2. Każda ze Stron zapewnia przedsiębiorstwom ustanowionym przez osoby prawne drugiej Strony lub usługodawcom drugiej Strony dostęp do wszelkich publicznych sieci lub usług telekomunikacyjnych oferowanych na jej terytorium lub poza jego granicami, w tym do prywatnych łączy dzierżawionych, oraz korzystanie z nich, i w tym celu zapewnia, z zastrzeżeniem ust. 5, aby takim przedsiębiorstwom i usługodawcom zezwolono:

([38]) Do celów niniejszego artykułu „niedyskryminujący” oznacza klauzulę najwyższego uprzywilejowania i traktowanie narodowe w rozumieniu art. 194, a także warunki nie mniej korzystne niż warunki przyznane jakiemukolwiek innemu użytkownikowi podobnych publicznych sieci telekomunikacyjnych lub publicznych usług telekomunikacyjnych w podobnych sytuacjach.

a) na zakup lub dzierżawę i przyłączenie terminala lub innego sprzętu, który łączy się z siecią i który jest niezbędny do prowadzenia ich działalności;

b) na podłączanie łączy prywatnie dzierżawionych lub stanowiących własność prywatną do publicznych sieci telekomunikacyjnych lub do łączy dzierżawionych lub należących do innego przedsiębiorstwa lub usługodawcy oraz

c) na korzystanie z wybranych przez siebie protokołów operacyjnych w ramach ich działalności, innych niż konieczne, aby zapewnić powszechną dostępność usług telekomunikacyjnych.

3. Każda ze Stron zapewnia, aby przedsiębiorstwa ustanowione przez osoby prawne drugiej Strony lub usługodawcy drugiej Strony mogli korzystać z publicznych sieci i usług telekomunikacyjnych w celu transmisji informacji wewnątrz granic i ponad granicami, w tym do celów komunikacji w ramach przedsiębiorstwa, oraz w celu dostępu do informacji zawartych w bazach danych lub przechowywanych w inny sposób w formie nadającej się do odczytu maszynowego na terytorium którejkolwiek ze Stron.

4. Niezależnie od postanowień ust. 3 Strona może podejmować środki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa i poufności komunikacji, z zastrzeżeniem wymogu, że środki te nie mogą być stosowane w sposób, który stanowiłby ukryte ograniczenie w handlu usługami albo środek arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji, lub też zniweczenia lub naruszenia korzyści wynikających z niniejszego rozdziału.

5. Każda ze Stron zapewnia, aby na dostęp do publicznych sieci telekomunikacyjnych lub usług lub korzystanie z nich nie były nakładane inne warunki niż te, które są niezbędne do:

a) zagwarantowania obowiązków świadczenia usług publicznych przez dostawców publicznych sieci telekomunikacyjnych lub publicznych usług telekomunikacyjnych, w szczególności ich zdolności do udostępnienia swoich usług na rzecz ogółu społeczeństwa, lub

b) ochrony integralności technicznej publicznych sieci telekomunikacyjnych lub publicznych usług telekomunikacyjnych.

6. Niniejszy artykuł zaczyna obowiązywać po upływie pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy albo od dnia przystąpienia Republiki Uzbekistanu do WTO, w zależności od tego, które z tych wydarzeń nastąpi wcześniej.

ARTYKUŁ 220

Rozstrzyganie sporów w zakresie telekomunikacji

1. Każda ze Stron zapewnia, aby w przypadku powstania sporu między dostawcami publicznych sieci lub usług telekomunikacyjnych w związku z prawami i obowiązkami wynikającymi z niniejszej sekcji oraz na wniosek strony uczestniczącej w sporze, telekomunikacyjny organ regulacyjny wydał wiążącą decyzję w rozsądnych ramach czasowych w celu rozstrzygnięcia sporu.

2. Decyzja telekomunikacyjnego organu regulacyjnego jest podawana do wiadomości publicznej, z uwzględnieniem wymogów tajemnicy handlowej. Zainteresowane strony otrzymują pełne uzasadnienie decyzji i przysługuje im prawo do odwołania, o którym mowa w art. 217 ust. 4.

3. Procedura, o której mowa w ust. 1 i 2, nie uniemożliwia zainteresowanej stronie wniesienia sprawy do organu sądowego.

ARTYKUŁ 221

Środki ochronne w zakresie konkurencyjności stosowane wobec głównych dostawców

Każda ze Stron wprowadza lub utrzymuje właściwe środki do celów zapobiegania sytuacjom, w których dostawcy sieci lub usług telekomunikacyjnych, którzy pojedynczo lub wspólnie są głównymi dostawcami, rozpoczynają lub kontynuują stosowanie praktyk antykonkurencyjnych. Wspomniane praktyki antykonkurencyjne obejmują w szczególności:

a) uczestniczenie w antykonkurencyjnym subsydiowaniu skrośnym;

b) wykorzystywanie informacji uzyskanych od konkurentów w antykonkurencyjnych celach; oraz

c) nieudostępnianie w odpowiednim czasie innym usługodawcom informacji technicznych dotyczących infrastruktury podstawowej oraz informacji istotnych z handlowego punktu widzenia niezbędnych do świadczenia przez nich usług.

ARTYKUŁ 222

Wzajemne połączenia z głównymi dostawcami

1. Każda ze Stron zapewnia, aby główni dostawcy publicznych sieci lub usług telekomunikacyjnych zapewniali wzajemne połączenia w każdym technicznie dostępnym punkcie sieci. Takie wzajemne połączenia zapewnia się:

a) na niedyskryminujących warunkach, dotyczących między innymi stawek, norm technicznych, specyfikacji technicznych, jakości i konserwacji, oraz przy zachowaniu jakości nie mniejszej niż w przypadku podobnych usług własnych takiego głównego dostawcy lub podobnych usług jego spółek zależnych lub podmiotów stowarzyszonych;

b) w odpowiednim czasie, na warunkach między innymi dotyczących stawek, norm technicznych, specyfikacji technicznych, jakości i konserwacji, które są przejrzyste, rozsądne, uwzględniają wykonalność ekonomiczną oraz są w wystarczającym stopniu wyodrębnione, tak aby usługodawca nie musiał płacić za elementy sieci lub za infrastrukturę, których nie potrzebuje do świadczenia usługi; oraz

c) na żądanie, w punktach innych niż punkty zakończenia sieci oferowane większości użytkowników, z zastrzeżeniem opłat odzwierciedlających koszty budowy niezbędnej dodatkowej infrastruktury.

2. Procedury mające zastosowanie do wzajemnych połączeń z głównymi dostawcami podaje się do wiadomości publicznej.

3. Główni dostawcy podają do wiadomości publicznej swoje umowy o wzajemnych połączeniach albo swoje ramowe oferty dotyczące wzajemnych połączeń, w zależności od przypadku.

ARTYKUŁ 223

Dostęp do infrastruktury podstawowej głównych dostawców

1. Każda ze Stron zapewnia, aby główni dostawcy na jej terytorium udostępniali swoją infrastrukturę podstawową dostawcom publicznych sieci lub usług telekomunikacyjnych na rozsądnych, przejrzystych i niedyskryminujących warunkach w celu świadczenia publicznych usług telekomunikacyjnych, gdy jest to konieczne do osiągnięcia skutecznej konkurencji.

2. W przypadku gdy do zapewnienia zgodności z ust. 1 wymagana jest decyzja telekomunikacyjnego organu regulacyjnego:

a) decyzja taka musi być uzasadniona na podstawie ustalonych faktów i oceny rynku przeprowadzonej przez telekomunikacyjny organ regulacyjny;

b) telekomunikacyjny organ regulacyjny jest uprawniony do:

(i) wskazania infrastruktury podstawowej, która musi być udostępniona przez głównego dostawcę, oraz

(ii) zażądania od głównego dostawcy, aby oferował uwolniony dostęp do jego elementów sieci, które stanowią infrastrukturę podstawową.

ARTYKUŁ 224

Ograniczone zasoby

1. Każda ze Stron zapewnia, aby przydział i przyznawanie praw użytkowania ograniczonych zasobów, w tym widma radiowego, numerów i służebności przesyłu, odbywały się w sposób otwarty, obiektywny, terminowy, przejrzysty, niedyskryminujący i proporcjonalny oraz w ramach realizacji celów leżących w interesie ogólnym. Procedury oraz warunki i obowiązki związane z prawami użytkowania muszą opierać się na obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminujących i proporcjonalnych kryteriach.

2. Aktualne użytkowanie przyznanych pasm częstotliwości jest podawane do wiadomości publicznej, lecz aby nie była wymagana szczegółowa identyfikacja widma radiowego przyznanego na określone potrzeby władz publicznych.

ARTYKUŁ 225

Usługa powszechna

1. Każda ze Stron ma prawo do określenia rodzaju obowiązku świadczenia usługi powszechnej, który chce utrzymać, oraz do decydowania o jego zakresie i realizacji.

2. Każda ze Stron nakłada obowiązek świadczenia usługi powszechnej w sposób przejrzysty, obiektywny i niedyskryminujący, który jest neutralny w odniesieniu do konkurencji i nie bardziej obciążający niż jest to konieczne dla rodzaju usługi powszechnej określonego przez Stronę.

3. Gdy Strona zdecyduje się wyznaczyć dostawcę usługi powszechnej, zapewnia by procedury wyznaczania dostawców usługi powszechnej były otwarte dla wszystkich dostawców publicznych sieci lub usług telekomunikacyjnych. Wyznaczanie odbywa się za pomocą wydajnego, przejrzystego i niedyskryminującego mechanizmu.

4. Gdy Strona zadecyduje o przyznaniu rekompensaty dostawcom usługi powszechnej, Strona ta zapewnia, aby taka rekompensata nie przekroczyła kosztów netto spowodowanych obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej.

ARTYKUŁ 226

Poufność informacji

1. Każda ze Stron zapewnia, aby dostawcy nabywający w trakcie negocjowania uzgodnień zgodnie z art. 219, 220, 223 i 224 informacje od innego dostawcy mogli wykorzystać takie informacje wyłącznie do celów, w których zostały one przekazane, i zawsze z poszanowaniem poufności przekazywanej lub przechowywanej informacji.

2. Każda ze Stron zapewnia poufność komunikacji i związanych z nią danych o ruchu przesyłanych w ramach korzystania z publicznych sieci lub usług telekomunikacyjnych, z zastrzeżeniem wymogu, że środki stosowane w tym celu nie stanowią środka arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia w handlu usługami.

PODSEKCJA D

USŁUGI FINANSOWE

ARTYKUŁ 227

Zakres stosowania

1. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do środków mających wpływ na świadczenie usług finansowych, w odniesieniu do których zobowiązania są wymienione w załączniku 12-A do niniejszej Umowy, w wykazach szczegółowych zobowiązań Unii Europejskiej w ramach GATS oraz w załącznikach 12-B, 12-C i 12-D do niniejszej Umowy.

2. Do celów niniejszej sekcji „działalność prowadzona lub usługi świadczone w związku z wykonywaniem władzy publicznej", o których mowa w art. 189 lit. b), oznaczają:

a) działalność prowadzoną przez bank centralny lub organ kształtujący politykę pieniężną lub przez jakikolwiek inny podmiot publiczny w ramach realizacji polityki pieniężnej lub kursowej;

b) działalność stanowiącą część ustawowego systemu zabezpieczenia społecznego lub powszechnego programu emerytalnego; oraz

c) inną działalność prowadzoną przez podmiot publiczny na rachunek, z gwarancją lub przy wykorzystaniu zasobów finansowych Strony lub jej podmiotów publicznych.

3. Na potrzeby stosowania art. 189 ust. q): jeżeli Strona zezwala na prowadzenie którejkolwiek z działalności, o których mowa w ust. 2 lit. b) lub c) niniejszego artykułu, przez swoich własnych usługodawców finansowych w konkurencji z podmiotem publicznym lub usługodawcą finansowym, pojęcie „usługa" obejmuje taką działalność.

4. Art. 189 lit. b) nie ma zastosowania do usług objętych niniejszą sekcją.

ARTYKUŁ 228

Definicje

Do celów niniejszego tytułu:

a) „usługa finansowa" oznacza dowolną usługę o charakterze finansowym oferowaną przez usługodawcę finansowego Strony i obejmuje następujące rodzaje działalności:

(i) usługi ubezpieczeniowe oraz związane z ubezpieczeniami;

A) ubezpieczenia bezpośrednie (w tym koasekuracja):

1) na życie;

2) inne niż na życie;

B) reasekuracja i retrocesja;

C) pośrednictwo ubezpieczeniowe, takie jak usługi brokerskie i agencyjne; oraz

D) usługi pomocnicze związane z ubezpieczeniami, takie jak doradztwo ubezpieczeniowe, usługi aktuarialne, ocena ryzyka oraz likwidacja szkód;

(ii) usługi bankowe i pozostałe usługi finansowe (z wyłączeniem ubezpieczeń):

A) przyjmowanie depozytów i innych funduszy zwrotnych od ludności;

B) udzielanie wszelkiego rodzaju pożyczek i kredytów, w tym kredytów konsumenckich i kredytów hipotecznych, faktoring oraz finansowanie transakcji handlowych;

C) leasing finansowy;

D) wszelkie usługi w zakresie płatności i transferu środków pieniężnych, w tym karty kredytowe, debetowe, czeki podróżne oraz czeki bankierskie;

E) gwarancje i zobowiązania;

F) transakcje z użyciem środków własnych lub na rzecz klientów, dokonywane na giełdzie, na rynku pozagiełdowym lub w inny sposób, których przedmiotem są:

1) instrumenty rynku pieniężnego (w tym czeki, weksle, certyfikaty depozytowe);

2) waluty obce;

3) instrumenty pochodne, w tym między innymi kontrakty terminowe typu future i opcje;

4) instrumenty pochodne stóp procentowych i kursu walutowego, w tym produkty takie jak swapy i kontrakty terminowe na stopę procentową;

5) zbywalne papiery wartościowe;

6) inne instrumenty zbywalne i aktywa finansowe, w tym kruszce;

G) udział w emisji wszelkiego rodzaju papierów wartościowych, w tym w gwarantowaniu i inwestycjach (publicznych czy prywatnych) w charakterze agenta oraz świadczenie usług z tym związanych;

H) pośrednictwo na rynku pieniężnym;

I) zarządzanie aktywami, takie jak zarządzanie płynnością lub portfelem aktywów, wszelkie formy zarządzania inwestycjami zbiorowymi, zarządzanie funduszami emerytalnymi, usługi w zakresie przechowywania, deponowania i powiernictwa;

J) usługi rozliczeniowe i rozrachunkowe dotyczące aktywów finansowych, w tym papierów wartościowych, instrumentów pochodnych oraz innych instrumentów zbywalnych;

K) dostarczanie i przekazywanie informacji finansowych, przetwarzanie danych finansowych oraz dostarczanie związanego z nimi oprogramowania; oraz

L) doradztwo, pośrednictwo i inne pomocnicze usługi finansowe w zakresie wszystkich rodzajów działalności wymienionych w lit. A)–K), w tym informacje kredytowe i analizy kredytowe, badania i doradztwo w zakresie inwestycji i portfeli inwestycyjnych, doradztwo w zakresie przejęć oraz restrukturyzacji i strategii przedsiębiorstw;

b) „usługodawca finansowy" oznacza każdą osobę Strony, która zamierza świadczyć lub świadczy usługi finansowe, niebędącą podmiotem publicznym;

c) „podmiot publiczny" oznacza:

(i) władze publiczne, bank centralny lub organ kształtujący politykę pieniężną Strony lub jakikolwiek podmiot będący własnością Strony lub przez nią kontrolowany, który zajmuje się głównie wykonywaniem funkcji publicznych lub działań do celów publicznych, z wyłączeniem podmiotów zajmujących się głównie świadczeniem usług finansowych na warunkach komercyjnych; lub

(ii) podmiot prywatny realizujący zadania wykonywane zwykle przez bank centralny lub organ kształtujący politykę pieniężną, w ramach wykonywania tych zadań;

d) „organizacja samoregulacyjna" oznacza organ pozarządowy, w tym giełdy lub rynki, na których prowadzony jest obrót papierami wartościowymi lub kontraktami terminowymi typu futures, inną organizację lub stowarzyszenie, które wykonują uprawnienia regulacyjne lub nadzorcze wobec usługodawców finansowych na podstawie ustawy lub delegowania kompetencji, w stosownych przypadkach, przez władze lub organy administracji centralnej, regionalnej lub lokalnej.

ARTYKUŁ 229

Wyłączenie ze względów ostrożnościowych

1. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie uniemożliwia Stronie przyjęcia lub utrzymywania środków ze względów ostrożnościowych, takich jak:

a) ochrona inwestorów, deponentów, ubezpieczonych lub osób, względem których usługodawca finansowy ma obowiązek powierniczy;

b) zapewnienie integralności i stabilności systemu finansowego Strony.

2. W przypadku gdy środki te nie są zgodne z niniejszą Umową, nie mogą one być wykorzystywane jako środki unikania zobowiązań lub obowiązków Strony wynikających z niniejszej Umowy.

3. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako nakładające na Stronę obowiązek ujawnienia informacji odnoszących się do interesów i rachunków indywidualnych konsumentów ani jakiejkolwiek informacji poufnej lub informacji zastrzeżonej będącej w posiadaniu podmiotów publicznych.

ARTYKUŁ 230

Normy międzynarodowe

Strony dokładają wszelkich starań, aby zapewnić wdrożenie i stosowanie na ich terytorium norm uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym w zakresie regulacji i nadzoru, zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz przeciwdziałania uchylaniu się od opodatkowania i unikania opodatkowania w sektorze usług finansowych. Takimi uzgodnionymi na poziomie międzynarodowym normami są między innymi normy przyjęte przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, w szczególności jego „Podstawowe zasady skutecznego nadzoru bankowego", Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego, w szczególności jego „Podstawowe zasady ubezpieczeń", Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO), w szczególności jej „Cele i zasady regulacji papierów wartościowych", FATF oraz Światowe Forum Przejrzystości i Wymiany Informacji do Celów Podatkowych OECD.

ARTYKUŁ 231

Organizacje samoregulacyjne

W przypadku gdy Strona wymaga członkostwa lub uczestnictwa w organie samoregulacyjnym lub dostępu do organu samoregulacyjnego od usługodawców finansowych drugiej Strony, aby mogli świadczyć usługi finansowe na terytorium pierwszej Strony, dana Strona zapewnia przestrzeganie przez ten organ samoregulacyjny obowiązków określonych w art. 194.

ARTYKUŁ 232

Systemy rozliczeń i płatności

Każda ze Stron przyznaje usługodawcom finansowym drugiej Strony mającym siedzibę na jej terytorium dostęp do systemów płatności i rozliczeń obsługiwanych przez podmioty publiczne oraz do możliwości związanych z urzędową konsolidacją długu i refinansowaniem dostępnych w ramach zwykłego prowadzenia działalności, zgodnie z warunkami traktowania narodowego. Niniejszy artykuł nie przyznaje dostępu do narzędzi kredytodawcy ostatniego stopnia danej Strony.

PODSEKCJA E

USŁUGI MIĘDZYNARODOWEGO TRANSPORTU MORSKIEGO

ARTYKUŁ 233

Zakres i obowiązki

1. Niniejszy artykuł określa zasady dotyczące liberalizacji usług międzynarodowego transportu morskiego.

2. Do celów niniejszej sekcji „międzynarodowy transport morski" obejmuje transport „od drzwi do drzwi" oraz transport multimodalny, wykorzystujący do transportu towarów więcej niż jeden rodzaj środków transportu, obejmujący odcinek morski, odbywający się w ramach jednolitego dokumentu przewozowego i obejmujący prawo do bezpośredniego zawierania umów przez podmioty świadczące usługi międzynarodowego transportu morskiego z podmiotami świadczącymi usługi transportowe innego rodzaju.

3. W odniesieniu do działalności, o której mowa w ust. 4, podejmowanej przez agencje żeglugi morskiej w celu świadczenia usług na rzecz międzynarodowego transportu morskiego, każda ze Stron zezwala osobom prawnym drugiej Strony na posiadanie na jej terytorium przedsiębiorstwa w postaci jednostek zależnych lub oddziałów, na warunkach prowadzenia przedsiębiorstwa i działalności nie mniej korzystnych niż te przyznane własnym osobom prawnym albo jednostkom zależnym lub oddziałom jakiegokolwiek państwa trzeciego, w zależności od tego, które są korzystniejsze.

4. Do działalności objętej ust. 3 należą:

a) handel i sprzedaż usług transportu morskiego oraz związanych z nimi usług poprzez bezpośredni kontakt z klientami, od wyceny do fakturowania;

b) nabywanie i odsprzedaż wszelkich usług transportowych i związanych z nimi usług, w tym usług transportu jakimkolwiek środkiem śródlądowym, niezbędnych dla dostawy usługi intermodalnej;

c) przygotowanie dokumentacji dotyczącej transportu, dokumentów celnych lub innych dokumentów odnoszących się do pochodzenia i charakteru towarów transportowanych;

d) udzielanie informacji handlowych za pomocą wszelkich środków, w tym poprzez skomputeryzowane systemy informacyjne i w drodze elektronicznej wymiany danych, przy uwzględnieniu ewentualnych ograniczeń w sektorze telekomunikacyjnym nie mających charakteru dyskryminującego;

e) dokonywanie jakiegokolwiek uzgodnienia handlowego z innymi agencjami żeglugi morskiej; oraz

f) działanie w imieniu osób prawnych przy, w razie potrzeby, między innymi organizacji zawinięcia statku do portu lub przejęcia ładunków.

5. Mając na uwadze obecny poziom liberalizacji międzynarodowego transportu morskiego między Stronami, każda ze Stron:

a) skutecznie stosuje zasadę nieograniczonego dostępu do międzynarodowych rynków i handlu na zasadach komercyjnych i niedyskryminujących; oraz

b) przyznaje statkom pływającym pod banderą drugiej Strony lub obsługiwanym przez usługodawców pochodzących z drugiej Strony traktowanie nie mniej korzystne niż traktowanie przyznane jej własnym statkom lub statkom jakiegokolwiek państwa trzeciego, zależnie od tego, które jest korzystniejsze, w zakresie między innymi dostępu do portów, korzystania z infrastruktury i usług portowych oraz korzystania z morskich usług pomocniczych, a także w zakresie związanych z tym prowizji i opłat, infrastruktury celnej oraz wyznaczania miejsca do cumowania statku w porcie oraz sprzętu do załadunku i rozładunku.

6. Stosując zasady określone w niniejszym artykule Strony:

a) nie wprowadzają uzgodnień dotyczących dzielenia ładunku w przyszłych umowach z państwami trzecimi dotyczących usług międzynarodowego transportu morskiego, w tym handlu towarami masowymi w postaci płynnej i stałej i ładunków przewożonych liniowcami, oraz wypowiadają w rozsądnym terminie takie uzgodnienia w przypadkach, gdy zostały już one zawarte we wcześniejszych umowach; oraz

b) znoszą wszelkie jednostronne środki oraz przeszkody administracyjne, techniczne i inne, które mogłyby stanowić ukryte ograniczenie lub mieć dyskryminujący skutek w stosunku do swobodnego świadczenia usług w międzynarodowym transporcie morskim, oraz wstrzymują się od wprowadzania takich środków i przeszkód.

7. Każda ze Stron udostępnia podmiotom drugiej Strony świadczącym usługi międzynarodowego transportu morskiego, na rozsądnych i niedyskryminujących warunkach, następujące usługi w porcie: pilotaż, holowanie i pomoc holowniczą, zaopatrzenie, uzupełnianie paliwa i wody, odbiór odpadów i utylizację wody balastowej, usługi kapitanatu portu, pomoc nawigacyjną, usługi naprawcze w przypadku nagłych awarii, kotwiczenie, cumowanie i usługi związane z cumowaniem, jak również usługi operacyjne na nabrzeżu niezbędne dla funkcjonowania statku, włączając w to usługi komunikacyjne, dostawę wody i energii elektrycznej.

ROZDZIAŁ 13

PRZEPŁYWY KAPITAŁU, PŁATNOŚCI I TRANSFERY ORAZ ŚRODKI OCHRONNE

ARTYKUŁ 234

Saldo obrotów bieżących i przepływy kapitału

1. Bez uszczerbku dla innych postanowień niniejszej Umowy każda ze Stron zezwala, w walucie w pełni wymienialnej ([39]) oraz zgodnie z postanowieniami Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym przyjętej na konferencji monetarno-finansowej Narodów Zjednoczonych w dniu 22 lipca 1944 r., na dokonywanie – w stosownych przypadkach – wszelkich płatności i transferów w odniesieniu do transakcji na rachunku bieżącym bilansu płatniczego objętych zakresem stosowania niniejszej Umowy.

([39]) Do celów niniejszego rozdziału „waluta w pełni wymienialna" oznacza walutę, którą można swobodnie wymieniać na inne waluty znajdujące się w szerokim obrocie na międzynarodowych rynkach walutowych i powszechnie stosowane w transakcjach międzynarodowych. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że waluty znajdujące się w szerokim obrocie na międzynarodowych rynkach walutowych i powszechnie stosowane w transakcjach międzynarodowych obejmują waluty swobodnie wymienialne określone przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy zgodnie z postanowieniami Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym.

2. Bez uszczerbku dla innych postanowień niniejszej Umowy, każda ze Stron zezwala, w odniesieniu do transakcji na rachunku kapitałowym i finansowym bilansu płatniczego, na swobodny przepływ kapitału związany z inwestycjami bezpośrednimi dokonywanymi zgodnie z prawem właściwym na jej terytorium oraz z postanowieniami rozdziału 12, łącznie z likwidacją lub repatriacją tych inwestycji oraz ewentualnego wynikającego z nich zysku.

3. Bez uszczerbku dla innych postanowień niniejszej Umowy Strona nie może wprowadzać żadnych nowych ograniczeń dewizowych w zakresie przepływu kapitału ani płatności bieżących z nim związanych między rezydentami Unii Europejskiej i Republiki Uzbekistanu ani nadawać istniejącym regulacjom bardziej restrykcyjnego charakteru.

4. Strony prowadzą wzajemne konsultacje, aby ułatwić przepływ kapitału pomiędzy nimi w celu wspierania handlu i inwestycji.

ARTYKUŁ 235

Stosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących przepływów kapitału, płatności i transferów

1. Art. 234 ust. 1, 2 i 3 nie mogą być interpretowane jako uniemożliwiające Stronie stosowanie jej przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących:

a) upadłości, niewypłacalności lub ochrony praw wierzycieli;

b) emisji, obrotu lub dokonywania transakcji na papierach wartościowych, kontraktach terminowych typu future, opcjach i innych instrumentach finansowych;

c) sprawozdawczości finansowej lub przechowywania zapisów dotyczących przepływów kapitału, płatności lub transferów, w przypadku gdy jest to konieczne do wspierania organów ścigania lub finansowych organów regulacyjnych;

d) czynów zabronionych, praktyk podstępnych lub oszukańczych;

e) zapewnienia zgodności z postanowieniami lub wyrokami wydanymi w postępowaniach administracyjnych lub sądowych; lub

f) systemów zabezpieczenia społecznego, publicznych systemów emerytalnych lub obowiązkowych programów oszczędnościowych.

2. Przepisy ustawowe i wykonawcze, o których mowa w ust. 1, nie mogą być stosowane w sposób arbitralny ani dyskryminujący, ani w inny sposób stanowić ukrytego ograniczenia w przepływie kapitału, płatnościach lub transferach.

ARTYKUŁ 236

Tymczasowe środki ochronne

1. W wyjątkowych okolicznościach poważnych trudności w funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej Unii Europejskiej lub groźby ich wystąpienia, lub poważnych trudności w funkcjonowaniu polityki pieniężnej lub kursowej, lub groźby ich wystąpienia, w przypadku państw członkowskich nienależących do strefy euro i Republiki Uzbekistanu, odpowiednio Unia Europejska, jej państwa członkowskie lub Republika Uzbekistanu mogą przyjąć lub utrzymać środki ochronne w odniesieniu do przepływu kapitału, płatności lub transferów na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, ogranicza się do tego, co absolutnie niezbędne.

ARTYKUŁ 237

Ograniczenia w przypadku trudności w zakresie bilansu płatniczego i trudności z finansowaniem zewnętrznym

1. Strona, która napotyka poważne trudności w zakresie bilansu płatniczego lub finansów zagranicznych lub gdy zaistnieje groźba ich wystąpienia, może przyjąć lub utrzymać środki ograniczające w odniesieniu do przepływów kapitału, płatności lub transferów ([40]).

2. Środki, o których mowa w ust. 1:

a) muszą być zgodne, w stosownych przypadkach, z postanowieniami Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym;

b) nie mogą wykraczać poza zakres niezbędny do zaradzenia okolicznościom opisanym w ust. 1;

c) mają charakter tymczasowy i są, w miarę poprawy sytuacji określonej w ust. 1, stopniowo usuwane;

d) nie mogą prowadzić do niepotrzebnych szkód dla handlowych, gospodarczych lub finansowych interesów drugiej Strony;

e) są niedyskryminujące w porównaniu z państwami trzecimi w podobnej sytuacji.

3. W przypadku handlu towarami każda ze Stron może przyjąć środki ograniczające w celu zabezpieczenia jej pozycji w zakresie finansów zagranicznych lub jej bilansu płatniczego. Środki takie muszą być zgodne z postanowieniami GATT 1994 oraz Uzgodnienia w sprawie postanowień dotyczących bilansu płatniczego w Układzie ogólnym w sprawie taryf celnych i handlu 1994.

4. W przypadku handlu usługami każda ze Stron może przyjąć środki ograniczające w celu zabezpieczenia jej pozycji w zakresie finansów zagranicznych lub jej bilansu płatniczego. Środki takie muszą być zgodne z art. XII GATS.

5. Strona utrzymująca lub przyjmująca środki, o których mowa w ust. 1 i 2, niezwłocznie powiadamia o nich drugą Stronę.

6. W przypadku przyjęcia lub utrzymywania ograniczeń zgodnie z niniejszym artykułem Strony niezwłocznie odbywają konsultacje w ramach Komitetu Współpracy, chyba że konsultacje odbywają się na innych forach. W ramach konsultacji dokonuje się oceny trudności w zakresie bilansu płatniczego lub finansów zagranicznych, które doprowadziły do przyjęcia odnośnych środków, uwzględniając między innymi czynniki takie, jak:

a) istota i zakres trudności w zakresie bilansu płatniczego i finansów zagranicznych;

b) zewnętrzne warunki gospodarcze i handlowe; oraz

c) ewentualne dostępne alternatywne środki naprawcze.

7. Konsultacje, o których mowa w ust. 6, dotyczą zgodności wszelkich środków ograniczających z postanowieniami ust. 1 i 2. Przyjmuje się wszelkie dostępne odpowiednie ustalenia statystyczne i faktyczne przedstawione przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy, a we wnioskach uwzględnia się dokonaną przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy ocenę bilansu płatniczego i sytuacji w zakresie finansów zagranicznych danej Strony.

([40]) W przypadku Unii Europejskiej środki takie może wprowadzić jedno z państw członkowskich Unii Europejskiej w sytuacjach innych niż te, o których mowa w art. 236, wpływających na gospodarkę tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że poważne trudności w zakresie bilansu płatniczego lub finansów zagranicznych, lub groźba ich wystąpienia, mogą być spowodowane między innymi poważnymi problemami związanymi z polityką pieniężną lub kursową, lub groźbą takich trudności.

ROZDZIAŁ 14

ROZSTRZYGANIE SPORÓW

SEKCJA 1

CEL I ZAKRES STOSOWANIA

ARTYKUŁ 238

Cel

Celem niniejszego rozdziału jest ustanowienie skutecznego i sprawnego mechanizmu służącego unikaniu i rozstrzyganiu wszelkich sporów między Stronami dotyczących wykładni i stosowania niniejszego tytułu, w celu osiągnięcia, tam gdzie jest to możliwe, wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

ARTYKUŁ 239

Zakres stosowania

O ile niniejsza Umowa nie stanowi inaczej, niniejszy rozdział ma zastosowanie do każdego sporu między Stronami dotyczącego wykładni lub stosowania postanowień niniejszego tytułu (zwanych dalej „postanowieniami niniejszego tytułu").

SEKCJA 2

KONSULTACJE

ARTYKUŁ 240

Konsultacje

1. Strony podejmują starania, aby rozstrzygać wszelkie spory, o których mowa w art. 239, podejmując konsultacje w dobrej wierze w celu wypracowania wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

2. Strona występuje o przeprowadzenie konsultacji, poprzez doręczony drugiej Stronie pisemny wniosek określający środek, którego dotyczy spór, oraz postanowienia niniejszego tytułu, które uważa za mające zastosowanie.

3. Strona, do której taki wniosek o przeprowadzenie konsultacji jest adresowany, udziela odpowiedzi bezzwłocznie, ale nie później niż 10 dni od dnia jego dostarczenia. Konsultacje przeprowadza się nie później niż 30 dni po dniu doręczenia wniosku o przeprowadzenie konsultacji i, o ile Strony nie postanowią inaczej, konsultacje odbywają się na terytorium Strony, do której kierowany jest taki wniosek o przeprowadzenie konsultacji. Konsultacje uznaje się za zakończone w ciągu 30 dni od dnia dostarczenia wniosku, chyba że Strony zgodnie postanowią kontynuować konsultacje.

4. Konsultacje w pilnych kwestiach, w tym dotyczących łatwo psujących się towarów lub sezonowych towarów lub usług, przeprowadza się w ciągu 15 dni po dniu doręczenia wniosku o przeprowadzenie konsultacji. Konsultacje uznaje się za zakończone w terminie tych 15 dni, chyba że Strony postanowią je kontynuować.

5. Podczas konsultacji każda ze Stron przekazuje wystarczające rzeczowe informacje, aby umożliwić pełne zbadanie, w jaki sposób środek, którego dotyczy spór, może wpłynąć na stosowanie niniejszego tytułu. Każda ze Stron podejmuje starania, aby zapewnić udział personelu swoich właściwych organów publicznych posiadającego wiedzę ekspercką w kwestiach będących przedmiotem konsultacji.

6. Konsultacje, w szczególności wszystkie informacje uznane za poufne oraz stanowiska, jakie Strony zajęły podczas konsultacji, są poufne oraz pozostają bez uszczerbku dla praw każdej ze Stron we wszelkich dalszych postępowaniach.

SEKCJA 3

POSTĘPOWANIE PRZED ZESPOŁEM ORZEKAJĄCYM

ARTYKUŁ 241

Wszczęcie postępowania przed zespołem orzekającym

1. Strona, która wniosła o konsultacje zgodnie z art. 240, może zwrócić się z wnioskiem o ustanowienie zespołu orzekającego, jeżeli:

a) Strona, przeciwko której wniesiono skargę, nie odpowie na wniosek w ciągu 10 dni od dnia jego dostarczenia;

b) konsultacje nie odbędą się w terminach określonych w art. 240 ust. 3 lub 4;

c) Strony postanowią nie przeprowadzać konsultacji; lub

d) konsultacje zostały zakończone i nie wypracowano wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

2. Strona występująca z wnioskiem o powołanie zespołu orzekającego (zwana dalej „Stroną skarżącą") czyni to w drodze pisemnego wniosku skierowanego do Strony, co do której istnieje domniemanie, że narusza postanowienia objęte niniejszą Umową (zwanej dalej „Stroną, przeciwko której wniesiono skargę"), oraz, w stosownych przypadkach, do jakiegokolwiek organu zewnętrznego, któremu powierzono zadania zgodnie z ust. 3, (zwanego dalej „wnioskiem o ustanowienie zespołu orzekającego"). We wniosku o ustanowienie zespołu orzekającego Strona skarżąca wskazuje środek, którego dotyczy spór, oraz wyjaśnia, w jaki sposób środek ten narusza odnośne postanowienia, w sposób wystarczająco jasno przedstawiający podstawę prawną skargi.

3. Komitet Współpracy może podjąć decyzję o powierzeniu organowi zewnętrznemu zarządzania procedurami rozstrzygania sporów na podstawie niniejszego rozdziału lub udzielania wsparcia. Decyzja taka zawiera również informacje na temat kosztów powstałych w wyniku takiego powierzenia.

ARTYKUŁ 242

Ustanowienie zespołu orzekającego

1. W skład zespołu orzekającego wchodzi trzech członków.

2. W ciągu 15 dni po dniu doręczenia pisemnego wniosku o ustanowienie zespołu orzekającego Strony konsultują się ze sobą w celu uzgodnienia składu zespołu orzekającego.

3. Jeżeli Strony nie osiągną porozumienia w kwestii składu zespołu orzekającego w terminie przewidzianym w ust. 2 niniejszego artykułu, każda ze Stron powołuje członka zespołu orzekającego ze swojej części listy sporządzonej zgodnie z art. 243 w ciągu pięciu dni po upływie terminu przewidzianego w ust. 2 niniejszego artykułu. Jeżeli Strona nie powoła członka zespołu orzekającego ze swojej części listy w terminie przewidzianym w ust. 3 niniejszego artykułu, współprzewodniczący Komitetu Współpracy ze Strony skarżącej wybiera członka w drodze losowania, w ciągu pięciu dni po upływie terminu przewidzianego w ust. 3 niniejszego artykułu, spośród osób znajdujących się w części listy tej Strony. Współprzewodniczący Komitetu Współpracy reprezentujący Stronę skarżącą może delegować taki wybór członka zespołu orzekającego w drodze losowania.

4. Jeżeli Strony nie osiągną porozumienia w sprawie przewodniczącego zespołu orzekającego w terminie przewidzianym w ust. 2 niniejszego artykułu, współprzewodniczący Komitetu Współpracy ze Strony skarżącej wybiera przewodniczącego zespołu orzekającego w drodze losowania w ciągu pięciu dni po upływie tego terminu z części listy zawierającej kandydatów na przewodniczącego sporządzonej na podstawie art. 243. Współprzewodniczący Komitetu Współpracy ze Strony skarżącej może taki wybór w drodze losowania delegować.

5. Zespół orzekający uznaje się za ustanowiony 15 dni po zaakceptowaniu przez trzech wybranych członków zespołu orzekającego ich powołania zgodnie załącznikiem 14-A, chyba że Strony uzgodnią inaczej. Każda ze Stron bezzwłocznie podaje datę ustanowienia zespołu orzekającego do wiadomości publicznej.

6. Jeżeli którakolwiek z list przewidzianych w art. 243 nie została sporządzona lub nie zawiera wystarczającej liczby nazwisk w momencie, w którym zostaje skierowany wniosek zgodnie z ust. 3 lub 4 niniejszego artykułu, członków zespołu orzekającego wybiera się w drodze losowania spośród osób formalnie zaproponowanych przez jedną Stronę lub obie Strony, zgodnie z załącznikiem 14-A.

ARTYKUŁ 243

Listy członków zespołu orzekającego

1. Nie później niż sześć miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej Umowy Komitet Współpracy ustanawia listę co najmniej 15 osób, które są skłonne i zdolne pełnić funkcję członka zespołu orzekającego. Lista składa się z trzech części:

a) jednej części listy osób sporządzonej na podstawie propozycji Unii Europejskiej;

b) jednej części listy osób sporządzonej na podstawie propozycji Republiki Uzbekistanu; oraz

c) jednej części listy osób niebędących obywatelami którejkolwiek ze Stron i mających pełnić rolę przewodniczącego zespołu orzekającego.

2. Na każdej części listy musi znajdować się co najmniej pięć osób. Komitet Współpracy zapewnia, aby każda lista zawierała zawsze co najmniej taką liczbę osób.

3. Komitet Współpracy może sporządzić dodatkowe listy osób posiadających wiedzę fachową dotyczącą konkretnych sektorów objętych postanowieniami niniejszego tytułu. Z zastrzeżeniem zgody Stron takie dodatkowe listy wykorzystywane są do powoływania składu zespołu orzekającego zgodnie z procedurą określoną w art. 242.

ARTYKUŁ 244

Wymogi dotyczące członków zespołu orzekającego

1. Członek zespołu orzekającego musi:

a) wykazać się wiedzą fachową w dziedzinie prawa, międzynarodowej wymiany handlowej oraz innych kwestii objętych niniejszym tytułem;

b) być niezależny od Stron, niepowiązany z którąkolwiek ze Stron i nie może przyjmować poleceń od którejkolwiek ze Stron;

c) działać w imieniu własnym i nie może przyjmować poleceń od jakiejkolwiek organizacji lub władz publicznych w odniesieniu do kwestii związanych ze sporem; oraz

d) musi przestrzegać załącznika 14-B.

2. Przewodniczący musi mieć doświadczenie w procedurach rozstrzygania sporów.

3. Mając na uwadze przedmiot konkretnego sporu, Strony mogą uzgodnić, że zastosują odstępstwo od wymogów wymienionych w ust. 1 lit. a).

ARTYKUŁ 245

Funkcje zespołu orzekającego

Zespół orzekający:

a) dokonuje obiektywnej oceny kwestii, która została mu przedstawiona, włącznie z obiektywną oceną okoliczności faktycznych, zastosowania oraz zgodności z odnośnymi postanowieniami;

b) zawiera w swoich decyzjach i sprawozdaniach ustalenia faktyczne, informację o zastosowaniu odnośnych postanowień oraz podstawowe uzasadnienie wszelkich formułowanych przez niego ustaleń i wniosków; oraz

c) powinien regularnie konsultować się ze Stronami oraz zapewniać odpowiednie możliwości wypracowania wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

ARTYKUŁ 246

Zakres zadań

1. O ile w ciągu pięciu dni po dniu ustanowienia zespołu orzekającego Strony nie uzgodnią inaczej, zakres zadań zespołu orzekającego obejmuje zbadanie, w świetle odpowiednich postanowień niniejszego tytułu, na które powołują się Strony, kwestii, o której mowa we wniosku o ustanowienie zespołu orzekającego, w celu dokonania ustaleń w sprawie zgodności środka, którego dotyczy spór, z postanowieniami niniejszego tytułu, o których mowa w art. 239, oraz sporządzenia sprawozdania zgodnie z art. 248 i 249.

2. Jeżeli Strony uzgodnią inny zakres zadań niż ten określony w ust. 1, powiadamiają zespół orzekający o uzgodnionym zakresie zadań w terminie, o którym mowa w ust. 1.

ARTYKUŁ 247

Decyzje w nagłych przypadkach

1. Na wniosek Strony zespół orzekający, w ciągu 10 dni po dniu jego ustanowienia, podejmuje decyzję, czy sprawa dotyczy pilnych kwestii.

2. Jeżeli zespół orzekający zadecyduje, że spór dotyczy pilnych kwestii, mające zastosowanie terminy określone w sekcji 3 niniejszego rozdziału, są o połowę krótsze niż określono w tej sekcji, z wyjątkiem terminów, o których mowa w art. 242 i art. 246.

ARTYKUŁ 248

Sprawozdanie wstępne

1. Zespół orzekający przekazuje Stronom sprawozdanie wstępne w terminie 90 dni po dniu ustanowienia zespołu orzekającego. Jeżeli zespół orzekający uzna, że nie zdoła dotrzymać tego terminu, przewodniczący zespołu orzekającego powiadamia o tym Strony na piśmie, podając przyczyny opóźnienia oraz przewidywany termin przekazania sprawozdania wstępnego przez zespół orzekający. Zespół orzekający nie może w żadnym razie przekazać sprawozdania wstępnego później niż 120 dni po dniu ustanowienia zespołu orzekającego.

2. Każda ze Stron może przekazać zespołowi orzekającemu pisemny wniosek o dokonanie przeglądu konkretnych elementów sprawozdania wstępnego w terminie 10 dni po jego przedstawieniu. Strona może przedstawić uwagi do wniosku drugiej Strony w terminie sześciu dni od dnia złożenia wniosku.

3. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2, żadna ze Stron nie złoży pisemnego wniosku o dokonanie przeglądu konkretnych elementów sprawozdania wstępnego, sprawozdanie wstępne staje się sprawozdaniem końcowym.

ARTYKUŁ 249

Sprawozdanie końcowe

1. Zespół orzekający przekazuje Stronom sprawozdanie końcowe w terminie 120 dni po dniu ustanowienia zespołu orzekającego. Jeżeli zespół orzekający uzna, że nie zdoła dotrzymać tego terminu, przewodniczący zespołu orzekającego powiadamia o tym Strony na piśmie, podając przyczyny opóźnienia oraz przewidywany termin przekazania sprawozdania końcowego przez zespół orzekający. Zespół orzekający nie może w żadnym razie przekazać sprawozdania końcowego później niż 150 dni po dniu ustanowienia zespołu orzekającego.

2. Sprawozdanie końcowe zawiera omówienie wszelkich pisemnych wniosków Stron dotyczących sprawozdania wstępnego, o którym mowa art. 248 ust. 1, i wyraźnie odnosi się do uwag Stron.

ARTYKUŁ 250

Środki zapewniania zgodności

1. Jeżeli zespół orzekający stwierdzi, że środek, którego dotyczy spór, nie jest zgodny z postanowieniami objętymi niniejszą Umową, Strona, przeciwko której wniesiono skargę, podejmuje wszelkie środki niezbędne do niezwłocznego zastosowania się do ustaleń i wniosków zawartych w sprawozdaniu końcowym w celu dostosowania się do postanowień objętych niniejszą Umową.

2. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, nie później niż 30 dni po przekazaniu sprawozdania końcowego, przekazuje Stronie skarżącej powiadomienie o środkach, które podjęła lub zamierza podjąć w celu zapewniania zgodności.

ARTYKUŁ 251

Rozsądny termin

1. Jeżeli natychmiastowe zapewnianie zgodności nie jest możliwe, Strona, przeciwko której wniesiono skargę, nie później niż w ciągu 30 dni po dniu przekazania sprawozdania końcowego, przekazuje Stronie skarżącej powiadomienie o rozsądnym terminie, jakiego będzie potrzebować w celu zapewnienia zgodności. Strony dążą do uzgodnienia rozsądnego terminu na zastosowanie się do sprawozdania końcowego.

2. Jeżeli Strony nie uzgodniły rozsądnego terminu, Strona skarżąca może, najwcześniej 20 dni po dniu dostarczenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wystąpić z pisemnym wnioskiem o ustalenie rozsądnego terminu przez zespół orzekający w pierwotnym składzie. Zespół orzekający przekazuje swoją decyzję Stronom w ciągu 20 dni po dniu doręczenia takiego wniosku.

3. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, przekazuje Stronie skarżącej pisemne powiadomienie o swoich postępach w zastosowaniu się do sprawozdania końcowego nie później niż na miesiąc przed upływem tego rozsądnego terminu ustalonego zgodnie z ust. 2.

4. Strony mogą uzgodnić przedłużenie rozsądnego terminu ustanowionego zgodnie z ust. 2.

ARTYKUŁ 252

Kontrola zgodności

1. Nie później niż w dniu upłynięcia rozsądnego terminu, o którym mowa w art. 251, Strona, przeciwko której wniesiono skargę, przekazuje Stronie skarżącej powiadomienie o wszelkich środkach, które podjęła w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego.

2. Jeżeli Strony nie zgadzają się co do istnienia środków wdrożonych w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego lub co do zgodności takich środków z postanowieniami niniejszego tytułu, Strona skarżąca może złożyć do zespołu orzekającego w pierwotnym składzie pisemny wniosek o podjęcie decyzji w tej sprawie. We wniosku określa się każdy środek, którego dotyczy spór, oraz wyjaśnia, w jaki sposób środek ten stanowi naruszenie odnośnych postanowień, w sposób wystarczająco jasno przedstawiający podstawę prawną skargi. Zespół orzekający przekazuje swoją decyzję Stronom w ciągu 46 dni po dniu doręczenia takiego wniosku.

ARTYKUŁ 253

Tymczasowe środki zaradcze

1. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, przedstawia na wniosek Strony skarżącej i po konsultacjach z nią ofertę tymczasowego odszkodowania, jeżeli:

a) Strona, przeciwko której wniesiono skargę, przekaże Stronie skarżącej powiadomienie, że zastosowanie się do sprawozdania końcowego nie jest możliwe; lub

b) Strona, przeciwko której wniesiono skargę, nie przekaże pisemnego powiadomienia o środkach podjętych w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego w terminie, o którym mowa w art. 250, lub przed dniem upływu rozsądnego terminu; lub

c) zespół orzekający stwierdzi, że nie wdrożono żadnych środków w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego lub że wdrożone środki są niezgodne z postanowieniami niniejszego tytułu.

2. Na podstawie jakichkolwiek okoliczności, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), Strona skarżąca może powiadomić pisemnie Stronę, przeciwko której wniesiono skargę, że zamierza zawiesić wypełnianie swoich obowiązków wynikających z odnośnych postanowień, jeżeli:

a) Strona skarżąca postanowi nie występować z wnioskiem na podstawie ust. 1; lub

b) w przypadku gdy Strona skarżąca wystąpiła z wnioskiem na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, Strony nie dojdą do porozumienia w sprawie tymczasowego odszkodowania w ciągu 20 dni po upływie rozsądnego terminu, o którym mowa w art. 251, lub po dostarczeniu decyzji zespołu orzekającego na podstawie art. 252 ust. 2.

3. W powiadomieniu określa się zakres zamierzonego zawieszenia obowiązków.

4. Strona skarżąca może zawiesić obowiązki w terminie 10 dni po dniu przekazania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, chyba że Strona, przeciwko której wniesiono skargę, przekazała pisemny wniosek zgodnie z ust. 6.

5. Poziom zawieszenia obowiązków nie może przekraczać poziomu odpowiadającego zniweczeniu lub naruszeniu korzyści spowodowanemu naruszeniem.

6. Jeżeli Strona, przeciwko której wniesiono skargę, uzna, że zgłoszony zakres zawieszenia obowiązków wykracza poza zakres odpowiadający zniweczeniu lub naruszeniu korzyści spowodowanemu naruszeniem, może wystąpić wnioskiem do zespołu orzekającego w pierwotnym składzie przed upływem terminu 10 dni określonego w ust. 4 o podjęcie decyzji w tej sprawie. Zespół orzekający doręcza Stronom swoją decyzję dotyczącą zakresu zawieszenia obowiązków w terminie 30 dni po dniu złożenia tego wniosku. Zawieszenie obowiązków nie może nastąpić przed wydaniem decyzji przez zespół orzekający. Zawieszenie obowiązków musi być zgodne z tą decyzją.

7. Zawieszenie obowiązków lub odszkodowanie, o których mowa w niniejszym artykule, mają charakter tymczasowy i nie mogą być stosowane po:

a) znalezieniu przez Strony wspólnie uzgodnionego rozwiązania na podstawie art. 269;

b) uzgodnieniu przez Strony, że środek podjęty w celu zapewniania zgodności zapewnia przestrzeganie odnośnych postanowień przez Stronę, przeciwko której wniesiono skargę; lub

c) wycofaniu lub zmianie wszelkich środków podjętych w celu zapewniania zgodności, które zespół orzekający uznał za niezgodne z odnośnymi postanowieniami, tak aby zapewnić przestrzeganie tych postanowień przez Stronę, przeciwko której wniesiono skargę.

ARTYKUŁ 254

Przegląd środków wdrożonych w celu zastosowania się do sprawozdania końcowego po przyjęciu tymczasowych środków zaradczych

1. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, przekazuje Stronie skarżącej powiadomienie o wszelkich środkach, które podjęła w celu zapewniania zgodności po zawieszeniu obowiązków lub po zastosowaniu tymczasowego odszkodowania, w zależności od przypadku. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 2 Strona skarżąca kończy zawieszenie obowiązków w ciągu 30 dni po dniu doręczenia powiadomienia. W przypadkach, w których zastosowano odszkodowanie, oraz z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 2, Strona, przeciwko której wniesiono skargę, może zakończyć stosowanie takiego odszkodowania w ciągu 30 dni po przekazaniu powiadomienia o zapewnieniu przez nią zgodności.

2. Jeżeli w ciągu 30 dni od dnia dostarczenia powiadomienia Strony nie osiągną porozumienia co do tego, czy zgłoszony środek zapewnia przestrzeganie postanowień niniejszego tytułu przez Stronę, przeciwko której wniesiono skargę, Strona skarżąca składa pisemny wniosek do zespołu orzekającego w pierwotnym składzie o podjęcie decyzji w tej sprawie. Zespół orzekający przekazuje swoją decyzję Stronom w ciągu 46 dni po dniu doręczenia wniosku. Jeżeli zespół orzekający stwierdzi, że środek podjęty w celu zapewniania zgodności jest zgodny z odnośnymi postanowieniami, zawieszenie obowiązków lub odszkodowanie, w zależności od przypadku, ulega zakończeniu. W stosownych przypadkach Strona skarżąca w świetle decyzji zespołu orzekającego dostosowuje zakres zawieszenia obowiązków lub odszkodowania.

3. Jeżeli Strona, przeciwko której wniesiono skargę, uzna, że zakres zawieszenia wdrożony przez Stronę skarżącą wykracza poza zakres odpowiadający zniweczeniu lub naruszeniu korzyści spowodowanemu naruszeniem, może przekazać pisemny wniosek zespołowi orzekającemu w pierwotnym składzie o podjęcie decyzji w tej kwestii. Zespół orzekający przekazuje swoją decyzję w ciągu 46 dni od dnia przekazania wniosku.

ARTYKUŁ 255

Zastępowanie członków zespołu orzekającego

Jeżeli członek zespołu orzekającego nie jest w stanie uczestniczyć w jakiejkolwiek procedurze rozstrzygania sporów, odejdzie z zespołu lub musi być zastąpiony ze względu na nieprzestrzeganie załącznika 14-B, zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 242. Termin przekazania sprawozdania lub decyzji zespołu orzekającego zostaje przedłużony o czas niezbędny do powołania nowego członka zespołu orzekającego.

ARTYKUŁ 256

Regulamin wewnętrzny

1. Postępowanie przed zespołem orzekającym reguluje niniejsza sekcja oraz załącznik 14-A.

2. Wszelkie posiedzenia zespołu orzekającego są jawne, chyba że w załączniku 14-A określono inaczej.

ARTYKUŁ 257

Zawieszenie i zakończenie

1. Na wniosek obu Stron zespół orzekający może w dowolnej chwili zawiesić prace na uzgodniony przez Strony okres, nieprzekraczający 12 kolejnych miesięcy.

2. Zespół orzekający wznawia prace przed upływem okresu zawieszenia na pisemny wniosek obu Stron lub z chwilą upływu okresu zawieszenia na pisemny wniosek którejkolwiek ze Stron. Strona występująca z wnioskiem przekazuje odpowiednio powiadomienie drugiej Stronie. Jeżeli zespół orzekający nie wznowi swoich prac po upływie okresu zawieszenia zgodnie z niniejszym ustępem, uprawnienia zespołu orzekającego wygasają, a procedura rozstrzygania sporów zostaje zakończona.

3. W przypadku zawieszenia prac zespołu orzekającego odpowiednie terminy określone w niniejszej sekcji zostają przedłużone o okres odpowiadający okresowi zawieszenia prac zespołu orzekającego.

ARTYKUŁ 258

Prawo do uzyskiwania informacji

1. Na wniosek Strony lub z własnej inicjatywy zespół orzekający może starać się o uzyskanie od Stron odpowiednich informacji, które uzna za niezbędne i odpowiednie. Strony udzielają bezzwłocznej i pełnej odpowiedzi na każdy wniosek zespołu orzekającego o udzielenie takich informacji.

2. Na wniosek Strony lub z własnej inicjatywy zespół orzekający może starać się o uzyskanie wszelkich informacji, które uzna za stosowne, z dowolnych źródeł. Zespół orzekający może również zasięgnąć opinii ekspertów, jeżeli uzna to za stosowne, oraz, w stosownych przypadkach, z zastrzeżeniem warunków uzgodnionych przez Strony.

3. Zespół orzekający rozpatruje stanowiska *amicus curiae* przedłożone przez osoby fizyczne Strony lub osoby prawne mające siedzibę na terytorium Strony zgodnie z załącznikiem 14-A.

4. Wszelkie informacje uzyskane przez zespół orzekający na podstawie niniejszego artykułu ujawnia się Stronom, które mogą następnie przedstawiać uwagi do tych informacji.

ARTYKUŁ 259

Zasady interpretacji

1. Zespół orzekający interpretuje postanowienia niniejszego tytułu zgodnie ze zwyczajowymi zasadami interpretacji prawa międzynarodowego publicznego, w tym z zasadami określonymi w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów.

2. Zespół orzekający uwzględnia również odpowiednie interpretacje zawarte w sprawozdaniach zespołów orzekających WTO i Organu Apelacyjnego przyjętych przez Organ Rozstrzygania Sporów WTO.

3. Sprawozdania i decyzje zespołu orzekającego nie mogą rozszerzać ani ograniczać praw i obowiązków Stron wynikających z niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 260

Sprawozdania i decyzje zespołu orzekającego

1. Obrady zespołu orzekającego są poufne. Zespół orzekający dokłada wszelkich starań, aby sporządzać sprawozdania i podejmować decyzje w drodze konsensu. Jeżeli nie jest to możliwe, zespół orzekający rozstrzyga większością głosów. W żadnym wypadku odrębne opinie członków zespołu orzekającego nie są ujawniane.

2. Decyzje i sprawozdania zespołu orzekającego są bezwarunkowo akceptowane przez Strony. Nie są one źródłem jakichkolwiek praw lub obowiązków w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych.

3. Każda ze Stron podaje sprawozdania i decyzje zespołu orzekającego i jego oświadczenia do wiadomości publicznej, z zastrzeżeniem ochrony informacji poufnych.

4. Zgodnie z załącznikiem 14-A zespół orzekający i Strony traktują wszelkie informacje przekazane zespołowi orzekającemu przez Stronę jako poufne.

ARTYKUŁ 261

Wybór forum

1. W przypadku powstania sporu dotyczącego określonego środka, co do którego domniemywa się naruszenie odnośnych postanowień oraz równoważnego co do istoty obowiązku wynikającego z jakiejkolwiek innej umowy międzynarodowej, której obie Strony są stronami, w tym porozumienia WTO, Strona domagająca się rekompensaty wybiera forum, na którym ma być rozstrzygnięty spór.

2. Po wybraniu takiego forum przez Stronę i wszczęciu procedur rozstrzygania sporów na podstawie niniejszej sekcji lub jakiejkolwiek innej umowy międzynarodowej Strona ta nie może wszczynać procedur rozstrzygania sporów na podstawie jakiejkolwiek innej umowy w odniesieniu do środka, o którym mowa w ust. 1, chyba że forum wybrane w pierwszej kolejności nie dokona żadnych ustaleń z powodów proceduralnych lub jurysdykcyjnych.

3. Do celów niniejszego artykułu:

a) procedury rozstrzygania sporów na podstawie niniejszej sekcji uznaje się za wszczęte wnioskiem Strony o ustanowienie zespołu orzekającego zgodnie z art. 241;

b) procedurę rozstrzygnięcia sporu na podstawie porozumienia WTO uznaje się za rozpoczętą z chwilą wniesienia przez jedną ze Stron wniosku o ustanowienie zespołu orzekającego zgodnie z art. 6 Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzyganie sporów w ramach porozumienia WTO oraz

c) procedury rozstrzygania sporów na podstawie jakiejkolwiek innej umowy uznaje się za wszczęte zgodnie z odpowiednimi postanowieniami takiej międzynarodowej umowy handlowej.

4. Bez uszczerbku dla ust. 2 żadne z postanowień niniejszej Umowy nie wyklucza zawieszenia obowiązków przez Stronę, jeżeli zezwala na to Organ Rozstrzygania Sporów WTO lub jeżeli możliwość taką przewidują procedury rozstrzygania sporów określone w jakiejkolwiek innej międzynarodowej umowie handlowej, której stronami są obie Strony sporu. Strona nie może powoływać się na porozumienie WTO ani na jakąkolwiek inną międzynarodową umowę handlową między Stronami, aby uniemożliwić Stronie zawieszenie obowiązków na podstawie niniejszej sekcji.

SEKCJA 4

MEDIACJA

ARTYKUŁ 262

Cel

Celem mechanizmu mediacji jest ułatwienie znalezienia wspólnie uzgodnionego rozwiązania w drodze kompleksowego i szybkiego postępowania przy wsparciu mediatora.

ARTYKUŁ 263

Wezwanie do udzielenia informacji

1. Przed wszczęciem postępowania mediacyjnego Strona może w każdej chwili dostarczyć drugiej Stronie pisemne wezwanie do udzielenia informacji dotyczących środka negatywnie wpływającego na handel lub inwestycje między Stronami. Strona, której doręczono takie wezwanie, udziela w terminie 20 dni po dniu doręczenia wezwania pisemnej odpowiedzi zawierającej uwagi odnoszące się do informacji, których udzielenia dotyczy wezwanie.

2. Jeżeli Strona odpowiadająca uzna, że nie będzie w stanie udzielić odpowiedzi w terminie 20 dni po dniu doręczenia wezwania, bezzwłocznie powiadamia o tym Stronę występującą z wezwaniem, podając przyczyny opóźnienia i przewidywany najkrótszy termin, w jakim będzie w stanie udzielić odpowiedzi.

3. Zasadniczo oczekuje się, że Strona wystąpi z wezwaniem do udzielenia informacji zgodnie z ust. 1 przed wszczęciem postępowania mediacyjnego.

ARTYKUŁ 264

Wszczęcie postępowania mediacyjnego

1. Strona może w dowolnym momencie zwrócić się z wnioskiem o wszczęcie postępowania mediacyjnego w odniesieniu do dowolnego środka Strony, który negatywnie wpływa na handel lub inwestycje między Stronami.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się na piśmie drugiej Stronie. We wniosku tym należy jasno i wystarczająco szczegółowo przedstawić zastrzeżenia Strony występującej z wnioskiem oraz:

a) wskazuje konkretny środek, którego dotyczy spór;

b) zawiera zestawienie negatywnych skutków, które, według Strony występującej z wnioskiem, taki środek powoduje lub będzie powodował w odniesieniu do handlu lub inwestycji między Stronami; oraz

c) zawiera wyjaśnienie, w jaki sposób według Strony występującej z wnioskiem takie skutki są związane z danym środkiem.

3. Postępowanie mediacyjne można wszcząć wyłącznie za obopólnym porozumieniem Stron w celu poszukiwania wspólnie uzgodnionych rozwiązań i rozważenia przez mediatora wszelkich opinii doradczych i proponowanych rozwiązań. Strona, do której skierowany jest wniosek o wszczęcie postępowania mediacyjnego, przychylnie rozpatruje wniosek i przekazuje pisemne przyjęcie lub odrzucenie wniosku Stronie występującej z wnioskiem w ciągu 10 dni od dnia jego dostarczenia. Jeżeli Strona, do której skierowany jest wniosek, nie przekaże w tym terminie pisemnego przyjęcia lub odrzucenia, wniosek uznaje się za odrzucony.

ARTYKUŁ 265

Wybór mediatora

1. Strony dokładają starań, aby wyznaczyć mediatora w terminie 10 dni po wszczęciu postępowania mediacyjnego.

2. Jeżeli Strony nie są w stanie dokonać wyboru mediatora w terminie określonym w ust. 1 niniejszego artykułu, każda ze Stron może zwrócić się do współprzewodniczącego Komitetu Współpracy pochodzącego ze Strony występującej o wszczęcie postępowania mediacyjnego o wybranie mediatora w drodze losowania, w ciągu pięciu dni od dnia wystąpienia z wnioskiem, z części listy zawierającej kandydatów na przewodniczącego sporządzonej zgodnie z art. 243. Współprzewodniczący Komitetu Współpracy pochodzący ze Strony występującej o wszczęcie postępowania mediacyjnego może delegować wybór mediatora w drodze losowania.

3. Jeżeli część listy zawierająca kandydatów na przewodniczącego, o której mowa w art. 243, nie jest sporządzona w chwili złożenia wniosku na podstawie art. 264, mediator jest wybierany w drodze losowania spośród osób formalnie zaproponowanych przez jedną ze Stron lub obie Strony do umieszczenia na tej części listy.

4. Mediator nie może być obywatelem którejkolwiek ze Stron ani osobą zatrudnioną przez którąkolwiek ze Stron, chyba że Strony uzgodnią inaczej.

5. Mediator przestrzega kodeksu postępowania członków zespołu orzekającego i mediatorów ustanowionego w załączniku 14-B.

ARTYKUŁ 266

Zasady dotyczące postępowania mediacyjnego

1. W ciągu 10 dni od wyznaczenia mediatora Strona, która wszczęła postępowanie mediacyjne, dostarcza mediatorowi i drugiej Stronie w formie pisemnej szczegółowy opis swoich zastrzeżeń, zwłaszcza w odniesieniu do stosowania środka, którego dotyczy spór, i jego możliwych negatywnych skutków dla handlu lub inwestycji między Stronami. Druga Strona może przekazać pisemne komentarze do tego opisu w ciągu 20 dni od daty jego dostarczenia. W swoim opisie lub uwagach każda ze Stron może zawrzeć wszelkie informacje, które uzna za istotne.

2. Mediator w przejrzysty sposób pomaga Stronom w osiągnięciu jasności w odniesieniu do przedmiotowego środka i jego możliwych negatywnych skutków dla handlu lub inwestycji między Stronami. Mediator może w szczególności organizować spotkania między Stronami, konsultować się ze Stronami wspólnie lub indywidualnie, zwrócić się o pomoc do odpowiednich ekspertów i zainteresowanych stron lub konsultować się z nimi oraz zapewniać wszelkie dodatkowe wsparcie, o które wystąpią Strony. Zanim mediator zwróci się o pomoc do odpowiednich ekspertów i zainteresowanych stron lub skonsultuje się z nimi, przeprowadza konsultacje ze Stronami.

3. Mediator może zaoferować porady oraz zaproponować rozwiązanie do rozważenia przez Strony. Strony mogą zaakceptować lub odrzucić proponowane rozwiązanie lub uzgodnić inne rozwiązanie. Mediator nie doradza ani nie wyraża uwag w sprawie zgodności środka, którego dotyczy spór, z niniejszym tytułem.

4. Postępowanie mediacyjne przeprowadza się na terytorium Strony, do której zwrócono się z wnioskiem, lub w dowolnym innym miejscu lub w dowolny inny sposób za porozumieniem Stron.

5. Strony dokładają starań, aby osiągnąć wspólnie uzgodnione rozwiązanie w ciągu 60 dni od dnia wyznaczenia mediatora. Do czasu uzgodnienia ostatecznego rozwiązania Strony mogą rozważyć ewentualne rozwiązania tymczasowe, w szczególności w przypadku, gdy środek dotyczy łatwo psujących się towarów lub towarów lub usług sezonowych.

6. Wspólnie uzgodnione rozwiązanie może zostać przyjęte w drodze decyzji Komitetu Współpracy. Każda ze Stron może uzależnić wspólnie uzgodnione rozwiązanie od zakończenia niezbędnych procedur wewnętrznych. Wspólnie uzgodnione rozwiązania są podawane do wiadomości publicznej. Wersja dostępna dla ludności nie zawiera informacji wskazanych przez Stronę jako poufne.

7. Na wniosek którejkolwiek ze Stron mediator przedstawia Stronom projekt sprawozdania merytorycznego przedstawiający:

a) krótkie podsumowanie dotyczące środka, którego dotyczy spór;

b) zastosowane procedury; oraz

c) w stosownych przypadkach – wszelkie wspólnie uzgodnione rozwiązania, w tym możliwe rozwiązania tymczasowe.

8. Mediator daje Stronom 15 dni na przedstawienie uwag do projektu sprawozdania merytorycznego. Po rozpatrzeniu uwag przedstawionych przez Strony mediator przekazuje im w ciągu 15 dni ostateczne sprawozdanie merytoryczne. Ostateczne sprawozdanie merytoryczne nie zawiera wykładni niniejszego tytułu.

9. Postępowanie kończy się:

a) przyjęciem przez Strony wspólnie uzgodnionego rozwiązania – z dniem jego przyjęcia;

b) obopólnym porozumieniem Stron na jakimkolwiek etapie postępowania – z dniem zawarcia takiego porozumienia;

c) wydaniem przez mediatora po konsultacji ze Stronami pisemnego oświadczenia stwierdzającego, że dalsze próby mediacji byłyby bezskuteczne – z dniem wydania takiego oświadczenia; lub

d) wydaniem przez Stronę pisemnego oświadczenia po przeanalizowaniu wzajemnie uzgodnionych rozwiązań w ramach postępowania mediacyjnego oraz po rozważeniu wszelkich porad i rozwiązań proponowanych przez mediatora – z dniem wydania takiego oświadczenia.

ARTYKUŁ 267

Poufność

O ile Strony nie postanowią inaczej, wszystkie etapy postępowania mediacyjnego, w tym wszelkie porady lub zaproponowane rozwiązanie, są poufne. Każda ze Stron może podać do wiadomości publicznej informację o toczącej się mediacji.

ARTYKUŁ 268

Związek z procedurami rozstrzygania sporów

1. Postępowanie mediacyjne pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków Stron wynikających z sekcji 2 i 3 lub z procedur rozstrzygania sporów lub z wszelkich innych umów międzynarodowych.

2. W ramach innych procedur rozstrzygania sporów na mocy niniejszego tytułu lub jakiejkolwiek innej umowy międzynarodowej Strona nie może opierać się na następujących kwestiach ani przedstawiać ich jako dowód, a kwestie te nie są brane pod uwagę przez zespół orzekający:

a) stanowiska zajęte przez drugą Stronę w ramach postępowania mediacyjnego lub informacje zgromadzone wyłącznie zgodnie z art. 266 ust. 2;

b) fakt, że druga Strona wykazała gotowość do akceptacji rozwiązania dotyczącego środka objętego mediacją; lub

c) porady udzielone lub propozycje złożone przez mediatora.

3. O ile Strony nie postanowią inaczej, mediator nie może być członkiem zespołu orzekającego w procedurach rozstrzygania sporów na mocy niniejszego tytułu lub innej umowy międzynarodowej obejmującej ten sam przedmiot, w sprawie którego był on mediatorem.

SEKCJA 5

POSTANOWIENIA WSPÓLNE

ARTYKUŁ 269

Wspólnie uzgodnione rozwiązanie

1. Strony mogą w dowolnym czasie wypracować wspólnie uzgodnione rozwiązanie w odniesieniu do wszelkich sporów, o których mowa w art. 239.

2. Jeżeli wspólnie uzgodnione rozwiązanie zostanie wypracowane w ramach postępowania przed zespołem orzekającym lub postępowania mediacyjnego, Strony wspólnie powiadamiają o takim rozwiązaniu, w zależności od przypadku, przewodniczącego zespołu orzekającego lub mediatora. Po takim powiadomieniu postępowanie przed zespołem orzekającym lub postępowanie mediacyjne zostaje zakończone.

3. Każda ze Stron podejmuje wszelkie środki niezbędne do wdrożenia wspólnie uzgodnionego rozwiązania w uzgodnionym terminie.

4. Nie później niż z upływem uzgodnionego terminu Strona wdrażająca informuje drugą Stronę na piśmie o wszelkich środkach podjętych w celu wdrożenia wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

ARTYKUŁ 270

Terminy

1. Wszystkie terminy określone w niniejszym rozdziale liczy się w dniach kalendarzowych od dnia następującego po czynności, do której się odnoszą.

2. Każdy termin określony w niniejszym rozdziale może zostać zmieniony za wspólnym porozumieniem Stron.

3. W odniesieniu do sekcji 3 zespół orzekający może w dowolnym czasie zaproponować Stronom zmianę któregokolwiek z terminów określonych w niniejszym rozdziale, podając uzasadnienie tej propozycji.

ARTYKUŁ 271

Koszty

1. Każda ze Stron pokrywa swoje własne wydatki wynikające z udziału w postępowaniu przed zespołem orzekającym lub w postępowaniu mediacyjnym.

2. Strony dzielą między siebie i na równych zasadach wydatki wynikające z kwestii organizacyjnych, w tym koszty wynagrodzenia i wydatki członków zespołu orzekającego i mediatorów.

3. Komitet Współpracy może przyjąć decyzję określającą parametry lub inne szczegóły dotyczące wynagrodzenia i zwrotu wydatków członków zespołu orzekającego i mediatorów, w tym wszelkich kosztów powiązanych, które mogłyby zostać poniesione w trakcie postępowania. Do czasu podjęcia takiej decyzji wynagrodzenie i zwrot wydatków członków zespołu orzekającego i mediatorów oraz wszelkich powiązanych kosztów ustala się zgodnie z pkt 10 załącznika 14-A.

ARTYKUŁ 272

Zmiany załączników

Komitet Współpracy może wprowadzić zmiany do załączników 14-A i 14-B.

ROZDZIAŁ 15

WYJĄTKI

ARTYKUŁ 273

Wyjątki o charakterze ogólnym

1. Do celów rozdziałów 2, 4, 8 i 12 włącza się do niniejszej Umowy art. XX GATT 1994 oraz uwagi i postanowienia uzupełniające do niego, postanawiając, że stanowią one jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

2. Z zastrzeżeniem wymogu, zgodnie z którym takie środki nie mogą być stosowane w sposób, który stanowiłby środek arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji między Stronami, w przypadku gdy obowiązują podobne warunki lub ukryte ograniczenia dla inwestycji lub handlu usługami, żadne z postanowień rozdziału 8 i 12 nie może być interpretowane jako zapobiegające przyjmowaniu lub egzekwowaniu przez którąkolwiek ze Stron środków niezbędnych do:

a) ochrony bezpieczeństwa publicznego lub moralności publicznej bądź do utrzymania porządku publicznego ([41]);

b) ochrony życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin;

c) zapewnienia przestrzegania przepisów ustawowych lub wykonawczych, które nie są sprzeczne z niniejszą Umową, w tym odnoszących się do:

(i) zapobiegania wprowadzającym w błąd i oszukańczym praktykom;

(ii) skutków niewykonania umów;

(iii) ochrony życia prywatnego osób fizycznych w zakresie przetwarzania i rozpowszechniania danych osobowych oraz ochrony poufności ich osobistych akt i rachunków oraz

(iv) bezpieczeństwa.

3. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że Strony zgadzają się w odniesieniu do stosowania ust. 1 i 2, że:

a) środki, o których mowa w art. XX lit. b) GATT 1994 oraz w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, obejmują środki ochrony środowiska, które są niezbędne do ochrony życia i zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin;

b) art. XX lit. g) GATT 1994 ma zastosowanie do środków służących zachowaniu wyczerpywalnych żywych i nieożywionych zasobów naturalnych; oraz

c) środki wprowadzone w celu wykonania wielostronnych umów środowiskowych mogą być uzasadnione na podstawie art. XX lit. b) lub g) GATT 1994 lub ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.

([41]) Na wyjątki dotyczące bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego można powoływać się jedynie w przypadku wystąpienia rzeczywistego i wystarczająco poważnego zagrożenia dla podstawowych interesów społeczeństwa.

4. Zanim Strona podejmie jakiekolwiek środki przewidziane w art. XX lit. i) oraz j) GATT 1994, przekazuje drugiej Stronie wszystkie odpowiednie informacje w celu znalezienia rozwiązania możliwego do przyjęcia przez obydwie Strony. Jeżeli w ciągu 30 dni od przekazania takich informacji nie zostanie osiągnięte porozumienie, Strona zamierzająca wprowadzić środki może je zastosować. W przypadku wystąpienia wyjątkowych i krytycznych okoliczności wymagających natychmiastowego działania, które uniemożliwiają wcześniejsze przekazanie informacji lub zbadanie sprawy, Strona zamierzająca wprowadzić takie środki może niezwłocznie zastosować środki zabezpieczające niezbędne do zaradzenia sytuacji. Strona ta powiadamia o tym niezwłocznie drugą Stronę.

ARTYKUŁ 274

Podatki

1. Żadne z postanowień niniejszego tytułu nie może wpływać na prawa i obowiązki Unii Europejskiej lub państw członkowskich ani Republiki Uzbekistanu wynikające z jakichkolwiek międzynarodowych konwencji podatkowych. W przypadku rozbieżności między niniejszą Umową a jakąkolwiek międzynarodową konwencją podatkową pierwszeństwo w zakresie dotyczącym tej rozbieżności mają postanowienia danej międzynarodowej konwencji podatkowej.

2. Art. 33 i 194 niniejszej Umowy nie mają zastosowania do korzyści przyznanej przez Stronę na podstawie międzynarodowej konwencji podatkowej.

3. Z zastrzeżeniem wymogu, aby środków takich nie stosowano w sposób stanowiący arbitralną lub nieuzasadnioną dyskryminację między Stronami, jeżeli na ich terytorium panują podobne warunki, lub ukryte ograniczenie w handlu i inwestycjach, żadne z postanowień niniejszego tytułu nie może być interpretowane jako uniemożliwiające przyjęcie, utrzymanie lub egzekwowanie przez Stronę jakiegokolwiek środka mającego na celu zapewnienie sprawiedliwego lub skutecznego nakładania lub poboru podatków bezpośrednich, które:

a) rozróżnia podatników, którzy nie są w takiej samej sytuacji, w szczególności ze względu na ich miejsce rezydencji lub miejsce, w którym inwestują kapitał; lub

b) ma na celu zapobieganie unikaniu opodatkowania lub uchylaniu się od niego zgodnie z wszelkimi międzynarodowymi konwencjami podatkowymi lub wewnętrznym prawodawstwem podatkowym.

4. Do celów niniejszego artykułu:

a) „rezydencja" oznacza rezydencję podatkową; oraz

b) „międzynarodowa konwencja podatkowa" oznacza konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania lub jakąkolwiek inną umowę międzynarodową lub jakiekolwiek inne porozumienie międzynarodowe dotyczące całkowicie lub głównie opodatkowania, których Unia Europejska lub państwa członkowskie lub Republika Uzbekistanu są stronami.

ARTYKUŁ 275

Ujawnianie informacji

1. Żadne z postanowień niniejszego tytułu nie może być interpretowane jako wymagające od Strony udostępnienia informacji poufnych, których ujawnienie utrudniłoby egzekwowanie prawa lub w inny sposób byłoby sprzeczne z interesem publicznym, lub które zaszkodziłoby uzasadnionym interesom handlowym poszczególnych przedsiębiorstw, państwowych lub prywatnych, z wyjątkiem sytuacji, w których zespół orzekający wymaga takich informacji poufnych na potrzeby postępowania w sprawie rozstrzygnięcia sporu na podstawie rozdziału 14. W takich przypadkach postępowanie z informacjami poufnymi regulują odpowiednie postanowienia rozdziału 14.

2. W przypadku gdy Strona przedkłada drugiej Stronie informacje, które są uważane za poufne zgodnie z jej prawem, w tym za pośrednictwem organów ustanowionych na podstawie niniejszej Umowy, druga Strona traktuje te informacje jako poufne, o ile Strona przedkładająca informacje nie postanowi inaczej.

ARTYKUŁ 276

Zwolnienia WTO

Jeżeli obowiązek określony w niniejszym tytule jest zasadniczo równoważny obowiązkowi zawartemu w porozumieniu WTO, wszelkie środki wprowadzone zgodnie ze zwolnieniem przyjętym na podstawie art. IX porozumienia WTO uznaje się za zgodne z zasadniczo równoważnym postanowieniem niniejszej Umowy,

TYTUŁ V

WSPÓŁPRACA W OBSZARZE ROZWOJU GOSPODARCZEGO I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

ARTYKUŁ 277

Ogólne cele współpracy w zakresie dialogu gospodarczego

1. Strony współpracują na rzecz reform gospodarczych poprzez dążenie do lepszego wspólnego zrozumienia sytuacji gospodarczej w Republice Uzbekistanu i Unii Europejskiej oraz formułowania i realizacji polityki gospodarczej.

2. Republika Uzbekistanu podejmuje dalsze działania na rzecz rozwijania dobrze funkcjonującej i zrównoważonej gospodarki rynkowej, w tym poprawy klimatu inwestycyjnego oraz większego włączenia sektora prywatnego. Strony współpracują na rzecz zapewnienia solidnej polityki makroekonomicznej oraz zarządzania finansami publicznymi zgodnych z podstawowymi zasadami skuteczności, przejrzystości i rozliczalności.

ARTYKUŁ 278

Ogólne zasady współpracy w zakresie dialogu gospodarczego

Strony:

a) wymieniają się doświadczeniem i najlepszymi praktykami dotyczącymi strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju, w tym propagowania praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;

b) wymieniają informacje na temat tendencji makroekonomicznych i polityki makroekonomicznej, a także reform strukturalnych;

c) wymieniają się wiedzą fachową i najlepszymi praktykami w dziedzinach takich jak finanse publiczne, ramy polityki pieniężnej i kursowej, polityka sektora finansowego i statystyka gospodarcza;

d) wymieniają się informacjami i doświadczeniami dotyczącymi regionalnej integracji gospodarczej, w tym funkcjonowania europejskiej unii gospodarczej i walutowej; oraz

e) dokonują przeglądów stanu współpracy dwustronnej w dziedzinie gospodarki, finansów i statystyki.

ARTYKUŁ 279

Zarządzanie finansami publicznymi, publiczna kontrola zewnętrzna i wewnętrzna kontrola finansowa

Strony współpracują w obszarach solidnych systemów zarządzania finansami publicznymi, a także publicznej kontroli zewnętrznej i wewnętrznej kontroli finansowej w następujących celach:

a) dalsze wzmocnienie Izby Obrachunkowej jako najwyższej instytucji publicznej Republiki Uzbekistanu w zakresie kontroli zewnętrznej i wewnętrznej kontroli finansowej pod względem jej niezależności finansowej, organizacyjnej i operacyjnej oraz budowania zdolności zgodnie z uznanymi na szczeblu międzynarodowym standardami kontroli zewnętrznej (INTOSAI);

b) wspieranie centralnej jednostki harmonizacji (departament metodologii budżetowej, wykonania budżetu, kontroli finansowej i audytu wewnętrznego) w celu dalszego rozwoju publicznej wewnętrznej kontroli finansowej Republiki Uzbekistanu oraz wzmocnienia kompetencji i statusu tej jednostki;

c) dalszy rozwój i wdrażanie systemu publicznej wewnętrznej kontroli finansowej opartego na zasadzie odpowiedzialności kierowniczej, obejmującego funkcjonalnie niezależną funkcję audytu wewnętrznego dla całego sektora publicznego, poprzez harmonizację z ogólnie przyjętymi międzynarodowymi standardami i metodami oraz z dobrymi praktykami Unii Europejskiej;

d) opracowanie odpowiedniego systemu kontroli finansowej w celu uzupełnienia (ale nie powielania) funkcji audytu wewnętrznego;

e) skuteczna współpraca i koordynacja między podmiotami zaangażowanymi w zarządzanie finansowe i kontrolę oraz audyt a podmiotami odpowiedzialnymi za budżet, skarb państwa i rachunkowość, w celu stymulowania rozwoju sprawowania rządów oraz

f) wymiana informacji, doświadczeń i dobrych praktyk w dziedzinie zarządzania finansami publicznymi, publicznej kontroli zewnętrznej i wewnętrznej kontroli finansowej.

ARTYKUŁ 280

Dobre zarządzanie w kwestiach podatkowych

Strony zobowiązują się wdrożyć zasady dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych, w tym międzynarodowe standardy dotyczące przejrzystości i wymiany informacji, uczciwego opodatkowania, oraz minimalne standardy przeciwdziałania erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków. Strony promują dobre zarządzanie w kwestiach podatkowych, usprawniają współpracę międzynarodową w kwestiach podatkowych i ułatwiają pobór legalnych dochodów podatkowych.

ARTYKUŁ 281

Statystyka

1. Strony promują europejskie i międzynarodowe normy oraz harmonizację metod i praktyk statystycznych, w tym gromadzenia i rozpowszechniania danych statystycznych przez zawodowo niezależny, stabilny i sprawnie działający krajowy system statystyczny.

2. Współpraca w dziedzinie statystyki skupia się na wymianie wiedzy i wspiera dobre praktyki i poszanowanie Podstawowych zasad statystyki oficjalnej ONZ oraz zmienionego Europejskiego kodeksu praktyk statystycznych, przyjętego przez Komitet ds. Europejskiego Systemu Statystycznego w dniu 16 listopada 2017 r.

ARTYKUŁ 282

Łączność

Strony promują zrównoważoną łączność w regionie i poza nim. W tym celu Strony współpracują w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w celu wspierania inicjatyw dotyczących łączności, które mają zrównoważony charakter pod względem gospodarczym, podatkowym, środowiskowym i społecznymi w perspektywie długoterminowej oraz są zgodne z międzynarodowymi zasadami i regulacjami.

ARTYKUŁ 283

Ogólne cele współpracy w dziedzinie energii

1. Strony współpracują w kwestiach energetycznych i nad rozwojem wymaganych ram prawnych, mając na celu promowanie wdrażania i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii, efektywności energetycznej i bezpieczeństwa energetycznego.

2. Współpraca opiera się na kompleksowym partnerstwie i uwzględnia wspólny interes, wzajemność, przejrzystość i przewidywalność zgodnie z zasadami gospodarki rynkowej i Traktatu karty energetycznej. Współpraca ma również na celu promowanie regionalnej współpracy w dziedzinie energii ze szczególnym uwzględnieniem wzajemnej integracji państw Azji Środkowej oraz ich integracji z międzynarodowymi rynkami i korytarzami transportowymi.

ARTYKUŁ 284

Współpraca w sektorze energetycznym

Współpraca w sektorze energetycznym obejmuje między innymi następujące obszary:

a) zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii, poprawa efektywności energetycznej i bezpieczeństwa energetycznego w szczególności niezawodności, bezpieczeństwa i zrównoważonego charakteru dostaw energii, w tym zapewnienie bezpieczeństwa instalacji energetycznych i zwiększenie efektywności energetycznej mocy wytwórczych dzięki propagowaniu regionalnej współpracy w dziedzinie energii, w tym ustanowieniu regionalnych rynków energii i ułatwianiu handlu energią i wymiany energii wewnątrz regionu i między regionami;

b) wdrażanie strategii i polityki energetycznej, omawianie perspektyw i scenariuszy, w tym międzynarodowych warunków rynkowych dla produktów energetycznych, a także doskonalenie systemu statystycznego w sektorze energetycznym;

c) tworzenie atrakcyjnego i stabilnego klimatu inwestycyjnego i wspieranie wzajemnych inwestycji w obszarze energii na niedyskryminacyjnych i przejrzystych zasadach;

d) skuteczne kontakty z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju oraz innymi właściwymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi i instrumentami w dziedzinie energii;

e) wymiany naukowe i techniczne sprzyjające rozwojowi technologii energetycznych, ze szczególnym uwzględnieniem technologii energooszczędnych i ekologicznych; oraz

f) współpraca w ramach wielostronnych forów energetycznych, inicjatyw i instytucji oraz

g) wymiana wiedzy i doświadczeń, a także transfer technologii w zakresie innowacji, w tym w dziedzinach zarządzania i technologii energetycznych oraz cyfryzacji w przemyśle energetycznym, w tym automatyzacji monitorowania zużycia i minimalizacji strat.

ARTYKUŁ 285

Odnawialne źródła energii

Współpraca prowadzona jest między innymi poprzez:

a) wprowadzanie i rozwój odnawialnych źródeł energii w sposób solidny pod względem gospodarczym i ekologicznym, w tym współpracę dotyczącą kwestii regulacyjnych, certyfikacji, normalizacji, a także rozwoju technologicznego;

b) ułatwianie wymiany między instytucjami, laboratoriami i podmiotami sektora prywatnego Stron celem wdrożenia najlepszych praktyk na rzecz budowania energii przyszłości i zielonej gospodarki; oraz

c) prowadzenie wspólnych seminariów, konferencji i szkoleń oraz wymianę informacji naukowych i praktycznych oraz otwartych danych statystycznych, a także informacji o rozwoju odnawialnych źródeł energii.

ARTYKUŁ 286

Efektywność energetyczna i oszczędność energii

Współpraca w zakresie propagowania efektywności energetycznej i oszczędności energii, w tym w sektorze węglowym, przy spalaniu gazu w pochodniach (i wykorzystania związanego z tym gazu), w budynkach, urządzeniach i transporcie, prowadzona jest między innymi w drodze:

a) wymiany informacji na temat polityki dotyczącej efektywności energetycznej oraz ram prawnych i regulacyjnych, a także planów działania;

b) ułatwiania wymiany doświadczeń i wiedzy fachowej w obszarze efektywności energetycznej i oszczędności energii;

c) inicjowania i wdrażania projektów, w tym projektów demonstracyjnych, na rzecz wprowadzania innowacyjnych technologii i rozwiązań w dziedzinie efektywności energetycznej i oszczędności energii; oraz

d) programów szkoleniowych i kursów szkoleniowych w dziedzinie efektywności energetycznej na potrzeby osiągnięcia celów niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 287

Energia i energia elektryczna z węglowodorów

Współpraca w sektorze energii z węglowodorów obejmuje następujące obszary:

a) modernizację i ulepszanie istniejącej oraz rozwijanie nowej infrastruktury energetycznej będącej przedmiotem wspólnego zainteresowania zgodnie z zasadami rynkowymi, w tym również infrastruktury ukierunkowanej na zdywersyfikowanie źródeł energii, dostawców i szlaków transportowych oraz metod transportu, tworzenie nowych mocy wytwórczych, a także zapewnienie integralności, wydajności i bezpieczeństwa infrastruktury energetycznej, w tym infrastruktury energii elektrycznej;

b) rozwój konkurencyjnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych rynków energii zgodnie z najlepszymi praktykami, w drodze reform regulacyjnych;

c) wzmocnienie i utrwalenie długoterminowej stabilności i bezpieczeństwa handlu energią, w tym zapewnienie przewidywalności i stabilności zapotrzebowania na energię, w sposób niedyskryminujący, przy ograniczeniu wpływu na środowisko oraz zagrożeń;

d) promowanie wysokiego poziomu ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju w sektorze energetycznym, w tym wydobycia, rafinacji, transportu, dystrybucji i zużycia; oraz

e) wzmacnianie bezpieczeństwa działań z zakresu poszukiwania i produkcji węglowodoru, w drodze wymiany doświadczeń dotyczących zapobiegania wypadkom, analiz powypadkowych, polityki reagowania i stosowania środków zaradczych, a także wymiany najlepszych praktyk dotyczących odpowiedzialności i praktyk prawnych w sytuacji katastrofy.

ARTYKUŁ 288

Ogólne cele współpracy w dziedzinie transportu

Strony prowadzą współpracę w dziedzinie transportu, której cele są następujące:

a) propagowanie komplementarności między sektorami transportu obu Stron;

b) wzmacnianie łączności ich sieci transportowych oraz połączeń między ich terytoriami;

c) propagowanie poprawy infrastruktury transportowej i interoperacyjności;

d) propagowanie efektywnego i bezpiecznego funkcjonowania transportu i systemów transportu;

e) poprawa poziomu bezpieczeństwa transportu;

f) rozwój systemów zrównoważonego transportu z uwzględnieniem ich aspektów gospodarczych, fiskalnych, środowiskowych i społecznych; oraz

g) poprawę przepływu pasażerów i towarów, zwiększenie płynności przepływów transportowych poprzez likwidację przeszkód administracyjnych, technicznych i innych oraz dążenie do ściślejszej integracji rynkowej.

ARTYKUŁ 289

Współpraca w dziedzinie transportu

Współpraca w dziedzinie transportu obejmuje między innymi:

a) wymianę najlepszych praktyk dotyczących polityki transportowej;

b) wymianę informacji i wspólne działania na poziomie regionalnym i międzynarodowym, w tym wykonywanie umów i konwencji międzynarodowych, których Strony są stronami;

c) wymianę doświadczeń dotyczących zielonych technologii dla systemów transportu, obejmującą wprowadzanie transportu ekologicznego;

d) wymianę doświadczeń dotyczących cyfryzacji systemu transportowego i logistycznego, a także wprowadzania standardów i technologii interoperacyjnych przy projektowaniu, budowie i odbudowie infrastruktury transportowej;

e) pomoc w związku z przystąpieniem Republiki Uzbekistanu do wielostronnych umów i konwencji międzynarodowych w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ), które regulują transport międzynarodowy oraz

f) ułatwienie mobilności kierowców pojazdów silnikowych obu Stron wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe zgodnie z obowiązującymi przepisami.

ARTYKUŁ 290

Ogólne cele współpracy w dziedzinie środowiska

Strony rozwijają i wzmacniają współpracę w kwestiach dotyczących środowiska, przyczyniając się w ten sposób do zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów w zakresie ochrony środowiska.

ARTYKUŁ 291

Współpraca w dziedzinie ochrony środowiska

1. Współpraca ma na celu zachowanie, ochronę, poprawę i przywracanie jakości środowiska, ochronę zdrowia ludzi, racjonalne i zrównoważone korzystanie z zasobów naturalnych oraz propagowanie środków na poziomie międzynarodowym służących rozwiązywaniu regionalnych i globalnych problemów dotyczących środowiska, między innymi w następujących dziedzinach:

a) zarządzanie środowiskiem i kwestie horyzontalne, w tym planowanie strategiczne, ocena oddziaływania na środowisko i strategiczna ocena oddziaływania na środowisko, kształcenie i szkolenie, system monitorowania i informacji o środowisku, kontrole i egzekwowanie przepisów, odpowiedzialność za szkody w środowisku, zwalczanie przestępstw przeciwko środowisku, remediacja środowiska, współpraca transgraniczna, udział społeczeństwa i publiczny dostęp do informacji o środowisku, procesy decyzyjne oraz skuteczne procedury kontroli administracyjnej i sądowej;

b) przeciwdziałanie skutkom wysychania Morza Aralskiego dla środowiska, w tym poprzez wspieranie działań regionalnych;

c) rozwój systemu monitorowania środowiska;

d) ekologizacja miast;

e) jakość powietrza;

f) jakość wód i gospodarka zasobami wodnymi, w tym zarządzanie ryzykiem powodziowym, niedobór wody i susze;

g) gospodarowanie zasobami i odpadami;

h) zasobooszczędność, gospodarka zielona i gospodarka o obiegu zamkniętym;

i) ochrona przyrody, w tym leśnictwo, wyznaczenie sieci obszarów chronionych i ochrona różnorodności biologicznej;

j) zanieczyszczenia przemysłowe i zagrożenia przemysłowe oraz

k) zarządzanie chemikaliami.

2. Współpraca ma na celu również uwzględnianie kwestii środowiska w obszarach polityki niezwiązanych z polityką ochrony środowiska, aby przyczynić się do wdrażania Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030.

ARTYKUŁ 292

Uwzględnianie kwestii środowiska w innych sektorach

1. Strony intensyfikują współpracę na szczeblu regionalnym oraz w odniesieniu do wdrażania odpowiednich wielostronnych umów środowiskowych.

2. Strony dzielą się doświadczeniem w zakresie propagowania uwzględniania kwestii środowiska w innych sektorach, między innymi wymieniając się najlepszymi praktykami, rozwijając wiedzę i kompetencje, prowadząc edukację ekologiczną i zwiększając świadomość w obszarach, o których mowa w niniejszym rozdziale.

3. Strony wspierają nawiązanie i rozwój współpracy między instytucjami naukowymi prowadzącymi działalność w dziedzinie środowiska, a w szczególności promują zasady gospodarki o obiegu zamkniętym, jak również racjonalne i zrównoważone wykorzystanie zasobów naturalnych.

ARTYKUŁ 293

Ogólne cele współpracy w dziedzinie zmiany klimatu

Strony rozwijają i wzmacniają współpracę w zakresie zwalczania skutków zmiany klimatu i przystosowania się do niej, aby przyczynić się do osiągnięcia celów porozumienia klimatycznego z Paryża. Współpraca uwzględnia interesy każdej ze Stron na zasadach równości i wzajemnej korzyści, jak również wzajemne zależności między dwustronnymi i wielostronnymi zobowiązaniami w tym obszarze.

ARTYKUŁ 294

Współpraca w dziedzinie zmiany klimatu na poziomie wewnętrznym, regionalnym i międzynarodowym

Współpraca ma na celu promowanie wprowadzania środków na poziomie wewnętrznym, regionalnym i międzynarodowym, w tym w odniesieniu do:

a) łagodzenia zmiany klimatu;

b) przystosowania się do zmiany klimatu;

c) zapobiegania negatywnym skutkom zmiany klimatu, minimalizowania ich i przeciwdziałania im;

d) mechanizmów rynkowych i nierynkowych służących przeciwdziałaniu zmianie klimatu;

e) propagowania nowych, innowacyjnych, bezpiecznych i trwałych technologii niskoemisyjnych i adaptacyjnych;

f) wdrażania porozumienia klimatycznego z Paryża;

g) uwzględniania kwestii klimatu w polityce ogólnej i sektorowej; oraz

h) podnoszenia świadomości, kształcenia i szkolenia.

ARTYKUŁ 295

Współpraca w zakresie zmiany klimatu

1. Strony między innymi:

a) wymieniają się informacjami i wiedzą fachową;

b) prowadzą wspólne działania badawcze oraz wymianę informacji dotyczących czystszych i racjonalnych ekologicznie technologii; oraz

c) prowadzą wspólne działania na poziomie regionalnym i międzynarodowym, w tym w odniesieniu do wielostronnych umów środowiskowych ratyfikowanych przez Strony, takich jak Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z 1992 r. i porozumienie klimatyczne z Paryża.

2. Współpraca obejmuje między innymi:

a) środki zwiększające zdolność do podejmowania skutecznych działań w dziedzinie klimatu;

b) opracowanie długoterminowych strategii rozwoju niskoemisyjnego i planów działania;

c) opracowanie oceny ryzyka związanego z klimatem i narażenia na to ryzyko;

d) rozwój wiedzy i zdolności administracyjnych w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu i łagodzenia jej skutków;

e) określenie i opracowanie priorytetów i środków przystosowawczych, w tym środków mających na celu włączenie zmiany klimatu do działań, planów, polityk i programowania na rzecz rozwoju;

f) wdrożenie długoterminowych środków mających na celu łagodzenie zmiany klimatu poprzez redukcję emisji gazów cieplarnianych;

g) związane z klimatem środki zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, zarządzania i gotowości na wypadek sytuacji wyjątkowej;

h) środki przygotowujące do handlu uprawnieniami do emisji dwutlenku węgla w ramach porozumienia klimatycznego z Paryża;

i) środki wspierające transfer technologii;

j) środki służące uwzględnianiu kwestii klimatu w politykach sektorowych oraz

k) środki związane z substancjami zubożającymi warstwę ozonową i gazami fluorowanymi.

3. Strony promują współpracę międzyregionalną i wewnątrzregionalną.

ARTYKUŁ 296

Ogólne cele współpracy w dziedzinie polityki w zakresie przemysłu i przedsiębiorstw

Strony dążą do rozwijania i wzmacniania współpracy w dziedzinie polityki w zakresie przemysłu i przedsiębiorstw, poprawiając tym samym otoczenie biznesu dla wszystkich podmiotów gospodarczych, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP.

ARTYKUŁ 297

Współpraca w dziedzinie polityki w zakresie przemysłu i przedsiębiorstw

Współpraca w dziedzinie polityki w zakresie przemysłu i przedsiębiorstw obejmuje:

a) wymianę informacji i najlepszych praktyk na rzecz wspierania przedsiębiorczości i polityki rozwoju MŚP;

b) wymianę informacji i dobrych praktyk dotyczących wydajności i efektywnego użytkowania zasobów, w tym dotyczących zmniejszenia zużycia energii i czystszych technologii produkcji;

c) wymianę informacji i dobrych praktyk na rzecz zwiększania odpowiedzialności społecznej biznesu i przemysłu w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i poszanowania praw człowieka;

d) publiczne środki wspierające sektory przemysłu w oparciu o wymogi WTO i inne przepisy międzynarodowe, mające zastosowanie do Stron;

e) wymianę informacji i dobrych praktyk w celu zachęcenia do opracowania polityki innowacji przez komercyjne wykorzystywanie wyników prac badawczo-rozwojowych (co obejmuje instrumenty wsparcia dla nowych przedsiębiorstw technologicznych), rozwój klastrów i dostęp do finansowania;

f) propagowanie inicjatyw biznesowych i współpracy przemysłowej między przedsiębiorstwami Unii Europejskiej i Republiki Uzbekistanu;

g) propagowanie środowiska przyjaznego dla biznesu, mając na uwadze zwiększenie potencjału wzrostu oraz możliwości handlowych i inwestycyjnych oraz

h) nawiązywanie bliskich kontaktów między przedsiębiorcami Stron oraz organizowanie podróży służbowych, organizowanie forów biznesowych, prezentacji i okrągłych stołów, udział w wystawach i targach w Unii Europejskiej i Republice Uzbekistanu.

ARTYKUŁ 298

Prawo spółek

1. Strony uznają znaczenie istnienia skutecznego zbioru przepisów i praktyk w obszarze prawa spółek i ładu korporacyjnego, a także w dziedzinach rachunkowości i audytu dla w pełni funkcjonującej gospodarki rynkowej o przewidywanym i przejrzystym otoczeniu biznesu; podkreślają także znaczenie wspierania zbieżności przepisów w tych dziedzinach.

2. Strony współpracują w następujących obszarach:

a) wymiana najlepszych praktyk w celu zapewnienia dostępności i dostępu do informacji dotyczących organizacji i reprezentacji zarejestrowanych przedsiębiorstw w sposób przejrzysty i łatwo dostępny;

b) dalsze rozwijanie polityki ładu korporacyjnego w zgodzie z międzynarodowymi standardami, zwłaszcza standardami OECD;

c) dalsze wdrażanie i spójne stosowanie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej na potrzeby skonsolidowanych sprawozdań finansowych spółek giełdowych;

d) zasady rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym w odniesieniu do MŚP;

e) regulacja i nadzór nad działalnością zawodową audytorów oraz

f) międzynarodowe standardy rewizji finansowej oraz kodeks etyczny Międzynarodowej Federacji Księgowych w celu podniesienia poziomu profesjonalizmu audytorów w drodze przestrzegania standardów i norm etycznych przez organizacje zawodowe, organizacje zajmujące się audytem oraz audytorów.

ARTYKUŁ 299

Bankowość, ubezpieczenia i inne usługi finansowe

1. Strony uznają znaczenie skutecznego ustawodawstwa i praktyk w dziedzinie usług finansowych i mogą współpracować, mając na celu:

a) poprawę regulacji w zakresie usług finansowych;

b) zapewnienie skutecznej i odpowiedniej ochrony praw inwestorów i konsumentów usług finansowych, zwłaszcza w kontekście rozwoju rynków papierów wartościowych;

c) propagowanie współpracy między różnymi podmiotami działającymi w ramach systemu finansowego, w tym organami regulacji i nadzoru oraz

d) propagowanie niezależnego i skutecznego nadzoru.

2. Strony promują dążenie do zbieżności przepisów z uznanymi normami międzynarodowymi w zakresie solidnych systemów finansowych.

ARTYKUŁ 300

Ogólne cele współpracy w dziedzinie gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego

Strony promują współpracę w zakresie rozwoju gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego przynoszącą korzyści obywatelom i przedsiębiorstwom dzięki powszechnej dostępności technologii informacyjno-komunikacyjnych („ICT") oraz dzięki lepszej jakości e-usług w przystępnych cenach, w szczególności w obszarach handlu, zdrowia i kształcenia, a także sprawowania rządów i ogólnej administracji. Współpraca ta ma na celu wspieranie rozwoju konkurencji na rynkach ICT oraz otwartości tych rynków i zachęcanie do podejmowania inwestycji w tym sektorze.

ARTYKUŁ 301

Ogólna współpraca w dziedzinie gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego

Współpraca obejmuje między innymi następujące zagadnienia:

a) wymianę informacji i najlepszych praktyk w zakresie wdrażania krajowych strategii cyfrowych w obszarach technologii informacyjnych, telekomunikacji, administracji elektronicznej i gospodarki cyfrowej, w tym między innymi inicjatyw mających na celu propagowanie dostępu szerokopasmowego, poprawę przepisów dotyczących transgranicznego przekazywania danych i bezpieczeństwa sieci i rozwój elektronicznych usług publicznych oraz

b) wymianę informacji, najlepszych praktyk i doświadczeń, aby wspierać tworzenie wszechstronnych ram regulacyjnych dla łączności elektronicznej, obejmujących również krajowe niezależne organy regulacyjne, przyczyniać się do lepszego wykorzystania dostępnych zasobów widma i propagować interoperacyjność infrastruktury łączności elektronicznej między Stronami.

ARTYKUŁ 302

Współpraca między organami regulacyjnymi w dziedzinie gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego

Strony promują współpracę między organami regulacyjnymi w Unii Europejskiej i w Republice Uzbekistanu w dziedzinie telekomunikacji, technologii informacyjnej, administracji elektronicznej i gospodarki cyfrowej.

ARTYKUŁ 303

Ogólne cele współpracy w dziedzinie turystyki

Strony dążą do współpracy w dziedzinie turystyki w celu utrwalenia rozwoju konkurencyjnej i zrównoważonej branży turystycznej jako sektora przyczyniającego się do wzrostu gospodarczego, wzrostu potencjału, zatrudnienia oraz ruchu turystycznego.

ARTYKUŁ 304

Zasady współpracy w dziedzinie turystyki

Współpraca w dziedzinie turystyki opiera się na następujących zasadach zrównoważonej turystyki:

a) poszanowaniu integralności i interesu społeczności lokalnych, szczególnie na obszarach wiejskich;

b) znaczeniu zachowania dziedzictwa kulturowego, historycznego i naturalnego;

c) pozytywnym powiązaniu turystyki z ochroną środowiska; oraz

d) społecznej odpowiedzialności turystyki, w tym w odniesieniu do społeczności lokalnych.

ARTYKUŁ 305

Współpraca w dziedzinie turystyki

Współpraca w dziedzinie turystyki może obejmować między innymi:

a) wymianę informacji i praktyk biznesowych w zakresie statystyki, norm i inwestycji w turystykę, innowacyjne technologie, nowe potrzeby rynkowe oraz wykorzystanie obiektów dziedzictwa kulturowego do celów turystycznych;

b) propagowanie zrównoważonych i odpowiedzialnych modeli rozwoju turystyki i wymianę najlepszych praktyk, doświadczeń i wiedzy fachowej;

c) wymianę informacji i najlepszych praktyk w zakresie szkolenia i rozwijania umiejętności w branży turystycznej; oraz

d) poprawę kontaktów między podmiotami prywatnymi i publicznymi odpowiedzialnymi za sektor turystyki, a także z zainteresowanymi podmiotami reprezentującymi społeczności w Unii Europejskiej i Republice Uzbekistanu.

ARTYKUŁ 306

Ogólne cele współpracy w dziedzinie rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich

Strony współpracują na rzecz promowania rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich, w szczególności poprzez wymianę wiedzy i najlepszych praktyk oraz stopniowe doprowadzanie do ujednolicenia polityk i prawodawstwa w obszarach będących przedmiotem zainteresowania obydwu Stron.

ARTYKUŁ 307

Współpraca w dziedzinie rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich

Współpraca Stron w obszarze rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich obejmuje między innymi:

a) sprzyjanie wzajemnemu zrozumieniu polityki rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich;

b) wymianę najlepszych praktyk dotyczących zwiększania zdolności administracyjnych na poziomie centralnym i lokalnym w zakresie planowania, oceny i wdrażania polityki;

c) promowanie modernizacji i zrównoważonego charakteru produkcji rolnej, w tym ulepszenie zabiegów stosowanych po zbiorze plonów;

d) dzielenie się wiedzą i najlepszymi praktykami w odniesieniu do polityki rozwoju obszarów wiejskich w celu wspierania dobrobytu gospodarczego społeczności wiejskich i dywersyfikacji ich działalności gospodarczej;

e) poprawę konkurencyjności sektora rolnego oraz efektywności i przejrzystości rynków;

f) promowanie polityk zapewniania jakości i mechanizmów ich kontroli, w szczególności oznaczeń geograficznych, oraz rolnictwa ekologicznego;

g) rozpowszechnianie wiedzy i rozszerzanie zakresu usług na rzecz producentów rolnych;

h) wymianę doświadczeń w zakresie zrównoważonego rozwoju agrobiznesu oraz przetwórstwa i dystrybucji produktów rolnych;

i) wspieranie współpracy między przedsiębiorcami w sektorach będących przedmiotem zainteresowania obu Stron oraz

j) propagowanie handlu produktami rolnymi.

ARTYKUŁ 308

Ogólne cele współpracy w dziedzinie górnictwa i surowców naturalnych

Strony rozwijają i wzmacniają współpracę w obszarze przemysłu wydobywczego i produkcji surowców w celu promowania wzajemnego zrozumienia, poprawy otoczenia biznesu, wymiany informacji i współpracy w kwestiach niedotyczących energetyki, odnoszących się w szczególności do bezpiecznych i zrównoważonych poszukiwań oraz wydobycia rud metali i niemetalicznych minerałów przemysłowych.

ARTYKUŁ 309

Współpraca w dziedzinie górnictwa i surowców naturalnych

Współpraca w obszarze górnictwa i surowców naturalnych obejmuje między innymi:

a) wymianę informacji na temat rozwoju sektora wydobywczego i sektora surowców każdej ze Stron;

b) wymianę informacji na temat kwestii dotyczących handlu surowcami, w celu wspierania wzajemnej wymiany;

c) wymianę informacji i najlepszych praktyk w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju przemysłu wydobywczego, w tym dotyczących stosowania czystych technologii w procesach górniczych;

d) wymianę informacji i najlepszych praktyk w odniesieniu do utrzymania poziomu zdrowia i bezpieczeństwa pracowników w przemyśle wydobywczym oraz

e) współpracę w zakresie badań naukowych i innowacji za pośrednictwem istniejących instrumentów finansowania w celu opracowania wspólnych inicjatyw naukowych i technologicznych.

ARTYKUŁ 310

Ogólne cele współpracy w dziedzinie badań naukowych i innowacji

Strony promują współpracę w obszarze badań naukowych, rozwoju technologicznego i innowacji na zasadzie wspólnego interesu, wzajemnych korzyści i, w miarę możliwości, wzajemności, oraz zgodnie ze swoim wewnętrznymi zasadami i przepisami. Celem takiej współpracy jest promowanie rozwoju społecznego i gospodarczego, radzenie sobie z globalnymi i regionalnymi wyzwaniami społecznymi, osiągnięcie doskonałości naukowej, promowanie rzetelności badawczej i zacieśnianie relacji między Stronami.

ARTYKUŁ 311

Współpraca w dziedzinie badań naukowych i innowacji

Współpraca w obszarze badań naukowych i innowacji obejmuje między innymi:

a) dialog merytoryczny oraz wymianę informacji i najlepszych praktyk w zakresie instrumentów wspierania badań naukowych i innowacji;

b) ułatwianie dostępu do odpowiednich programów w zakresie badań naukowych i innowacji, a także do infrastruktury i obiektów badawczych, publikacji naukowych i danych naukowych każdej ze Stron;

c) zwiększanie zdolności badawczych jednostek badawczych i uniwersytetów w Republice Uzbekistanu oraz, w stosownych przypadkach, ułatwianie udziału jednostek badawczych Republiki Uzbekistanu w programie ramowym Unii Europejskiej w zakresie badań naukowych i innowacji oraz w inicjatywach krajowych państw członkowskich;

d) promowanie współpracy w zakresie badań przednormalizacyjnych i normalizacji;

e) wspieranie sieci i powiązań między instytucjami szkolnictwa wyższego a ośrodkami badawczymi i innowacyjnymi obu Stron;

f) organizowanie działań szkoleniowych i programy mobilności dla naukowców, badaczy i innych pracowników zaangażowanych w badania naukowe i innowacje w obu Stronach w koordynacji z ich odpowiednimi programami w sektorze szkolnictwa wyższego i kształcenia zawodowego;

g) promowanie wspólnych zasad uczciwego i sprawiedliwego traktowania praw własności intelektualnej w projektach dotyczących badań naukowych i innowacji;

h) wspieranie komercyjnego wykorzystywania wyników wspólnych projektów w zakresie badań naukowych i innowacji;

i) wymianę informacji i najlepszych praktyk w zakresie instrumentów wsparcia dla nowych przedsiębiorstw technologicznych, rozwoju klastrów i dostępu do finansowania;

j) ułatwienie dostępu nowych technologii do rynków krajowych Stron;

k) wspieranie społecznych i publicznych programów na rzecz innowacji mających na celu poprawę rozwoju społecznego regionów, a w szczególności jakości życia obywateli oraz

l) ułatwianie, w ramach mającego zastosowanie prawodawstwa, swobodnego przepływu badaczy, naukowców, ekspertów, studentów i przedsiębiorców uczestniczących w działaniach objętych niniejszą Umową oraz transgranicznego przemieszczania towarów przeznaczonych do stosowania w ramach tych działań.

ARTYKUŁ 312

Promowanie działalności w dziedzinie badań naukowych i innowacji

Strony promują następujące działania, w które angażują się dobrowolnie organizacje publiczne, publiczne i prywatne ośrodki badań naukowych, instytucje szkolnictwa wyższego, agencje ds. innowacji i sieci innowacji, a także inne zainteresowane strony, w tym małe i średnie przedsiębiorstwa:

a) wspólne działania badawczo-innowacyjne, w tym sieci tematyczne, w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;

b) wspólne inicjatywy mające na celu podniesienie świadomości w zakresie nauki, technologii i innowacji oraz programy budowania zdolności i możliwości udziału w programach każdej ze Stron;

c) wspólne spotkania i warsztaty mające na celu wymianę informacji i najlepszych praktyk oraz określenie obszarów wspólnych badań;

d) wzajemnie uznawana ocena i ewaluacja współpracy w zakresie badań naukowych i innowacji oraz upowszechnianie odpowiednich wyników;

e) wspólne wysiłki na rzecz zwiększenia mobilności studentów, naukowców i pracowników w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz

f) inne formy współpracy w dziedzinie badań naukowych i innowacji, w tym poprzez strategie i inicjatywy regionalne Unii Europejskiej, na podstawie wspólnego porozumienia.

TYTUŁ VI

INNE OBSZARY WSPÓŁPRACY

ARTYKUŁ 313

Ochrona konsumentów

Strony uznają znaczenie zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów i aby osiągnąć ten cel, podejmują starania na rzecz współpracy w dziedzinie polityki konsumenckiej. Taka współpraca obejmuje w miarę możliwości:

a) wymianę informacji i najlepszych praktyk na temat ram ochrony konsumentów każdej ze Stron, w tym na temat praw ochrony konsumentów, bezpieczeństwa produktów konsumenckich, dochodzenia roszczeń przez konsumentów oraz egzekwowania przepisów dotyczących konsumentów;

b) stymulowanie rozwoju niezależnych organizacji konsumenckich oraz kontaktów między przedstawicielami konsumentów oraz

c) wymianę informacji i promowanie wspólnych działań między organami konsumenckimi obu Stron, z zastrzeżeniem osiągnięcia obopólnego porozumienia przez te organy.

ARTYKUŁ 314

Ogólna współpraca w dziedzinie zatrudnienia, polityki społecznej i równości szans

1. Uwzględniając agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz cel zrównoważonego rozwoju nr 8 dotyczący pełnego i wydajnego zatrudnienia i godnej pracy, Strony uznają, że pełne i wydajne zatrudnienie oraz godna praca dla wszystkich są kluczowymi elementami zrównoważonego rozwoju.

2. Strony wzmacniają dialog i współpracę w zakresie wspierania programu godnej pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), polityki zatrudnienia, warunków życia i pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, dialogu społecznego, ochrony socjalnej, włączenia społecznego, równouprawnienia płci i przeciwdziałania dyskryminacji, przyczyniając się w ten sposób do tworzenia większej liczby lepszych miejsc pracy, zwiększenia spójności społecznej, zrównoważonego rozwoju i lepszej jakości i standardu życia.

3. Strony dążą do wzmocnienia współpracy w kwestiach godnej pracy, zatrudnienia i polityki społecznej na wszystkich odpowiednich forach i we wszystkich odpowiednich organizacjach.

4. Każda ze Stron zapobiega wszelkim formom pracy przymusowej lub pracy dzieci oraz je eliminuje.

ARTYKUŁ 315

Konwencje MOP i zaangażowanie zainteresowanych stron

1. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do wdrażania konwencji MOP, których są stroną, oraz do propagowania przystąpień kolejnych państw do tych konwencji. Potwierdzają swoje zaangażowanie na rzecz skutecznego systemu inspekcji pracy, zgodnego z normami MOP, a także skutecznych mechanizmów egzekwowania i dostępu do środków odwoławczych.

2. Strony zachęcają wszystkie odpowiednie zainteresowane strony, w szczególności partnerów społecznych, do zaangażowania się w rozwój ich polityk społecznych oraz współpracy między Unią Europejską a Republiką Uzbekistanu na podstawie niniejszej Umowy zgodnie z Deklaracją MOP dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy z 1998 r. oraz z Deklaracją MOP dotyczącą sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji z 2008 r.

ARTYKUŁ 316

Dodatkowa współpraca w dziedzinie zatrudnienia, polityki społecznej i równości szans

Współpraca w dziedzinie zatrudnienia, polityki społecznej i równych szans w oparciu o wymianę informacji i najlepszych praktyk może obejmować zagadnienia w następujących obszarach:

a) poprawa poziomu życia i zwiększenie spójności społecznej, ulepszenie rynków pracy sprzyjających włączeniu społecznemu oraz większa integracja osób znajdujących się w trudnej sytuacji;

b) propagowanie większej liczby lepszych miejsc pracy zapewniających godne warunki pracy, w szczególności w celu ograniczenia gospodarki nieformalnej i zatrudnienia nieformalnego oraz poprawy warunków życia;

c) poprawa warunków pracy, w szczególności ochrony i egzekwowania praw pracowniczych, takich jak zapobieganie wszelkim formom pracy przymusowej lub pracy dzieci oraz współczesnym formom niewolnictwa i ich eliminowanie, a także poprawa poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy;

d) wzmacnianie równouprawnienia płci poprzez wspieranie udziału kobiet w życiu społecznym i gospodarczym oraz zapewnienie równych szans mężczyzn i kobiet w obszarze zatrudnienia, kształcenia, szkolenia, gospodarki, społeczeństwa i podejmowania decyzji;

e) walka z dyskryminacją w obszarach zatrudnienia i kwestii społecznych zgodnie z obowiązkami każdej ze Stron na podstawie norm i konwencji międzynarodowych;

f) podniesienie poziomu ochrony socjalnej dla wszystkich oraz unowocześnienie systemów ochrony socjalnej pod względem ich jakości, adekwatności, dostępności i stabilności finansowania oraz

g) zwiększenie udziału partnerów społecznych oraz wspieranie dialogu społecznego, w tym poprzez zwiększenie zdolności partnerów społecznych.

ARTYKUŁ 317

Współpraca w zakresie odpowiedzialnego zarządzania łańcuchami dostaw

1. Strony uznają znaczenie odpowiedzialnego zarządzania łańcuchami dostaw poprzez odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej i praktyki w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz poprzez zapewnienie środowiska sprzyjającego takim działaniom. Strony wspierają rozpowszechnianie i wykorzystywanie odpowiednich instrumentów międzynarodowych, takich jak Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych przyjęte dnia 21 czerwca 1976 r. jako część Deklaracji w sprawie inwestycji międzynarodowych oraz przedsiębiorstw wielonarodowych, Trójstronna Deklaracja Zasad Dotyczących Przedsiębiorstw Wielonarodowych i Polityki Społecznej MOP przyjęta w Genewie dnia 16 listopada 1977 r., inicjatywa ONZ Global Compact przyjęta w Nowym Jorku dnia 26 lipca 2000 r. oraz Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka zatwierdzone przez Radę Praw Człowieka ONZ na mocy rezolucji 17/4 z dnia 16 czerwca 2011 r..

2. Strony wymieniają się informacjami i najlepszymi praktykami, a także współpracują z drugą Stroną w razie potrzeby na szczeblu regionalnym oraz na forach międzynarodowych w kwestiach objętych niniejszym artykułem.

ARTYKUŁ 318

Ogólne cele współpracy w dziedzinie zdrowia

Strony rozwijają współpracę w dziedzinie zdrowia publicznego, mając na uwadze podniesienie poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i zwiększenie równości szans w zakresie zdrowia zgodnie ze wspólnymi wartościami i zasadami dotyczącymi zdrowia oraz jako niezbędny warunek zrównoważonego rozwoju i wzrostu gospodarczego.

ARTYKUŁ 319

Współpraca w dziedzinie zdrowia

Współpraca w dziedzinie zdrowia odnosi się do zapobiegania chorobom zakaźnym i niezakaźnym oraz ich zwalczania, w tym w drodze wymiany informacji dotyczących zdrowia, propagowania podejścia uwzględniającego zdrowie we wszystkich dziedzinach polityki, współpracy z organizacjami międzynarodowymi, a zwłaszcza Światową Organizacją Zdrowia (zwaną dalej „WHO"), a także propagowania wdrażania międzynarodowych umów w dziedzinie zdrowia, takich jak Ramowa konwencja Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu sporządzona w Genewie dnia 21 maja 2003 r. oraz Międzynarodowe przepisy zdrowotne WHO przyjęte przez Światowe Zgromadzenie Zdrowia WHO dnia 23 maja 2005 r.

ARTYKUŁ 320

Współpraca w zakresie zwalczania narkotyków, substancji psychotropowych i ich prekursorów

1. Strony zamierzają wymieniać się, w uzgodnionym terminie, doświadczeniami w zakresie przygotowywania i wdrażania polityki antynarkotykowej w Azji Środkowej.

2. Unia Europejska zamierza udzielić Republice Uzbekistanu pomocy w uzgodnionym terminie w celu opracowania odpowiednich systemów wczesnego ostrzegania i oceny zagrożeń związanych z nowymi substancjami psychoaktywnymi w celu ochrony zdrowia publicznego.

3. Unia Europejska, w uzgodnionym terminie, wzmocni koordynację z Republiką Uzbekistanu w zakresie zrównoważonego i zintegrowanego podejścia do kwestii narkotyków w celu zapewnienia programów szkoleń, które mogą mieć znaczenie dla walki z handlem narkotykami w cyberprzestrzeni.

ARTYKUŁ 321

Współpraca w dziedzinie kształcenia, szkolenia i młodzieży

1. Strony współpracują w dziedzinie kształcenia i szkolenia w celu promowania uczenia się przez całe życie, współpracy i przejrzystości na wszystkich poziomach kształcenia i szkolenia, ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia zawodowego i szkolnictwa wyższego.

2. Współpraca w dziedzinie kształcenia i szkolenia koncentruje się między innymi na:

a) propagowaniu uczenia się przez całe życie, które jest niezwykle istotne dla wzrostu i zatrudnienia i umożliwia obywatelom pełny udział w życiu społecznym;

b) modernizacji systemów kształcenia i szkolenia, w tym systemów tworzenia zdolności, szkolenia i przekwalifikowania dla urzędników służby publicznej/cywilnej, oraz poprawie jakości, przydatności i dostępu na wszystkich szczeblach edukacji, od wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem do szkolnictwa wyższego;

c) propagowaniu ujednolicania i skoordynowanych reform w dziedzinie szkolnictwa wyższego i kształcenia zawodowego;

d) wzmocnieniu międzynarodowej współpracy akademickiej w celu zwiększenia uczestnictwa w programach współpracy Unii Europejskiej oraz poprawy mobilności studentów, pracowników i naukowców;

e) wzmacnianiu powiązań między sektorem edukacji a rynkiem pracy;

f) dalszym rozwoju krajowych ram kwalifikacji w celu poprawy przejrzystości i uznawania kwalifikacji i kompetencji w szkolnictwie wyższym oraz w kształceniu i szkoleniu zawodowym;

g) pogłębieniu współpracy w celu dalszego rozwijania kształcenia i szkolenia zawodowego, z uwzględnieniem dobrych praktyk stosowanych w Unii Europejskiej;

h) wspieraniu umiędzynarodowienia uniwersytetów w Republice Uzbekistanu przy jednoczesnym zapewnieniu dobrej jakości edukacji i odpowiednich warunków;

i) promowaniu inwestycji w sektorze edukacji w Republice Uzbekistanu oraz

j) wspieraniu współpracy w zakresie tworzenia ośrodków szkolenia i adaptacji oraz kształcenia zawodowego w różnych dziedzinach na terytorium Republiki Uzbekistanu.

3. Współpracując również w dziedzinie młodzieży, Strony:

a) wzmacniają współpracę i kontakty w obszarach polityki dotyczącej młodzieży oraz kształcenia pozaformalnego dla młodzieży i młodych pracowników;

b) ułatwiają aktywny udział wszystkich młodych ludzi w społeczeństwie;

c) wspierają mobilność młodzieży i młodych pracowników, gdyż przyczynia się ona do wspierania dialogu międzykulturowego i zdobywania wiedzy, umiejętności i kompetencji poza systemami kształcenia formalnego, w tym poprzez wolontariat; oraz

d) propagują współpracę między organizacjami zrzeszającymi młodzież w celu wspierania społeczeństwa obywatelskiego.

ARTYKUŁ 322

Współpraca w dziedzinie kultury

1. Strony podejmują odpowiednie działania na rzecz propagowania wymiany kulturalnej, sprzyjania wspólnym inicjatywom w różnych sferach kultury i twórczości oraz wymieniania się najlepszymi praktykami w dziedzinie szkolenia i budowania zdolności artystów, a także specjalistów i organizacji z sektora kreatywnego i kultury.

2. Strony współpracują w ramach wielostronnych umów międzynarodowych i organizacji międzynarodowych, w tym Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury zwanej dalej „UNESCO”), w celu wspierania różnorodności kulturowej oraz zachowania i podkreślenia wartości dziedzictwa kulturowego i historycznego.

ARTYKUŁ 323

Współpraca w dziedzinie polityki audiowizualnej i medialnej

1. Strony promują współpracę w dziedzinie mediów i polityki audiowizualnej, w szczególności w drodze wymiany informacji i najlepszych praktyk dotyczących polityki audiowizualnej i medialnej oraz szkoleń dla dziennikarzy i przedstawicieli innych mediów, kina oraz specjalistów z sektora audiowizualnego.

2. Strony współpracują na rzecz wzmocnienia niezależności i profesjonalizmu mediów w oparciu o normy określone w mających zastosowanie konwencjach międzynarodowych w tym, w stosownych przypadkach, normach UNESCO i Rady Europy.

3. Strony współpracują na forach międzynarodowych, takich jak UNESCO.

ARTYKUŁ 324

Współpraca w dziedzinie sportu i aktywności fizycznej

Strony promują współpracę w dziedzinie sportu i aktywności fizycznej w celu promowania zdrowego stylu życia, dobrego zarządzania, a także wartości społecznych i edukacyjnych sportu oraz w celu zwalczania zagrożeń dla sportu, takich jak stosowanie środków dopingujących, ustawianie wyników zawodów sportowych, rasizm i przemoc. Współpraca obejmuje w szczególności wymianę informacji i dobrych praktyk.

ARTYKUŁ 325

Współpraca w sytuacjach nadzwyczajnych i w zakresie ochrony ludności

1. Strony współpracują na rzecz poprawy działań w zakresie zapobiegania, łagodzenia skutków, gotowości, reagowania i odbudowy w celu zmniejszenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof spowodowanych przez człowieka oraz zwiększenia odporności swoich społeczeństw i infrastruktury. Strony współpracują na odpowiednim szczeblu w celu poprawy zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi.

2. Strony dążą do wymiany informacji i wiedzy fachowej oraz do realizacji wspólnych działań, w stosownych przypadkach i z zastrzeżeniem dostępności wystarczających zasobów.

ARTYKUŁ 326

Współpraca w dziedzinie rozwoju regionalnego

Strony promują wzajemne zrozumienie i współpracę dwustronną w obszarze polityki rozwoju regionalnego, z uwzględnieniem metod opracowywania i wdrażania polityk regionalnych, wielopoziomowego sprawowania rządów oraz partnerstwa, ze szczególnym naciskiem na rozwój obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania oraz współpracę terytorialną, mając ma celu poprawę warunków życia, propagowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz zwiększenie wymiany informacji i doświadczeń między organami władz krajowych, regionalnych i lokalnych, a także uczestnictwo podmiotów społeczno-gospodarczych i społeczeństwa obywatelskiego.

ARTYKUŁ 327

Polityka regionalna i współpraca transgraniczna

Strony wspierają i wzmacniają zaangażowanie organów władz lokalnych i regionalnych we współpracę w zakresie polityki regionalnej i współpracę transgraniczną w celu propagowania wzajemnego zrozumienia i wymiany informacji, rozwijania środków budowania zdolności, propagowania tworzenia odpowiednich struktur i ram legislacyjnych oraz umacniania transgranicznych sieci gospodarczych i biznesowych.

ARTYKUŁ 328

Współpraca transgraniczna w innych dziedzinach

Strony dalej wspierają i stymulują rozwój współpracy transgranicznej w innych dziedzinach objętych niniejszą Umową, między innymi takich jak handel, transport, energia, środowisko, klimat, gospodarka cyfrowa, kultura, kształcenie, badania naukowe i turystyka.

ARTYKUŁ 329

Współpraca między regionami

Strony wspierają współpracę między regionami państw członkowskich a regionami Republiki Uzbekistanu.

ARTYKUŁ 330

Wdrażanie i budowanie zdolności

1. Strony uznają, że ważnym aspektem wzmacniania związków między Unią Europejską a Republiką Uzbekistanu jest stopniowe zbliżanie ustawodawstwa Republiki Uzbekistanu do prawodawstwa Unii Europejskiej w określonych dziedzinach objętych niniejszą Umową.

2. Współpraca ta będzie miała na celu między innymi rozwijanie zdolności administracyjnych i instytucjonalnych Republiki Uzbekistanu w stopniu niezbędnym do wdrożenia niniejszej Umowy oraz przeprowadzenia niezbędnych reform strukturalnych i zbliżenia prawodawstwa.

3. Unia Europejska podejmuje starania na rzecz udzielenia Republice Uzbekistanu pomocy technicznej na potrzeby wdrożenia środków, między innymi poprzez:

a) wymianę ekspertów;

b) wcześniejsze przekazywanie informacji, w szczególności tych dotyczących istotnego prawodawstwa;

c) organizację seminariów oraz

d) szkolenia.

TYTUŁ VII

WSPÓŁPRACA FINANSOWA I TECHNICZNA

ARTYKUŁ 331

Pomoc finansowa i techniczna

1. Aby osiągnąć cele niniejszej Umowy, Republika Uzbekistanu może otrzymać pomoc finansową od Unii Europejskiej w formie dotacji i pożyczek, ewentualnie w ramach partnerstwa z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym i innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi. Republika Uzbekistanu może również otrzymywać pomoc techniczną.

2. Pomoc finansowa może być udzielana zgodnie z odpowiednimi instrumentami finansowania Unii Europejskiej dotyczącymi działań zewnętrznych. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ([42]) i rozporządzenia wykonawcze Komisji (UE) nr 1268/2012 ([43]) mają zastosowanie do finansowania przez Unię Europejską.

3. Pomoc finansowa opiera się na rocznych programach działań ustanowionych przez Unię Europejską po konsultacjach z Republiką Uzbekistanu.

4. Unia Europejska i Republika Uzbekistanu mogą współfinansować programy i projekty. Strony koordynują programy i projekty dotyczące współpracy finansowej i technicznej oraz wymieniają informacje dotyczące wszystkich źródeł pomocy.

5. W celu zapewnienia przejrzystości procesu udzielania przez Unię Europejską pomocy finansowej i technicznej dla Republiki Uzbekistanu, Unia Europejska regularnie przekazuje właściwym organom Republiki Uzbekistanu informacje na temat wydatków w ramach każdego programu i projektu przydzielonych Republice Uzbekistanu w ramach programów dwustronnych Unii Europejskiej.

6. Podstawę dla udzielania Republice Uzbekistanu pomocy finansowej Unii Europejskiej stanowią: skuteczność pomocy, określona w Deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy OECD przyjętej w dniu 2 marca 2005 r., strategia ramowa w zakresie reformy współpracy technicznej Unii Europejskiej, sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego oraz wnioski wynikające ze zrealizowanych i trwających programów współpracy Unii Europejskiej w Republice Uzbekistanu.

ARTYKUŁ 332

Zasady ogólne

1. Strony wdrażają pomoc finansową zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami i przejrzystości i współpracują w zakresie zapewniania ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej i Republiki Uzbekistanu. Strony wprowadzają skuteczne środki mające na celu zapobieganie nadużyciom finansowym, korupcji i innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii Europejskiej i Republiki Uzbekistanu oraz ich zwalczanie.

2. Bez uszczerbku dla bezpośredniego stosowania ust. 3 wszelkie dalsze umowy lub instrumenty finansowe, które zostaną zawarte przez Strony w czasie wdrażania Umowy, zawierają szczegółowe klauzule dotyczące współpracy finansowej obejmujące kontrole na miejscu, inspekcje, kontrole i środki zwalczania nadużyć finansowych, w tym czynności prowadzone przez Europejski Trybunał Obrachunkowy i Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (zwany dalej „OLAF").

3. Dotacje i inne projekty rozwojowe finansowane przez Unię Europejską realizowane w Republice Uzbekistanu oraz powiązane usługi i dostawy nie podlegają w Republice Uzbekistanu podatkom, cłom ani żadnym podobnym opłatom wynikającym z procedury przewidzianej w ustawodawstwie Republiki Uzbekistanu.

([42]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. UE L 193 z 30.7/2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj).).

([43]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. UE L 362 z 31.12.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2012/1268/oj).

ARTYKUŁ 333

Koordynacja darczyńców

W celu optymalnego wykorzystywania dostępnych zasobów każda ze Stron zapewnia, by wkłady ze strony Unii Europejskiej wnoszone były w ścisłej koordynacji z wkładami pochodzącymi z innych źródeł, państw trzecich i międzynarodowych instytucji finansowych. W tym celu Strony wymieniają się regularnie informacjami dotyczącymi wszystkich źródeł pomocy. Pomoc finansowa Unii Europejskiej może być współfinansowana przez Republikę Uzbekistanu.

ARTYKUŁ 334

Zapobieganie nielegalnej działalności i komunikacja na ten temat

Gdy właściwym organom Republiki Uzbekistanu powierza się wdrożenie środków finansowych Unii Europejskiej lub gdy są one beneficjentami środków finansowych Unii Europejskiej zarządzanych bezpośrednio przez Unię Europejską, organy te podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapobiegania nieprawidłowościom, nadużyciom finansowym, korupcji i innej nielegalnej działalności ze szkodą dla środków finansowych Unii Europejskiej oraz, w odpowiednich przypadkach, ze szkodą dla środków współfinansowania pochodzących od Republiki Uzbekistanu. Właściwe organy Republiki Uzbekistanu niezwłocznie przekazują Komisji Europejskiej i OLAF wszelkie informacje, które zostały im ujawnione na temat podejrzewanych lub faktycznych przypadków nadużyć finansowych, korupcji lub wszelkich innych nieprawidłowości, w tym konfliktu interesów, w związku ze środkami finansowymi Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 335

Współpraca z OLAF-em

1. W ramach niniejszej Umowy OLAF uprawniony jest do przeprowadzania kontroli na miejscu oraz inspekcji zgodnie w rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ([44]) oraz rozporządzeniom Rady (Euratom,WE) nr 2185/96 ([45]) i (WE, Euratom) nr 2988/95 ([46]), w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakakolwiek inna nielegalna działalność naruszająca interesy finansowe Unii Europejskiej.

2. Kontrole na miejscu oraz inspekcje są przygotowywane przez OLAF w ścisłej współpracy z właściwymi organami Republiki Uzbekistanu, z uwzględnieniem wymogów prawodawstwa Republiki Uzbekistanu.

3. Jeżeli podmiot gospodarczy przeciwstawia się kontroli na miejscu lub inspekcji, właściwe organy Republiki Uzbekistanu udzielają OLAF-owi wymaganego wsparcia, aby umożliwić mu wykonanie jego zadania polegającego na przeprowadzeniu kontroli na miejscu lub inspekcji.

([44]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. UE L 248 z 18.9.2013, s. 1,, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj), ostatnio zmienione rozporządzeniem (UE, Euratom) 2016/2030 z dnia 26 października 2016 r. (Dz.U. UE L 317 z 23.11.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2030/oj).

([45]) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. UE L 292 z 15.11.1996, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

([46]) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. UE L 312 z 23.12.1995, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1995/2988/oj).

4. Właściwe organy Republiki Uzbekistanu wymieniają się z OLAF-em, na wniosek, informacjami, które mogą być istotne dla ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej.

5. Do przekazywania danych osobowych stosuje się przepisy strony przekazującej dotyczące ochrony danych osobowych.

6. OLAF może uzgodnić z właściwymi organami w Republice Uzbekistanu dalszą współpracę w obszarze działań służących zwalczaniu nadużyć finansowych, w tym zawarcie uzgodnień administracyjnych.

ARTYKUŁ 336

Dochodzenie i ściganie

Właściwe organy Republiki Uzbekistanu zapewniają dochodzenie i ściganie domniemanych i stwierdzonych przypadków nadużyć finansowych, korupcji lub wszelkiej innej nielegalnej działalności ze szkodą dla środków finansowych Unii Europejskiej, zgodnie z ustawodawstwem Republiki Uzbekistanu. W stosownych przypadkach i na pisemny wniosek właściwych organów Republiki Uzbekistanu OLAF pomaga właściwym organom Republiki Uzbekistanu w realizacji tego zadania.

TYTUŁ VIII

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

ARTYKUŁ 337

Rada Współpracy

1. Niniejszym ustanawia się Radę Współpracy, która nadzoruje osiągnięcie celów niniejszej Umowy oraz jej wprowadzanie w życie. Rada Współpracy bada wszelkie istotne kwestie wynikłe w ramach niniejszej Umowy oraz wszelkie kwestie dwustronne lub międzynarodowe leżące we wspólnym interesie.

2. Rada Współpracy zbiera się w regularnych odstępach czasu, zazwyczaj raz w roku lub w innych wspólnie uzgodnionych terminach.

3. Rada Współpracy składa się z przedstawicieli Stron na szczeblu ministerialnym lub z osób przez nich wyznaczonych. Rada Współpracy zbiera się we wszelkich niezbędnych składach za porozumieniem Stron. Gdy Rada Współpracy zajmuje się kwestiami związanymi z tytułem IV niniejszej Umowy, dokonuje tego w składzie złożonym z przedstawicieli Unii Europejskiej i Republiki Uzbekistanu odpowiedzialnych za kwestie związane z handlem.

4. Rada Współpracy przyjmuje swój własny regulamin wewnętrzny oraz regulamin wewnętrzny Komitetu Współpracy.

5. Radzie Współpracy przewodniczy naprzemiennie przedstawiciel Unii i przedstawiciel Republiki Uzbekistanu.

6. Rada Współpracy jest uprawniona do podejmowania decyzji i wydawania odpowiednich zaleceń przewidzianych w niniejszej Umowie i zgodnie z jej regulaminem wewnętrznym. Rada Współpracy jest uprawniona do podejmowania decyzji i wydawania zaleceń wspólnie uzgodnionych przez Strony w zakresie objętym tytułami I, II, III, V, VI, VII, VIII i IX niniejszej Umowy. Decyzje te są wiążące dla Stron, które wdrażają wszystkie niezbędne środki w celu ich wykonania.

7. Rada Współpracy może przekazać Komitetowi Współpracy dowolne ze swoich funkcji, w tym uprawnienie do podejmowania wiążących decyzji.

ARTYKUŁ 338

Komitet Współpracy

1. Niniejszym ustanawia się Komitet Współpracy, który wspiera Radę Współpracy w wykonywaniu jej obowiązków.

2. Komitet Współpracy jest odpowiedzialny za ogólne wykonanie niniejszej Umowy.

3. Komitetowi Współpracy przewodniczy naprzemiennie przedstawiciel Unii i przedstawiciel Republiki Uzbekistanu.

4. Komitet Współpracy składa się z przedstawicieli Stron na szczeblu wyższych urzędników lub osób w inny sposób wyznaczonych przez każdą ze Stron.

5. Komitet Współpracy może zbierać się w określonym składzie w celu zajęcia się wszystkimi kwestiami związanymi z tytułem IV niniejszej Umowy. Gdy Komitet Współpracy zajmuje się kwestiami związanymi z tytułem IV niniejszej Umowy, dokonuje tego w składzie złożonym z przedstawicieli Stron odpowiedzialnych za kwestie związane z handlem.

6. Komitet Współpracy zbiera się raz w roku lub za obopólnym porozumieniem, naprzemiennie w Brukseli i w Taszkencie, a termin i porządek dzienny są uzgadniane z wyprzedzeniem przez Strony. Za obopólną zgodą posiedzenie Komitetu Współpracy może odbyć się zdalnie z wykorzystaniem wszelkich środków technologicznych dostępnych Stronom. Dodatkowe posiedzenia mogą zostać zwołane za porozumieniem Stron oraz na wniosek którejkolwiek ze Stron.

7. Komitet Współpracy jest uprawniony do przyjmowania decyzji w sprawach przewidzianych w niniejszej Umowie lub w kwestiach, w których uprawnienia takie zostały mu przekazane przez Radę Współpracy. Decyzje te są wiążące dla Stron, które wdrażają wszystkie niezbędne środki w celu ich wykonania. Przy wykonywaniu przekazanych mu uprawnień Komitet Współpracy podejmuje decyzje zgodnie z regulaminem wewnętrznym Rady Współpracy.

ARTYKUŁ 339

Podkomitety i inne organy

1. Komitet Współpracy może powołać podkomitety lub inne organy na potrzeby wspierania go w wykonywaniu obowiązków lub zajęcia się specyficznymi zadaniami lub tematami. Wspólny Komitet może zmienić zadania powierzone dowolnemu podkomitetowi lub innym organom utworzonym zgodnie z pierwszym zdaniem niniejszego ustępu lub rozwiązać taki podkomitet lub organ.

2. Komitet Współpracy przyjmuje regulamin wewnętrzny podkomitetów lub innych organów ustanowionych na mocy ust. 1.

3. Podkomitety i inne organy zbierają się na wniosek jednej ze Stron lub na wniosek Komitetu Współpracy, o ile w niniejszej Umowie nie przewidziano inaczej lub Strony nie uzgodniły inaczej. Posiedzenia odbywają się z osobistym udziałem członków lub – za obopólną zgodą – zdalnie przy użyciu dowolnych środków technologicznych dostępnych Stronom. Posiedzenia z osobistym udziałem członków odbywają się na przemian w Brukseli lub w Taszkencie.

4. O ile w niniejszej Umowie nie przewidziano inaczej lub nie uzgodniono inaczej między Stronami, podkomitety i inne organy ustanowione na mocy niniejszej Umowy lub przez Komitet Współpracy składają Komitetowi Współpracy sprawozdania ze swojej działalności, regularnie lub na jego żądanie.

5. Ustanowienie lub istnienie podkomitetu lub innych organów nie stanowi przeszkody dla skierowania przez Stronę jakiejkolwiek kwestii bezpośrednio do Komitetu Współpracy.

ARTYKUŁ 340

Komisja Współpracy Parlamentarnej

1. Niniejszym powołuje się Komisję Współpracy Parlamentarnej. Składa się ona z posłów do Parlamentu Europejskiego i członków Oliy Majlis Republiki Uzbekistanu.

2. Komisja współpracy parlamentarnej stanowi forum przeznaczone na potrzeby spotkań i wymiany poglądów w celu pogłębienia i umocnienia relacji między Stronami. Komisja zbiera się w określonych przez siebie odstępach czasu.

3. Komisja Współpracy Parlamentarnej przyjmuje swój własny regulamin wewnętrzny.

4. Komisja Współpracy Parlamentarnej jest informowana o decyzjach i zaleceniach Rady Współpracy.

5. Komisja Współpracy Parlamentarnej może kierować zalecenia do Rady Współpracy.

ARTYKUŁ 341

Udział społeczeństwa obywatelskiego

Na potrzeby informowania społeczeństwa obywatelskiego i konsultowania się z nim w sprawie wykonywania niniejszej Umowy zgodnie z postanowieniami art. 6 Strony mogą powołać specjalny organ, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 339.

TYTUŁ IX

POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

ARTYKUŁ 342

Terytorialny zakres stosowania

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie:

a) do terytoriów, na których stosuje się Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na warunkach określonych w tych traktatach; oraz

b) terytorium podlegającego suwerenności Republiki Uzbekistanu, w odniesieniu do którego wykonuje ona suwerenne prawa i jurysdykcję określone w ustawodawstwie krajowym, zgodnie z prawem międzynarodowym.

2. Odniesienia do „terytorium" zawarte w niniejszej Umowie należy rozumieć w sposób określony w ust. 1, chyba że wyraźnie zaznaczono inaczej.

3. Odniesienia do „terytorium" zawarte w niniejszej Umowie obejmują przestrzeń powietrzną i morze terytorialne, zgodnie z przepisami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, sporządzonej w Montego Bay dnia 10 grudnia 1982 r.

4. Co się tyczy postanowień niniejszej Umowy dotyczących współpracy celnej, niniejsza Umowa ma również zastosowanie w odniesieniu do Unii Europejskiej do tych terytoriów obszaru celnego Unii Europejskiej, określonych w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ([47]) ustanawiającego unijny kodeks celny, których nie obejmuje ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu.

([47]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. UE L 269 z 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

ARTYKUŁ 343

Wypełnianie zobowiązań i zawieszenie

1. Strony wprowadzają wszelkie środki wymagane w celu wypełnienia ich zobowiązań w ramach niniejszej Umowy.

2. Jeżeli jedna ze Stron uzna, że druga Strona nie wypełniła któregokolwiek ze zobowiązań określonych w tytule IV niniejszej Umowy, stosuje się szczególne mechanizmy przewidziane w tym tytule.

3. Jeżeli jedna ze Stron uzna, że druga Strona nie wypełniła któregokolwiek z zobowiązań określonych jako elementy istotne w art. 2 (i art. 11 (, niezwłocznie powiadamia drugą Stronę o zamiarze podjęcia odpowiednich środków. Na wniosek jednej ze Stron konsultacje prowadzone są przez okres nieprzekraczający 15 dni od daty powiadomienia przez jedną ze Stron o zamiarze wdrożenia odpowiednich środków. Po upływie tego okresu mogą zostać podjęte odpowiednie środki. Do celów niniejszego ustępu „odpowiednie środki" mogą obejmować zawieszenie niniejszej Umowy, w całości lub w części.

4. Jeżeli jedna ze Stron uzna, że druga Strona nie wypełniła któregokolwiek obowiązku wynikającego z niniejszej Umowy, oprócz tych wchodzących w zakres stosowania ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, powiadamia o tym drugą Stronę. Strony przeprowadzają konsultacje pod auspicjami Rady Współpracy w celu znalezienia obustronnie akceptowalnego rozwiązania. W przypadku gdy Rada Współpracy nie jest w stanie znaleźć rozwiązania możliwego do przyjęcia przez obie Strony, Strona zawiadamiająca może wprowadzić właściwe środki. Na potrzeby niniejszego ustępu „właściwe środki" mogą obejmować zawieszenie tylko tytułów I, II, III, V, VI, VII, VIII i IX niniejszej Umowy.

5. Odpowiednie środki, o których mowa w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, podejmuje się z pełnym poszanowaniem prawa międzynarodowego oraz proporcjonalnie do niewykonania obowiązków wynikających z niniejszej Umowy. W pierwszej kolejności muszą zostać podjęte środki w najmniejszym stopniu zakłócające funkcjonowanie niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 344

Wyjątki ze względów bezpieczeństwa

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako:

a) wymagające od Strony dostarczenia lub umożliwienia dostępu jakichkolwiek informacji, których ujawnienie uważa ona za sprzeczne z jej podstawowymi interesami bezpieczeństwa; lub

b) uniemożliwiające Stronie podejmowania jakichkolwiek działań uznanych przez nią za niezbędne do ochrony jej podstawowych interesów bezpieczeństwa:

   (i) związanych z produkcją broni, amunicji i materiałów wojennych lub handlem nimi, oraz związanych z tego rodzaju handlem i transakcjami obejmującymi inne towary i materiały, usługi i technologie, a także związanych z działalnością gospodarczą prowadzoną bezpośrednio lub pośrednio w celu zaopatrywania obiektu wojskowego;

   (ii) odnoszących się do materiałów rozszczepialnych i materiałów do syntezy jądrowej lub materiałów służących do ich uzyskania; lub

   (iii) podjętego w czasie wojny lub w innego zagrożenia w stosunkach międzynarodowych; lub

c) uniemożliwiające Stronie podjęcie jakiegokolwiek działania w celu wywiązania się z zobowiązań międzynarodowych wynikających z Karty Narodów Zjednoczonych na potrzeby utrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

ARTYKUŁ 345

Wejście w życie i tymczasowe stosowanie

1. Niniejsza Umowa podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu, zgodnie z procedurami wewnętrznymi Stron; Strony dokonują wzajemnej notyfikacji o zakończeniu procedur niezbędnych do tego celu.

2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym dokonano ostatniego powiadomienia, o którym mowa w ust. 1.

Do celów tych powiadomień Republika Uzbekistanu przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Rady Unii Europejskiej swoje powiadomienie dla Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, natomiast Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej przekazuje Republice Uzbekistanu powiadomienie od Unii Europejskiej i jej państw członkowskich. Powiadomienie od Unii Europejskiej i jej państw członkowskich zawiera powiadomienia od każdego państwa członkowskiego potwierdzające, że dopełnione zostały procedury danego państwa członkowskiego konieczne do wejścia w życie niniejszej Umowy.

3. Niezależnie od postanowień ust. 2 Unia Europejska i Republika Uzbekistanu mogą stosować niniejszą Umowę tymczasowo, w całości lub w części, zgodnie z ich odpowiednimi procedurami wewnętrznymi. Tymczasowe stosowanie rozpoczyna się pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Unia Europejska i Republika Uzbekistanu powiadomiły się wzajemnie:

a) w przypadku Unii Europejskiej, o zakończeniu niezbędnych do tego celu procedur wewnętrznych, wraz ze wskazaniem tych części Umowy, które Unia Europejska proponuje stosować tymczasowo oraz

b) w przypadku Republiki Uzbekistanu, o zakończeniu niezbędnych do tego celu procedur wewnętrznych, wraz ze wskazaniem tych części Umowy, które Unia Europejska proponuje stosować tymczasowo, potwierdzając swoją zgodę na ich tymczasowe stosowanie.

4. Każda ze Stron może powiadomić drugą Stronę na piśmie o swoim zamiarze zakończenia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy. Wypowiedzenie tymczasowego stosowania niniejszej Umowy staje się skuteczne z pierwszym dniem drugiego miesiąca następującego po takim powiadomieniu.

5. Do celów tymczasowego stosowania niniejszej Umowy termin „wejście w życie niniejszej Umowy" należy rozumieć jako oznaczający datę rozpoczęcia jej tymczasowego stosowania. Rada Współpracy, Komitet Współpracy i jego podkomitety oraz inne organy powołane na podstawie niniejszej Umowy mogą wykonywać swoje funkcje podczas tymczasowego stosowania niniejszej Umowy. Wszelkie decyzje podjęte w ramach wykonywania ich funkcji tracą moc w przypadku wypowiedzenia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy na podstawie ust.

6. W przypadku gdy, zgodnie z ust. 3, Strony stosują postanowienie niniejszej Umowy tymczasowo, wszelkie zawarte w tym postanowieniu odniesienia do dnia wejścia w życie rozumie się jako odnoszące się do daty, od której Strony zgodnie postanawiają stosować tymczasowo to postanowienie.

ARTYKUŁ 346

Zmiany

1. Strony mogą uzgodnić, na piśmie, zmianę niniejszej Umowy. Do wejścia w życie takich zmian stosuje się art. 345.

2. Rada Współpracy może przyjmować decyzje zmieniające niniejszą Umowę w przypadkach, o których mowa w art. 27 i 28.

ARTYKUŁ 347

Pozostałe uzgodnienia

1. Z chwilą wejścia w życie niniejszej Umowy Umowa o partnerstwie i współpracy ustanawiająca partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, podpisana w dniu 21 czerwca 1996 r. we Florencji traci moc i zostaje zastąpiona niniejszą Umową.

2. Odesłania do umowy, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, we wszystkich innych umowach między Stronami traktuje się jako odesłania do niniejszej Umowy.

3. Strony mogą uzupełnić niniejszą Umowę poprzez zawarcie umów szczegółowych w którymkolwiek z obszarów współpracy objętych zakresem stosowania niniejszej Umowy. Takie umowy szczegółowe stanowią integralną część ogólnych stosunków dwustronnych regulowanych niniejszą Umową oraz podlegają ramom instytucjonalnym ustanowionym na mocy niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 348

Załączniki, dodatki, protokoły i noty oraz przypisy

Załączniki, dodatki, protokoły i noty oraz przypisy niniejszej Umowy i do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

ARTYKUŁ 349

Przystąpienie nowych państw członkowskich

1. Unia Europejska poinformuje Republikę Uzbekistanu o każdym wniosku w sprawie przystąpienia państwa trzeciego do Unii Europejskiej.

2. Unia Europejska powiadamia Republikę Uzbekistanu o wejściu w życie jakiegokolwiek traktatu dotyczącego przystąpienia państwa trzeciego do Unii Europejskiej (zwanego dalej „traktatem o przystąpieniu").

3. Nowe państwo członkowskie przystępuje do niniejszej Umowy zgodnie z warunkami określonymi przez Radę Współpracy. O ile ust. 4 nie stanowi inaczej, przystąpienie do niniejszej Umowy staje się skuteczne z dniem przystąpienia nowego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej, a niniejszą Umowę zmienia się na podstawie decyzji Rady Współpracy określającej warunki przystąpienia.

4. Tytuł IV stosuje się między nowym państwem członkowskim a Republiką Uzbekistanu od dnia przystąpienia nowego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej.

5. W celu ułatwienia wykonywania ust. 4 niniejszego artykułu od dnia podpisania traktatu o przystąpieniu Komitet Współpracy działający w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu bada wpływ przystąpienia nowego państwa członkowskiego na niniejszą Umowę. Komitet Współpracy podejmuje decyzje dotyczące niezbędnych zmian technicznych w załącznikach 7-A, 7-C i 9 do niniejszej Umowy oraz dotyczące innych niezbędnych dostosowań lub środków przejściowych. Wszelkie decyzje Komitetu Współpracy stają się skuteczne z dniem przystąpienia nowego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 350

Prawa prywatne

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako przyznające osobom prawa lub nakładające na nie obowiązki inne niż prawa i obowiązki powstałe między Stronami na mocy prawa międzynarodowego publicznego, ani jako dopuszczające bezpośrednie powoływanie się na niniejszą Umowę w wewnętrznych systemach prawnych Stron.

ARTYKUŁ 351

Odniesienia do przepisów ustawowych i wykonawczych oraz innych umów

1. O ile nie określono inaczej, w przypadku gdy tytuł IV zawiera odniesienia do przepisów ustawowych i wykonawczych Strony, te przepisy ustawowe i wykonawcze należy rozumieć jako obejmujące zmiany do nich.

2. O ile nie określono inaczej w tytule IV, w przypadku gdy postanowienia niniejszej Umowy odnoszą się do umów międzynarodowych lub gdy takie umowy do niej włączono, w całości lub w części, takie odniesienia traktuje się jako obejmujące zmiany do tych umów oraz umowy je zastępujące wchodzące w życie w odniesieniu do obu Stron w dniu podpisania niniejszej Umowy lub po tym dniu. Jeżeli w wyniku wprowadzenia takich zmian do niniejszej Umowy lub umów ją zastępujących pojawi się jakakolwiek kwestia dotycząca wykonywania lub stosowania niniejszej Umowy, Strony mogą, w razie konieczności, na wniosek którejkolwiek ze Stron, konsultować się ze sobą w celu znalezienia obustronnie zadowalającego rozwiązania tej kwestii.

ARTYKUŁ 352

Okres obowiązywania

Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.

ARTYKUŁ 353

Definicja terminu „Strony”

Na potrzeby niniejszej Umowy, termin „Strony” oznacza Unię Europejską lub jej państwa członkowskie albo Unię Europejską i jej państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi zakresami kompetencji, z jednej strony, oraz Republikę Uzbekistanu, z drugiej strony.

ARTYKUŁ 354

Wypowiedzenie

Każda ze Stron może rozwiązać niniejszą Umowę, notyfikując to drugiej Stronie na piśmie. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać pierwszego dnia szóstego miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano powiadomienia o wypowiedzeniu.

ARTYKUŁ 355

Powiadomienia

Powiadomienia dokonywane zgodnie z art. 345, 346 i 353 niniejszej Umowy przesyła się, w przypadku Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, do Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej, a w przypadku Republiki Uzbekistanu – do Ministra Spraw Zagranicznych Republiki Uzbekistanu.

ARTYKUŁ 356

Teksty autentyczne

Niniejszą Umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, rumuńskim, węgierskim, włoskim i uzbeckim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

NA DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Съставено в Брюксел на двадесет и четвърти октомври две хиляди двадесет и пета година.

Hecho en Bruselas, el veinticuatro de octubre de dos mil veinticinco.

V Bruselu dne dvacátého čtvrtého října dva tisíce dvacet pět.

Udfærdiget i Bruxelles den fireogtyvende oktober to tusind og femogtyve.

Geschehen zu Brüssel am vierundzwanzigsten Oktober zweitausendfünfundzwanzig.

Kahe tuhande kahekümne viienda aasta oktoobrikuu kahekümne neljandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι τέσσερις Οκτωβρίου δύο χιλιάδες είκοσι πέντε.

Done at Brussels on the twenty-fourth day of October in the year two thousand and twenty-five.

Fait à Bruxelles, le vingt-quatre octobre deux mille vingt-cinq.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an ceathrú lá is fiche de Dheireadh Fómhair sa bhliain dhá mhíle fiche a cúig.

Sastavljeno u Bruxellesu dvadeset četvrtog listopada godine dvije tisuće dvadeset pete.

Fatto a Bruxelles, addì ventiquattro ottobre duemilaventicinque.

Briselē, divi tūkstoši divdesmit piektā gada divdesmit ceturtajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai dvidešimt penktų metų spalio dvidešimt ketvirtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezerhuszonötödik év október havának huszonnegyedik napján.

Magħmul fi Brussell, fl-erbgħa u għoxrin jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u ħamsa u għoxrin.

Gedaan te Brussel, vierentwintig oktober tweeduizend vijfentwintig.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego czwartego października roku dwa tysiące dwudziestego piątego.

Feito em Bruxelas, em vinte e quatro de outubro de dois mil e vinte e cinco.

Întocmit la Bruxelles la douăzeci și patru octombrie două mii douăzeci și cinci.

V Bruseli dvadsiateho štvrtého októbra dvetisícdvadsaťpäť.

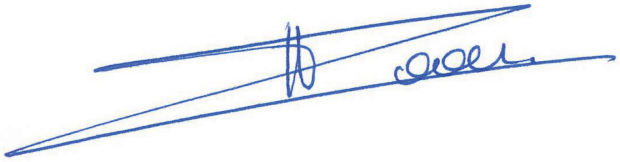
V Bruslju, štiriindvajsetega oktobra dva tisoč petindvajset.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakaksikymmentäviisi.

Som skedde i Bryssel den tjugofjärde oktober år tjugohundratjugofem.

Bryussel shahrida ikki ming yigirma beshinchi yil oktabr oyining yigirma to‘rtinchi kunida tuzildi.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

For Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

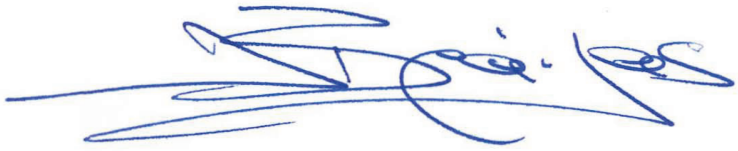
Eesti Vabariigi nimel

Thar ceann na hÉireann
For Ireland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

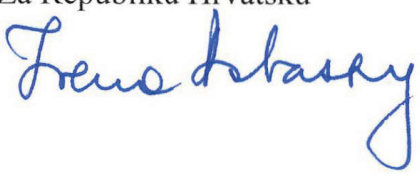
Por el Reino de España

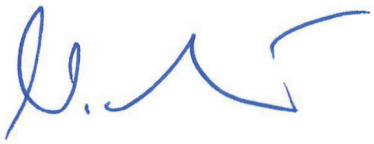
Pour la République française

Za Republiku Hrvatsku

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

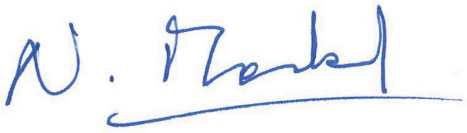
Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

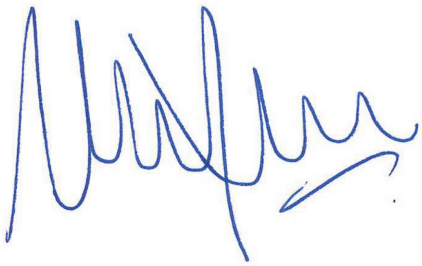
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

Magyarország részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Thar ceann an Aontais Eorpaigh
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

O‘zbekiston Respublikasi nomidan

ZAŁĄCZNIK 3

[Godło Republiki Uzbekistanu]

…… …….

…… (Miejscowość i data)

(oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny:……

Adresat

……

……

……

(oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

☐ WNIOSEK O ROZMOWĘ INDYWIDUALNĄ

WNIOSEK O WYDANIE DOKUMENTU PODRÓŻY

zgodnie z art. 15 wzmocnionej Umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony

A Dane osobowe

Zdjęcie

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

……

2. Nazwisko panieńskie:

……

3. Data i miejsce urodzenia:

……

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

……

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

……

6. Obywatelstwo i język:

……

7. Ostatni adres w państwie rozpatrującym wniosek:

……

B. Dane osobowe małżonka (w stosownych przypadkach)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

……

2. Nazwisko panieńskie:

……

3. Data i miejsce urodzenia:

……

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

……

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

……

6. Obywatelstwo i język:

……

C. Dane osobowe dzieci (w stosownych przypadkach)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

……

2. Data i miejsce urodzenia:

……

3. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

……

4. Obywatelstwo i język:

……

D. Szczególne okoliczności związane z osobą przekazywaną

1. Stan zdrowia

(np. wskazanie konieczności zapewnienia specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa ewentualnej choroby zakaźnej):

……

2. Wskazanie osoby niebezpiecznej

(np. podejrzenie popełnienia poważnego przestępstwa; agresywne zachowanie):

……

E. Załączone środki dowodowe

1. …… ……

(nr paszportu) (data i miejsce wydania)

…… ……

(organ wydający) (data ważności)

2. …… ……

(nr dowodu tożsamości) (data i miejsce wydania)

…… ……

(organ wydający) (data ważności)

3. …… ……

(nr prawa jazdy) (data i miejsce wydania)

…… ……

(organ wydający) (data ważności)

4. …… ……

(nr innego oficjalnego dokumentu) (data i miejsce wydania)

…… ……

(organ wydający) (data ważności)

5. Odciski palców

F. Uwagi

.....

.....

.....

.....

(podpis) (pieczęć/stempel)

ZAŁĄCZNIK 5-A

MIĘDZYNARODOWE ORGANIZACJE NORMALIZACYJNE

1. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna (ISO)
2. Międzynarodowa Komisja Elektrotechniczna (IEC)
3. Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU)
4. Komisja Kodeksu Żywnościowego (CODEX)
5. Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO)
6. Światowe Forum na rzecz Harmonizacji Przepisów dotyczących Pojazdów (WP.29), działające w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ)
7. Podkomitet Ekspertów ONZ ds. Globalnie Zharmonizowanego Systemu Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów (UN/SCEGHS)
8. Międzynarodowa Rada ds. Harmonizacji Wymagań Technicznych dla Rejestracji Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi (ICH)
9. Międzynarodowa Organizacja Metrologii Prawnej (OIML)
10. Międzynarodowa Organizacja ds. Winorośli i Wina (OIV)
11. Światowy Związek Pocztowy (UPU)
12. Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt (WOAH)

ZAŁĄCZNIK 5-B

DEKLARACJA ZGODNOŚCI DOSTAWCY – DZIEDZINY I ZASADY

1. Każda ze Stron akceptuje deklarację zgodności dostawcy jako dowód zgodności z obowiązującymi przepisami technicznymi w następujących dziedzinach:

   a) aspekty bezpieczeństwa dotyczące urządzeń elektrycznych i elektronicznych zgodnie z definicją w pkt 2;

   b) aspekty bezpieczeństwa dotyczące maszyn zgodnie z definicją w pkt 3;

   c) kompatybilność elektromagnetyczna urządzeń zgodnie z definicją w pkt 4;

   d) efektywność energetyczna, w tym wymogi dotyczące ekoprojektu, zgodnie z definicją w pkt 5;

   e) ograniczenie stosowania niektórych substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz

   f) urządzenia sanitarne określone w ust. 6.

2. Do celów niniejszego załącznika „aspekty bezpieczeństwa dotyczące urządzeń elektrycznych i elektronicznych" oznaczają aspekty bezpieczeństwa dotyczące urządzeń, których prawidłowe działanie jest uzależnione od prądu, oraz urządzeń służących do wytwarzania, przesyłu i pomiaru prądu, które są przeznaczone do użytku przy napięciu od 50 do 1 000 V w przypadku prądu przemiennego i od 75 do 1 500 V w przypadku prądu stałego, jak również urządzeń, które celowo emitują lub odbierają fale elektromagnetyczne o częstotliwościach niższych niż 3 000 GHz do celów radiokomunikacji lub radiolokacji, z wyjątkiem między innymi:

   a) urządzeń przeznaczonych do użytku w atmosferze wybuchowej;

   b) urządzeń przeznaczonych do użytku w celach radiologicznych lub medycznych;

   c) części elektrycznych dźwigów osobowych i towarowych;

   d) urządzeń radiowych wykorzystywanych przez krótkofalowców;

   e) liczników energii elektrycznej;

   f) wtyczek i gniazd do użytku domowego;

   g) urządzeń sterujących do ogrodzeń pod napięciem;

   h) zabawek;

   i) specjalnie skonstruowanych zestawów do przeprowadzania badań, przeznaczonych wyłącznie do użytku w tym celu w jednostkach badawczo-rozwojowych; oraz

   j) wyrobów budowlanych do trwałego montażu w budynkach lub obiektach inżynierii lądowej i wodnej, których działanie ma wpływ na działanie budynku lub obiektów inżynierii lądowej i wodnej, takich jak kable, alarmy przeciwpożarowe, drzwi elektryczne.

3. Do celów niniejszego załącznika „aspekty bezpieczeństwa dotyczące maszyn" oznaczają aspekty bezpieczeństwa zespołu składającego się z co najmniej jednej części ruchomej, napędzanego przez układ napędowy wykorzystujący co najmniej jedno źródło energii, takie jak energia cieplna, elektryczna, pneumatyczna, hydrauliczna lub mechaniczna, skonstruowanego i sterowanego w taki sposób, aby funkcjonował jako integralna całość, z wyjątkiem maszyn wysokiego ryzyka, określonych przez Strony.

4. Do celów niniejszego załącznika „kompatybilność elektromagnetyczna urządzeń" oznacza kompatybilność elektromagnetyczną (w kontekście zakłóceń i odporności) urządzeń, których prawidłowe działanie jest uzależnione od prądu lub pól elektromagnetycznych, oraz urządzeń służących do wytwarzania, przesyłu i pomiaru prądu, z wyjątkiem:

   a) urządzeń przeznaczonych do użytku w atmosferze wybuchowej;

   b) urządzeń przeznaczonych do użytku w celach radiologicznych lub medycznych;

c) części elektrycznych dźwigów osobowych i towarowych;

d) urządzeń radiowych wykorzystywanych przez krótkofalowców;

e) przyrządów pomiarowych;

f) wag nieautomatycznych;

g) urządzeń, które są z założenia nieszkodliwe; oraz

h) specjalnie skonstruowanych zestawów do przeprowadzania badań, przeznaczonych wyłącznie do użytku w tym celu w jednostkach badawczo-rozwojowych.

5. Do celów niniejszego załącznika „efektywność energetyczna" oznacza stosunek uzyskanych wyników, usług, towarów lub energii do nakładów energii w produkcie, który ma wpływ na zużycie energii podczas użytkowania oraz w świetle efektywnej alokacji zasobów.

6. Do celów niniejszego załącznika „urządzenia sanitarne" rozumie się jako obejmujące następujące produkty: toalety, jacuzzi, zlewy kuchenne, pisuary, wanny, brodziki, bidety i umywalki.

7. Niniejszy załącznik nie obejmuje całych statków powietrznych, statków, pojazdów szynowych i pojazdów silnikowych, a także specjalistycznego sprzętu morskiego, kolejowego, lotniczego i samochodowego.

8. Na wniosek jednej ze Stron Komitet Współpracy dokonuje przeglądu wykazu dziedzin określonego w ust. 1 niniejszego załącznika.

9. Każda ze Stron może wprowadzić wymogi dotyczące obowiązkowych badań lub certyfikacji przez osobę trzecią w odniesieniu do obszarów produktów, o których mowa w niniejszym załączniku, pod warunkiem że wymogi takie są usprawiedliwione uzasadnionymi celami i proporcjonalne względem celu, jakim jest zapewnienie Stronie dokonującej przywozu odpowiedniej pewności, że produkty są zgodne z mającymi zastosowanie przepisami technicznymi lub normami, biorąc pod uwagę ryzyko, jakie stwarzałaby niezgodność.

10. Strona proponująca wprowadzenie procedur oceny zgodności, o których mowa w ust. 9, powiadamia drugą Stronę oraz uwzględnia uwagi drugiej Strony przy opracowywaniu takich procedur oceny zgodności.

ZAŁĄCZNIK 5-C

POROZUMIENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 61 UST. 4, DOTYCZĄCE SYSTEMATYCZNEJ WYMIANY INFORMACJI NA TEMAT BEZPIECZEŃSTWA PRODUKTÓW NIESPOŻYWCZYCH ORAZ POWIĄZANYCH ŚRODKÓW ZAPOBIEGAWCZYCH, OGRANICZAJĄCYCH I NAPRAWCZYCH

Niniejszy załącznik zawiera porozumienia dotyczące regularnej wymiany informacji między systemem wczesnego ostrzegania Unii Europejskiej a bazą danych Republiki Uzbekistanu donna temat bezpieczeństwa nieżywnościowych produktów konsumenckich oraz powiązanych środków zapobiegawczych, ograniczających i naprawczych.

Zgodnie z art. 61 ust. 8 niniejszej Umowy w porozumieniu określa się rodzaj informacji podlegających wymianie, zasady wymiany oraz stosowanie przepisów dotyczących poufności i ochrony danych osobowych.

ZAŁĄCZNIK 5-D

POROZUMIENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 61 UST. 5, W SP REGULARNEJ WYMIANY INFORMACJI DOTYCZĄCYCH ŚRODKÓW PODJĘTYCH W ODNIESIENIU DO NIEZGODNYCH Z PRZEPISAMI PRODUKTÓW NIESPOŻYWCZYCH INNYCH NIŻ OBJĘTE ART. 61 UST. 4

W niniejszym załączniku ustanawia się porozumienie w sprawie regularnej wymiany informacji, w tym drogą elektroniczną, dotyczących środków podjętych w odniesieniu do niezgodnych z wymogami produktów nieżywnościowych, innych niż te objęte zakresem art. 61 ust. 4 niniejszej Umowy.

Zgodnie z art. 61 ust. 8 niniejszej Umowy w porozumieniu określa się rodzaj informacji podlegających wymianie, zasady wymiany oraz stosowanie przepisów dotyczących poufności i ochrony danych osobowych.

ZAŁĄCZNIK 6

TABELA OKREŚLAJĄCA ZASADY UZNAWANIA RÓWNOWAŻNOŚCI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 68 UST.2

ZAŁĄCZNIK 7-A

SEKCJA A

PRAWODAWSTWO STRON

Prawodawstwo Republiki Uzbekistanu

a) Kodeks cywilny Republiki Uzbekistanu (sekcja IV) z dnia 29 sierpnia 1996 r.;

b) Ustawa nr 267-II Republiki Uzbekistanu w sprawie znaków towarowych, znaków usługowych i nazw pochodzenia z dnia 30 sierpnia 2001 r. oraz akty wykonawcze do niej;

c) Ustawa nr 757 Republiki Uzbekistanu w sprawie oznaczeń geograficznych z dnia 3 marca 2022 r. oraz akty wykonawcze do niej.

Prawodawstwo Unii Europejskiej

a) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności i określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie w odniesieniu do produktów rolnych, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2019/787 i (UE) 2019/1753 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 ([1]);

b) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ([2]), w szczególności art. 92–111 dotyczące nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, wraz z aktami wykonawczymi;

c) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego w napojach alkoholowych, a także uchylające rozporządzenie (WE) nr 110/2008 ([3]) i akty wykonawcze do niego.

SEKCJA B

ELEMENTY WYMAGANE DO REJESTRACJI I KONTROLI OZNACZEŃ GEOGRAFICZNYCH

1. Rejestr zawierający oznaczenia geograficzne chronione na danym terytorium.

2. Postępowanie administracyjne pozwalające zweryfikować, czy oznaczenia geograficzne identyfikują towar jako pochodzący z terytorium jednej ze Stron lub regionu lub miejsca na tym terytorium, jeżeli pewna jakość, renoma lub inna cecha towaru może być zasadniczo przypisana jego pochodzeniu geograficznemu.

3. Wymóg, by zarejestrowana nazwa odpowiadała danemu produktowi lub danym produktom, dla których sporządzono specyfikacje, które to specyfikacje mogą być zmieniane wyłącznie w drodze właściwego postępowania administracyjnego.

4. Przepisy w zakresie kontroli mające zastosowanie do produkcji.

([1]) Dz.U. UE L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj.
([2]) Dz.U. UE L 347 z 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj.
([3]) Dz.U. UE L 130 z 17.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/787/oj.

5. Egzekwowanie ochrony zarejestrowanych nazw poprzez odpowiednie działania administracyjne organów publicznych.

6. Przepisy prawne stanowiące, że zarejestrowana nazwa może być wykorzystywana przez każdy podmiot wprowadzający do obrotu produkty zgodne z odpowiadającymi im specyfikacjami.

7. Przepisy dotyczące rejestracji – które mogą obejmować odmowę rejestracji – terminów homonimicznych lub częściowo homonimicznych z zarejestrowanymi terminami, terminów będących w powszechnym użyciu w języku codziennym jako rzeczowniki pospolite stanowiące nazwy towarów, jak również terminów obejmujących lub zawierających nazwy odmian roślin i ras zwierząt; przepisy te muszą uwzględniać uzasadnione interesy wszystkich zainteresowanych stron.

8. Zasady dotyczące stosunku między oznaczeniami geograficznymi a znakami towarowymi, przewidujące ograniczone odstępstwo od praw przyznanych na mocy prawa znaków towarowych, zgodnie z którym istnienie wcześniejszego znaku towarowego nie stanowi przeszkody dla rejestracji i używania danej nazwy jako zarejestrowanego oznaczenia geograficznego, z wyjątkiem przypadków, gdy ze względu na powszechną znajomość danego znaku towarowego oraz ze względu na okres, przez jaki był on używany, konsumenci mogliby zostać wprowadzeni w błąd w wyniku rejestracji i używania tego oznaczenia geograficznego w odniesieniu do produktów nieobjętych tym znakiem towarowym.

9. Prawo każdego producenta mającego siedzibę w danym regionie geograficznym i podlegającego systemowi kontroli do produkowania produktu oznakowanego chronioną nazwą, o ile producent ten spełnia wymogi specyfikacji produktu.

10. Procedura sprzeciwu, która umożliwia uwzględnienie uzasadnionych interesów poprzednich użytkowników danej nazwy, bez względu na to, czy nazwa ta jest chroniona jako forma własności intelektualnej, czy nie.

ZAŁĄCZNIK 7-B

KRYTERIA PROCEDURY SPRZECIWU

1. Wykaz nazw wraz z ich odpowiednią transkrypcją na alfabet łaciński lub uzbecki;

2. Typ produktu;

3. Zaproszenie do zgłoszenia sprzeciwu wobec ochrony oznaczenia geograficznego przez złożenie należycie uzasadnionego oświadczenia:

   a) w przypadku Unii Europejskiej – dla wszystkich osób fizycznych lub prawnych z wyjątkiem tych, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w Republice Uzbekistanu,

   b) a w przypadku Republiki Uzbekistanu – dla wszystkich osób fizycznych lub prawnych z wyjątkiem tych, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim, które mają w tym uzasadniony interes,

4. Oświadczenie o sprzeciwie dociera do Komisji Europejskiej lub Republiki Uzbekistanu w terminie dwóch miesięcy od daty publikacji ogłoszenia informacyjnego.

5. Oświadczenie o sprzeciwie jest dopuszczalne wyłącznie, jeżeli wpłynęło w terminie określonym w pkt 4 oraz jeżeli wykazano w nim, że ochrona proponowanej nazwy:

   a) byłaby sprzeczna z nazwą odmiany roślin, w tym odmiany winorośli lub rasy zwierząt, i mogłaby z tego powodu wprowadzić konsumenta w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu;

   b) byłaby nazwą homonimiczną, która wprowadza konsumenta w błąd, sugerując, że produkty pochodzą z innego terytorium;

   c) biorąc pod uwagę renomę i powszechną znajomość danego znaku towarowego oraz okres, przez jaki jest on używany, mogłaby wprowadzić konsumenta w błąd co do prawdziwej tożsamości produktu;

   d) zagrażałaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy lub znaku towarowego bądź istnieniu produktów, które były zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających publikację informacji o sprzeciwie; lub

   e) jeżeli podano w nim szczegóły wskazujące, że nazwa, w odniesieniu do której rozważa się ochronę i rejestrację, jest nazwą rodzajową.

6. Kryteria, o których mowa w pkt 5, są oceniane przez właściwe organy i w odniesieniu do terytorium zainteresowanej Strony, co w przypadku praw własności intelektualnej dotyczy wyłącznie terytorium lub terytoriów, na których takie prawa są chronione.

ZAŁĄCZNIK 7-C

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE PRODUKTÓW, KTÓRE MAJĄ BYĆ CHRONIONE

SEKCJA A

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE PRODUKTÓW UNII EUROPEJSKIEJ, KTÓRE MAJĄ BYĆ CHRONIONE W REPUBLICE UZBEKISTANU

1. Wykaz produktów rolnych i środków spożywczych innych niż wina, napoje spirytusowe i wina aromatyzowane

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska
AT	Steirisches Kürbiskernöl	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)	
AT	Tiroler Speck	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
AT	Vorarlberger Bergkäse	Ser	
BE	Jambon d'Ardenne	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
BG	Българско розово масло	Olejki eteryczne	Bulgarsko rozovo maslo
BG	Странджански манов мед / Манов мед от Странджа		Strandzhanski manov med/ Manov med ot Strandzha
CZ	Budějovické pivo	Piwa	
CZ	Budějovický měšťanský var	Piwa	
CZ	České pivo	Piwa	
CZ	Českobudějovické pivo	Piwa	
CZ	Žatecký chmel	Inne produkty wymienione w załączniku I do TFUE (przyprawy itp.)	
DE	Aachener Printen	Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie	

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska
DE	Bayerisches Bier	Piwa	
DE	Dresdner Stollen	Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie	
DE	Lübecker Marzipan	Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie	
DE	Münchener Bier	Piwa	
DE	Nürnberger Bratwürste / Nürnberger Rostbratwürste	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
DE	Nürnberger Lebkuchen	Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie	
DE	Rheinisches Zuckerrübenkraut / Rheinischer Zuckerrübensirup / Rheinisches Rübenkraut	Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie	
DK	Danablu	Ser	
EL	Ελιά Καλαμάτας	Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone	Elia Kalamatas
EL	Καλαμάτα	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)	Kalamata
EL	Κεφαλογραβιέρα	Ser	Kefalograviera
EL	Κολυμβάρι Χανίων Κρήτης	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)	Kolymvari Chanion Kritis
EL	Κρόκος Κοζάνης	Inne produkty wymienione w załączniku I do TFUE (przyprawy itp.)	Krokos Kozanis
EL	Μαστίχα Χίου	Naturalne gumy i żywice	Masticha Chiou
EL	Σητεία Λασιθίου Κρήτης	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)	Sitia Lasithiou Kritis
EL	Φέτα	Ser	Feta

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska
ES	Vinagre de Jerez	Inne produkty wymienione w załączniku I do TFUE (przyprawy itp.)	
ES	Baena	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)	
ES	Kaki Ribera del Xúquer	Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone	
ES	Jabugo (ex Jamón de Huelva)	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
ES	Jamón de Teruel/*Paleta de Teruel*	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
ES	Jijona	Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie	
ES	Priego de Córdoba	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)	
ES	Queso Manchego	Ser	
ES	Sierra de Segura	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)	
ES	Siurana	Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)	
ES	Turrón de Alicante	Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie	
FR	Brie de Meaux	Ser	
FR	Camembert de Normandie	Ser	
FR	Canard à foie gras du Sud-Ouest (Chalosse, Gascogne, Gers, Landes, Périgord, Quercy)	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
FR	Comté	Ser	
FR	Emmental de Savoie	Ser	

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska
FR	Gruyère	Ser	
FR	Huile essentielle de lavande de Haute-Provence	Olejki eteryczne	
FR	Jambon de Bayonne	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
FR	Pruneaux d'Agen; Pruneaux d'Agen mi-cuits	Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone	
FR	Reblochon / Reblochon de Savoie	Ser	
FR	Roquefort	Ser	
HU	Szegedi szalámi / Szegedi téliszalámi	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
IT	Aceto Balsamico di Modena	Inne produkty wymienione w załączniku I do TFUE (przyprawy itp.)	
IT	Aceto balsamico tradizionale di Modena	Inne produkty wymienione w załączniku I do TFUE (przyprawy itp.)	
IT	Asiago	Ser	
IT	Bresaola della Valtellina	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
IT	Fontina	Ser	
IT	Gorgonzola	Ser	
IT	Grana Padano	Ser	
IT	Mortadella Bologna	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
IT	Mozzarella di Bufala Campana	Ser	
IT	Parmigiano Reggiano ([1])	Ser	
IT	Pecorino Romano	Ser	

([1]) Nazwę „Parmesan" uznaje się za nieuzasadnione przywołanie oznaczenia geograficznego „Parmigiano Reggiano" na mocy art. X.34 ust. 1 lit. b), jeżeli jest ona używana w odniesieniu do produktu niezgodnego ze specyfikacją związaną ze wspomnianym oznaczeniem geograficznym.

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu	Transkrypcja łacińska
IT	Prosciutto di Parma	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
IT	Prosciutto di San Daniele	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
IT	Prosciutto Toscano	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
IT	Provolone Valpadana	Ser	
IT	Taleggio	Ser	
NL	Edam Holland	Ser	
NL	Gouda Holland	Ser	
PL	Jabłka Grójeckie	Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone	
RO	Magiun de prune Topoloveni	Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone	
RO	Salam de Sibiu	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
PT	Queijo S. Jorge	Ser	
SI	Kranjska Klobasa	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	
SI	Kraški pršut	Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	

2. Wykaz napojów spirytusowych

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Transkrypcja łacińska
AT	Inländerrum	
AT	Jägertee / Jagertee / Jagatee	
CY	Ζιβανία / Τζιβανία / Ζιβάνα	Zivania
DE/AT/BE	Korn / Kornbrand	
EL / CY	Ούζο	Ouzo
EL	Τσίπουρο/Τσικουδιά	Tsipouro/Tsikoudia
EE	Estonian Vodka	
ES	Brandy de Jerez	
ES	Pacharán Navarro	
FI	Suomalainen Marjalikööri / Suomalainen Hedelmälikööri / Finsk Bärlikör / Finsk Fruktlikör / Finnish berry liqueur / Finnish fruit liqueur	
FI	Suomalainen Vodka / Finsk Vodka / Vodka of Finland	
FR	Armagnac	
FR	Calvados	
FR	Cognac/Eau de vie de Cognac/Eau de vie des Charentes	
HU	Pálinka	
HU	Törkölypálinka	
IE, UK (Irlandia Północna)	Irish Cream	
IE, UK (Irlandia Północna)	Irish Whiskey / Uisce Beatha Eireannach / Irish Whisky	
IT	Grappa	
LT	Originali lietuviška degtinė / Original Lithuanian vodka	

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Transkrypcja łacińska
NL / BE / DE / FR	Genièvre / Jenever / Genever	
PL	Herbal vodka from the North Podlasie Lowland aromatised with an extract of bison grass / Wódka ziołowa z Niziny Północnopodlaskiej aromatyzowana ekstraktem z trawy żubrowej	
PL	Polska Wódka / Polish Vodka	
RO	Țuica Zetea de Mediești Aurit	
SE	Svensk Vodka / Swedish Vodka	

3. Wykaz win

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Transkrypcja łacińska
BG	Дунавска равнина	Dunavska ravnina
BG	Тракийска низина	Trakijska nizina
CY	Κουμανδαρία	Commandaria
DE	Mosel	
DE	Rheingau	
DE	Rheinhessen	
EL	Σάμος	Samos
ES	Cariñena	
ES	Campo de Borja	
ES	Cataluña/ Catalunya	
ES	Cava	
ES	Jerez-Xérès-Sherry / Jerez / Xérès / Sherry	
ES	Jumilla	

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Transkrypcja łacińska
ES	La Mancha	
ES	Málaga	
ES	Navarra	
ES	Rías Baixas	
ES	Ribera del Duero	
ES	Rioja	
ES	Rueda	
ES	Toro	
ES	Utiel-Requena	
ES	Valdepeñas	
ES	Valencia	
ES	Yecla	
FR	Alsace / Vin d'Alsace	
FR	Anjou	
FR	Beaujolais	
FR	Bordeaux	
FR	Bourgogne	
FR	Chablis	
FR	Champagne	
FR	Châteauneuf-du-Pape	
FR	Coteaux du Languedoc / Languedoc	
FR	Côtes de Provence	

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Transkrypcja łacińska
FR	Côtes du Rhône	
FR	Côtes du Roussillon	
FR	Graves	
FR	Haut-Médoc	
FR	Margaux	
FR	Médoc	
FR	Saint-Émilion	
FR	Sauternes	
FR	Touraine	
FR	Val de Loire	
HR	Dingač	
HU	Tokaj / Tokaji	
IT	Asti	
IT	Brunello di Montalcino	
IT	Chianti	
IT	Chianti Classico	
IT	Conegliano Valdobbiadene – Prosecco / Conegliano – Prosecco / Valdobbiadene – Prosecco	
IT	Franciacorta	
IT	Lambrusco di Sorbara	
IT	Lambrusco Grasparossa di Castelvetro	
IT	Montepulciano d'Abruzzo	

Państwo członkowskie	Nazwa, która ma być chroniona	Transkrypcja łacińska
IT	Prosecco	
IT	Soave	
IT	Toscano / Toscana	
IT	Vino Nobile di Montepulciano	
PT	Alentejo	
PT	Bairrada	
PT	Dão	
PT	Douro	
PT	Madeira / Madera / Vinho da Madeira /Madeira Wein / Madeira Wine / Vin de Madère / Vino di Madera / Madeira Wijn	
PT	Lisboa	
PT	Porto / Oporto / Vinho do Porto / Vin de Porto / Port / Port Wine / Portwein / Portvin / Portwijn	
PT	Tejo	
PT	Vinho Verde	
RO	Cotnari	
RO	Dealu Mare	
RO	Murfatlar	
SK	Vinohradnícka oblasť Tokaj	

SEKCJA B

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE PRODUKTÓW REPUBLIKI UZBEKISTANU KTÓRE MAJĄ BYĆ CHRONIONE W UNII EUROPEJSKIEJ

Nazwa, która ma być chroniona	Kategoria produktu
БОҒИЗАҒОН/BOG'IZOG'ON'/„БАГИЗАГАН /BAGIZAGAN"	Wino

ZAŁĄCZNIK 9

ZAMÓWIENIA RZĄDOWE

SEKCJA 1

PODMIOTY ADMINISTRACJI CENTRALNEJ

Progi:

Rozdział 9 ma zastosowanie do podmiotów zamawiających Stron wymienionych w podsekcjach A i B niniejszej sekcji, jeżeli wartość zamówienia jest równa następującym progom lub je przekracza:

a) 400 000 specjalnych praw ciągnienia (SDR) dla wszystkich towarów i usług wymienionych w wykazie;

b) 6 000 000 SDR dla wszystkich usług budowlanych wymienionych w dziale 51 CPC ONZ.

PODSEKCJA A

UNIA EUROPEJSKA

Podmioty objęte niniejszą umową:

Wszystkie centralne organy rządowe wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej, które znajdują się w wykazie w załączniku I do dodatku I Unii Europejskiej do Porozumienia w sprawie zamówień rządowych, sporządzonego w Marrakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r., zawartego w załączniku 4 do Porozumienia WTO, z wyjątkiem:

a) podmiotów oznaczonych w tym wykazie symbolem * lub **; oraz

b) ministerstw obrony i agencji państw członkowskich Unii Europejskiej zajmujących się obronnością lub bezpieczeństwem.

PODSEKCJA B

REPUBLIKA UZBEKISTANU

Podmioty objęte niniejszą umową:

1. Ministerstwo Rolnictwa Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Qishloq xo'jaligi vazirligi)

2. Ministerstwo Budownictwa oraz Usług Mieszkaniowych i Komunalnych Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Qurilish va uy-joy kommunal xo'jaligi vazirligi)

3. Ministerstwo Kultury Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Madaniyat vazirligi)

4. Ministerstwo Technologii Cyfrowych Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Raqamli texnologiyalar vazirligi)

5. Ministerstwo Gospodarki i Finansów Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Iqtisodiyot va moliya vazirligi)

6. Ministerstwo Zatrudnienia i Ograniczania Ubóstwa Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Kambag'allikni qisqartirish va bandlik vazirligi)

7. Ministerstwo Energii Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Energetika vazirligi)

8. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Tashqi ishlar vazirligi)

9. Ministerstwo Zdrowia Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Sog`liqni saqlash vazirligi)

10. Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego, Nauki i Innowacji Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Oliy ta'lim, fan va innovatsiyalar vazirligi)

11. Ministerstwo Inwestycji, Przemysłu i Handlu Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi investitsiyalar, sanoat va savdo vazirligi)

12. Ministerstwo Ekologii, Ochrony Środowiska i Zmiany Klimatu Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Ekologiya, atrof-muhitni muhofaza qilish va iqlim o'zgarish vazirligi)

13. Ministerstwo Edukacji Przedszkolnej i Szkolnej Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Maktabgacha va maktab ta'limi vazirligi)

14. Ministerstwo Transportu Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Transport vazirligi)

15. Ministerstwo Zasobów Wodnych Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Suv xo'jaligi vazirligi)

16. Ministerstwo Sportu Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi sport vazirligi)

17. Komitet ds. Wspierania Konkurencji i Ochrony Praw Konsumentów Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Raqobatni rivojlantirish va iste'molchilar huquqlarini himoya qilish qo'mitasi)

18. Komisja Podatkowa (Soliq qo'mitasi)

19. Agencja Promocji Eksportu podlegająca Ministerstwu Inwestycji, Przemysłu i Handlu Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Investitsiyalar, sanoat va savdo vazirligi huzuridagi Eksportni rag'batlantirish agentligi)

20. Agencja Leśnictwa podlegająca Ministerswtu Ekologii, Ochrony Środowiska i Zmian Klimatu Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Ekologiya, atrof-muhitni muhofaza qilish va iqlim o'zgarish vazirligi huzuridagi O'rmon xo'jaligi agentligi)

21. Agencja Służby Hydrometeorologicznej przy Ministerstwie Ekologii, Ochrony Środowiska i Zmian Klimatu Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Ekologiya, atrof-muhitni muhofaza qilish va iqlim o'zgarish vazirligi huzuridagi Gidrometeorologiya xizmati agentligi)

22. Agencja Statystyczna przy Prezydencie Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Prezidenti huzuridagi Statistika agentligi)

23. Agencja „Uzarkhiv" podlegająca Ministerstwu Sprawiedliwości Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Adliya vazirligi huzuridagi O'zarxiv' agentligi)

24. Inspekcja kontroli bezpieczeństwa i wykorzystywania wody w Inspektorat ds. bezpieczeństwa obiektach gospodarki wodnej podlegających Ministerstwu Zasobów Wodnych Republiki Uzbekistanu (O'zbekiston Respublikasi Suv xo'jaligi vazirligi huzuridagi Suv xo'jaligi obyektlari xavfsizligini nazorat qilish inspeksiyasi)

25. Uzbekistańska Akademia Nauk (O'zbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasi)

SEKCJA 2

PODMIOTY ADMINISTRACJI PONIŻEJ SZCZEBLA CENTRALNEGO

Progi:

Rozdział 9 ma zastosowanie do podmiotów zamawiających Stron wymienionych w podsekcjach A i B niniejszej sekcji, jeżeli wartość zamówienia jest równa następującym progom lub je przekracza:

a) 400 000 SDR dla wszystkich towarów i usług wymienionych w wykazie;

b) 6 000 000 SDR dla wszystkich usług budowlanych wymienionych w dziale 51 CPC ONZ.

PODSEKCJA A

UNIA EUROPEJSKA

Podmioty objęte niniejszą umową:

Wszystkie regionalne instytucje zamawiające wszystkich państw członkowskich w ramach jednostek administracyjnych poziomów NUTS 1 i 2, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2003 ([1]).

PODSEKCJA B

REPUBLIKA UZBEKISTANU

Podmioty objęte niniejszą umową:

I. Wilajet andidżański (Andijon viloyati)

1. Miasto Andijan (Andijon shahri)

2. Tuman Andijan (Andijon tuman)

3. Tuman Asaka (Asaka tumani)

4. Tuman Balikchi (Baliqchi tumani)

5. Tuman Bulakbashi (Buloqboshi tumani)

6. Tuman Buston (Bo'ston tumani)

7. Tuman Izbaskan (Izboskan tumani)

8. Tuman Jalaquduk (Jalaquduq tumani)

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. UE L 154 z 21.6.2003, s. 1).

9. Miasto Khanabod (Xonabod shahri)

10. Tuman Khodjaobad (Xo'jaobod tumani)

11. Tuman Kurgantepa (Qo'rg'ontepa tumani)

12. Tuman Markhamat (Marhamat tumani)

13. Tuman Oltinkol (Oltinko'l tumani)

14. Tuman Pakhtaabad (Paxtaobod tumani)

15. Tuman Shakhrikhan (Shahrixon tumani)

16. Tuman Ulugnar (Ulug'nor tumani)

II. Wilajet bucharski (Buxoro viloyati)

17. Miasto Bukhara (Buxoro shahri)

18. Tuman Bukhara (Buxoro tumani)

19. Tuman Djondor (Jondor tumani)

20. Tuman Gijduvon (G'ijduvon tumani)

21. Tuman Karakul (Qorako'l tumani)

22. Tuman Karaulbazar (Qorovulbozor tumani)

23. Miasto Kogan (Kogon shahri)

24. Tuman Kogon (Kogon tumani)

25. Tuman Olot (Olot tumani)

26. Tuman Peshku (Peshku tumani)

27. Tuman Romitan (Romitan tumani)

28. Tuman Shofirkon (Shofirkon tumani)

29. Tuman Vobkent (Vobkent tumani)

III. Wilajet fergański (Farg'ona viloyati)

30. Tuman Altyariq (Oltiariq tumani)

31. Tuman Baghdad (Bag'dod tumani)

32. Tuman Beshariq (Beshariq tumani)

33. Tuman Buvayda (Buvayda tumani)

34. Tuman Dangara (Dang'ara tumani)

35. Miasto Fergana (Farg'ona shahri)

36. Tuman Fergana (Farg'ona tumani)

37. Tuman Furkat (Furqat tumani)

38. Miasto Kokon (Qo'qon shahri)

39. Miasto Kuvasay (Quvasoy shahri)

40. Miasto Margilan (Marg'ilon shahri)

41. Tuman Qushtepa (Qushtepa tumani)

42. Tuman Quva (Quva tumani)

43. Tuman Rishton (Rishton tumani)

44. Tuman Sokh (So'x tumani)

45. Tuman Tashlaq (Toshloq tumani)

46. Tuman Uchkuprik (Uchko'prik tumani)

47. Tuman Uzbekistan (O'zbekiston tumani)

48. Tuman Yazyavan (Yozyovon tumani)

IV. Wilajet dżyzacki (Jizzax viloyati)

49. Tuman Arnasay (Arnasoy tumani)

50. Tuman Bakhmal (Baxmal tumani)

51. Tuman Dustlik (Do'stlik tumani)

52. Tuman Forish (Forish tumani)

53. Tuman Gallaorol (G'allaorol tumani)

54. Miasto Dżyzak (Jizzax shahri)

55. Tuman Mirzachul (Mirzacho'l tumani)

56. Tuman Pakhtakor (Paxtakor tumani)

57. Tuman Sharof Rashidov (Sharof Rashidov tumani)

58. Tuman Yangiobod (Yangiobod tumani)

59. Tuman Zafarobod (Zafarobod tumani)

60. Tuman Zarbdor (Zarbdor tumani)

61. Tuman Zomin (Zomin tumani)

V. Wilajet kaszkadaryjski (Qashqadaryo viloyati)

62. Tuman Chirakchi (Chiroqchi tumani)

63. Tuman Dekhkanabad (Dehqonobod tumani)

64. Tuman Guzar (G'uzor tumani)

65. Tuman Kamashi (Qamashi tumani)

66. Miasto Karshi (Qarshi shahri)

67. Tuman Karshi (Qarshi tumani)

68. Tuman Kasby (Kasbi tumani)

69. Tuman Kitab (Kitob tumani)

70. Tuman Koson (Koson tumani)

71. Tuman Kokdala (Ko'kdala tumani)

72. Tuman Mirishkor (Mirishkor tumani)

73. Tuman Muborak (Mirishkor tumani)

74. Tuman Nishon (Nishon tumani)

75. Miasto Shakhrisabz (Shahrisabz shahri)

76. Tuman Shakhrisabz (Shahrisabz tumani)

77. Tuman Yakkabog (Yakkabog' tumani)

VI. Wilajet chorezmijski (Xorazm viloyati)

78. Tuman Bogot (Bog'ot tumani)

79. Tuman Gurlan (Gurlan tumani)

80. Tuman Khazorasp (Hazorasp tumani)

81. Tuman Khiva (Xiva tumani)

82. Tuman Khonqa (Xonqa tumani)

83. Tuman Qushkupir (Qo'shko'pir tumani)

84. Tuman Shovot (Shovot tumani)

85. Tuman Tuproqqala (Tuproqqal'a tumani)

86. Miasto Urgench (Urganch shahri)

87. Tuman Urgench (Urganch tumani)

88. Tuman Yangiariq (Yangiariq tumani)

89. Tuman Yangibozor (Yangibozor tumani)

VII. Wilajet namangański (Namangan viloyati)

90. Tuman Chartak (Chortoq tumani)

91. Tuman Chust (Chust tumani)

92. Tuman Davlatobod (Davlatobod tumani)

93. Tuman Kasansay (Kosonsoy tumani)

94. Tuman Mingbulak (Mingbuloq tumani)

95. Miasto Namangan (Namangan shahri)

96. Tuman Namangan (Namangan tumani)

97. Tuman Naryn (Norin tumani)

98. Tuman Pop (Pop tumani)

99. Tuman Turakurgan (To'raqo'rg'on tumani)

100. Tuman Uchkurgan (Uchqo'rg'on tumani)

101. Tuman Uychi (Uychi tumani)

102. Tuman Yangi Namangan (Yangi Namangan tumani)

103. Tuman Yangikurgan (Yangiqo'rg'on tumani)

VIII. Wilajet nawojski (Navoiy viloyati)

104. Miasto Gazgan (G'ozg'on shahri)

105. Tuman Kanimekh (Konimex tumani)

106. Tuman Karmana (Karmana tumani)

107. Tuman Khatirchi (Xatirchi tumani)

108. Tuman Kyzyltepa (Qiziltepa tumani)

109. Tuman Navbakhor (Navbahor tumani)

110. Miasto Navoi (Navoiy shahri)

111. Tuman Nurata (Nurota tumani)

112. Tuman Tomdi (Tomdi tumani)

113. Tuman Uchkuduk (Uchquduq tumani)

114. Miasto Zarafszan (Zarafshon shahri)

IX. Wilajet samarkandzki (Samarqand viloyati)

115. Tuman Akdarya (Oqdaryo tumani)

116. Tuman Bulungur (Bulung'ur tumani)

117. Tuman Ishtikhon (Ishtixon tumani)

118. Tuman Jambay (Jomboy tumani)

119. Miasto Kattakurgan (Kattaqo'rg'on shahri)

120. Tuman Kattakurgan (Kattaqo'rg'on tumani)

121. Tuman Koshrabot (Qo'shrabot tumani)

122. Tuman Narpay (Narpay tumani)

123. Tuman Nurobod (Nurobod tumani)

124. Tuman Pakhtachi (Paxtachi tumani)

125. Tuman Pastdargom (Pastdarg'om tumani)

126. Tuman Payariq (Payariq tumani)

127. Miasto Samarkanda (Samarqand shahri)

128. Tuman Samarkanda (Samarqand tumani)

129. Tuman Taylak (Tayloq tumani)

130. Tuman Urgut (Urgut tumani)

X. Wilajet syrdaryjski (Sirdaryo viloyati)

131. Tuman Akaltyn (Oqoltin tumani)

132. Tuman Bayaut (Boyovut tumani)

133. Miasto Gulistan (Guliston tumani)

134. Tuman Gulistan (Guliston tumani)

135. Tuman Khovos (Xovos tumani)

136. Tuman Mirzaabad (Mirzaobod tumani)

137. Tuman Sardaba (Sardoba tumani)

138. Tuman Saykhunabad (Sayxunobod tumani)

139. Miasto Shirin (Shirin tumani)

140. Tuman Syrdarya (Sirdaryo tumani)

141. Miasto Yangier (Yangiyer tumani)

XI. Wilajet surchandaryjski (Surxondaryo viloyati)

142. Tuman Angor (Angor tumani)

143. Tuman Bandikhan (Bandixon tumani)

144. Tuman Boysun (Boysun tumani)

145. Tuman Denou (Denov tumani)

146. Tuman Djarkurgan (Jarqo'rg'on tumani)

147. Tuman Kumkurgan (Qumqo'rg'on tumani)

148. Tuman Muzrabot (Muzrabot tumani)

149. Tuman Oltinsoy (Oltinsoy tumani)

150. Tuman Qiziriq (Qiziriq tumani)

151. Tuman Saryasia (Sariosiyo tumani)

152. Tuman Sherobod (Sherobod tumani)

153. Tuman Shurchi (Sho'rchi tumani)

154. Miasto Termez (Termiz shahri)

155. Tuman Termiz (Termiz tumani)

156. Tuman Uzun (Uzun tumani)

XII. Miasto Taszkent (Toshkent shahri)

157. Tuman Almazar (Olmazor tumani)

158. Tuman Bektemir (Bektemir tumani)

159. Tuman Chilanzar (Chilonzor tumani)

160. Tuman Mirabad (Mirobod tumani)

161. Tuman Mirzo Ulugbek (Mirzo Ulug'bek tumani)

162. Tuman Sergeli (Sergeli tumani)

163. Tuman Shaykhantakhur (Shayxontohur tumani)

164. Tuman Uchtepa (Uchtepa tumani)

165. Tuman Yakkasaray (Yakkasaroy tumani)

166. Tuman Yangihayot (Yangihayot tumani)

167. Tuman Yashnobod (Yashnobod tumani)

168. Tuman Yunusabad (Yunusobod tumani)

XIII. Wilajet taszkencki (Toshkent viloyati)

169. Tuman Akkurgan (Oqqo'rg'on tumani)

170. Miasto Ałmałyk (Olmaliq shahri)

171. Miasto Angren (Angren shahri)

172. Miasto Bekabad (Bekobod shahri)

173. Tuman Bekabad (Bekobod tumani)

174. Tuman Buka (Bo'ka tumani)

175. Tuman Bustonliq (Bo'stonliq tumani)

176. Tuman Chinoz (Chinoz tumani)

177. Miasto Chirchik (Chirchiq shahri)

178. Miasto Nurafshon (Zarafshon shahri)

179. Tuman Okhangaron (Ohangaron tumani)

180. Tuman Orta Chirchiq (O'rta Chirchiq tumani)

181. Tuman Parkent (Parkent tumani)

182. Tuman Piskent (Piskent tumani)

183. Tuman Qibray (Qibray tumani)

184. Tuman Quyi Chirchiq (Quyi Chirchiq tumani)

185. Tuman Yangiyol (Yangiyo'l tumani)

186. Tuman Yukori Chirchiq (Yuqori Chirchiq tumani)

187. Tuman Zangiata (Zangiota tumani)

XIV. Autonomiczna Republika Karakałpacka (Qoraqalpog'iston avtonom Respublikasi)

188. Tuman Amudarya (Amudaryo tumani)

189. Tuman Beruni (Beruniy tumani)

190. Tuman Bozatov (Bo'zatov tumani)

191. Tuman Chimbay (Chimboy tumani)

192. Tuman Ellikkala (Ellikqal'a tumani)

193. Tuman Kanlikul (Qanliko'l tumani)

194. Tuman Karauzak (Qorao'zak tumani)

195. Tuman Kegeyli (Kegeyli tumani)

196. Tuman Khodzhayli (Xo'jayli tumani)

197. Tuman Kungrad (Qo'ng'irot tumani)

198. Tuman Muynak (Mo'ynoq tumani)

199. Miasto Nukus (Nukus shahri)

200. Tuman Nukus (Nukus tumani)

201. Tuman Shumanai (Shumanay tumani)

202. Tuman Takhiatosh (Taxiatosh tumani)

203. Tuman Takhtakupir (Taxtako'pir tumani)

204. Tuman Turtkul (To'rtko'l tumani)

SEKCJA 3

INNE PODMIOTY OBJĘTE NINIEJSZĄ UMOWĄ

Brak podmiotów w wykazie.

SEKCJA 4

TOWARY

Rozdział 9 obejmuje zamówienia na wszystkie towary udzielane przez dowolny podmiot objęty sekcjami 1–3, z zastrzeżeniem ogólnych uwag i odstępstw określonych w sekcji 7.

SEKCJA 5

USŁUGI

Z zastrzeżeniem ogólnych uwag i odstępstw określonych w sekcji 7, rozdział ten obejmuje zamówienia udzielane przez dowolny podmiot objęty sekcjami 1–3 na następujące usługi, które określa się zgodnie z tymczasową Centralną Klasyfikacją Produktów Organizacji Narodów Zjednoczonych (CPC Prov) według wykazu klasyfikacji sektorowej usług WTO (MTN.GNS/W/120) ([2]):

Lp.	Rodzaje usług	CPC Prov
1.	Usługi transportu lądowego, w tym usługi samochodów opancerzonych oraz usługi kurierskie, z wyjątkiem transportu poczty	712 (z wyjątkiem 71235), 7512, 87304
2.	Usługi transportu lotniczego pasażerów i towarów, z wyjątkiem transportu poczty	73 (z wyjątkiem 7321)
3.	Usługi informatyczne	84.
4.	Usługi architektoniczne	8671.
5.	Usługi inżynieryjne	8672.
6.	Zintegrowane usługi inżynieryjne	8673.
7.	Usługi planowania architektonicznego i (usługi) architektonicznego kształtowania krajobrazu oraz powiązane usługi konsultingu naukowego i technicznego	8674.
8.	Usługi badania rynku i opinii publicznej	8640.
9.	Usługi konsultingowe w zakresie zarządzania i usługi z nimi związane	865/866 ([1])
10.	Związane z nimi usługi w zakresie konsultacji naukowych i technicznych	8675.
11.	Usługi w zakresie odprowadzania ścieków i wywozu nieczystości; usługi sanitarne i podobne	94.

SEKCJA 6

USŁUGI BUDOWLANE

Rozdział 9 obejmuje zamówienia udzielane przez dowolny podmiot objęty sekcjami 1–3 w odniesieniu do wszystkich usług wymienionych w dziale 51 CPC Prov, z zastrzeżeniem uwag i odstępstw określonych w sekcji 7.

([2]) Z wyjątkiem usług, na które podmioty muszą udzielać zamówień u innych podmiotów na podstawie prawa wyłącznego ustanowionego opublikowanymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi.

([1]) Z wyjątkiem usług arbitrażowych i koncyliacyjnych.

SEKCJA 7

OGÓLNE UWAGI I ODSTĘPSTWA

1. Rozdział 9 nie obejmuje:

a) zamówień na produkty rolne mające na celu realizację rolniczych programów wsparcia i programów żywienia ludności (np. pomocy żywnościowej, w tym pomocy doraźnej);

b) zamówień udzielanych przez nadawców na potrzeby nabycia, opracowania, produkcji lub koprodukcji materiałów programowych oraz zamówień dotyczących czasu antenowego.

2. Zamówienia udzielane przez podmioty zamawiające objęte sekcjami 1 i 2 w związku z prowadzeniem działalności w sektorach wody pitnej, energetyki i transportu nie są objęte niniejszą Umową, chyba że są objęte sekcją 3.

3. W odniesieniu do Wysp Alandzkich (Ahvenanmaa) zastosowanie mają warunki szczególne protokołu nr 2 dotyczącego Wysp Alandzkich do Traktatu o Przystąpieniu Finlandii do Unii Europejskiej.

SEKCJA 8

WYKORZYSTANIE ŚRODKÓW MASOWEGO PRZEKAZU DO PUBLIKOWANIA INFORMACJI O ZAMÓWIENIACH

PODSEKCJA A

UNIA EUROPEJSKA

1. Publikowanie ogólnych informacji dotyczących zamówień

Środki przekazu wyznaczone i wykorzystywane przez Unię Europejską do spełnienia ogólnych wymogów dotyczących publikacji zgodnie z art. 161 ust. 1 niniejszej Umowy, o których mowa w ust. 2 lit. a) tego artykułu:

a) SZCZEBEL UNII EUROPEJSKIEJ

http://simap.ted.europa.eu

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

b) PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE UNII EUROPEJSKIEJ

BELGIA

(i) Akty, przepisy królewskie, regulacje ministerialne, okólniki ministerialne:

le Moniteur Belge

(ii) Orzecznictwo:

Pasicrisie

BUŁGARIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Държавен вестник (Monitor Państwowy)

(ii) Orzeczenia sądowe:

http://www.sac.government.bg

(iii) Zarządzenia administracyjne o zasięgu ogólnym oraz procedury:

http://www.aop.bg

http://www.cpc.bg

CZECHY

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Zbiór Praw Republiki Czeskiej

(ii) Orzeczenia Urzędu Ochrony Konkurencji:

Zbiór Orzeczeń Urzędu Ochrony Konkurencji

DANIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Lovtidende

(ii) Orzeczenia sądowe:

Ugeskrift for Retsvæsen

(iii) Decyzje i postępowania administracyjne:

Ministerialtidende

(iv) Decyzje Duńskiej Rady Odwoławczej ds. Zamówień Publicznych:

Kendelser fra Klagenævnet for Udbud

NIEMCY

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Bundesgesetzblatt

Bundesanzeiger

(ii) Orzeczenia sądowe:

Entscheidungssammlungen des Bundesverfassungsgerichts, des Bundesgerichtshofs, des Bundesverwaltungsgerichts, des Bundesfinanzhofs sowie der Oberlandesgerichte

ESTONIA

(i) Przepisy ustawowe, wykonawcze, zarządzenia administracyjne o zasięgu ogólnym oraz decyzje sądowe:

Riigi Teataja — http://www.riigiteataja.ee

(ii) Procedury dotyczące zamówień rządowych oraz orzeczenia Komitetu Kontroli Zamówień Rządowych:

https://riigihanked.riik.ee

IRLANDIA

Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Iris Oifigiuil (Dziennik Urzędowy Rządu Irlandii)

GRECJA

Epishmh efhmerida eurwpaikwn koinothtwn (Monitor Rządowy Grecji)

HISZPANIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Boletin Oficial del Estado

(ii) Orzeczenia sądowe:

Brak publikacji urzędowych

FRANCJA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Journal Officiel de la République française

(ii) Orzecznictwo:

Recueil des arrêts du Conseil d'État

(iii) Revue des marchés publics

CHORWACJA

Narodne novine – http://www.nn.hr

WŁOCHY

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Gazzetta Ufficiale

(ii) Orzecznictwo:

Brak publikacji urzędowych

CYPR

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας (Dziennik Urzędowy Republiki)

(ii) Orzeczenia sądowe:

Αποφάσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου 1999 – Τυπογραφείο της Δημοκρατίας (Orzeczenia Sądu Najwyższego – Biuro Publikacji)

ŁOTWA

Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Latvijas vēstnesis (Gazeta urzędowa)

LITWA

(i) Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne:

Teisės aktų registras (Rejestr aktów prawnych)

(ii) Orzeczenia sądowe, orzecznictwo:

Biuletyn Sądu Najwyższego Litwy „Teismų praktika”

Biuletyn Najwyższego Sądu Administracyjnego Litwy „Administracinių teismų praktyka”

LUKSEMBURG

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Mémorial

(ii) Orzecznictwo:

Pasicrisie

WĘGRY

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Magyar Közlöny (Dziennik Urzędowy Republiki Węgierskiej)

(ii) Orzecznictwo:

Közbeszerzési Értesítő – a Közbeszerzések Tanácsa Hivatalos Lapja (Biuletyn Zamówień Publicznych – Dziennik Urzędowy Rady Zamówień Publicznych)

MALTA

Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Monitor Rządowy

NIDERLANDY

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Nederlandse Staatscourant lub Staatsblad

(ii) Orzecznictwo:

Brak publikacji urzędowych

AUSTRIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Österreichisches Bundesgesetzblatt

Amtsblatt zur Wiener Zeitung

(ii) Orzeczenia sądowe:

Entscheidungen des Verfassungsgerichtshofes, des Verwaltungsgerichtshofes, des Obersten Gerichtshofes, der Oberlandesgerichte, des Bundesverwaltungsgerichtes und der Landesverwaltungsgerichte — http://ris.bka.gv.at/Judikatur/

POLSKA

(i) Ustawodawstwo:

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej

(ii) Orzeczenia sądowe, orzecznictwo:

„Zamówienia publiczne w orzecznictwie. Wybrane orzeczenia zespołu arbitrów i Sądu Okręgowego w Warszawie"

PORTUGALIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Diário da República Portuguesa 1a Série A e 2a série

(ii) Publikacje sądowe:

Boletim do Ministério da Justiça

Colectânea de Acordos do Supremo Tribunal Administrativo

Colectânea de Jurisprudencia Das Relações

RUMUNIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Monitorul Oficial al României (Dziennik Urzędowy Rumunii)

(ii) Orzeczenia sądowe, zarządzenia administracyjne o zasięgu ogólnym i wszelkie postępowania:

http://www.anrmap.ro

SŁOWENIA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Monitor Urzędowy Republiki Słowenii

(ii) Orzeczenia sądowe:

Brak publikacji urzędowych

SŁOWACJA

(i) Przepisy ustawowe i wykonawcze:

Zbierka zákonov (Zbiór Ustaw)

(ii) Orzeczenia sądowe:

Brak publikacji urzędowych

FINLANDIA

Suomen Säädöskokoelma – Finlands Författningssamling (Zbiór ustaw Finlandii)

SZWECJA

Svensk Författningssamling (Szwedzki Kodeks Ustaw)

2. Publikowanie ogłoszeń o zamówieniach

Elektroniczne lub papierowe środki przekazu wyznaczone i wykorzystywane przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie do publikacji ogłoszeń wymaganych na mocy art. 162, art. 164 ust. 7 i art. 171 ust. 2 niniejszej Umowy, zgodnie z art. 161 ust. 2 lit. b) niniejszej Umowy:

a) SZCZEBEL UNII EUROPEJSKIEJ

Suplement do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*:

TED (oferty przetargowe dostępne codziennie drogą elektroniczną) http://ted.europa.eu (dostępne również z portalu http://simap.ted.europa.eu)

b) PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE UNII EUROPEJSKIEJ

BELGIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Le Bulletin des Adjudications

Inne publikacje w prasie specjalistycznej

BUŁGARIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Държавен вестник (Monitor Państwowy) — http://dv.parliament.bg

Rejestr Zamówień Publicznych — http://www.aop.bg

CZECHY

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

DANIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

NIEMCY

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

ESTONIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Riigihangete Register (Rejestr zamówień rządowych) — https://riigihanked.riik.ee

IRLANDIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Prasa codzienna: „Irish Independent", „Irish Times", „Irish Press", „Cork Examiner"

GRECJA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Publikacja w prasie codziennej, finansowej, regionalnej i specjalistycznej

HISZPANIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

FRANCJA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Bulletin officiel des annonces des marchés publics.

CHORWACJA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Elektronički oglasnik javne nabave Republike Hrvatske (Elektroniczny system zamówień publicznych Republiki Chorwacji)

WŁOCHY

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

CYPR

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Monitor Urzędowy Republiki

Lokalna prasa codzienna

ŁOTWA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Latvijas vēstnesis (Gazeta urzędowa)

LITWA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Centrinė viešųjų pirkimų informacinė sistema (Centralny portal zamówień publicznych)

Dodatek informacyjny „Informaciniai pranešimai” do Dziennika Urzędowego („Valstybės žinios”) Republiki Litewskiej

LUKSEMBURG

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Prasa codzienna

WĘGRY

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Közbeszerzési Értesítő – a Közbeszerzések Tanácsa Hivatalos Lapja (Biuletyn Zamówień Publicznych – Dziennik Urzędowy Rady Zamówień Publicznych)

MALTA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Monitor Rządowy

NIDERLANDY

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

AUSTRIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Amtsblatt zur Wiener Zeitung

POLSKA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Biuletyn Zamówień Publicznych

PORTUGALIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

RUMUNIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Monitorul Oficial al României (Dziennik Urzędowy Rumunii)

Elektroniczny system zamówień publicznych — http://www.e-licitatie.ro

SŁOWENIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Portal javnih naročil — http://www.enarocanje.si/?podrocje=portal

SŁOWACJA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Vestník verejného obstarávania (Biuletyn Zamówień Publicznych)

FINLANDIA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Julkiset hankinnat Suomessa ja ETA-alueella, Virallisen lehden liite (Zamówienia publiczne w Finlandii i na obszarze EOG, Dodatek do Monitora Urzędowego Finlandii)

SZWECJA

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

3. Publikacje dotyczące udzielonych zamówień

Adres strony internetowej, na której Unia Europejska publikuje swoje ogłoszenia dotyczące zamówień udzielonych przez podmioty objęte sekcjami 1–3 niniejszego załącznika, zgodnie z wymogami art. 171 ust. 2 niniejszej Umowy i zgodnie z art. 161 ust. 2 lit. c) niniejszej Umowy:

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, wersja online, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

PODSEKCJA B

REPUBLIKA UZBEKISTANU

1. Publikowanie ogólnych informacji dotyczących zamówień

Środki przekazu wyznaczone i wykorzystywane przez Republikę Uzbekistanu do spełnienia ogólnych wymogów dotyczących publikacji zgodnie z art. 161 ust. 1 niniejszej Umowy, o których mowa w art. 161 ust. 2 lit. a) niniejszej Umowy:

Specjalny portal informacyjny poświęcony zamówieniom rządowym – xarid.mf.uz

2. Publikacja ogłoszeń o zamówieniach i ogłoszeń dotyczących udzielonych zamówień

Środki przekazu wyznaczone i wykorzystywane przez Republikę Uzbekistanu do publikacji ogłoszeń wymaganych na mocy art. 162, art. 164 ust. 7 i art. 171 ust. 2 niniejszej Umowy i zgodnie z art. 161 ust. 2 lit. b) i c) niniejszej Umowy:

Oficjalny portal internetowy poświęcony zamówieniom publicznym – Specjalny portal informacyjny na temat zamówień publicznych – xarid.mf.uz

ZAŁĄCZNIK 12-A

ZOBOWIĄZANIA I ZASTRZEŻENIA UNII EUROPEJSKIEJ

Dla większej pewności należy wyjaśnić, że w przypadku Unii Europejskiej obowiązek przyznania traktowania narodowego nie pociąga za sobą wymogu rozszerzenia na osoby fizyczne lub prawne z Republiki Uzbekistanu traktowania przyznanego w państwie członkowskim na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub jakiegokolwiek środka przyjętego na podstawie tego traktatu, w tym środków je wdrażających w państwach członkowskich, w odniesieniu do:

(i) osób fizycznych lub rezydentów innego państwa członkowskiego; lub

(ii) osób prawnych utworzonych lub zorganizowanych na mocy prawa innego państwa członkowskiego lub Unii Europejskiej oraz posiadających siedzibę statutową, zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności w Unii Europejskiej.

Wykaz ma zastosowanie wyłącznie do terytoriów Unii Europejskiej zgodnie z art. 342 i ma znaczenie wyłącznie w ramach stosunków handlowych między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Uzbekistanu. Nie ma on wpływu na prawa i obowiązki państw członkowskich wynikające z prawa Unii Europejskiej.

Poniższy wykaz zobowiązań wskazuje rodzaje działalności gospodarczej zliberalizowane zgodnie z art. 194 i 195 niniejszej Umowy oraz, w drodze zastrzeżeń, ograniczenia, które w odniesieniu do tych rodzajów działalności mają zastosowanie do przedsiębiorstw i osób fizycznych z Republiki Uzbekistanu.

1. Zastrzeżenia horyzontalne

(i) Rodzaje przedsiębiorstw – wszystkie sektory, w których podejmowane są zobowiązania

W odniesieniu do traktowania narodowego:

Traktowania przyznanego na podstawie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej osobom prawnym utworzonym zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego i mającym siedzibę statutową, zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności w Unii Europejskiej, w tym osobom prawnym ustanowionym w Unii przez inwestorów z Republiki Uzbekistanu, nie przyznaje się osobom prawnym ustanowionym poza Unią Europejską ani oddziałom lub przedstawicielstwom takich osób prawnych, w tym oddziałom lub przedstawicielstwom osób prawnych z Republiki Uzbekistanu.

Traktowanie przyznane osobom prawnym ustanowionym przez osoby fizyczne lub prawne z Republiki Uzbekistanu zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego, lub przyznane ich jednostkom zależnym lub oddziałom, pozostaje bez uszczerbku dla jakichkolwiek warunków lub zobowiązań, które mogły mieć zastosowanie do takich osób prawnych lub do ich jednostek zależnych lub oddziałów, jeżeli mają one siedzibę w Unii Europejskiej, i które nadal mają zastosowanie.

W niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej ograniczenia w traktowaniu narodowym mogą mieć zastosowanie w odniesieniu do rodzaju przedsiębiorstwa.

(ii) Prywatyzacja

W odniesieniu do traktowania narodowego oraz kadry kierowniczej wyższego szczebla i zarządu:

W Republice Bułgarii, Republice Francuskiej, na Węgrzech i w Republice Włoskiej zakazy lub ograniczenia mogą mieć zastosowanie przy sprzedaży lub zbyciu udziałów kapitałowych lub aktywów posiadanych przez państwo członkowskie w istniejącym przedsiębiorstwie państwowym lub istniejącym podmiocie rządowym lub aktywów tego przedsiębiorstwa lub podmiotu.

(iii) Uprzednie zatwierdzenie

W odniesieniu do traktowania narodowego, zasady największego uprzywilejowania oraz kadry kierowniczej wyższego szczebla i zarządu:

W Republice Francuskiej, Republice Włoskiej i Republice Łotewskiej inwestycje zagraniczne mogą podlegać uprzedniemu zatwierdzeniu przez właściwe organy.

(iv) Nabywanie nieruchomości, w tym nieruchomości gruntowych

W odniesieniu do traktowania narodowego i zasady największego uprzywilejowania:

W niektórych państwach członkowskich ograniczenia traktowania narodowego i zasady wzajemności mogą mieć zastosowanie do nabywania nieruchomości, w tym gruntów, przez osoby fizyczne lub prawne z państw trzecich lub przez podmioty będące ich własnością lub przez nie kontrolowane.

2. Wykaz sektorów podlegających zobowiązaniom ([1])

(i) Rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo (ISIC Rev 3.1: 01 i 02)

W odniesieniu do traktowania narodowego:

W Irlandii, Republice Finlandii, Republice Francuskiej, Republice Chorwacji, na Węgrzech i w Królestwie Szwecji ograniczenia traktowania narodowego mogą mieć zastosowanie do osób fizycznych lub prawnych pochodzących z państw trzecich lub podmiotów będących ich własnością lub przez nie kontrolowanych.

(ii) Wytwarzanie (ISIC Rev 3.1: 15 do 37)

W odniesieniu do traktowania narodowego, zasady największego uprzywilejowania oraz kadry kierowniczej wyższego szczebla i zarządu:

W Republice Federalnej Niemiec, Republice Włoskiej, Republice Łotewskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republice Słowackiej i Królestwie Szwecji zakazy lub ograniczenia mogą mieć zastosowanie w odniesieniu do publikacji, drukowania i reprodukcji zapisanych nośników informacji.

Wytwarzanie produktów rafinacji ropy naftowej: Bez zobowiązań.

Broń, amunicja i materiał wojenny: Bez zobowiązań.

([1]) Do celów załącznika 12-A zobowiązania dotyczące działalności gospodarczej określa się na podstawie Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Rodzajów Działalności Gospodarczej (ISIC), seria M, nr 4, Rev. 3.1.

ZAŁĄCZNIK 12-B

ZASTRZEŻENIA REPUBLIKI UZBEKISTANU

Art. 194 i art. 195 nie mają zastosowania do żadnego środka podlegającego ograniczeniu lub warunkowi wymienionemu w niniejszym załączniku w zakresie tego ograniczenia lub warunku.

Nieruchomości

Prywatna własność wszystkich kategorii działek jest zabroniona. Zagraniczne osoby fizyczne, zagraniczne osoby prawne i ich oddziały, a także przedsiębiorstwa z inwestycjami zagranicznymi ([1]) mogą jedynie wydzierżawić działki na okres do 25 lat, który może zostać przedłużony. Dzierżawa działek znajdujących się w strefach przygranicznych i na obszarach przygranicznych może być ograniczona.

Prywatyzacja

Prywatyzacja przedsiębiorstw, aktywów i obiektów o znaczeniu strategicznym w zakresie, w jakim ich prywatyzacja stanowi szczególne zagrożenie dla interesu publicznego w funkcjonowaniu i bezpieczeństwie sieci i dostaw oraz leży w interesie państwa, może być ograniczona lub zakazana, w zakresie objętym ustawodawstwem Republiki Uzbekistanu, dla zagranicznych osób fizycznych, zagranicznych osób prawnych i ich oddziałów, a także osób prawnych Republiki Uzbekistanu z kapitałem zagranicznym.

Rodzaje obecności handlowej

Przedstawicielstwa nie mogą prowadzić działalności handlowej w Republice Uzbekistanu.

Oddziały zagranicznych osób prawnych w sektorze usług finansowych nie są dozwolone.

Adwokat ([2]), notariusz i rzecznik patentowy muszą być obywatelami Republiki Uzbekistanu.

Obecność osób fizycznych

W przypadku sektorów usług łączna liczba cudzoziemców w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa nie może przekraczać 30 % całkowitej liczby zatrudnionych pracowników przedsiębiorstwa zagranicznego, chyba że przepisy krajowe stanowią inaczej.

Co najmniej 80 % całego personelu zatrudnionego w celu wykonania umowy o podziale produkcji musi być obywatelami Republiki Uzbekistanu. Zatrudnienie cudzoziemców powyżej limitu 20 % może mieć miejsce wyłącznie w przypadku braku obywateli Republiki Uzbekistanu o odpowiednich specjalnościach i kwalifikacjach, którzy mogliby zostać zatrudnieni.

Co najmniej jeden członek rady nadzorczej banku i dwóch członków zarządu banku musi biegle posługiwać się językiem urzędowym Republiki Uzbekistanu.

Usługi w zakresie doradztwa prawnego świadczone poprzez obecność handlową: w przypadku gdy w przedsiębiorstwie istnieje tylko jedno stanowisko związane z doradztwem prawnym, osoba je zajmująca musi być obywatelem Republiki Uzbekistanu. Jeżeli w przedsiębiorstwie istnieje więcej niż jedno stanowisko związane z doradztwem prawnym, co najmniej 50 % całkowitej liczby doradców prawnych ([3]) tego przedsiębiorstwa musi być obywatelami Republiki Uzbekistanu.

([1]) Zgodnie z definicją zawartą w ustawodawstwie Republiki Uzbekistanu.

([2]) Porad prawnych mogą udzielać zagraniczne osoby fizyczne, które nie są „adwokatami" zgodnie z ustawodawstwem Republiki Uzbekistanu.

([3]) Doradcy prawni zapewniają konsultacje w sprawie ustawodawstwa innego państwa i prawa międzynarodowego (z wyjątkiem wszystkich etapów postępowania przedsądowego i postępowania sądowego).

Usługi telekomunikacyjne

Podłączenie do międzynarodowych sieci telekomunikacyjnych odbywa się wyłącznie za pomocą środków technicznych JSC „Uzbektelecom".

Wszelka działalność gospodarcza związana z bronią, amunicją i materiałami wojennymi: bez zobowiązań.

Wszelka działalność gospodarcza związana z produkcją i dystrybucją środków odurzających, substancji psychotropowych i prekursorów: bez zobowiązań.

ZAŁĄCZNIK 12-C

ZOBOWIĄZANIA I OGRANICZENIA REPUBLIKI UZBEKISTANU

Zobowiązania i ograniczenia (z wyjątkiem dostępu do rynku, w odniesieniu do którego brak jest zobowiązań) Republiki Uzbekistanu, które mają zastosowanie do przedsiębiorstw i osób fizycznych z Unii Europejskiej w transgranicznym handlu usługami zgodnie z art. 198.

Sektor lub podsektor	Ograniczenia dotyczące traktowania narodowego
I. ZOBOWIĄZANIA HORYZONTALNE	
W niniejszym wykazie: — gwiazdki (*) i (**) oznaczają „część” powiązanego sektora lub podsektora usług; — Numery CPC wskazane w odniesieniu do sektorów lub podsektorów usług są odniesieniami do tymczasowej Centralnej Klasyfikacji Produktów ONZ (Seria dokumentów statystycznych nr 77, Tymczasowa Centralna Klasyfikacja Produktów, Departament Spraw Gospodarczych i Społecznych, Urząd Statystyczny Narodów Zjednoczonych, Nowy Jork, 1991), jak również do dokumentu MTN.GNS/W/120.	
Wszystkie sektory lub podsektory uwzględnione w niniejszym wykazie	
Umowy o podziale produkcji związane z poszukiwaniem, rozwojem i produkcją zasobów mineralnych	(1), (2) Osoby prawne z Republiki Uzbekistanu mają pierwszeństwo w wykonywaniu umowy w charakterze wykonawców, dostawców, przewoźników lub innych podmiotów na podstawie umów (zamówień) z inwestorami. Co najmniej 80 % całego zatrudnionego personelu zaangażowanego w realizację umowy o podziale produkcji musi być obywatelami Republiki Uzbekistanu.

II. SZCZEGÓLNE ZOBOWIĄZANIA SEKTOROWE DOTYCZĄCE TRANSGRANICZNEGO HANDLU USŁUGAMI	
1. USŁUGI BIZNESOWE	
Usługi świadczone w ramach zawodów regulowanych	
86190 Pozostałe usługi w zakresie doradztwa prawnego i informacji	(1) Brak (2) Brak
862 Usługi w zakresie księgowości, audytu oraz prowadzenia ksiąg rachunkowych, z wyjątkiem 86220 Usługi w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych, z wyjątkiem deklaracji podatkowych	(1) (2) Brak, z wyjątkiem: — sprawozdania z audytu muszą być podpisane przez biegłego rewidenta certyfikowanego zgodnie z prawem Republiki Uzbekistanu, który współpracuje z osobą prawną z Republiki Uzbekistanu posiadającą licencję na prowadzenie działalności audytorskiej, która jest ujęta w wykazie jednostek audytorskich.
86220 Usługi w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych, z wyjątkiem deklaracji podatkowych	(1) Brak (2) Brak
863 Usługi podatkowe	(1) Brak (2) Brak
8671 Usługi architektoniczne 8672 Usługi inżynieryjne 8673 Zintegrowane usługi inżynieryjne 86742 Usługi architektonicznego kształtowania krajobrazu	(1) (2) Brak, z wyjątkiem: — świadczenie usług jest dozwolone tylko wtedy, gdy istnieje umowa z osobą prawną z Republiki Uzbekistanu, która jest podmiotem handlowym posiadającym odpowiednią licencję właściwego organu Republiki Uzbekistanu.
9320 Usługi weterynaryjne	(1) Brak (2) Brak

B. Usługi informatyczne	
84 Usługi informatyczne	(1) Brak (2) Brak
D. Usługi w zakresie nieruchomości	
82101 Usługi wynajmu związane z nieruchomościami mieszkalnymi własnymi lub dzierżawionymi 82102 Usługi wynajmu związane z nieruchomościami innymi niż mieszkalne, własnymi lub dzierżawionymi	(1) Brak (2) Brak
F. Pozostałe usługi biznesowe	
87120 Usługi planowania, tworzenia i zamieszczania reklam	(1) Brak (2) Brak
86401 Usługi badania rynku 865 Usługi konsultingowe w zakresie zarządzania 86601 Usługi zarządzania projektem inne niż w zakresie robót budowlanych	(1) Brak (2) Brak
2. USŁUGI ŁĄCZNOŚCI	
Usługi kurierskie	
75121 Wielomodalne usługi kurierskie	(1) Brak (2) Brak

2. Usługi telekomunikacyjne

Zobowiązania dotyczące usług telekomunikacyjnych uwzględniają postanowienia następujących dokumentów: „Uwagi dotyczące zobowiązań w zakresie podstawowych usług telekomunikacyjnych” (Notes for Scheduling Basic Telecom Services Commitments) (S/GBT/W/2/Rev.1) oraz „Ograniczenia dostępu do rynku w kontekście dostępności widma” (Market Access Limitations on Spectrum Availability) (S/GBT/W/3).

Do celów niniejszego wykazu usługi telekomunikacyjne nie obejmują usług transmisji programów telewizyjnych lub radiowych ([1]).

7521 a) Usługi telefonii publicznej 7523** b) Usługi przekazywania danych metodą komutacji pakietów 7523** c) Usługi przekazywania danych metodą komutacji łączy 7523** d) Usługi teleksowe 7522 e) Usługi telegraficzne 7521** +7529** f) Usługi w zakresie przekazywania danych za pomocą faksu 7522** +7523** g) Usługi dotyczące prywatnych łączy dzierżawionych 7523** h) Poczta elektroniczna 7523** i) Poczta głosowa 7523** j) Uzyskiwanie informacji i przeszukiwanie baz danych on-line (OIDAR) 7523** k) Elektroniczna wymiana danych (EDI) 7523** l) Zaawansowane/związane z wartością dodaną usługi świadczone za pośrednictwem faksu, łącznie z przechowywaniem i przesyłaniem, przechowywaniem i odzyskiwaniem 843** n) Przetwarzanie danych lub informacji on-line (włącznie z przetwarzaniem transakcji)	(1), (2) Brak, z wyjątkiem: — prawa do podłączenia do międzynarodowych sieci telekomunikacyjnych wyłącznie za pomocą środków technicznych JSC „Uztelecom”; — bez zobowiązań w odniesieniu do komunikacji na szczeblu lokalnym; — bez zobowiązań w odniesieniu do usług sieci łączności satelitarnej.

([1]) Transmisję programów telewizyjnych i radiowych definiuje się jako nieprzerwaną transmisję sygnału niezbędnego do publicznego rozpowszechniania takich programów i definicja ta nie obejmuje połączeń między operatorami.

3. BUDOWNICTWO I POKREWNE USŁUGI INŻYNIERSKIE	
Roboty ogólnobudowlane związane ze wznoszeniem budynków	
A. 512 Roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków C. 514 Montaż i wznoszenie konstrukcji z prefabrykatów 51660 Roboty przy instalowaniu ogrodzeń i balustrad D. 517 Roboty budowlane wykończeniowe E. 511 Przygotowanie terenu pod budowę (z wyjątkiem 5113 Formowanie terenu i prace oczyszczania terenu i 5115 Prace w zakresie przygotowania terenu dla górnictwa 515 Specjalistyczne roboty budowlane związane z sektorem handlu	(1) Bez zobowiązań z przyczyn technicznych (2) Brak
5. USŁUGI W ZAKRESIE EDUKACJI	
92390 Pozostałe usługi szkolnictwa wyższego	(1) Bez zobowiązań (2) Brak
6. USŁUGI W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO Zobowiązania te mają zastosowanie wyłącznie do usług świadczonych na zasadach komercyjnych przez przedsiębiorstwa prywatne.	
d) Inne usługi 9404 Usługi w zakresie oczyszczania spalin 9405 Usługi w zakresie zwalczania hałasu Rekultywacja i oczyszczanie gleby i wody, część CPC 9406 Usługi w zakresie ochrony przyrody i krajobrazu	(1) Bez zobowiązań, z wyjątkiem usług związanych z doradztwem (2) Brak

7. USŁUGI FINANSOWE	
Usługi ubezpieczeniowe oraz związane z ubezpieczeniami	
A. b) 8129 Usługi w zakresie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie	(1), (2) Brak Wyłącznie w odniesieniu do ryzyka związanego z transportem morskim, zarobkowym transportem lotniczym, komercyjnymi lotami kosmicznymi, przy czym ubezpieczenie to obejmuje, w całości lub w części, transportowane towary, pojazd transportujący towary oraz wszelką wynikającą z nich odpowiedzialność.
Usługi bankowe i pozostałe usługi finansowe (z wyłączeniem ubezpieczeń):	
(v) przyjmowanie depozytów i innych funduszy zwrotnych od ludności (81115–81119) (vi) udzielanie wszelkiego rodzaju pożyczek i kredytów, w tym kredytów konsumenckich i kredytów hipotecznych, faktoring oraz finansowanie transakcji handlowych (8113) (viii) Wszystkie usługi w zakresie płatności i transferu środków płatniczych, w tym karty kredytowe, obciążeniowe i debetowe (81339**) (ix) Gwarancje i zobowiązania (81199**)	(1) Bez zobowiązań (2) Brak
9. USŁUGI ZWIĄZANE Z TURYSTYKĄ I PODRÓŻAMI	
64110 Usługi związane z zakwaterowaniem w hotelach 64120 Usługi związane z zakwaterowaniem w motelach	(1) Brak (2) Brak
74710 Usługi biur podróży i organizatorów turystyki	(1) Brak (2) Brak
10. USŁUGI W ZAKRESIE REKREACJI, KULTURY I SPORTU	
96194 Cyrk, parki rozrywki i podobne atrakcje	(1) Brak (2) Brak

11. USŁUGI TRANSPORTOWE

C. Usługi transportu lotniczego	
Konserwacja i naprawa statków powietrznych (część CPC 8868**) Sprzedaż i marketing usług transportu lotniczego Usługi komputerowego systemu rezerwacji	(1) Brak (2) Brak
E. Usługi w zakresie transportu kolejowego	
d) Konserwacja i naprawa środków transportu kolejowego (część CPC 8868**)	(1) Bez zobowiązań (2) Brak
F. Usługi w zakresie transportu drogowego	
d) Konserwacja i naprawa sprzętu transportu drogowego (6112 + 8867)	(1) Bez zobowiązań (2) Brak
H. Usługi pomocnicze dla wszystkich środków transportu	
a) Usługi w zakresie obsługi ładunku CPC 741*, wyłącznie w odniesieniu do usług w zakresie transportu drogowego i kolejowego b) Usługi w zakresie przechowywania i składowania CPC 742*, wyłącznie w odniesieniu do usług w zakresie transportu drogowego i kolejowego c) Usługi agencji transportu towarowego CPC 748*, wyłącznie w odniesieniu do usług w zakresie transportu drogowego i kolejowego	(1) Bez zobowiązań (2) Brak

ZAŁĄCZNIK 12-D

ZOBOWIĄZANIA REPUBLIKI UZBEKISTANU WZGLĘDEM OSÓB ŚWIADCZĄCYCH USŁUGI KONTRAKTOWE

1. Zobowiązanie Republiki Uzbekistanu zgodnie z art. 203 obejmuje następujące sektory lub podsektory:

   (i) usługi w zakresie księgowości oraz prowadzenia ksiąg rachunkowych;

   (ii) usługi podatkowe;

   (iii) usługi architektoniczne;

   (iv) usługi inżynieryjne;

   (v) zintegrowane usługi inżynieryjne;

   (vi) usługi informatyczne;

   (vii) usługi reklamowe;

   (viii) badania rynku;

   (ix) usługi konsultingowe w zakresie zarządzania oraz

   (x) konserwacja i naprawa sprzętu, włącznie ze sprzętem transportowym, w kontekście umowy dotyczącej usług posprzedażnych.

2. Czasowy przyjazd osób świadczących usługi kontraktowe z Unii Europejskiej na terytorium Republiki Uzbekistanu może podlegać testowi potrzeb ekonomicznych.

ZAŁĄCZNIK 14-A

REGULAMIN WEWNĘTRZNY

I. Definicje

1. Do celów rozdziału 14 oraz na podstawie niniejszego regulaminu wewnętrznego:

a) „pracownicy administracyjni", w odniesieniu do członka zespołu orzekającego, oznacza osoby, inne niż asystenci, pracujące pod kierunkiem i nadzorem członka zespołu orzekającego;

b) „doradca" oznacza osobę wybraną przez Stronę w celu doradzania lub pomocy tej Stronie w związku z postępowaniem przed zespołem orzekającym;

c) „asystent" oznacza osobę, która zgodnie z warunkami powołania oraz pod kierunkiem i nadzorem członka zespołu orzekającego prowadzi badania lub zapewnia wsparcie temu członkowi;

d) „Strona skarżąca" oznacza Stronę wnoszącą o powołanie zespołu orzekającego na podstawie art. 241;

e) „zespół orzekający" oznacza zespół orzekający ustanowiony na podstawie art. 242;

f) „członek zespołu orzekającego" oznacza członka zespołu orzekającego;

g) „Strona, przeciwko której wniesiono skargę" oznacza Stronę, której zarzuca się naruszenie postanowień niniejszego tytułu;

h) „przedstawiciel Strony" oznacza pracownika lub inną osobę powołaną przez departament rządowy lub agencję rządową lub jakikolwiek inny podmiot publiczny Strony, który reprezentuje Stronę w sporze na podstawie niniejszej Umowy.

II. Powiadomienia

2. W zależności od przypadku wszelkie wnioski, zawiadomienia, oświadczenia pisemne i inne dokumenty (zwane dalej „powiadomieniem"):

a) zespołu orzekającego – przesyła się równocześnie obu Stronom;

b) Strony – skierowane do zespołu orzekającego – przesyła się równocześnie do wiadomości drugiej Strony; oraz

c) Strony – skierowane do drugiej Strony – przesyła się równocześnie do wiadomości zespołu orzekającego, stosownie do przypadku.

3. Wszelkich powiadomień, o których mowa w pkt 2, dokonuje się drogą elektroniczną lub, w stosownych przypadkach, za pomocą jakichkolwiek innych elektronicznych środków łączności, które zapewniają rejestrację wysłania powiadomienia. Powiadomienie uznaje się za doręczone w dniu jego wysłania, chyba że zostanie udowodnione, że było inaczej.

4. Powiadomienia kieruje się odpowiednio do Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Komisji Europejskiej oraz do Ministerstwa Sprawiedliwości i Ministerstwa Inwestycji, Przemysłu i Handlu Republiki Uzbekistanu.

5. Niewielkie błędy pisarskie występujące w zawiadomieniu związanym z postępowaniem przed zespołem orzekającym można poprawić, dostarczając nowy dokument, w którym jasno zaznaczono zmiany.

6. Jeżeli ostatni dzień na złożenie dokumentu przypada w dniu wolnym od pracy dla instytucji Unii Europejskiej lub Republiki Uzbekistanu, termin na złożenie dokumentu upływa pierwszego następnego dnia roboczego.

III. Powoływanie członków zespołu orzekającego

7. Jeżeli zgodnie z art. 242 członka zespołu orzekającego wybiera się w drodze losowania, współprzewodniczący Komitetu Współpracy reprezentujący Stronę skarżącą niezwłocznie informuje współprzewodniczącego reprezentującego Stronę, przeciwko której wniesiono skargę, o dniu, godzinie i miejscu losowania. Strona, przeciwko której wysunięto zarzut, może na swój wniosek być obecna podczas losowania. W każdym wypadku losowanie przeprowadza się z udziałem Strony lub Stron, które są obecne.

8. Współprzewodniczący pochodzący ze Strony skarżącej powiadamia na piśmie każdą osobę wybraną na członka zespołu orzekającego o jej powołaniu. W terminie pięciu dni od dnia otrzymania powiadomienia o powołaniu każda z tych osób potwierdza swoją dostępność i informuje obydwie Strony, czy będzie mogła przyjąć to stanowisko.

9. Współprzewodniczący Komitetu Współpracy reprezentujący Stronę skarżącą wybiera członka zespołu orzekającego lub przewodniczącego w drodze losowania w ciągu pięciu dni od upływu terminu, o którym mowa w art. 242 ust. 2, jeżeli którakolwiek z części listy, o których mowa w art. 243 ust. 1:

   a) nie została jeszcze sporządzona – spośród osób formalnie zaproponowanych przez jedną lub obie Strony na potrzeby sporządzenia tej konkretnej części listy; lub

   b) nie zawiera już co najmniej pięciu osób spośród osób, które pozostają na tej konkretnej części listy.

10. Bez uszczerbku dla art. 241 ust. 3, Strony dokładają wszelkich starań, aby zapewnić, by najpóźniej do czasu przyjęcia powołania przez wszystkich członków zespołu orzekającego zgodnie z art. 242 ust. 5 uzgodniono wynagrodzenie i zwrot kosztów członków zespołu orzekającego i asystentów oraz przygotowano niezbędne umowy powołania w celu umożliwienia ich szybkiego podpisania. Wynagrodzenie i koszty członków zespołu orzekającego oparte są na normach WTO. Wynagrodzenie i koszty asystenta lub asystentów członka zespołu orzekającego nie mogą przekraczać 50 % wynagrodzenia tego członka zespołu orzekającego.

IV. Spotkanie organizacyjne

11. O ile Strony nie postanowią inaczej, spotykają się one z zespołem orzekającym w ciągu siedmiu dni od dnia jego ustanowienia w celu ustalenia kwestii, które Strony lub zespół orzekający uznają za stosowne, w tym harmonogramu postępowania.

    Członkowie zespołu orzekającego i przedstawiciele Stron mogą brać udział w tym spotkaniu za pośrednictwem dowolnego środka komunikacji, w tym telefonu lub wideokonferencji.

V. Oświadczenia pisemne

12. Strona skarżąca składa swoje oświadczenie pisemne nie później niż 30 dni od dnia ustanowienia zespołu orzekającego. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, składa swoje oświadczenie pisemne nie później niż 30 dni od dnia otrzymania oświadczenia pisemnego Strony skarżącej.

VI. Działanie zespołu orzekającego

13. Przewodniczący zespołu orzekającego przewodniczy wszystkim jego posiedzeniom. Zespół orzekający może przekazać przewodniczącemu uprawnienie do podejmowania decyzji administracyjnych i proceduralnych.

14. O ile w rozdziale 14 lub w niniejszym regulaminie wewnętrznym nie postanowiono inaczej, zespół orzekający może prowadzić swoje działania w dowolny sposób, w tym drogą elektroniczną lub przez telefon, w drodze wideokonferencji lub za pomocą innych elektronicznych środków komunikacji.

15. W obradach zespołu orzekającego mogą brać udział wyłącznie jego członkowie, ale zespół orzekający może zezwolić na obecność asystentów członków podczas obrad.

16. Za sporządzenie wszelkich decyzji i sprawozdań odpowiada wyłącznie zespół orzekający; ich sporządzenie nie może być delegowane.

17. W przypadku pojawienia się kwestii proceduralnych, których nie obejmują postanowienia rozdziału 14 i załączników do niego, zespół orzekający, po konsultacji ze Stronami, może przyjąć odpowiednią procedurę, która jest zgodna z tymi postanowieniami.

18. Jeżeli zespół orzekający uzna, że konieczna jest zmiana któregokolwiek terminu dotyczącego postępowania innego niż terminy określone w rozdziale 14 lub dokonanie jakichkolwiek innych dostosowań proceduralnych lub administracyjnych, informuje Strony na piśmie o takim terminie lub dostosowaniu i o powodach proponowanej zmiany lub dostosowania. Zespół orzekający może przyjąć taką zmianę lub dostosowanie po konsultacji ze Stronami.

VII. Zastąpienie członka zespołu

19. Jeżeli Strona uzna, że członek zespołu orzekającego nie przestrzega wymogów załącznika 14-B i w związku z tym powinien zostać zastąpiony, Strona ta powiadamia o tym drugą Stronę w terminie 15 dni od dnia uzyskania wystarczających dowodów na zarzucane nieprzestrzeganie wymogów załącznika 14-B.

20. Strony konsultują się ze sobą w terminie 15 dni od daty powiadomienia, o którym mowa w punkcie 17. Strony informują członka zespołu orzekającego o zarzucie nieprzestrzegania kodeksu postępowania i mogą zwrócić się do niego o podjęcie działań naprawczych. Mogą również, jeśli tak postanowią, odwołać członka zespołu orzekającego i wybrać nowego członka zgodnie z art. 242.

21. Jeśli Strony nie dojdą do porozumienia co do konieczności zastąpienia członka zespołu orzekającego, który nie jest jego przewodniczącym, każda ze Stron może wystąpić o przekazanie sprawy przewodniczącemu zespołu orzekającego, którego decyzja jest ostateczna.

Jeżeli przewodniczący zespołu orzekającego uzna, że członek nie przestrzega wymogów określonych w załączniku 14-B, wybiera się nowego członka zgodnie z art. 242.

22. Jeśli Strony nie dojdą do porozumienia co do konieczności zastąpienia przewodniczącego, każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o przekazanie sprawy jednej z pozostałych osób z części listy zawierającej kandydatów na przewodniczącego sporządzonej na podstawie art. 243. Osobę tę wybiera w drodze losowania współprzewodniczący Komitetu Współpracy ze Strony wnioskującej lub osoba delegowana przez przewodniczącego. Decyzja wybranej osoby dotycząca konieczności zastąpienia przewodniczącego jest ostateczna.

Jeżeli osoba ta uzna, że przewodniczący nie przestrzega wymogów określonych w załączniku 14-B, wybiera się nowego przewodniczącego zgodnie z art. 242.

VIII. Posiedzenia

23. Zgodnie z harmonogramem ustalonym na podstawie pkt 11, po konsultacji ze Stronami i pozostałymi członkami zespołu orzekającego przewodniczący powiadamia Strony o dniu, godzinie i miejscu posiedzenia. Strona, na której terytorium odbywa się posiedzenie, podaje te informacje do wiadomości publicznej, chyba że posiedzenie ma toczyć się przy drzwiach zamkniętych.

24. O ile Strony nie postanowią inaczej, posiedzenie odbywa się w Brukseli, gdy stroną skarżącą jest Republika Uzbekistanu, a w Taszkencie, gdy Stroną skarżącą jest Unia Europejska. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, ponosi koszty wynikające z czynności administracyjnych związanych z organizacją posiedzenia. Na wniosek jednej ze Stron zespół orzekający może podjąć decyzję o przeprowadzeniu posiedzenia wirtualnego lub hybrydowego i dokonać odpowiednich porozumień, z uwzględnieniem prawa do rzetelnego procesu oraz potrzeby zapewnienia przejrzystości.

25. Zespół orzekający może zwoływać dodatkowe posiedzenia, jeżeli Strony tak uzgodnią.

26. Wszyscy członkowie zespołu orzekającego są obecni przez cały czas trwania posiedzenia.

27. O ile Strony nie postanowią inaczej, na posiedzeniu mogą być obecne następujące osoby, niezależnie od tego, czy posiedzenie ma charakter jawny:

a) przedstawiciele Strony;

b) doradcy;

c) asystenci i pracownicy administracyjni;

d) tłumacze ustni i pisemni oraz sprawozdawcy sądowi zespołu orzekającego; oraz

e) eksperci, zgodnie z decyzją zespołu orzekającego podjętą na podstawie art. 258 ust. 2.

28. Nie później niż pięć dni przed dniem posiedzenia każda ze Stron przedkłada zespołowi orzekającemu i drugiej Stronie wykaz swoich przedstawicieli, którzy przedstawią ustne argumenty lub oświadczenia na posiedzeniu w jej imieniu, oraz wykaz innych przedstawicieli i doradców, którzy będą obecni na posiedzeniu.

29. Zespół orzekający prowadzi posiedzenie w następujący sposób, zapewniając przyznanie równej ilości czasu Stronie skarżącej i Stronie, przeciwko której wniesiono skargę, na przedstawienie zarówno argumentów, jak i replik:

Argumenty

a) argument Strony skarżącej;

b) argument Strony, przeciwko której wniesiono skargę.

Kontrargumenty

c) odpowiedź Strony skarżącej;

d) odpowiedź Strony, przeciwko której wniesiono skargę.

30. Zespół orzekający może kierować pytania do każdej ze Stron w dowolnym momencie posiedzenia.

31. Zespół orzekający zapewnia przygotowanie transkrypcji lub nagrania posiedzenia i jego przekazanie Stronom możliwie jak najszybciej po posiedzeniu. Strony mogą zgłaszać uwagi dotyczące transkrypcji, a zespół orzekający może te uwagi uwzględnić.

32. W terminie 10 dni od dnia posiedzenia każda ze Stron może przedstawić dodatkowe oświadczenie pisemne dotyczące wszelkich kwestii, które pojawiły się w trakcie posiedzenia.

IX. Pytania pisemne

33. Zespół orzekający może w każdym momencie postępowania zwracać się z pytaniami na piśmie do jednej Strony lub obu Stron. Wszelkie pytania skierowane do jednej ze Stron przekazuje się drugiej Stronie do wiadomości.

34. Każda ze Stron przekazuje drugiej Stronie kopię swoich odpowiedzi na pytania zespołu orzekającego. Druga Strona ma możliwość przedstawienia pisemnych uwag dotyczących tych odpowiedzi w terminie pięciu dni od dostarczenia takiej kopii.

X. Poufność

35. Każda ze Stron i zespół orzekający traktują jako poufne wszelkie informacje przedłożone zespołowi orzekającemu przez drugą Stronę i określone przez nią jako poufne. Przedkładając zespołowi orzekającemu oświadczenie pisemne zawierające informacje poufne, Strona przekazuje również, w terminie 15 dni, oświadczenie pisemne niezawierające informacji poufnych, które zostaje podane do wiadomości publicznej.

36. Żadne z postanowień niniejszego regulaminu wewnętrznego nie wyklucza możliwości publicznego ujawniania przez Stronę jej własnych stanowisk, w zakresie, w jakim, odnosząc się do informacji przedstawionych przez drugą Stronę, Strona ta nie ujawnia jakichkolwiek informacji, które druga Strona określiła jako poufne.

37. Posiedzenia zespołu orzekającego odbywają się przy drzwiach zamkniętych, jeżeli oświadczenia i argumenty Strony zawierają poufne informacje handlowe. W przypadku gdy posiedzenie zespołu orzekającego odbywa się przy drzwiach zamkniętych, Strony zachowują jego poufność.

XI. Kontakty *ex parte*

38. Zespół orzekający nie spotyka się ani nie kontaktuje się ze Stroną pod nieobecność drugiej Strony.

39. Członek zespołu orzekającego nie omawia żadnych aspektów przedmiotu postępowania z jedną Stroną ani z obiema Stronami pod nieobecność pozostałych członków zespołu orzekającego.

XII. Oświadczenia *amicus curiae*

40. O ile Strony nie postanowią inaczej, w terminie pięciu dni od dnia ustanowienia zespołu orzekającego zespół orzekający może przyjmować dobrowolne oświadczenia pisemne od osób fizycznych Strony lub osób prawnych pochodzących z terytorium Strony, niezależnych od rządów Stron, pod warunkiem że:

a) zespół orzekający otrzyma je w terminie 10 dni od dnia ustanowienia zespołu;

b) są one zwięzłe i w żadnym wypadku nie przekraczają 15 stron maszynopisu z podwójnymi odstępami między wierszami, włącznie z załącznikami;

c) dotyczą one bezpośrednio kwestii faktycznej lub prawnej rozpatrywanej przez zespół orzekający;

d) zawierają informacje dotyczące osoby składającej oświadczenie, w tym w przypadku osoby fizycznej – jej obywatelstwo, a w przypadku osoby prawnej – jej siedzibę, charakter działalności, status prawny, ogólne cele i jej źródła finansowania;

e) określają, jaki dana osoba ma istotny interes w danym postępowaniu przed zespołem orzekającym; oraz

f) sporządzone są w językach wybranych przez Strony zgodnie z pkt 44 i 45 niniejszego regulaminu wewnętrznego.

41. Oświadczenia takie przesyła się Stronom, które mogą przedstawić swoje uwagi. Strony mogą przedłożyć zespołowi orzekającemu swoje uwagi w terminie 10 dni od dnia doręczenia oświadczenia.

42. Zespół orzekający wymienia w swoim sprawozdaniu wszystkie oświadczenia, które otrzymał zgodnie z pkt 40. Zespół orzekający nie jest zobowiązany odnosić się w swoim sprawozdaniu do argumentów przedstawionych w takich oświadczeniach. Jeżeli jednak zespół orzekający odniesie się do tych argumentów w swoim sprawozdaniu, uwzględnia również wszelkie uwagi przedstawione przez Strony zgodnie z pkt 41.

XIII. Sprawy pilne

43. W nagłych przypadkach, o których mowa w art. 247, zespół orzekający – po konsultacji ze Stronami – dostosowuje w zależności od przypadku terminy, o których mowa w niniejszym regulaminie wewnętrznym. Zespół orzekający powiadamia Strony o takich dostosowaniach.

XIV. Tłumaczenia pisemne i ustne

44. Podczas konsultacji, o których mowa w art. 240, a najpóźniej na spotkaniu, o którym mowa w pkt 11 niniejszego regulaminu wewnętrznego, Strony dokładają wszelkich starań, by uzgodnić wspólny język roboczy postępowania przed zespołem orzekającym.

45. Jeśli Strony nie są w stanie uzgodnić wspólnego języka roboczego, każda ze Stron składa swoje oświadczenia pisemne w wybranym języku. Każda ze Stron przedkłada jednocześnie tłumaczenie na język wybrany przez drugą Stronę, chyba że oświadczenie sporządzono w jednym z języków roboczych WTO. Strona, przeciwko której wniesiono skargę, organizuje tłumaczenie ustne oświadczeń ustnych na języki wybrane przez Strony.

46. Sprawozdania i decyzje zespołu orzekającego sporządza się w języku lub językach wybranych przez Strony. Jeżeli Strony nie uzgodniły wspólnego języka roboczego, sprawozdanie wstępne i końcowe zespołu orzekającego publikuje się w jednym z języków roboczych WTO.

47. Każda ze Stron może przedstawić uwagi dotyczące poprawności tłumaczenia dowolnej przetłumaczonej wersji dokumentu sporządzonego zgodnie z niniejszym regulaminem wewnętrznym.

48. Każda ze Stron ponosi koszty tłumaczenia własnych oświadczeń pisemnych. Strony ponoszą w równym stopniu wszelkie koszty sporządzenia tłumaczenia orzeczenia zespołu orzekającego.

XV. Pozostałe procedury

49. Terminy określone w niniejszym regulaminie wewnętrznym dostosowuje się do szczególnych terminów przewidzianych w odniesieniu do przyjmowania sprawozdań lub decyzji zespołu orzekającego w postępowaniach na podstawie art. 251, 252, 253 i 254.

ZAŁĄCZNIK 14-B

KODEKS POSTĘPOWANIA CZŁONKÓW ZESPOŁU ORZEKAJĄCEGO I MEDIATORÓW

I. Definicje

1. W niniejszym kodeksie postępowania:

a) „pracownicy administracyjni”, w odniesieniu do członka zespołu orzekającego, oznacza osoby, inne niż asystenci, pracujące pod kierunkiem i nadzorem członka zespołu orzekającego;

b) „asystent” oznacza osobę, która zgodnie z warunkami powołania członka zespołu orzekającego prowadzi badania lub zapewnia wsparcie temu członkowi;

c) „kandydat” oznacza osobę, której imię i nazwisko znajduje się na liście członków zespołu orzekającego, o której mowa w art. 243 oraz którą bierze się pod uwagę przy wyborze członka zespołu orzekającego na podstawie art. 242;

d) „mediator” oznacza osobę fizyczną, która została wybrana na mediatora zgodnie z art. 265;

e) „członek zespołu orzekającego” oznacza członka zespołu orzekającego.

II. Podstawowe zasady

2. W celu zachowania rzetelności i bezstronności mechanizmu rozstrzygania sporów każdy kandydat i członek zespołu orzekającego:

a) zapoznaje się z niniejszym kodeksem postępowania;

b) jest niezależny i bezstronny;

c) unika bezpośrednich lub pośrednich konfliktów interesów;

d) unika niewłaściwego zachowania i stwarzania wrażenia niewłaściwego zachowania lub stronniczości;

e) przestrzega wysokich standardów postępowania; oraz

f) nie ulega wpływom własnych interesów, naciskom zewnętrznym, wpływom politycznym, żądaniom społecznym, lojalności wobec Strony ani obawom przed krytyką.

3. Członek zespołu orzekającego nie podejmuje w sposób bezpośredni ani pośredni żadnych zobowiązań ani nie przyjmuje korzyści mogących w jakikolwiek sposób zakłócić właściwe wykonywanie jego obowiązków lub stworzyć wrażenie zakłócenia ich właściwego wykonywania.

4. Członek zespołu orzekającego nie wykorzystuje swojego stanowiska w zespole orzekającym do realizacji jakichkolwiek osobistych lub prywatnych interesów. Członek zespołu orzekającego unika podejmowania działań, które mogą sprawiać wrażenie, że inne osoby mają możliwość wywierania na niego wpływu.

5. Członek zespołu orzekającego nie pozwala na to, aby przeszłe lub obecne związki lub zobowiązania finansowe, handlowe, zawodowe, osobiste lub społeczne miały wpływ na jego postępowanie lub osąd.

6. Członek zespołu orzekającego unika nawiązywania kontaktów i uzyskiwania korzyści finansowych, które mogą mieć wpływ na jego bezstronność lub mogą racjonalnie wywoływać wrażenie niewłaściwego zachowania lub stronniczości.

III. Obowiązek ujawnienia informacji

7. Przed wyrażeniem zgody na powołanie na członka zespołu orzekającego na podstawie art. 242 kandydat, któremu zaproponowano zostanie członkiem zespołu orzekającego, ujawnia wszelkie interesy, powiązania lub kwestie, które mogą mieć wpływ na jego niezależność lub bezstronność lub które mogą racjonalnie wywoływać wrażenie niewłaściwego zachowania lub stronniczości w postępowaniu przed zespołem orzekającym. W tym celu kandydat dokłada wszelkich rozsądnych starań, aby rozpoznać takie interesy, związki i kwestie, w tym interesy finansowe, zawodowe, pracownicze lub rodzinne.

8. Obowiązek ujawnienia informacji, o którym mowa w pkt 7, ma charakter ciągły, co oznacza, że członek zespołu orzekającego jest zobowiązany ujawnić wszelkie takie interesy, związki oraz kwestie, które mogą wyniknąć na dowolnym etapie postępowania.

9. Kandydat lub członek zespołu orzekającego informuje Komitet Współpracy o wszelkich kwestiach dotyczących faktycznego lub potencjalnego naruszenia niniejszego kodeksu postępowania, gdy tylko się o nich dowie, a następnie Strony rozpatrują te kwestie.

IV. Obowiązki członków zespołu orzekającego

10. Po przyjęciu stanowiska członek zespołu orzekającego pozostaje do dyspozycji i wykonuje swoje obowiązki w sposób sumienny i sprawny w trakcie całego postępowania, zachowując uczciwość i staranność.

11. Członek zespołu orzekającego rozważa jedynie kwestie poruszane w ramach postępowania przed zespołem orzekającym i konieczne do wydania decyzji i nie zleca wykonania tego obowiązku innej osobie.

12. Członek zespołu orzekającego podejmuje wszelkie odpowiednie działania w celu zapewnienia, aby jego asystenci i pracownicy administracyjni byli świadomi obowiązków członka wynikających z części II, III, IV i VI niniejszego kodeksu postępowania oraz aby je wypełniali.

V. Obowiązki byłych członków

13. Były członek zespołu orzekającego unika działań mogących stwarzać wrażenie, że wykonując swoje obowiązki, był stronniczy lub odnosił korzyści z decyzji zespołu orzekającego.

14. Były członek zespołu orzekającego wypełnia obowiązki określone w części VI niniejszego kodeksu postępowania.

VI. Poufność

15. Członek zespołu orzekającego w żadnym momencie nie ujawnia informacji niepublicznych dotyczących postępowania lub uzyskanych w trakcie postępowania, do którego został powołany. Członek zespołu orzekającego w żadnym przypadku nie ujawnia ani nie wykorzystuje takich informacji w celu uzyskania osobistych korzyści lub korzyści na rzecz innej osoby ani w celu zaszkodzenia interesom innych osób.

16. Członek zespołu orzekającego nie ujawnia decyzji zespołu orzekającego ani jej części przed jej publikacją zgodnie z rozdziałem 14.

17. Członek zespołu orzekającego w żadnym momencie nie ujawnia przebiegu obrad zespołu orzekającego ani opinii któregokolwiek z jego członków, ani nie składa oświadczeń dotyczących postępowania, do którego został powołany, ani kwestii będących przedmiotem sporu w tym postępowaniu.

VII. Wydatki

18. Członek zespołu orzekającego prowadzi ewidencję czasu poświęconego postępowaniu i swoich wydatków, a także czasu i wydatków swoich asystentów i pracowników administracyjnych, i przedstawia końcowe rozliczenie.

VIII. Mediatorzy

19. Niniejszy kodeks postępowania stosuje się odpowiednio do mediatorów.

PROTOKÓŁ O WZAJEMNEJ POMOCY ADMINISTRACYJNEJ W SPRAWACH CELNYCH

ARTYKUŁ 1

Definicje

Do celów niniejszego protokołu:

a) „przepisy prawa celnego” oznaczają wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące na terytoriach Stron, regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz objęcie ich dowolnym innym systemem celnym lub inną procedurą celną, w tym środki zakazu, ograniczenia i kontroli;

b) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Stronę, który występuje z wnioskiem o pomoc na podstawie niniejszego protokołu;

c) „organ współpracujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Stronę, który otrzymuje wniosek o pomoc na podstawie niniejszego protokołu;

d) „informacje” oznaczają wszelkie dane, dokumenty, obrazy, sprawozdania, komunikaty lub uwierzytelnione odpisy, w jakiejkolwiek formie, w tym w formie elektronicznej, nawet przetworzone lub przeanalizowane;

e) „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną;

f) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;

g) „naruszenia przepisów prawa celnego” oznaczają wszelkie naruszenie lub usiłowanie naruszenia przepisów prawa celnego.

ARTYKUŁ 2

Zakres stosowania

1. Strony pomagają sobie nawzajem w zakresie swoich uprawnień, w sposób i na warunkach określonych w niniejszym protokole, aby zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów celnych, w szczególności przez zapobieganie naruszeniom takich przepisów, prowadzenie dochodzeń dotyczących takich naruszeń oraz ich zwalczanie.

2. Pomoc w sprawach celnych, jak przewidziano w niniejszym protokole, ma zastosowanie do każdego organu administracyjnego każdej ze Stron, który jest właściwy w zakresie stosowania niniejszego protokołu. Pomoc ta pozostaje bez uszczerbku dla postanowień regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych. Nie stosuje się jej do informacji uzyskanych zgodnie z wykonywanymi uprawnieniami na wniosek organu sądowego, chyba że organ ten zezwala na przekazywanie takich informacji.

3. Niniejszy protokół nie obejmuje pomocy w zakresie poboru ceł, podatków lub grzywien.

ARTYKUŁ 3

Pomoc na wniosek

1. Na prośbę organu wnioskującego organ współpracujący dostarcza mu wszelkich stosownych informacji pozwalających mu zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów prawa celnego, włącznie z informacjami dotyczącymi ujawnionych lub planowanych działań, które stanowią lub mogłyby stanowić naruszenia przepisów prawa celnego.

2. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący informuje organ wnioskujący o tym:

a) czy towary wywiezione z terytorium jednej ze Stron zostały właściwie przywiezione na terytorium drugiej Strony, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec tych towarów;

b) czy towary przywiezione na terytorium jednej ze Stron zostały prawidłowo wywiezione z terytorium drugiej Strony, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec tych towarów.

3. Na prośbę organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje, w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych, kroki niezbędne do zapewnienia specjalnego nadzoru oraz udzielenia organowi wnioskującemu informacji w odniesieniu do:

a) osób, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że uczestniczą lub uczestniczyły w naruszeniach przepisów prawa celnego;

b) towarów, które są lub mogą być transportowane w taki sposób, że istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary te były lub mają być wykorzystywane do naruszeń przepisów prawa celnego;

c) miejsc, w których są lub mogą być gromadzone zapasy towarów w taki sposób, że istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary te były lub mają być wykorzystywane do naruszeń przepisów prawa celnego; oraz

d) środków transportu, które są lub mogą być wykorzystywane w taki sposób, że istnieje uzasadnione podejrzenie, że są lub mają być wykorzystywane do naruszeń przepisów prawa celnego.

ARTYKUŁ 4

Pomoc z własnej inicjatywy

W miarę możliwości Strony niezwłocznie pomagają sobie wzajemnie z własnej inicjatywy zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi poprzez przekazywanie informacji odnoszących się do zakończonych, planowanych lub trwających czynów naruszających przepisy prawa celnego lub co do których istnieje takie podejrzenie, i które mogą zainteresować drugą Stronę. Informacje te dotyczą zwłaszcza:

a) osób, towarów i środków transportu; oraz

b) nowych środków lub metod wykorzystywanych do naruszania przepisów prawa celnego.

ARTYKUŁ 5

Forma i treść wniosków o pomoc

1. Wnioski składane na podstawie niniejszego protokołu sporządza się w formie papierowej lub elektronicznej. Do wniosków dołącza się dokumenty niezbędne do zapewnienia zgodności z wnioskiem. W nagłym przypadku organ współpracujący może zaakceptować wnioski w formie ustnej, lecz wnioski takie muszą zostać niezwłocznie potwierdzone przez organ wnioskujący w formie pisemnej.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące informacje:

a) organ wnioskujący i urzędnik wnioskujący;

b) informacje lub rodzaj pomocy będące przedmiotem wniosku;

c) przedmiot wniosku i powód wystąpienia z wnioskiem;

d) przepisy ustawowe lub wykonawcze oraz pozostałe instrumenty prawne mające związek z wnioskiem;

e) możliwie dokładne i wyczerpujące informacje dotyczące osób, wobec których prowadzone jest dochodzenie;

f) podsumowanie istotnych faktów oraz już przeprowadzonych postępowań; oraz

g) wszelkie dostępne szczegółowe informacje dodatkowe niezbędne organowi współpracującemu do rozpatrzenia wniosku.

3. Wnioski przedkłada się w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ, przy czym język angielski zawsze jest językiem akceptowanym. Wymóg ten nie ma zastosowania do dokumentów towarzyszących wnioskowi na podstawie ust. 1.

4. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych określonych w ust. 1–3, organ współpracujący może zażądać poprawienia lub uzupełnienia wniosku; jednocześnie można zarządzić wprowadzenie środków zabezpieczających.

ARTYKUŁ 6

Realizacja wniosków

1. W celu wykonania wniosku o pomoc organ współpracujący podejmuje czynności w granicach swoich kompetencji i w ramach dostępnych środków – tak jakby działał na własny rachunek lub na wniosek innych organów tej samej Strony – dostarczając informacje już przez siebie posiadane, prowadząc właściwe postępowania lub zlecając ich podjęcie.

2. Ust. 1 stosuje się także do wszelkich innych organów, którym wniosek został przekazany przez organ współpracujący, jeżeli ten ostatni nie może działać samodzielnie.

3. Wnioski o pomoc rozpatruje się zgodnie z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi Strony, do której skierowano wniosek.

ARTYKUŁ 7

Forma przekazywania informacji

1. Organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu, w formie pisemnej, wyniki postępowań wraz ze wszystkimi odnośnymi dokumentami, uwierzytelnionymi odpisami lub innymi materiałami. Informacje takie mogą być przekazywane w formie elektronicznej.

2. Oryginały dokumentów przekazuje się zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi każdej ze Stron, wyłącznie na wniosek organu wnioskującego, w przypadkach gdy uwierzytelnione odpisy byłyby niewystarczające. Organ wnioskujący zwraca takie oryginały w najwcześniejszym możliwym terminie.

3. W przypadku przekazania na podstawie ust. 2 organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu wszelkie informacje dotyczące autentyczności dokumentów wydanych lub poświadczonych przez agencje urzędowe na jego terytorium przy zgłoszeniu towaru.

ARTYKUŁ 8

Obecność urzędników Strony na terytorium drugiej Strony

1. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i na warunkach określonych przez tę ostatnią, przebywać w biurach organu współpracującego lub wszelkich innych organów, których to dotyczy zgodnie z art. 6 ust. 1, w celu uzyskania informacji o działaniach, które stanowią lub mogłyby stanowić naruszenia przepisów prawa celnego, których organ wnioskujący potrzebuje do celów niniejszego protokołu.

2. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i na warunkach określonych przez tę ostatnią, być obecni przy postępowaniach prowadzonych na terytorium drugiej Strony.

3. Obecność urzędników jednej Strony na terytorium drugiej Strony ma wyłącznie charakter doradczy. Podczas przebywania na terytorium drugiej Strony urzędnicy ci:

a) muszą być w stanie udowodnić swoją funkcję urzędową;

b) nie mogą nosić umundurowania ani broni; oraz

c) korzystają z takiej samej ochrony, jaka przysługuje urzędnikom drugiej Strony, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi mającymi zastosowanie na terytorium drugiej Strony.

ARTYKUŁ 9

Przekazywanie i powiadamianie

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych wszelkie działania niezbędne do przekazania adresatowi zamieszkującemu lub mającemu siedzibę na terytorium podlegającym organowi współpracującemu wszelkich dokumentów lub powiadomienia takiej osoby o wszelkich decyzjach organu wnioskującego wchodzących w zakres stosowania niniejszego protokołu.

2. Wnioski o przekazanie dokumentów lub powiadomienie o decyzji, o których mowa w ust. 1, przedkłada się na piśmie w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ.

ARTYKUŁ 10

Automatyczna wymiana informacji

1. W drodze wzajemnego porozumienia zgodnie z art. 15 niniejszego protokołu Strony mogą:

a) dokonywać automatycznej wymiany wszelkich informacji objętych niniejszym protokołem;

b) dokonywać wymiany określonych informacji przed przybyciem przesyłek na terytorium drugiej Strony.

2. W celu realizacji wymiany, o której mowa w ust. 1, Strony ustalają porozumienia dotyczące rodzaju informacji, które zamierzają wymieniać, oraz formatu i częstości ich przekazywania.

ARTYKUŁ 11

Wyjątki od obowiązku udzielenia pomocy

1. Można odmówić udzielenia pomocy lub uzależnić jej udzielenie od spełnienia pewnych warunków lub wymogów, w przypadkach gdy jedna Strona uzna, że udzielenie pomocy w ramach niniejszego protokołu:

a) może grozić naruszeniem suwerenności Republiki Uzbekistanu lub państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek o udzielenie pomocy zgodnie z niniejszym protokołem;

b) może grozić naruszeniem porządku publicznego, bezpieczeństwa lub innych podstawowych interesów, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 12 ust. 5 niniejszego protokołu; lub

c) naruszałoby tajemnicę przemysłową, handlową lub zawodową.

2. Organ współpracujący może odroczyć udzielenie pomocy, jeżeli kolidowałaby ona z trwającymi dochodzeniami, śledztwami lub postępowaniami. W takim przypadku organ współpracujący konsultuje się z organem wnioskującym, aby ustalić, czy pomocy można udzielić z zachowaniem warunków wymaganych przez organ współpracujący.

3. Jeżeli organ wnioskujący składa wniosek o udzielenie pomocy, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby o to do niego wystąpiono, zwraca na ten fakt uwagę w swoim wniosku. Decyzja co do sposobu rozpatrzenia takiego wniosku należy do organu współpracującego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, organ współpracujący niezwłocznie przekazuje organowi wnioskującemu swoją decyzję wraz z uzasadnieniem.

ARTYKUŁ 12

Wymiana informacji i poufność

1. Informacje otrzymane na podstawie niniejszego protokołu wykorzystuje się wyłącznie do celów niniejszego protokołu.

2. Wykorzystanie informacji uzyskanych na podstawie niniejszego protokołu w postępowaniu administracyjnym lub sądowym wszczętym w związku z naruszeniami przepisów prawa celnego uznaje się za służące osiągnięciu celów niniejszego protokołu. W związku z tym Strony mogą wykorzystywać uzyskane informacje i dokumenty, z którymi zapoznały się zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu, jako dowód w swoich aktach dowodowych, sprawozdaniach i zeznaniach oraz w postępowaniach i sprawach przed sądami. Organ współpracujący może uzależnić dostarczenie informacji lub udzielenie dostępu do dokumentów od spełnienia warunku powiadomienia go o takim wykorzystaniu.

3. Jeżeli jedna ze Stron pragnie wykorzystać informacje uzyskane na podstawie niniejszego protokołu do innych celów, musi wcześniej uzyskać na to pisemną zgodę organu, który je dostarczył. Wykorzystanie informacji w ten sposób podlega wówczas ograniczeniom nałożonym przez ten organ.

4. Wszelkie informacje przekazane w dowolnej formie zgodnie z niniejszym protokołem mają charakter poufny lub zastrzeżony, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi obowiązującymi na terytorium każdej ze Stron. Informacje te są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej i korzystają z ochrony, jaką objęte są podobne informacje na podstawie odpowiednich przepisów ustawowych i wykonawczych Strony, która je otrzymała. Strony przekazują sobie informacje na temat swoich mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych.

5. Dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie zgodnie z przepisami o ochronie danych Strony dostarczającej dane. Każda ze Stron informuje drugą Stronę o odpowiednich przepisach dotyczących ochrony danych i w razie potrzeby dokłada wszelkich starań, aby uzgodnić dodatkowe środki ochrony.

ARTYKUŁ 13

Biegli i świadkowie

Organ współpracujący może upoważnić swoich urzędników do stawienia się, w granicach przyznanego upoważnienia, jako biegli lub świadkowie w postępowaniu sądowym lub administracyjnym w sprawach objętych niniejszym protokołem oraz przedstawienia potrzebnych do celów tych postępowań przedmiotów i dokumentów lub ich uwierzytelnionych odpisów. Wniosek o stawienie się musi wskazywać, przed jakim organem sądowym lub administracyjnym urzędnik musi się stawić, w jakiej sprawie oraz z jakiego tytułu lub w jakim charakterze urzędnik ten będzie przesłuchiwany.

ARTYKUŁ 14

Wydatki związane z udzieleniem pomocy

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 Strony zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń dotyczących zwrotu wydatków poniesionych w związku z wykonaniem niniejszego protokołu.

2. Koszty i dodatki wypłacane biegłym, świadkom oraz tłumaczom ustnym i pisemnym, innym niż pracownicy służb publicznych, ponosi odpowiednio Strona wnioskująca.

3. Jeżeli do wykonania wniosku niezbędne są wydatki o charakterze nadzwyczajnym, Strony określają zasady i warunki, na jakich wniosek ma zostać wykonany, jak również sposób pokrycia takich wydatków.

ARTYKUŁ 15

Wykonanie

1. Wykonanie niniejszego protokołu powierza się, z jednej strony, organom celnym Republiki Uzbekistanu, a z drugiej strony, właściwym służbom Komisji Europejskiej i organom celnym państw członkowskich. Decydują one w sprawach związanych ze wszystkimi środkami praktycznymi i porozumieniami niezbędnymi do wykonania niniejszego protokołu, z uwzględnieniem mających do nich zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych, w szczególności tych w dziedzinie ochrony danych osobowych.

2. W razie potrzeby Strony informują się wzajemnie o szczegółowych środkach wykonawczych, które są przyjmowane przez każdą ze Stron zgodnie z niniejszym protokołem i konsultują się w ich sprawie, w szczególności w odniesieniu do należycie upoważnionych służb i urzędników wyznaczonych jako właściwi do celów przesyłania i otrzymywania informacji określonych w niniejszym protokole.

3. W Unii Europejskiej postanowienia niniejszego protokołu pozostają bez uszczerbku dla przekazywania jakichkolwiek informacji uzyskanych na podstawie niniejszego protokołu między właściwymi służbami Komisji Europejskiej a organami celnymi państw członkowskich.

ARTYKUŁ 16

Pozostałe uzgodnienia

Niniejszy protokół ma pierwszeństwo przed wszelkimi dwustronnymi umowami o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, które zostały lub mogą zostać zawarte między poszczególnymi państwami członkowskimi a Republiką Uzbekistanu, w zakresie, w jakim takie umowy są niezgodne z niniejszym protokołem.

ARTYKUŁ 17

Konsultacje

W sprawach związanych z wykładnią i wykonaniem niniejszego protokołu Strony konsultują się wzajemnie w razie potrzeby w ramach Komitetu Współpracy ustanowionego na mocy art. 338 niniejszej Umowy.

2026/918

30.4.2026

ENHANCED PARTNERSHIP AND COOPERATION AGREEMENT BETWEEN THE EUROPEAN UNION AND ITS MEMBER STATES, OF THE ONE PART, AND THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN, OF THE OTHER PART

PREAMBLE

THE KINGDOM OF BELGIUM,

THE REPUBLIC OF BULGARIA,

THE CZECH REPUBLIC,

THE KINGDOM OF DENMARK,

THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY,

THE REPUBLIC OF ESTONIA,

IRELAND,

THE HELLENIC REPUBLIC,

THE KINGDOM OF SPAIN,

THE FRENCH REPUBLIC,

THE REPUBLIC OF CROATIA,

THE ITALIAN REPUBLIC,

THE REPUBLIC OF CYPRUS,

THE REPUBLIC OF LATVIA,

THE REPUBLIC OF LITHUANIA,

THE GRAND DUCHY OF LUXEMBOURG,

HUNGARY,

THE REPUBLIC OF MALTA,

THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS,

THE REPUBLIC OF AUSTRIA,

THE REPUBLIC OF POLAND,

THE PORTUGUESE REPUBLIC,

ROMANIA,

THE REPUBLIC OF SLOVENIA,

THE SLOVAK REPUBLIC,

THE REPUBLIC OF FINLAND,

THE KINGDOM OF SWEDEN,

Contracting Parties to the Treaty on European Union and the Treaty on the Functioning of the European Union, hereinafter referred to as 'the Member States',

and

THE EUROPEAN UNION,

of the one part,

and THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN,

of the other part,

hereinafter jointly referred to as 'the Parties',

CONSIDERING their strong ties and their common values,

CONSIDERING their desire to strengthen the mutually beneficial cooperation established through the Partnership and Cooperation Agreement establishing a partnership between the European Communities and their Member States, of the one part, and the Republic of Uzbekistan, of the other part, signed in Florence on 21 June 1996,

CONSIDERING their wish to upgrade their relations to reflect new political and economic realities and the advancement of their partnership,

EXPRESSING their common will to consolidate, deepen and diversify their cooperation at all levels on bilateral, regional and international issues of mutual interest,

REAFFIRMING their commitment to strengthen the promotion, protection and implementation of human rights and fundamental freedoms, the respect for democratic principles, the rule of law and good governance,

CONFIRMING their commitment to the principles laid down in the Charter of the United Nations (hereinafter referred to as the 'UN Charter'), the Universal Declaration of Human Rights adopted by the UN General Assembly resolution A/RES/217 (III) A on 10 December 1948, the Organisation for Security and Co-operation in Europe (hereinafter referred to as the 'OSCE'), in particular the Helsinki Final Act of 1975 adopted on 1 August 1975 during the Conference on Security and Cooperation in Europe (hereinafter referred to as the 'OSCE Helsinki Final Act'), the International Covenant on Civil and Political Rights adopted by the UN General Assembly resolution 2200A (XXI) on 16 December 1966, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights adopted by the UN General Assembly resolution 2200A (XXI) on 16 December 1966 as well as other universal principles and norms of international law,

REITERATING their commitment to actively promote international peace and security and engage in effective multilateralism and the peaceful settlement of disputes, notably by cooperating within the framework of the UN and the OSCE,

CONSIDERING their desire to further develop regular political dialogue on bilateral and international issues of mutual interest,

CONSIDERING their commitment to international obligations to fight against the proliferation of weapons of mass destruction (hereinafter referred to as 'WMD') and their means of delivery,

CONSIDERING their commitment to strengthen cooperation in the field of justice, freedom and security, including in the fight against corruption,

CONSIDERING their commitment to contribute, through their cooperation, to sustainable political, socioeconomic and institutional development,

CONSIDERING their willingness to strengthen their economic relationship based on the principles of a free-market economy and to create a climate conducive to expanding bilateral trade and investment relations and mutually advantageous connectivity,

SUPPORTING the Republic of Uzbekistan's achievements and efforts to improve the business climate, to fight corruption, create economic growth and employment,

ENCOURAGING the Republic of Uzbekistan's accession to the World Trade Organisation (hereinafter referred to as the 'WTO'), and the transparent and non-discriminatory implementation of rights and obligations in the framework of the WTO, and confirming the intention of the European Union to provide technical assistance in this process, including in the field of norms and standards certification, intellectual property protection legislation and law enforcement practices,

CONSIDERING their commitment to respect the principle of sustainable development and to work together in pursuit of the objectives of the UN 2030 Agenda for Sustainable Development,

CONSIDERING their commitment to ensure environmental sustainability and protection, including through transboundary cooperation and the implementation of multilateral environmental agreements to which they are parties, and strengthening cooperation in all areas of climate action in line with the Paris Agreement under the United Nations Framework Convention on Climate Change adopted on 12 December 2015 (hereinafter referred to as the 'Paris Agreement on climate change'),

RECOGNISING that all cooperation in the peaceful uses of nuclear energy between the Parties to this Agreement is governed by the Agreement for cooperation in the peaceful uses of nuclear energy between the European Atomic Energy Community (Euratom) and the Government of the Republic of Uzbekistan, signed in Brussels on 6 October 2003, and does not fall under this Agreement,

CONSIDERING their desire to expand the cooperation and exchange in the field of science and technology, innovation and education, culture and sport,

CONSIDERING their commitment to promote cross-border and regional cooperation,

NOTING that, if the Parties decide, within the framework of this Agreement, to enter into specific agreements in the area of freedom, security and justice concluded by the European Union pursuant to Title V of Part Three of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU) after the entry into force of this Agreement, the provisions of such future specific agreements would not bind Ireland unless the European Union, simultaneously with Ireland, as regards its previous bilateral relations, notifies Uzbekistan that Ireland has become bound by such future specific agreements as part of the European Union in accordance with Protocol No 21 on the position of Ireland in respect of the area of freedom, security and justice, annexed to the Treaty on European Union (TEU) and to the TFEU; also noting that any subsequent internal measures of the European Union which are adopted pursuant to Title V of Part Three of the TFEU to implement this Agreement would not bind Ireland, unless Ireland has notified its wish to take part in such measures or accept them in accordance with Protocol No 21; and further noting that such future agreements or such subsequent internal measures of the European Union would fall within Protocol No 22 on the position of Denmark annexed to the TEU and to the TFEU,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

TITLE I

OBJECTIVES AND GENERAL PRINCIPLES

ARTICLE 1

Objectives

1. This Agreement establishes an enhanced partnership and cooperation between the Parties, based on shared values, on common interests and on the ambition to strengthen their relationship in all areas of its application, to their mutual benefit.

2. This partnership and cooperation is a process between the Parties that contributes to sustainable development, peace, stability and security, through increased convergence on foreign and security policy, effective political and economic cooperation and multilateralism.

ARTICLE 2

General Principles

1. Respect for democratic principles and human rights and fundamental freedoms, as laid down in particular in the Universal Declaration of Human Rights, the UN Charter, the OSCE Helsinki Final Act and other relevant international human rights instruments to which they are party, underpins the internal and international policies of both Parties and constitutes an essential element of this Agreement.

2. The Parties reiterate their commitment to international labour standards in accordance with the conventions of the International Labour Organization (hereinafter referred to as the 'ILO') to which they are or may become parties.

3. The Parties reaffirm their respect for the principles of good governance, including the fight against corruption at all levels.

4. The Parties reiterate their commitment to the principles of a free-market economy, promoting sustainable development and the fight against climate change.

5. The Parties commit themselves to the fight against the different forms of transnational organised crime and terrorism, the fight against the proliferation of WMD and their means of delivery, and to effective multilateralism.

6. The Parties shall implement this Agreement based on shared values, the principles of equal dialogue, mutual trust, respect and benefit, regional cooperation, effective multilateralism and respect for their international obligations arising from, in particular, their membership of the UN and the OSCE.

TITLE II

POLITICAL DIALOGUE AND REFORM; COOPERATION IN THE FIELD OF FOREIGN AND SECURITY POLICY

ARTICLE 3

Aims of political dialogue

The Parties shall develop effective political dialogue in all areas of mutual interest, including foreign and security policy and internal reform. The aims of the political dialogue shall be:

(a) to increase the effectiveness of political cooperation and convergence on foreign and security policy and to promote, preserve and strengthen peace and regional and international stability and security on the basis of effective multilateralism;

(b) to strengthen sustainable political, socio-economic and institutional development;

(c) to strengthen the respect for democratic principles, the rule of law and good governance, human rights and fundamental freedoms, and to increase cooperation in these areas;

(d) to develop dialogue and deepen cooperation in the field of security and defence;

(e) to promote the peaceful resolution of disputes and the principles of territorial integrity, inviolability of borders, sovereignty and independence; and

(f) to further improve the conditions for regional cooperation.

ARTICLE 4

Democracy and the rule of law

The Parties shall enhance dialogue and cooperation with the aim of:

(a) ensuring respect for democratic principles and the rule of law as well as further strengthening the stability, effectiveness and accountability of democratic institutions;

(b) supporting efforts in implementing judicial and legal reforms to ensure the effective functioning of institutions in the field of law enforcement and justice, access to justice and the right to a fair trial, independence, accountability and efficiency of the judicial system as well as strengthening the procedural safeguards in criminal matters and victims 'and witnesses' rights;

(c) promoting e-governance and pursuing public administration reform to build accountable, efficient and transparent governance at all levels;

(d) support in strengthening electoral processes and capacities of electoral management bodies; and

(e) ensuring effectiveness in the fight against corruption at all levels.

ARTICLE 5

Human rights and fundamental freedoms

The Parties shall cooperate in the promotion and protection of human rights and fundamental freedoms, and enhance dialogue and cooperation with the aim of:

(a) ensuring and promoting the respect for human rights, and the rights of persons belonging to ethnic, religious and linguistic minorities and vulnerable groups such as persons with disabilities, as well as combating violence and all forms of discrimination;

(b) ensuring and promoting the protection of children from violence, exploitation and abuse;

(c) ensuring the protection and promotion of human rights and fundamental freedoms, both civil and political rights as well as economic, social and cultural rights, including freedom of expression and of the media, freedom of peaceful assembly and of association, freedom from torture and ill treatment, and freedom of religion or belief;

(d) promoting economic, social and cultural rights and effective enforcement of labour standards in accordance with ILO conventions to which they are or may become parties;

(e) eliminating violence against women and girls and ensuring gender equality, including women's and girls' meaningful participation and empowerment;

(f) strengthening national human rights institutions, including through their meaningful participation in the decision-making processes; and

(g) strengthening cooperation within the United Nations human rights bodies and Special Procedures and effectively implementing their recommendations.

ARTICLE 6

Civil society

The Parties shall cooperate to strengthen an enabling environment for civil society and its role in economic, social and political development of an open democratic society, in particular by:

(a) strengthening capacity, independence and accountability of civil society organisations;

(b) fostering civil society engagement in law- and policy-making processes, by establishing an open, transparent and regular dialogue between, on the one hand, public institutions and, on the other, representatives of civil society;

(c) strengthening contacts, exchange of information and experiences between all sectors of civil society in the European Union and in the Republic of Uzbekistan; and

(d) ensuring the involvement of civil society in the relations between the Parties, including in implementing this Agreement.

ARTICLE 7

Foreign and security policy

1. The Parties reaffirm their commitment to the universal principles and norms of international law, including those enshrined in the UN Charter and the OSCE Helsinki Final Act, inter alia the principles of: sovereign equality, respect for the rights inherent in sovereignty; refraining from the threat or use of force; inviolability of frontiers; territorial integrity of States; peaceful settlement of disputes; non-intervention in internal affairs; respect for human rights and fundamental freedoms, including the freedom of thought, conscience, religion or belief; equal rights and self-determination of peoples; cooperation among States; and fulfilment in good faith of obligations under international law.

2. The Parties shall intensify their dialogue and cooperation in the area of foreign and security policy, including aspects of security and defence policy, and shall address, in particular, issues of conflict prevention and enhanced and effective crisis management, risk reduction, cybersecurity, efficient functioning of the security sector, regional stability, disarmament, non-proliferation, arms control and export control.

ARTICLE 8

Serious crimes of concern to the international community

1. The Parties reaffirm that the most serious crimes of concern to the international community as a whole must not go unpunished and that their effective prosecution must be ensured by taking measures at the national level and by enhancing international cooperation.

2. The Parties consider that the establishment and functioning of the International Criminal Court and other multilateral structures contribute to the promotion of international peace and justice. The Parties shall cooperate including through a dialogue in this respect.

3. The Parties shall cooperate in conducting a dialogue on issues relating to genocide, crimes against humanity and war crimes by making use of applicable bilateral and multilateral frameworks.

ARTICLE 9

Conflict prevention and crisis management

The Parties shall cooperate in conflict prevention and crisis management in order to create an environment of peace and stability.

ARTICLE 10

Regional stability and peaceful resolution of conflicts

1. The Parties shall intensify their joint efforts to improve conditions for further regional cooperation in key areas such as sustainable management of transboundary water, mineral and energy resources, border management that facilitates legitimate cross-border flows of persons and goods, sustainable connectivity, good neighbourly relations and democratic and sustainable development, thereby contributing to stability and security in Central Asia. The Parties shall work towards the peaceful settlement of conflicts.

2. The efforts referred to in paragraph 1 shall follow the objective of maintaining international peace and security, as enshrined in the UN Charter, the OSCE Helsinki Final Act and other relevant multilateral instruments to which the European Union and the Republic of Uzbekistan are parties.

ARTICLE 11

Countering proliferation of WMD

1. The Parties consider that the proliferation of WMD and their means of delivery, both to state and non-state actors, represents one of the most serious threats to international stability and security.

2. The Parties shall cooperate and contribute to countering the proliferation of WMD and their means of delivery through full compliance with and implementation of their respective obligations under international disarmament and non-proliferation treaties and agreements and other relevant international instruments to which they are parties. The Parties agree that this provision constitutes an essential element of this Agreement.

3. The Parties shall furthermore cooperate and contribute to countering the proliferation of WMD and their means of delivery by:

(a) taking steps to sign, ratify or accede to, as appropriate, and fully implement all other relevant international instruments;

(b) the establishment of an effective system of national export controls, controlling the export as well as transit of WMD related goods, including a WMD end-use control on dual use technologies and containing effective sanctions for breaches of export controls.

4. The Parties shall establish a regular dialogue to accompany and consolidate these elements.

ARTICLE 12

Small arms and light weapons and conventional arms exports control

1. The Parties recognise that the illicit manufacture, transfer and circulation of small arms and light weapons (hereinafter referred to as 'SALW'), including their ammunition, and their excessive accumulation, poor management, inadequately secured stockpiles and uncontrolled spread continue to pose a serious threat to peace and international security.

2. The Parties shall observe and fully implement their obligations to deal with the illicit trade in SALW, including their ammunition, under UN Security Council resolutions, as well as their commitments within the framework of the UN Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in SALW in All Its Aspects adopted on 20 July 2001 and international treaties and agreements to which they are parties.

3. The Parties recognise the importance of domestic control systems for the transfer of conventional arms in line with existing international standards to which they are party. The Parties recognise the importance of applying such controls in a responsible manner, as a contribution to international and regional peace, security and stability, and to the reduction of human suffering, as well as to the prevention of diversion of conventional weapons.

4. The Parties shall encourage cooperation and coordination, complementarity and joint actions in their efforts to regulate or to improve the regulation of international trade in conventional arms and to prevent, combat and eradicate the illicit trade in arms including through conducting regular dialogue.

TITLE III

JUSTICE, FREEDOM AND SECURITY

ARTICLE 13

Protection of Personal Data

1. The Parties recognise the importance of ensuring and promoting fundamental rights to privacy and the protection of personal data.

2. The Parties shall cooperate to ensure a high level of protection and the effective enforcement of the rights referred to in paragraph 1, including in the context of law enforcement agencies, in order to prevent and combat international terrorism and other transnational crimes.

3. The Parties recognise that ensuring the protection of personal data is one of the fundamental factors in the further development of economic and trade relations, and in establishing citizens' trust in the digital economy.

4. The cooperation of the Parties shall include practical assistance in the harmonisation of their respective legislation in the sphere of the protection of personal data, taking into account European Union and international legal instruments and standards, including the Council of Europe Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data done on 28 January 1981 and the Additional Protocol to the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data regarding supervisory authorities and transborder data flows done on 8 November 2001, as well as cooperation in the enforcement of data protection rules.

ARTICLE 14

Cooperation on migration, asylum and border management

1. The Parties reaffirm the importance of establishing a comprehensive dialogue on all issues related to migration, including legal migration in line with the European Union and national competences, the root causes of illegal migration, international protection and the prevention of and the fight against illegal migration, migrant smuggling and trafficking in human beings.

2. Cooperation shall be based on a specific needs-assessment conducted through mutual consultation between the Parties and shall be implemented in accordance with their relevant legislation. It shall, in particular, focus on:

(a) addressing the root causes of illegal migration;

(b) the development and implementation of national legislation and practices as regards international protection in line with universal principles and standards, and ensuring the respect for the principle of 'non refoulement';

(c) acknowledging the relevance of the New York Declaration for Refugees and Migrants, adopted by UN General Assembly resolution A/RES/71/1 on 19 September 2016, and strengthening international and regional cooperation, within the framework of the United Nations and relevant regional fora;

(d) the admission rules and rights and status of persons admitted, fair treatment and integration of lawfully residing non-nationals, education and training and measures against racism and xenophobia;

(e) the establishment of an effective and preventive policy against illegal migration, the smuggling of migrants and trafficking in human beings in line with the United Nations Convention Against Transnational Organised Crime adopted by UN General Assembly resolution A/RES/55/25 on 8 January 2001 and its Protocols which have entered into force for the Parties, including the issue of how to combat networks of smugglers, disrupt criminal networks involved in trafficking in human beings and protect the victims of trafficking;

(f) issues such as organisation, training, best practices and other operational measures to tackle migration-related challenges, notably illegal migration, document security, visa policy with the aim of facilitating citizens' mobility, and border management and migration information systems; and

(g) issues relating to labour activities and the protection of the rights of legal migrants and their family members in accordance with international norms.

ARTICLE 15

Readmission and the fight against illegal migration

1. In the framework of their cooperation to prevent and tackle illegal migration, the Parties agree that:

(a) the Republic of Uzbekistan shall readmit any of its nationals who do not, or who no longer, fulfil the conditions in force for entry to, presence in, or residence on the territory of a Member State, at the request of the latter and without undue delay;

(b) each Member State shall readmit any of its nationals who do not, or who no longer, fulfil the conditions in force for entry to, presence in or residence on the territory of the Republic of Uzbekistan, at the request of the latter and without undue delay; and

(c) the Member States and the Republic of Uzbekistan shall provide their nationals with appropriate travel documents for such purposes within thirty days from the date of submission, including by electronic means, of the readmission application by the requesting Party, drawn up in accordance with the model in Annex 3 (including, where possible, documents proving citizenship).

When the travel document has not been issued within this time limit, the Parties may make use of the 'European travel document for the return of illegally staying third country nationals' as set out in the Annex to Regulation (EU) 2016/1953 of the European Parliament and of the Council [1] or a similar travel document of the Republic of Uzbekistan.

Where the person to be readmitted does not possess any documents or other proof of his or her nationality, the competent diplomatic and consular representations of the Member State concerned or the Republic of Uzbekistan shall, upon request by the Republic of Uzbekistan or the Member State concerned, provide full cooperation in order to establish his or her nationality.

[1] Regulation (EU) 2016/1953 of the European Parliament and of the Council of 26 October 2016 on the establishment of a European travel document for the return of illegally staying third-country nationals, and repealing the Council Recommendation of 30 November 1994 (OJ EU L 311, 17.11.2016, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1953/oj).

2. The Parties may consider the possible negotiation of:

(a) an agreement between the European Union and the Republic of Uzbekistan regulating specific procedures and obligations for Member States and of the Republic of Uzbekistan on readmission;

(b) an agreement on visa facilitation for citizens of the European Union and the Republic of Uzbekistan.

ARTICLE 16

Anti-Money Laundering and Combating Financing of Terrorism

1. The Parties shall cooperate with a view to preventing and effectively combating the use of their financial institutions and designated non-financial businesses and professions for the purposes of money laundering or terrorist financing.

2. To that end, they shall exchange information within the framework of their respective legislation and cooperate to ensure the effective and full implementation of the Financial Action Task Force (hereinafter referred to as 'FATF') recommendations and other standards adopted by relevant international bodies active in this area. Such cooperation may include, among other things, identification, tracing, seizure, confiscation and recovery of assets or funds derived from the proceeds of crime. For this exchange of information, the Parties shall use secure and reliable channels, such as the ones outlined in the Egmont Group of Financial Intelligence Units Charter and the Egmont Group of Financial Intelligence Units Principles for Information Exchange between Financial Intelligence Units

ARTICLE 17

Illicit drugs

1. The Parties shall cooperate to ensure a balanced, evidence-based and integrated approach towards illicit drugs as well as new psychoactive substances.

2. Drug-related policies and actions shall be aimed at reinforcing structures to prevent and address illicit drugs, reduce the supply of, trafficking in, and demand for illicit drugs, and cope with the health and social consequences of the use of illicit drugs with a view to reducing harm. The Parties shall cooperate to prevent the diversion of chemical precursors used for the illicit manufacture of narcotic drugs and psychotropic and new psychoactive substances.

3. The Parties shall agree on the necessary methods of cooperation to attain the objectives referred to in paragraph 1. Actions shall be based on commonly agreed principles set out in UN drug control conventions and other international agreements, to which they are party.

ARTICLE 18

Fight against organised crime and corruption

1. The Parties shall cooperate in combating and preventing criminal and illegal activities, including transnational activities, organised or otherwise, such as:

(a) smuggling of migrants;

(b) trafficking in human beings;

(c) smuggling and trafficking in firearms including SALW;

(d) smuggling and trafficking illicit drugs, psychotropic substances, and precursors;

(e) smuggling and trafficking in goods;

(f) illegal economic and financial activities such as counterfeiting, parallel imports and infringement of intellectual property rights, fiscal fraud and public-procurement fraud;

(g) embezzlement in projects funded by international donors;

(h) all forms of corruption, in both the private and public sector;

(i) forging documents and submitting false statements; and

(j) cybercrime.

2. The Parties shall enhance bilateral, regional and international cooperation among law enforcement bodies. The Parties shall implement effectively the relevant international standards, in particular those enshrined in the UN Convention Against Transnational Organised Crime of 2000, adopted by UN General Assembly resolution A/RES/55/25 on 8 January 2001, and the Protocols thereto, to which they are party.

3. The Parties shall cooperate in preventing and fighting corruption in line with relevant international standards, in particular those enshrined in the UN Convention Against Corruption, adopted by UN General Assembly resolution A/RES/58/4 on 31 October 2003, and the recommendations arising from assessments against this convention.

ARTICLE 19

Counter-terrorism

1. The Parties reaffirm the importance of the fight against and the prevention of terrorism, and agree to work together at bilateral, regional and international level to prevent and combat terrorism in all its forms and manifestations.

2. The Parties agree that it is essential that the fight against terrorism be conducted with full respect for the rule of law and in strict conformity with international law, including international humanitarian law, the principles of the UN Charter, and all relevant international counter-terrorism-related and human rights instruments to which they are party.

3. The Parties stress the importance of the universal ratification and implementation of all relevant UN counter-terrorism-related Treaties. The Parties agree to promote dialogue on the draft Comprehensive Convention on International Terrorism and to cooperate in the implementation of the United Nations Global Counter-Terrorism Strategy adopted by UN General Assembly resolution A/RES/60/288 on 8 September 2006, as well as all relevant UN Security Council resolutions.

4. The Parties reaffirm the importance of a law enforcement and judicial approach to the fight against terrorism, and agree to cooperate in the prevention and suppression of terrorism, in particular by:

(a) exchanging information on terrorist groups and individuals and their support networks, in accordance with international and national law, inter alia as regards data protection and the protection of privacy;

(b) exchanging experience with regard to the prevention and suppression of terrorism means and methods and their technical aspects, as well as training, in accordance with applicable law;

(c) exchanging views on radicalisation and recruitment, and ways to counter radicalisation, and promote de-radicalisation and rehabilitation;

(d) exchanging views and experience concerning cross-border movement and travel of terrorist suspects as well as terrorist threats;

(e) sharing best practices as regards the protection of human rights in the fight against terrorism, in particular in relation to criminal proceedings;

(f) ensuring the criminalisation of terrorist offences and taking measures to counter the financing of terrorism; and

(g) taking measures against the threat of chemical, biological, radiological and nuclear terrorism, and undertaking necessary measures to prevent the acquisition, transfer and use for terrorist purposes of chemical, biological, radiological and nuclear materials as well as to prevent illegal acts against high-risk chemical, biological, radiological and nuclear facilities.

5. Cooperation shall be based on relevant available assessments and conducted through mutual consultation between the Parties.

ARTICLE 20

Judicial cooperation

1. The Parties shall enhance existing cooperation on mutual legal assistance and extradition on the basis of international agreements to which they are party. The Parties shall strengthen existing mechanisms and, where appropriate, consider the development of new mechanisms to facilitate international cooperation in this area.

2. The Parties shall develop judicial cooperation on mutual legal assistance in civil, commercial, and criminal matters, in particular the negotiation, conclusion and implementation of bilateral agreements and multilateral conventions on criminal judicial cooperation and multilateral conventions on civil judicial cooperation, including the Conventions of The Hague Conference on Private International Law.

ARTICLE 21

Consular Protection

The Republic of Uzbekistan accepts that the diplomatic and consular authorities of any Member State which has a permanent representation in the Republic of Uzbekistan may provide protection to any national of a Member State which does not have a permanent representation in the Republic of Uzbekistan in a position to effectively provide consular protection in a given case, on the same conditions as to nationals of that Member State.

TITLE IV

TRADE AND TRADE RELATED MATTERS

CHAPTER 1

HORIZONTAL PROVISIONS

ARTICLE 22

Objectives

The objectives of this Title are:

(a) the expansion, diversification and facilitation of trade between the Parties in particular through provisions on the facilitation of customs procedures and trade, the reduction of technical barriers to trade as well as those related to sanitary and phytosanitary measures, while preserving the right of each Party to legislate in order to achieve public policy objectives;

(b) the facilitation of trade in services and investment between the Parties including through the free transfer of current payments and facilitation of capital movements;

(c) the effective and reciprocal opening of government procurement markets of the Parties;

(d) the promotion of innovation and creativity by ensuring an adequate and effective protection of all intellectual property rights;

(e) the promotion of conditions fostering undistorted competition in the economic activities of the Parties in particular with regard to trade and investment between them;

(f) the development of international trade in a manner that contributes to sustainable development in its economic, social and environmental dimensions;

(g) the establishment of an effective, fair and predictable dispute settlement mechanism to resolve disputes on the interpretation and application of this Title.

ARTICLE 23

Definitions

For the purposes of this Title:

(a) 'Agreement on Agriculture' means the Agreement on Agriculture, contained in Annex 1A to the WTO Agreement;

(b) 'Agreement on Import Licensing Procedures' means the Agreement on Import Licensing Procedures, contained in Annex 1A to the WTO Agreement;

(c) 'Anti-Dumping Agreement' means the Agreement on Implementation of Article VI of GATT 1994, contained in Annex 1A to the WTO Agreement;

(d) 'days' means calendar days, including weekends and holidays;

(e) 'Energy Charter Treaty' means the Energy Charter Treaty, done at Lisbon on 17 December 1994;

(f) 'existing' means in effect on the date of entry into force of this Agreement;

(g) 'GATT 1994' means the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, contained in Annex 1A to the WTO Agreement;

(h) 'GATS' means the General Agreement on Trade in Services, contained in Annex 1B to the WTO Agreement;

(i) 'measure' includes any measure, whether in the form of a law, regulation, rule, procedure, decision, administrative action or in any other forms ([2]);

(j) 'measures of a Party' means any measures adopted or maintained by: ([3])

(i) central, regional or local governments or authorities; and

(ii) non-governmental bodies in the exercise of powers delegated by central, regional or local governments or authorities;

(k) 'person' means a natural person or a legal person;

(l) 'Revised Kyoto Convention' means the International Convention on the Simplification and Harmonisation of Customs Procedures, done at Kyoto on 18 May 1973;

(m) 'Safeguards Agreement' means the Agreement on Safeguards, contained in Annex 1A to the WTO Agreement;

(n) 'SCM Agreement' means the Agreement on Subsidies and Countervailing Measures, contained in Annex 1A to the WTO Agreement;

(o) 'SPS Agreement' means the Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures, contained in Annex 1A to the WTO Agreement;

(p) 'TBT Agreement' means the Agreement on Technical Barriers to Trade, contained in Annex 1A to the WTO Agreement;

(q) 'third country' means a country or territory outside the geographic scope of application of this Agreement;

(r) 'Trade Facilitation Agreement' means the Agreement on Trade Facilitation, contained in Annex 1A of the WTO Agreement;

(s) 'TRIPS Agreement' means the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, contained in Annex 1C to the WTO Agreement;

(t) 'Vienna Convention on the Law of Treaties' means the Vienna Convention on the Law of Treaties, done at Vienna on 23 May 1969;

([2]) For greater certainty, the term measure includes failures to act.
([3]) For greater certainty, 'measures of a Party' covers measures by entities listed in point (j)(i) and (ii) which are adopted or maintained by instructing, directing or controlling, either directly or indirectly, the conduct of other entities with regard to those measures.

(u) 'World Customs Organization's Arusha Declaration' means the Declaration of the Customs Co-operation Council concerning integrity in Customs done at Arusha, Tanzania, on 7 July 1993;

(v) 'WTO Agreement' means the Marrakesh Agreement Establishing the World Trade Organization, done on 15 April 1994;

(w) 'WTO' means the World Trade Organization.

ARTICLE 24

Relation to other international agreements

1. The Parties affirm their rights and obligations with respect to each other under the international agreements to which they are both party.

2. Nothing in this Agreement shall be construed as requiring a Party to act in a manner inconsistent with its obligations under the WTO Agreement.

ARTICLE 25

References to laws and regulations and other agreements

1. Any reference in this Title to laws and regulations, either generally or by reference to a specific statute, regulation or directive, shall be construed as a reference to the laws and regulations as amended, unless indicated otherwise.

2. Any reference, or incorporation by means of a reference, in this Title, to other agreements or legal instruments in whole or in part, shall be construed, unless indicated otherwise, as including:

(a) related annexes, protocols, footnotes, interpretative notes and explanatory notes; and

(b) successor agreements to which the Parties are party or amendments that are binding on the Parties, except where the reference affirms existing rights.

ARTICLE 26

Right of action under domestic law

A Party shall not provide for a right of action under its law against the other Party on the grounds that a measure of the other Party is inconsistent with this Agreement.

ARTICLE 27

Specific tasks of the Cooperation Council acting in its trade configuration

1. When the Cooperation Council performs any of the tasks conferred upon it relating to this Title, it shall be composed of representatives of the Parties with responsibility for trade-related matters, in accordance with the Parties' respective legal frameworks, or by their designees.

2. The Cooperation Council acting in its trade configuration:

(a) shall have the power to adopt decisions in order to amend the following on the basis of mutual consent and following the completion of the Parties' respective internal procedures as provided for in their legislation.

(i) Annexes 5-A, 5-B, 5-C and 5-D;

(ii) Annex 6;

(iii) Annexes 7-A, 7-B and 7-C;

(iv) Annex 9;

(v) Annexes 14-A and 14-B;

(vi) the Protocol on mutual administrative assistance in customs matters (hereinafter referred to as the 'Protocol').

(b) may adopt decisions to issue interpretation of this Title;

(c) may establish subcommittees composed of representatives of the Parties, in addition to those established in this Title and to assign them responsibilities within the limits of its own competence, including the modification of the assigned functions or the dissolution of the established sub-committee.

3. The amendments referred to in point (a) of paragraph 2 shall be confirmed by an exchange of diplomatic notes between the Parties and enter into force upon receipt of the last diplomatic note, unless otherwise agreed by the Parties.

4. The Cooperation Council acting in its trade configuration shall take decisions and make appropriate recommendations following the completion of the Parties' respective internal procedures, as provided for in their legislation.

5. When meetings of the Cooperation Council are not available, the decisions referred to in paragraph 2 may be taken by written procedure.

ARTICLE 28

Specific tasks of the Cooperation Committee acting in its trade configuration

1. When the Cooperation Committee performs any of the tasks conferred upon it in this Title, it shall be composed of representatives of the Parties with responsibility for trade-related matters or their designees.

2. The Cooperation Committee acting in its trade configuration shall have, in particular, the following tasks:

(a) assist the Cooperation Council in the performance of its tasks with regard to trade-related matters;

(b) monitor the proper implementation and application of this Title; in this respect, and without prejudice to the rights established in Chapter 14, either Party may refer for discussion within the Cooperation Committee any issue relating to the application or interpretation of this Title;

(c) oversee, as necessary, the further development of this Title and evaluate the results obtained from its application;

(d) seek appropriate ways for preventing and resolving issues which might arise in areas covered by this Title; and

(e) supervise the work of the subcommittees established under this Title.

3. In the performance of its tasks under paragraph 2 of this Article, the Cooperation Committee may make proposals for the adoption of amendments referred to in point (a) of Article 27(2) or issue interpretations as referred to in point (b) of Article 27(2) when meetings of the Cooperation Council are not available.

4. The Cooperation Committee, acting in its trade configuration, shall adopt decisions and make appropriate recommendations following the completion of the Parties' respective internal procedures, as provided in their legislation.

ARTICLE 29

Coordinators

1. Each Party shall appoint a coordinator for this Title, within 60 days after the entry into force of this Agreement, and notify each other of the contact details.

2. The coordinators shall jointly establish the agenda for the meetings of the Cooperation Council and the Cooperation Committee in accordance with this Chapter, conduct all other necessary preparations and follow up on the decisions of such bodies, as appropriate.

ARTICLE 30

Sub-Committees

1. The sub-committees shall be composed of representatives of the European Union, on the one part, and of the Republic of Uzbekistan, on the other part.

2. The sub-committees shall meet within a year of the date of entry into force of this Agreement and, thereafter, once per year or at the request of a Party or of the Cooperation Committee, at an appropriate level. Meetings may also be held remotely by any technological means available to the Parties. When in person, meetings shall be held alternately in Brussels or Tashkent.

3. The Sub-Committees shall be co-chaired by representatives of both Parties.

CHAPTER 2

TRADE IN GOODS

ARTICLE 31

Scope

Except as otherwise provided in this Agreement, this Chapter applies to trade in goods of a Party.

ARTICLE 32

Definitions

For the purposes of this Chapter:

(a) 'consular transactions' means the procedure of obtaining from a consul of the importing Party in the territory of the exporting Party, or in the territory of a third party, a consular invoice or a consular visa for a commercial invoice, certificate of origin, manifest, shipper's export declaration or any other customs documentation in connection with the importation of a good;

(b) 'customs duty' means a duty or charge of any kind imposed on or in connection with the importation of a good; it does not include any:

(i) charge equivalent to an internal tax imposed in accordance with Article 34;

(ii) anti-dumping, special safeguard, countervailing or safeguard duty applied in accordance with GATT 1994, the Anti-dumping Agreement, the Agreement on Agriculture, the SCM Agreement or the Safeguards Agreement, respectively; and

(iii) fee or other charge imposed on or in connection with the importation that is limited in amount to the approximate cost of the services rendered.

(c) 'export licensing procedure' means an administrative procedure requiring the submission of an application or other documentation (other than that generally required for customs clearance purposes) to the relevant administrative body or bodies as a prior condition for exportation from the customs territory of the exporting Party.

(d) 'good of a Party' means a domestic good as understood in GATT 1994.

(e) 'Harmonised System' or 'HS' means the Harmonized Commodity Description and Coding System, including all legal notes and amendments thereto developed by the World Customs Organization.

(f) 'import licensing procedure' means an administrative procedure requiring the submission of an application or other documentation (other than that generally required for customs clearance purposes) to the relevant administrative body or bodies as a prior condition for importation into the customs territory of the importing Party.

(g) 'repair' means any processing operation undertaken on a good to remedy operating defects or material damage and entailing the re-establishment of the good to its original function or to ensure compliance with technical requirements for its use, without which the good could no longer be used in the normal way for the purposes for which it was intended. Repair of goods includes restoration and maintenance but does not include an operation or processing that:

(i) destroys the essential characteristics of a good, or creates a new or commercially different good;

(ii) transforms an unfinished good into a finished good; or

(iii) is used to improve or upgrade the technical performance of a good.

ARTICLE 33

Most-favoured-nation-treatment

1. Each Party shall accord most–favoured-nation-treatment to goods of the other Party in accordance with Article I of GATT 1994, which is incorporated into and made part of this Agreement, *mutatis mutandis*.

2. Paragraph 1 shall not apply in respect of preferential treatment accorded by either Party to goods of a third country in accordance with the GATT 1994.

ARTICLE 34

National treatment on internal taxation and regulation

1. Each Party shall accord national treatment to the goods of the other Party in accordance with Article III of GATT 1994, including its Notes and Supplementary Provisions. To this end, Article III of GATT 1994 and its Notes and Supplementary Provisions are incorporated into and made part of this Agreement, *mutatis mutandis*.

2. With respect to the Republic of Uzbekistan for tobacco products, alcoholic beverages and white sugar without flavouring or colouring additives, this Article shall become applicable ten years after the date of entry into force of this Agreement or on the date on which the Republic of Uzbekistan becomes a WTO Member, whichever comes first.

ARTICLE 35

Import and export restrictions

Neither Party shall adopt or maintain any prohibition or restriction on the importation of any good of the other Party, or on the exportation or sale for export of any good destined for the territory of the other Party, except in accordance with Article XI of GATT 1994, including its Notes and Supplementary Provisions. To this end, Article XI of GATT 1994 and its Notes and Supplementary Provisions are incorporated into and made part of this Agreement, *mutatis mutandis*.

ARTICLE 36

Export duties, taxes or other charges

1. In the interest of the development of their trade partnership and to further facilitate their trading opportunities, the Parties endeavour not to introduce any new duty, tax or other charge of any kind imposed on, or in connection with, the exportation of a good to the other Party, or any internal tax or other charge on a good exported to the other Party that is in excess of the tax or charge that would be imposed on like goods when destined for domestic consumption or any other measures having an equivalent effect.

2. Where a Party grants a more favourable treatment regarding export duties, taxes or any other charges to its exports to another third Party, that Party shall extend the same treatment to exports destined for the other Party.

3. In exceptional circumstances, a Party can apply a measure referred to in paragraph 1 of this Article to the other Party. The Party applying such measure publishes on its official website relevant information 60 days prior to the entry into force of such measure, including the expected duration of application.

ARTICLE 37

Dual-use export controls

The Parties agree to exchange information and good practices on dual-use export controls with a view to promoting cooperation of the European Union and of the Republic of Uzbekistan on export controls.

ARTICLE 38

Fees and formalities

1. Fees and other charges imposed by a Party on or in connection with importation or exportation of a good of the other Party shall be limited in amount to the approximate cost of services rendered and shall not represent an indirect protection of domestic goods or taxation of imports or exports for fiscal purposes.

2. Each Party shall promptly publish all fees and charges it imposes in connection with importation or exportation in such a manner as to enable governments, traders and other interested parties to become acquainted with them.

3. Neither Party shall require consular transactions, including related fees and charges, in connection with the importation of any good of the other Party.

ARTICLE 39

Repaired goods

1. Neither Party shall apply a customs duty to a good, regardless of its origin, that re-enters the Party's customs territory after that good has been temporarily exported from its customs territory to the customs territory of the other Party for repair.

2. Paragraph 1 does not apply to a good imported in bond, into free trade zones, or in similar status, that is then exported for repair and is not re-imported in bond, into free trade zones, or in similar status.

3. Neither Party shall apply a customs duty to a good, regardless of its origin, imported temporarily from the customs territory of the other Party for repair.

ARTICLE 40

Temporary admission of goods

A Party shall grant the other Party exemption from import charges and duties on goods admitted temporarily, in the instances and in accordance with the procedures stipulated by any international convention on the temporary admission of goods binding upon it. This exemption shall be applied pursuant to the legislation of each Party.

ARTICLE 41

Transit

1. Article V of GATT 1994 is incorporated into and made part of this Agreement.

2. The Parties shall take all necessary measures to facilitate the transit of energy goods, in accordance with the principle of freedom of transit and with Article 7 of the Energy Charter Treaty.

ARTICLE 42

Origin marking

1. Where the Republic of Uzbekistan requires a mark of origin on the goods imported from the European Union, it shall accept the 'Made in EU' origin marking or the equivalent in a language in accordance with the Republic of Uzbekistan origin marking requirements, under conditions that are no less favourable than those applied to marks of origin of Member States.

2. For the purposes of the origin mark 'Made in EU', the Republic of Uzbekistan shall treat the European Union as a single territory.

ARTICLE 43

Import licensing procedures

1. Each Party shall adopt and administer any import licensing procedures in accordance with Articles 1, 2and 3 of the WTO Agreement on Import Licensing Procedures. To this end, Articles 1, 2 and 3 of the Agreement on Import Licensing Procedures are incorporated into and made part of this Agreement, *mutatis mutandis*.

2. A Party that institutes licensing procedures or changes to existing licensing procedures, shall notify the other Party within 90 days of publication of those changes. The notification shall include the information specified in Article 5(2) of the Agreement on Import Licensing Procedures. A Party shall be deemed to be in compliance with this Article if it has notified the relevant import licensing procedure, or any modifications thereof, to the Committee on Import Licensing provided for in Article 4 of the Import Licensing Agreement, including the information specified in Article 5(2) of that Agreement. For the Republic of Uzbekistan the notification obligation to the Committee on Import Licensing shall apply from the date that the Republic of Uzbekistan becomes a WTO Member.

3. Upon request of a Party, the other Party shall promptly provide any relevant information, including the information specified in Article 5(2) of the Agreement on Import Licensing Procedures, regarding any import licensing procedure that it intends to adopt, has adopted or maintains, or changes to existing licensing procedures.

ARTICLE 44

Export licensing procedures [4]

1. Each Party shall publish any new export licensing procedure, or any modification to an existing export licensing procedure, in such a manner as to enable governments, traders and other interested parties to become acquainted with them. Such publication shall take place, whenever practicable, no later than 45 days before a new export licencing procedure or any modification of any existing export licencing procedure takes effect, and in any event no later than the date when such procedure or modification takes effect.

2. The publication of export licensing procedures shall include the following information:

(a) the texts of the export licensing procedures or modification thereto;

(b) the goods subject to each export licensing procedure;

(c) for each procedure, a description of the process for applying for an export license and any criteria an applicant has to fulfil to be eligible to apply for an export license, such as possessing an activity license, establishing or maintaining an investment, or operating through a particular form of establishment in a Party's territory;

(d) a contact point or points from which interested persons can obtain further information on the conditions for obtaining an export license;

(e) the administrative body or bodies to which an application or other relevant documentation is to be submitted;

[4] For greater certainty, nothing in this Article requires a Party to grant an export license, or prevents a Party from implementing its obligations or commitments under UN Security Council Resolutions, as well as under multilateral non-proliferation regimes and export control arrangements.

(f) a description of any measure or measures that the export licensing procedure is designed to implement;

(g) the period during which each export licensing procedure will be in effect, unless the procedure will remain in effect until it is withdrawn or revised in a new publication;

(h) if the Party intends to use an export licensing procedure to administer an export quota, the overall quantity and, if applicable, the value of the quota and the opening and closing dates of the quota; and

(i) any exemptions from or exceptions to the requirement to obtain an export license, how to request or use those exemptions or exceptions, and the criteria for granting them.

3. Within 30 days after the date of entry into force of this Agreement, each Party shall notify to the other Party its existing export licensing procedures. A Party that adopts a new export licensing procedure, or modifies any existing export licensing procedure, shall notify to the other Party the procedure or modification within 90 days of publication. The notification shall include the reference to the source(s) where the information required pursuant to paragraph 2 is published and include, where appropriate, the address of the relevant official website.

ARTICLE 45

Trade in nuclear material

Cooperation in relation to trade in nuclear material shall be regulated by the Agreement for the cooperation in the peaceful uses of nuclear energy between the European Atomic Energy Community (Euratom) and the Government of the Republic of Uzbekistan ([5]) done at Brussels on 6 October 2003.

CHAPTER 3

TRADE REMEDIES

ARTICLE 46

General provisions

1. The following texts are hereby incorporated into and made part of this Agreement, *mutatis mutandis*:

(a) Article XIX of GATT 1994

(b) the Safeguards Agreement;

(c) Article VI of GATT 1994;

(d) the Anti-Dumping Agreement; and

(e) the SCM Agreement.

2. The provisions of this Chapter shall not be subject to Chapter 14 of Title IV of this Agreement.

([5]) OJ EU L 269, 21.10.2003, p. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2003/744/oj.

ARTICLE 47

Transparency

1. The Parties shall use trade defence instruments (anti-dumping, anti-subsidy and multilateral safeguards) in full compliance with the relevant WTO requirements and on the basis of a fair and transparent system.

Multilateral safeguards

2. The Party initiating a safeguard investigation shall notify the other Party of such initiation provided the latter has a substantial economic interest.

3. For the purposes of this Article, a Party shall be considered as having a substantial economic interest when it is among the five largest suppliers of the imported product during the three-year period of time preceding the date on which the safeguard investigation was initiated, measured in terms of either absolute volume or value.

4. Notwithstanding paragraphs 2, 3 and 5, at the request of the other Party, the Party initiating a safeguard investigation and intending to apply safeguard measures shall:

(a) provide immediately to the other Party an ad hoc written notification of all the pertinent information leading to the initiation of the safeguard investigation and the imposition of safeguard measures, including, where relevant, information on the initiation of a safeguard investigation, on the provisional findings and on the final findings of the investigation; and

(b) offer the possibility for consultations to the other Party.

5. In the selection of measures under this Article, the Parties shall endeavour to give priority to those which cause least disturbance to bilateral trade.

Anti-dumping and countervailing measures

6. The Parties shall fully and meaningfully disclose, immediately after the imposition of provisional measures and before the final determination is made, all essential facts and considerations which form the basis for the decision to apply measures, without prejudice to Article 6.5 of the Anti-Dumping Agreement and Article 12.4 of the SCM Agreement. Disclosures shall be made in writing and interested parties shall be given sufficient time to make their comments on such essential facts and considerations.

7. Each interested Party shall be given an opportunity to be heard in order to express its views during anti-dumping and anti-subsidy investigations, provided that this does not unnecessarily delay the conduct of the investigations.

ARTICLE 48

Consideration of public interest

During the course of anti-dumping and countervailing duty investigations, the domestic industry, consumers, users and importers shall have the right to submit relevant information and data, which will be considered by the investigating authorities, in accordance with the relevant domestic procedural rules.

Lesser duty rule

Should a Party decide to impose an anti-dumping duty, the amount of such duty shall not exceed the margin of dumping, but it may in principle be less than that margin if such lesser duty would be adequate to remove the injury to the domestic industry.

CHAPTER 4

CUSTOMS

ARTICLE 49

Customs cooperation

1. The Parties shall strengthen cooperation in the area of customs in order to ensure a transparent trade environment, facilitate trade, enhance supply-chain security, promote consumer safety, prevent the flows of goods infringing intellectual property rights and fight smuggling and other breaches of customs legislation.

2. In order to implement the objectives referred to in paragraph 1 and within the limits of available resources, the Parties shall cooperate with a view to, inter alia:

(a) improving customs law and harmonising and simplifying customs procedures, in accordance with international conventions and standards applicable in the field of customs and trade facilitation, including those developed by the European Union (including Customs Blueprints), the WTO and the World Customs Organization (in particular the Revised Kyoto Convention);

(b) establishing modern customs systems, including modern customs clearance technologies; provisions for authorised economic operators; automated risk-based analysis and controls; simplified procedures for the release of goods; post-clearance controls; transparent customs valuation and provisions for customs-to-business partnerships;

(c) encouraging the highest standards of integrity in the area of customs, in particular at the border, through the application of measures reflecting the principles set out in the World Customs Organization's Arusha Declaration;

(d) exchanging best practices and providing training and technical support for planning and capacity building and for ensuring the highest standards of integrity;

(e) exchanging, where appropriate, relevant information and data while respecting the Parties' rules on information confidentiality and on protection of personal data;

(f) engaging in coordinated customs actions between their customs authorities;

(g) establishing, where relevant and appropriate, mutual recognition of authorised economic operators' programmes and customs controls, including equivalent trade facilitation measures;

(h) pursuing, where relevant and appropriate, possibilities for interconnectivity of the respective customs transit systems.

ARTICLE 50

Mutual administrative assistance

The Parties shall provide each other with mutual administrative assistance in customs matters in accordance with the Protocol.

ARTICLE 51

Customs valuation

The Agreement on Implementation of Article VII of GATT 1994 contained in Annex 1A to the WTO Agreement shall govern the customs valuation of goods in trade between the Parties and is hereby incorporated into and made part of this Agreement, *mutatis mutandis*.

CHAPTER 5

TECHNICAL BARRIERS TO TRADE

ARTICLE 52

Objective

The objective of this Chapter is to facilitate trade in goods between the Parties by preventing, identifying and eliminating unnecessary technical barriers to trade.

ARTICLE 53

Scope

1. This Chapter applies to the preparation, adoption and application of all standards, technical regulations and conformity assessment procedures defined in the TBT Agreement that may affect trade in goods between the Parties.

2. Notwithstanding paragraph 1, this Chapter shall not apply to:

(a) purchasing specifications prepared by governmental bodies for production or consumption requirements of such bodies; or

(b) sanitary and phytosanitary measures, as defined in Annex A to the SPS Agreement, which are covered by Chapter 6 of this Agreement.

ARTICLE 54

Relationship with the TBT Agreement

1. Articles 2.1 to 2.8, 2.11, 2.12, 3.1, 3.4, 3.5, 4, 5.1-5.5, 5.8, 5.9, 6, 7.1, 7.4, 7.5, 8, 9, and Annexes 1 and 3 of the TBT Agreement are hereby incorporated into and made part of this Agreement.

2. The Republic of Uzbekistan shall complete the process of approximating its standardisation system to the TBT Agreement, in particular the Code of Good Practice, including the voluntary nature of standards as defined by the TBT Agreement, within 5 years of the entry into force of this Agreement.

3. References to 'this Agreement' in the TBT Agreement, as incorporated into this Agreement, are to be read, as appropriate, as references to this Agreement.

4. The term 'Members' in the provisions of the TBT Agreement that are incorporated into this Agreement are to be read as meaning the Parties to this Agreement.

ARTICLE 55

Technical regulations

1. Each Party shall carry out, in accordance with its respective rules and procedures, a regulatory impact assessment of planned technical regulations.

2. Each Party shall assess the available regulatory and non-regulatory alternatives to the proposed technical regulation that may fulfil the Party's legitimate objectives, in accordance with Article 2.2 of the TBT Agreement.

3. Each Party shall use the relevant international standards as a basis for its technical regulations unless the Party developing the technical regulation can demonstrate that such international standards would be an ineffective or inappropriate means for the fulfilment of the legitimate objectives pursued.

4. International standards developed by the organisations listed in Annex 5-A shall be considered to be the relevant international standards within the meaning of Article 2, Article 5 and Annex 3 of the TBT Agreement provided that, in their development, these organisations have complied with the principles and procedures set out in the Decision of the WTO Committee on Technical Barriers to Trade on Principles for the Development of International Standards, Guides and Recommendations with relation to Article 2, Article 5 and Annex 3 of the TBT Agreement.

5. At the request of either Party, the Cooperation Committee shall consider updating the list in Annex 5-A.

6. If a Party has not used international standards as a basis for its technical regulations, it shall, on the request of the other Party, identify any substantial deviation from the relevant international standards and explain the reasons why such standards were considered to be inappropriate or ineffective for the objective pursued and provide the scientific or technical evidence on which this assessment is based.

7. In addition to Articles 2.3 and 2.4 of the TBT Agreement, each Party shall review its technical regulations to increase their convergence with the relevant international standards, taking into account, inter alia, any new development in the relevant international standards or any change in the circumstances that have given rise to divergences from those relevant international standards.

8. When developing technical regulations that may have a significant effect on trade, each Party shall ensure, in accordance with its rules and procedures, that procedures exist that allow persons of the Parties to provide input through a public consultation process, except where urgent problems of safety, health, environmental protection or national security arise or threaten to arise. Each Party shall allow persons of the other Party to participate in such consultation on terms no less favourable than those accorded to its own persons, and make the results of that consultation process public.

ARTICLE 56

Standards

1. With a view to harmonising standards on as wide a basis as possible, each Party shall encourage the standardising bodies within its territory, and the regional standardising bodies of which a Party or the standardising bodies within its territory are members, to:

(a) participate, within the limits of their resources, in the preparation of international standards by relevant international standardising bodies;

(b) use relevant international standards as a basis for the standards they develop, except where such international standards would be ineffective or inappropriate, for instance because of an insufficient level of protection for human lives and health or fundamental climatic or geographical factors or fundamental technological problems;

(c) avoid duplication of, or overlap with, the work of international standardising bodies;

(d) review, at regular intervals, national and regional standards not based on relevant international standards, with a view to increasing their convergence with such international standards;

(e) cooperate with the relevant standardisation bodies of the other Party in international standardisation activities. That cooperation may be undertaken in the international standardisation bodies or at regional level; and

(f) foster bilateral cooperation between them and the standardisation bodies of the other Party.

2. The Parties should exchange information on:

(a) their use of standards in support of technical regulations; and

(b) their respective standardisation processes, and the extent of use of international standards, regional or sub-regional standards as a basis for their national standards.

3. If standards are made mandatory through incorporation or referencing in a draft technical regulation or in a conformity assessment procedure, the transparency obligations set out in Article 59 shall be fulfilled.

ARTICLE 57

Conformity assessment

1. The provisions set out in Article 55 with respect to the preparation, adoption and application of technical regulations shall apply to conformity assessment procedures, *mutatis mutandis*.

2. If a Party requires conformity assessment as a positive assurance that a product conforms with a technical regulation, it shall:

(a) select conformity assessment procedures proportionate to the risks involved as determined on the basis of a risk-assessment;

(b) consider the use of the supplier's declaration of conformity, i.e. a declaration of conformity issued by the manufacturer on his or her sole responsibility and excluding mandatory third-party assessment, as assurance of conformity among the options for showing compliance with technical regulations; and

(c) if requested, provide information to the other Party on the criteria used to select the conformity assessment procedures for specific products.

3. If a Party requires third-party conformity assessment as a positive assurance that a product conforms with a technical regulation, and it has not reserved this task to a government authority as specified in paragraph 5, it shall:

(a) preferentially use accreditation to qualify conformity assessment bodies;

(b) make best use of international standards for accreditation and conformity assessment, as well as international agreements involving the Parties' accreditation bodies, for example, through the mechanisms of the International Laboratory Accreditation Cooperation (ILAC) and the International Accreditation Forum (IAF);

(c) join or encourage its conformity assessment bodies to join, as applicable, any relevant international agreements or arrangements for harmonisation or facilitation of acceptance of conformity assessment results;

(d) ensure that economic operators have a choice amongst the conformity assessment bodies designated by the authorities of a Party for a particular product or set of products;

(e) ensure that conformity assessment bodies are independent of manufacturers, importers and economic operators in general, and that there are no conflicts of interest between accreditation bodies and conformity assessment bodies;

(f) allow conformity assessment bodies to use subcontractors to perform testing or inspections in relation to the conformity assessment, including subcontractors located in the territory of the other Party; and

(g) publish on a single website a list of the bodies that it has designated to perform such conformity assessment and the relevant information on the scope of the designation of each of those bodies.

4. Point f of paragraph 3 shall not be construed as prohibiting a Party from requiring that subcontractors meet the same requirements that the conformity assessment body itself meets to perform the testing or inspections referred to in that point.

5. Nothing in this Article shall preclude a Party from requiring that conformity assessment, in relation to specific products, be performed by its specified government authorities. In such cases, the Party shall:

(a) limit the conformity assessment fees to the approximate cost of the services rendered and, on the request of an applicant for conformity assessment, explain how any fees it imposes for such conformity assessment are limited to the approximate cost of services rendered; and

(b) make publicly available the conformity assessment fees.

6. Notwithstanding the paragraphs 2 to 5, the Parties shall accept a Supplier's Declaration of Conformity as proof of compliance with existing technical regulations for the fields and in accordance with the modalities specified in Annex 5-B.

ARTICLE 58

Cooperation in the field of technical barriers to trade

1. The Parties shall strengthen their cooperation with regard to standards, technical regulations, metrology, market surveillance, accreditation and conformity assessment procedures with a view to increasing the mutual understanding of their respective systems and facilitating access to their respective markets. To that end, the Parties shall seek to identify and develop regulatory cooperation mechanisms and initiatives appropriate for the particular issues or sectors, including:

(a) exchanging information and experiences on the preparation and application of their respective technical regulations and conformity assessment procedures;

(b) working towards the possibility of converging or aligning technical regulations and conformity assessment procedures;

(c) encouraging cooperation between their respective bodies responsible for metrology, standardisation, conformity assessment and accreditation; and

(d) exchanging information on developments in relevant regional and multilateral fora related to standards, technical regulations, conformity assessment procedures and accreditation.

2. In order to promote trade between them, the Parties shall:

(a) seek to reduce the differences that exist between them with regard to technical regulations, metrology, standardisation, market surveillance, accreditation and conformity assessment procedures, including by encouraging the use of relevant internationally agreed instruments;

(b) promote, in accordance with international rules, the use of accreditation in support of the assessment of the technical competence of conformity assessment bodies and their activities; and

(c) promote the participation and, where possible, the membership of the Republic of Uzbekistan and its relevant national bodies in the European and international organisations whose activities relate to standards, conformity assessment, accreditation, metrology and related functions.

3. The Parties shall endeavour to establish and maintain a process through which gradual approximation of the technical regulations, standards and conformity assessment procedures of the Republic of Uzbekistan to those of the European Union can be achieved.

4. For areas in which alignment has been achieved, the Parties may consider negotiating agreements on conformity assessment and acceptance of industrial products.

ARTICLE 59

Transparency

1. When developing technical regulations that could have a significant effect on trade, each Party shall allow a period of at least 60 days following publication of proposed technical regulations and conformity assessment procedures for the other Party to provide written comments, except where urgent problems of safety, health, environmental protection or national security arise or threaten to arise. A Party shall give positive consideration to a reasonable request to extend the period for written comments.

2. If a Party receives written comments on a proposed technical regulation or conformity assessment procedure from the other Party, it shall:

(a) if requested by the other Party, discuss the written comments with the participation of its own competent regulatory authority, at a time when they can be taken into account; and

(b) reply to the comments in writing no later than the date of publication of the technical regulation or conformity assessment procedure.

3. Each Party shall, if requested by the other Party, provide information regarding the objectives of, and legal basis and rationale for, a technical regulation or conformity assessment procedure that the Party has adopted or is proposing to adopt.

4. Each Party shall ensure that the technical regulations and conformity assessment procedures it has adopted are published on a website and are accessible free of charge.

5. Each Party shall provide information on the adoption and the entry into force of the technical regulation and conformity assessment procedure and the adopted final text.

6. Each Party shall allow a reasonable interval between the publication of technical regulations and their entry into force in order to allow economic operators of the other Party to adapt. The term 'reasonable interval' shall be understood to mean a period of not less than 6 months, except in cases where this would be an ineffective means for the fulfilment of the legitimate objectives pursued.

ARTICLE 60

Marking and labelling

1. Each Party affirms that its technical regulations which deal inter alia or exclusively with marking or labelling, will observe the principles of Article 2.2 of the TBT Agreement.

2. If a Party requires mandatory marking or labelling of products:

(a) it shall only require information that is relevant for consumers or users of the product or to indicate the product's conformity with the mandatory technical requirements;

(b) it shall not require any prior approval, registration or certification of either the labels or the markings of products, nor any fee disbursement, as a precondition for placing products on its market that otherwise comply with its mandatory technical requirements, unless it is necessary in view of the legitimate objectives referred to in Article 2.2 of the TBT Agreement;

(c) if it requires the use of a unique identification number by economic operators, it shall issue such a number to the economic operators of the other Party without undue delay and on a non-discriminatory basis;

(d) provided that the elements listed below are not misleading, contradictory or confusing in relation to the information required in the importing Party of the goods, that Party shall permit:

(i) information in other languages in addition to the language required by the importing Party of the goods;

(ii) internationally accepted nomenclatures, pictograms, symbols or graphics; and

(iii) additional information to that required by the importing Party of the goods;

(e) it shall accept that additional labelling or corrections to labelling take place in customs warehouses or other designated areas in the country of import, unless for reasons of public health and safety such labelling is required by the legislation of the Parties; and

(f) it shall endeavour to accept labels that can be affixed to existing labels or marking or labelling information that is in the accompanying documentation rather than being physically attached to the product.

3. Point (e) of paragraph 2 shall apply until the date of accession of the Republic of Uzbekistan to the WTO.

ARTICLE 61

Cooperation on market surveillance, safety and compliance of non-food products

1. The Parties recognise the importance of cooperation on market surveillance, safety and compliance of non-food products for the facilitation of trade and for the protection of consumers and other users, and of building mutual trust based on shared information.

2. To guarantee independent and impartial functioning of market surveillance, the Parties shall ensure:

(a) the separation of market surveillance functions from conformity assessment functions; and

(b) the absence of any interest that would affect the impartiality of market surveillance authorities in the performance of their control or supervision of economic operators.

3. The Parties may cooperate and exchange information in the area of market surveillance, safety and compliance of non-food products, in particular with respect to the following:

(a) market surveillance, and enforcement activities and measures;

(b) risk assessment methods and product testing;

(c) coordinated product recalls or other similar actions;

(d) scientific, technical and regulatory matters, aiming to improve non-food product safety and compliance;

(e) emerging issues of significant health and safety relevance;

(f) standardisation-related activities; and

(g) exchange of officials.

4. The European Union may provide the Republic of Uzbekistan with selected information from its rapid alert system with respect to consumer products as referred to in Directive 2001/95/EC of the European Parliament and of the Council [6] or its successor legal act, and the Republic of Uzbekistan may provide the European Union with relevant information on the safety of non-food consumer products and on preventive, restrictive and corrective measures taken, with respect to consumer products as referred to in the relevant legislation of the Republic of Uzbekistan. The information exchange may take the form of:

(a) ad-hoc exchanges, in duly justified cases, excluding personal data; or

(b) systematic exchanges, based on an arrangement that may be established by the Cooperation Committee in Annex 5-C.

[6] Directive 2001/95/EC of the European Parliament and of the Council of 3 December 2001 on general product safety (OJ EU L 11, 15.1.2002, p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/95/oj).

5. The Cooperation Committee may establish, in Annex 5-D, an arrangement on the regular exchange of information, including by electronic means, on measures taken concerning non-compliant non-food products, other than information covered by paragraph 4.

6. The Parties shall use the information obtained pursuant to paragraphs 3, 4 and 5 for the sole purpose of the protection of consumers, health, safety or the environment.

7. Each Party shall treat the information obtained pursuant to paragraphs 3, 4 and 5 as confidential.

8. The arrangements referred to in paragraphs 4 and 5 shall specify the type of information to be exchanged, the modalities for the exchange and the application of rules on confidentiality and personal data protection. The Cooperation Committee shall have the power to adopt decisions in order to determine or amend arrangements set out in Annexes 5-C and 5-D.

9. For the purposes of this Chapter, 'market surveillance' means activities conducted and measures taken by public authorities, including those taken in cooperation with economic operators, on the basis of procedures of a Party to enable that Party to monitor or address compliance or the safety of products with the requirements set out in its laws and regulations. For the Republic of Uzbekistan, 'economic operator' means manufacturer, authorised representative, importer or seller.

ARTICLE 62

Technical discussions and consultations

1. Each Party may request to discuss with the other party of any draft or proposed technical regulation or conformity assessment procedure of the other Party that the Party considers might significantly adversely affect trade between the Parties. The request shall be made in writing and identify:

(a) the measure in question;

(b) the provisions of this Chapter to which the concerns relate; and

(c) the reasons for the request, including a description of the requesting Party's concerns regarding the measure.

2. A Party shall deliver its request to the TBT Chapter coordinator of the other Party.

3. At the request of either Party, the Parties shall meet to discuss the concerns raised in the request, in person or via video or teleconference, within 60 days of the date of the request and shall endeavour to resolve the matter as expeditiously as possible. If the requesting Party believes that the matter is urgent, it may request that the meeting take place within a shorter time frame. In such cases, the responding Party shall give positive consideration to such a request.

4. A Party may request consultations with the other Party regarding any matter arising under this Chapter by delivering a written request to the TBT Chapter coordinator of the other Party. The Parties shall make every attempt to resolve the matter in a mutually satisfactory manner.

5. This Article is without prejudice to the rights and obligations of the Parties under Chapter 14.

ARTICLE 63

TBT Chapter coordinator

1. Each Party shall nominate a TBT Chapter coordinator and notify the other Party of the contact details of that coordinator and of any changes thereto. The TBT Chapter coordinators shall work jointly to facilitate the implementation of this Chapter and the cooperation between the Parties in all matters related to the TBT Agreement.

2. The functions of each TBT Chapter coordinators shall include:

(a) following the implementation and administration of this Chapter, including any issue related to the development, adoption, application or enforcement of technical regulations, standards and conformity assessment procedures;

(b) communicating with the other Party's TBT Chapter coordinator on initiatives taken by the Parties for enhancing cooperation in the development and improvement of standards, technical regulations and conformity assessment procedures;

(c) arranging the establishment of technical discussions, as appropriate, in accordance with Article 62; and

(d) exchanging information on developments in non-governmental, regional and multilateral fora related to standards, technical regulations and conformity assessment procedures.

3. The TBT Chapter coordinators shall communicate with one another by any agreed method that is appropriate to carry out their functions.

ARTICLE 64

Transition period

With respect to the Republic of Uzbekistan, Articles55(3), Article 55(6), Article 55(7), point (b) of Article 56(1), point (c) of Article 56(1), point (b) of Article 57(3), point (d) of Article 57(3), Article 57(5) and Annex 5-B shall become applicable five years after the date of entry into force of this Agreement.

CHAPTER 6

SANITARY AND PHYTOSANITARY MATTERS

ARTICLE 65

Objectives

The objective of this Chapter is to set out the principles applicable to sanitary and phytosanitary (hereinafter referred to as 'SPS') measures, as defined in the WTO SPS Agreement, including animal and plant health and food safety, in trade between the Parties, as well as to cooperation on animal welfare, antimicrobial resistance and sustainable food systems. The principles set out in this Chapter shall be applied by the Parties in a manner that facilitates trade and avoid the creation of unjustified barriers to trade between them, while preserving each Party's level of protection of human, animal or plant life or health.

ARTICLE 66

Principles

1. The Parties shall ensure that SPS measures are developed and applied on the basis of the principles of proportionality, transparency, non-discrimination and scientific justification, and taking into account the international standards (the International Plant Protection Convention, signed in Rome on 6 December 1951 (hereinafter referred to as the 'IPPC'), the World Organisation for Animal Health (hereinafter referred to as the 'WOAH'), and the Codex Alimentarius Commission (hereinafter referred to as the 'Codex Alimentarius').

2. Each Party shall ensure that its SPS measures do not arbitrarily or unjustifiably discriminate between its own territory and the territory of the other Party to the extent that identical or similar conditions prevail. SPS measures shall not be applied in a manner which would constitute a disguised restriction on trade between the Parties.

3. Each Party shall ensure that SPS measures, procedures or controls are implemented properly and that requests for information received from a competent authority of the other Party are addressed without undue delay and in a manner no less favourable to imported products than to like domestic products.

ARTICLE 67

Import requirements and official SPS certificates

1. Each Party's import requirements shall be based on Codex Alimentarius, WOAH and IPPC principles and their relevant standards, unless the import requirements are supported by a science-based risk assessment conducted in accordance with the applicable international rules provided for in the SPS Agreement.

2. The import requirements of the importing Party shall be applicable to the entire territory of the exporting Party, as shall the official SPS certificates that may be required for trading between the Parties agricultural products, including plants and plant products, subject to Article 69.

3. For the purposes of this Chapter, official SPS certificates are defined as documents issued by the exporting party that guarantee that the listed import requirements defined by the law of the importing party regarding the products to which they relate have been met.

ARTICLE 68

Equivalence

1. Upon request of the exporting Party and subject to satisfactory evaluation by the importing Party, the Parties shall recognise equivalence, in accordance with relevant international procedures, with respect to a particular measure or group of measures or systems applied in general or to a sector or a part of a sector.

2. Recognition of equivalence shall be established by the Cooperation Committee and listed in Annex 6.

ARTICLE 69

Measures linked to animal and plant health

1. The Parties shall recognise the concept of pest- or disease-free areas and areas of low pest or disease prevalence in accordance with the SPS Agreement and the relevant Codex Alimentarius, WOAH and IPPC standards, guidelines or recommendations.

2. When determining pest- or disease-free areas and areas of low pest or disease prevalence, the Parties shall consider factors such as geographical location, ecosystems, epidemiological surveillance and the effectiveness of sanitary or phytosanitary controls in such areas.

3. The importing Party shall base the sanitary and phytosanitary measures which it applies to the exporting Party whose territory is affected by a pest or a disease on the zoning decision taken by the exporting Party provided that the importing Party is assured that an appropriate level of protection will be achieved.

ARTICLE 70

Inspections and audits

1. Inspections and audits carried out by the importing Party in the territory of the exporting Party to evaluate the latter's inspection and certification systems shall be performed in accordance with the relevant IPPC, WOAH and Codex Alimentarius standards, guidelines and recommendations. Additional inspections which are part of an inspection and certification systems audit may be directed to specific exporting facilities and manufacturers at any time.

2. If the importing Party is satisfied with the results of the inspections and audits referred to in paragraph 1 and maintains a list of authorised establishments or facilities for the import of animals or animal products, it shall approve establishments situated in the territory of the exporting party without prior inspection, if the exporting Party has requested so, accompanied by the appropriate guarantees as specified by the importing Party.

3. Each Party shall base its acceptance of guarantees on:

(a) the evaluation of the competent authority as well as its capacity to control the exporting establishments;

(b) the written guarantee of the competent authority on the compliance of the exporting party with the minimum requirements of the importing Party.

4. Whenever possible, the importing Party shall notify the other Party of any non-compliant commodity and the reason for the non-compliance and shall provide them with all relevant information on the reasons of non-compliance.

5. The costs of inspections and audits shall be borne by the Party carrying out the inspections and audits, in accordance with its internal procedures.

ARTICLE 71

Import controls and fees

1. If import controls reveal non-compliance with the relevant import requirements, the action taken by the importing Party shall be based on an assessment of the risk involved and not be more trade-restrictive than required to achieve an appropriate level of sanitary or phytosanitary protection in the importing Party.

2. Whenever possible, the importing Party shall notify the importer or its representative of any non-compliant consignment and of the reason for non-compliance, and shall provide them with an opportunity for the decision to be reviewed. The importing Party shall consider any relevant information submitted to assist in the review.

3. A Party may collect fees for conducting border controls. Such fees shall not exceed the amount necessary to recover the costs incurred.

ARTICLE 72

Exchange of information and cooperation

1. The Parties shall discuss and exchange information on existing SPS and animal welfare measures and on the development and implementation of such measures. Such discussions and exchanges of information shall, as appropriate, take into account the SPS Agreement and the standards, guidelines or recommendations of the IPPC, the WOAH and the Codex Alimentarius.

2. The Parties shall cooperate on matters relating to food safety, animal health, animal welfare, plant health and antimicrobial resistance through the exchange of information, expertise and experience with the objective to build up capacity in those fields. Such cooperation may include technical assistance. Particular attention shall be given to the detection and control of animal and plant diseases and improvement of risk analysis systems. The Cooperation Committee may adopt a technical assistance program for this purpose.

3. The Parties shall establish a timely dialogue on SPS issues upon request by either Party to consider matters relating to SPS and other urgent issues covered by this Chapter. The Cooperation Committee may adopt rules for the conduct of such dialogues.

4. The Parties shall designate and regularly update contact points for communication on matters covered by this Chapter.

ARTICLE 73

Transparency

Each Party shall:

(a) pursue transparency as regards SPS measures applicable to trade and, in particular, to the SPS requirements applied to imports of the other Party;

(b) communicate, upon the request of the other Party and without undue delay, the requirements that apply for the importation of specific products, and indicate whether a risk assessment is needed;

(c) notify the contact point of the other Party, by mail, fax or e-mail, without undue delay, of any serious or significant human, animal or plant health risk, including any food emergencies, related to goods traded between the Parties.

CHAPTER 7

INTELLECTUAL PROPERTY

SECTION 1

GENERAL PROVISIONS

ARTICLE 74

Objectives

The objectives of this Chapter are to:

(a) facilitate the production and commercialisation of innovative and creative products and services between the Parties contributing to a more sustainable and inclusive economy for the Parties;

(b) facilitate and govern trade between the Parties as well as reduce distortions and impediments to such trade; and

(c) achieve an adequate and effective level of protection and enforcement of intellectual property rights.

ARTICLE 75

Nature and Scope of Obligations

1. The Parties shall implement the international treaties dealing with intellectual property rights to which they are parties. The TRIPS Agreement contained in Annex 1C to the WTO Agreement is hereby incorporated into and made part of this Agreement, *mutatis mutandis*. This Chapter shall complement and further specify the rights and obligations of each Party under international treaties in the field of intellectual property to which they are party.

2. For the purposes of this Chapter, 'intellectual property rights' means all categories of intellectual property that are referred to in of Articles 78 to 120 of this Chapter and Sections 1 to 7 of Part II of the TRIPS Agreement.

3. The protection of intellectual property rights includes protection against unfair competition as referred to in Article 10bis of the Paris Convention for the Protection of Industrial Property of 20 March 1883, as revised at Stockholm on 14 July 1967 (the 'Paris Convention').

4. This Chapter does not preclude a Party from applying provisions of its law introducing higher standards for the protection and enforcement of intellectual property rights, provided that they are compatible with this Chapter.

ARTICLE 76

Exhaustion

1. Each Party shall provide for a regime of national or regional exhaustion of intellectual property rights.

2. In the area of copyright and related rights, exhaustion of rights applies only to the distribution to the public by sale or otherwise of the original of works or of other protected subject matter or copies thereof.

ARTICLE 77

National treatment

1. In respect of intellectual property rights covered by this Chapter, each Party shall accord to the nationals of the other Party treatment no less favourable than that it accords to its own nationals with regard to the protection ([7]) of intellectual property rights, subject to the exceptions already provided for, respectively, in:

(a) the Paris Convention;

(b) the Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works (hereinafter referred to as the 'Berne Convention') revised at Paris on 24 July 1971 and amended on 28 September 1979;

(c) the International Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organisations done at Rome on 26 October 1961 (hereinafter referred to as the 'Rome Convention'); or

(d) the Treaty on Intellectual Property in Respect of Integrated Circuits adopted at Washington, on 26 May 1989.

In respect of performers, producers of phonograms and broadcasting organisations, the obligation referred to in the first subparagraph only applies in respect of the rights provided for in this Agreement.

2. A Party may avail itself of the exceptions permitted pursuant to paragraph 1 in relation to its judicial and administrative procedures, including requiring a national of the other Party to designate an address for service of process in its territory, or to appoint an agent in its territory, provided that such exceptions are:

(a) necessary to secure compliance with the Party's laws or regulations that are not inconsistent with this Chapter; and

(b) not applied in a manner that would constitute a disguised restriction on trade.

3. Paragraph 1 does not apply to procedures provided for in multilateral agreements concluded under the auspices of the World Intellectual Property Organisation (hereinafter referred to as the 'WIPO') relating to the acquisition or maintenance of intellectual property rights.

([7]) For the purposes of this paragraph, 'protection' shall include matters affecting the availability, acquisition, scope, maintenance, and enforcement of intellectual property rights as well as matters affecting the use of intellectual property rights specifically addressed in this Chapter. Further, for the purposes of this paragraph, 'protection' also includes measures to prevent the circumvention of effective technological measures and measures concerning rights management information.

SECTION 2

STANDARDS CONCERNING INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS

SUB-SECTION 1

COPYRIGHT AND RELATED RIGHTS

ARTICLE 78

International agreements

1. Each Party shall comply with:

(a) the WIPO Copyright Treaty (WCT) adopted in Geneva on 20 December 1996;

(b) the WIPO Performances and Phonograms Treaty (WPPT) adopted in Geneva on 20 December 1996; and

(c) the Marrakesh Treaty to Facilitate Access to Published Works for Persons Who Are Blind, Visually Impaired or Otherwise Print Disabled adopted in Marrakesh on 28 June 2013.

2. Each Party shall make all reasonable efforts to ratify or accede to the Beijing Treaty on Audiovisual Performances adopted in Beijing on 24 June 2012.

ARTICLE 79

Authors

Each Party shall provide that authors have the exclusive right to authorise or prohibit:

(a) direct or indirect, temporary or permanent reproduction by any means and in any form, in whole or in part of their works;

(b) any form of distribution to the public by sale or otherwise of the original of their works or of copies thereof;

(c) any communication to the public of their works, by wire or wireless means, including the making available to the public of their works in such a way that members of the public may access them from a place and at a time individually chosen by them; and

(d) the commercial rental to the public of originals or copies of their works.

ARTICLE 80

Performers

Each Party shall provide that performers have the exclusive right to authorise or prohibit:

(a) the fixation ([8]) of their performances;

([8]) 'Fixation' means the embodiment of sounds, or of the representations thereof, or the embodiment of moving images, whether or not accompanied by sounds or by the representations thereof, from which they can be perceived, reproduced or communicated through a device.

(b) the direct or indirect, temporary or permanent reproduction by any means and in any form, in whole or in part of fixations of their performances;

(c) the distribution to the public, by sale or otherwise, of the fixations of their performances;

(d) the making available to the public of fixations of their performances, by wire or wireless means, in such a way that members of the public may access them from a place and at a time individually chosen by them;

(e) the broadcasting by wireless means and the communication to the public of their performances, except where the performance is itself already a broadcast performance or is made from a fixation; and

(f) the commercial rental to the public of the fixation of their performances.

ARTICLE 81

Producers of phonograms

Each Party shall provide that phonogram producers have the exclusive right to authorise or prohibit:

(a) the direct or indirect, temporary or permanent, reproduction by any means and in any form, in whole or in part of their phonograms;

(b) the distribution to the public, by sale or otherwise, of their phonograms, including copies thereof;

(c) the making available to the public of their phonograms, by wire or wireless means, in such a way that members of the public may access them from a place and at a time individually chosen by them; and

(d) the commercial rental of their phonograms to the public.

ARTICLE 82

Broadcasting organisations

Each Party shall provide that broadcasting organisations have the exclusive right to authorise or prohibit:

(a) the fixation of their broadcasts, whether those broadcasts are transmitted by wire or over the air, including by cable or satellite;

(b) the direct or indirect, temporary or permanent reproduction by any means and in any form, in whole or in part, of fixations of their broadcasts, whether those broadcasts are transmitted by wire or over the air, including by cable or satellite;

(c) the making available to the public, by wire or wireless means, of fixations of their broadcasts, whether those broadcasts are transmitted by wire or over the air, including by cable or satellite, in such a way that members of the public may access them from a place and at a time individually chosen by them;

(d) the distribution to the public, by sale or otherwise, of fixations, including copies thereof, of their broadcasts, whether those broadcasts are transmitted by wire or over the air, including by cable or satellite; and

(e) the rebroadcasting of their broadcasts by wireless means, as well as the communication to the public of their broadcasts if such communication is made in places accessible to the public against payment of an entrance fee.

ARTICLE 83

Broadcasting and communication to the public of phonograms published for commercial purposes

1. Each Party shall provide that the performers, and the producers of phonograms, have a right to a single equitable remuneration to be paid by the user, if a phonogram published for commercial purposes or a reproduction of such a phonogram, is used for broadcasting or communication to the public.

2. Each Party shall ensure that the single equitable remuneration referred to in paragraph 1 is shared between the relevant performers and phonogram producers. Each Party may, in the absence of an agreement between performers and producers of phonograms, set the terms in accordance with which performers and producers of phonograms shall share the single equitable remuneration.

ARTICLE 84

Term of protection

1. With respect to the Republic of Uzbekistan, this Article shall become applicable three years after the date of entry into force of this Agreement.

2. The rights of an author of a work shall run for the life of the author and for 70 years after his or her death, irrespective of the date when the work is lawfully made available to the public.

3. The term of protection of a musical composition with words shall expire 70 years after the death of the last of the following persons to survive, whether or not those persons are designated as co-authors: the author of the lyrics and the composer of the musical composition, provided that both contributions were specifically created for that musical composition with words.

4. In the case of a work of joint authorship, the term referred to in paragraph 1 shall be calculated from the death of the last surviving author.

5. In the case of anonymous or pseudonymous works, the term of protection shall run for 70 years after the work is lawfully made available to the public. However, when the pseudonym adopted by the author leaves no doubt as to his or her identity, or if the author discloses his or her identity during the period referred to in the first sentence, the term of protection applicable shall be that laid down in paragraph 1.

6. The term of protection of cinematographic or audiovisual works shall expire 70 years after the death of the last of the following persons to survive, whether or not those persons are designated as co-authors:

(a) the principal director;

(b) the author of the screenplay;

(c) the author of the dialogue; and

(d) the composer of music specifically created for use in the cinematographic or audiovisual work.

7. The rights of broadcasting organisations shall expire 50 years after the first transmission of a broadcast, whether that broadcast is transmitted by wire or over the air, including by cable or satellite.

8. The rights of performers shall expire not less than 50 years after the date of the fixation of the performance.

9. The rights of producers of phonograms shall expire not less than 50 years after the fixation is made, or, if the phonogram has been lawfully published during this time, 70 years from such publication. In the absence of a lawful publication, if the phonogram has been lawfully communicated to the public during this time, the term of protection shall be 70 years from such act of communication. Each Party may provide for effective measures in order to ensure that the profit generated during the 20 years of protection beyond 50 years is shared fairly between the performers and the producers of phonograms.

10. The terms laid down in this Article shall be calculated from 1 January of the year following the event.

11. Each Party may provide for longer terms of protection than those provided for in this Article.

ARTICLE 85

Resale right

1. Each Party shall provide, for the benefit of the author of an original work of graphic or plastic art, a resale right, to be defined as an inalienable right, which cannot be waived, even in advance, to receive a royalty based on the sale price obtained for any resale of the work, subsequent to the first transfer of the work by the author.

2. The right referred to in paragraph 1 shall apply to all acts of resale involving art market professionals as sellers, buyers or intermediaries, such as salesrooms, art galleries and, in general, any dealers in works of art.

3. Each Party may provide that the right referred to in paragraph 1 shall not apply to acts of resale where the seller has acquired the work directly from the author less than three years before that resale and where the resale price does not exceed a certain minimum amount.

4. The procedure for collection of the remuneration and their amounts shall be determined by the law of each Party.

ARTICLE 86

Collective management of rights

1. The Parties shall promote cooperation between their respective collective management organisations for the purpose of fostering the availability of works and other protected subject matter in the territories of the Parties and the transfer of rights revenue between the respective collective management organisations for the use of such works or other protected subject matter.

2. The Parties shall promote transparency of collective management organisations, in particular regarding rights revenue they collect, deductions they apply to rights revenue they collect, the use of the rights revenue collected, the distribution policy and their repertoire.

3. Each Party shall encourage collective management organisations established in its territory and representing another collective management organisation established in the territory of the other Party by way of a representation agreement, to accurately, regularly and diligently pay amounts owed to the represented collective management organisations as well as provide the represented collective management organisation with information on the amount of rights revenue collected on its behalf and any deductions made to that rights revenue.

ARTICLE 87

Exceptions and limitations

Each Party shall confine limitations or exceptions to the rights set out in Articles 79 to 82 to certain special cases which do not conflict with a normal exploitation of the work or other subject-matter and do not unreasonably prejudice the legitimate interests of the right holders.

ARTICLE 88

Protection of technological measures

1. With respect to the Republic of Uzbekistan, this Article shall become applicable three years after the date of entry into force of this Agreement.

2. Each Party shall provide adequate legal protection against the circumvention of any effective technological measures which the person concerned carries out in the knowledge, or with reasonable grounds to know, that he or she is pursuing that objective.

3. Each Party shall provide adequate legal protection against the manufacture, import, distribution, sale, rental, advertisement for sale or rental, or possession for commercial purposes of devices, products or components or the provision of services which:

(a) are promoted, advertised or marketed for the purpose of circumventing any effective technological measure;

(b) have only a limited commercially significant purpose or use other than to circumvent any effective technological measure; or

(c) are primarily designed, produced, adapted or performed for the purpose of enabling or facilitating the circumvention of any effective technological measure.

4. For the purposes of this Sub-Section, 'technological measures' means any technology, device or component that, in the normal course of its operation, is designed to prevent or restrict acts, in respect of works or other subject-matter, which are not authorised by the right-holder of any copyright or related right as provided for by national legislation. Technological measures shall be deemed 'effective' where the use of a protected work or other subject matter is controlled by the right-holders through application of an access control or protection process, such as encryption, scrambling or other transformation of the work or other subject-matter or a copy control mechanism, which achieves the protection objective.

5. Notwithstanding the legal protection provided for in paragraph 1, in the absence of voluntary measures taken by the right-holders, each Party may take appropriate measures to ensure that the adequate legal protection against the circumvention of effective technological measures provided for in accordance with this Article does not prevent beneficiaries of exceptions or limitations provided for in accordance with Article 87 from enjoying such exceptions or limitations.

ARTICLE 89

Obligations concerning rights management information

1. With respect to the Republic of Uzbekistan, this Article shall become applicable three years after the date of entry into force of this Agreement.

2. Each Party shall provide adequate legal protection against any person knowingly performing without authority any of the following acts if such person knows, or has reasonable grounds to know, that by so doing he or she is inducing, enabling, facilitating or concealing an infringement of a copyright or any related rights provided for in national legislation:

(a) the removal or alteration of any electronic rights-management information; and

(b) the distribution, importation for distribution, broadcasting, communication or making available to the public of works or other subject-matter protected under this Sub-Section from which electronic rights-management information has been removed or altered without authority.

3. For the purposes of this Article, 'rights-management information' means any information provided by right holders which identifies the work or other subject-matter referred to in this Article, the author or any other right holder, or information about the terms and conditions of use of the work or other subject-matter, and any numbers or codes that represent such information.

4. Paragraph 2 shall apply when any of those items of information is associated with a copy of, or appears in connection with the communication to the public of, a work or other subject-matter referred to in this Article.

SUB-SECTION 2

TRADEMARKS

ARTICLE 90

International agreements

1. Each Party shall:

(a) comply with the Protocol relating to the Madrid Agreement concerning the International Registration of Marks adopted at Madrid on 27 June 1989, as amended on 3 October 2006 and on 12 November 2007;

(b) maintain a trademark classification system that is consistent with the Nice Agreement Concerning the International Classification of Goods and Services for the Purposes of the Registration of Marks of 15 June 1957, as amended on 28 September 1979; and

(c) make all reasonable efforts to accede to the Singapore Treaty on the Law of Trademarks, done at Singapore on 27 March 2006.

ARTICLE 91

Signs of which a trademark may consist

A trademark may consist of any signs, in particular words, including personal names, or designs, letters, numerals, colours, the shape of goods or of the packaging of goods, or sounds, provided that such signs are capable of:

(a) distinguishing the goods or services of one undertaking from those of other undertakings; and

(b) being represented on the respective trademark register of each Party, in a manner which enables the competent authorities and the public to determine the clear and precise subject matter of the protection afforded to its proprietor.

ARTICLE 92

Rights conferred by a trademark

1. The registered trademark shall confer on the owner exclusive rights therein. The owner shall be entitled to prevent all third parties not having the consent of the proprietor from using in the course of trade any sign:

(a) which is identical with the registered trademark in relation to goods or services which are identical with those for which the trademark is registered;

(b) where, because of its identity with, or similarity to, the registered trademark and the identity or similarity of the goods or services covered by that trademark and the sign, there exists a likelihood of confusion on the part of the public, which includes the likelihood of association between the sign and the registered trademark.

2. The Parties shall initiate a dialogue with a view to the Republic of Uzbekistan establishing the legal measures, in line with Union law, ensuring that the owner of a registered trademark is entitled to prevent all third parties from bringing goods, in the course of trade, into the Party where the trademark is registered without being released for free circulation there.

ARTICLE 93

Registration procedure

1. Each Party shall provide for a system for the registration of trademarks in which each final negative decision, including partial refusal, taken by the relevant trademark administration, shall be communicated in writing to the relevant party, duly reasoned and subject to appeal.

2. Each Party shall provide for the possibility for third parties to oppose trademark applications or, where appropriate, trademark registrations. Such opposition proceedings shall be adversarial.

3. Each Party shall provide a publicly available electronic database of trademark applications and trademark registrations.

ARTICLE 94

Well-known trademarks

For the purpose of giving effect to protection of well-known trademarks, as referred to in Article 6bis of the Paris Convention and Article 16(2) and (3) of the TRIPS Agreement, each Party shall apply the Joint Recommendation Concerning Provisions on the Protection of Well-Known Marks adopted by the assembly of the Paris Union for the Protection of Industrial Property and the General Assembly of the WIPO at the Thirty-Fourth Series of Meetings of the Assemblies of the Member States of WIPO from 20 to 29 September 1999.

ARTICLE 95

Exceptions to the rights conferred by a trademark

1. Each Party shall provide for limited exceptions to the rights conferred by a trademark such as the fair use of descriptive terms, including geographical indications, and may provide for other limited exceptions, provided such exceptions take account of the legitimate interests of the proprietor of the trademark and of third parties.

2. A trademark shall not entitle the owner to prohibit a third party from using, in the course of trade, the following, provided that he or she uses them in accordance with honest practices in industrial or commercial matters:

(a) the name or address of the third party, where that third party is a natural person;

(b) signs or indications concerning the kind, quality, quantity, intended purpose, value, geographical origin, the time of production of goods or of rendering of the service, or other characteristics of goods or services; and

(c) the trademark where it is necessary to indicate the intended purpose of a good or service, in particular as accessories or spare parts.

3. The trademark shall not entitle the owner to prohibit a third party from using, in the course of trade, an earlier right which only applies in a particular locality if that right is recognised by the laws of the Party in question and within the limits of the territory in which it is recognised.

ARTICLE 96

Grounds for revocation

1. Each Party shall provide that a trademark shall be liable to revocation if, within a continuous period of at least three years, it has not been put to genuine use in the relevant territory in connection with the goods or services in respect of which it is registered, and there are no proper reasons for non-use.

2. No person may claim that the proprietor's rights in a trademark should be revoked where, during the interval between the expiry of a period of at least three-years and filing of the application for revocation, genuine use of the trademark has been started or resumed.

3. The commencement or resumption of use within a period of three months preceding the filing of the application for revocation which began at the earliest on expiry of the continuous period of minimum three years of non-use, shall, however, be disregarded where preparations for the commencement or resumption occur only after the proprietor becomes aware that the application for revocation may be filed.

4. A trademark shall also be liable to revocation if, after the date on which it was registered:

(a) as a consequence of acts or inactivity of the proprietor, it has become the common name in the trade for a good or service in respect of which it is registered;

(b) as a consequence of the use made of it by the proprietor of the trademark or with the consent of the proprietor in respect of the goods or services for which it is registered, it is liable to mislead the public, particularly as to the nature, quality or geographical origin of those goods or services.

ARTICLE 97

Bad-faith applications

A trademark shall be liable to be declared invalid where the application for registration of the trademark was made in bad faith by the applicant. Each Party may also provide that such a trademark shall not be registered.

SUB-SECTION 3

DESIGNS

ARTICLE 98

International agreements

The European Union shall comply with its commitments under the Geneva Act of the Hague Agreement Concerning the International Registration of Industrial Designs adopted on 2 July 1999 and the Republic of Uzbekistan shall make all reasonable efforts to ratify or accede to the Geneva Act.

ARTICLE 99

Protection of registered designs

1. Each Party shall provide for the protection of independently created designs that are new and original. Such protection shall be provided by registration and shall confer exclusive rights upon their holders in accordance with this Sub-Section. For the purposes of this Article, a Party may consider that a design having individual character is original.

2. The holder of a registered design shall have the right to prevent third parties not having the consent of the holder of a registered design at least from making, offering for sale, selling, importing, stocking the product bearing and embodying the protected design or using articles bearing or embodying the protected design in cases where such acts are undertaken for commercial purposes.

3. A design applied to or incorporated in a product which constitutes a component part of a complex product shall only be considered to be new and original:

(a) if the component part, once it has been incorporated into the complex product, remains visible during normal use of the latter; and

(b) to the extent that those visible features of the component part fulfil in themselves the requirements as to novelty and originality.

4. For the purposes of point (a) of paragraph 3, 'normal use' means use by the end user, excluding maintenance, servicing or repair work.

ARTICLE 100

Duration of Protection

Each Party shall ensure that a design shall be protected for a period of at least five years as from the date of the filing of the application and that the right-holder has the right to renew the term of protection for one or more five-year periods, up to a total term of at least 15 years from the date of filing.

ARTICLE 101

Exceptions and exclusions

1. Each Party may provide limited exceptions to the protection of designs provided that such exceptions do not unreasonably conflict with the normal exploitation of protected designs and do not unreasonably prejudice the legitimate interests of the holder of the protected design, taking account of the legitimate interests of third parties.

2. Design protection shall not extend to designs solely dictated by its technical or functional considerations. A design shall not subsist in features of appearance of a product which must necessarily be reproduced in their exact form and dimensions in order to permit the product in which the design is incorporated or to which it is applied to be mechanically connected to or placed in, around or against another product so that either product can perform its function.

3. A design right shall not subsist in a design which is contrary to public policy or to accepted principles of morality.

4. By way of derogation from paragraph 2 of this Article, a design shall, under the conditions set out in Article 99 (1), subsist in a design which has the purpose of allowing the multiple assembly or connection of mutually interchangeable products within a modular system.

ARTICLE 102

Relationship to Copyright

Each Party shall ensure that a design is eligible for protection under its copyright law as from the date on which the design was created or fixed in any form. The extent to which, and the conditions under which, such a protection is conferred, including the level of originality required, shall be determined by each Party.

SUB-SECTION 4

GEOGRAPHICAL INDICATIONS

ARTICLE 103

Scope

1. For the purposes of this Sub-Section, 'Geographical indication' means a geographical indication as defined in Article 22(1) of the TRIPS Agreement and shall be understood as also including 'appellations of origin'.

2. This Sub-Section applies to the recognition and protection of geographical indications originating in the territories of the Parties.

3. Geographical indications of a Party which are to be protected by the other Party shall only be subject to this Sub-Section if they are covered by the scope of the legislation referred to in Article 104.

ARTICLE 104

Established Geographical Indications

1. By five years after the date of entry into force of this Agreement, the legislation of the Republic of Uzbekistan listed in Section A of Annex 7-A shall contain the elements for the registration and control of geographical indications set out in Section B of Annex 7-A.

2. Having examined the legislation of the European Union listed in Section A of Annex 7-A, the Republic of Uzbekistan concludes that that legislation contains the elements for the registration and control of geographical indications set out in Section B of Annex 7-A.

3. Following the completion of an opposition procedure in accordance with the criteria set out in Annex 7-B and an examination of the geographical indications for products of the European Union to be protected in the Republic of Uzbekistan listed in Section A of the Annex 7-C, which have been registered by the European Union under the legislation referred to in paragraph 2, the Republic of Uzbekistan shall protect those geographical indications according to the level of protection laid down in this Sub-Section.

4. Paragraph 3 shall become applicable five years after the date of entry into force of this Agreement. During that transitional period of five years, the Republic of Uzbekistan shall put in place all complementary actions and shall protect the geographical indications for products of the European Union listed in Section A of the Annex 7-C at the level provided by its national legislation. During the transition period the level of protection provided shall not be decreased.

5. Following the completion of an opposition procedure in accordance with the criteria set out in Annex 7-B and an examination of the geographical indications for products of the Republic of Uzbekistan listed in Section B of the Annex 7-C, which have been registered by the Republic of Uzbekistan under the legislation referred to in paragraph 1, the European Union shall protect those geographical indications according to the level of protection laid down in this Sub-Section.

ARTICLE 105

Addition of new geographical indications

The Parties may amend the list of geographical indications to be protected in Annex 7-C in accordance with Article 136. New geographical indications shall be added following the completion of the opposition procedure and their examination as referred to in Article 104 (3) or (4).

ARTICLE 106

Scope of protection of geographical indications

1. The geographical indications listed in Annex 7-C as well as the geographical indications added in accordance with Article 105 shall be protected against:

(a) any direct or indirect commercial use of a protected name, including in cases where the product is used as an ingredient:

(i) for comparable products not compliant with the product specification of the protected name; or

(ii) in so far as such use exploits the reputation of a geographical indication;

(b) any misuse, imitation or evocation, even if the true origin of the product is indicated or if the protected name is translated, transcribed, transliterated or accompanied by an expression such as ‘style’, ‘type’, ‘method’, ‘as produced in’, ‘imitation’, ‘flavour’, ‘like’ or similar, including in cases where those products are used as an ingredient;

(c) any other false or misleading indication as to the origin, nature or essential qualities of the product, on the inner or outer packaging, advertising material or documents relating to the product concerned, and the packing of the product in a container liable to convey a false impression as to its origin, including in cases where those products are used as an ingredient; and

(d) any other practice liable to mislead the consumer as to the true origin of the product.

2. Geographical indications listed in Annex 7-C shall not become generic in the territories of the Parties.

3. Nothing in this Agreement shall oblige a Party to protect a geographical indication of the other Party, which is not, or ceases to be, protected in the territory of origin. Each Party shall notify the other Party if a geographical indication ceases to be protected in the territory of that Party of origin. Such notification shall take place in accordance with Article 136.

4. Nothing in this Agreement shall prejudice the right of any person to use, in the course of trade, the name of that person or the name of the predecessor of that person in business, except where such name is used in such a manner as to mislead the public.

ARTICLE 107

Right of use of geographical indications

1. A name protected under this Agreement may be used by any operator marketing a product which conforms to the corresponding specification.

2. Once a geographical indication is protected under this Agreement, the use of such protected name shall not be subject to any registration of users or further charges.

ARTICLE 108

Relationship to trademarks

1. The Parties shall, where a geographical indication is protected under this Agreement, refuse to register a trademark the use of which would be contrary to Article 106(1), provided an application to register the trademark is submitted after the date of submission of the application for protection of the geographical indication in the territory of the Party concerned.

2. Trademarks registered in breach of paragraph 1 shall be invalidated.

3. For geographical indications referred to in Article 104, the date of submission of the application for protection referred to in paragraph 1 of this Article shall be the date of the transmission of a request to the other Party to protect a geographical indication.

4. For geographical indications referred to in Article 105, the date of submission of the application for protection referred to in paragraph 1 of this Article shall be the date of the transmission of a request to the other Party to protect a geographical indication.

5. Without prejudice to paragraph 7 of this Article, each Party shall protect geographical indications also where a prior trademark exists. A 'prior trademark' means a trademark the use of which is contrary to Article 106(1) and which has been applied for, registered or established by use, if that possibility is provided for by the legislation concerned, in good faith in the territory of one Party before the date on which the application for protection of the geographical indication is submitted by the other Party under this Agreement.

6. A prior trademark may continue to be used and renewed notwithstanding the protection of the geographical indication, provided that no grounds for the invalidity or revocation of the trademark exist in the Party's legislation on trademarks. In such cases, the use of the protected geographical indication as well as the use of the relevant trademarks shall be permitted.

7. A Party shall not be required to protect a name as a geographical indication under this Agreement if, in light of a trademark's reputation and renown and the length of time it has been used, that name is liable to mislead the consumer as to the true identity of the product.

ARTICLE 109

Enforcement of geographical indication rights

The Parties shall enforce the protection provided for in Articles 104 to 108 by appropriate administrative and judicial measures including at the customs control by their public authorities to prevent or stop the unlawful use of a protected designation of origin and a protected geographical indication. They shall also enforce such rights at the request of an interested party.

ARTICLE 110

General rules

1. This Agreement shall apply without prejudice to the rights and obligations of each Party that it may have under the WTO Agreement.

2. A Party shall not be required to protect a name as a geographical indication under this Agreement if that name conflicts with the name of a plant variety or an animal breed and as a result is likely to mislead the consumer as to the true origin of the product.

3. A homonymous name which misleads consumers into believing that a product comes from another territory shall not be protected even if the name is accurate as far as the actual territory, region or place of origin of the product in question is concerned. Without prejudice to Article 23 of the TRIPS Agreement, the Parties shall mutually decide on the practical conditions of use under which wholly or partially homonymous geographical indications will be differentiated from each other, taking into account the need to ensure equitable treatment of the producers concerned and that consumers are not misled.

4. When a Party, in the context of negotiations with a third party, proposes to protect a geographical indication of that third party which is wholly or partially homonymous with a geographical indication of the other Party protected under this Agreement, it shall inform the other Party thereof and give it an opportunity to comment before the geographical indication of the third party becomes protected.

5. Any matter arising from product specifications of protected geographical indications shall be dealt with in the Intellectual Property Rights Sub-Committee established by Article 136.

6. The protection of geographical indications protected under this Agreement may only be cancelled by the Party in which the product originates.

7. A product specification referred to in this Agreement shall be that which is approved, including any amendments also approved, by the authorities of the Party in the territory from which the product originates.

ARTICLE 111

Technical Assistance

For the purposes of facilitating the implementation of this Sub-section in the Republic of Uzbekistan, the European Union shall provide to the Republic of Uzbekistan, subject to its request and according to its needs, adequate technical assistance in accordance with European Union law.

SUB-SECTION 5

PATENTS

ARTICLE 112

International agreements

Each Party shall ensure that the procedures provided under the Patent Cooperation Treaty, done at Washington on 19 June 1970, are available in its territory.

ARTICLE 113

Patents and public health

1. The Parties recognise the importance of the Declaration on the TRIPS Agreement and Public Health, adopted in Doha on 14 November 2001 by the Ministerial Conference of the WTO (the 'Doha Declaration'). In interpreting and implementing the rights and obligations under this Sub-Section, each Party shall ensure consistency with the Doha Declaration.

2. Each Party shall implement Article 31bis of the TRIPS Agreement, the Annex to the TRIPS Agreement and the Appendix to the Annex to the TRIPS Agreement, which entered into force on 23 January 2017.

ARTICLE 114

Extension of the period of protection conferred by a patent on medicinal products and plant protection products

1. The Parties recognise that medicinal products and plant protection products protected by a patent in their respective territory may be subject to an administrative authorisation procedure before being put on their market. The Parties recognise that the period that elapses between the filing of the application for a patent and the first authorisation to place the product on their respective market, as defined for that purpose by their respective law, may shorten the period of effective protection under the patent.

2. Each Party shall provide for a further period of protection for a medicinal product or plant protection product which is protected by a patent and which has been subject to an administrative authorisation procedure for a period being equal to the period referred to in the second sentence of paragraph 1. The further period may be reduced by a period of up to five years.

3. The duration of the further period of protection shall not exceed five years ([9]).

([9]) In the case of medicinal products for which paediatric studies have been carried out, and the results of those studies are reflected in the product information, a possible further period of protection may be provided to the period of protection referred to in paragraph 2.

SUB-SECTION 6

PROTECTION OF UNDISCLOSED INFORMATION

ARTICLE 115

Scope of protection of trade secrets

1. In fulfilling its obligation to comply with the TRIPS Agreement, and in particular Article 39(1) and (2) of the TRIPS Agreement, each Party shall provide for appropriate civil judicial procedures and remedies for any trade secret holder to prevent, and obtain redress for, the acquisition, use or disclosure of a trade secret whenever carried out in a manner contrary to honest commercial practices.

2. For the purposes of this Sub-Section, the following definitions apply:

(a) 'trade secret' means information that:

(i) is secret in the sense that it is not, as a body or in the precise configuration and assembly of its components, generally known among or readily generally accessible to persons within the circles that normally deal with the kind of information in question;

(ii) has commercial value because it is secret; and

(iii) has been subject to reasonable steps under the circumstances, by the person lawfully in control of the information, to keep it secret;

(b) 'trade secret holder' means any natural or legal person lawfully controlling a trade secret.

3. For the purposes of this Sub-Section, at least the following conduct shall be considered contrary to honest commercial practices:

(a) the acquisition of a trade secret without the consent of the trade secret holder, whenever carried out by unauthorised access to, appropriation or copying of any documents, objects, materials, substances or electronic files, lawfully under the control of the trade secret holder, containing the trade secret or from which the trade secret can be deduced;

(b) the use or disclosure of a trade secret whenever carried out, without the consent of the trade secret holder, by a person who is found to meet any of the following conditions:

(i) having acquired the trade secret in a manner referred to in point (a);

(ii) being in breach of a confidentiality agreement or any other duty not to disclose the trade secret; or

(iii) being in breach of a contractual or any other duty to limit the use of the trade secret; and

(c) the acquisition, use or disclosure of a trade secret whenever carried out by a person who, at the time of the acquisition, use or disclosure, knew or ought, under the circumstances, to have known that the trade secret had been obtained directly or indirectly from another person who was using or disclosing the trade secret unlawfully within the meaning of point (b).

4. Nothing in this Sub-Section shall be understood as requiring any Party to consider any of the following conduct as contrary to honest commercial practices:

(a) the independent discovery or creation;

(b) the reverse engineering of a product by a person who is lawfully in possession of it and who is free from any legally valid duty to limit the acquisition of the relevant information;

(c) the acquisition, use or disclosure of information required or allowed by the law of a Party; and

(d) the use by employees of their experience and skills honestly acquired in the normal course of their employment.

5. Nothing in this subsection shall be understood as restricting freedom of expression and information, including media freedom as protected in accordance with the laws and regulations of a Party.

ARTICLE 116

Civil judicial procedures and remedies for trade secret holders

1. Each Party shall ensure that any person participating civil judicial proceedings referred to in Article 115 or who has access to documents which form part of those legal proceedings, is not permitted to use or disclose any trade secret or alleged trade secret which the competent judicial authorities have, in response to a duly reasoned application by an interested party, identified as confidential and of which they have become aware as a result of such participation or access.

2. In civil judicial proceedings as referred to in Article 115, each Party shall provide that its judicial authorities have the authority at least to:

(a) order provisional measures in accordance with its respective laws and regulations to prevent the acquisition, use or disclosure of the trade secret in a manner contrary to honest commercial practices;

(b) order injunctive relief to prevent the acquisition, use or disclosure of the trade secret in a manner contrary to honest commercial practices;

(c) order, in accordance with its respective laws and regulations, any person that knew or ought to have known that a trade secret was acquired, used or disclosed in a manner contrary to honest commercial practices to pay the trade secret holder damages appropriate to the actual prejudice suffered as a result of such acquisition, use or disclosure of the trade secret;

(d) take specific measures to preserve the confidentiality of any trade secret or alleged trade secret produced in civil proceedings relating to the alleged acquisition, use and disclosure of a trade secret in a manner contrary to honest commercial practices. Such specific measures may include, in accordance with the law of the Party, the possibility of:

(i) restricting access to certain documents in whole or in part;

(ii) restricting access to hearings and their corresponding records or transcript; and

(iii) making available a non-confidential version of judicial decision in which the passages containing trade secrets have been removed or redacted; and

(e) impose sanctions on any person participating in the legal proceedings who fails or refuses to comply with the court orders concerning the protection of the trade secret or alleged trade secret.

3. Neither Party shall be required to provide for the civil judicial procedures and remedies referred to in Article 115 where the conduct contrary to honest commercial practices is carried out, in accordance with the relevant law of a Party, to reveal misconduct, wrongdoing or illegal activity or for the purpose of protecting a legitimate interest recognised by its law.

ARTICLE 117

Protection of data submitted to obtain an authorisation to place a medicinal product on the market

1. Each Party shall protect commercially confidential information submitted to obtain an authorisation to place a medicinal product on the market ('marketing authorisation') against disclosure to third parties, unless steps are taken to ensure that the data are protected against unfair commercial use or except where the disclosure is necessary for an overriding public interest.

2. Each Party shall ensure that, for a period of at least 6 years from the date of a first marketing authorisation in the Party concerned, the authority responsible for the granting of a marketing authorisation does not accept any subsequent application for a marketing authorisation that refers to the results of pre-clinical tests or clinical trials submitted in the application for the first marketing authorisation without the explicit consent of the holder of the first marketing authorisation, unless international agreements to which both the European Union and the Republic of Uzbekistan are parties provide otherwise. This rule shall apply regardless of whether or not the information referred to in paragraph 1 or 2 has been made available to the public.

3. This Article is without prejudice to additional periods of protection which each Party may provide in its law.

4. With respect to the Republic of Uzbekistan, this Article shall become applicable two years after the entry into force of this Agreement.

ARTICLE 118

Protection of data submitted to obtain marketing authorisation for plant protection products

1. Each Party shall recognise a temporary right of the owner of a test report or of a study report submitted for the first time to obtain a marketing authorisation for a plant protection product. During such period, the test or study report shall not be used for the benefit of any other person aiming to obtain a marketing authorisation for plant protection product, unless the explicit consent of the first owner has been proved. This right is referred to in this Article as data protection.

2. The test or study report submitted for marketing authorisation of a plant protection product should fulfil the following conditions:

(a) be necessary for the authorisation or an amendment of an authorisation in order to allow the use on other crops; and

(b) be certified as compliant with the principles of good laboratory practice or good experimental practice.

3. The period of data protection shall be at least 10 years from the first authorisation granted by the relevant authority in the territory of that Party. For low-risk plant protection products the period can be extended to 13 years.

4. The period of data protection shall be extended by 3 months for each extension of authorisation for minor uses if the applications for such authorisations are made by the authorisation holder at the latest 5 years after the date of the first authorisation. The total period of data protection may in no case exceed 13 years. For low-risk plant protection products the total period of data protection may in no case exceed 15 years.

5. A test or study report shall also be protected if it was necessary for the renewal or review of an authorisation. In those cases, the period of data protection shall be 30 months.

6. Notwithstanding paragraphs 3, 4 and 5, the public body responsible for the granting of a marketing authorisation shall not take into account the information referred to in paragraphs 1 and 2 for any successive marketing authorisation, regardless of whether or not it has been made available to the public.

7. Each Party shall lay down measures obliging the applicant and holders of previous authorisations established in the Parties' respective territories, to share proprietary information, so as to avoid duplicative testing on vertebrate animals.

8. With respect to the Republic of Uzbekistan, this Article shall become applicable two years after the entry into force of this Agreement.

SUB-SECTION 7

PLANT VARIETIES

ARTICLE 119

General provisions

Each Party shall protect plant variety rights in accordance with the International Convention for the Protection of New Varieties of Plants adopted by the Diplomatic Conference on December 2, 1961 ('UPOV Convention') as last revised in Geneva on 19 March 1991, including the optional exceptions to the breeder's right as referred to in Article 15(2) of the UPOV Convention. The Parties shall co-operate to promote and enforce those rights.

SECTION 3

ENFORCEMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS

SUB-SECTION 1

CIVIL AND ADMINISTRATIVE ENFORCEMENT

ARTICLE 120

General obligations

1. Each Party reaffirms its commitment to comply with Part III of the TRIPS Agreement and shall provide for the measures, procedures and remedies necessary to ensure the enforcement of intellectual property rights.

For the purposes of this Section, the term 'intellectual property rights' shall not include rights covered by Sub-Section 6 of Section 2.

2. The measures, procedures and remedies referred to in paragraph 1 shall:

(a) be fair and equitable;

(b) not be unnecessarily complicated or costly or entail unreasonable time-limits or unwarranted delays;

(c) be effective, proportionate and dissuasive; and

(d) be applied in such a manner as to avoid the creation of barriers to legitimate trade and to provide for safeguards against their abuse.

ARTICLE 121

Persons entitled to apply for the application of measures, procedures and remedies

Each Party shall recognise as persons entitled to seek application of the measures, procedures and remedies referred to in this Sub-section and in Part III of the TRIPS Agreement:

(a) the holders of intellectual property rights in accordance with the applicable law;

(b) all other persons authorised to use intellectual property rights, in particular licensees, in so far as permitted by and in accordance with the applicable law;

(c) intellectual property collective rights management bodies which are regularly recognised as having a right to represent holders of intellectual property rights, in so far as permitted by and in accordance with the applicable law;

(d) professional defence bodies which are regularly recognised as having a right to represent holders of intellectual property rights, in so far as permitted by and in accordance with the applicable law.

ARTICLE 122

Evidence

1. Each Party shall ensure that, even before the commencement of proceedings on the merits of the case, the competent judicial authorities may, on application by a party who has presented reasonably available evidence to support the claims of that party that his or her intellectual property right has been infringed or is about to be infringed, order prompt and effective provisional measures to preserve relevant evidence in respect of the alleged infringement, subject to the protection of confidential information. In ordering interim or provisional measures, the judicial authorities shall take into account the legitimate interests of the alleged infringer.

2. Such measures may include the detailed description, with or without the taking of samples, or the physical seizure of the alleged infringing goods, and, in appropriate cases, the materials and implements used in the production or distribution of those goods and the documents relating thereto.

3. Each Party shall take the measures necessary, in cases of infringement of an intellectual property right committed on a commercial scale, to enable the competent judicial authorities to order, where appropriate, on application by a party, the communication of banking, financial or commercial documents under the control of the opposing party, subject to the protection of confidential information.

ARTICLE 123

Right of information

1. Each Party shall ensure that, during civil proceedings concerning an infringement of an intellectual property right and in response to a justified and proportionate request of the claimant, the competent judicial authorities may order the infringer or any other person which is party to the litigation or a witness therein to provide information on the origin and distribution networks of the goods or services which infringe an intellectual property right.

2. For the purposes of paragraph, 1 'any other person' means a person who was:

(a) found in possession of the infringing goods on a commercial scale;

(b) found to be using the infringing services on a commercial scale;

(c) found to be providing, on a commercial scale, services used in infringing activities; or

(d) indicated by the person referred to in point (a), (b) or (c) of this paragraph as being involved in the production, manufacture or distribution of the goods or the provision of the services.

3. Information referred to in paragraph 1 shall, as appropriate, comprise:

(a) the names and addresses of the producers, manufacturers, distributors, suppliers and other previous holders of the goods or services, as well as the intended wholesalers and retailers; and

(b) information on the quantities produced, manufactured, delivered, received or ordered, as well as the price obtained for the goods or services in question.

4. Paragraphs 1 and 2 shall apply without prejudice to the law of a Party which:

(a) grants the right-holder rights to receive fuller information;

(b) governs the use in civil proceedings of the information communicated pursuant to this Article;

(c) governs responsibility for misuse of the right to information;

(d) affords an opportunity for refusing to provide information which would force the person referred to in paragraph 1 to admit his or her own participation or that of his or her close relatives in an infringement of an intellectual property right; or

(e) governs the protection of confidentiality of information sources or the processing of personal data.

ARTICLE 124

Provisional and precautionary measures

1. Each Party shall ensure that its judicial authorities may, at the request of the applicant, issue an interlocutory injunction against the alleged infringer, intended to prevent any imminent infringement of an intellectual property right, or to forbid, on a provisional basis and subject, where appropriate, to a recurring penalty payment where provided for by the law of that Party, the continuation of the alleged infringements of that right, or to make such continuation subject to the lodging of guarantees intended to ensure the compensation of the right holder. An interlocutory injunction may also be issued, under the same conditions, against an intermediary whose services, including internet services, are being used by a third party to infringe an intellectual property right.

2. An interlocutory injunction may also be issued to order the seizure or delivery up of goods suspected of infringing an intellectual property right, so as to prevent their entry into or movement within the channels of commerce.

3. Each Party shall provide that in the case of an alleged infringement committed on a commercial scale, if the applicant demonstrates circumstances likely to endanger the recovery of damages, its judicial authorities may order the precautionary seizure of the movable and immovable property of the alleged infringer, including the blocking of his or her bank accounts and other assets. To that end, the competent authorities may order the communication of bank, financial or commercial documents, or appropriate access to the relevant information.

ARTICLE 125

Remedies

1. Each Party shall ensure that the judicial authorities may order, at the request of the applicant and without prejudice to any damages due to the right holder by reason of the infringement, and without compensation of any sort, the destruction or at least the definitive removal from the channels of commerce, of goods that they have found to infringe an intellectual property right. If appropriate, the judicial authorities may also order the destruction of materials and implements predominantly used in the creation or manufacture of those goods.

2. Each Party's judicial authorities shall have the authority to order that the remedies referred to in paragraph 1 shall be carried out at the expense of the infringer, unless particular reasons are invoked for not doing so.

3. In considering a request for remedies, the need for proportionality between the seriousness of the infringement and the remedies ordered as well as the interests of third parties shall be taken into account.

4. With respect to the Republic of Uzbekistan, paragraph 1 shall become applicable three years after the date of entry into force of this Agreement.

ARTICLE 126

Injunctions

Each Party shall ensure that, where a judicial decision is taken finding an infringement of an intellectual property right, the judicial authorities may issue against the infringer as well as against an intermediary whose services are used by a third party to infringe an intellectual property right an injunction aimed at prohibiting the continuation of the infringement.

ARTICLE 127

Alternative measures

Each Party may provide that the judicial authorities, in appropriate cases and at the request of the person liable to be subject to the measures provided for in Article 125 or Article 126, may order pecuniary compensation to be paid to the injured party instead of applying the measures provided for in those Articles if that person acted unintentionally and without negligence, if execution of the measures in question would cause him disproportionate harm and if pecuniary compensation to the injured party appears reasonably satisfactory.

ARTICLE 128

Damages

1. Each Party shall ensure that the judicial authorities, on application of the injured party, order the infringer who knowingly, or with reasonable grounds to know, engaged in an infringing activity, to pay the right-holder damages appropriate to the actual prejudice suffered by the right-holder as a result of the infringement.

2. Each Party shall ensure that when the judicial authorities set the damages referred to in paragraph 1:

(a) they shall take into account all appropriate aspects, such as the negative economic consequences, including lost profits, which the injured party has suffered, any unfair profits made by the infringer and, in appropriate cases, elements other than economic factors, such as the moral prejudice caused to the right holder by the infringement; or

(b) as an alternative to point (a), they may, in appropriate cases, set the damages as a lump sum on the basis of elements such as at least the amount of royalties or fees which would have been due if the infringer had requested authorisation to use the intellectual property right in question.

3. Where the infringer did not knowingly, or with reasonable grounds to know, engage in infringing activity, the Parties may lay down that the judicial authorities may order in favour of the injured party the recovery of profits or the payment of damages which may be pre-established.

ARTICLE 129

Legal costs

Each Party shall ensure that reasonable and proportionate legal costs and other expenses incurred by the successful party be, as a general rule, borne by the unsuccessful party, unless equity does not allow this.

ARTICLE 130

Publication of judicial decisions

Each Party shall ensure that, in legal proceedings instituted with regard to infringement of an intellectual property right, the judicial authorities may order, at the request of the applicant and at the expense of the infringer, appropriate measures for the dissemination of the information concerning the decision, including displaying the decision and publishing it in full or in part.

ARTICLE 131

Presumption of authorship or ownership

The Parties shall recognise that for the purpose of applying the measures, procedures and remedies provided for in this Section:

(a) for the author of a literary or artistic work, in the absence of proof to the contrary, to be regarded as such, and consequently to be entitled to institute infringement proceedings, it shall be sufficient for his or her name to appear on the work in the usual manner; and

(b) point (a) applies *mutatis mutandis* to the holders of rights related to copyright with regard to their protected subject matter.

ARTICLE 132

Administrative procedures

To the extent that any civil remedy can be ordered as a result of administrative procedures on the merits of a case, such procedures shall conform to principles equivalent in substance to those set out in the relevant provisions of this Section.

SUB-SECTION 2

BORDER ENFORCEMENT

ARTICLE 133

Border measures

1. With respect to goods under customs control, each Party shall adopt or maintain procedures under which a right-holder may submit applications requesting customs authorities to suspend the release of or detain goods suspected of infringing trademarks, copyrights and related rights, geographical indications, patents, utility models, industrial designs, topographies of integrated circuits and plant variety rights (hereinafter referred to as 'suspected goods').

2. Each Party shall have in place electronic systems for the management by its customs authorities of the granting or recording of applications.

3. When a Party charges a fee to cover the administrative costs resulting from the granting or recording of applications, that fee shall be proportionate to the service rendered and the cost incurred.

4. Each Party shall ensure that its customs authorities decide on the granting or recording of an application within a reasonable period of time.

5. Each Party may provide for the applications referred to in paragraph 1 to apply to multiple shipments.

6. Each Party shall ensure that, with respect to goods under customs control, its customs authorities may act upon their own initiative to suspend the release of or detain suspected goods.

7. Each Party shall ensure that its customs authorities use risk analysis to identify suspected goods in addition to other methods of identification as necessary.

8. A Party may adopt or maintain procedures by which its competent authorities may determine, within a reasonable period after the initiation of the procedures referred to in paragraphs 1 and 5, whether the suspected goods are infringing. In such case, the competent authorities shall have the authority to order the destruction of goods following a determination of infringement. A Party may have in place procedures allowing for the destruction of suspected goods without there being any need for a determination of infringement, where the persons concerned agree or do not oppose the destruction of the goods.

9. Each Party may have in place procedures allowing for the swift destruction of counterfeit trademark and pirated goods sent in postal or express couriers' consignments.

10. Each Party may decide not to apply this Article to the import of goods placed on the market in another country by or with the consent of the right-holders. A Party may exclude from the application of this Article goods of a non-commercial nature contained in travellers' personal luggage.

11. Each Party shall ensure that its customs authorities maintain a regular dialogue and promote cooperation with the relevant stakeholders and with other authorities involved in the enforcement of intellectual property rights.

12. The Parties agree to cooperate in respect of international trade in suspected goods. In particular, the Parties agree to share information on trade in suspected goods affecting the other Party.

13. Without prejudice to other forms of cooperation, the Protocol on mutual administrative assistance in customs matters shall be applicable with regard to breaches of legislation on intellectual property rights for the enforcement of which the customs authorities are competent in accordance with this Article.

14. The Sub-Committee referred to in Article 136 shall be responsible for ensuring the proper functioning and implementation of this Article, in particular in terms of cooperation between the Parties.

15. In implementing border measures for the enforcement of intellectual property rights by customs authorities, whether or not covered by this Sub-Section, the Parties shall ensure consistency and comply with Article V of GATT 1994 and Article 41 and Section 4 of the Part III of the TRIPS Agreement.

SECTION 4

FINAL PROVISIONS

ARTICLE 134

Cooperation

1. The Parties shall agree to cooperate with a view to supporting the implementation of the commitments and obligations undertaken under this Chapter. The Parties shall draw on the following modalities, among others, with respect to cooperation on intellectual property rights protection and enforcement matters.

2. The areas of cooperation include, but are not limited to, the following activities:

(a) exchange of information on the legal framework concerning intellectual property rights and relevant rules of protection and enforcement;

(b) exchange of experience between the Parties on legislative progress;

(c) exchange of experience between the Parties on the enforcement of intellectual property rights;

(d) exchange of experiences between the Parties on enforcement at central and sub-central level by customs, police, administrative and judiciary bodies;

(e) coordination, including with other countries, to prevent exports of counterfeit goods;

(f) technical assistance, capacity building; exchange and training of personnel;

(g) protection and defence of intellectual property rights and the dissemination of information in this regard in, inter alia, business circles and civil society;

(h) public awareness of consumers and right holders; enhancement of institutional cooperation, particularly between the intellectual property offices;

(i) awareness promotion and education of the general public on policies concerning the protection and enforcement of intellectual property rights;

(j) promotion of protection and enforcement of intellectual property rights with public-private collaboration involving small and medium-sized enterprises (hereinafter referred to as 'SMEs'); and

(k) formulation of effective strategies to identify audiences and communication programmes to increase consumer and media awareness on the impact of infringements of intellectual property rights, including the risk to health and safety and the connection to organised crime.

3. Each Party may make publicly available the product specifications, or a summary thereof, and relevant contact points for control or management of geographical indications of the other Party protected pursuant to Sub-Section 4.

4. The Parties shall, either directly or through the Sub-Committee referred to in Article 136, maintain contact on all matters related to the implementation and functioning of this Section.

ARTICLE 135

Voluntary stakeholder initiatives

Each Party shall endeavour to facilitate voluntary stakeholder initiatives to reduce the infringement of intellectual property rights, including online and in other marketplaces, focusing on concrete problems and seeking practical solutions that are realistic, balanced, proportionate and fair for all concerned including in the following ways:

(a) each Party shall endeavour to convene stakeholders consensually in its territory to facilitate voluntary initiatives to find solutions in order to reduce IPR infringements and resolve differences regarding the protection and enforcement of intellectual property rights;

(b) the Parties shall endeavour to exchange information with each other regarding efforts to facilitate voluntary stakeholder initiatives in their respective territories; and

(c) the Parties shall endeavour to promote open dialogue and cooperation among the stakeholders of the Parties, and to encourage those stakeholders to jointly find solutions and resolve differences regarding the protection and enforcement of intellectual property rights and reducing infringement.

ARTICLE 136

Institutional provisions

1. The Parties hereby establish an Intellectual Property Rights Sub-Committee (hereinafter referred to as the 'IPR Sub-Committee') consisting of representatives of the European Union and the Republic of Uzbekistan with the purpose of monitoring the implementation of this Chapter and of intensifying their cooperation and dialogue on intellectual property rights.

2. The IPR Sub-Committee shall meet at the request of either Party, alternately in the European Union and in the Republic of Uzbekistan, at a time and a place and in a manner agreed by the Parties, which may include by video conference, but no later than 90 days after the request has been submitted.

3. The IPR Sub-Committee shall facilitate the implementation of this Chapter and the cooperation between the Parties in all matters related to intellectual property. In particular, it shall be responsible for amending:

(a) Section A of Annex 7-A as regards the references to the law applicable in the Parties;

(b) Section B of Annex 7-A as regards the elements for registration and control of geographical indications;

(c) Annex 7-B as regards the criteria to be included in the opposition procedure; and

(d) Annex 7-C as regards geographical indications.

CHAPTER 8

COMPETITION AND STATE-OWNED ENTERPRISES

SECTION A

COMPETITION

ARTICLE 137

Principles

The Parties recognise the importance of free and undistorted competition in their trade and investment relations. The Parties acknowledge that anticompetitive business practices and State interventions have the potential to distort the proper functioning of markets and undermine the benefits of trade and investment liberalisation.

ARTICLE 138

Competitive neutrality

Each Party shall apply this Chapter to all enterprises, public or private.

SUB-SECTION 1

ANTICOMPETITIVE CONDUCT AND MERGER CONTROL

ARTICLE 139

Legislative framework

Each Party shall adopt or maintain competition law which applies to all enterprises in all sectors of the economy ([10]) and addresses, in an effective manner, the following practices:

(a) horizontal and vertical agreements between enterprises, decisions by associations of enterprises and concerted practices which have as their object or effect the prevention, restriction or distortion of competition;

(b) the abuse by one or more enterprises of a dominant position; and

(c) concentrations between enterprises which would significantly impede effective competition, in particular as a result of the creation or strengthening of a dominant position.

ARTICLE 140

Tasks of public economic interest

The application of competition law by a Party should not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks of public interest that may be assigned to enterprises. Exemptions from the competition law of a Party should be limited to tasks of public interest, and to what it is necessary to achieve the desired public policy objective and be transparent.

ARTICLE 141

Implementation

1. Each Party shall establish and maintain an operationally independent authority which is responsible for, and appropriately equipped with the powers and resources necessary to ensure, the full application and effective enforcement of its competition law.

2. Each Party shall apply its competition law in a transparent manner, respecting the principles of procedural fairness, including the rights of defence of the enterprises concerned, in particular the right to be heard and the right to judicial review.

([10]) For greater certainty, pursuant to Article 42 of the Treaty on the Functioning of the European Union, competition law in the European Union applies to the agricultural sector in accordance with Regulation (EU) No 1308/2013 of the European Parliament and Council establishing a common organisation of the markets in agricultural products and repealing Council Regulations (EEC) No 922/72, (EEC) No 234/79, (EC) No 1037/2001 and (EC) No 1234/2007 (OJ EU L 347, 20.12.2013, p. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

ARTICLE 142

Cooperation

1. The Parties acknowledge that it is in their common interest to promote cooperation with regard to competition policy and enforcement.

2. To facilitate such cooperation, the competition authorities of the Parties may exchange information, subject to the confidentiality rules under the Parties' respective law.

3. The competition authorities of the Parties shall endeavour to coordinate, where possible and appropriate, their enforcement activities relating to the same or related conduct or cases.

ARTICLE 143

Non-application of dispute settlement

Chapter 14 does not apply to this Section.

SUB-SECTION 2

SUBSIDIES

ARTICLE 144

Definition and scope

1. For the purposes of this Section, 'a subsidy' means a measure which fulfils the conditions set out in paragraph 1.1 of Article 1 of the SCM Agreement, irrespective of whether it is granted to an enterprise supplying goods or services ([11]).

2. This Section applies to subsidies that are specific within the meaning of Article 2 of the SCM Agreement. Any subsidy falling under the provisions of Article 148 of this Agreement is deemed to be specific.

3. The provisions of this Section shall not be construed in a manner obstructing the performance, in law or in fact, of the particular tasks of public interest that may be assigned to the enterprises. Exemptions from the rules of this Section should be limited to tasks of public interest and to what it is necessary to achieve the public policy objective and transparent.

4. Article 146 of this Agreement shall not apply to subsidies related to trade in goods covered by Annex 1 to the Agreement on Agriculture.

5. Articles 146 and 147 shall not apply to the audio-visual sector and the tourism sector.

([11]) For greater certainty, this definition is without prejudice to the outcome of any future discussions in the WTO on the definition of subsidies for services. Depending on the progress of those discussions at the WTO level, the Parties may update this Agreement in this respect.

ARTICLE 145

Transparency

1. Each Party shall, with respect to a subsidy granted or maintained within its territory, make the following information public:

(a) the legal basis and purpose of the subsidy;

(b) the form of the subsidy;

(c) if possible, the total amount or the annual amount budgeted for the subsidy and the name of the recipient of the subsidy;

2. A Party may comply with paragraph 1 by:

(a) submitting a notification pursuant to Article 25 of the SCM Agreement, which is provided at least every two years;

(b) submitting a notification pursuant to Article 18 of the Agreement on Agriculture; or [12],

(c) ensuring that the information referred to in paragraph 1 is published by itself or on its behalf on a publicly accessible website by 31 December of the calendar year following the year in which the subsidy was granted or maintained.

ARTICLE 146

Consultations

1. If a Party considers that a subsidy is adversely affecting or is likely to adversely affect its trade or investment liberalisation interests, it may express its concerns in writing to the other Party and request further information on the matter.

2. The request referred to in paragraph 1 shall include an explanation of how the subsidy may adversely affect the requesting Party's trade or investment liberalisation interests. The requesting Party may seek the following information about the subsidy:

(a) the legal basis for and purpose of the subsidy;

(b) the form of the subsidy;

(c) the dates and duration of the subsidy and any other time limits attached to it;

(d) the eligibility requirements for the subsidy;

(e) if possible, the total amount or the annual amount budgeted for the subsidy and the name of the recipient of the subsidy;

(f) any other information permitting an assessment of the potentially adverse effects of the subsidy.

[12] For greater clarity the notification requirements under points (a) and (b) of Article 145.2 will apply in respect of the Republic of Uzbekistan as of its date of accession to the WTO.

3. The requested Party shall provide the information in writing no later than 60 days after the date of delivery of the request. In the event that the requested Party does not provide the requested information, that Party shall give reasons for the absence of that information in its written response.

4. After having received the requested information, the requesting Party may request consultations on the matter. Consultations between the Parties to discuss the concerns raised shall be held within 60 days of the request for consultations.

5. Each Party will endeavour to arrive at a mutually satisfactory resolution of the matter.

ARTICLE 147

Subsidies subject to conditions

1. To the extent that a subsidy adversely affects trade or investment of the other Party, each Party shall endeavour to apply conditions to subsidies as follows:

(a) subsidies whereby a government guarantees debts or liabilities of certain enterprises are allowed, provided that the amount of those debts and liabilities or the duration of such guarantee are limited; and

(b) subsidies to insolvent or ailing enterprises are allowed, provided that:

(i) there is a credible restructuring plan based on realistic assumptions with a view to ensuring the return to long-term viability of the insolvent or ailing enterprise within a reasonable time period; or

(ii) the enterprise contributes to the costs of restructuring; small and medium-sized enterprises are not obliged to contribute to the costs of restructuring.

2. Point (b) of paragraph 1 does not apply to subsidies provided to enterprises as temporary liquidity support in the form of loan guarantees or loans during the period which is necessary to prepare a restructuring plan. Such temporary liquidity support shall be limited to the amount needed to solely keep the enterprise in business.

3. Subsidies to ensure the orderly market exit of a company shall be allowed.

4. This Article shall not apply to subsidies the cumulative amounts or budgets of which are less than 500 000 euros per enterprise over a period of three consecutive years.

ARTICLE 148

Prohibited subsidies

From the accession of the Republic of Uzbekistan to the WTO, except as provided in the Agreement on Agriculture, the following subsidies on industrial goods shall be prohibited:

(a) subsidies contingent, in law or in fact ([13]), and whether solely or as one of several other conditions, upon export performance; and

(b) subsidies contingent, whether solely or as one of several other conditions, upon the use of domestic over imported goods.

([13]) This standard is met when the facts demonstrate that the granting of a subsidy, without having been made legally contingent upon export performance, is in fact tied to actual or anticipated exportation or export earnings. The mere fact that a subsidy is granted to enterprises which export shall not for that reason alone be considered to be an export subsidy within the meaning of this provision.

ARTICLE 149

Use of subsidies

Each Party shall ensure that enterprises use subsidies only for the purpose for which the subsidies were granted.

SECTION B

STATE-OWNED ENTERPRISES, ENTERPRISES GRANTED SPECIAL RIGHTS OR PRIVILIGES AND DESIGNATED MONOPOLIES

ARTICLE 150

Definitions

For the purposes of this Section:

(1) 'Arrangement' means the Arrangement on Officially Supported Export Credits of the Organisation for Economic Co-operation and Development (hereinafter referred to as 'OECD') or a successor undertaking, whether developed within or outside of the OECD framework that has been adopted by at least 12 original WTO Members that were Participants to the Arrangement as of 1 January 1979;

(2) 'commercial activities' means activities the end result of which is the production of a good or supply of a service which will be sold in quantities and at prices determined by an enterprise, and are undertaken with an orientation towards profit-making ([14]);

(3) 'commercial considerations' means price, quality, availability, marketability, transportation and other terms and conditions of purchase or sale; or other factors that would normally be taken into account in commercial decisions of a privately owned enterprise operating in accordance with market economy principles in the relevant business or industry;

(4) 'designate' means to establish or authorise a monopoly, or to expand the scope of a monopoly to cover an additional good or service;

(5) 'designated monopoly' means an entity, including a consortium or a government agency, that in a relevant market in the territory of a Party is designated as the sole supplier or purchaser of a good or service, but does not include an entity that has been granted an exclusive intellectual property right solely by reason of such granting;

(6) 'enterprise granted special rights or privileges' means an enterprise, public or private, to which a Party has granted, in law or in fact, special rights or privileges by designating or limiting to two or more the number of enterprises authorised to supply a good or a service, other than in accordance with objective, proportional and non-discriminatory criteria, in a way that substantially affects the ability of any other enterprise to supply the same good or service in the same geographical area under substantially equivalent conditions;

([14]) For greater certainty, activities undertaken by an enterprise which operates on a non-profit basis or a cost-recovery basis are not activities undertaken with an orientation towards profit-making.

(7) 'service supplied in the exercise of governmental authority' means a service supplied in the exercise of governmental authority as defined in GATS including, if applicable, in the Annex on Financial Services to GATS; and

(8) 'state-owned enterprise' means an enterprise in which a Party:

(a) directly owns more than 50 per cent of the share capital;

(b) controls the exercise of more than 50 per cent of the voting rights directly or otherwise exercises an equivalent degree of control through voting rights;

(c) holds the power to appoint a majority of the members of the board of directors or any other equivalent management body; or

(d) has the power to exercise control ([15]) over the enterprise.

ARTICLE 151

Scope

1. This Section shall apply to state-owned enterprises, enterprises granted special rights or privileges and designated monopolies engaged in a commercial activity. Where such enterprises or monopolies engage in both commercial and non-commercial activities, only the commercial activities are covered by this Section.

2. This Section shall apply to state-owned enterprises, enterprises granted special rights or privileges and designated monopolies at all levels of government.

3. This Section shall not apply to state-owned enterprises, enterprises granted special rights or privileges or designated monopolies when they act as procuring entities covered by a Party's annexes to Appendix I to the Agreement on Government Procurement, done at Marrakesh on 15 April 1994, contained in Annex 4 to the WTO Agreement ([16]) or by Annex 9 to this Agreement, when that procurement is purchased for governmental purposes and not with a view to commercial resale of the goods or services procured or with a view to use the goods or the services procured in the supply of a good or service for commercial sale.

4. This Section shall not apply to any service supplied in the exercise of governmental authority.

5. Article 154 shall not apply to the supply of financial services by a state-owned enterprise pursuant to a government mandate if that supply of financial services:

(a) supports exports or imports, provided that the services are:

(i) not intended to displace commercial financing; or

(ii) offered on terms no more favourable than those that could be obtained for comparable financial services in the commercial market;

([15]) For greater certainty, for the establishment of control, all relevant legal and factual elements are be taken into account on a case by case basis.

([16]) The Republic of Uzbekistan is not a party to the GPA [EU: at the date of signature of this Agreement].

(b) supports private investment outside the territory of the Party, provided that the services are:

(i) not intended to displace commercial financing: or

(ii) offered on terms no more favourable than those that could be obtained for comparable financial services in the commercial market; or

(c) offered on terms consistent with the Arrangement, provided that it falls within the scope of the Arrangement.

6. Article 154 shall not apply to the services sectors outside the scope of this Agreement as set out in Chapter 12.

7. Without prejudice to Article 190, Article 154 shall not apply to purchases and sales of goods or services by a state-owned enterprise, an enterprise granted special rights or privileges or a designate monopoly of a Party in the sectors covered by the reservations listed in Annex 12-D or the GATS schedules of specific commitments of the European Union and Annexes 12-A, 12-B and 12-C.

ARTICLE 152

Relation to the WTO Agreement

1. Paragraphs 1 to 3 of Article XVII of GATT 1994, the Understanding on the Interpretation of Article XVII of GATT 1994 and paragraphs 1, 2 and 5 of Article VIII of GATS are hereby incorporated into and made part of this Agreement, *mutatis mutandis*.

2. This Article shall apply as from the date of accession of the Republic of Uzbekistan to the WTO or six years after the date of entry into force of this Agreement, whichever comes first.

ARTICLE 153

General provisions

1. Without prejudice to the rights and obligations of each Party under this Section, nothing in this Section prevents a Party from establishing or maintaining state-owned enterprises, granting enterprises special rights or privileges, or designating or maintaining monopolies.

2. Neither Party shall require or encourage a state-owned enterprise, an enterprise granted special rights or privileges or a designated monopoly to act in a manner inconsistent with this Section.

ARTICLE 154

Non-discriminatory treatment and commercial considerations

1. Each Party shall ensure that its state-owned enterprises, enterprises granted special rights or privileges or designated monopolies, when engaging in commercial activities in their purchases or sales of goods or services act in accordance with commercial considerations, except to fulfil any terms of their public service mandate that are not inconsistent with paragraph 2.

2. Each Party shall ensure that its state-owned enterprises, enterprises granted special rights or privileges or designated monopolies, when engaging in commercial activities:

(a) in their purchase of a good or a service:

(i) accord to a good or a service supplied by an enterprise of the other Party treatment no less favourable than that which they accord to a like good or a like service supplied by enterprises of the Party;

(ii) accord to a good or a service supplied by enterprises that are investments of investors of the other Party treatment no less favourable than that which they accord to a like good or a like service supplied by enterprises that are investments of investors of the Party in the relevant market in the Party; and

(b) in their sale of a good or a service:

(i) accord to an enterprise of the other Party treatment no less favourable than that which they accord to enterprises of the Party; and

(ii) accord to enterprises that are investments of investors of the other Party treatment no less favourable than that which they accord to enterprises that are investments of investors of the Party in the relevant market in the Party.

3. Paragraphs 1 and 2 do not preclude state-owned enterprises, enterprises granted special rights or privileges or designated monopolies enterprises from:

(a) purchasing or supplying goods or services on different terms or conditions, including those relating to price, provided that such different terms or conditions or refusal is undertaken in accordance with commercial considerations; or

(b) refusing to purchase or supply goods or services, provided that such different terms or conditions or refusal is undertaken in accordance with commercial considerations.

4. This Article shall become applicable eight years after the date of entry into force of this Agreement.

ARTICLE 155

Regulatory framework

1. Each Party makes best use of relevant international standards including the OECD Guidelines on Corporate Governance of State-Owned Enterprises.

2. Each Party shall ensure that any regulatory body or any other body exercising a regulatory function that it establishes or maintains:

(a) is independent of, and not accountable to, any of the enterprises regulated by that body; and

(b) acts impartially ([17]) with respect to all enterprises regulated by that body, including state-owned enterprises, enterprises granted special rights or privileges and designated monopolies ([18]).

3. Without prejudice to their reservation in Annexes 12-A, 12-B, 12-C and 12-D, each Party shall apply its laws and regulations to state-owned enterprises, enterprises granted special rights or privileges and designated monopolies in a consistent and non-discriminatory manner.

([17]) For greater certainty, the impartiality with which the body exercises its regulatory functions is to be assessed by reference to a general pattern or practice of that body.

([18]) For greater certainty, for those sectors in which the Parties have agreed to specific obligations relating to such a body in other Chapters, the relevant provisions of those Chapters shall prevail.

ARTICLE 156

Information exchange

1. A Party which considers that its interests under this Section are being adversely affected by the commercial activities of a state-owned enterprise, an enterprise granted special rights or privileges or a designated monopoly (hereinafter referred to in this Article as 'the entity') of the other Party may request the other Party to provide in writing information on the commercial activities of the entity related to the implementation of this Section, in accordance with paragraph 2.

2. The requested Party shall provide the following information, provided that the request includes an explanation of how the activities of the entity could be affecting the interests of the requesting Party under this Section and indicates which of the following information shall be provided:

(a) the ownership and the voting structure of the entity, indicating the percentage of shares that the requested Party, its state-owned enterprises, enterprises granted special rights or privileges or designated monopolies cumulatively own, and the percentage of voting rights that they cumulatively hold, in the entity;

(b) a description of any preferred or special shares or special voting or other rights that the requested Party, its state-owned enterprises, enterprises granted special rights or privileges or designated monopolies hold, where such rights are different from those attached to the general common shares of the entity;

(c) a description of the organisational structure of the entity and the composition of its board of directors or of any other equivalent body of the entity;

(d) a description of the government departments or public bodies that regulate or monitor the entity, a description of the reporting requirements imposed on it by those departments or bodies, and the rights and practices of those departments or bodies with respect to the appointment, dismissal or remuneration of senior executives and members of the board of directors or any other equivalent management body of the entity;

(e) annual revenue and total assets of the entity over the most recent three-year period for which information is available;

(f) any exemptions, immunities and related measures from which the entity benefits under the laws and regulations of the requested Party; and

(g) any additional information regarding the entity that is publicly available, including annual financial reports and third party audits.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not require a Party to disclose confidential information the disclosure of which would be inconsistent with its laws and regulations, impede law enforcement, or otherwise be contrary to the public interest, or would prejudice the legitimate commercial interests of particular enterprises.

4. If the requested information is not available to the requested Party, that Party shall provide the reasons for this in writing to the other Party who requested the information.

5. This Article does not apply to SMEs.

CHAPTER 9

GOVERNMENT PROCUREMENT

ARTICLE 157

Definitions

For the purposes of this Chapter:

(a) 'commercial goods or services' means goods or services of a type generally sold or offered for sale in the commercial marketplace to, and customarily purchased by, non-governmental buyers for non-governmental purposes;

(b) 'construction service' means a service that has as its objective the realisation by whatever means of civil or building works, based on Division 51 of the United Nations Provisional Central Product Classification (CPC);

(c) 'electronic auction' means an iterative process that involves the use of electronic means for the presentation by suppliers of either new prices or new values for quantifiable non-price elements of the tender related to the evaluation criteria, or both, resulting in a ranking or re-ranking of tenders;

(d) 'in writing' or 'written' means any worded or numbered expression that can be read, reproduced and later communicated. It may include electronically transmitted and stored information;

(e) 'limited' tendering means a procurement method whereby the procuring entity contacts a supplier or suppliers of its choice;

(f) 'measure' means any law, regulation, procedure, administrative guidance or practice, or any action of a procuring entity relating to a covered procurement;

(g) 'multi-use list' means a list of suppliers that a procuring entity has determined satisfy the conditions for participation in that list, and that the procuring entity intends to use more than once;

(h) 'notice of intended procurement' means a notice published by a procuring entity inviting interested suppliers to submit a request for participation or a tender, or both;

(i) 'offset' means any condition or undertaking that encourages local development or improves a Party's balance-of-payments accounts, such as the use of domestic content, the licensing of technology, investment, counter-trade or similar action or requirement;

(j) 'open tendering' means a procurement method whereby all interested suppliers may submit a tender;

(k) 'procuring entity' means an entity covered by Section 1, 2 or 3 of Annex 9;

(l) 'qualified supplier' means a supplier that a procuring entity recognises as having satisfied the conditions for participation;

(m) 'selective tendering' means a procurement method whereby only qualified suppliers are invited by the procuring entity to submit a tender;

(n) 'services' includes construction services, unless otherwise specified;

(o) 'standard' means a document approved by a recognised body that provides for common and repeated use, rules, guidelines or characteristics for goods or services, or related processes and production methods, with which compliance is not mandatory, and that may also include or deal exclusively with terminology, symbols, packaging, marking or labelling requirements as they apply to a good, service, process or production method;

(p) 'supplier' means a person or group of persons that provides or could provide goods or services; and

(q) 'technical specification' means a tendering requirement that:

(i) lays down the characteristics of goods or services to be procured, including quality, performance, safety and dimensions, or the processes and methods for their production or provision; or

(ii) addresses terminology, symbols, packaging, marking or labelling requirements, as they apply to a good or service.

ARTICLE 158

Scope and coverage

Application of Agreement

1. This Chapter shall become applicable ten years after the date of entry into force of this Agreement.

2. This Chapter applies to any measure relating to a covered procurement, whether or not it is conducted exclusively or partially by electronic means.

3. For the purposes of this Chapter, 'covered procurement' means procurement for governmental purposes:

(a) of a good, a service, or any combination thereof:

(i) as specified in Annex 9; and

(ii) not procured with a view to commercial sale or resale, or for use in the production or supply of a good or a service for commercial sale or resale;

(b) by any contractual means, including purchase, and rental or hire purchase, with or without an option to buy;

(c) for which the value, as estimated in accordance with paragraphs 6 to 8, equals or exceeds the relevant threshold specified in Annex 9 at the time of publication of a notice in accordance with Article 162;

(d) by a procuring entity; and

(e) that is not otherwise excluded from coverage in paragraph 3 or Annex 9.

4. Except as otherwise provided in Annex 9, this Chapter does not apply to:

(a) the acquisition or rental of land, existing buildings or other immovable property or the rights thereon;

(b) non-contractual agreements or any form of assistance that a Party provides, including cooperative agreements, grants, loans, equity infusions, guarantees and fiscal incentives;

(c) the procurement or acquisition of fiscal agency or depository services, liquidation and management services for regulated financial institutions or services related to the sale, redemption and distribution of public debt, including loans and government bonds, notes and other securities;

(d) public employment contracts;

(e) procurement conducted:

(i) for the specific purpose of providing international assistance, including development aid;

(ii) under a particular procedure or condition of an international agreement relating to the stationing of troops or relating to the joint implementation by the signatory countries of a project; or

(iii) under a particular procedure or condition of an international organisation, or funded by international grants, loans or other assistance if that applicable procedure or condition would be inconsistent with this Chapter.

5. Each Party shall specify the following information in its respective Sub-sections to Annex 9:

(a) in Section 1, the central government entities whose procurement is covered by this Chapter;

(b) in Section 2, the sub-central government entities whose procurement is covered by this Chapter;

(c) in Section 3, all other entities whose procurement is covered by this Chapter;

(d) in Section 4, the goods covered by this Chapter;

(e) in Section 5, the services, other than construction services, covered by this Chapter;

(f) in Section 6, the construction services covered by this Chapter; and

(g) in Section 7, any general notes;

(h) in Section 8, the media in which each Party publishes its procurement notices, award notices, and other information related to its procurement system as set out in this Chapter.

6. If a procuring entity, in the context of covered procurement, requires a person not covered by Annex 9 to procure in accordance with particular requirements, Article 160 shall apply *mutatis mutandis* to such requirements.

Valuation

7. In estimating the value of a procurement for the purpose of ascertaining whether it is a covered procurement, a procuring entity shall:

(a) neither divide a procurement into separate procurements nor select or use a particular valuation method for estimating the value of a procurement with the intention of totally or partially excluding it from the application of this Chapter; and

(b) include the estimated maximum total value of the procurement over its entire duration, whether awarded to one or more suppliers, taking into account all forms of remuneration, including:

(i) premiums, fees, commissions and interest; and

(ii) if the procurement provides for the possibility of options, the total value of such options.

8. If an individual requirement for a procurement results in the award of more than one contract, or in the award of contracts in separate parts ('recurring contracts') the calculation of the estimated maximum total value shall be based on:

(a) the value of recurring contracts of the same type of good or service awarded during the preceding 12 months or the procuring entity's preceding fiscal year, adjusted, if possible, to take into account anticipated changes in the quantity or value of the good or service being procured over the following 12 months; or

(b) the estimated value of recurring contracts of the same type of good or service to be awarded during the 12 months following the initial contract award or the procuring entity's fiscal year.

9. In the case of procurement by rental or hire purchase of a good or a service, or procurement for which a total price is not specified, the basis for valuation shall be:

(a) in the case of a fixed-term contract:

(i) if the term of the contract is 12 months or less, the total estimated maximum value for its duration; or

(ii) if the term of the contract exceeds 12 months, the total estimated maximum value, including any estimated residual value;

(b) if the contract is for an indefinite period, the estimated monthly instalment multiplied by 48; and

(c) if it is not certain whether the contract is to be a fixed-term contract, point (b) applies.

ARTICLE 159

Security and general exceptions

1. Nothing in this Chapter shall be construed as preventing a Party from taking any action or to not disclose any information that it considers necessary for the protection of its essential security interests relating to:

(a) the procurement of arms, ammunition or war material;

(b) procurement that is indispensable for national security; or

(c) procurement for national defence purposes.

2. Subject to the requirement that such measures are not applied in a manner that would constitute a means of arbitrary or unjustifiable discrimination between the Parties where the same conditions prevail or a disguised restriction on international trade, nothing in this Chapter shall be construed as preventing a Party from imposing or enforcing measures:

(a) necessary to protect public morals, order or safety;

(b) necessary to protect human, animal or plant life or health;

(c) necessary to protect intellectual property; or

(d) relating to goods or services of persons with disabilities, philanthropic institutions or prison labour.

ARTICLE 160

General principles

Non-Discrimination

1. With respect to any measure regarding covered procurement, each Party, including its procuring entities, shall accord immediately and unconditionally to the goods and services of the other Party and to the suppliers of the other Party offering such goods or services, treatment no less favourable than the treatment the Party, including its procuring entities, accords to its own goods, services and suppliers.

2. With respect to any measure regarding covered procurement, a Party, including its procuring entities, shall not:

(a) treat a locally established supplier less favourably than another locally established supplier on the basis of the degree of foreign affiliation or ownership; or

(b) discriminate against a locally established supplier on the basis that the goods or services offered by that supplier for a particular procurement are goods or services of the other Party.

Use of Electronic Means

3. When conducting covered procurement by electronic means, a procuring entity shall:

(a) ensure that the procurement is conducted using information technology systems and software, including those related to authentication and encryption of information, that are generally available and interoperable with other generally available information technology systems and software;

(b) maintain mechanisms that ensure the integrity of requests for participation and tenders, including establishment of the time of receipt and the prevention of inappropriate access; and

(c) use electronic means of information and communication for the publication of notices and tender documentation in procurement procedures and, to the widest extent practicable, for the submission of tenders.

Conduct of Procurement

4. A procuring entity shall conduct covered procurement in a transparent and impartial manner that:

(a) is consistent with this Chapter, using methods such as open tendering, selective tendering and limited tendering;

(b) avoids conflicts of interest; and

(c) prevents corrupt practices.

Rules of Origin

5. For the purposes of covered procurement, a Party shall not apply rules of origin to goods or services imported from or supplied from the other Party that are different from the rules of origin the Party applies at the same time in the normal course of trade to imports or supplies of the same goods or services from the Party.

Offsets

6. With regard to covered procurement, a Party, including its procuring entities, shall not seek, take account of, impose or enforce any offset.

Measures Not Specific to Procurement

7. Paragraphs 1 and 2 shall not apply to:

(a) customs duties and charges of any kind imposed on, or in connection with, importation;

(b) the method of levying such duties and charges; and

(c) other import regulations or formalities and measures affecting trade in services other than measures governing covered procurement.

Anti-corruption measures

8. Each Party shall ensure that it has appropriate measures in place to address corruption in government procurement. Such measures may include procedures to render ineligible for participation in the Party's procurements, either indefinitely or for a stated period of time, suppliers that the judicial authorities of the Party have determined by final decision to have engaged in fraudulent or other illegal actions in relation to government procurement in the territory of that Party. Each Party shall also ensure that it has in place policies and procedures to eliminate to the extent possible or manage any potential conflict of interest on the part of those engaged in or having influence over procurement.

ARTICLE 161

Information on the procurement system

1. Each Party shall:

(a) promptly publish any law, regulation, judicial decision, administrative ruling of general application, standard contract clause mandated by law or regulation and incorporated by reference in notices or tender documentation and procedure regarding covered procurement, and any modifications thereof, in an officially designated electronic or paper medium that is widely disseminated and remains readily accessible to the public; and

(b) provide an explanation of the information referred to in point (a) to the other Party, on request.

2. Each Party shall list in Section 8 of Annex 9:

(a) the electronic or paper media in which the Party publishes the information referred to in paragraph 1;

(b) the electronic or paper media in which the Party publishes the notices required by Articles 162, 164 and 171; and

(c) the website address or addresses where the Party publishes its notices concerning awarded contracts pursuant to Article 171(2).

3. Each Party shall promptly notify the Cooperation Committee acting in trade configuration of any modification to its means of information listed in Section 8 of Annex 9.

ARTICLE 162

Notices

Notice of Intended Procurement

1. For each covered procurement a procuring entity shall publish a notice of intended procurement, except in the circumstances described in Article 168.

All notices (notices of intended procurement, summary notice and notice of planned procurement) shall be directly accessible by electronic means free of charge through a single point of access on the internet. In addition, the notices may also be published in an appropriate paper medium, which shall be widely disseminated and shall remain readily accessible to the public, at least until expiration of the time-period indicated in the notice.

Each Party shall list the appropriate paper and electronic medium in Section 8 of Annex 9.

2. Except as otherwise provided in this Chapter, each notice of intended procurement shall include:

(a) the name and address of the procuring entity and other information necessary to contact the procuring entity and obtain all relevant documents relating to the procurement, and their cost and terms of payment, if any;

(b) a description of the procurement, including the nature and quantity of the goods or services to be procured or, if the quantity is not known, the estimated quantity;

(c) for recurring contracts, an estimate, if possible, of the timing of subsequent notices of intended procurement;

(d) a description of any options;

(e) the time-frame for delivery of goods or services, or the duration of the contract;

(f) the procurement method that will be used and whether it will involve negotiation or electronic auction;

(g) if applicable, the address and any final date for the submission of requests for participation in the procurement;

(h) the address and the final date for the submission of tenders;

(i) the language or languages in which tenders or requests for participation may be submitted, if they may be submitted in a language other than an official language of the Party of the procuring entity;

(j) a list and brief description of any conditions for participation of suppliers, including any requirements for specific documents or certifications to be provided by suppliers in connection therewith, unless such requirements are included in tender documentation that is made available to all interested suppliers at the same time as the notice of intended procurement;

(k) if, pursuant to Article 164, a procuring entity intends to select a limited number of qualified suppliers to be invited to tender, the criteria that will be used to select them and, if applicable, any limitation on the number of suppliers that will be permitted to tender; and

(l) an indication that the procurement is covered by this Chapter.

Summary Notice

3. For each case of intended procurement, the procuring entity shall publish a summary notice that is readily accessible, at the same time as the publication of the notice of intended procurement, in English. The summary notice shall contain at least the following information:

(a) the subject-matter of the procurement;

(b) the final date for the submission of tenders or, if applicable, any final date for the submission of requests for participation in the procurement or for inclusion on a multi-use list; and

(c) the address from which documents relating to the procurement may be requested.

Notice of Planned Procurement

4. Procuring entities are encouraged to publish in the appropriate electronic and, if available, paper medium listed in Section 8 as early as possible in each fiscal year a notice regarding their future procurement plans ('notice of planned procurement'). The notice of planned procurement shall also be published in the single point of access site listed in Section 8. The notice of planned procurement should include the subject-matter of the procurement and the planned date or period of the publication of the notice of intended procurement.

5. A procuring entity covered under Sections 2 or 3 may use a notice of planned procurement as a notice of intended procurement provided that the notice of planned procurement includes as much of the information referred to in paragraph 3 as is available to the entity and a statement that interested suppliers should express their interest in the procurement to the procuring entity.

ARTICLE 163

Conditions for participation

1. A procuring entity shall limit any conditions for participation in a procurement to those that are essential to ensure that a supplier has the legal and financial capacities and the commercial and technical abilities to undertake the relevant procurement.

2. In establishing the conditions for participation, a procuring entity shall not:

(a) impose the condition that, in order for a supplier to participate in a procurement, the supplier has previously been awarded one or more contracts by a procuring entity of a Party but may require relevant prior experience if essential to meet the requirements of the procurement; and

(b) impose the condition that, the supplier has prior experience in the territory of the Party but may, where appropriate, require the bidder to demonstrate prior experience acquired in specific climatic or topographic conditions.

3. In assessing whether a supplier satisfies the conditions for participation, a procuring entity:

(a) shall evaluate the financial capacity and the commercial and technical abilities of a supplier on the basis of that supplier's business activities both inside and outside the territory of the Party of the procuring entity; and

(b) shall base its evaluation on the conditions that the procuring entity has specified in advance in notices or tender documentation.

4. If there is supporting evidence, a Party, including its procuring entities, may exclude a supplier on grounds such as:

(a) bankruptcy;

(b) false declarations;

(c) significant or persistent deficiencies in performance of any substantive requirement or obligation under a prior contract or contracts;

(d) final judgments in respect of serious crimes or other serious offences;

(e) professional misconduct or acts or omissions that adversely reflect on the commercial integrity of the supplier;

(f) failure to pay taxes; or

(g) the supplier having been rendered ineligible for participation pursuant to Article 160(9).

ARTICLE 164

Qualification of suppliers

Registration Systems and Qualification Procedures

1. A Party, including its procuring entities, may maintain a supplier registration system requiring interested suppliers to register and provide certain information. In such a case, the Party shall ensure that interested suppliers have access to information on the registration system and that they may request registration at any time. The procuring entity or other authority in charge of the supplier registration system shall inform the interested suppliers within a reasonable period of time of the decision to grant or reject their request. If the request is rejected, the decision shall be duly motivated.

2. Each Party shall ensure that:

(a) its procuring entities make efforts to minimise differences in their qualification procedures; and

(b) if its procuring entities maintain registration systems, the entities make efforts to minimise differences in their registration systems.

3. A Party, including its procuring entities, shall not adopt or apply a registration system or qualification procedure with the purpose or the effect of creating unnecessary obstacles to the participation of suppliers of the other Party in its procurement.

Selective Tendering

4. If a procuring entity intends to use selective tendering, it shall:

(a) include in the notice of intended procurement at least the information specified in points (a), (b), (f), (g), (j), (k) and (l) of Article 162(3) and invite suppliers to submit a request for participation; and

(b) provide, by the commencement of the time-period for tendering, at least the information referred to in points (c), (d), (e), (h) and (i) of Article 162(3), to the qualified suppliers that it notifies as specified in point (b) of Article 166(3).

5. A procuring entity shall allow all qualified suppliers to participate in a particular procurement, unless the procuring entity states, in the notice of intended procurement, any limitation on the number of suppliers that will be permitted to tender and the criteria for selecting the limited number of suppliers. An invitation to submit a tender shall be addressed to the number of suppliers necessary to ensure effective competition.

6. If the tender documentation is not made publicly available from the date of publication of the notice referred to in paragraph 4, a procuring entity shall ensure that it is made available at the same time to all the qualified suppliers selected in accordance with paragraph 5.

Multi-Use Lists

7. A procuring entity may maintain a multi-use list of suppliers, provided that notice inviting interested suppliers to apply for inclusion on the list is:

(a) published annually; and

(b) if published by electronic means, made available continuously, in the appropriate medium listed in Section 8.

8. The notice provided for in paragraph 7 shall include:

(a) a description of the goods or services, or categories thereof, for which the list may be used;

(b) the conditions for participation to be satisfied by suppliers for inclusion on the list and the methods that the procuring entity will use to verify that a supplier satisfies the conditions;

(c) the name and address of the procuring entity and other information necessary to contact the entity and obtain all relevant documents relating to the list;

(d) the period of validity of the list and the means for its renewal or termination, or if the period of validity is not provided, an indication of the method by which notice will be given of the termination of use of the list; and

(e) an indication that the list may be used for procurement covered by this Chapter.

9. Notwithstanding paragraph 7, if a multi-use list will be valid for three years or less, a procuring entity may publish the notice referred to in paragraph 7 only once, at the beginning of the period of validity of the list, provided that the notice:

(a) states the period of validity and that further notices will not be published; and

(b) is published by electronic means and is made available continuously during the period of validity.

10. A procuring entity shall allow suppliers to apply at any time for inclusion on a multi-use list and shall include on the list all qualified suppliers within a reasonably short time.

11. If a supplier that is not included on a multi-use list submits a request for participation in a procurement based on a multi-use list together with all required documents, within the time-period provided for in Article 166(2), a procuring entity shall examine the request. The procuring entity shall not exclude the supplier from consideration in respect of the procurement on the grounds that the entity has insufficient time to examine the request, unless, in exceptional cases, due to the complexity of the procurement, the entity is not able to complete the examination of the request within the time-period allowed for the submission of tenders.

Entities listed in Sections 2 and 3

12. A procuring entity covered under Sections 2 and 3 of Annex 9 may use a notice inviting suppliers to apply for inclusion on a multi-use list as a notice of intended procurement, provided that:

(a) the notice is published in accordance with paragraph 7 of this Article and includes the information required under paragraph 8 of this Article, as much of the information required under Article 162 (3) as is available, and a statement that it constitutes a notice of intended procurement or that only the suppliers on the multi-use list will receive further notices of procurement covered by the multi-use list; and

(b) the entity promptly provides to suppliers that have expressed an interest in a given procurement to the entity sufficient information to permit them to assess their interest in the procurement, including all remaining information required in Article 162 (3), to the extent such information is available.

13. A procuring entity covered under Sections 2 and 3 of Annex 9 may allow a supplier that has applied for inclusion on a multi-use list in accordance with paragraph 10 to tender in a given procurement, if there is sufficient time for the procuring entity to examine whether the supplier satisfies the conditions for participation.

14. A procuring entity shall promptly inform any supplier that submits a request for participation in a procurement or application for inclusion on a multi-use list of the procuring entity's decision with respect to the request or application.

15. If a procuring entity rejects a supplier's request for participation in a procurement or application for inclusion on a multi-use list, ceases to recognise a supplier as qualified or removes a supplier from a multi-use list, the entity shall promptly inform the supplier and, on request of the supplier, promptly provide the supplier with a written explanation of the reasons for its decision.

ARTICLE 165

Technical specifications and tender documentation

Technical Specifications

1. A procuring entity shall not prepare, adopt or apply any technical specification or prescribe any conformity assessment procedure with the purpose or the effect of creating unnecessary obstacles to trade between the Parties.

2. In prescribing the technical specifications for the goods or services being procured, a procuring entity shall, if appropriate:

(a) set out the technical specification in terms of performance and functional requirements, rather than design or descriptive characteristics; and

(b) base the technical specification on international standards that are recognised by the Party; otherwise, on national technical regulations, recognised national standards or building codes.

3. If design or descriptive characteristics are used in the technical specifications, a procuring entity should indicate, if appropriate, that it will consider tenders of equivalent goods or services that demonstrably fulfil the requirements of the procurement by including words such as 'or equivalent' in the tender documentation.

4. A procuring entity shall not prescribe technical specifications that require or refer to a particular trademark or trade name, patent, copyright, design, type, specific origin, producer or supplier, unless there is no other sufficiently precise or intelligible way of describing the procurement requirements and provided that, in such cases, the entity includes words such as 'or equivalent' in the tender documentation.

5. A procuring entity shall not seek or accept, in a manner that would have the effect of precluding competition, advice that could be used in the preparation or adoption of any technical specification for a specific procurement from a person that could have a commercial interest in the procurement.

6. For greater certainty, a Party, including its procuring entities, may prepare, adopt or apply technical specifications to promote the conservation of natural resources or protect the environment, provided that it does so in accordance with this Article.

A Party may:

(a) allow contracting authorities to take into account environmental and social considerations throughout the procurement procedure, provided they are non-discriminatory and they are linked to the subject-matter of the contract; and

(b) take appropriate measures to ensure compliance with its obligations in the fields of environmental, social and labour law, including the obligations under Chapter 10.

Tender Documentation

7. A procuring entity shall make available to suppliers tender documentation that includes all information necessary to permit suppliers to prepare and submit responsive tenders. Unless already provided in the notice of intended procurement, such documentation shall include a complete description of:

(a) the procurement, including the nature and the quantity of the goods or services to be procured or, if the quantity is not known, the estimated quantity and any requirements to be fulfilled, including any technical specifications, conformity assessment certification, plans, drawings or instructional materials;

(b) any conditions for participation of suppliers, including a list of information and documents that suppliers are required to submit in connection with those conditions for participation;

(c) all evaluation criteria that the entity will apply in awarding the contract, and, unless price is the sole criterion, the relative importance of such criteria;

(d) if the procuring entity will conduct the procurement by electronic means, any authentication and encryption requirements, or other requirements related to the submission of information by electronic means;

(e) if the procuring entity will hold an electronic auction, the rules, including identification of the elements of the tender related to the evaluation criteria, according to which the auction will be conducted;

(f) if there will be a public opening of tenders, the date, time and place for the opening and, if appropriate, the persons authorised to be present;

(g) any other terms or conditions, including terms of payment and any limitation on the means by which tenders may be submitted, such as whether on paper or by electronic means; and

(h) any dates for the delivery of goods or the supply of services.

8. In establishing any date for the delivery of goods or the supply of services being procured, a procuring entity shall take into account such factors as the complexity of the procurement, the extent of subcontracting anticipated and the realistic time required for production, de-stocking and transport of goods from the point of supply or for supply of services.

9. The evaluation criteria set out in the notice of intended procurement or tender documentation may include, among others, price and other cost factors, quality, technical merit, environmental characteristics and terms of delivery.

10. A procuring entity shall promptly:

(a) make available tender documentation to ensure that interested suppliers have sufficient time to submit responsive tenders;

(b) provide, on request, the tender documentation to any interested supplier; and

(c) reply to any reasonable request for relevant information by any interested or participating supplier, provided that such information does not give that supplier an advantage over other suppliers.

Modifications

11. If a procuring entity modifies the criteria or requirements set out in the notice of intended procurement or tender documentation provided to participating suppliers, or amends or reissues a notice or tender documentation, it shall transmit in writing all such modifications or amended or re-issued notice or tender documentation:

(a) to all suppliers that are participating at the time of the modification, amendment or re-issuance, if such suppliers are known to the entity, and in all other cases, in the same manner as the original information was made available; and

(b) in adequate time to allow such suppliers to modify and re-submit amended tenders, as appropriate.

ARTICLE 166

Time-periods

1. A procuring entity shall, consistent with its own reasonable needs, provide sufficient time for suppliers to prepare and submit requests for participation and responsive tenders, taking into account such factors as:

(a) the nature and complexity of the procurement;

(b) the extent of subcontracting anticipated; and

(c) the time necessary for transmitting tenders by non-electronic means from foreign as well as domestic points if electronic means are not used.

These time-periods, including any extension of the time-periods, shall be the same for all interested or participating suppliers.

2. A procuring entity that uses selective tendering shall establish that the final date for the submission of requests for participation, shall not, in principle, be less than 25 days from the date of publication of the notice of intended procurement. If a state of urgency duly substantiated by the procuring entity renders this time-period impracticable, the time-period may be reduced to not less than 10 days.

3. Except as provided for in paragraphs 4, 5, 7 and 8, a procuring entity shall establish that the final date for the submission of tenders shall not be less than 40 days from the date on which:

(a) in the case of open tendering, the notice of intended procurement is published; or

(b) in the case of selective tendering, the entity notifies suppliers that they will be invited to submit tenders, whether or not it uses a multi-use list.

4. A procuring entity may reduce the time-period for tendering to not less than 20 days if:

(a) the procuring entity has published a notice of planned procurement in accordance with Article 162 (4) at least 40 days and not more than 12 months in advance of the publication of the notice of intended procurement, and the notice of planned procurement contains:

(i) a description of the procurement;

(ii) the approximate final dates for the submission of tenders or requests for participation;

(iii) a statement that interested suppliers should express their interest in the procurement to the procuring entity;

(iv) the address from which documents relating to the procurement can be obtained; and

(v) as much of the information that is required for the notice of intended procurement under Article 162 (2), as is available;

(b) the procuring entity, for contracts of a recurring nature, indicates in an initial notice of intended procurement that subsequent notices will provide time-periods for tendering based on this paragraph; or

(c) a state of urgency duly substantiated by the procuring entity renders the time-period for tendering established in accordance with paragraph 3 impracticable.

5. A procuring entity may reduce the time-period for tendering established in accordance with paragraph 3 by five days for each one of the following circumstances:

(a) the notice of intended procurement is published by electronic means;

(b) all the tender documentation is made available by electronic means from the date of the publication of the notice of intended procurement; and

(c) the entity accepts tenders by electronic means.

6. The use of paragraph 5, in conjunction with paragraph 4, shall in no case result in the reduction of the time-period for tendering established in accordance with paragraph 3 to less than 10 days from the date on which the notice of intended procurement is published.

7. Notwithstanding any other provision in this Article, if a procuring entity purchases commercial goods or services, or any combination thereof, it may reduce the time-period for tendering established in accordance with paragraph 3 to not less than 13 days, provided that it publishes by electronic means, at the same time, both the notice of intended procurement and the tender documentation. In addition, where the entity accepts tenders for commercial goods or services by electronic means, it may reduce the time-period established in accordance with paragraph 3 to not less than 10 days.

8. If a procuring entity covered under Sections 2 or 3 of Annex 9 has selected all or a limited number of qualified suppliers, the time-period for tendering may be fixed by mutual agreement between the procuring entity and the selected suppliers. In the absence of agreement, the period shall not be less than 10 days.

ARTICLE 167

Negotiation

1. A Party may provide for its procuring entities to conduct negotiations with suppliers:

(a) if the procuring entity has indicated its intent to conduct negotiations in the notice of intended procurement required under paragraph 2 of Article 162; or

(b) if it appears from the evaluation that no tender is obviously the most advantageous in terms of the specific evaluation criteria set out in the notice of intended procurement or tender documentation.

2. A procuring entity shall:

(a) ensure that any elimination of suppliers participating in negotiations is carried out in accordance with the evaluation criteria set out in the notice of intended procurement or tender documentation; and

(b) if negotiations are concluded, provide a common deadline for the remaining participating suppliers to submit any new or revised tenders.

ARTICLE 168

Limited tendering

1. Provided that it does not use this provision for the purpose of avoiding competition among suppliers or in a manner that discriminates against suppliers of the other Party or protects domestic suppliers, a procuring entity may use limited tendering and may choose not to apply Articles 162 to 164, paragraphs 7 to 11 of Article 165, and Articles 166, 167, 169 and 170 under any of the following circumstances:

(a) provided that the requirements of the tender documentation are not substantially modified, where:

(i) no tenders were submitted or no suppliers requested participation;

(ii) no tenders that conform to the essential requirements of the tender documentation were submitted;

(iii) no suppliers satisfied the conditions for participation; or

(iv) the tenders submitted have been collusive;

(b) where the goods or services can be supplied only by a particular supplier and no reasonable alternative or substitute goods or services exist for any of the following reasons:

(i) the requirement is for a work of art;

(ii) the protection of patents, copyrights or other exclusive rights; or

(iii) due to an absence of competition for technical reasons;

(c) for additional deliveries by the original supplier of goods or services that were not included in the initial procurement, if a change of supplier for such additional goods or services:

(i) cannot be made for economic or technical reasons such as requirements of interchangeability or interoperability with existing equipment, software, services or installations procured under the initial procurement; and

(ii) would cause significant inconvenience or substantial duplication of costs for the procuring entity;

(d) only when strictly necessary where, for reasons of extreme urgency brought about by events unforeseeable by the procuring entity, the goods or services could not be obtained in time using open tendering or selective tendering;

(e) for goods purchased on a commodity market;

(f) where a procuring entity procures a prototype or a first good or service that is developed at its request in the course of, and for, a particular contract for research, experiment, study or original development. Original development of a first good or service may include limited production or supply in order to incorporate the results of field testing and to demonstrate that the good or service is suitable for production or supply in quantity to acceptable quality standards, but does not include quantity production or supply to establish commercial viability or to recover research and development costs;

(g) for purchases made under exceptionally advantageous conditions that only arise in the very short term in the case of unusual disposals such as those arising from liquidation, receivership or bankruptcy, but not for routine purchases from regular suppliers; or

(h) where a contract is awarded to a winner of a design contest, provided that:

(i) the contest has been organised in a manner that is consistent with the principles of this Chapter, in particular relating to the publication of a notice of intended procurement; and

(ii) the participants are judged by an independent jury with a view to a design contract being awarded to a winner.

2. A procuring entity shall prepare a report in writing on each contract awarded under paragraph 1. The report shall include the name of the procuring entity, the value and kind of goods or services procured and a statement indicating the circumstances and conditions described in paragraph 1 that justified the use of limited tendering.

ARTICLE 169

Electronic auctions

If a procuring entity intends to conduct a covered procurement using an electronic auction, the entity shall provide each participant, before commencing the electronic auction, with:

(a) the automatic evaluation method, including the mathematical formula, that is based on the evaluation criteria set out in the tender documentation and that will be used in the automatic ranking or re-ranking during the auction;

(b) the results of any initial evaluation of the elements of its tender if the contract is to be awarded on the basis of the most advantageous tender; and

(c) any other relevant information relating to the conduct of the auction.

ARTICLE 170

Treatment of tenders and awarding of contracts

Treatment of Tenders

1. A procuring entity shall receive, open and treat all tenders under procedures that guarantee the fairness and impartiality of the procurement process and the confidentiality of tenders.

2. A procuring entity shall not penalise any supplier whose tender is received after the time specified for receiving tenders if the delay is due solely to mishandling on the part of the procuring entity.

3. If a procuring entity provides a supplier with an opportunity to correct unintentional errors of form between the opening of tenders and the awarding of the contract, the procuring entity shall provide the same opportunity to all participating suppliers.

Awarding of Contracts

4. To be considered for an award, a tender shall be submitted in writing and shall, at the time of opening, comply with the essential requirements set out in the notices and tender documentation and be from a supplier that satisfies the conditions for participation.

5. Unless a procuring entity determines that it is not in the public interest to award a contract, the entity shall award the contract to the supplier that the entity has determined to be capable of fulfilling the terms of the contract and that, based solely on the evaluation criteria specified in the notices and tender documentation, has submitted:

(a) the most advantageous tender; or

(b) if price is the sole criterion, the lowest price.

6. If a procuring entity receives a tender with a price that is abnormally lower than the prices in other tenders submitted, it may verify with the supplier that it satisfies the conditions for participation and is capable of fulfilling the terms of the contract. The procuring entity may also verify whether the supplier has obtained subsidies. In that case, the tender may be rejected on that ground alone unless the supplier is able to prove, within a sufficient time limit set by the procuring entity, that the subsidy was granted in compliance with the disciplines relating to subsidies set out in this Agreement.

7. A procuring entity shall not use options, cancel a procurement or modify awarded contracts in a manner that circumvents the obligations under this Chapter.

8. Each Party shall provide, as a general rule, for a standstill period between the award and the conclusion of a contract in order to give sufficient time to unsuccessful bidders to review and challenge the award decision.

ARTICLE 171

Transparency of procurement information

Information Provided to Suppliers

1. A procuring entity shall promptly inform participating suppliers of the entity's contract award decisions and, at the request of a supplier, shall do so in writing. Subject to Article 172 (2) and (3), a procuring entity shall, on request, provide an unsuccessful supplier with an explanation of the reasons why the procuring entity did not select its tender and the relative advantages of the successful supplier's tender.

Publication of Award Information

2. Not later than 72 days after the award of each contract covered by this Chapter, a procuring entity shall publish a notice in the appropriate paper or electronic medium listed in Section 8 of Annex 9. If the entity publishes the notice only in an electronic medium, the information shall remain readily accessible for a reasonable period of time. The notice shall include at least the following information:

(a) a description of the goods or services procured;

(b) the name and address of the procuring entity;

(c) the name and address of the successful supplier;

(d) the value of the successful tender or the highest and lowest offers taken into account in the award of the contract;

(e) the date of award; and

(f) the type of procurement method used, and, in cases where limited tendering was used in accordance with Article 168, a description of the circumstances justifying the use of limited tendering.

Maintenance of Documentation, Reports and Electronic Traceability

3. Each procuring entity shall, for a period of at least three years from the date it awards a contract, maintain:

(a) the documentation and reports of tendering procedures and contract awards relating to covered procurement, including the reports required under Article 168 (2); and

(b) data that ensure the appropriate traceability of the conduct of covered procurement by electronic means.

ARTICLE 172

Disclosure of information

Provision of Information to Parties

1. At the request of the other Party, a Party shall provide promptly any information necessary to determine whether a procurement was conducted fairly, impartially and in accordance with this Chapter, including information on the characteristics and relative advantages of the successful tender. In cases where release of the information would prejudice competition in future tenders, the Party that receives the information shall not disclose it to any supplier, except after consulting with, and obtaining the consent of, the Party that provided the information.

Non-Disclosure of Information

2. Notwithstanding any other provision of this Chapter, a Party, including its procuring entities, shall not provide to any particular supplier information that might prejudice fair competition between suppliers.

3. Nothing in this Chapter shall be construed to require a Party, including its procuring entities, authorities and review bodies, to disclose confidential information where disclosure:

(a) would impede law enforcement;

(b) might prejudice fair competition between suppliers;

(c) would prejudice the legitimate commercial interests of particular persons, including the protection of intellectual property; or

(d) would otherwise be contrary to the public interest.

Exchange of Statistics

4. Each Party shall make available to the other Party statistics on bilateral government procurement, on an annual basis.

ARTICLE 173

Review procedures

1. Each Party shall provide a timely, effective, transparent and non-discriminatory administrative or judicial review procedure through which a supplier that has, or has had, an interest in a covered procurement may:

(a) challenge directly a breach of this Chapter arising in the context of a covered procurement; or

(b) if the supplier does not have a right to challenge directly a breach of this Chapter under the law of that Party, challenge a failure to comply with the Party's measures implementing this Chapter,

The procedural rules for all challenges made under this paragraph shall be in writing and shall be made generally available.

2. In the event of a complaint by a supplier arising in the context of covered procurement in which the supplier has, or has had, an interest, that there has been a breach or a failure as referred to in paragraph 1, the Party of the procuring entity conducting the procurement shall encourage the entity and the supplier to seek resolution of the complaint through consultations. The entity shall accord impartial and timely consideration to any such complaint in a manner that is not prejudicial to the supplier's participation in ongoing or future procurement or its right to seek corrective measures under the administrative or judicial review procedure.

3. Each supplier shall be allowed a sufficient period of time to prepare and submit a challenge, which in no case shall be less than 10 days from the time when the basis of the challenge became known or reasonably should have become known to the supplier.

4. Each Party shall establish or designate at least one impartial administrative or judicial authority that is independent of its procuring entities to receive and review challenges by suppliers arising in the context of a covered procurement.

5. If a body other than an authority referred to in paragraph 4 initially reviews a challenge, the Party shall ensure that the supplier may appeal the initial decision to an impartial administrative or judicial authority that is independent of the procuring entity whose procurement is the subject of the challenge.

6. Each Party shall ensure that where the authority established or designated pursuant to paragraph 4 is not a court, it shall have its decision subject to judicial review or have procedures that provide that:

(a) the procuring entity shall respond in writing to the challenge and disclose all relevant documents to the review body;

(b) the participants to the proceedings ('participants') shall have the right to be heard prior to the review body making a decision on the challenge;

(c) the participants shall have the right to be represented and accompanied;

(d) the participants shall have access to all proceedings;

(e) the participants shall have the right to request that the proceedings take place in public and that witnesses may be presented; and

(f) the review body shall make its decisions or recommendations in a timely fashion, in writing, and shall include an explanation of the basis for each decision or recommendation.

7. Each Party shall adopt or maintain procedures that provide for:

(a) rapid interim measures to preserve the supplier's opportunity to participate in the procurement. Such interim measures may result in suspension of the procurement process. The procedures may provide that overriding adverse consequences for the interests concerned, including the public interest, may be taken into account when deciding whether such measures should be applied. Just cause for not acting shall be provided in writing; and

(b) where a review body has determined that there has been a breach or a failure as referred to in paragraph 1, corrective action or compensation for the loss or damages suffered, which may be limited to either the costs for the preparation of the tender or the costs relating to the challenge, or both.

ARTICLE 174

Modifications and Rectifications to Coverage

1. A Party may propose to modify or rectify Annex 9 with regard to provisions determining its covered procurement.

Modifications

2. A Party that intends to propose a modification to Annex 9 shall:

(a) notify the other Party in writing; and

(b) include in the notification a proposal for appropriate compensatory adjustments to the other Party to maintain a level of coverage comparable to that existing prior to the modification.

3. Notwithstanding point (b) of paragraph 2, a Party does not need to provide compensatory adjustments if the modification covers a procuring entity over which the Party has effectively eliminated its control or influence.

4. The other Party may object in writing within 45 days of receipt of the notification referred to in point (a) of paragraph 2, if it disputes that:

(a) an adjustment proposed in accordance with point (b) of paragraph 2 is adequate to maintain a comparable level of mutually agreed coverage; or

(b) the modification covers an entity over which the Party has effectively eliminated its control or influence in accordance with paragraph 3,

If the other Party has not made an objection within the time limit, it is deemed to have accepted the adjustment or modification.

Rectifications

5. The following changes to Annex 9 shall be considered to be a rectification of a purely formal nature, provided that they do not affect the mutually agreed coverage provided for in this Chapter:

(a) a change in the name of a procuring entity;

(b) a merger of two or more procuring entities listed in Annex 9; and

(c) the separation of a procuring entity listed in Annex 9 into two or more procuring entities that are all added to the list of procuring entities listed in the Annex 9.

The party making such rectification of a purely formal nature shall not be obliged to provide for compensatory adjustments.

6. With regard to proposed rectifications to Annex 9, each Party shall notify the other Party once every two years following the entry into force of this Agreement.

7. A Party may submit to the other Party an objection to a proposed rectification within 45 days from receipt of the notification. A Party submitting an objection shall set out the reasons why it considers the proposed rectification as not in compliance with paragraph 5 and describe the effect of the proposed rectification on the mutually agreed coverage provided for in this Agreement. If no objection is submitted in writing within 45 days after reception of the notification referred to in paragraph 6, the other Party shall be deemed to have agreed to the proposed rectification. The other Party may request in writing additional time for analysing the proposed rectifications if the proposed changes require further verification of the information or additional clarifications from the proposing Party.

Consultations and Dispute Settlement

8. If the other Party objects to the proposed modification or rectification, the Parties shall seek to resolve the issue through consultations. If the Parties do not reach an agreement within 60 days of receipt of the objection, the Party seeking to modify or rectify Annex 9 may refer the matter to the dispute settlement procedure under this Title.

ARTICLE 175

Institutional Provisions

At the request of a Party, the Cooperation Committee, meeting in its trade configuration shall address matters relating to the implementation and operation of this Chapter, such as:

(a) the modification, rectification or amendment of Annex 9;

(b) matters related to the operation of this Chapter;

(c) any other matters regarding government procurement.

CHAPTER 10

TRADE AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT

ARTICLE 176

Context and objectives

1. The Parties recall Agenda 21 of the UN Conference on Environment and Development of 1992, the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work of 1998, the Ministerial Declaration of the UN Economic and Social Council on Full Employment and Decent Work of 2006, the ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalisation of 2008 and the UN 2030 Agenda for Sustainable Development of 2015 with its Sustainable Development Goals (hereinafter referred to as SDGs).

2. The Parties recognise that economic development, social development and environmental protection are interdependent and mutually reinforcing components of sustainable development. The Parties affirm their commitment to promote the development of international trade or investment in such a way as to contribute to the objective of sustainable development, notably as expressed in their multilateral commitments on labour and on environment.

ARTICLE 177

Right to regulate and levels of protection

1. The Parties recognise the right of each Party to determine its sustainable development policies and priorities, to establish the levels of domestic environmental and labour protection it deems appropriate, and to adopt or modify its relevant law and policies accordingly. Such law and policies shall be consistent with each Party's commitments to the internationally recognised agreements and standards referred to in Article 178.

2. Each Party shall strive to ensure that its relevant laws and policies provide for and encourage a high level of environmental and labour protection.

3. The Parties recognise that it is inappropriate to encourage trade or investment by weakening or reducing the levels of protection afforded in their respective environmental law or in their labour law and standards.

4. A Party shall not seek to encourage trade or investment by waiving or derogating from its environmental or labour law or, through a sustained or recurring course of action or inaction, failing to enforce its environmental or labour law effectively.

ARTICLE 178

Multilateral environmental agreements and labour conventions

1. The Parties recognise the value of international environmental governance and agreements as a response of the international community to sustainable development challenges concerning the environment, as well as of full and productive employment and decent work for all as key elements of sustainable development.

2. In this context, and taking into account Articles 290 to 295, each Party shall effectively implement the multilateral environmental agreements, that it has ratified, including the 2015 Paris Agreement on climate change and the UN Framework Convention on Climate Change done at New York on 9 May 1992.

3. Taking into account Article 314, each Party shall effectively implement the internationally recognised core labour standards as defined in the fundamental ILO conventions, as well as the other ILO conventions that the Republic of Uzbekistan and the Member States have ratified respectively. The Parties will work towards ratification of other conventions and protocols that are classified as up to date by the ILO. Each Party will adopt and implement measures and policies regarding occupational health and safety and will maintain an effective labour inspection system, consistent with the relevant ILO conventions to which it is or may become a Party.

ARTICLE 179

Trade and investment favouring sustainable development

1. The Parties reaffirm their commitment to enhance the contribution of trade to the objective of sustainable development. Accordingly, they shall promote corporate social responsibility/responsible business conduct practices, trade and investment in environmental goods and services, and the use of sustainability assurance schemes, such as fair and ethical trade and eco-labelling.

2. The Parties shall exchange information and share experience on their actions to promote coherence and mutual supportiveness between trade, social and environmental policies, and shall strengthen dialogue and cooperation on sustainable development issues that arise in the context of trade relations

3. Such dialogue and cooperation shall involve relevant stakeholders, in particular social partners, as well as other civil society organisations, through the civil society cooperation established pursuant to Article 341.

ARTICLE 180

Dispute Settlement

Articles 250 to 254 shall not apply to disputes under this Chapter. For any such dispute, after the panel has delivered its final report in accordance with Articles 248 and 249, the Parties, taking that report into account, shall discuss suitable measures to be implemented. The Cooperation Committee shall monitor the implementation of any such measures and shall keep the matter under review, including through the mechanism referred to in Article 179(3).

CHAPTER 11

TRANSPARENCY

ARTICLE 181

Objective

Recognising the impact which their respective regulatory environment could have on trade and investment between them, the Parties aim to provide a predictable regulatory environment and efficient procedures for economic operators, especially small and medium-sized enterprises.

ARTICLE 182

Definitions

For the purposes of this Chapter:

(a) 'administrative decision' means a decision, act or action with legal effect that applies to a specific person, good or service in an individual case, and covers the failure to take such decision, act or action as provided for in the law of a Party;

(b) 'interested person' means any person that may be affected by a measure of general application; and

(c) 'measure of general application' means laws, regulations, procedures, administrative rulings and judicial decisions of general application pertaining to any matter covered by this Title, as provided for in the law of a Party.

ARTICLE 183

Publication

Each Party shall ensure that a measure of general application with respect to any matter covered by this Title:

(a) is promptly published via an officially designated medium and, where feasible, electronic means, or otherwise made available in such a manner as to enable any person to become acquainted with it;

(b) provides an explanation of the objective of, and rationale for, the measure; and

(c) allows for sufficient time between publication and entry into force of laws and regulations, at least if it increases the burden on economic operators, except where this is not possible on grounds of urgency. This point does not apply to judicial or administrative rulings.

ARTICLE 184

Enquiries

1. Each Party shall establish or maintain appropriate mechanisms for responding to enquiries from any person regarding any laws or regulations, with respect to any matter covered by this Title.

2. At the request of a Party, the other Party shall promptly provide information and respond to questions pertaining to any law or regulation whether in force or at the stage of development, with respect to any matter covered by this Title.

ARTICLE 185

Implementation of measures of general application

1. Each Party shall administer in an objective, impartial and reasonable manner all measures of general application with respect to any matter covered by this Title.

2. When applying the measures referred to in paragraph 1 to particular persons, goods or services of the other Party in specific cases each Party shall:

(a) endeavour to provide persons who are directly affected by administrative proceedings with reasonable notice, in accordance with its laws and regulations, when proceedings are initiated, including a description of the nature of the proceedings, a statement of the legal authority under which the proceedings are initiated and a general description of any issues in question; and

(b) afford persons a reasonable opportunity to present facts and arguments in support of their positions prior to any final administrative decision in so far as time, the nature of the proceedings and the public interest permit.

ARTICLE 186

Review and appeal

1. Each Party shall establish or maintain judicial, arbitral or administrative tribunals or procedures for the purposes of the prompt review and, where warranted, correction of administrative decisions with respect to any matter covered by this Title. Each Party shall ensure that its procedures for appeal and review are carried out in a non-discriminatory and impartial manner by its tribunals. Those tribunals shall be impartial and independent of the authority entrusted with administrative enforcement and shall not have any interest in the outcome of the matter.

2. Each Party shall ensure that the parties to the proceedings referred to in paragraph 1 are provided with the right to:

(a) a reasonable opportunity to support or defend their respective positions; and

(b) a decision based on the evidence and submissions of record or, where required by its law, the relevant record compiled by the administrative authority.

3. The decision referred to in point (b) of paragraph 2 shall, subject to appeal or further review as provided for in its law, be implemented by the authority entrusted with administrative enforcement.

ARTICLE 187

Relation to other chapters

This Chapter shall be without prejudice to any specific rules established in other Chapters of this Title.

CHAPTER 12

INVESTMENT AND TRADE IN SERVICES

SECTION 1

GENERAL PROVISIONS

ARTICLE 188

Scope

1. The Parties, affirming their commitment to create a better environment for the development of investment and trade between them, hereby lay down the necessary arrangements in view of improving reciprocal conditions of investment and trade in services.

2. The Parties affirm the right to regulate and to introduce new regulations within their territories to achieve legitimate policy objectives, including the protection of public health, social services, public education, safety, the environment, including climate change, public morals, social or consumer protection, privacy and data protection, and the promotion and protection of cultural diversity.

3. This Chapter does not apply to measures affecting natural persons of a Party seeking access to the employment market of the other Party, nor to measures regarding nationality or citizenship, residence or employment on a permanent basis.

4. This Chapter shall not prevent a Party from applying measures to regulate the entry of natural persons into, or their temporary stay in, its territory, including measures necessary to protect the integrity of its borders and to ensure the orderly movement of natural persons across them, provided that such measures are not applied in such a manner as to nullify or impair the benefits ([19]) accruing to the other Party under the terms of this Chapter.

5. This Chapter does not apply to any measure of a Party with respect to the procurement of a good or service by a government or agency purchased for governmental purposes, and not with a view to commercial resale or with a view to use in the supply of a good or service for commercial sale, whether or not such procurement is covered procurement within the meaning of Chapter 9.

6. This Chapter does not apply to subsidies or grants provided by the Parties, including government-supported loans and guarantees, and insurance.

7. This Chapter does not apply to:

([19]) The sole fact of requiring a visa for natural persons of certain countries and not for natural persons of other countries shall not be regarded as nullifying or impairing benefits under this Chapter.

(a) air services or related services in support of air services ([20]), other than the following:

(i) aircraft repair and maintenance services;

(ii) computer reservation system (CRS) services;

(iii) ground handling services; and

(iv) the selling and marketing of air transport services;

(b) audio-visual services;

(c) inland waterways; and

(d) national maritime cabotage ([21]).

ARTICLE 189

Definitions

For the purposes of this Chapter:

(a) 'aircraft repair and maintenance services' means such activities when undertaken on an aircraft or a part thereof while it is withdrawn from service, and does not include so-called line maintenance;

(b) 'activities performed or services supplied in the exercise of governmental authority' means activities which are performed or services which are supplied neither on a commercial basis nor in competition with one or more economic operators;

(c) 'computer reservation system (CRS) services' means services provided by computerised systems that contain information about air carriers' schedules, availability, fares and fare rules, through which reservations can be made or tickets can be issued;

(d) 'covered enterprise' means an enterprise in the territory of a Party established in accordance with point (h) by a juridical person of the other Party, in accordance with the applicable law, whether already established on the date of entry into force of this Agreement or established thereafter;

(e) 'cross-border trade in services' means the supply of a service:

(i) from the territory of a Party into the territory of the other Party; or

(ii) in the territory of a Party to the service consumer of the other Party;

([20]) For greater certainty, air services or related services in support of air services include, but are not limited to, the following services: air transportation; services provided by using an aircraft whose primary purpose is not the transportation of goods or passengers, such as aerial fire-fighting flight training, sightseeing, spraying, surveying, mapping, photography, parachute jumping, glider towing, helicopter-lift for logging and construction, and other airborne agricultural, industrial and inspection services; rental of aircraft with crew and airport operation services.

([21]) Without prejudice to the scope of activities which may be considered as cabotage under the relevant national legislation, national maritime cabotage under this Chapter covers, for the European Union, transportation of passengers or goods between a port or point located in a Member State of the European Union and another port or point located in that same Member State of the European Union, including on its continental shelf, as provided for in the United Nations Convention on the Law of the Sea, and traffic originating and terminating in the same port or point located in a Member State of the European Union.

(f) ‘economic activity’ means any activity of an industrial, commercial or professional character or activities of craftsmen, including the supply of services, except for activities performed in the exercise of governmental authority;

(g) ‘enterprise’ means a juridical person or a branch or a representative office of a juridical person;

(h) ‘establishment’ means the setting up or the acquisition of a juridical person, including through capital participation, or the creation of a branch or representative office of a juridical person, in the territory of a Party, with a view to creating or maintaining lasting economic links;

(i) ‘existing’ means in effect on the date of signature of this Agreement;

(j) ‘ground handling services’ means the supply at an airport, on a fee or contract basis, of the following services: airline representation, administration and supervision; passenger handling; baggage handling; ramp services; catering; air cargo and mail handling; fuelling of an aircraft; aircraft servicing and cleaning; surface transport; and flight operations, crew administration and flight planning; the term ground handling services does not include: self-handling; security; aircraft repair and maintenance; or management or operation of essential centralised airport infrastructure, such as de-icing facilities, fuel distribution systems, baggage handling systems and fixed intra airport transport systems;

(k) ‘juridical person’ means any legal entity duly constituted or otherwise organised under the applicable law, whether for profit or otherwise, and whether privately-owned or governmentally-owned, including any corporation, trust, partnership, joint venture, sole proprietorship or association;

(l) ‘juridical person of a Party’ means ([22]):

(i) for the European Union:

(A) a juridical person constituted or organised under the law of the European Union or of at least one of its Member States and engaged in substantive business operations ([23]) in the territory of the European Union; and

(B) a shipping company established outside the European Union, and controlled by a natural person of a Member State, whose vessel is registered in, and flies the flag of, a Member State;

(ii) for the Republic of Uzbekistan:

(A) a juridical person constituted or organised under the law of the Republic of Uzbekistan and engaged in substantive business operations in the territory of the Republic of Uzbekistan; and

(B) a shipping company established outside the Republic of Uzbekistan, and controlled by a natural person of the Republic of Uzbekistan, whose vessel is registered in, and flies the flag of, the Republic of Uzbekistan;

([22]) For greater certainty, the shipping companies mentioned in this subparagraph are only considered as juridical persons of a Party with respect to their activities relating to the supply of maritime transport services.

([23]) In line with its notification of the Treaty establishing the European Community to the WTO (WT/REG39/1), the European Union understands that the concept of ‘effective and continuous link’ with the economy of a Member State of the European Union enshrined in Article 54 of the TFEU is equivalent to the concept of ‘substantive business operations’.

(m) 'measure of a Party' means any measure adopted or maintained by [24]:

(i) central, regional or local governments or authorities; and

(ii) non-governmental bodies in the exercise of powers delegated by central, regional or local governments or authorities;

(n) 'natural person of a Party' means:

(i) for the European Union, a national of one of the Member States in accordance with its law [25];and

(ii) for the Republic of Uzbekistan, a national of the Republic of Uzbekistan in accordance with its law;

(o) 'operation' means the conduct, management, maintenance, use, enjoyment, or sale or other form of disposal of an enterprise;

(p) 'selling and marketing of air transport services' means opportunities for the air carrier concerned to sell and market freely its air transport services including all aspects of marketing such as market research, advertising and distribution, but not including the pricing of air transport services nor the applicable conditions;

(q) 'service' means any service in any sector except services supplied in the exercise of governmental authority;

(r) 'service supplier' means any person that seeks to supply or supplies a service.

ARTICLE 190

Horizontal limitation for services

1. Notwithstanding any other provisions of this Chapter, a Party shall not be required to accord, in respect of sectors or measures covered by GATS, treatment which is more favourable than that which such Party is required to accord under GATS; and this in respect of each service sector, sub-sector and mode of supply. This paragraph shall apply as from the day one month prior to the date of entry into force of each of the relevant obligations of a Party under GATS.

2. For greater certainty, in regard to services, GATS schedules of specific commitments of the European Union, including the reservations and its Annex on Article II exemptions (list of most-favoured-nation exemptions), shall be incorporated into and made part of this Agreement.

3. For greater certainty, prior to the accession of the Republic of Uzbekistan to the WTO, the schedule of specific commitments of the Republic of Uzbekistan, including the reservations, is the one set out in Annexes 12-B, 12-C and 12-D.

[24] For greater certainty, the term measure of a Party covers measures by entities listed under points (l)(i) and (l)(ii), which are adopted or maintained by instructing, directing or controlling, either directly or indirectly, the conduct of other entities with regard to those measures.

[25] For the European Union, the term natural person of a Party also includes persons permanently residing in the Republic of Latvia who are not citizens of the Republic of Latvia or any other state but who are entitled, under the law of the Republic of Latvia, to receive a non-citizen's passport.

ARTICLE 191

Economic integration agreements

The treatment granted in accordance with this Chapter does not apply in respect of the treatment accorded by a Party pursuant to an agreement which substantially liberalises trade in services (including establishment in the area of services) meeting the criteria of Articles V and V bis of GATS or to an agreement which substantially liberalises establishment in other economic activities, meeting the same criteria, in respect of such activities.

ARTICLE 192

Transparency and disclosure of confidential information

1. A Party shall respond promptly to all requests by the other Party for specific information on any of its measures of general application, including standards and criteria for licensing and certification of investors and services suppliers and information concerning the appropriate regulatory or other body or international agreements which pertain to or affect matters within the scope of this Chapter. Each Party shall establish one or more enquiry points and notify the other Party with the contact details. Those enquiry points shall provide, upon request, specific information to investors and service suppliers of the other Party on all such matters.

2. Each Party shall publish promptly all measures of general application, which pertain to or affect the operation of this Chapter. Where such publication is not practical, the information on such measures shall otherwise be made publicly available.

3. Nothing in this Agreement shall require a Party to provide confidential information, the disclosure of which would impede law enforcement or otherwise be contrary to the public interest, or which would prejudice legitimate commercial interests of particular enterprises, whether public or private.

SECTION 2

INVESTMENT

ARTICLE 193

Scope

This Section applies to measures of a Party affecting establishment or operation in its territory to perform economic activities by:

(a) juridical persons of the other Party; and

(b) covered enterprises.

ARTICLE 194

Most favoured nation treatment and national treatment

1. Without prejudice to the reservations listed in Annex 12-A to this Agreement and the GATS schedules of specific commitments of the European Union and in Annex 12-B to this Agreement, each Party shall accord to juridical persons of the other Party and to covered enterprises treatment no less favourable than that it accords, in like situations, to juridical persons of a third country and to their enterprises, with respect to establishment and operation in its territory.

2. Without prejudice to the reservations listed in Annex 12-A and the GATS schedules of specific commitments of the European Union and in Annex 12-B, each Party shall accord to juridical persons of the other Party and to covered enterprises treatment no less favourable than that it accords, in like situations, to its own juridical persons and to their enterprises, with respect to establishment and operation in its territory.

3. The treatment accorded under paragraph 2 means:

(a) with respect to a regional or local level of government of the Republic of Uzbekistan, treatment no less favourable than the most favourable treatment accorded, in like situations, by that level of government to juridical persons of the Republic of Uzbekistan and to their enterprises in its territory; and

(b) with respect to a government of, or in, a Member State, treatment no less favourable than the most favourable treatment accorded, in like situations, by that government to juridical persons of that Member State and to their enterprises in its territory.

4. This Article shall not be construed as obliging a Party to extend to juridical persons of the other Party or to covered enterprises the benefit of any treatment resulting from:

(a) an international agreement for the avoidance of double taxation or any other international agreement or arrangement relating wholly or mainly to taxation; or

(b) measures providing for recognition, including of the standards or criteria for the authorisation, licencing, or certification of a natural person or enterprise to carry out an economic activity, or of prudential measures as referred to in paragraph 3 of the GATS Annex on Financial Services.

5. For greater certainty, the treatment referred to in paragraph 1 does not include dispute settlement procedures provided for in other international agreements.

6. For greater certainty, substantive provisions in other international agreements concluded by a Party with a third country do not in themselves constitute the treatment referred to in paragraph 1. Measures of a Party pursuant to those provisions ([26]) may constitute such treatment and thus give rise to a breach of this Article.

ARTICLE 195

Senior management and boards of directors

Without prejudice to the reservations listed in Annex 12-A and the GATS schedules of specific commitments of the European Union and in Annex 12-B, a Party shall not require a covered enterprise to appoint individuals of any particular nationality as executives or managers, or as members of boards of directors.

([26]) For greater certainty, the mere transposition of substantive provisions in other international agreements concluded by a Party with a third country into domestic law, to the extent that it is necessary in order to incorporate them into the domestic legal order, does not in itself qualify as a measure.

ARTICLE 196

Denial of benefits

A Party may deny the benefits of this Section to a juridical person of the other Party or to a covered enterprise, if the denying Party adopts or maintains measures related to the maintenance of international peace and security, including the protection of human rights, which:

(a) prohibit transactions with that juridical person or covered enterprise; or

(b) would be violated or circumvented if the benefits of this Section were accorded to that juridical person or covered enterprise, including where the measures prohibit transactions with a person who owns or controls that juridical person or enterprise.

SECTION 3

CROSS-BORDER TRADE IN SERVICES

ARTICLE 197

Scope

This Section applies to measures of a Party affecting the cross-border trade in services by service suppliers of the other Party.

ARTICLE 198

National treatment

1. Without prejudice to Article 190, in the sectors for which commitments are inscribed in the GATS schedules of specific commitments of the European Union and in Annex 12-C of this Agreement, each Party shall accord to services and service suppliers of the other Party treatment no less favourable than that it accords, in like situations, to its own services and services suppliers.

2. A Party may fulfil the requirement of paragraph 1 by according to services and service suppliers of the other Party either formally identical treatment or formally different treatment to that it accords to its own services and service suppliers.

3. Formally identical or formally different treatment shall be considered to be less favourable if it modifies the conditions of competition in favour of services or service suppliers of the Party compared to services or service suppliers of the other Party.

4. Nothing in this Article shall be construed as requiring either Party to compensate for inherent competitive disadvantages which result from the foreign character of the relevant services or services suppliers.

ARTICLE 199

Progressive further liberalisation

1. The Parties shall endeavour, in accordance with this Section, to take the necessary steps to progressively allow further cross-border trade in services taking into account the development of the service sectors in the Parties.

2. The Cooperation Committee in trade configuration shall make recommendations for the implementation of paragraph 1.

3. The Parties shall endeavour to avoid the adoption of any measure which renders the conditions for cross-border trade in services more restrictive than the situation existing on the day preceding the date of signature of this Agreement.

ARTICLE 200

Denial of benefits

A Party may deny the benefits of this Section to a service supplier of the other Party if the denying Party adopts or maintains measures related to the maintenance of international peace and security, including the protection of human rights, which:

(a) prohibit transactions with that service supplier; or

(b) would be violated or circumvented if the benefits of this Section were accorded to that service supplier, including where the measures prohibit transactions with a person who owns or controls it.

SECTION 4

ENTRY AND TEMPORARY STAY OF NATURAL PERSONS FOR BUSINESS PURPOSES

ARTICLE 201

Scope and definitions

1. This Section applies to measures of a Party affecting the supply of services through the entry and temporary stay in its territory of natural persons of the other Party, who fall within the scope of the following categories:

(a) business visitors for establishment purposes;

(b) contractual service suppliers; and

(c) intra-corporate transferees.

2. To the extent that commitments are not undertaken in this Section, all requirements provided for in the law of a Party regarding the entry and temporary stay of natural persons shall continue to apply, including regulations concerning the period of stay.

3. Notwithstanding the provisions of this Section, all requirements provided for in the law of a Party regarding work and social security measures shall continue to apply, including regulations concerning minimum wages and collective wage agreements.

4. Commitments on the entry and temporary stay of natural persons for business purposes do not apply in cases where the intent or effect of the entry and temporary stay is to interfere with or otherwise affect the outcome of any labour or management dispute or negotiation, or the employment of any natural person who is involved in that dispute.

5. For the purposes of this Section:

(a) 'business visitors for establishment purposes' means natural persons, working in a senior position within a juridical person of a Party, who:

(i) are responsible for setting up an enterprise of such juridical person in the territory of the other Party;

(ii) do not offer or provide services or engage in any economic activity other than that which is required for the purposes of the establishment of that enterprise; and

(iii) do not receive remuneration from a source located within the other Party;

(b) 'contractual services suppliers' means natural persons employed by a juridical person of a Party other than through an agency for placement and supply services of personnel, which is not established in the territory of the other Party and has concluded a bona fide contract ([27]), to supply services to a final consumer in the other Party requiring the temporary presence of its employees ([28]) who:

(i) have offered such services as employees of the juridical person for a period of not less than one year immediately preceding the date of their application for entry and temporary stay;

(ii) possess, on that date:

(A) professional experience of at least three years, for natural persons of the European Union, and of at least five years, for natural persons of the Republic of Uzbekistan in the relevant activity ([29]);

(B) a university degree or a qualification demonstrating knowledge of an equivalent level ([30]); and

(C) the professional qualifications legally required to exercise that activity in the other Party; and

(iii) do not receive remuneration from a source located within the other Party;

(c) 'intra-corporate transferees' means natural persons, who:

(i) have been employed by a juridical person of a Party or its branch, or have been partners in it, for a period of not less than one year immediately preceding the date of their application for the entry and temporary stay in the other Party;

([27]) For the European Union the bona fide contract shall not exceed 12 months.
([28]) The service contract referred to under point (b) shall comply with the requirements of the law of the Party where the contract is executed.
([29]) Obtained after having reached the age of majority.
([30]) Where the degree or qualification has not been obtained in the Party where the service is supplied, that Party may evaluate whether this is equivalent to a university degree required in its territory.

(ii) at the time of application reside outside the territory of the other Party;

(iii) are temporarily transferred to an enterprise of the juridical person in the territory of the other Party ([31]) which is a member of the group of the originating juridical person or branch, including its representative office, subsidiary, branch or head company; and

(iv) who, for the European Union, belong to the categories of:

(A) managers working in a senior position, who primarily direct the management of the enterprise ([32]) in the other Party, receiving general supervision or direction principally from the board of directors or from stockholders of the business or their equivalent and whose responsibilities include:

(1) directing the enterprise or a department or subdivision thereof;

(2) supervising and controlling the work of other supervisory, professional or managerial employees; and

(3) having the authority to recommend hiring, dismissing or other personnel-related actions; or

(B) specialists possessing specialised knowledge, essential to the enterprise's areas of activity, techniques or management, which shall be assessed taking into account not only knowledge specific to the enterprise, but also whether the person has a high level of qualification, including adequate professional experience, referring to a type of work or activity requiring specific technical knowledge, including possible membership of an accredited profession; or

(v) who, for the Republic of Uzbekistan, carry out their work on the territory of that Party, are no citizen of the Republic of Uzbekistan and fulfil the following minimal criteria:

(A) have completed a higher education relevant for the exercised profession;

(B) possess at least 5 years of experience in the envisaged field of activity; and

(C) receive an annual salary (remuneration) in the Republic of Uzbekistan of an amount not less than the equivalent of SDR 22 000.

([31]) For greater certainty, managers and specialists may be required to demonstrate they possess the professional qualifications and experience needed in the juridical person to which they are transferred.

([32]) For greater certainty, while managers or executives do not directly perform tasks concerning the actual supply of the services, this does not prevent them, in the course of executing their duties as described above, from performing such tasks as may be necessary for the provision of the services.

ARTICLE 202

Intra-corporate transferees and business visitors for establishment purposes

1. In the sectors, subsectors and activities listed in the GATS schedules of specific commitments of the European Union or in Annex 12-B to this Agreement and subject to any reservations listed therein ([33]):

(a) a Party shall allow:

(i) the entry and temporary stay of intra-corporate transferees and business visitors for establishment purposes; and

(ii) the employment in its territory of intra-corporate transferees of the other Party; and

(b) a Party shall not maintain or adopt, either on the basis of a territorial subdivision or on the basis of its entire territory, limitations on the total number of natural persons that an enterprise may employ as intra-corporate transferees and business visitors for establishment purposes in a specific sector in the form of numerical quotas or economic needs tests, or discriminatory limitations.

2. The permissible length of stay shall be for a period of up to three years for intra-corporate transferees, and up to 90 days ([34]) for business visitors for establishment purposes.

ARTICLE 203

Contractual service suppliers

1. In the sectors, subsectors and activities listed in the GATS schedules of specific commitments of the European Union or in Annex 12-D to this Agreement and subject to any reservations listed therein ([35]), a Party shall not adopt or maintain limitations on the total number of contractual service suppliers of the other Party allowed temporary entry, in the form of numerical quotas or an economic needs test, or discriminatory limitations.

2. Access accorded under this Article relates only to the service which is the subject of the contract and does not confer entitlement to exercise the professional title of the Party where the service is provided.

3. The number of persons covered by the service contract shall not be greater than necessary to fulfil the contract, as it may be requested by the law of the Party where the service is supplied.

4. The permissible length of stay shall be for a cumulative period of not more than three months in any twelve month period, or for the duration of the contract, whichever is less.

([33]) For greater certainty, if a Party set out a reservation in Annex 12-D or Annex 12 – A, the reservation also constitutes a reservation to this article to the extent that the measure set out in or permitted by the reservation affects the treatment of a natural person for business purposes entering and temporary staying in the territory of the other Party.

([34]) For the European Union, the ninety days are computed within any six months period.

([35]) For greater certainty, if a Party has made a reservation in Annex 12-A or Annex 12-B, the reservation also constitutes a reservation to this Article to the extent that the measure set out or permitted by the reservation affects the treatment of a natural person for business purposes entering and temporary staying in the territory of the other Party.

ARTICLE 204

Transparency

1. Each Party shall make publicly available information on relevant measures that pertain to the entry and temporary stay of natural persons of the other Party, referred to in Article 201 (1).

2. The information referred to in paragraph 1 shall, to the extent possible, include inter alia the following information relevant to the entry and temporary stay of natural persons:

(a) entry conditions;

(b) an indicative list of documentation that may be required in order to verify the fulfilment of the conditions;

(c) indicative processing time;

(d) applicable fees;

(e) appeal procedures, where relevant; and

(f) relevant laws of general application pertaining to the entry and temporary stay of natural persons.

SECTION 5

REGULATORY FRAMEWORK

SUB-SECTION A

DOMESTIC REGULATION

ARTICLE 205

Scope and definitions

1. This Section shall apply only to sectors for which commitments are listed in Annex 12-A to this Agreement and the GATS schedules of specific commitments of the European Union and Annexes 12-B, 12-C and 12-D to this Agreement, relating to licencing requirements and procedures, qualification requirements and procedures that affect:

(a) cross-border trade in services;

(b) establishment or operation; or

(c) the supply of a service through the presence of a natural person of a Party in the territory of the other Party of categories of natural persons referred to in Article 201.

2. For the purposes of this Section,

(a) 'competent authority' means a central, regional or local government or authority or non-governmental body in the exercise of powers delegated by central, regional or local governments or authorities, which is entitled to take a decision concerning the authorisation to supply a service, including through establishment, or concerning the authorisation to establish an enterprise in order to engage in an economic activity other than a service;

(b) 'licencing procedures' means administrative or procedural rules that a person seeking authorisation to carry out the activities referred to in points (a) to (c) of paragraph 1, including the amendment or renewal of a licence, with which a person is required to comply in order to demonstrate compliance with licencing requirements;

(c) 'licencing requirements' means substantive requirements, other than qualification requirements, with which a person is required to comply in order to obtain, amend or renew authorisation to carry out the activities referred to in points (a) to (c) of paragraph 1;

(d) 'qualification procedures' means administrative or procedural rules to which a natural person is required to adhere to in order to demonstrate compliance with qualification requirements, for the purpose of obtaining authorisation to supply a service; and

(e) 'qualification requirements' means substantive requirements relating to the competence of a natural person to supply a service, and which are required to be demonstrated for the purpose of obtaining authorisation to supply a service.

ARTICLE 206

Conditions for licencing and qualification

1. Each Party shall ensure that measures relating to licencing requirements and procedures, and qualification requirements and procedures are based on criteria which preclude the competent authorities from exercising their power of assessment in an arbitrary manner. Such criteria shall be established in advance, be clear, unambiguous, objective and transparent and be accessible to the public and interested persons.

2. The competent authority shall grant an authorisation or a licence as soon as it is established, in the light of an appropriate examination, that the applicant meets the conditions for obtaining it.

3. Each Party shall maintain judicial, arbitral or administrative tribunals or procedures which provide, at the request of an affected service supplier or juridical person of the other Party, for a prompt review of, and where justified, appropriate remedies for, administrative decisions affecting establishment, cross-border trade in services or temporary stay of natural persons for business purposes. Where such procedures are not independent of the agency entrusted with the administrative decision concerned, each Party shall ensure that the procedures provide effectively for an objective and impartial review.

4. Where the number of licences available for a given activity is limited because of the scarcity of available natural resources or technical capacity, each Party shall apply a selection procedure to potential candidates which provides full guarantees of impartiality and transparency, including, in particular, adequate publicity about the launch, conduct and completion of the procedure. In establishing the rules for the selection procedure, each Party may take into account legitimate policy objectives, including considerations of health, safety, the protection of the environment and the preservation of cultural heritage.

ARTICLE 207

Licencing and qualification procedures

1. Licencing and qualification procedures and formalities shall be clear, made public in advance, and shall not in themselves constitute a restriction on the supply of a service or the pursuit of any other economic activity. Each Party shall endeavour to make such procedures and formalities as simple as possible, and shall not unduly complicate or delay the provision of the service or the pursuit of any other economic activity. Any licencing or authorisation fees ([36]) should be reasonable, transparent and shall not, in themselves, restrict the supply of the relevant service or the pursuit of the relevant economic activity.

2. Each Party shall ensure that the procedures used by, and the decisions of, the competent authority are impartial with respect to all applicants. The competent authority should reach its decision in an independent manner and not be accountable to any person supplying the services or carrying out the economic activities for which the licence or authorisation is required.

3. If a specific time period for applications exists, an applicant shall be allowed a reasonable period for the submission of an application. The competent authority shall initiate the processing of an application without undue delay. If possible, applications should be accepted in electronic format under the same conditions of authenticity as paper submissions.

4. Each Party shall ensure that the processing of an application, including reaching a final decision, is completed within a reasonable period of time from the submission of a complete application. Each Party shall endeavour to establish and make publicly available an indicative timeframe for processing applications.

5. At the request of the applicant, the competent authority shall provide, without undue delay, information concerning the status of the application.

6. The competent authority shall, within a reasonable period of time after the receipt of an application which it considers incomplete, inform the applicant, identify to the extent feasible the additional information required to complete the application and provide an opportunity to correct deficiencies.

7. The competent authority should, where possible, accept authenticated copies in place of original documents.

8. If the competent authority rejects an application, it shall inform the applicant in writing without undue delay. It shall also inform the applicant, upon request, of the reasons for rejection of the application and of the timeframe for appealing against that decision. An applicant should be permitted, within reasonable time limits, to resubmit an application.

9. Each Party shall ensure that a licence or an authorisation, once granted, enters into effect without undue delay in accordance with the terms and conditions specified therein.

([36]) Licencing or authorisation fees do not include payments for auction, tendering or other non-discriminatory means of awarding concessions, or mandated contributions to universal service provision.

SUB-SECTION B

DELIVERY SERVICES

ARTICLE 208

Scope and definitions

1. This Section sets out the principles of the regulatory framework for the supply of delivery services for which commitments are listed in Annex 12-A to this Agreement, the GATS schedules of specific commitments of the European Union and Annexes 12-B, 12-C and 12-D to this Agreement.

2. For the purposes of this Section:

(a) 'delivery services' means postal services, express delivery services or express mail services, which include the following activities: the collection, sorting, transport and delivery of postal items;

(b) 'express delivery services' means the collection, sorting, transport and delivery of postal items at accelerated speed and with increased reliability and may include value added elements such as collection from point of origin, personal delivery to the addressee, tracing, possibility of changing the destination and addressee in transit or confirmation of receipt;

(c) 'express mail services' means international express delivery services supplied through the EMS Cooperative, the voluntary association of designated postal operators under the Universal Postal Union;

(d) 'licence' means an authorisation that a regulatory authority of a Party may grant to a supplier of delivery services for the right to provide postal, express delivery services or express mail services;

(e) 'postal item' means an item of up to 31,5 kg addressed in the final form in which it is to be carried by a supplier of delivery services, and includes items such as a letter or parcel;

(f) 'monopoly' means the exclusive right to supply specified delivery services within a Party's territory or a subdivision thereof pursuant to a legislative measure; and

(g) 'universal service' means the permanent supply of a delivery service of specified quality at all points in the territory of a Party or a subdivision thereof for all customers at affordable prices.

ARTICLE 209

Universal service

1. Each Party has the right to define the kind of universal service obligations it wishes to maintain and to decide on their scope and implementation. Any universal service obligation shall be administered in a transparent, non-discriminatory and neutral manner with regard to all suppliers subject to the obligation.

2. If a Party requires inbound express mail services to be supplied on a universal service basis, it shall not accord preferential treatment to this service over other international express delivery services.

ARTICLE 210

Universal service funding

A Party shall not impose fees or other charges on the supply of a non-universal delivery service for the purpose of funding the supply of a universal service ([37]).

ARTICLE 211

Prevention of market distortive practices

Each Party shall ensure that suppliers of delivery services subject to a universal service obligation or postal monopolies do not engage in market distortive practices.

ARTICLE 212

Licences

1. If a Party requires a licence for the provision of delivery services, it shall make publicly available:

(a) all licensing requirements and the period of time normally required for a decision concerning an application for a licence to be reached; and

(b) the terms and conditions of the licences.

2. The procedures, obligations and requirements of a license shall be transparent, non-discriminatory and based on objective criteria.

3. If a competent authority rejects a licence application, it shall inform the applicant of the reasons for the rejection in writing. Each party shall establish an appeal procedure through an independent body available to applicants whose licence application has been rejected. That independent body may be a court.

ARTICLE 213

Independence of the regulatory body

1. Each Party shall establish or maintain a regulatory body which shall be legally distinct and functionally independent from any supplier of delivery services. If a Party owns or controls a supplier of delivery services, it shall ensure effective structural separation of the regulatory function from activities associated with ownership or control.

2. The regulatory bodies shall perform their tasks in a transparent and timely manner and have adequate financial and human resources to carry out the tasks assigned to them. Their decisions shall be impartial with respect to all market participants.

([37]) For greater certainty, this paragraph does not apply to generally applicable taxation measures or administrative fees.

SUB-SECTION C

TELECOMMUNICATIONS SERVICES

ARTICLE 214

Scope

This Section sets out principles of the regulatory framework affecting telecommunications networks and services for which commitments are listed in Annex 12-A to this Agreement, the GATS schedules of specific commitments of the European Union and Annexes 12-B, 12-C and 12-D to this Agreement.

ARTICLE 215

Definitions

For the purposes of this Section:

(a) 'associated facilities' means services, physical infrastructures and other facilities associated with a telecommunications network or service which enable or support the supply of services via that network or service or have the potential to do so;

(b) 'essential facilities' means facilities of a public telecommunications network or service that:

(i) are exclusively or predominantly provided by a single or limited number of suppliers; and

(ii) cannot feasibly be economically or technically substituted in order to provide a service;

(c) 'interconnection' means the linking of public telecommunications networks used by the same or different suppliers of telecommunications networks or services in order to allow the users of one supplier to communicate with users of the same or another supplier or to access services provided by another supplier. Services may be provided by the suppliers involved or any other supplier who has access to the network;

(d) 'leased circuit' means telecommunications services or facilities, including those of a virtual nature, that set aside capacity for the dedicated use of, or availability to, a user between two or more designated points;

(e) 'major supplier' means a supplier of telecommunications networks or services which has the ability to materially affect the terms of participation (having regard to price and supply) in a relevant market for telecommunications networks or services as a result of control over essential facilities or the use of its position in that market;

(f) 'network element' means a facility or equipment used in supplying a telecommunications service, including features, functions and capabilities provided by means of that facility or equipment;

(g) 'public telecommunications network' means any telecommunications network used wholly or mainly for the provision of public telecommunications services between network termination points;

(h) 'public telecommunications service' means any telecommunications service that is offered to the public generally;

(i) 'telecommunications' means the transmission and reception of signals by any electromagnetic means;

(j) ‘telecommunications network’ means transmission systems and, where applicable, switching or routing equipment and other resources, including network elements which are not active, which permit the transmission and reception of signals by wire, radio, optical or other electromagnetic means;

(k) ‘telecommunications regulatory authority’ means the body or bodies charged by a Party with the regulation of telecommunications networks and services covered by this Section;

(l) ‘telecommunications service’ means a service which consists wholly or mainly in the transmission and reception of signals, including broadcasting signals, over telecommunications networks, including those used for broadcasting, but not a service providing, or exercising editorial control over, content transmitted using telecommunications networks and services;

(m) ‘universal service’ means the minimum set of services of specified quality that must be made available to all users, or to a set of users, in the territory of a Party, or in a subdivision thereof, regardless of their geographical location and at an affordable price; and

(n) ‘user’ means any person using a public telecommunications service.

ARTICLE 216

Telecommunications regulatory authority

1. Each Party shall establish or maintain a telecommunications regulatory authority that:

(a) is legally distinct and functionally independent from any supplier of telecommunications networks, telecommunications services or telecommunications equipment;

(b) uses procedures and issues decisions that are impartial with respect to all market participants;

(c) acts independently and does not seek or take instructions from any other body in relation to the exercise of the tasks assigned to it by law to enforce the obligations set out in Articles 218 to 220, 222 and 223;

(d) has the regulatory power, as well as adequate financial and human resources, to carry out those tasks;

(e) has the power to ensure that suppliers of telecommunications networks or services provide it, promptly, upon request, with all the information, including financial information, necessary to carry out those tasks;

(f) treats all information requested received pursuant to a request under point (e) in accordance with the requirements of confidentiality”; and

(g) exercises its powers transparently and in a timely manner.

2. Each Party shall ensure that the tasks of the telecommunications regulatory authority are made public in an easily accessible and clear form, in particular where those tasks are assigned to more than one body.

3. A Party that retains ownership or control of suppliers of telecommunications networks or services strives to ensure effective structural separation of the regulatory function from activities associated with ownership or control.

4. Each Party shall ensure that a user or supplier of telecommunications networks or services affected by a decision of the telecommunications regulatory authority has a right of appeal before an appeal body which is independent of both the regulatory authority and other affected parties. Pending the outcome of the appeal, the decision shall stand, unless interim measures are granted in accordance with the Party’s law.

ARTICLE 217

Authorisation to provide telecommunication networks or services

1. If a Party requires an authorisation for the provision of telecommunications networks or services, it shall make publicly available the types of services requiring authorisation, together with all authorisation criteria, applicable procedures, and terms and conditions generally associated with the relevant authorisation.

2. If a Party requires a formal authorisation decision, it shall state a reasonable period of time normally required to obtain such a decision and communicate this in a transparent manner. It shall endeavour to ensure that the decision is taken within the stated period of time.

3. Any authorisation criteria and applicable procedures shall be objective, transparent, non-discriminatory and proportionate. Any obligations and conditions imposed on or associated with an authorisation shall be transparent, non-discriminatory, proportionate and related to the services provided.

4. Each Party shall ensure that an applicant receives in writing the reasons for the denial or the revocation of an authorisation, or the imposition of supplier-specific conditions. In such cases, an applicant shall have a right of appeal before an appeal body.

5. Administrative fees imposed on suppliers shall be reasonable, transparent and non-discriminatory.

ARTICLE 218

Interconnection

Each Party shall ensure that a supplier of public telecommunications networks or services has the right and, when requested by another supplier of public telecommunications networks or services, the obligation to negotiate interconnection for the purpose of providing public telecommunications networks or services.

ARTICLE 219

Access and use

1. Each Party shall ensure that any enterprise established by a juridical person of the other Party or service supplier of the other Party is accorded access to and use of public telecommunications networks or services on reasonable and non-discriminatory ([38]) terms and conditions. This obligation shall be applied, inter alia, through paragraphs 2 to 5.

2. Each Party shall ensure that enterprises established by juridical persons of the other Party or service suppliers of the other Party have access to and use of any public telecommunications network or service offered within or across its border, including private leased circuits, and to this end shall ensure, subject to paragraph 5, that such enterprises and suppliers are permitted:

([38]) For the purposes of this Article, 'non-discriminatory' means most-favoured-nation and national treatment as defined in the Article 194, as well as under terms and conditions no less favourable than those accorded to any other user of like public telecommunications networks or services in like situations.

(a) to purchase or lease and attach terminal or other equipment which interfaces with the network and which is necessary to conduct their operations;

(b) to interconnect private leased or owned circuits with public telecommunications networks or with circuits leased or owned by another enterprise or service supplier; and

(c) to use operating protocols of their choice in their operations, other than as necessary to ensure the availability of telecommunications services to the public generally.

3. Each Party shall ensure that enterprises established by juridical persons of the other Party or service suppliers of the other Party may use public telecommunications networks and services for the movement of information within and across borders, including for their intra-corporate communications, and for access to information contained in data bases or otherwise stored in machine-readable form in the territory of either Party.

4. Notwithstanding the provisions in paragraph 3, a Party may take such measures as are necessary to ensure the security and confidentiality of communications, subject to the requirement that such measures are not applied in a manner which would constitute either a disguised restriction on trade in services or a means of arbitrary or unjustifiable discrimination or of nullification or impairment of benefits under this Chapter.

5. Each Party shall ensure that no condition is imposed on access to, or use of, public telecommunications networks or services, other than as necessary:

(a) to safeguard the public service responsibilities of suppliers of public telecommunications networks or services, in particular their ability to make their services available to the public generally; or

(b) to protect the technical integrity of public telecommunications networks or services.

6. This Article shall become applicable five years after the date of entry into force of this Agreement or as from the date of accession of the Republic of Uzbekistan to the WTO, whichever comes first.

ARTICLE 220

Resolution of telecommunications disputes

1. Each Party shall ensure that, in the event of a dispute arising between suppliers of telecommunications networks or services in connection with rights and obligations that arise from this Section, and at the request of a party involved in the dispute, the telecommunications regulatory authority issues a binding decision within a reasonable timeframe to resolve the dispute.

2. The decision by the telecommunications regulatory authority shall be made available to the public, having regard to the requirements of business confidentiality. The parties concerned shall be given a full statement of the reasons on which it is based and shall have the right of appeal referred to in Article 217 (4).

3. The procedure referred to in paragraphs 1 and 2 shall not preclude a party concerned from bringing an action before a judicial authority.

ARTICLE 221

Competitive safeguards on major suppliers

Each Party shall introduce or maintain appropriate measures for the purpose of preventing suppliers of telecommunications networks or services who, alone or together, are a major supplier from engaging in or continuing anti-competitive practices. These anti-competitive practices shall include in particular:

(a) engaging in anti-competitive cross-subsidisation;

(b) using information obtained from competitors with anti-competitive results; and

(c) not making available to other services suppliers on a timely basis technical information about essential facilities and commercially relevant information which is necessary for them to provide services.

ARTICLE 222

Interconnection with major suppliers

1. Each Party shall ensure that major suppliers of public telecommunications networks or services provide interconnection at any technically feasible point in the network. Such interconnection shall be provided:

(a) under non-discriminatory terms and conditions, including as regards rates, technical standards, specifications, quality and maintenance, and of a quality no less favourable than that provided for the own like services of such major supplier, or for like services of its subsidiaries or affiliates;

(b) in a timely fashion, on terms and conditions, including as regards rates, technical standards, specifications, quality and maintenance, that are transparent, reasonable, having regard to economic feasibility, and sufficiently unbundled so that the supplier need not pay for network elements or facilities that it does not require for the service to be provided; and

(c) upon request, at points in addition to the network termination points offered to the majority of users, subject to charges that reflect the cost of construction of necessary additional facilities.

2. The procedures applicable for interconnection to a major supplier shall be made publicly available.

3. Major suppliers shall make publicly available either their interconnection agreements or their reference interconnection offers, as appropriate.

ARTICLE 223

Access to major suppliers' essential facilities

1. Each Party shall ensure that a major supplier in its territory makes its essential facilities available to suppliers of public telecommunications networks or services on reasonable, transparent and non-discriminatory terms and conditions for the purpose of providing public telecommunications services, when this is necessary to achieve effective competition.

2. Where a decision by the telecommunications regulatory authority is required to ensure compliance with paragraph 1:

(a) such decision shall be justified on the basis of the determined facts and the assessment of the market conducted by the telecommunications regulatory authority;

(b) the telecommunications regulatory authority shall be empowered to:

(i) determine those essential facilities required to be made available by a major supplier; and

(ii) require a major supplier to offer access on an unbundled basis to its network elements that are essential facilities.

ARTICLE 224

Scarce resources

1. Each Party shall ensure that the allocation and granting of rights of use of scarce resources, including radio spectrum, numbers and rights of way, is carried out in an open, objective, timely, transparent, non-discriminatory and proportionate manner and in pursuit of objectives of general interest. Procedures, and conditions and obligations attached to rights of use, shall be based on objective, transparent, non-discriminatory and proportionate criteria.

2. The current use of allocated frequency bands shall be made publicly available, but detailed identification of radio spectrum allocated for specific government uses is not required.

ARTICLE 225

Universal service

1. Each Party has the right to define the kind of universal service obligations it wishes to maintain and to decide on their scope and implementation.

2. Each Party shall administer the universal service obligations in a transparent, objective and non-discriminatory way, which is neutral with respect to competition and not more burdensome than necessary for the kind of universal service defined by the Party.

3. Where a Party decides to designate a universal service supplier, it shall ensure that procedures for the designation of universal service suppliers are open to all suppliers of public telecommunication networks or services. The designation shall be made through an efficient, transparent and non-discriminatory mechanism.

4. Where a Party decides to compensate the universal service suppliers, it shall ensure that such compensation does not exceed the net cost caused by the universal service obligation.

ARTICLE 226

Confidentiality of information

1. Each Party shall ensure that suppliers that acquire information from another supplier in the process of negotiating arrangements pursuant to Articles 219, 220, 223 and 224 use that information solely for the purpose for which it was supplied and respect at all times the confidentiality of information transmitted or stored.

2. Each Party shall ensure the confidentiality of communications and related traffic data transmitted in the use of public telecommunications networks or services, subject to the requirement that measures applied to that end do not constitute a means of arbitrary or unjustifiable discrimination or a disguised restriction on trade in services.

SUB-SECTION D

FINANCIAL SERVICES

ARTICLE 227

Scope

1. This Section applies to measures affecting the supply of financial services for which commitments are listed in Annex 12-A to this Agreement, the GATS schedules of specific commitments of the European Union and Annexes 12-B, 12-C and 12-D to this Agreement.

2. For the purposes of this Section, 'activities performed or services supplied in the exercise of governmental authority' referred to in point (b) of Article 189 means the following:

(a) activities conducted by a central bank or a monetary authority or by any other public entity in pursuit of monetary or exchange rate policies;

(b) activities forming part of a statutory system of social security or public retirement plans; and

(c) other activities conducted by a public entity for the account or with the guarantee or using the financial resources of the Party or its public entities.

3. For the purposes of the application of point (q) of Article 189: if a Party allows any of the activities referred to in paragraph 2, point (b) or (c) of this Article to be conducted by its financial service suppliers in competition with a public entity or a financial service supplier, 'service' shall include those activities.

4. Point (b) of Article 189 shall not apply to services covered by this Section.

ARTICLE 228

Definitions

For the purposes of this Title:

(a) 'financial service' means any service of a financial nature offered by a financial service supplier of a Party and comprises the following activities:

(i) insurance and insurance-related services:

(A) direct insurance (including co-insurance):

(1) life;

(2) non-life;

(B) reinsurance and retrocession;

(C) insurance intermediation, such as brokerage and agency; and

(D) services auxiliary to insurance, such as consultancy, actuarial, risk assessment and claim settlement services;

(ii) banking and other financial services (excluding insurance):

(A) acceptance of deposits and other repayable funds from the public;

(B) lending of all types, including consumer credit, mortgage credit, factoring and financing of commercial transaction;

(C) financial leasing;

(D) all payment and money transmission services, including credit, charge and debit cards, travellers cheques and bankers drafts;

(E) guarantees and commitments;

(F) trading for own account or for account of customers, whether on an exchange, in an over-the-counter market or otherwise, the following:

(1) money market instruments (including cheques, bills, certificates of deposits);

(2) foreign exchange;

(3) derivative products including, but not limited to, futures and options;

(4) exchange rate and interest rate instruments, including products such as swaps, forward rate agreements;

(5) transferable securities;

(6) other negotiable instruments and financial assets, including bullion;

(G) participation in issues of all kinds of securities, including underwriting and placement as agent (whether publicly or privately) and provision of services related to such issues;

(H) money broking;

(I) asset management, such as cash or portfolio management, all forms of collective investment management, pension fund management, custodial, depository and trust services;

(J) settlement and clearing services for financial assets, including securities, derivative products and other negotiable instruments;

(K) provision and transfer of financial information, and financial data processing and related software; and

(L) advisory, intermediation and other auxiliary financial services on all the activities set out in subparagraphs (A) to (K), including credit reference and analysis, investment and portfolio research and advice, advice on acquisitions and on corporate restructuring and strategy;

(b) 'financial service supplier' means any person of a Party that seeks to supply or supplies financial services and does not include a public entity;

(c) 'public entity' means:

(i) a government, a central bank or a monetary authority, of a Party, or an entity owned or controlled by a Party, that is principally engaged in carrying out governmental functions or activities for governmental purposes, not including an entity principally engaged in supplying financial services on commercial terms; or

(ii) a private entity, performing functions normally performed by a central bank or monetary authority, when exercising those functions;

(d) 'self-regulatory organisation' means any non-governmental body, including a securities or futures exchange or market, clearing agency, other organisation or association, that exercises regulatory or supervisory authority over financial service suppliers by statute or delegation from central, regional or local governments or authorities, as applicable.

ARTICLE 229

Prudential carve-out

1. Nothing in this Agreement shall prevent a Party from adopting or maintaining measures for prudential reasons, such as:

(a) the protection of investors, depositors, policy-holders or persons to whom a fiduciary duty is owed by a financial service supplier;

(b) ensuring the integrity and stability of a Party's financial system.

2. Where such measures do not conform with this Agreement, they shall not be used as a means of avoiding the Party's commitments or obligations under this Agreement.

3. Nothing in this Agreement shall be construed as requiring a Party to disclose information relating to the affairs and accounts of individual consumers or any confidential or proprietary information in the possession of public entities.

ARTICLE 230

International standards

The Parties endeavour to ensure that internationally agreed standards for regulation and supervision, for the fight against money laundering and terrorist financing, and for the fight against tax evasion and avoidance in the financial services sector are implemented and applied in their territory. Such internationally agreed standards are, inter alia, those adopted by the Basel Committee on Banking Supervision (BCBS), in particular its 'Core Principle for Effective Banking Supervision', the International Association of Insurance Supervisors (IAIS), in particular its 'Insurance Core Principles', the International Organisation of Securities Commissions (IOSCO), in particular its 'Objectives and Principles of Securities Regulation', the FATF, and the Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes of the OECD.

ARTICLE 231

Self-regulatory organisations

Where a Party requires membership of, participation in, or access to, any self-regulatory organisation in order for financial service suppliers of the other Party to supply financial services in the territory of the first Party, that Party shall ensure observance by that self-regulatory organisation of the obligations set out in Article 194.

ARTICLE 232

Clearing and payment systems

Each Party shall grant to financial service suppliers of the other Party established in its territory access to payment and clearing systems operated by public entities, and to official funding and refinancing facilities available in the normal course of ordinary business under terms and conditions that accord national treatment. This Article shall not confer access to the Party's lender of last resort facilities.

SUB-SECTION E

INTERNATIONAL MARITIME TRANSPORT SERVICES

ARTICLE 233

Scope and obligations

1. This Article sets out the principles for the liberalisation of international maritime transport services.

2. For the purposes of this Section, 'international maritime transport' includes door to door and multi-modal transport operations, which is the carriage of goods using more than one mode of transport, involving a sea-leg, under a single transport document, and, to this effect, including the right for international maritime transport suppliers to directly contract with providers of other modes of transport.

3. With respect to activities referred to in paragraph 4 undertaken by shipping agencies for the provision of services to international maritime transport, each Party shall permit the juridical persons of the other Party to have an establishment in its territory in the form of subsidiaries or branches, under conditions of establishment and operation no less favourable than those accorded to its own juridical persons or to subsidiaries or branches of juridical persons of any third country, whichever are the better.

4. The activities covered by paragraph 3 include:

(a) marketing and sales of maritime transport and related services through direct contact with customers, from quotation to invoicing;

(b) purchase and resale of any transport and related services, including transport services by any inland mode, necessary for the supply of an intermodal service;

(c) preparation of documentation concerning transport documents, customs documents or other documents related to the origin and character of the goods transported;

(d) provision of business information by any means, including computerised information systems and electronic data interchange, subject to any non-discriminatory restrictions concerning telecommunications;

(e) setting up of any business arrangement with other shipping agencies; and

(f) acting on behalf of the juridical persons, inter alia in organising the call of the vessel or taking over cargoes when required.

5. In view of the existing level of liberalisation between the Parties in international maritime transport each Party:

(a) shall apply effectively the principle of unrestricted access to the international markets and trades on a commercial and non-discriminatory basis; and

(b) shall grant to ships flying the flag of the other Party or operated by service suppliers of the other Party treatment no less favourable than that accorded to its own ships or those of any third country, whichever are the better with regard to, inter alia, access to ports, the use of infrastructure and services of the ports, and the use of maritime auxiliary services, as well as related fees and charges, customs facilities and the assignment of berths and facilities for loading and unloading.

6. In applying the principles referred to in this Article the Parties shall:

(a) not introduce cargo sharing arrangements in future agreements with third countries concerning maritime transport services, including dry and liquid bulk and liner trade, and terminate, within a reasonable period of time, such cargo-sharing arrangements where they exist in previous agreements; and

(b) abolish and abstain from introducing any unilateral measures and administrative, technical and other obstacles which could constitute a disguised restriction or have discriminatory effects on the free supply of services in international maritime transport.

7. Each Party shall make available to international maritime transport suppliers of the other Party on reasonable and non-discriminatory terms and conditions the following services at port: pilotage, towing and tug assistance, provisioning, fuelling and watering, garbage collecting and ballast water disposal, port captain's services, navigation aids, emergency repair facilities, anchorage, berth and berthing services as well as shore based operational services essential to ship operations, including communications, water and electricity supplies.

CHAPTER 13

CAPITAL MOVEMENTS, PAYMENTS AND TRANSFERS AND SAFEGUARD MEASURES

ARTICLE 234

Current account and capital movements

1. Without prejudice to other provisions of this Agreement, each Party shall allow, in freely convertible currency ([39]) and in accordance with the Articles of Agreement of the International Monetary Fund adopted at the United Nations Monetary and Financial Conference on 22 July 1944, as applicable, any payments and transfers with respect to transactions on the current account of the balance of payments that fall within the scope of this Agreement.

([39]) For the purposes of this Chapter, 'freely convertible currency' means a currency that can be freely exchanged against currencies that are widely traded in international foreign exchange markets and widely used in international transactions. For greater certainty, currencies that are widely traded in international foreign exchange markets and widely used in international transactions include freely usable currencies as designated by the International Monetary Fund in accordance with the Articles of Agreement of the International Monetary Fund.

2. Without prejudice to other provisions of this Agreement, each Party shall allow, with regard to transactions on the capital and financial account of the balance of payments, the free movement of capital related to direct investments made in accordance with the laws applicable in its territory and with Chapter 12, including the liquidation or repatriation of these investments and any profit stemming therefrom.

3. Without prejudice to other provisions of this Agreement, a Party shall not introduce any new foreign exchange restrictions on the movement of capital and current payments connected therewith between residents of the European Union and of the Republic of Uzbekistan and shall not make the existing arrangements more restrictive.

4. The Parties shall consult each other to facilitate the movement of capital between them in order to promote trade and investment.

ARTICLE 235

Application of laws and regulations relating to capital movements, payments or transfers

1. Article 234(1), (2) and (3) shall not be construed as preventing a Party from applying its laws and regulations relating to:

(a) bankruptcy, insolvency or the protection of the rights of creditors;

(b) issuing, dealing or trading in securities, futures, options and other financial instruments;

(c) financial reporting or record keeping of capital movements, payments or transfers where necessary to assist law enforcement or financial regulatory authorities;

(d) criminal or penal offenses, deceptive or fraudulent practices;

(e) ensuring compliance with orders or judgments in judicial or administrative proceedings; or

(f) social security, public retirement or compulsory savings schemes.

2. The laws and regulations referred to in paragraph 1 shall not be applied in an arbitrary or discriminatory manner, or otherwise constitute a disguised restriction on capital movements, payments or transfers.

ARTICLE 236

Temporary safeguard measures

1. In exceptional circumstances of serious difficulties for the operation of the economic and monetary union of the European Union, or threat thereof, or of serious difficulties for the operation of monetary or exchange rate policies, or threat thereof, in the case of the Member States not participating in the Euro and the Republic of Uzbekistan, the European Union, its Member States or the Republic of Uzbekistan, respectively, may adopt or maintain safeguard measures with regard to capital movements, payments or transfers for a period not exceeding six months.

2. The measures referred to in paragraph 1 shall be limited to the extent that is strictly necessary.

ARTICLE 237

Restrictions in case of balance of payments and external financing difficulties

1. A Party which experiences serious balance-of-payments or external financial difficulties, or threat thereof, may adopt or maintain restrictive measures with regard to capital movements, payments or transfers ([40]).

2. The measures referred to in paragraph 1 shall:

(a) be consistent with the Articles of Agreement of the International Monetary Fund, as applicable;

(b) not exceed what is necessary to deal with the circumstances described in paragraph 1;

(c) be temporary and phased out progressively as the situation specified in paragraph 1 improves;

(d) avoid unnecessary damage to the commercial, economic and financial interests of the other Party;

(e) be non-discriminatory compared to third countries in like situations.

3. In the case of trade in goods, each Party may adopt restrictive measures in order to safeguard its external financial position or balance-of-payments. Such measures shall be in accordance with the GATT 1994 and the Understanding on the Balance-of-Payments Provisions of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994.

4. In the case of trade in services, each Party may adopt restrictive measures in order to safeguard its external financial position or balance of payments. Such measures shall be in accordance with Article XII of the GATS.

5. A Party maintaining or having adopted measures referred to in paragraphs 1 and 2 shall promptly notify them to the other Party.

6. If restrictions are adopted or maintained under this Article, the Parties shall promptly hold consultations in the Cooperation Committee unless consultations are held in other fora. The consultations shall assess the balance-of-payments or external financial difficulties that led to the respective measures, taking into account, inter alia, such factors as:

(a) the nature and extent of the balance-of-payments or external financial difficulties;

(b) the external economic and trading environment; and

(c) alternative corrective measures which may be available.

7. The consultations referred to in paragraph 6 shall address the compliance of any restrictive measures with paragraphs 1 and 2. All relevant findings of a statistical or factual nature presented by the International Monetary Fund, where available, shall be accepted and conclusions shall take into account the assessment by the International Monetary Fund of the balance-of-payments and the external financial situation of the Party concerned.

([40]) In the case of the European Union, such measures may be taken by one of the Member States in situations other than those referred to in Article 236, which affect the economy of that Member State. For greater certainty, serious balance of payments or external financial difficulties, or threat thereof, may be caused among other factors by serious difficulties related to monetary or exchange rate policies, or threat thereof.

CHAPTER 14

DISPUTE SETTLEMENT

SECTION 1

OBJECTIVE AND SCOPE

ARTICLE 238

Objective

The objective of this Chapter is to establish an effective and efficient mechanism for avoiding and settling any dispute between the Parties concerning the interpretation and application of this Title with a view to reaching, where possible, a mutually agreed solution.

ARTICLE 239

Scope

Unless otherwise provided for in this Agreement, this Chapter applies to any dispute between the Parties concerning the interpretation and application of this Title (hereinafter referred to as 'covered provisions').

SECTION 2

CONSULTATIONS

ARTICLE 240

Consultations

1. The Parties shall endeavour to resolve any dispute referred to in Article 239 by entering into consultations in good faith, with the aim of reaching a mutually agreed solution.

2. A Party shall seek consultations by means of a written request delivered to the other Party identifying the measure at issue and the covered provisions that it considers applicable.

3. The Party to which the request for consultations is made shall reply to the request promptly, but no later than 10 days after the date of its delivery. Consultations shall be held within 30 days after the date of delivery of the request for consultations and take place, unless the Parties agree otherwise, in the territory of the Party to which the request for consultations is made. The consultations shall be deemed concluded within 30 days after the date of delivery of the request, unless the Parties agree to continue consultations.

4. Consultations on matters of urgency, including those regarding perishable goods or seasonal goods or services, shall be held within 15 days after the date of delivery of the request for consultations. The consultations shall be deemed concluded within those 15 days, unless the Parties agree to continue consultations.

5. During consultations, each Party shall provide sufficient factual information so as to allow a complete examination of the manner in which the measure at issue could affect the application of this Title. Each Party shall endeavour to ensure the participation of personnel of their competent governmental authorities who have expertise in the matter subject to the consultations.

6. Consultations, and in particular all information designated as confidential and positions taken by the Parties during consultations, shall be confidential, and without prejudice to the rights of either Party in any further proceedings.

SECTION 3

PANEL PROCEDURES

ARTICLE 241

Initiation of panel procedures

1. A Party that sought consultations in accordance with Article 240 may request the establishment of a panel if:

(a) the Party complained against does not respond to the request within 10 days after the date of its delivery;

(b) consultations are not held within the time periods set out in Article 240(3) or (4);

(c) the Parties agree not to have consultations; or

(d) consultations have been concluded and no mutually agreed solution has been reached.

2. A Party that requests the establishment of a panel (hereinafter referred to as the 'complaining Party') shall do so by means of a written request delivered to the Party that is alleged to be in violation of the covered provisions (hereinafter referred as 'the Party complained against') and to any external body entrusted pursuant to paragraph 3, if applicable (hereinafter referred to as 'panel request'). The complaining Party shall identify the measure at issue in its panel request and explain how that measure constitutes a breach of the covered provisions in a manner sufficient to present the legal basis for the complaint clearly.

3. The Cooperation Committee may decide to entrust an external body with managing dispute settlement procedures under this Chapter or with providing support. Such decision shall also address the costs arising from the entrustment.

ARTICLE 242

Establishment of a panel

1. A panel shall be composed of three panellists.

2. Within 15 days after the date of delivery of the panel request, the Parties shall consult with a view to agreeing on the composition of the panel.

3. If the Parties do not agree on the composition of the panel within the time period provided for in paragraph 2 of this Article, each Party shall appoint a panellist from its sub-list established under Article 243 within five days after the expiry of the time period established in paragraph 2 of this Article. If a Party does not appoint a panellist from its sub-list within the time period provided for in paragraph 3 of this Article, the co-chair of the Cooperation Committee from the complaining Party shall select by lot, within five days after the expiry of the time period provided for in paragraph 3 of this Article, the panellist from the sub-list of that Party. The co-chair of the Cooperation Committee from the complaining Party may delegate such selection by lot of the panellist.

4. If the Parties do not agree on the chairperson of the panel within the time period established in paragraph 2 of this Article, the co-chair of the Cooperation Committee from the complaining Party shall select by lot, within five days after the expiry of that time period, the chairperson of the panel from the sub-list of chairpersons established under Article 243. The co-chair of the Cooperation Committee from the complaining Party may delegate such selection by lot.

5. The panel shall be deemed to be established 15 days after the three selected panellists have accepted their appointment in accordance with Annex 14-A, unless the Parties agree otherwise. Each Party shall without delay make public the date of establishment of the panel.

6. If any of the lists provided for in Article 243 has not been established or does not contain sufficient names at the time a request is made in accordance with paragraph 3 or 4 of this Article, the panellists shall be drawn by lot from the individuals who have been formally proposed by one Party or both Parties in accordance with Annex 14-A.

ARTICLE 243

Lists of panellists

1. The Cooperation Committee shall, no later than six months after the date of entry into force of this Agreement, establish a list of at least 15 individuals who are willing and able to serve as panellists. The list shall be composed of three sub-lists:

(a) one sub-list of individuals established on the basis of proposals by the European Union;

(b) one sub-list of individuals established on the basis of proposals by the Republic of Uzbekistan; and

(c) one sub-list of individuals who are not nationals of either Party and who shall serve as chairperson of the panel.

2. Each sub-list shall include at least five individuals. The Cooperation Committee shall ensure that each list is always maintained at that minimum number of individuals.

3. The Cooperation Committee may establish additional lists of individuals with expertise in specific sectors covered by this Title. Subject to the agreement of the Parties, such additional lists shall be used to compose the panel in accordance with the procedure set out in Article 242.

ARTICLE 244

Requirements for panellists

1. Each panellist shall:

(a) have demonstrated expertise in law, international trade and other matters covered by this Title;

(b) be independent of, and not be affiliated with or take instructions from, either Party;

(c) serve in an individual capacity and not take instructions from any organisation or government with regard to matters related to the dispute; and

(d) comply with Annex 14-B.

2. The chairperson shall have experience in dispute settlement procedures.

3. In view of the subject-matter of a particular dispute, the Parties may agree to derogate from the requirements listed in point (a) of paragraph 1.

ARTICLE 245

Functions of the panel

The panel:

(a) shall make an objective assessment of the matter before it, including an objective assessment of the facts of the case and the applicability of and conformity with the covered provisions;

(b) shall set out, in its decisions and reports, the findings of facts, the applicability of the covered provisions and the basic rationale behind any findings and conclusions that it makes; and

(c) should consult regularly with the Parties and provide adequate opportunities for the development of a mutually agreed solution.

ARTICLE 246

Terms of reference

1. Unless the Parties agree otherwise within five days after the date of establishment of the panel, the terms of reference of the panel shall be to examine, in the light of the relevant provisions of this Title referred to by the Parties, the matter referred to in the panel request, to make findings on the conformity of the measure at issue with the provisions of this Title referred to in Article 239 and to deliver a report in accordance with Articles 248 and 249.

2. If the Parties agree on terms of reference other than those set out in paragraph 1, they shall notify the agreed terms of reference to the panel within the time period referred to in paragraph 1.

ARTICLE 247

Decision on urgency

1. If a Party so requests, the panel shall decide, within 10 days after its establishment, whether the case concerns matters of urgency.

2. If the panel decides that the dispute concerns matters of urgency, the applicable time periods set out in Section 3 of this Chapter shall be half the time set out therein, except for the time periods referred to in Article 242 and Article 246.

ARTICLE 248

Interim report

1. The panel shall deliver an interim report to the Parties within 90 days after the date of establishment of the panel. If the panel considers that this deadline cannot be met, the chairperson of the panel shall notify the Parties in writing, stating the reasons for the delay and the date on which the panel plans to deliver its interim report. The panel shall, under no circumstances, deliver its interim report later than 120 days after the date of establishment of the panel.

2. Each Party may deliver to the panel a written request to review precise aspects of the interim report within 10 days after its delivery. A Party may comment on the other Party's request within six days after the delivery of the request.

3. If no written request to review precise aspects of the interim report are received from either Party within the time period referred to in paragraph 2, the interim report shall become the final report.

ARTICLE 249

Final report

1. The panel shall deliver its final report to the Parties within 120 days after the date of establishment of the panel. If the panel considers that this deadline cannot be met, the chairperson of the panel shall notify the Parties in writing, stating the reasons for the delay and the date on which the panel plans to deliver its final report. The panel shall, under no circumstances, deliver its final report later than 150 days after the date of establishment of the panel.

2. The final report shall include a discussion of any written request by the Parties on the interim report as referred to in Article 248(1) and clearly address the comments of the Parties.

ARTICLE 250

Compliance measures

1. If the panel concludes that the measure at issue is not in conformity with the covered provisions, the Party complained against shall take any measure necessary to comply promptly with the findings and conclusions in the final report in order to bring itself into compliance with the covered provisions.

2. The Party complained against shall, no later than 30 days after delivery of the final report, deliver a notification to the complaining Party of the measures which it has taken or which it envisages to take to comply.

ARTICLE 251

Reasonable period of time

1. If immediate compliance is not possible, the Party complained against shall, no later than 30 days after the date of delivery of the final report, deliver a notification to the complaining Party of the length of the reasonable period of time it will require for such compliance. The Parties shall endeavour to agree on the length of the reasonable period of time to comply with the final report.

2. If the Parties have not agreed on the length of the reasonable period of time, the complaining Party may, at the earliest 20 days after date of the delivery of the notification referred to in paragraph 1, request in writing the original panel to determine the length of the reasonable period of time. The panel shall deliver its decision to the Parties within 20 days after the date of delivery of such request.

3. The Party complained against shall deliver a written notification of its progress in complying with the final report to the complaining Party at the latest one month before the expiry of the reasonable period of time established in accordance with paragraph 2.

4. The Parties may agree to extend the reasonable period of time established in accordance with paragraph 2.

ARTICLE 252

Compliance review

1. The Party complained against shall, no later than at the date of expiry of the reasonable period of time referred to in Article 251, deliver a notification to the complaining Party of any measure that it has taken to comply with the final report.

2. If the Parties disagree on the existence of measures taken to comply with the final report or the consistency of such measures with the covered provisions, the complaining Party may deliver a written request to the original panel to decide on the matter. Such request shall identify any measure at issue and explain how that measure constitutes a breach of the covered provisions in a manner sufficient to present the legal basis for the complaint clearly. The panel shall deliver its decision to the Parties within 46 days after the date of delivery of such request.

ARTICLE 253

Temporary remedies

1. The Party complained against shall, at the request of and after consultations with the complaining Party, present an offer for temporary compensation if:

(a) the Party complained against delivers a notification to the complaining Party that it is not possible to comply with the final report; or

(b) the Party complained against fails to deliver a notification of any measure taken to comply within the deadline referred to in Article 250 or before the date of expiry of the reasonable period of time; or

(c) the panel finds that no measure has been taken to comply or that the measure taken to comply is inconsistent with the covered provisions.

2. Under any of the circumstances referred to in points (a), (b) and (c) of paragraph 1, the complaining Party may deliver a written notification to the Party complained against that it intends to suspend the application of obligations under the covered provisions if:

(a) the complaining Party decides not to make a request under paragraph 1; or

(b) where the complaining Party has made a request under paragraph 1 of this Article, the Parties do not agree on the temporary compensation within 20 days after the expiry of the reasonable period of time referred to in Article 251 or the delivery of the panel decision under Article 252(2).

3. The notification shall specify the level of intended suspension of obligations.

4. The complaining Party may suspend the obligations 10 days after the date of delivery of the notification referred to in paragraph 2, unless the Party complained against delivers a written request under paragraph 6.

5. The level of suspension of obligations shall not exceed the level equivalent to the nullification or impairment caused by the violation.

6. If the Party complained against considers that the notified level of suspension of obligations exceeds the level equivalent to the nullification or impairment caused by the violation, it may request to the original panel before the expiry of the 10 day period provided for in paragraph 4 to decide on the matter. The panel shall deliver its decision on the level of the suspension of obligations to the Parties within 30 days after the date of that request. Obligations shall not be suspended until the panel has delivered its decision. The suspension of obligations shall be consistent with that decision.

7. The suspension of obligations or the compensation referred to in this Article shall be temporary and shall not be applied after:

(a) the Parties have reached a mutually agreed solution pursuant to Article 269;

(b) the Parties have agreed that the measure taken to comply brings the Party complained against into conformity with the covered provisions; or

(c) any measure taken to comply which the panel has found to be inconsistent with the covered provisions has been withdrawn or amended so as to bring the Party complained against into compliance with those provisions.

ARTICLE 254

Review of any measure taken to comply after the adoption of temporary remedies

1. The Party complained against shall deliver a notification to the complaining Party of any measure it has taken to comply following the suspension of obligations or following the application of temporary compensation, as the case may be. With the exception of cases under paragraph 2, the complaining Party shall terminate the suspension of obligations within 30 days after the date of delivery of the notification. In cases where compensation has been applied, and with the exception of cases under paragraph 2, the Party complained against may terminate the application of such compensation within 30 days after delivery of its notification that it has complied.

2. If the Parties do not reach an agreement on whether the notified measure brings the Party complained against into compliance with the covered provisions within 30 days after the date of delivery of the notification, the complaining Party shall deliver a written request to the original panel to decide on the matter. The panel shall deliver its decision to the Parties within 46 days after the date of the delivery of the request. If the panel finds that the measure taken to comply is in conformity with the covered provisions, the suspension of obligations or the compensation, as the case may be, shall be terminated. Where relevant, the complaining Party shall adjust the level of suspension of obligations or of compensation in light of the panel decision.

3. If the Party complained against considers that the level of suspension implemented by the complaining Party exceeds the level equivalent to the nullification or impairment caused by the violation, it may deliver a written request to the original panel to decide on the matter. The panel shall deliver its decision within 46 days after the date of delivery of the request.

ARTICLE 255

Replacement of panellists

If, during any dispute settlement procedure under this Section, a panellist is unable to participate, withdraws or needs to be replaced because he or she does not comply with Annex 14-B, the procedure provided for in Article 242 shall apply. The time period for the delivery of the report or decision of the panel shall be extended for the time necessary for the appointment of the new panellist.

ARTICLE 256

Rules of procedure

1. Panel procedures shall be governed by this Section and Annex 14-A.

2. Any hearing of the panel shall be open to the public unless otherwise provided for in Annex 14-A.

ARTICLE 257

Suspension and termination

1. At the request of both Parties, the panel shall suspend its work at any time for a period agreed by the Parties not exceeding 12 consecutive months.

2. The panel shall resume its work before the expiry of the suspension period at the written request of both Parties or at the expiry of the suspension period at the written request of either Party. The requesting Party shall deliver a notification to the other Party accordingly. If the panel does not resume its work at the expiry of the suspension period in accordance with this paragraph, the authority of the panel shall lapse and the dispute settlement procedure shall be terminated.

3. If the work of the panel is suspended, the relevant time periods set out in this Section shall be extended by the same period of time for which the work of the panel was suspended.

ARTICLE 258

Right to seek information

1. At the request of a Party, or upon its own initiative, the panel may seek from the Parties, relevant information it considers necessary and appropriate. The Parties shall respond promptly and fully to any request by the panel for such information.

2. Upon the request of a Party or on its own initiative, the panel may seek any information it deems appropriate from any source. The panel may also seek the opinion of experts, as it deems appropriate, and subject to any terms and conditions agreed by the Parties, where applicable.

3. The panel shall consider amicus curiae submissions from natural persons of a Party or legal persons established in a Party in accordance with Annex 14-A.

4. Any information obtained by the panel pursuant to this Article shall be disclosed to the Parties and the Parties may provide comments on that information.

ARTICLE 259

Rules of interpretation

1. The panel shall interpret the covered provisions in accordance with customary rules of interpretation of public international law, including those codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties.

2. The panel shall also take into account relevant interpretations in reports of WTO panels and the Appellate Body adopted by the Dispute Settlement Body of the WTO.

3. Reports and decisions of the panel shall not add to or diminish the rights and obligations of the Parties under this Agreement.

ARTICLE 260

Reports and decisions of the panel

1. The deliberations of the panel shall be kept confidential. The panel shall make every effort to draft reports and take decisions by consensus. If this is not possible, the panel shall decide by majority vote. In no case shall separate opinions of panellists be disclosed.

2. The decisions and reports of the panel shall be accepted unconditionally by the Parties. They shall not create any rights or obligations with respect to natural or legal persons.

3. Each Party shall make the reports and decisions of the panel and its submissions publicly available, subject to the protection of confidential information.

4. The panel and the Parties shall treat as confidential any information submitted by a Party to the panel in accordance with Annex 14-A.

ARTICLE 261

Choice of forum

1. If a dispute arises regarding a particular measure in alleged breach of the covered provisions and a substantially equivalent obligation under any other international agreement to which both Parties are party, including the WTO Agreement, the Party seeking redress shall select the forum in which to settle the dispute.

2. Once a Party has selected the forum and initiated dispute settlement procedures under this Section or under any other international agreement, that Party shall not initiate dispute settlement procedures under any other agreement with respect to the particular measure referred to in paragraph 1, unless the forum selected first fails to make findings for procedural or jurisdictional reasons.

3. For the purposes of this Article:

(a) dispute settlement procedures under this Section are deemed to be initiated by a Party's panel request in accordance with Article 241;

(b) dispute settlement procedures under the WTO Agreement are deemed to be initiated by a Party's panel request in accordance with Article 6 of the Understanding on Rules and Procedures Governing the Settlement of Disputes of the WTO; and

(c) dispute settlement procedures under any other agreement are deemed to be initiated in accordance with the relevant provisions of that international trade agreement.

4. Without prejudice to paragraph 2, nothing in this Agreement shall preclude a Party from suspending obligations authorised by the Dispute Settlement Body of the WTO or authorised under the dispute settlement procedures of any other international trade agreement to which the disputing Parties are party. A party shall not invoke the WTO Agreement or any other international trade agreement between the Parties to preclude a Party from suspending obligations under this Section.

SECTION 4

MEDIATION

ARTICLE 262

Objective

The objective of the mediation mechanism is to facilitate the finding of a mutually agreed solution through a comprehensive and expeditious procedure with the assistance of a mediator.

ARTICLE 263

Request for information

1. At any time before the initiation of the mediation procedure, a Party may deliver to the other Party a written request for information regarding a measure that adversely affects trade or investment between the Parties. The Party to which such request is delivered shall, within 20 days after the date of delivery of the request, deliver a written response containing its comments on the requested information.

2. If the responding Party considers that it will not be able to deliver a response within 20 days after the date of delivery of the request, it shall promptly notify the requesting Party, stating the reasons for the delay and providing an estimate of the shortest period within which it will be able to deliver its response.

3. A Party is normally expected to make a request for information in accordance with paragraph 1 before the initiation of the mediation procedure.

ARTICLE 264

Initiation of the mediation procedure

1. A Party may at any time request to enter into a mediation procedure with respect to any measure by a Party that adversely affects trade or investment between the Parties.

2. The request referred to in paragraph 1 shall be delivered to the other Party in writing. The request shall present the concerns of the requesting Party clearly and in sufficient detail and shall:

(a) identify the specific measure at issue;

(b) provide a statement on the adverse effects that the requesting Party considers the measure has, or will have, on trade or investment between the Parties; and

(c) explain how the requesting Party considers that those effects are linked to the measure.

3. The mediation procedure may only be initiated by mutual agreement of the Parties in order to explore mutually agreed solutions and consider any advice and proposed solutions by the mediator. The Party to which the request to enter into a mediation procedure is made shall give sympathetic consideration to the request and deliver its written acceptance or rejection to the requesting Party within 10 days after the date of its delivery. If the Party to which the request is made fails to deliver its written acceptance or rejection within that period, the request shall be regarded as rejected.

ARTICLE 265

Selection of the mediator

1. The Parties shall endeavour to agree on a mediator within 10 days after the initiation of the mediation procedure.

2. In the event that the Parties are unable to agree on the mediator within the time period set out in paragraph 1 of this Article, either Party may request the co-chair of the Cooperation Committee from the Party requesting to enter into a mediation procedure to select the mediator by lot, within five days after the request, from the sub-list of chairpersons established in accordance with Article 243. The co-chair of the Cooperation Committee from the Party requesting to enter into a mediation procedure may delegate such selection by lot of the mediator.

3. If the sub-list of chairpersons referred to in Article 243 has not been established at the time a request is made pursuant to Article 264, the mediator shall be drawn by lot from the individuals formally proposed by one Party or both Parties for that sub-list.

4. A mediator shall not be a national of either Party or employed by either Party, unless the Parties agree otherwise.

5. A mediator shall comply with the Code of Conduct for Panellists and Mediators set out in Annex 14-B.

ARTICLE 266

Rules of the mediation procedure

1. Within 10 days after the appointment of the mediator, the Party which initiated the mediation procedure shall deliver to the mediator and to the other Party a detailed written description of its concerns, in particular as regards the operation of the measure at issue and its possible adverse effects on trade or investment between the Parties. Within 20 days after the date of the delivery of this description, the other Party may deliver written comments on this description. Either Party may include any information that it deems relevant in its description or comments.

2. The mediator shall assist the Parties in a transparent manner in bringing clarity to the measure concerned and its possible adverse effects on trade or investment between the Parties. In particular, the mediator may organise meetings between the Parties, consult the Parties jointly or individually, seek the assistance of, or consult with, relevant experts and stakeholders and provide any additional support requested by the Parties. The mediator shall consult with the Parties before seeking the assistance of, or consulting with, relevant experts and stakeholders.

3. The mediator may offer advice and propose a solution for the consideration of the Parties. The Parties may accept or reject the proposed solution, or agree on a different solution. The mediator shall not advise or comment on the consistency of the measure at issue with this Title.

4. The mediation procedure shall take place in the territory of the Party to which the request was made, or by mutual agreement in any other location or by any other means.

5. The Parties shall endeavour to reach a mutually agreed solution within 60 days after the appointment of the mediator. Pending a final agreement, the Parties may consider possible interim solutions, particularly if the measure relates to perishable goods or seasonal goods or services.

6. The mutually agreed solution may be adopted by means of a decision of the Cooperation Committee. Either Party may make the mutually agreed solution subject to the completion of any necessary internal procedures. Mutually agreed solutions shall be made publicly available. The version disclosed to the public shall not contain any information a Party has designated as confidential.

7. At the request of either Party, the mediator shall deliver a draft factual report to the Parties, providing:

(a) a brief summary of the measure at issue;

(b) the procedures followed; and

(c) if applicable, any mutually agreed solution reached, including possible interim solutions.

8. The mediator shall allow the Parties 15 days to comment on the draft factual report. After considering the comments of the Parties, the mediator shall, within 15 days, deliver a final factual report to the Parties. The final factual report shall not include any interpretation of this Title.

9. The procedure shall be terminated:

(a) by the adoption of a mutually agreed solution by the Parties, on the date of the adoption thereof;

(b) by mutual agreement of the Parties at any stage of the procedure, on the date of that agreement;

(c) by a written declaration of the mediator, after consultation with the Parties, that further efforts at mediation would be to no avail, on the date of that declaration; or

(d) by a written declaration of a Party after exploring mutually agreed solutions under the mediation procedure and after having considered any advice and proposed solutions by the mediator, on the date of that declaration.

ARTICLE 267

Confidentiality

Unless the Parties agree otherwise, all steps of the mediation procedure, including any advice or proposed solution, shall be confidential. Each Party may disclose to the public the fact that mediation is taking place.

ARTICLE 268

Relationship to dispute settlement procedures

1. The mediation procedure is without prejudice to the Parties' rights and obligations under Sections 2 and 3 or under dispute settlement procedures under any other international agreement.

2. A Party shall not rely on, or introduce as evidence, in other dispute settlement procedures under this Title or any other international agreement, nor shall a panel take into consideration:

(a) positions taken by the other Party in the course of the mediation procedure or information exclusively gathered in accordance with Article 266 (2);

(b) the fact that the other Party has indicated its willingness to accept a solution to the measure subject to mediation; or

(c) advice given or proposals made by the mediator.

3. Unless the Parties agree otherwise, a mediator shall not serve as a member of a panel in dispute settlement procedures under this Title or under any other international agreement involving the same matter for which he or she has been a mediator.

SECTION 5

COMMON PROVISIONS

ARTICLE 269

Mutually agreed solution

1. The Parties may reach a mutually agreed solution at any time with respect to any dispute referred to in Article 239.

2. If a mutually agreed solution is reached during the panel or mediation procedure, the Parties shall jointly notify that solution to the chairperson of the panel or the mediator, as applicable. Upon such notification, the panel procedure or the mediation procedure shall be terminated.

3. Each Party shall take any measure necessary to implement the mutually agreed solution within the agreed time period.

4. No later than at the expiry of the agreed time period the implementing Party shall inform the other Party, in writing, of any measure it has taken to implement the mutually agreed solution.

ARTICLE 270

Time periods

1. All time periods set out in this Chapter shall be counted in calendar days from the day following the act to which they refer.

2. Any time period set out in this Chapter may be modified by mutual agreement of the Parties.

3. As regards Section 3, the panel may at any time propose to the Parties to modify any time period set out in this Chapter, stating the reasons for the proposal.

ARTICLE 271

Costs

1. Each Party shall bear its own expenses derived from the participation in the panel procedure or the mediation procedure.

2. The Parties shall share jointly and equally the expenses derived from organisational matters, including the remuneration and expenses of the panellists and mediators.

3. The Cooperation Committee may adopt a decision setting out the parameters or other details of the remuneration and the reimbursement of expenses of panellists and mediators, including any related costs that could be incurred in the proceedings. Pending such decision, the remuneration and the reimbursement of expenses of panellists and mediators and of any related costs shall be determined in accordance with Rule 10 of Annex 14-A.

ARTICLE 272

Amendments to the annexes

The Cooperation Committee may amend Annexes 14-A and 14-B.

CHAPTER 15

EXCEPTIONS

ARTICLE 273

General exceptions

1. For the purposes of Chapters 2, 4, 8 and 12, Article XX of GATT 1994, including its Notes and Supplementary Provisions, is incorporated into and made part of this Agreement, *mutatis mutandis*.

2. Subject to the requirement that such measures are not applied in a manner which would constitute a means of arbitrary or unjustifiable discrimination between the Parties, where like conditions prevail, or a disguised restriction on investment or trade in services, nothing in Chapters 8 and 12 shall be construed as preventing the adoption or enforcement by a Party of measures necessary to:

(a) protect public security or public morals or to maintain public order ([41]);

(b) protect human, animal or plant life or health;

(c) secure compliance with laws or regulations which are not inconsistent with this Agreement including the provisions relating to:

(i) the prevention of deceptive and fraudulent practices;

(ii) the effects of a default on contracts;

(iii) the protection of the privacy of individuals in relation to the processing and dissemination of personal data and the protection of confidentiality of individual records and accounts; and

(iv) safety.

3. For greater certainty, the Parties share the understanding for the application of paragraphs 1 and 2 that:

(a) the measures referred to in point (b) of Article XX of GATT 1994 and in point (b) of paragraph 2 of this Article include environmental measures which are necessary to protect human, animal or plant life or health;

(b) point (g) of Article XX of GATT 1994 applies to measures relating to the conservation of living and non-living exhaustible natural resources; and

(c) measures taken to implement multilateral environmental agreements may be justified by point (b) or (g) of Article XX of GATT 1994 or by point (b) of paragraph 2 of this Article.

([41]) The public security and public order exceptions may be invoked only where a genuine and sufficiently serious threat is posed to one of the fundamental interests of society.

4. Before a Party takes any measures provided for in points (i) and (j) of Article XX of GATT 1994, that Party shall provide the other Party with all relevant information, with a view to seeking a solution acceptable to both Parties. If no agreement is reached within 30 days of the provision of such information, the Party intending to take the measures may take the intended measures. If exceptional and critical circumstances requiring immediate action make prior information or examination impossible, the Party intending to take the measures may apply without delay the precautionary measures necessary to deal with the situation. That Party shall inform without delay the other Party thereof.

ARTICLE 274

Taxation

1. Nothing in this Title shall affect the rights and obligations of the European Union or the Member States, or of the Republic of Uzbekistan under any international tax treaty. In the case of an inconsistency between this Agreement and any international tax treaty, that international tax treaty shall prevail to the extent of the inconsistency.

2. Articles 33 and 194 of this Agreement shall not apply to an advantage accorded by a Party pursuant to an international tax treaty.

3. Subject to the requirement that such measures are not applied in a manner which would constitute a means of arbitrary or unjustifiable discrimination between the Parties where like conditions prevail, or a disguised restriction on trade and investment, nothing in this Title shall be construed as preventing the adoption, maintenance or enforcement by a Party of any measure aimed at ensuring the equitable or effective imposition or collection of direct taxes that:

(a) distinguishes between taxpayers who are not in the same situation, in particular with regard to their place of residence or with regard to the place where their capital is invested; or

(b) aims to prevent the avoidance or evasion of taxes pursuant to any international tax treaty or domestic fiscal legislation.

4. For the purposes of this Article:

(a) 'residence' means residence for tax purposes; and

(b) 'international tax treaty' means a treaty for the avoidance of double taxation or any other international agreement or arrangement relating wholly or mainly to taxation to which the European Union or the Member States or the Republic of Uzbekistan are party.

ARTICLE 275

Disclosure of information

1. Nothing in this Title shall be construed as requiring a Party to make available confidential information the disclosure of which would impede law enforcement, or otherwise be contrary to the public interest, or which would prejudice the legitimate commercial interests of particular enterprises, public or private, except where a panel requires such confidential information in dispute settlement proceedings under Chapter 14. In such cases, the treatment of confidential information shall be governed by the relevant provisions of Chapter 14.

2. Where a Party submits to the other Party, including through the bodies established under this Agreement, information which is considered as confidential under its law, the other Party shall treat that information as confidential, unless the submitting Party agrees otherwise.

ARTICLE 276

WTO waivers

If an obligation in this Title is substantially equivalent to an obligation contained in the WTO Agreement, any measure taken in conformity with a waiver adopted pursuant to Article IX of the WTO Agreement is deemed to be in conformity with the substantively equivalent provision of this Agreement.

TITLE V

COOPERATION IN THE AREA OF ECONOMIC AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT

ARTICLE 277

General cooperation objectives in economic dialogue

1. The Parties shall cooperate on economic reform by improving the shared understanding of the economic situation in the Republic of Uzbekistan and the European Union and the formulation and implementation of economic policies.

2. The Republic of Uzbekistan shall take further steps to develop a well-functioning and sustainable market economy, including the improvement of the investment climate and an increased inclusion of the private sector. The Parties shall work together in ensuring sound macroeconomic policies and public finance management that are compatible with the fundamental principles of effectiveness, transparency and accountability.

ARTICLE 278

General cooperation principles in Economic Dialogue

The Parties shall:

(a) exchange experience and best practices related to strategies for sustainable development, including the promotion of economic, social and cultural rights;

(b) exchange information on macroeconomic trends and policies, as well as on structural reforms;

(c) exchange expertise and best practices in areas such as public-finance, monetary and exchange-rate policy frameworks, financial-sector policy and economic statistics;

(d) exchange information and experiences on regional economic integration, including the functioning of the European economic and monetary union; and

(e) review the status of bilateral cooperation in the economic, financial and statistical fields.

ARTICLE 279

Management of public finances, public external audit and internal financial control

The Parties shall cooperate in the areas of robust public financial management systems, as well as public external audit and internal financial control with the following objectives:

(a) further strengthening of the Chamber of Accounts as a supreme public external audit and internal financial control institution of the Republic of Uzbekistan in terms of its financial, organisational and operational independence and capacity building in accordance with internationally accepted external audit (INTOSAI) standards;

(b) supporting the central harmonisation unit (Department of the budget methodology, treasury execution, financial control and internal audit) for further development of public internal financial control of the Republic of Uzbekistan and strengthening its competences and status;

(c) the further development and implementation of the public internal financial control system based on the principle of managerial accountability, and including a functionally independent internal audit function for the entire public sector, by means of harmonisation with generally accepted international standards and methodologies and with European Union good practice;

(d) the development of an adequate financial inspection system to complement (but not duplicate) the internal audit function;

(e) effective cooperation and coordination between the actors involved in financial management and control, audit and inspection with the actors for budget, treasury and accounting to foster the development of governance; and

(f) exchange of information, experiences and good practice in the field of management of public finances, public external audit and internal financial control.

ARTICLE 280

Good governance in the area of taxation

The Parties commit to implement the principles of good governance in the area of taxation, including the global standards on transparency and exchange of information, fair taxation, and the minimum standards against Base Erosion and Profit Shifting. The Parties shall promote good governance in tax matters, improve international cooperation in the area of taxation and facilitate the collection of legitimate tax revenues.

ARTICLE 281

Statistics

1. The Parties shall promote European and international standards and harmonisation of statistical methods and practice, including the gathering and dissemination of statistics by a professionally independent sustainable and efficient national statistical system.

2. The statistical cooperation shall focus on exchange of knowledge, fostering good practices and respect for the UN Fundamental Principles of Official Statistics and the revised European Statistics Code of Practice adopted by the European Statistical System Committee on 16 November 2017.

ARTICLE 282

Connectivity

The Parties shall promote sustainable connectivity in the region and beyond. To that end, the Parties shall cooperate on issues of common interest, to advance connectivity initiatives that are economically, fiscally, environmentally and socially sustainable in the long term and aligned with internationally agreed rules and regulations.

ARTICLE 283

General energy cooperation objectives

1. The Parties shall cooperate on energy matters and the development of the required legal framework with the objective to promote the introduction and use of renewable energy sources, energy efficiency and energy security.

2. The cooperation shall be based on a comprehensive partnership and shall be guided by mutual interest, reciprocity, transparency and predictability in accordance with the principles of market economy and the Energy Charter Treaty. The cooperation shall also aim to promote regional energy cooperation, with special regard to the integration of the Central Asian countries with each other and into international markets and corridors.

ARTICLE 284

Cooperation in the energy sector

The cooperation in the energy sector shall cover, inter alia, the following areas:

(a) enhancing renewable energy sources, energy efficiency and energy security, especially reliability, safety and sustainability of energy supply, including ensuring the safety of energy facilities and increasing the energy efficiency of generating capacities by promoting regional energy cooperation, including the establishment of the regional energy markets and facilitating inter and intra-regional energy trade and exchanges;

(b) implementation of energy strategies and policies, discussion of outlooks and scenarios, including global market conditions for energy products, as well as improvement of the statistical system in the energy sector;

(c) creation of an attractive and stable investment climate and the encouragement of mutual investments in the energy field on a non-discriminatory and transparent basis;

(d) effective exchanges with the European Investment Bank, the European Bank for Reconstruction and Development and other relevant international financial institutions and instruments in the field of energy;

(e) scientific and technical exchanges for the development of energy technologies with particular attention to energy efficient and environmentally friendly technologies;

(f) collaboration in multilateral energy fora, initiatives and institutions; and

(g) exchange of knowledge and experience as well as technology transfer in innovation, including in the areas of management and energy technologies and digitalisation in the energy industry, including automation of consumption monitoring and minimising losses.

ARTICLE 285

Renewable energy sources

The cooperation shall be pursued, inter alia, through:

(a) the introduction and development of renewable energy sources in an economic and environmentally sound manner, including cooperation on regulatory issues, certification and standardisation as well as on technological development;

(b) facilitating exchanges between the institutions, laboratories and private sector entities of the Parties, with the aim of implementing best practices towards creating the energy of the future and green economy; and

(c) conducting joint seminars, conferences and training programmes, and exchanging scientific and practical information and open statistical data, as well as information on the development of renewable energy sources.

ARTICLE 286

Energy efficiency and energy savings

Cooperation in the promotion of energy efficiency and energy savings, including in the coal sector, gas flaring (and the use of associated gas), buildings, appliances and transport, shall be pursued, inter alia, through:

(a) exchanging information about energy efficiency policies and legal and regulatory frameworks and action plans;

(b) facilitating the exchange of experiences and know-how in the field of energy efficiency and energy savings;

(c) initiating and implementing projects, including demonstration projects, for the introduction of innovative technologies and solutions in the field of energy efficiency and energy savings; and

(d) training programmes and training courses in the field of energy efficiency in order to achieve the objectives of this Article.

ARTICLE 287

Hydrocarbon energy and electricity

Cooperation in the field of hydrocarbon energy shall cover the following areas:

(a) modernisation and enhancement of existing, and development of future, energy infrastructures of common interest in accordance with market principles, including those aimed at diversification of energy sources, suppliers and transportation routes and transport methods, as well the establishment of new generation capacity and the integrity, efficiency, safety and security of energy infrastructures, including electric power infrastructures;

(b) development of competitive, transparent and non-discriminatory energy markets in line with best practices through regulatory reforms;

(c) enhancement and strengthening of long-term stability and security of energy trade, including ensuring the predictability and stability of energy demand, on a non-discriminatory basis, while minimising environmental impacts and risks;

(d) promotion of a high level of environmental protection and sustainable development in the energy sector, including extraction, refining, transportation, distribution and consumption; and

(e) strengthening the safety of hydrocarbon exploration and production activities, by means of exchange of experience in accident prevention, post-accident analysis, response and remediation policies, as well as best practices on liability and legal practice in case of a disaster.

ARTICLE 288

General transport cooperation objectives

The Parties shall cooperate in the area of transport with the following objectives:

(a) promoting complementarity between their transport sectors;

(b) enhancing connectivity of their transport networks and links between their territories;

(c) promoting the improvement of transport infrastructure and interoperability;

(d) promoting efficient, safe and secure transport operations and systems;

(e) improving transport safety level;

(f) developing sustainable transport systems, including their economic, fiscal, environmental and social aspects; and

(g) improving the movement of passengers and goods, increasing fluidity of transport flows by removing administrative, technical and other obstacles, aiming at closer market integration.

ARTICLE 289

Cooperation in the area of transport

Cooperation in the area of transport shall cover, inter alia:

(a) exchange of best practices on transport policies;

(b) information exchange and joint activities at regional and international level including implementation of international agreements and conventions to which the Parties are parties;

(c) exchange of experience in green technologies of transport systems, including introduction of ecological transport;

(d) the exchange of experience in the digitisation of the transport and logistics system, as well as the introduction of interoperable standards and technologies in the design, construction and reconstruction of transport infrastructure;

(e) assistance in view of the accession of the Republic of Uzbekistan to international multilateral agreements and conventions under the United Nations Economic Commission for Europe (UNECE) governing the international transport; and

(f) facilitation of mobility of drivers of motor vehicles of both Parties engaged in international road transport in accordance with the applicable rules.

ARTICLE 290

General environment cooperation objectives

The Parties shall develop and strengthen cooperation on environmental issues, thereby contributing to sustainable development and good governance in environmental protection.

ARTICLE 291

Cooperation in the area of the environment

1. The cooperation shall aim at preserving, protecting, improving, and rehabilitating the quality of the environment, protecting human health, rational and sustainable use of natural resources and promoting measures at international level to deal with regional or global environmental problems, including in the areas of:

(a) environmental governance and horizontal issues, including strategic planning, environmental impact assessment and strategic environmental assessment, education and training, monitoring and environmental information systems, inspection and enforcement, environmental liability, combating environmental crime, environmental remediation, transboundary cooperation, public participation and access to environmental information, decision-making processes and effective administrative and judicial review procedures;

(b) addressing the environmental consequences of the desiccation of the Aral Sea including by fostering regional action;

(c) development of the environmental monitoring system;

(d) the greening of cities;

(e) air quality;

(f) water quality and water resource management, including flood risk management, water scarcity and droughts;

(g) resource and waste management;

(h) resource-efficiency, green and circular economy;

(i) nature protection, including forestry, designation of a network of protected areas and conservation of biological diversity;

(j) industrial pollution and industrial hazards; and

(k) chemicals management.

2. Cooperation shall also be aimed at integrating environment into policy areas other than environment policy in order to contribute to the implementation of the UN 2030 Agenda for Sustainable Development.

ARTICLE 292

Integration of the environment into other sectors

1. The Parties shall intensify their cooperation at regional level and in the implementation of relevant multilateral environmental agreements.

2. The Parties shall exchange experience in promoting integration of the environment into other sectors, including exchanging best practices, increasing knowledge and competence, environmental education and awareness raising in the areas referred to in this Chapter.

3. The Parties shall support the establishment and development of cooperation between scientific institutions that carry out activities on environment and, in particular, promote the principles of circular economy as well as the rational and sustainable use of natural resources.

ARTICLE 293

General climate change cooperation objectives

The Parties shall develop and strengthen their cooperation to combat and to adapt to climate change with a view to contributing to the achievement of the goals of the Paris Agreement on Climate Change. The cooperation shall take into account the interests of each Party on the basis of equality and mutual benefit, as well as the interdependence existing between bilateral and multilateral commitments in that field.

ARTICLE 294

Cooperation on climate change at domestic, regional and international level

The cooperation shall promote measures at domestic, regional and international level, including with regard to:

(a) the mitigation of climate change;

(b) adaptation to climate change;

(c) averting, minimising and addressing the adverse effects of climate change;

(d) market and non-market mechanisms for addressing climate change;

(e) the promotion of new, innovative, safe and sustainable low-carbon and adaptation technologies;

(f) the implementation of the Paris Agreement on Climate Change;

(g) the mainstreaming of climate considerations into general and sector-specific policies; and

(h) awareness raising, education and training.

ARTICLE 295

Cooperation in the area of climate change

1. The Parties shall, inter alia:

(a) exchange information and expertise;

(b) implement joint research activities and exchanges of information on cleaner and environmentally sound technologies; and

(c) implement joint activities at regional and international level, including with regard to multilateral environmental agreements ratified by the Parties, such as the United Nations Framework Convention on Climate Change of 1992 and the Paris Agreement on Climate Change.

2. The cooperation shall cover, inter alia:

(a) measures to enhance the capacity to take effective climate action;

(b) the development of long-term low greenhouse gas emission development strategies and action plans;

(c) the development of climate change risk and vulnerability assessments;

(d) the development of knowledge and administrative capacity for adaptation and mitigation;

(e) the identification and development of adaptation priorities and measures, including measures to integrate climate change into development efforts, plans, policies and programming;

(f) implementation of long-term measures to mitigate climate change by reducing emissions of greenhouse gases;

(g) climate-related disaster risk reduction, management and emergency preparedness measures;

(h) measures to prepare for carbon trading in the framework of the Paris Agreement on Climate Change;

(i) measures to promote technology transfer;

(j) measures to mainstream climate considerations into sector-specific policies; and

(k) measures related to ozone-depleting substances and fluorinated gases.

3. The Parties shall promote inter- and intra-regional cooperation.

ARTICLE 296

General industrial and enterprise policy cooperation objectives

The Parties shall endeavour to develop and strengthen their cooperation on industrial and enterprise policy, thereby improving the business environment for all economic operators, with particular emphasis on SMEs.

ARTICLE 297

Cooperation in the area of industrial and enterprise policy

Cooperation in the area of industrial and enterprise policy shall include:

(a) the exchange of information and best practices to support entrepreneurship and SME development policies;

(b) the exchange of information and good practice on productivity and efficiency of resource use, including reduction of energy consumption and cleaner production;

(c) the exchange of information and best practices to enhance the social responsibility of business and industry in sustainable development and respect for human rights;

(d) public support measures for industry sectors, based on WTO requirements and other international rules applicable to the Parties;

(e) the exchange of information and good practice to encourage the development of innovation policy by the commercialisation of results of research and development (including support instruments for technology-based business start-ups), cluster development and access to finance;

(f) the promotion of business initiatives and industrial cooperation between enterprises of the European Union and the Republic of Uzbekistan;

(g) the promotion of a more business-friendly environment, with a view to enhancing growth potential, trade and investment opportunities; and

(h) the establishment of close contacts between entrepreneurs of the Parties, and organising business missions, holding business forums, presentations, round tables, participation in exhibitions and fairs in the European Union and the Republic of Uzbekistan.

ARTICLE 298

Company Law

1. The Parties recognise the importance of an effective set of rules and practices in the areas of company law and corporate governance, as well as in accounting and auditing, in a functioning market economy with a predictable and transparent business environment, and underline the importance of promoting regulatory convergence in this field.

2. The Parties shall cooperate on:

(a) the exchange of best practices on ensuring availability of and access to information regarding the organisation and representation of registered companies in a transparent and easily accessible way;

(b) further development of corporate governance policy in line with international and particularly OECD standards;

(c) continuing the implementation and consistent application of International Financial Reporting Standards for the consolidated accounts of listed companies;

(d) accounting rules and financial reporting, including as regards SMEs;

(e) the regulation and oversight of the professional activity of auditors; and

(f) international auditing standards and codes of ethics such as that of the International Federation of Accountants, with the aim of improving the professional level of auditors by means of observance of standards and ethical norms by professional organisations, audit organisations and auditors.

ARTICLE 299

Banking, insurance and other financial services

1. The Parties recognise the importance of effective legislation and practices in the area of financial services and may cooperate with the objectives of:

(a) improving the regulation of financial services;

(b) ensuring effective and adequate protection of rights of investors and consumers of financial services, especially in the context of developing securities markets;

(c) promoting cooperation between different actors of the financial system, including regulators and supervisors; and

(d) promoting independent and effective supervision.

2. The Parties shall promote regulatory convergence with recognised international standards for sound financial systems.

ARTICLE 300

General cooperation objectives in the area of the digital economy and society

The Parties shall promote cooperation on the development of the digital economy and society to benefit citizens and businesses through the widespread availability of information and communication technologies (ICT) and through better quality of electronic services at affordable prices, notably in the areas of trade and e-commerce, health and education as well as government and administration in general. This cooperation shall be aimed at promoting the development of competition in, and openness of, ICT markets and at encouraging investments in this sector.

ARTICLE 301

General cooperation in the area of the digital economy and society

The cooperation shall cover, inter alia, the following topics:

(a) the exchange of information and best practice on the implementation of national digital strategies in the areas of information technologies, telecommunications, e-government and digital economy including, inter alia, initiatives aimed at promoting broadband access, improving rules for cross-border data transfer and network security, and developing public online services; and

(b) the exchange of information, best practices and experience to promote the development of a comprehensive regulatory framework for electronic communications including national independent regulators, to foster a better use of spectrum resources and to promote the interoperability of electronic communications infrastructure between the Parties.

ARTICLE 302

Cooperation between regulators in the area of the digital economy and society

The Parties shall promote cooperation between regulators in the European Union and in the Republic of Uzbekistan in the fields of telecommunications, information technology, e-government and digital economy.

ARTICLE 303

General cooperation objectives in the area of tourism

The Parties shall endeavour to cooperate in the field of tourism with the aim of strengthening the development of a competitive and sustainable tourism industry as a generator of economic growth, empowerment, employment, education and exchanges in the tourism sector.

ARTICLE 304

Principles of cooperation in the area of tourism

Cooperation in the field of tourism shall be based on the following principles of sustainable tourism:

(a) the respect for the integrity and interests of local communities, particularly in rural areas;

(b) the importance of preserving cultural, historical and natural heritage;

(c) positive interaction between tourism and environmental preservation; and

(d) the social responsibility of tourism, including with respect to local communities.

ARTICLE 305

Cooperation in the area of tourism

Cooperation in the area of tourism may include, inter alia:

(a) the exchange of information and business practices on statistics, standards and investments in tourism, innovative technologies, new market demands and on using cultural heritage sites for touristic purposes;

(b) the promotion of sustainable and responsible tourism development models and the exchange of best practice, experience and know-how;

(c) the exchange of information and best practices in training and skills development in tourism; and

(d) improved contacts between private and public stakeholders responsible for the tourism sector as well as with community stakeholders in the European Union and the Republic of Uzbekistan.

ARTICLE 306

General cooperation objectives in the area of agriculture and rural development

The Parties shall cooperate to promote agricultural and rural development, in particular through exchange of knowledge and best practices and progressive convergence of policies and legislation, in the areas of interest to both Parties.

ARTICLE 307

Cooperation in the area of agriculture and rural development

Cooperation between the Parties in the field of agriculture and rural development shall cover, inter alia:

(a) the facilitation of the mutual understanding of agricultural and rural development policies;

(b) the exchange of best practice in enhancing the administrative capacities at central and local level in the planning, evaluation and implementation of policies;

(c) the promotion of the modernisation and the sustainability of agricultural production including the upgrading of post-harvest methods;

(d) the sharing of knowledge and best practice with regard to rural development policies with a view to the promotion of economic well-being for rural communities and the diversification of their economic activities;

(e) the improvement of the competitiveness of the agricultural sector and the efficiency and transparency of markets;

(f) the promotion of quality assurance policies and their control mechanisms, in particular geographical indications, and organic farming;

(g) the dissemination of knowledge and the extension of services to agricultural producers;

(h) the exchange of experience in policies related to the sustainable development of agribusiness and the processing and distribution of agricultural products;

(i) the promotion of cooperation between entrepreneurs in sectors of interest to both Parties; and

(j) the promotion of agricultural trade.

ARTICLE 308

General cooperation objectives in the area of mining and raw materials

The Parties shall develop and strengthen their cooperation in the areas of mining and the production of raw materials, with the objectives of promoting mutual understanding, improving the business environment, exchanging information and cooperating on non-energy issues relating in particular to safe and sustainable exploration and mining of metallic ores and non-metallic industrial minerals.

ARTICLE 309

Cooperation in the area of mining and raw materials

Cooperation in the field of mining and raw materials shall include, inter alia:

(a) the exchange of information on developments in their respective mining and raw materials sectors;

(b) the exchange of information on matters related to trade in raw materials with the aim of promoting mutual exchanges;

(c) the exchange of information and best practice in relation to the sustainable development of mining industries, including in the application of clean technologies in mining processes;

(d) the exchange of information and best practice in relation to maintaining the health and safety of workers in mining industries; and

(e) cooperation on research and innovation through existing funding instruments to develop joint scientific and technological initiatives.

ARTICLE 310

General cooperation objectives in the area of research and innovation

The Parties shall promote cooperation in scientific research, technological development and innovation on the basis of common interest, mutual benefit and, where possible, reciprocity, in compliance with their internal rules and provisions. The cooperation shall aim at promoting social and economic development, tackling global and regional societal challenges, achieving scientific excellence, promoting research integrity and strengthening of relations between the Parties.

ARTICLE 311

Cooperation in the area of research and innovation

Cooperation in the field of research and innovation shall include, inter alia:

(a) policy dialogues and the exchange of information and best practice on research and innovation support instruments;

(b) the facilitation of access to the respective research and innovation programmes, research infrastructures and facilities, scientific publications and scientific data of each Party;

(c) the enhancement of the research capacity in research entities and universities of the Republic of Uzbekistan and, where appropriate, the facilitation of the participation of research entities of the Republic of Uzbekistan in the Framework Programme for Research and Innovation of the European Union and the national initiatives of the Member States;

(d) the promotion of cooperation in pre-normative research and standardisation;

(e) the fostering of networks and links between higher education, research and innovation institutions of both Parties;

(f) the arrangement of training activities and mobility programmes for scientists, researchers and other staff engaged in research and innovation activities in both Parties in coordination with their respective programmes in the higher and vocational education sector;

(g) the promotion of common principles for the fair and equitable treatment of intellectual property rights in research and innovation projects;

(h) the promotion of the commercialisation of the results of joint research and innovation projects;

(i) the exchange of information and best practice regarding support instruments for technology-based business start-ups, cluster development and access to finance;

(j) the facilitation of access for new technology to the domestic markets of the Parties;

(k) the support of social and public innovation programmes aimed at the improvement of the social development of the regions and in particular the quality of life of citizens; and

(l) the facilitation, within the framework of applicable legislation, of the free movement of researchers, scientists, experts, students and entrepreneurs participating in activities covered by this Agreement and the cross-border movement of goods intended for use in such activities.

ARTICLE 312

Promotion of activities in the area of research and innovation

The Parties shall promote the following activities that shall involve government organisations, public and private research centres, higher-education institutions, innovation agencies and networks, as well as other stakeholders, including small and medium enterprises on a voluntary basis:

(a) joint research and innovation actions, including thematic networks, in areas of common interest;

(b) joint initiatives to raise awareness of science, technology, innovation and capacity building programmes and opportunities for participating in each other's programmes;

(c) joint meetings and workshops aiming at exchanging information, best practice and identifying areas for joint research;

(d) mutually recognised assessment and evaluation of scientific and innovation cooperation, and the dissemination of the corresponding results;

(e) joint efforts to enhance student, researcher and staff mobility in areas of common interest; and

(f) other forms of cooperation in research and innovation, including through European Union regional approaches and initiatives, on the basis of mutual agreement.

TITLE VI

OTHER AREAS OF COOPERATION

ARTICLE 313

Consumer protection

The Parties recognise the importance of ensuring a high level of consumer protection and, to that end, shall endeavour to cooperate in the field of consumer policy. Such cooperation shall, to the extent possible, include:

(a) the exchange of information and best practice on their respective consumer protection frameworks, including on consumer laws, consumer product safety, consumer redress, and the enforcement of consumer legislation;

(b) the encouragement of the development of independent consumer associations and contacts between consumer representatives; and

(c) the exchange of information and the promotion of joint activities between both Parties' consumer bodies, subject to their mutual agreement.

ARTICLE 314

General cooperation in the area of employment, social policy and equal opportunities

1. The Parties, taking into account the UN 2030 Agenda for Sustainable Development and SDG N°8 on Full and Productive Employment and Decent Work, recognise that full and productive employment and decent work for all are key elements of sustainable development.

2. The Parties shall strengthen their dialogue and cooperation on the promotion of the ILO Decent Work Agenda, employment policy, living and working conditions, health and safety at work, social dialogue, social protection, social inclusion, gender equality and anti-discrimination, and thereby contribute to the promotion of more and better jobs, enhanced social cohesion, sustainable development, and improved quality and standards of life.

3. The Parties shall aim to enhance cooperation on decent work, employment and social policy matters in all relevant fora and organisations.

4. Each Party shall prevent and eradicate any forms of forced or child labour.

ARTICLE 315

ILO conventions and involvement of stakeholders

1. The Parties reaffirm their commitment to implement the ILO conventions to which they are party and to promote further accession. They reaffirm their commitment to an effective system of labour inspections, in line with ILO standards as well as effective enforcement mechanisms and access to legal remedies.

2. The Parties shall encourage, in line with the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work of 1998 and the ILO Declaration on Social Justice for a fair Globalisation of 2008, the involvement of all relevant stakeholders, in particular social partners, in their respective social policy development and in the cooperation between the European Union and the Republic of Uzbekistan under this Agreement.

ARTICLE 316

Additional cooperation in the area of employment, social policy, and equal opportunities

Cooperation in the area of employment, social policy, and equal opportunities, based on the exchange of information and best practice, may include matters within the following areas:

(a) the improvement of living standards and the enhancement of social cohesion and of inclusive labour markets and the integration of vulnerable people;

(b) the promotion of more and better jobs with decent working conditions, notably with a view to reducing the informal economy and informal employment and to improving living conditions;

(c) the improvement of working conditions, notably the protection and enforcement of labour rights, such as the prevention and elimination of any forms of forced or child labour and modern forms of slavery, as well as the improvement of the level of protection of health and safety at work;

(d) the enhancement of gender equality by the promotion of the participation of women in social and economic life and by ensuring equal opportunities between men and women in employment, education, training, economy, society and decision-making;

(e) the fight against discrimination in employment and social affairs in accordance with each Party's obligations under international standards and conventions;

(f) the enhancement of the level of social protection for all and the modernisation of social protection systems in terms of quality, adequacy, accessibility and financial sustainability; and

(g) the enhancement of the participation of social partners and the promotion of social dialogue, including through the strengthening of the capacity of social partners.

ARTICLE 317

Cooperation on the responsible management of supply chains

1. The Parties recognise the importance of responsible management of supply chains through responsible business conduct and corporate social responsibility practices and through the provision of an enabling environment. Each Party shall support the dissemination and use of relevant international instruments, such as the OECD Guidelines for Multinational Enterprises adopted on 21 June 1976 as part of the Declaration on International Investment and Multinational Enterprises, the ILO Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy adopted in Geneva on 16 November 1977, the UN Global Compact launched in New York on 26 July 2000 and the Guiding Principles on Business and Human Rights endorsed by the UN Human Rights Council by Resolution 17/4 of 16 June 2011.

2. The Parties shall exchange information and best practice and, where appropriate, cooperate with the other Party, regionally and in international fora, on the issues covered by this Article.

ARTICLE 318

General cooperation objectives in the area of health

The Parties shall develop their cooperation in the field of public health with a view to raising the level of protection of human health and enhancing equal opportunities in health, in line with common health values and principles, and as a precondition for sustainable development and economic growth.

ARTICLE 319

Cooperation in the area of health

Cooperation in the area of health shall address the prevention and control of communicable and non-communicable diseases, including through the exchange of health information, the promotion of a health-in-all-policies approach, cooperation with international organisations, in particular the World Health Organisation (hereinafter referred to as the 'WHO'), and the promotion of the implementation of international health agreements such as the WHO Framework Convention on Tobacco Control, done at Geneva on 21 May 2003 and the WHO International Health Regulations adopted by the World Health Assembly of the WHO on 23 May 2005.

ARTICLE 320

Cooperation to counter drugs, psychotropic substances and their precursors

1. The Parties intend to exchange their experiences in the preparation and implementation of drug policy in Central Asia within an agreed timeframe.

2. The European Union intends to provide assistance to the Republic of Uzbekistan within an agreed timeframe to develop appropriate systems for early warning and risk assessment on new psychoactive substances in order to protect public health.

3. The European Union, within an agreed timeframe, will enhance its coordination with the Republic of Uzbekistan on a balanced and integrated approach to drug issues for the provision of training programmes which might be relevant for the fight against drug trafficking in cyberspace.

ARTICLE 321

Cooperation in the area of education, training, and youth

1. The Parties shall cooperate in the field of education and training in order to promote lifelong learning, collaboration and transparency at all levels of education and training, with a special focus on vocational and higher education.

2. Cooperation in the area of education and training shall focus, inter alia, on:

(a) the promotion of lifelong learning, which is key to growth and jobs and which can allow citizens to participate fully in society;

(b) the modernisation of education and training systems, including capacity building, training and retraining systems for public/civil servants, and the enhancement of quality, relevance and access throughout the education ladder, from early childhood education and care to tertiary education;

(c) the promotion of convergence and coordinated reforms in higher and vocational education;

(d) the reinforcement of international academic cooperation, with a view to increasing the participation in the cooperation programmes of the European Union and the improvement of the mobility of students, staff, and researchers;

(e) the strengthening of links between the education sector and the labour market;

(f) the further development of the national qualifications framework to improve the transparency and recognition of qualifications and competences in higher education and in vocational education and training;

(g) the enhancement of cooperation with a view to the further development of vocational education and training, while taking into consideration good practice in the European Union;

(h) support for the internationalisation of universities in the Republic of Uzbekistan while ensuring good quality education and relevant conditions;

(i) the promotion of investment in the education sector of the Republic of Uzbekistan; and

(j) the promotion of cooperation in the creation of training and adaptation and vocational training centres in various fields on the territory of the Republic of Uzbekistan.

3. The Parties shall also cooperate in the field of youth to:

(a) reinforce cooperation and exchanges in the fields of youth policy and non-formal education for young people and youth workers;

(b) facilitate the active participation of all young people in society;

(c) support mobility for young people and youth workers as a means to promote intercultural dialogue and the acquisition of knowledge, skills and competences outside the formal educational systems, including through volunteering; and

(d) promote cooperation between youth organisations to support civil society.

ARTICLE 322

Cooperation in the area of culture

1. The Parties shall take appropriate measures to promote cultural exchanges, to encourage joint initiatives in various cultural and creative spheres, and to exchange best practice in the field of training- and capacity-building for artists, cultural and creative professionals, and organisations.

2. The Parties shall cooperate in the framework of multilateral international treaties and international organisations, including the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (hereinafter referred to as 'UNESCO'), in order to support cultural diversity and to preserve and valorise cultural and historical heritage.

ARTICLE 323

Cooperation in the area of audio-visual and media policy

1. The Parties shall promote cooperation in the area of media and audiovisual policy, in particular through the exchange of information and best practice regarding audiovisual and media policies and training for journalists and other media, cinema and audiovisual professionals.

2. The Parties shall cooperate to reinforce the independence and professionalism of the media, based on the standards set in the applicable international conventions, including those of UNESCO and the Council of Europe, where appropriate.

3. The Parties shall cooperate in international fora, such as UNESCO.

ARTICLE 324

Cooperation in the area of sport and physical activity

The Parties shall promote cooperation in the area of sport and physical activity in order to promote a healthy lifestyle, good governance, as well as the social and educational values of sport, and in order to fight against threats to sport such as doping, match-fixing, racism and violence. The cooperation shall include, in particular, the exchange of information and good practice.

ARTICLE 325

Cooperation on emergency situations and civil protection

1. The Parties shall cooperate to improve prevention, mitigation, preparedness, response and recovery activities in order to reduce the impact of natural and man-made disasters and to increase the resilience of their societies and infrastructure. The Parties shall cooperate at appropriate levels to improve disaster risk management.

2. The Parties shall endeavour to exchange information and expertise and to implement joint activities, where appropriate and subject to the availability of sufficient resources.

ARTICLE 326

Cooperation in the area of regional development

The Parties shall promote mutual understanding and bilateral cooperation in the field of regional development policy, including methods of formulation and implementation of regional policies, multi-level governance and partnership, with special emphasis on the development of disadvantaged areas and territorial cooperation, with the objective of improving living conditions, promoting economic, social and territorial cohesion, and enhancing the exchange of information and experience between national, regional and local authorities, as well as participation of socio-economic actors and civil society.

ARTICLE 327

Regional policy and cross-border cooperation

The Parties shall support and strengthen the involvement of local and regional level authorities in regional policy cooperation and cross-border cooperation, in order to promote mutual understanding and information exchange, develop capacity building measures, promote establishment of relevant structures and legislative framework and strengthening of cross-border economic and business networks.

ARTICLE 328

Cross-border cooperation in other areas

The Parties shall further strengthen and encourage the development of cross-border cooperation in other areas covered by this Agreement such as trade, transport, energy, water, environment, climate, digital economy, culture, education, research and tourism.

ARTICLE 329

Cooperation between the regions

The Parties shall encourage cooperation between the regions of the Member States and the regions of the Republic of Uzbekistan.

ARTICLE 330

Implementation and capacity building

1. The Parties consider that an important aspect of strengthening the links between the European Union and the Republic of Uzbekistan is a gradual convergence of the legislation of the Republic of Uzbekistan to that of the European Union in specified areas covered by this Agreement.

2. This cooperation shall aim, inter alia, at developing the administrative and institutional capacity of the Republic of Uzbekistan, to the extent necessary to implement this Agreement and to carry out the necessary structural reforms and legislative approximation.

3. The European Union shall endeavour to provide the Republic of Uzbekistan with technical assistance for the implementation of these measures, inter alia through:

(a) the exchange of experts;

(b) the provision of early information in particular as regards relevant legislation;

(c) the organisation of seminars; and

(d) training activities.

TITLE VII

FINANCIAL AND TECHNICAL COOPERATION

ARTICLE 331

Financial and technical assistance

1. To achieve the objectives of this Agreement, the Republic of Uzbekistan may receive financial assistance from the European Union in the form of grants and loans, possibly in partnership with the European Investment Bank and other international financial institutions. The Republic of Uzbekistan may also receive technical assistance.

2. Financial assistance may be provided in accordance with the relevant funding instruments of the European Union concerning external action. Regulation (EU, Euratom) 2018/1046 of the European Parliament and of the Council ([42]) and the Commission Delegated Regulation (EU) No 1268/2012 ([43]) shall apply to financing by the European Union.

3. Financial assistance shall be based on annual action programmes established by the European Union, following consultations with the Republic of Uzbekistan.

4. The European Union and the Republic of Uzbekistan may co-finance programmes and projects. The Parties shall coordinate programmes and projects on financial and technical cooperation and shall exchange information on all sources of assistance.

5. In order to ensure the principle of transparency of the European Union's financial and technical assistance process for the Republic of Uzbekistan, the European Union shall provide the competent authorities of the Republic of Uzbekistan on a regular basis with information on the expenditures under each programme and project allocated to the Republic of Uzbekistan within European Union bilateral programmes.

6. Aid effectiveness, as laid down in the OECD Paris Declaration on Aid Effectiveness adopted on 2 March 2005, the Backbone Strategy on Reforming Technical Cooperation of the European Union, the reports of the European Court of Auditors, and the lessons learnt from implemented and ongoing cooperation programmes of the European Union in the Republic of Uzbekistan, shall be the basis for the delivery of financial assistance of the European Union to the Republic of Uzbekistan.

ARTICLE 332

General principles

1. The Parties shall implement financial assistance in accordance with the principles of sound financial management and transparency, and cooperate in ensuring the protection of the financial interests of the European Union and of the Republic of Uzbekistan. The Parties shall take effective measures to prevent and fight fraud, corruption and any other illegal activities to the detriment of the financial interests of the European Union and the Republic of Uzbekistan.

2. Without prejudice to the direct application of paragraph 3, any further agreement or financing instrument to be concluded between the Parties during the implementation of the Agreement shall provide for specific financial cooperation clauses covering on-the-spot checks, inspections, controls and anti-fraud measures, including those conducted by the European Court of Auditors and the European Anti-Fraud Office (hereinafter referred to as '"OLAF"').

3. Grants and other European Union-funded development projects implemented in the Republic of Uzbekistan and related services and supplies shall not be subject to taxation, customs duties, or any similar charges in the Republic of Uzbekistan under the procedure provided for by the legislation of the Republic of Uzbekistan.

([42]) Regulation (EU, Euratom) 2018/1046 of the European Parliament and of the Council of 18 July 2018 on the financial rules applicable to the general budget of the Union, amending Regulations (EU) No 1296/2013, (EU) No 1301/2013, (EU) No 1303/2013, (EU) No 1304/2013, (EU) No 1309/2013, (EU) No 1316/2013, (EU) No 223/2014, (EU) No 283/2014, and Decision No 541/2014/EU and repealing Regulation (EU, Euratom) No 966/2012 (OJ EU L 193, 30.7.2018, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj).

([43]) Commission Delegated Regulation (EU) No 1268/2012 of 29 October 2012 on the rules of application of Regulation (EU, Euratom) No 966/2012 of the European Parliament and of the Council on the financial rules applicable to the general budget of the European Union (OJ EU L 362, 31.12.2012, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2012/1268/oj).

ARTICLE 333

Donor Coordination

To make optimal use of available resources, each Party shall ensure that the contributions of the European Union are made in close coordination with contributions from other sources, third countries and international financial institutions. To this effect, information on all sources of assistance shall be exchanged regularly between the Parties. European Union financial assistance may be co-financed by the Republic of Uzbekistan.

ARTICLE 334

Prevention and Communication

When entrusted with the implementation of European Union funds or as a beneficiary of European Union funds under direct management, the competent authorities of the Republic of Uzbekistan shall take all appropriate measures to prevent irregularities, fraud, corruption, and any other illegal activities to the detriment of the funds of the European Union and, where applicable, the co-financing funds of the Republic of Uzbekistan. The competent authorities of the Republic of Uzbekistan shall transmit to the European Commission and to OLAF without delay any information which has come to their notice on suspected or actual cases of fraud, corruption or any other irregularity, including conflict of interest, in connection with European Union funds.

ARTICLE 335

Cooperation with OLAF

1. Within the framework of this Agreement, OLAF shall be authorised to carry out on-the-spot checks and inspections in order to establish whether there has been fraud, corruption or any other illegal activity affecting the financial interests of the European Union in accordance with Regulation (EU, Euratom) No 883/2013 of the European Parliament and of the Council ([44]) and Council Regulations (Euratom, EC) No 2185/96 ([45]) and (EC, Euratom) No 2988/95 ([46]).

2. On-the-spot checks and inspections shall be prepared by OLAF in close cooperation with the competent authorities of the Republic of Uzbekistan, taking into account the requirements of the legislation of the Republic of Uzbekistan.

3. Where an economic operator resists an on-the-spot check or inspection, the competent authorities of the Republic of Uzbekistan shall give OLAF the assistance required to allow it to discharge its duty in carrying out on-the-spot checks or inspections.

([44]) Regulation (EU, Euratom) No 883/2013 of the European Parliament and of the Council of 11 September 2013 concerning investigations conducted by the European Anti-Fraud Office (OLAF) and repealing Regulation (EC) No 1073/1999 of the European Parliament and of the Council and Council Regulation (Euratom) No 1074/1999 (OJ EU L 248, 18.9.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj), last amended by Regulation (EU, Euratom) 2016/2030 of 26 October 2016 (OJ EU L 317, 23.11.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2030/oj).

([45]) Council Regulation (Euratom, EC) No 2185/96 of 11 November 1996 concerning on-the-spot checks and inspections carried out by the Commission in order to protect the European Communities' financial interests against fraud and other irregularities, (OJ EU L 292, 15.11.1996, p. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

([46]) Council Regulation (EC, Euratom) No 2988/95 of 18 December 1995 on the protection of the European Communities financial interests, (OJ EU L 312, 23.12.1995, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1995/2988/oj).

4. The competent authorities of the Republic of Uzbekistan shall, upon request, exchange information with OLAF which might be relevant for the protection of the financial interests of the European Union.

5. For the transfer of personal data, the rules of the transferring party on the protection of personal data shall apply.

6. OLAF may agree with the competent authorities of the Republic of Uzbekistan on further cooperation in the field of action to combat fraud, including the conclusion of administrative arrangements.

ARTICLE 336

Investigation and prosecution

The competent authorities of the Republic of Uzbekistan shall ensure investigation and prosecution of suspected and actual cases of fraud, corruption and any other illegal activities to the detriment of the funds of the European Union in accordance with the legislation of the Republic of Uzbekistan. Where appropriate and upon the written request of the competent authorities of the Republic of Uzbekistan, OLAF shall assist the competent authorities of the Republic of Uzbekistan in this task.

TITLE VIII

INSTITUTIONAL PROVISIONS

ARTICLE 337

Cooperation Council

1. A Cooperation Council is hereby established, which shall oversee the attainment of the objectives of this Agreement and supervise its implementation. It shall examine any major issues arising within the framework of this Agreement and any other bilateral or international issues of mutual interest.

2. The Cooperation Council shall meet at regular intervals, normally on an annual basis, or as mutually agreed.

3. The Cooperation Council shall be composed of representatives of the Parties at ministerial level or their designees. The Cooperation Council shall meet in all necessary configurations, by mutual agreement. When the Cooperation Council addresses issues related to Title IV of this Agreement, it shall be composed of representatives of the European Union and of the Republic of Uzbekistan with responsibility for trade related matters.

4. The Cooperation Council shall adopt its own rules of procedure and the rules of procedure of the Cooperation Committee.

5. The Cooperation Council shall be chaired alternately by a representative of the European Union and a representative of the Republic of Uzbekistan.

6. The Cooperation Council shall have the power to take decisions and make appropriate recommendations, as provided for in this Agreement and in accordance with its rules of procedure. Within the scope of Titles I, II, III, V, VI, VII, VIII and IX of this Agreement, the Cooperation Council shall have the power to take decisions and make recommendations as mutually agreed by the Parties. The decisions shall be binding on the Parties, which shall take all necessary measures to implement them.

7. The Cooperation Council may delegate to the Cooperation Committee any of its functions, including the power to take binding decisions.

ARTICLE 338

Cooperation Committee

1. A Cooperation Committee is hereby established, which shall assist the Cooperation Council in the performance of its duties.

2. The Cooperation Committee shall be responsible for the general implementation of this Agreement.

3. The Cooperation Committee shall be chaired alternately by a representative of the European Union and a representative of the Republic of Uzbekistan.

4. The Cooperation Committee shall be composed of representatives of the Parties at senior official level or as otherwise designated by each Party.

5. The Cooperation Committee may meet in a specific configuration to address all issues related to Title IV of this Agreement. When the Cooperation Committee addresses issues related to Title IV of this Agreement, it shall be composed of representatives of each of the Parties with responsibility for trade-related matters.

6. The Cooperation Committee shall meet once a year, or as mutually agreed, on a date and with an agenda agreed in advance by the Parties, in Brussels and Tashkent alternately or by mutual consent remotely by any technological means available to the Parties. Special meetings may be convened, by mutual agreement, at the request of either Party.

7. The Cooperation Committee shall have the power to adopt decisions in the cases provided for in this Agreement or where such power has been delegated to it by the Cooperation Council. The decisions shall be binding on the Parties, which shall take all necessary measures to implement them. When exercising delegated powers, the Cooperation Committee shall take its decisions in accordance with the Rules of Procedure of the Cooperation Council.

ARTICLE 339

Sub-Committees and other bodies

1. The Cooperation Committee may establish Sub-Committees or other bodies to assist in the performance of its duties and to address specific tasks or subject matters. It may change the tasks assigned to or dissolve any Sub-Committee or other bodies set up pursuant to the first sentence of this paragraph.

2. The Cooperation Committee shall adopt the rules of procedure of the Sub-Committees or other bodies set up under paragraph 1.

3. Sub-Committees and other bodies shall meet when requested by either Party or by the Cooperation Committee, except as otherwise provided for in this Agreement or agreed between the Parties. Meetings shall take place in person or by mutual consent remotely by any technological means available to the Parties. When held in person, the meetings shall be held alternately in Brussels or Tashkent.

4. Except as otherwise provided for in this Agreement or agreed between the Parties, Sub-Committees and other bodies established under this Agreement or by the Cooperation Committee shall report on their activities to the Cooperation Committee regularly or when requested.

5. The establishment or existence of a Sub-Committee or other bodies shall not prevent a Party from bringing any matter directly to the Cooperation Committee.

ARTICLE 340

Parliamentary Cooperation Committee

1. A Parliamentary Cooperation Committee is hereby established. It shall be composed of Members of the European Parliament and of Members of the Oliy Majlis of the Republic of Uzbekistan.

2. The Parliamentary Cooperation Committee shall be a forum for meetings and the exchange of views with the purpose of deepening and strengthening the relations between the Parties. It shall meet at intervals which it shall itself determine.

3. The Parliamentary Cooperation Committee shall establish its own rules of procedure.

4. The Parliamentary Cooperation Committee shall be informed of the decisions and recommendations of the Cooperation Council.

5. The Parliamentary Cooperation Committee may make recommendations to the Cooperation Council.

ARTICLE 341

Participation of civil society

With a view to inform and consult civil society on the implementation of this Agreement as stipulated in Article 6, the Parties may establish a specific body for this purpose, in accordance with the procedure laid down in Article 339.

TITLE IX

GENERAL AND FINAL PROVISIONS

ARTICLE 342

Territorial Application

1. This Agreement shall apply:

(a) to the territories in which the Treaty on European Union and the Treaty on the Functioning of the European Union are applicable, and under the conditions laid down in those Treaties; and

(b) to the territory under the sovereignty of the Republic of Uzbekistan, in respect of which it exercises sovereign rights and jurisdiction as determined by its national legislation, consistent with international law.

2. References to 'territory' in this Agreement shall be understood as set out in paragraph 1, except as otherwise expressly provided.

3. References to 'territory' in this Agreement shall include air space and territorial sea as provided in the United Nations Convention on the Law of the Sea, done at Montego Bay on 10 December 1982.

4. As regards the provisions of this Agreement concerning customs cooperation, this Agreement shall also apply with respect to the European Union to those areas of the customs territory of the European Union, as defined by Article 4 of Regulation (EU) No 952/2013 of the European Parliament and of the Council ([47]) laying down the Union Customs Code, not covered by point (a) of paragraph 1 of this Article.

([47]) Regulation (EU) No 952/2013 of the European Parliament and of the Council of 9 October 2013 laying down the Union Customs Code (OJ EU L 269, 10.10.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

ARTICLE 343

Fulfilment of obligations and suspension

1. The Parties shall take any measures required to fulfil their obligations under this Agreement.

2. If either Party considers that the other Party has failed to fulfil any of the obligations under Title IV of this Agreement, the specific mechanisms provided for in that Title shall apply.

3. If either Party considers that the other Party has failed to fulfil any of the obligations that are identified as essential elements in Article 2 and Article 11, it shall immediately notify the other party of its intention to take appropriate measures. At the request of either Party, consultations shall be held for a maximum period of 15 days from the date of notification by either Party of its intention to take appropriate measures. After that period, appropriate measures may be taken. For the purposes of this paragraph, 'appropriate measures' may include the suspension, in part or in full, of this Agreement.

4. If either Party considers that the other Party has failed to fulfil any obligation in this Agreement, save those falling within the scope of paragraphs 2 and 3 of this Article, it shall notify the other Party. The Parties shall hold consultations under the auspices of the Cooperation Council with a view to reaching a mutually acceptable solution. Where the Cooperation Council is unable to reach a mutually acceptable solution, the notifying Party may take appropriate measures. For the purposes of this paragraph, 'appropriate measures' may include the suspension only of Titles I, II, III, V, VI, VII, VIII, and IX of this Agreement.

5. The appropriate measures referred to in paragraphs 3 and 4 of this Article shall be taken in full respect of international law and shall be proportionate to the failure to implement obligations under this Agreement. Priority must be given to those measures which least disturb the functioning of this Agreement.

ARTICLE 344

Security exceptions

Nothing in this Agreement shall be construed:

(a) as requiring a Party to furnish or allow access to any information the disclosure of which it considers contrary to its essential security interests; or

(b) as requiring a Party to take an action which it considers necessary for the protection of its essential security interests:

(i) connected to the production of or traffic in arms, ammunition and implements of war and to such traffic and transactions in other goods and materials, services and technology, and to economic activities, carried out directly or indirectly for the purpose of supplying a military establishment;

(ii) relating to fissionable and fusionable materials or the materials from which they are derived; or

(iii) taken in time of war or other emergency in international relations; or

(c) as preventing a Party from taking any action in order to carry out its international obligations under the UN Charter for the purpose of maintaining international peace and security.

ARTICLE 345

Entry into force and provisional application

1. This Agreement shall be subject to ratification, acceptance or approval in accordance with the Parties' own procedures and the Parties shall notify one another of the completion of the procedures necessary for that purpose.

2. This Agreement shall enter into force on the first day of the second month following the date on which the last notification provided for in paragraph 1 has been carried out.

For the purposes of those notifications, the Republic of Uzbekistan shall deliver to the Secretary-General of the Council of the European Union its notification to the European Union and to the Member States, and the Secretary-General of the Council of the European Union shall deliver to the Republic of Uzbekistan the notification from the European Union and the Member States. The notification from the European Union and the Member States shall contain notifications from each Member State confirming that the necessary procedures in that Member State for the entry into force of this Agreement have been completed.

3. Notwithstanding paragraph 2, the European Union and the Republic of Uzbekistan may apply this Agreement, wholly or in part, on a provisional basis, in accordance with their respective internal procedures. Provisional application shall begin on the first day of the second month following the date by which the European Union and the Republic of Uzbekistan have notified each other of the following:

(a) for the European Union, the completion of the internal procedures necessary for this purpose, together with an indication of those parts of the Agreement which the European Union proposes should be provisionally applied; and

(b) for the Republic of Uzbekistan, the completion of the internal procedures necessary for this purpose, together with an indication of those parts of the Agreement which the European Union proposes should be provisionally applied, confirming its agreement that they be provisionally applied.

4. Either Party may notify the other Party in writing of its intention to terminate the provisional application of this Agreement. The termination of the provisional application of this Agreement shall take effect on the first day of the second month following that notification.

5. For the purpose of the provisional application of this Agreement, the term 'entry into force of this Agreement' shall be understood as meaning the date of provisional application. The Cooperation Council, the Cooperation Committee and its Sub-committees, and other bodies established under this Agreement may exercise their functions during the provisional application of this Agreement. Any decisions adopted in the exercise of their functions shall cease to be effective if the provisional application of this Agreement is terminated in accordance with paragraph 4.

6. Where, in accordance with paragraph 3, a provision of this Agreement is applied by the Parties on a provisional basis, any reference in such provision to the date of entry into force shall be understood to refer to the date from which the Parties agree to apply that provision on a provisional basis.

ARTICLE 346

Amendments

1. The Parties may agree, in writing, to amend this Agreement. For the entry into force of such amendments, Article 345 shall apply.

2. The Cooperation Council may adopt decisions amending this Agreement in the cases referred to in Articles 27 and 28.

ARTICLE 347

Other agreements

1. Upon the entry into force of this Agreement, the Partnership and Cooperation Agreement establishing a partnership between the European Communities and their Member States, of the one part, and the Republic of Uzbekistan, of the other part, signed in Florence on 21 June 1996 shall be repealed and replaced by this Agreement.

2. References to the Agreement referred to in paragraph 1 of this Article in all other agreements between the Parties shall be construed as referring to this Agreement.

3. The Parties may complement this Agreement by concluding specific agreements in any area of cooperation falling within the scope of this Agreement. Such specific agreements shall form an integral part of the overall bilateral relations as governed by this Agreement and shall be subject to the institutional framework established by this Agreement.

ARTICLE 348

Annexes, appendices, protocols and notes, and footnotes

The Annexes, Appendices, Protocols and Notes, and Footnotes of and to this Agreement shall form an integral part thereof.

ARTICLE 349

Accession of new Member States

1. The European Union will inform the Republic of Uzbekistan of any request for accession of a third country to the European Union.

2. The European Union shall notify the Republic of Uzbekistan of the entry into force of any Treaty concerning the accession of a third country to the European Union (hereinafter referred to as the 'Accession Treaty').

3. A new Member State shall accede to this Agreement in accordance with the terms decided by the Cooperation Council. Save as otherwise provided in paragraph 4, the accession shall take effect from the date of accession of the new Member State to the European Union and this Agreement shall be thereby amended by a decision of the Cooperation Council establishing the terms of accession.

4. Title IV shall apply between the new Member State and the Republic of Uzbekistan from the date of accession of that new Member State to the European Union.

5. In order to facilitate the implementation of paragraph 4 of this Article, as from the date of signature of the Accession Treaty, the Cooperation Committee acting in its trade configuration shall examine any effects of the accession of the new Member State on this Agreement. The Cooperation Committee shall decide on necessary technical amendments to Annexes 7-A, 7-C and 9 to this Agreement, and on other necessary adjustments or transitional measures. Any decision of the Cooperation Committee shall take effect on the date of accession of the new Member State to the European Union.

ARTICLE 350

Private rights

Nothing in this Agreement shall be construed as conferring rights or imposing obligations on persons other than those created between the Parties under public international law, nor as permitting this Agreement to be directly invoked in the domestic legal systems of the Parties.

ARTICLE 351

References to laws and regulations and other Agreements

1. Unless otherwise specified, where reference is made in Title IV to laws and regulations of a Party, those laws and regulations shall be understood to include amendments thereto.

2. Unless otherwise specified in Title IV, where international agreements are referred to or incorporated into this Agreement, in whole or in part, they shall be understood to include amendments thereto or their successor agreements entering into force for both Parties on or after the date of signature of this Agreement. If any matter arises regarding the implementation or application of this Agreement as a result of such amendments or successor agreements, the Parties may, at the request of either Party, consult with each other with a view to finding a mutually satisfactory solution to that matter as necessary.

ARTICLE 352

Duration

This Agreement is concluded for an unlimited period.

ARTICLE 353

Definition of the Parties

For the purposes of this Agreement, the term 'Parties' means the European Union, or its Member States, or the European Union and its Member States, in accordance with their respective areas of competence, of the one part, and the Republic of Uzbekistan, of the other part.

ARTICLE 354

Termination

Either Party may terminate this Agreement by notifying the other Party in writing. This Agreement shall cease to be in force on the first day of the sixth month following that during which the notification of termination has been made.

ARTICLE 355

Notifications

Notifications made in accordance with Articles 345, 346 and 353 of this Agreement shall be sent, in the case of the European Union and its Member States, to the Secretary-General of the Council of the European Union and, in the case of the Republic of Uzbekistan, to the Minister of Foreign Affairs of the Republic of Uzbekistan.

ARTICLE 356

Authentic texts

This Agreement is drawn up in duplicate in the Bulgarian, Croatian, Czech, Danish, Dutch, English, Estonian, Finnish, French, German, Greek, Hungarian, Irish, Italian, Latvian, Lithuanian, Maltese, Polish, Portuguese, Romanian, Slovak, Slovenian, Spanish, Swedish and Uzbek languages, each text being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries, duly authorised to this effect, have signed this Agreement.

Съставено в Брюксел на двадесет и четвърти октомври две хиляди двадесет и пета година.

Hecho en Bruselas, el veinticuatro de octubre de dos mil veinticinco.

V Bruselu dne dvacátého čtvrtého října dva tisíce dvacet pět.

Udfærdiget i Bruxelles den fireogtyvende oktober to tusind og femogtyve.

Geschehen zu Brüssel am vierundzwanzigsten Oktober zweitausendfünfundzwanzig.

Kahe tuhande kahekümne viienda aasta oktoobrikuu kahekümne neljandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι τέσσερις Οκτωβρίου δύο χιλιάδες είκοσι πέντε.

Done at Brussels on the twenty-fourth day of October in the year two thousand and twenty-five.

Fait à Bruxelles, le vingt-quatre octobre deux mille vingt-cinq.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an ceathrú lá is fiche de Dheireadh Fómhair sa bhliain dhá mhíle fiche a cúig.

Sastavljeno u Bruxellesu dvadeset četvrtog listopada godine dvije tisuće dvadeset pete.

Fatto a Bruxelles, addì ventiquattro ottobre duemilaventicinque.

Briselē, divi tūkstoši divdesmit piektā gada divdesmit ceturtajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai dvidešimt penktų metų spalio dvidešimt ketvirtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezerhuszonötödik év október havának huszonnegyedik napján.

Magħmul fi Brussell, fl-erbgħa u għoxrin jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u ħamsa u għoxrin.

Gedaan te Brussel, vierentwintig oktober tweeduizend vijfentwintig.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego czwartego października roku dwa tysiące dwudziestego piątego.

Feito em Bruxelas, em vinte e quatro de outubro de dois mil e vinte e cinco.

Întocmit la Bruxelles la douăzeci și patru octombrie două mii douăzeci și cinci.

V Bruseli dvadsiateho štvrtého októbra dvetisícdvadsaťpäť.

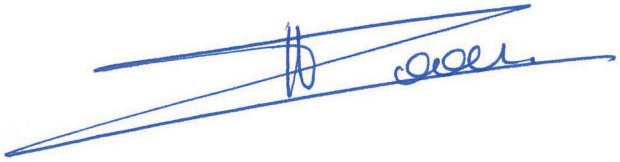
V Bruslju, štiriindvajsetega oktobra dva tisoč petindvajset.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakaksikymmentäviisi.

Som skedde i Bryssel den tjugofjärde oktober år tjugohundratjugofem.

Bryussel shahrida ikki ming yigirma beshinchi yil oktabr oyining yigirma to‘rtinchi kunida tuzildi.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

For Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

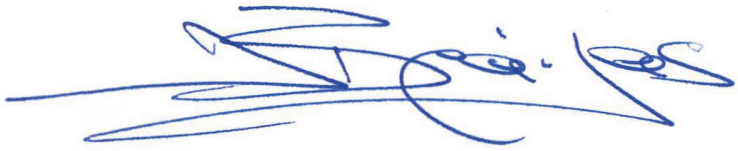
Eesti Vabariigi nimel

Thar ceann na hÉireann
For Ireland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

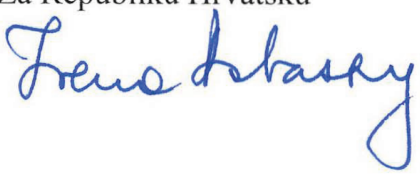
Por el Reino de España

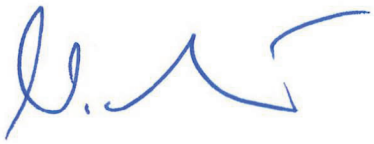
Pour la République française

Za Republiku Hrvatsku

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

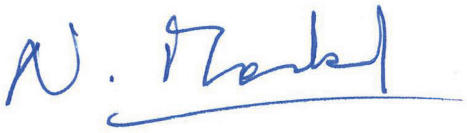
Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

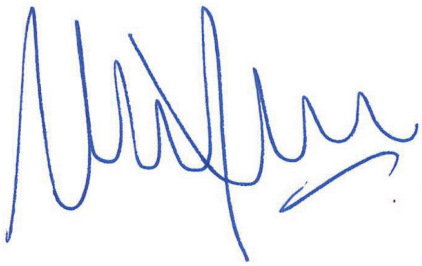
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

Magyarország részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Thar ceann an Aontais Eorpaigh
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

O‘zbekiston Respublikasi nomidan

ANNEX 3

[Emblem of the Republic of Uzbekistan]

…… ……

…… (Place and date)

(Designation of requesting authority)

Reference:……

To

……

……

……

(Designation of requested authority)

☐ INTERVIEW REQUEST

APPLICATION FOR TRAVEL DOCUMENT

pursuant to Article 15 of the Enhanced Partnership and Cooperation Agreement between the European Union and its Member States, of the one part, and the Republic of Uzbekistan, of the other part

A. Personal details

Photograph

1. Full name (underline surname):

……

2. Maiden name:

……

3. Date and place of birth:

……

4. Sex and physical description (height, colour of eyes, distinguishing marks etc.):

……

5. Also known as (earlier names, other names used/by which known or aliases):

……

6. Nationality and language:

……

7. Last address in the Requested State:

……

B. Personal Details of spouse (If appropriate)

1. Full name (underline surname):

……

2. Maiden name:

……

3. Date and place of birth:

……

4. Sex and physical description (height, colour of eyes, distinguishing marks etc.):

……

5. Also known as (earlier names, other names used/by which known or aliases):

……

6. Nationality and language:

……

C. Personal Details of Children (If appropriate)

1. Full name (underline surname):

……

2. Date and place of birth:

……

3. Sex and physical description (height, colour of eyes, distinguishing marks etc.):

……

4. Nationality and language:

……

D. Special circumstances relating to the transferee

1. State of health

(e.g. possible reference to special medical care; Latin name of contagious disease):

……

2. Indication of particularly dangerous person

(e.g. suspected of serious offence; aggressive behaviour):

……

E. Means of evidence attached

1. …… ……
(Passport No.) (date and place of issue)

…… ……
(issuing authority) (expiry date)

2. …… ……
(Identity card No.) (date and place of issue)

…… ……
(issuing authority) (expiry date)

3. …… ……
(Driving licence No.) (date and place of issue)

…… ……
(issuing authority) (expiry date)

4. …… ……
(Other official document No.) (date and place of issue)

…… ……
(issuing authority) (expiry date)

5. Fingerprints

F. Observations

.....

.....

.....

.....

(Signature) (Seal/stamp)

ANNEX 5-A

INTERNATIONAL STANDARDISATION ORGANISATIONS

1. International Organisation for Standardisation (ISO)
2. International Electrotechnical Commission (IEC)
3. International Telecommunication Union (ITU)
4. Codex Alimentarius Commission (CODEX)
5. International Civil Aviation Organisation (ICAO)
6. World Forum for Harmonisation of Vehicle Regulations (WP.29) within the framework of the United Nations Economic Commission for Europe (UNECE)
7. United Nations Sub-Committee of Experts on the Globally Harmonized System of Classification and Labelling of Chemicals (UN/SCEGHS)
8. International Council on Harmonisation of Technical Requirements for Pharmaceuticals for Human Use (ICH)
9. International Organisation of Legal Metrology (OIML)
10. International Organisation of Vine and Wine (OIV)
11. Universal Postal Union (UPU)
12. World Organisation for Animal Health (WOAH)

ANNEX 5-B

SUPPLIER'S DECLARATION OF CONFORMITY – FIELDS AND MODALITIES

1. Each Party shall accept Supplier's Declaration of Conformity, as proof of compliance with existing technical regulations in the following fields:

   (a) safety aspects of electrical and electronic equipment as defined in paragraph 2;

   (b) safety aspects of machinery as defined in paragraph 3;

   (c) electromagnetic compatibility of equipment as defined in paragraph 4;

   (d) energy efficiency, including eco-design requirements, as defined in paragraph 5;

   (e) restriction of the use of certain hazardous substances in electrical and electronic equipment; and

   (f) sanitary appliances as defined in paragraph 6.

2. For the purposes of this Annex, 'safety aspects of electrical and electronic equipment' means the safety aspects of equipment which is dependent on electric currents in order to work properly and equipment for the generation, transfer and measurement of such currents and which is designed for use with a voltage rating of between 50 and 1 000 V for alternating current and between 75 and 1 500 V for direct current, as well as equipment which intentionally emits or receives electromagnetic waves of frequencies lower than 3 000 GHz with the purpose of radio communication or radiodetermination, with the exception, among others, of:

   (a) equipment for use in an explosive atmosphere;

   (b) equipment for use for radiology or medical purposes;

   (c) electrical parts for goods and passenger lifts;

   (d) radio equipment used by radio amateurs;

   (e) electricity meters;

   (f) plugs and socket outlets for domestic use;

   (g) electric fence controllers;

   (h) toys;

   (i) custom-built evaluation kits destined for professionals to be used solely at research and development facilities for such purposes; and

   (j) construction products for permanent incorporation in buildings or civil engineering works and the performance of which has an effect on the performance of the building or civil engineering works, such as cables, fire alarms, electric doors.

3. For the purposes of this Annex, 'safety aspects of machinery' means the safety aspects of an assembly consisting of at least one moving part, powered by a drive system using one or more sources of energy such as thermal, electric, pneumatic, hydraulic or mechanical energy, arranged and controlled so that they function as an integral whole, with the exception of high-risk machinery as defined by the Parties.

4. For the purposes of this Annex, 'electromagnetic compatibility of equipment' means the electromagnetic compatibility (disturbance and immunity) of equipment which is dependent on electric currents or electromagnetic fields in order to work properly and equipment for the generation, transfer and measurement of such currents, with the exception of:

   (a) equipment for use in an explosive atmosphere;

   (b) equipment for use for radiology or medical purposes;

(c) electrical parts for goods and passenger lifts;

(d) radio equipment used by radio amateurs;

(e) measuring instruments;

(f) non-automatic weighing instruments;

(g) inherently benign equipment; and

(h) custom-built evaluation kits destined for professionals to be used solely at research and development facilities for such purposes.

5. For the purposes of this Annex, 'energy efficiency' means the ratio of output of performance, service, goods or energy to input of energy of a product with an impact on energy consumption during use, and in light of the efficient allocation of resources.

6. For the purposes of this Annex, 'sanitary appliances' is understood as covering the following products: WCs, whirlpools, kitchen sinks, urinals, baths, shower trays, bidets and wash basins.

7. This Annex does not cover whole aircraft, vessels, railways and motor vehicles, as well as specialised maritime, railway, aviation and vehicle equipment.

8. At the request of either Party, the Cooperation Committee shall review the list of fields set out in paragraph 1 of this Annex.

9. Either Party may introduce requirements for the mandatory third-party testing or certification of the product areas referred to in this Annex, provided that such requirements are justified on grounds of legitimate objectives and are proportionate to the purpose of giving the importing Party adequate confidence that products conform with the applicable technical regulations or standards, taking account of the risks that non-conformity would create.

10. A Party proposing to introduce the conformity assessment procedures referred to in paragraph 9 shall notify the other Party and shall take the comments of the other Party into account in devising any such conformity assessment procedures.

ANNEX 5-C

ARRANGEMENT REFERRED TO IN ARTICLE 61(4) FOR THE SYSTEMATIC EXCHANGE OF INFORMATION IN RELATION TO THE SAFETY OF NON-FOOD PRODUCTS AND RELATED PREVENTIVE, RESTRICTIVE AND CORRECTIVE MEASURES

This Annex shall set out an arrangement for the regular exchange of information between the European Union's rapid alert system and the Republic of Uzbekistan's database relating to the safety of non-food consumer products and related preventive, restrictive and corrective measures.

In accordance with Article 61(8) of this Agreement, the arrangement shall specify the type of information to be exchanged, the modalities for the exchange and the application of confidentiality and personal data protection rules.

ANNEX 5-D

ARRANGEMENT REFERRED TO IN ARTICLE 61(5) FOR THE REGULAR EXCHANGE OF INFORMATION REGARDING MEASURES TAKEN ON NON-COMPLIANT NON-FOOD PRODUCTS, OTHER THAN THOSE COVERED BY ARTICLE 61(4)

This Annex shall establish an arrangement for the regular exchange of information, including the exchange of information by electronic means, regarding measures taken on non-compliant non-food products, other than those covered by Article 61(4) of this Agreement.

In accordance with Article 61(8) of this Agreement, the arrangement shall specify the type of information to be exchanged, the modalities for the exchange and the application of confidentiality and personal data protection rules.

ANNEX 6

TABLE LAYING DOWN THE RECOGNITION OF EQUIVALENCE REFERRED TO IN ARTICLE 68(2)

ANNEX 7-A

SECTION A

LEGISLATION OF THE PARTIES

Legislation of the Republic of Uzbekistan

(a) Civil Code of the Republic of Uzbekistan (Section IV) dated 29 August, 1996;

(b) Law No 267-II of the Republic of Uzbekistan on Trademarks, Service Marks and Appellations of Origin dated 30 August, 2001 and its implementing Acts;

(c) Law No 757 of the Republic of Uzbekistan on Geographical Indications dated 3 March, 2022 and its implementing Acts.

Legislation of the European Union

(a) Regulation (EU) 2024/1143 of the European Parliament and of the Council of 11 April 2024 on geographical indications for wine, spirit drinks and agricultural products, as well as traditional specialities guaranteed and optional quality terms for agricultural products, amending Regulations (EU) No 1308/2013, (EU) 2019/787 and (EU) 2019/1753 and repealing Regulation (EU) No 1151/2012 ([1]);

(b) Regulation (EU) No 1308/2013 of the European Parliament and of the Council of 17 December 2013 establishing a common organisation of the markets in agricultural products and repealing Council Regulations (EEC) No 922/72, (EEC) No 234/79, (EC) No 1037/2001 and (EC) No 1234/2007 ([2]), in particular Articles 92 to 111 on designations of origin and geographical indications, and its implementing Acts;

(c) Regulation (EU) 2019/787 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2019 on the definition, description, presentation and labelling of spirit drinks, the use of the names of spirit drinks in the presentation and labelling of other foodstuffs, the protection of geographical indications for spirit drinks, the use of ethyl alcohol and distillates of agricultural origin in alcoholic beverages, and repealing Regulation (EC) No 110/2008 ([3]) and its implementing Acts;

SECTION B

ELEMENTS FOR THE REGISTRATION AND CONTROL OF GEOGRAPHICAL INDICATIONS

1. A register listing geographical indications protected in the territory;

2. An administrative process verifying that geographical indications identify a good as originating in a territory, region or locality of one of the Parties, where a given quality, reputation or other characteristic of the good is essentially attributable to its geographical origin;

3. A requirement that a registered name corresponds to one or more specific products for which a product specification is laid down and can only be amended by due administrative process;

4. Control provisions applying to production;

([1]) OJ EU L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj.
([2]) OJ EU L 347, 20.12.2013, p. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj.
([3]) OJ EU L 130, 17.5.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/787/oj.

5. Enforcement of the protection of registered names by means of appropriate administrative action by the public authorities;

6. Legal provisions laying down that a registered name may be used by any operator marketing products conforming to the corresponding specification;

7. Provisions concerning the registration, which may include refusal of registration, of terms homonymous or partly homonymous with registered terms, terms customary in common language as the common name for goods, and terms comprising or including the names of plant varieties and animal breeds; such provisions shall take into account the legitimate interests of all parties concerned;

8. Rules concerning the relationship between geographical indications and trademarks providing for a limited exception to the rights conferred under trademark law to the effect that the existence of a prior trademark is not a reason to prevent the registration and use of a name as a registered geographical indication except where by reason of the trademark's renown and the length of time it has been used, consumers would be misled by the registration and use of the geographical indication on products not covered by the trademark;

9. A right for any producer established in the geographical area who submits to the system of controls to produce the product labelled with the protected name provided that he complies with the product specifications;

10. An opposition procedure that allows the legitimate interests of prior users of names, whether those names are protected as a form of intellectual property or not, to be taken into account.

ANNEX 7-B

CRITERIA FOR THE OPPOSITION PROCEDURE

1. List of name(s) with the corresponding transcription into Latin or Uzbek characters;

2. The product type;

3. An invitation to the following persons to submit objections to the protection of a geographical indication by lodging a duly substantiated statement:

   (a) in the case of the European Union, to any natural or legal persons except those established or resident in the Republic of Uzbekistan;

   (b) in the case of the Republic of Uzbekistan, to any natural or legal persons except those established or resident in a Member State, having a legitimate interest.

4. Statements of opposition shall reach the European Commission or the Republic of Uzbekistan within two months of the date of the publication of the information notice;

5. Statements of opposition shall be admissible only if they are received within the time limit set out in paragraph 4 and if they show that the protection of the name proposed would:

   (a) conflict with the name of a plant variety, including a wine grape variety or an animal breed and as a result is likely to mislead the consumer as to the true origin of the product;

   (b) be a homonymous name which misleads the consumer into believing that products come from another territory;

   (c) in the light of a trademark's reputation and renown and the length of time it has been used, be liable to mislead the consumer as to the true identity of the product;

   (d) jeopardise the existence of an entirely or partly identical name or of a trademark or the existence of products which have been legally on the market for at least five years prior to the date of the publication of the opposition notice; or

   (e) give details which indicate that the name, for which protection and registration is considered, is generic.

6. The criteria referred to in paragraph 5 shall be evaluated by competent authorities and in relation to the territory of the Party concerned, which in the case of intellectual property rights refers only to the territory or territories where such rights are protected.

ANNEX 7-C

GEOGRAPHICAL INDICATIONS FOR PRODUCTS TO BE PROTECTED

SECTION A

GEOGRAPHICAL INDICATIONS FOR PRODUCTS OF THE EUROPEAN UNION TO BE PROTECTED IN THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN

1. List of agricultural products and foodstuffs other than wines, spirit drinks and aromatised wines

Member State	Name to be protected	Product category	Latin transcription
AT	Steirisches Kürbiskernöl	Oils and fats (butter, margarine, oil etc.)	
AT	Tiroler Speck	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
AT	Vorarlberger Bergkäse	Cheese	
BE	Jambon d'Ardenne	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
BG	Българско розово масло	Essential oils	Bulgarsko rozovo maslo
BG	Странджански манов мед / Манов мед от Странджа		Strandzhanski manov med/ Manov med ot Strandzha
CZ	Budějovické pivo	Beers	
CZ	Budějovický měšťanský var	Beers	
CZ	České pivo	Beers	
CZ	Českobudějovické pivo	Beers	
CZ	Žatecký chmel	Other products of Annex I to the TFEU (spices etc.)	
DE	Aachener Printen	Bread, pastry, cakes, confectionery, biscuits and other baker's wares	

Member State	Name to be protected	Product category	Latin transcription
DE	Bayerisches Bier	Beers	
DE	Dresdner Stollen	Bread, pastry, cakes, confectionery, biscuits and other baker's wares	
DE	Lübecker Marzipan	Bread, pastry, cakes, confectionery, biscuits and other baker's wares	
DE	Münchener Bier	Beers	
DE	Nürnberger Bratwürste / Nürnberger Rostbratwürste	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
DE	Nürnberger Lebkuchen	Bread, pastry, cakes, confectionery, biscuits and other baker's wares	
DE	Rheinisches Zuckerrübenkraut / Rheinischer Zuckerrübensirup / Rheinisches Rübenkraut	Bread, pastry, cakes, confectionery, biscuits and other baker's wares	
DK	Danablu	Cheese	
EL	Ελιά Καλαμάτας	Fruit, vegetables and cereals fresh or processed	Elia Kalamatas
EL	Καλαμάτα	Oils and fats (butter, margarine, oil etc.)	Kalamata
EL	Κεφαλογραβιέρα	Cheese	Kefalograviera
EL	Κολυμβάρι Χανίων Κρήτης	Oils and fats (butter, margarine, oil etc.)	Kolymvari Chanion Kritis
EL	Κρόκος Κοζάνης	Other products of Annex I to the TFEU (spices etc.)	Krokos Kozanis
EL	Μαστίχα Χίου	Natural gums and resins	Masticha Chiou
EL	Σητεία Λασιθίου Κρήτης	Oils and fats (butter, margarine, oil etc.)	Sitia Lasithiou Kritis
EL	Φέτα	Cheese	Feta

Member State	Name to be protected	Product category	Latin transcription
ES	Vinagre de Jerez	Other products of Annex I to the TFEU (spices etc.)	
ES	Baena	Oils and fats (butter, margarine, oil etc.)	
ES	Kaki Ribera del Xúquer	Fruit, vegetables and cereals fresh or processed	
ES	Jabugo (ex Jamón de Huelva)	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
ES	Jamón de Teruel/Paleta de Teruel	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
ES	Jijona	Bread, pastry, cakes, confectionery, biscuits and other baker's wares	
ES	Priego de Córdoba	Oils and fats (butter, margarine, oil etc.)	
ES	Queso Manchego	Cheese	
ES	Sierra de Segura	Oils and fats (butter, margarine, oil etc.)	
ES	Siurana	Oils and fats (butter, margarine, oil etc.)	
ES	Turrón de Alicante	Bread, pastry, cakes, confectionery, biscuits and other baker's wares	
FR	Brie de Meaux	Cheese	
FR	Camembert de Normandie	Cheese	
FR	Canard à foie gras du Sud-Ouest (Chalosse, Gascogne, Gers, Landes, Périgord, Quercy)	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
FR	Comté	Cheese	
FR	Emmental de Savoie	Cheese	

Member State	Name to be protected	Product category	Latin transcription
FR	Gruyère	Cheese	
FR	Huile essentielle de lavande de Haute-Provence	Essential oils	
FR	Jambon de Bayonne	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
FR	Pruneaux d'Agen; Pruneaux d'Agen mi-cuits	Fruit, vegetables and cereals fresh or processed	
FR	Reblochon / Reblochon de Savoie	Cheese	
FR	Roquefort	Cheese	
HU	Szegedi szalámi / Szegedi téliszalámi	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
IT	Aceto Balsamico di Modena	Other products of Annex I to the TFEU (spices etc.)	
IT	Aceto balsamico tradizionale di Modena	Other products of Annex I to the TFEU (spices etc.)	
IT	Asiago	Cheese	
IT	Bresaola della Valtellina	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
IT	Fontina	Cheese	
IT	Gorgonzola	Cheese	
IT	Grana Padano	Cheese	
IT	Mortadella Bologna	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
IT	Mozzarella di Bufala Campana	Cheese	
IT	Parmigiano Reggiano [1]	Cheese	
IT	Pecorino Romano	Cheese	

[1] 'Parmesan' shall be considered an undue evocation of the geographical indication 'Parmigiano Reggiano' by virtue of Article X.34 (1) (b), if used in respect of a product not complying with the specification related to the said geographical indication.

Member State	Name to be protected	Product category	Latin transcription
IT	Prosciutto di Parma	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
IT	Prosciutto di San Daniele	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
IT	Prosciutto Toscano	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
IT	Provolone Valpadana	Cheese	
IT	Taleggio	Cheese	
NL	Edam Holland	Cheese	
NL	Gouda Holland	Cheese	
PL	Jabłka Grójeckie	Fruit, vegetables and cereals fresh or processed	
RO	Magiun de prune Topoloveni	Fruit, vegetables and cereals fresh or processed	
RO	Salam de Sibiu	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
PT	Queijo S. Jorge	Cheese	
SI	Kranjska Klobasa	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	
SI	Kraški pršut	Meat products (cooked, salted, smoked etc.)	

2. List of spirit drinks

Member State	Name to be protected	Latin transcription
AT	Inländerrum	
AT	Jägertee / Jagertee / Jagatee	
CY	Ζιβανία / Τζιβανία / Ζιβάνα	Zivania
DE/AT/BE	Korn / Kornbrand	
EL / CY	Ούζο	Ouzo
EL	Τσίπουρο/Τσικουδιά	Tsipouro/Tsikoudia
EE	Estonian Vodka	
ES	Brandy de Jerez	
ES	Pacharán Navarro	
FI	Suomalainen Marjalikööri / Suomalainen Hedelmälikööri / Finsk Bärlikör / Finsk Fruktlikör / Finnish berry liqueur / Finnish fruit liqueur	
FI	Suomalainen Vodka / Finsk Vodka / Vodka of Finland	
FR	Armagnac	
FR	Calvados	
FR	Cognac/Eau de vie de Cognac/Eau de vie des Charentes	
HU	Pálinka	
HU	Törkölypálinka	
IE, UK (Northern Ireland)	Irish Cream	
IE, UK (Northern Ireland)	Irish Whiskey / Uisce Beatha Eireannach / Irish Whisky	
IT	Grappa	
LT	Originali lietuviška degtinė / Original Lithuanian vodka	

Member State	Name to be protected	Latin transcription
NL / BE / DE / FR	Genièvre / Jenever / Genever	
PL	Herbal vodka from the North Podlasie Lowland aromatised with an extract of bison grass / Wódka ziołowa z Niziny Północnopodlaskiej aromatyzowana ekstraktem z trawy żubrowej	
PL	Polska Wódka / Polish Vodka	
RO	Țuica Zetea de Mediești Aurit	
SE	Svensk Vodka / Swedish Vodka	

3. List of wines

Member State	Name to be protected	Latin transcription
BG	Дунавска равнина	Dunavska ravnina
BG	Тракийска низина	Trakijska nizina
CY	Κουμανδαρία	Commandaria
DE	Mosel	
DE	Rheingau	
DE	Rheinhessen	
EL	Σάμος	Samos
ES	Cariñena	
ES	Campo de Borja	
ES	Cataluña/ Catalunya	
ES	Cava	
ES	Jerez-Xérès-Sherry / Jerez / Xérès / Sherry	
ES	Jumilla	

Member State	Name to be protected	Latin transcription
ES	La Mancha	
ES	Málaga	
ES	Navarra	
ES	Rías Baixas	
ES	Ribera del Duero	
ES	Rioja	
ES	Rueda	
ES	Toro	
ES	Utiel-Requena	
ES	Valdepeñas	
ES	Valencia	
ES	Yecla	
FR	Alsace / Vin d'Alsace	
FR	Anjou	
FR	Beaujolais	
FR	Bordeaux	
FR	Bourgogne	
FR	Chablis	
FR	Champagne	
FR	Châteauneuf-du-Pape	
FR	Coteaux du Languedoc / Languedoc	
FR	Côtes de Provence	

Member State	Name to be protected	Latin transcription
FR	Côtes du Rhône	
FR	Côtes du Roussillon	
FR	Graves	
FR	Haut-Médoc	
FR	Margaux	
FR	Médoc	
FR	Saint-Émilion	
FR	Sauternes	
FR	Touraine	
FR	Val de Loire	
HR	Dingač	
HU	Tokaj / Tokaji	
IT	Asti	
IT	Brunello di Montalcino	
IT	Chianti	
IT	Chianti Classico	
IT	Conegliano Valdobbiadene – Prosecco / Conegliano – Prosecco / Valdobbiadene – Prosecco	
IT	Franciacorta	
IT	Lambrusco di Sorbara	
IT	Lambrusco Grasparossa di Castelvetro	
IT	Montepulciano d'Abruzzo	

Member State	Name to be protected	Latin transcription
IT	Prosecco	
IT	Soave	
IT	Toscano / Toscana	
IT	Vino Nobile di Montepulciano	
PT	Alentejo	
PT	Bairrada	
PT	Dão	
PT	Douro	
PT	Madeira / Madera / Vinho da Madeira /Madeira Wein / Madeira Wine / Vin de Madère / Vino di Madera / Madeira Wijn	
PT	Lisboa	
PT	Porto / Oporto / Vinho do Porto / Vin de Porto / Port / Port Wine / Portwein / Portvin / Portwijn	
PT	Tejo	
PT	Vinho Verde	
RO	Cotnari	
RO	Dealu Mare	
RO	Murfatlar	
SK	Vinohradnícka oblasť Tokaj	

SECTION B

GEOGRAPHICAL INDICATIONS FOR PRODUCTS OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN TO BE PROTECTED IN THE EUROPEAN UNION

Name to be protected	Product Category
БОҒИЗАҒОН/BOG'IZOG'ON'/'БАҒИЗАҒАН /BAGIZAGAN'	Wine

ANNEX 9

GOVERNMENT PROCUREMENT

SECTION 1

CENTRAL GOVERNMENT ENTITIES

Thresholds:

Chapter 9 applies to the procuring entities of the Parties listed in Sub-Sections A and B of this Section if the value of the procurement is equal to or exceeds the following thresholds:

(a) 400 000 special drawing rights (SDR) for all goods and listed services;

(b) 6 000 000 SDR for all construction services listed in Division 51 of the UN CPC.

SUB-SECTION A

EUROPEAN UNION

Covered entities:

All central government authorities of all Member States of the European Union that are included in the list in Annex I of the European Union's Appendix I to the Agreement on Government Procurement, done at Marrakesh on 15 April 1994, contained in Annex 4 to the WTO Agreement, except:

(a) entities marked by * or ** in that list; and

(b) ministries of defence and agencies for defence or security activities of the Member States of the European Union.

SUB-SECTION B

REPUBLIC OF UZBEKISTAN

Covered entities:

1. Ministry of Agriculture of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Qishloq xo'jaligi vazirligi)

2. Ministry of Construction and Housing and Communal Services of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Qurilish va uy-joy kommunal xo'jaligi vazirligi)

3. Ministry of Culture of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Madaniyat vazirligi)

4. Ministry of Digital Technologies of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Raqamli texnologiyalar vazirligi)

5. Ministry of Economy and Finance of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Iqtisodiyot va moliya vazirligi)

6. Ministry of Employment and Poverty Reduction of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Kambag'allikni qisqartirish va bandlik vazirligi)

7. Ministry of Energy of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Energetika vazirligi)

8. Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Tashqi ishlar vazirligi)

9. Ministry of Health of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Sog`liqni saqlash vazirligi)

10. Ministry of Higher Education, Science and Innovation of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Oliy ta'lim, fan va innovatsiyalar vazirligi)

11. Ministry of Investment, Industry and Trade of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi investitsiyalar, sanoat va savdo vazirligi)

12. Ministry of Ecology, Environmental Protection and Climate Change of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Ekologiya, atrof-muhitni muhofaza qilish va iqlim o'zgarish vazirligi)

13. Ministry of Preschool and School Education of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Maktabgacha va maktab ta'limi vazirligi)

14. Ministry of Transport of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Transport vazirligi)

15. Ministry of Water Resources of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Suv xo'jaligi vazirligi)

16. Ministry of Sports of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi sport vazirligi)

17. Committee for the Promotion of Competition and Protection of Consumer Rights of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Raqobatni rivojlantirish va iste'molchilar huquqlarini himoya qilish qo'mitasi)

18. Tax Committee (Soliq qo'mitasi)

19. Export Promotion Agency under the Ministry of Investments, Industry and Trade of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Investitsiyalar, sanoat va savdo vazirligi huzuridagi Eksportni rag'batlantirish agentligi)

20. The Forestry Agency under the Ministry of Ecology, Environmental Protection and Climate Change of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Ekologiya, atrof-muhitni muhofaza qilish va iqlim o'zgarish vazirligi huzuridagi O'rmon xo'jaligi agentligi)

21. The Agency of Hydrometeorological Service under the Ministry of Ecology, Environmental Protection and Climate Change of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Ekologiya, atrof-muhitni muhofaza qilish va iqlim o'zgarish vazirligi huzuridagi Gidrometeorologiya xizmati agentligi)

22. Statistics Agency under the President of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Prezidenti huzuridagi Statistika agentligi)

23. Agency 'Uzarchive' under the Ministry of Justice Of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Adliya vazirligi huzuridagi 'O'zarxiv' agentligi)

24. Inspection for control of safety and water use of water management facilities under the Ministry of Water Resources of the Republic of Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Suv xo'jaligi vazirligi huzuridagi Suv xo'jaligi obyektlari xavfsizligini va suvdan foydalanishni nazorat qilish inspeksiyasi)

25. Uzbekistan Academy of Sciences (O'zbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasi)

SECTION 2

SUB-CENTRAL GOVERNMENT ENTITIES

Thresholds:

Chapter 9 applies to the procuring entities of the Parties listed in Sub-Sections A and B of this Section if the value of the procurement is equal to or exceeds the following thresholds:

(a) 400 000 SDR for all goods and listed services;

(b) 6 000 000 SDR for all construction services listed in Division 51 of the UN CPC.

SUB-SECTION A

EUROPEAN UNION

Covered entities:

All regional contracting authorities of all Member States of the administrative units falling under NUTS 1 and 2, as referred to by Regulation (EC) No 1059/2003 of the European Parliament and of the Council [1].

SUB-SECTION B

REPUBLIC OF UZBEKISTAN

Covered entities:

I. Andijan region (Andijon viloyati)

1. Andijan City (Andijon shahri)

2. Andijan District (Andijon tuman)

3. Asaka District (Asaka tumani)

4. Balikchi District (Baliqchi tumani)

5. Bulakbashi District (Buloqboshi tumani)

6. Buston District (Bo'ston tumani)

7. Izbaskan District (Izboskan tumani)

8. Jalaquduk District (Jalaquduq tumani)

[1] Regulation (EC) No 1059/2003 of the European Parliament and of the Council of 26 May 2003 on the establishment of a common classification of territorial units for statistics (NUTS) (OJ EU L 154, 21.6.2003, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2003/1059/oj).

9. Khanabod City (Xonabod shahri)

10. Khodjaobad District (Xo'jaobod tumani)

11. Kurgantepa District (Qo'rg'ontepa tumani)

12. Markhamat District (Marhamat tumani)

13. Oltinkol District (Oltinko'l tumani)

14. Pakhtaabad District (Paxtaobod tumani)

15. Shakhrikhan District (Shahrixon tumani)

16. Ulugnar District (Ulug'nor tumani)

II. Bukhara region (Buxoro viloyati)

17. Bukhara City (Buxoro shahri)

18. Bukhara District (Buxoro tumani)

19. Djondor District (Jondor tumani)

20. Gijduvon District (G'ijduvon tumani)

21. Karakul District (Qorako'l tumani)

22. Karaulbazar District (Qorovulbozor tumani)

23. Kogan City (Kogon shahri)

24. Kogon District (Kogon tumani)

25. Olot District (Olot tumani)

26. Peshku District (Peshku tumani)

27. Romitan District (Romitan tumani)

28. Shofirkon District (Shofirkon tumani)

29. Vobkent District (Vobkent tumani)

III. Fergana region (Farg'ona viloyati)

30. Altyariq District (Oltiariq tumani)

31. Baghdad District (Bag'dod tumani)

32. Beshariq District (Beshariq tumani)

33. Buvayda District (Buvayda tumani)

34. Dangara District (Dang'ara tumani)

35. Fergana City (Farg'ona shahri)

36. Fergana District (Farg'ona tumani)

37. Furkat District (Furqat tumani)

38. Kokon City (Qo'qon shahri)

39. Kuvasay City (Quvasoy shahri)

40. Margilan City (Marg'ilon shahri)

41. Qushtepa District (Qushtepa tumani)

42. Quva District (Quva tumani)

43. Rishton District (Rishton tumani)

44. Sokh District (So'x tumani)

45. Tashlaq District (Toshloq tumani)

46. Uchkuprik District (Uchko'prik tumani)

47. Uzbekistan District (O'zbekiston tumani)

48. Yazyavan District (Yozyovon tumani)

IV. Jizzakh region (Jizzax viloyati)

49. Arnasay District (Arnasoy tumani)

50. Bakhmal District (Baxmal tumani)

51. Dustlik District (Do'stlik tumani)

52. Forish District (Forish tumani)

53. Gallaorol District (G'allaorol tumani)

54. Jizzakh City (Jizzax shahri)

55. Mirzachul District (Mirzacho'l tumani)

56. Pakhtakor District (Paxtakor tumani)

57. Sharof Rashidov District (Sharof Rashidov tumani)

58. Yangiobod District (Yangiobod tumani)

59. Zafarobod District (Zafarobod tumani)

60. Zarbdor District (Zarbdor tumani)

61. Zomin District (Zomin tumani)

V. Kashkadarya region (Qashqadaryo viloyati)

62. Chirakchi District (Chiroqchi tumani)

63. Dekhkanabad District (Dehqonobod tumani)

64. Guzar District (G'uzor tumani)

65. Kamashi District (Qamashi tumani)

66. Karshi City (Qarshi shahri)

67. Karshi District (Qarshi tumani)

68. Kasby District (Kasbi tumani)

69. Kitab District (Kitob tumani)

70. Koson District (Koson tumani)

71. Kokdala District (Ko'kdala tumani)

72. Mirishkor District (Mirishkor tumani)

73. Muborak District (Mirishkor tumani)

74. Nishon District (Nishon tumani)

75. Shakhrisabz City (Shahrisabz shahri)

76. Shakhrisabz District (Shahrisabz tumani)

77. Yakkabog District (Yakkabog' tumani)

VI. Khorezm region (Xorazm viloyati)

78. Bogot District (Bog'ot tumani)

79. Gurlan District (Gurlan tumani)

80. Khazorasp District (Hazorasp tumani)

81. Khiva District (Xiva tumani)

82. Khonqa District (Xonqa tumani)

83. Qushkupir District (Qo'shko'pir tumani)

84. Shovot District (Shovot tumani)

85. Tuproqqala District (Tuproqqal'a tumani)

86. Urgench City (Urganch shahri)

87. Urgench District (Urganch tumani)

88. Yangiariq District (Yangiariq tumani)

89. Yangibozor District (Yangibozor tumani)

VII. Namangan region (Namangan viloyati)

90. Chartak District (Chortoq tumani)

91. Chust District (Chust tumani)

92. Davlatobod District (Davlatobod tumani)

93. Kasansay District (Kosonsoy tumani)

94. Mingbulak District (Mingbuloq tumani)

95. Namangan City (Namangan shahri)

96. Namangan District (Namangan tumani)

97. Naryn District (Norin tumani)

98. Pop District (Pop tumani)

99. Turakurgan District (To'raqo'rg'on tumani)

100. Uchkurgan District (Uchqo'rg'on tumani)

101. Uychi District (Uychi tumani)

102. Yangi Namangan District (Yangi Namangan tumani)

103. Yangikurgan District (Yangiqo'rg'on tumani)

VIII. Navoi region (Navoiy viloyati)

104. Gazgan City (G'ozg'on shahri)

105. Kanimekh District (Konimex tumani)

106. Karmana District (Karmana tumani)

107. Khatirchi District (Xatirchi tumani)

108. Kyzyltepa District (Qiziltepa tumani)

109. Navbakhor District (Navbahor tumani)

110. Navoi City (Navoiy shahri)

111. Nurata District (Nurota tumani)

112. Tomdi District (Tomdi tumani)

113. Uchkuduk District (Uchquduq tumani)

114. Zarafshan City (Zarafshon shahri)

IX. Samarkand region (Samarqand viloyati)

115. Akdarya District (Oqdaryo tumani)

116. Bulungur District (Bulung'ur tumani)

117. Ishtikhon District (Ishtixon tumani)

118. Jambay District (Jomboy tumani)

119. Kattakurgan City (Kattaqo'rg'on shahri)

120. Kattakurgan District (Kattaqo'rg'on tumani)

121. Koshrabot District (Qo'shrabot tumani)

122. Narpay District (Narpay tumani)

123. Nurobod District (Nurobod tumani)

124. Pakhtachi District (Paxtachi tumani)

125. Pastdargom District (Pastdarg'om tumani)

126. Payariq District (Payariq tumani)

127. Samarkand City (Samarqand shahri)

128. Samarkand District (Samarqand tumani)

129. Taylak District (Tayloq tumani)

130. Urgut District (Urgut tumani)

X. Sirdarya region (Sirdaryo viloyati)

131. Akaltyn District (Oqoltin tumani)

132. Bayaut District (Boyovut tumani)

133. Gulistan City (Guliston tumani)

134. Gulistan District (Guliston tumani)

135. Khovos District (Xovos tumani)

136. Mirzaabad District (Mirzaobod tumani)

137. Sardaba District (Sardoba tumani)

138. Saykhunabad District (Sayxunobod tumani)

139. Shirin City (Shirin tumani)

140. Syrdarya District (Sirdaryo tumani)

141. Yangier City (Yangiyer tumani)

XI. Surkhandarya region (Surxondaryo viloyati)

142. Angor District (Angor tumani)

143. Bandikhan District (Bandixon tumani)

144. Boysun District (Boysun tumani)

145. Denou District (Denov tumani)

146. Djarkurgan District (Jarqo'rg'on tumani)

147. Kumkurgan District (Qumqo'rg'on tumani)

148. Muzrabot District (Muzrabot tumani)

149. Oltinsoy District (Oltinsoy tumani)

150. Qiziriq District (Qiziriq tumani)

151. Saryasia District (Sariosiyo tumani)

152. Sherobod District (Sherobod tumani)

153. Shurchi District (Sho'rchi tumani)

154. Termez City (Termiz shahri)

155. Termiz District (Termiz tumani)

156. Uzun District (Uzun tumani)

XII. Tashkent city (Toshkent shahri)

157. Almazar District (Olmazor tumani)

158. Bektemir District (Bektemir tumani)

159. Chilanzar District (Chilonzor tumani)

160. Mirabad District (Mirobod tumani)

161. Mirzo Ulugbek District (Mirzo Ulug'bek tumani)

162. Sergeli District (Sergeli tumani)

163. Shaykhantakhur District (Shayxontohur tumani)

164. Uchtepa District (Uchtepa tumani)

165. Yakkasaray District (Yakkasaroy tumani)

166. Yangihayot District (Yangihayot tumani)

167. Yashnobod District (Yashnobod tumani)

168. Yunusabad District (Yunusobod tumani)

XIII. Tashkent region (Toshkent viloyati)

169. Akkurgan District (Oqqo'rg'on tumani)

170. Almalyk City (Olmaliq shahri)

171. Angren City (Angren shahri)

172. Bekabad City (Bekobod shahri)

173. Bekabad District (Bekobod tumani)

174. Buka District (Bo'ka tumani)

175. Bustonliq District (Bo'stonliq tumani)

176. Chinoz District (Chinoz tumani)

177. Chirchik City (Chirchiq shahri)

178. Nurafshon City (Nurafshon shahri)

179. Okhangaron District (Ohangaron tumani)

180. Orta Chirchiq District (O'rta Chirchiq tumani)

181. Parkent District (Parkent tumani)

182. Piskent District (Piskent tumani)

183. Qibray District (Qibray tumani)

184. Quyi Chirchiq District (Quyi Chirchiq tumani)

185. Yangiyol District (Yangiyo'l tumani)

186. Yukori Chirchiq District (Yuqori Chirchiq tumani)

187. Zangiata District (Zangiota tumani)

XIV. The autonomous Republic of Karakalpakstan (Qoraqalpog'iston avtonom Respublikasi)

188. Amudarya District (Amudaryo tumani)

189. Beruni District (Beruniy tumani)

190. Bozatov District (Bo'zatov tumani)

191. Chimbay District (Chimboy tumani)

192. Ellikkala District (Ellikqal'a tumani)

193. Kanlikul District (Qanliko'l tumani)

194. Karauzak District (Qorao'zak tumani)

195. Kegeyli District (Kegeyli tumani)

196. Khodzhayli District (Xo'jayli tumani)

197. Kungrad District (Qo'ng'irot tumani)

198. Muynak District (Mo'ynoq tumani)

199. Nukus City (Nukus shahri)

200. Nukus District (Nukus tumani)

201. Shumanai District (Shumanay tumani)

202. Takhiatosh District (Taxiatosh tumani)

203. Takhtakupir District (Taxtako'pir tumani)

204. Turtkul District (To'rtko'l tumani)

SECTION 3

OTHER COVERED ENTITIES

No entities listed.

SECTION 4

GOODS

Chapter 9 shall cover procurements of all goods carried out by any entity covered by Sections 1 to 3, subject to the general notes and derogations set out in in Section 7.

SECTION 5

SERVICES

Subject to the notes and general derogations set out in Section 7, this Chapter shall cover procurements carried out by any entity covered by Sections 1 to 3 for the following services, which are identified in accordance with the United Nations Provisional Central Product Classification (CPC Prov) as set out in the Services Sectoral Classification List of the WTO (MTN.GNS/W/120) ([2]):

No	Types of services	CPC Prov
1	Land transport services, including armoured car services, and courier services, except transport of mail	712 (except 71235), 7512, 87304
2	Air transport services of passengers and freight, except transport of mail	73 (except 7321)
3	Computer and related services	84
4	Architectural services	8671
5	Engineering services	8672
6	Integrated engineering services	8673
7	Urban planning and landscape architectural services and related scientific and technical consulting services	8674
8	Market research and public opinion polling services	8640
9	Management consulting services and related services	865/866 ([1])
10	Related scientific and technical consulting services	8675
11	Sewage and refuse disposal; sanitation and similar services	94

SECTION 6

CONSTRUCTION SERVICES

Chapter 9 shall cover procurements carried out by any entity covered under Sections 1 to 3 for all services listed in Division 51 of the CPC Prov, subject to the notes and derogations set out in Section 7.

([2]) Except for services which entities have to procure from another entity pursuant to an exclusive right established by a published law, regulation or administrative provision.

([1]) Except arbitration and conciliation services.

SECTION 7

GENERAL NOTES AND DEROGATIONS

1. Chapter 9 does not cover:

(a) procurement of agricultural products made in furtherance of agricultural support programmes and human feeding programmes (e.g. food aid including urgent relief aid),

(b) procurement for the acquisition, development, production or co-production of programme material by broadcasters and contracts for broadcasting time.

2. Procurement by procuring entities covered by Sections 1 and 2 in connection with activities in the fields of drinking water, energy and transport are not covered by this Agreement, unless covered by Section 3.

3. In respect of the Åland Islands (Ahvenanmaa), the special conditions of Protocol No 2 on the Åland Islands to the Treaty of Accession of Finland to the European Union apply.

SECTION 8

MEDIA FOR PUBLICATION OF PROCUREMENT INFORMATION

SUB-SECTION A

EUROPEAN UNION

1. Publication of general procurement information

The media designated and used by the European Union for meeting the general publication requirements pursuant to Article 161(1) of this Agreement and as referred to in point (a) of paragraph 2 of that Article are the following:

(a) EUROPEAN UNION LEVEL

http://simap.ted.europa.eu

Official Journal of the European Union

(b) MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION

BELGIUM

(i) Laws, royal regulations, ministerial regulations, ministerial circulars:

le Moniteur Belge

(ii) Jurisprudence:

Pasicrisie

BULGARIA

(i) Laws and regulations:

Държавен вестник (State Gazette)

(ii) Judicial decisions:

http://www.sac.government.bg

(iii) Administrative rulings of general application and any procedure:

http://www.aop.bg

http://www.cpc.bg

CZECHIA

(i) Laws and regulations:

Collection of Laws of the Czech Republic

(ii) Rulings of the Office for the Protection of Competition:

Collection of Rulings of the Office for the Protection of Competition

DENMARK

(i) Laws and regulations:

Lovtidende

(ii) Judicial decisions:

Ugeskrift for Retsvæsen

(iii) Administrative rulings and procedures:

Ministerialtidende

(iv) Rulings by the Danish Complaints Board for Public Procurement:

Kendelser fra Klagenævnet for Udbud

GERMANY

(i) Laws and regulations:

Bundesgesetzblatt

Bundesanzeiger

(ii) Judicial decisions:

Entscheidungssammlungen des Bundesverfassungsgerichts, des Bundesgerichtshofs, des Bundesverwaltungsgerichts, des Bundesfinanzhofs sowie der Oberlandesgerichte

ESTONIA

(i) Laws, regulations, administrative rulings of general application and judicial decisions:

Riigi Teataja — http://www.riigiteataja.ee

(ii) Procedures regarding government procurement and rulings by the Government Procurement Review Committee:

https://riigihanked.riik.ee

IRELAND

Laws and regulations:

Iris Oifigiuil (Official Gazette of the Irish Government)

GREECE

Epishmh efhmerida eurwpaikwn koinothtwn (Government Gazette of Greece)

SPAIN

(i) Laws and regulations:

Boletin Oficial del Estado

(ii) Judicial decisions:

No official publication

FRANCE

(i) Laws and regulations:

Journal Officiel de la République française

(ii) Jurisprudence:

Recueil des arrêts du Conseil d'État

(iii) Revue des marchés publics

CROATIA

Narodne novine — http://www.nn.hr

ITALY

(i) Laws and regulations:

Gazzetta Ufficiale

(ii) Jurisprudence:

No official publication

CYPRUS

(i) Laws and regulations:

Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας (Official Gazette of the Republic)

(ii) Judicial decisions:

Αποφάσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου 1999 — Τυπογραφείο της Δημοκρατίας (Decisions of the Supreme High Court — Printing Office)

LATVIA

Laws and regulations:

Latvijas vēstnesis (Official Newspaper)

LITHUANIA

(i) Laws, regulations and administrative provisions:

Teisės aktų registras (Register of Legal Acts)

(ii) Judicial decisions, jurisprudence:

Bulletin of the Supreme Court of Lithuania 'Teismų praktika'

Bulletin of the Supreme Administrative Court of Lithuania 'Administracinių teismų praktika'

LUXEMBOURG

(i) Laws and regulations:

Mémorial

(ii) Jurisprudence:

Pasicrisie

HUNGARY

(i) Laws and regulations:

Magyar Közlöny (Official Journal of the Republic of Hungary)

(ii) Jurisprudence:

Közbeszerzési Értesítő — a Közbeszerzések Tanácsa Hivatalos Lapja (Public Procurement Bulletin — Official Journal of the Public Procurement Council)

MALTA

Laws and regulations:

Government Gazette

NETHERLANDS

(i) Laws and regulations:

Nederlandse Staatscourant or Staatsblad

(ii) Jurisprudence:

No official publication

AUSTRIA

(i) Laws and regulations:

Österreichisches Bundesgesetzblatt

Amtsblatt zur Wiener Zeitung

(ii) Judicial decisions:

Entscheidungen des Verfassungsgerichtshofes, des Verwaltungsgerichtshofes, des Obersten Gerichtshofes, der Oberlandesgerichte, des Bundesverwaltungsgerichtes und der Landesverwaltungsgerichte — http://ris.bka.gv.at/Judikatur/

POLAND

(i) Legislation:

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Journal of Laws — Republic of Poland)

(ii) Judicial decisions, jurisprudence:

'Zamówienia publiczne w orzecznictwie. Wybrane orzeczenia zespołu arbitrów i Sądu Okręgowego w Warszawie' (Selection of judgments of arbitration panels and Regional Court in Warsaw)

PORTUGAL

(i) Laws and regulations:

Diário da República Portuguesa 1a Série A e 2a série

(ii) Judicial Publications:

Boletim do Ministério da Justiça

Colectânea de Acordos do Supremo Tribunal Administrativo

Colectânea de Jurisprudencia Das Relações

ROMANIA

(i) Laws and regulations:

Monitorul Oficial al României (Official Journal of Romania)

(ii) Judicial decisions, administrative rulings of general application and any procedure:

http://www.anrmap.ro

SLOVENIA

(i) Laws and regulations:

Official Gazette of the Republic of Slovenia

(ii) Judicial decisions:

No official publication

SLOVAKIA

(i) Laws and regulations:

Zbierka zákonov (Collection of Laws)

(ii) Judicial decisions:

No official publication

FINLAND

Suomen Säädöskokoelma — Finlands Författningssamling (The Collection of the Statutes of Finland)

SWEDEN

Svensk Författningssamling (Swedish Code of Statutes)

2. Publication of procurement notices

The electronic or paper media designated and used by the European Union and its Member States for the publication of notices required by Articles 162, 164(7) and 171(2) of this Agreement, pursuant to point (b) of Article 161(2) of this Agreement are the following:

(a) EUROPEAN UNION LEVEL

Supplement to the *Official Journal of the European Union*:

TED (tenders electronically daily) http://ted.europa.eu (also accessible from the portal http://simap.ted.europa.eu)

(b) MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION

BELGIUM

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Le Bulletin des Adjudications

Other publications in the specialised press

BULGARIA

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Държавен вестник (State Gazette) — http://dv.parliament.bg

Public Procurement Register — http://dv.parliament.bg

CZECHIA

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

DENMARK

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

GERMANY

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

ESTONIA

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Riigihangete register (Government Procurement Register) — https://riigihanked.riik.ee

IRELAND

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Daily Press: 'Irish Independent', 'Irish Times', 'Irish Press', 'Cork Examiner'

GREECE

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Publication in the daily, financial, regional and specialised press

SPAIN

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

FRANCE

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Bulletin officiel des annonces des marchés publics

CROATIA

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Elektronički oglasnik javne nabave Republike Hrvatske (Electronic Public Procurement Classifieds of the Republic of Croatia)

ITALY

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

CYPRUS

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Official Gazette of the Republic

Local Daily Press

LATVIA

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Latvijas vēstnesis (Official newspaper)

LITHUANIA

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Centrinė viešųjų pirkimų informacinė sistema (Central Portal of Public Procurement)

Information supplement'Informaciniai pranešimai' to the Official Gazette ('Valstybės žinios') of the Republic of Lithuania.

LUXEMBOURG

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Daily Press

HUNGARY

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Közbeszerzési Értesítő — a Közbeszerzések Tanácsa Hivatalos Lapja (Public Procurement Bulletin — Official Journal of the Public Procurement Council)

MALTA

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Government Gazette

NETHERLANDS

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

AUSTRIA

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Amtsblatt zur Wiener Zeitung

POLAND

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Biuletyn Zamówień Publicznych (Public Procurement Bulletin)

PORTUGAL

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu.

ROMANIA

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Monitorul Oficial al României (Official Journal of Romania)

Electronic System for Public Procurement — http://www.e-licitatie.ro

SLOVENIA

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Portal javnih naročil — http://www.enarocanje.si/?podrocje=portal

SLOVAKIA

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Vestník verejného obstarávania (Journal of Public Procurement)

FINLAND

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

Julkiset hankinnat Suomessa ja ETA-alueella, Virallisen lehden liite (Public Procurement in Finland and at the EEA-area, Supplement to the Official Gazette of Finland)

SWEDEN

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

3. Publications concerning contracts awarded

The website address where the European Union publishes its notices concerning awarded contracts by entities covered by Sections 1 to 3 of this Annex, as required pursuant to Article 171(2) of this Agreement and in accordance with point (c) of Article 161(2) of this Agreement, is the following:

Official Journal of the European Union, online version, Tenders Electronic Daily — http://ted.europa.eu

SUB-SECTION B

REPUBLIC OF UZBEKISTAN

1. Publication of general procurement information

The media designated and used by the Republic of Uzbekistan for meeting the general publication requirements pursuant to Article 161(1) of this Agreement and as referred to in point (a) of Article 161(2) of this Agreement is the following:

Special informational portal of government procurement – xarid.mf.uz

2. Publication of procurement notices and notices concerning contracts awarded

The media designated and used by the Republic of Uzbekistan for the publication of any notices required by Articles 162, 164(7) and 171(2) of this Agreement and pursuant to points (b) and (c) of Article 161(2) of this Agreement, is the following:

Official web portal of public procurement Special informational portal of government procurement – xarid.mf.uz

ANNEX 12-A

COMMITMENTS AND RESERVATIONS OF THE EUROPEAN UNION

For greater certainty, for the European Union, the obligation to grant national treatment does not entail the requirement to extend to natural or juridical persons of the Republic of Uzbekistan the treatment granted in a Member State, pursuant to the Treaty on the Functioning of the European Union, or any measure adopted pursuant to that Treaty, including their implementation in the Member States, to:

(i) natural persons or residents of another Member State; or

(ii) juridical persons constituted or organised under the law of another Member State or of the European Union and having their registered office, central administration or principal place of business in the European Union.

The schedule applies only to the territories of the European Union in accordance with Article 342 and is only relevant in the context of trade relations between the European Union and the Republic of Uzbekistan. It does not affect the rights and obligations of the Member States under European Union law.

The list of commitments below indicates the economic activities liberalised pursuant to Articles 194 and 195 of this Agreement, and, by means of reservations, the limitations that apply to enterprises and natural persons of the Republic of Uzbekistan in those activities.

1. Horizontal reservations

(i) Types of establishment – All sectors where commitments are taken

With respect to National Treatment:

Treatment granted pursuant to the Treaty on the Functioning of the European Union to juridical persons formed in accordance with the law of the European Union or of a Member State and having their registered office, central administration or principal place of business within the European Union, including those established in the European Union by investors of the Republic of Uzbekistan, is not accorded to juridical persons established outside the European Union, nor to branches or representative offices of such juridical persons, including to branches or representative offices of juridical persons of the Republic of Uzbekistan.

Treatment granted to juridical persons established by natural or juridical persons of the Republic of Uzbekistan in accordance with the law of the European Union or of a Member State, or to their subsidiaries or branches, is without prejudice to any condition or obligation which may have been applicable to such juridical persons, or to their subsidiaries or branches, when they were established in the European Union, and which shall continue to apply.

In some Member States of the European Union, restrictions to national treatment may apply with respect to the type of establishment.

(ii) Privatisation

With respect to National treatment and Senior management and boards of directors:

In the Republic of Bulgaria, the French Republic, Hungary and the Italian Republic, prohibitions or restrictions may apply at the sale or disposal of a Member State's equity interests in, or the assets of, an existing state enterprise or an existing governmental entity.

(iii) Prior approval

With respect to National treatment, Most-favoured nation treatment and Senior management and boards of directors:

In the French Republic, the Italian Republic and the Republic of Latvia, foreign investments may be subject to prior approval from the competent authorities.

(iv) Acquisition of real estate, including land.

With respect to National treatment and Most-favoured nation treatment:

In some Member States, limitations to national treatment and reciprocity condition may apply to the acquisition of real estate, including land, by natural or juridical persons of third countries or by entities owned or controlled by them.

2. List of committed sectors [1]

(i) Agriculture, hunting and forestry (ISIC Rev 3.1: 01 and 02)

With respect to National treatment:

In Ireland, the Republic of Finland, the French Republic, the Republic of Croatia, Hungary and the Kingdom of Sweden, restrictions to national treatment may apply to natural or juridical persons of third countries or entities owned or controlled by them.

(ii) Manufacturing (ISIC Rev 3.1: 15 to 37)

With respect to National treatment, Most-favoured nation treatment and Senior management and boards of directors:

In the Federal Republic of Germany, the Italian Republic, the Republic of Latvia, the Republic of Poland, the Slovak Republic and the Kingdom of Sweden, prohibitions or restrictions may apply with respect to publishing, printing and reproduction of recorded media.

Manufacture of refined petroleum products: Unbound.

Arms, ammunition and war material: Unbound.

[1] For the purposes of Annex 12-A commitments on economic activities are indicated on the basis of the International standard industrial classification of all economic activities (ISIC), Series M, Nr. 4, Rev. 3.1.

ANNEX 12-B

RESERVATIONS OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN

Article 194(2) and Article 195 do not apply to any measure subject to a limitation or condition listed in this Annex, to the extent of the limitation or condition.

Real estate

Private ownership for all categories of land plots is prohibited. Foreign natural persons, foreign juridical persons and their branches, as well as enterprises with foreign investments [1] may only rent land plots for a duration of up to 25 years, which may be extended. Renting of land plots located in border zones and border territories may be restricted.

Privatisation

Privatisation of enterprises, assets and facilities that are of strategic importance so far as their privatisation constitutes a particular threat of injury to the public interest in the operation and security of networks and supplies and is of the interests of the State, may be restricted or prohibited, to the extent covered under the legislation of the Republic of Uzbekistan, to foreign natural persons, foreign juridical persons and their branches, as well as juridical persons of the Republic of Uzbekistan with foreign capital.

Types of commercial presence

Representative offices are not allowed to perform commercial activities in the Republic of Uzbekistan.

Branches of foreign juridical persons in the financial services sector are not allowed.

An advocate [2], a notary and a patent attorney must be a national of the Republic of Uzbekistan.

Presence of natural persons

For services sectors, the total number of foreign nationals within the framework of intra-corporate transfer shall not exceed 30 % of the total number of hired personnel of a foreign enterprise, unless otherwise specified in national legislation.

At least 80 % of all personnel hired for the implementation of a production sharing agreement shall be nationals of the Republic of Uzbekistan. Employment of foreign nationals in excess of a 20 % quota shall be carried out only in the absence of nationals of the Republic of Uzbekistan as hired personnel – of relevant specialties and qualifications.

At least one member of a bank supervisory board and two members of a bank management board shall be proficient in the state language of the Republic of Uzbekistan.

Legal advisory services provided through commercial presence: in cases where there is only one established legal advisory position in the enterprise, then he or she shall be a national of the Republic of Uzbekistan. If there is more than one legal advisory positions in the enterprise, then at least 50 % of the total number of legal advisors [3] of that enterprise shall be nationals of the Republic of Uzbekistan.

(1) As defined in the legislation of the Republic of Uzbekistan.
(2) Legal advice may be provided by foreign natural persons, who are not 'advocates' according to the legislation of the Republic of Uzbekistan.
(3) Legal advisors provide consultations on the legislation of a foreign country and international law (except for all stages of prelitigation and litigation process).

Telecommunication services

Connection to the international telecommunications networks shall be carried out exclusively via technical means of JSC ‘Uzbektelecom’.

All economic activities related to arms, ammunition and war material: unbound.

All economic activities related to the production and distribution of narcotic drugs, psychotropic substances and precursors: unbound.

ANNEX 12-C

COMMITMENTS AND LIMITATIONS OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN

Commitments and the limitations (except Market Access, on which commitments are unbound) of the Republic of Uzbekistan, that apply to enterprises and natural persons of European Union in the cross-border trade in services pursuant to Article 198.

Sector or Sub-sector	Limitations on National Treatment
I. HORIZONTAL COMMITMENTS	
In the present schedule: — asterisks (*) and (**) mean 'part' of a related sector or sub-sector of services; — CPC numbers indicated with regard to sectors or sub-sectors of services are references to the UN Provisional Central Product Classification (Statistical Papers Series No. 77, Provisional Central Product Classification, Department of International Economics and Social Affairs, Statistical Office of the United Nations, New York, 1991), as well as to document MTN.GNS/W/120.	
All sectors or sub-sectors included in this schedule	
Production sharing agreements in relation to exploration, development and production of mineral resources	(1), (2) Juridical persons of the Republic of Uzbekistan shall have a priority right to take part in the implementation of an agreement in the capacity of contractors, suppliers, carriers or in other capacity under agreements (contracts) with investors. At least 80 % of all hired personnel involved in the implementation of a production sharing agreement shall be citizens of the Republic of Uzbekistan.

II. SPECIFIC SECTOR COMMITMENTS ON CROSS-BORDER TRADE IN SERVICES	
1. BUSINESS SERVICES	
Professional services	
86190 Other legal advisory and information services	(1) None (2) None
862 Accounting, auditing and bookkeeping services, except for 86220 Bookkeeping services except tax returns	(1) (2) None, except for the following: — the audit reports must be signed by an auditor certified under the law of the Republic of Uzbekistan, who works with a juridical person of the Republic of Uzbekistan licensed to perform auditing activity, which is included in the roster of auditing entities.
86220 Bookkeeping services, except tax returns	(1) None (2) None
863 Taxation services	(1) None (2) None
8671 Architectural services 8672 Engineering services 8673 Integrated engineering services 86742 Landscape architectural services	(1) (2) None, except for the following: — supply of services is allowed only if a contract is available with a juridical person of the Republic of Uzbekistan, which is a commercial entity duly licensed by a competent authority of the Republic of Uzbekistan.
9320 Veterinary services	(1) None (2) None

B. COMPUTER AND RELATED SERVICES	
84 Computer and related services	(1) None (2) None
D. Real estate services	
82101 Renting services involving own or leased residential property 82102 Renting services involving own or leased non-residential property	(1) None (2) None
F. Other business services	
87120 Planning, creating and placement services of advertising	(1) None (2) None
86401 Market research services 865 Management consulting services 86601 Project management services other than for construction	(1) None. (2) None
2. COMMUNICATION SERVICES	
Courier services	
75121 Multi-modal courier services	(1) None (2) None

2. TELECOMMUNICATION SERVICES

Commitments on telecommunication services take into account the provisions of the following documents: 'Notes for Scheduling Basic Telecom Services Commitments' (S/GBT/W/2/Rev.1) and 'Market Access Limitations on Spectrum Availability' (S/GBT/W/3).

For the purposes of this Schedule, telecommunication services do not include services for transmission of television and/or radio programmes ([1]).

7521 (a) Public telephone services 7523** (b) Packet-switched data transmission services 7523** (c) Circuit-switched data transmission services 7523** (d) Telex services 7522 (e) Telegraph services 7521**+7529** (f) Facsimile services 7522**+7523** (g) Private leased circuit services 7523**(h) Electronic mail 7523** (i) Voice mail 7523** (j) On-line information and data base retrieval 7523** (k) Electronic data interchange (EDI) 7523** (l) Enhanced/value-added facsimile services, incl. store and forward, store and retrieve 843** (n) On-line information and/or data processing (incl. transaction processing)	(1), (2) None, except for: — right to connect to international telecommunication networks exclusively via technical means of JSC 'Uztelecom'; — unbound with regard to local communication; — unbound with regard to satellite communication network services.

([1]) Transmission of television and radio programmes is defined as uninterrupted transmission of signal necessary for distribution of such programmes for public and do not include connection among operators.

3. CONSTRUCTION AND RELATED ENGINEERING SERVICES	
General construction work for buildings	
A. 512 Construction work for buildings C. 514 Assembly and erection of prefabricated constructions 51660 Fencing and railing construction work D. 517 Building completion and finishing work E. 511 Pre-erection work at construction sites (except for 5113 Site formation and clearance work; and 5115 Site preparation work for mining 515 Special trade construction work	(1) Unbound, due to technical reasons (2) None
5. EDUCATIONAL SERVICES	
92390 Other higher education services	(1) Unbound (2) None
6. ENVIRONMENTAL SERVICES These commitments apply only to services supplied on a commercial basis by private companies.	
d) Other services 9404 Cleaning services of exhaust gases 9405 Noise abatement services Recultivation and cleaning of soil and water, part of CPC 9406 Nature and landscape protection services	(1) Unbound, except for services related to consulting (2) None

7. FINANCIAL SERVICES	
Insurance and insurance - related services	
A.(b) 8129 Non-life insurance services	(1), (2) None Only in relation to risks related to maritime transportation, commercial air transportation, commercial space launching, with such insurance to cover, in whole or in part, the goods being transported, the vehicle transporting the goods and any liability arising therefrom.
Banking services and other financial services (excluding insurance):	
(v) Acceptance of deposits and other repayable funds from the public (81115-81119) (vi) Lending of all types, including, inter alia, consumer credit, mortgage credit factoring and financing of commercial transaction (8113) (viii) All payment and money transmission services, including credit, charge and debit cards (81339**) (ix) Guarantees and commitments (81199**)	(1) Unbound (2) None
9. TOURISM AND TRAVEL RELATED SERVICES	
64110 Hotel lodging services 64120 Motel lodging services	(1) None (2) None
74710 Travel agency and tour operator services	(1) None (2) None
10. RECREATIONAL CULTURAL AND SPORTING SERVICES	
96194 Circus, amusement park and similar attraction services	(1) None (2) None

11. TRANSPORT SERVICES

C. Air transport services	
Maintenance and repair of aircraft part of CPC 8868**	(1) None
The selling and marketing of air transport services	(2) None
Computer reservation system services	
E. Rail transport services	
(d) Maintenance and repair of rail transport equipment, part of CPC 868**	(1) Unbound
	(2) None
F. Road transport services	
(d) Maintenance and repair of road transport equipment 6112 + 8867	(1) Unbound
	(2) None
H. Services auxiliary to all modes of transport	
(a) Cargo-handling services CPC 741* only with regard to road and rail transport services	(1) Unbound
	(2) None
(b) Storage and warehouse services CPC 742*, only with regard to road and rail transport services	
(c) Freight transport agency services CPC 748*, only with regard to road and rail transport services	

ANNEX 12-D

COMMITMENTS ON CONTRACTUAL SERVICE SUPPLIERS BY THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN

1. The commitment of the Republic of Uzbekistan pursuant to Article 203 covers the following sectors or subsectors:
   (i) accounting and bookkeeping services;
   (ii) taxation services;
   (iii) architectural services;
   (iv) engineering services;
   (v) integrated engineering services;
   (vi) computer and related services;
   (vii) advertising services;
   (viii) market research;
   (ix) management consulting services; and
   (x) maintenance and repair of equipment, including transportation equipment, in the context of an after-sales services contract.
2. The temporary entry of contractual services suppliers of the European Union to the territory of the Republic of Uzbekistan may be subject to an economic needs test.

ANNEX 14-A

RULES OF PROCEDURE

I. Definitions

1. For the purposes of Chapter 14 and under these Rules of Procedure:

(a) 'administrative staff', in respect of a panellist, means individuals under the direction and control of a panellist, other than assistants;

(b) 'adviser' means an individual retained by a Party to advise or assist that Party in connection with panel proceedings;

(c) 'assistant' means an individual who, under the terms of appointment and under the direction and control of a panellist, conducts research or provides assistance to that panellist;

(d) 'complaining Party' means a Party that requests the establishment of a panel under Article 241;

(e) 'panel' means a panel established pursuant to Article 242;

(f) 'panellist' means a member of a panel;

(g) 'Party complained against' means a Party that is alleged to be in violation of the covered provisions;

(h) 'representative of a Party' means an employee or any individual appointed by a government department, agency or any other public entity of a Party who represents the Party for the purposes of a dispute under this Agreement.

II. Notifications

2. Any request, notice, written submission or other document (hereinafter referred to as 'notification') of:

(a) the panel shall be sent to both Parties at the same time;

(b) a Party, addressed to the panel, shall be copied to the other Party at the same time; and

(c) a Party, addressed to the other Party, shall be copied to the panel at the same time, as appropriate.

3. Any notification referred to in rule 2 shall be made by e-mail or, where appropriate, any other electronic means of telecommunication that provides a record of its sending. Unless proven otherwise, such notification shall be deemed to be delivered on the date of its sending.

4. Notifications shall be addressed to the Directorate-General for Trade of the Commission of the European Union and to the Ministry of Justice and the Ministry of Investment, Industry and Trade of the Republic of Uzbekistan, respectively.

5. Minor errors of a clerical nature in a notification related to the panel proceedings may be corrected by delivery of a new document clearly indicating the changes.

6. If the last day for delivery of a document falls on a non-working day of the institutions of the European Union or of Republic of Uzbekistan, the time period for the delivery of the document shall end on the first following working day.

III. Appointment of panellists

7. If, pursuant to Article 242, a panellist is selected by lot, the co-chair of the Cooperation Committee of the complaining Party shall promptly inform the co-chair of the Party complained against of the date, time and venue of the selection by lot. The Party complained against may, if it so chooses, be present during the lot. In any event, the lot shall be carried out with the Party or Parties that are present.

8. The co-chair of the complaining Party shall notify, in writing, each individual who has been selected to serve as a panellist of his or her appointment. Each individual shall confirm his or her availability to both Parties within five days from the date on which he or she was informed of his or her appointment.

9. The co-chair of the Cooperation Committee of the complaining Party shall select by lot the panellist or chairperson, within five days from the expiry of the time period referred to in Article 242(2), if any of the sub-lists referred to in Article 243(1):

(a) is not yet established, amongst those individuals who have been formally proposed by one or both Parties for the establishment of that particular sub-list; or

(b) no longer contains at least five individuals, amongst those individuals who remain on that particular sub-list.

10. Without prejudice to Article 241(3), the Parties shall endeavour to ensure that, at the latest by the time all the panellists have accepted their appointment in accordance with Article 242(5), they have agreed on the remuneration and the reimbursement of expenses of the panellists and assistants, and have prepared the necessary appointment contracts, with a view to having them signed promptly. The remuneration and expenses of the panellists shall be based on WTO standards. The remuneration and expenses of an assistant or assistants of a panellist shall not exceed 50 % of the remuneration of that panellist.

IV. Organisational meeting

11. Unless the Parties agree otherwise, they shall meet the panel within seven days after its establishment in order to determine such matters that the Parties or the panel deem appropriate, including the timetable of the proceedings.

Panellists and representatives of the Parties may take part in this meeting through any means of communication, including telephone or video conference.

V. Written submissions

12. The complaining Party shall deliver its written submission no later than 30 days after the date of establishment of the panel. The Party complained against shall deliver its written submission no later than 30 days after the date of delivery of the written submission of the complaining Party.

VI. Operation of the panel

13. The chairperson of the panel shall preside at all meetings of the panel. The panel may delegate to the chairperson the authority to make administrative and procedural decisions.

14. Unless otherwise provided in Chapter 14 or in these Rules of Procedure, the panel may conduct its activities by any means, including electronically or by telephone, video conference or other electronic means of communication.

15. Only panellists may take part in the deliberations of the panel, but the panel may permit panellists' assistants to be present at its deliberations.

16. The drafting of any decision or report shall remain the exclusive responsibility of the panel and shall not be delegated.

17. Where a procedural question arises that is not covered by Chapter 14 and its Annexes, the panel, after consulting the Parties, may adopt an appropriate procedure that is compatible with those provisions.

18. If the panel considers that there is a need to modify any of the time periods for the proceedings other than the time periods set out in Chapter 14 or to make any other procedural or administrative adjustment, it shall inform the Parties, in writing, of the time period or adjustment needed and the reasons therefor. The panel may adopt the modification or adjustment after consultation of the Parties.

VII. Replacement

19. If a Party considers that a panellist does not comply with the requirements of Annex 14-B and for this reason should be replaced, that Party shall notify the other Party within 15 days after the date at which it obtained sufficient evidence of the panellist's alleged failure to comply with the requirements of Annex 14-B.

20. The Parties shall consult one another within 15 days after the date of the notification referred to in rule 17. They shall inform the panellist of his or her alleged failure and they may request the panellist to take steps to remedy the failure. They may also, if they so agree, remove the panellist and select a new panellist in accordance with Article 242.

21. If the Parties fail to agree on the need to replace a panellist other than the chairperson of the panel, either Party may request that the matter be referred to the chairperson of the panel, whose decision shall be final.

    If the chairperson of the panel finds that a panellist does not comply with the requirements of Annex 14-B, a new panellist shall be selected in accordance with Article 242.

22. If the Parties fail to agree on the need to replace the chairperson, either Party may request that the matter be referred to one of the remaining individuals on the sub-list of chairpersons established under Article 243. His or her name shall be drawn by lot by the co-chair of the Cooperation Committee from the requesting Party, or the chair's delegate. The decision of the selected individual on the need to replace the chairperson shall be final.

    If the selected individual finds that the chairperson does not comply with the requirements of Annex 14-B, a new chairperson shall be selected in accordance with Article 242.

VIII. Hearings

23. In accordance with the timetable determined pursuant to rule 11, after consulting with the Parties and the other panellists, the chairperson of the panel shall notify the Parties the date, time and venue of the hearing. This information shall be made publicly available by the Party in whose territory the hearing takes place, unless the hearing is closed to the public.

24. Unless the Parties agree otherwise, the hearing shall be held in Brussels if the complaining Party is the Republic of Uzbekistan and in Tashkent if the complaining Party is the European Union. The Party complained against shall bear the expenses derived from the organisational administration of the hearing. At the request of a Party, the panel may decide to hold a virtual or hybrid hearing and make appropriate arrangements, taking into account the rights of due process and the need to ensure transparency.

25. The panel may convene additional hearings if the Parties so agree.

26. All panellists shall be present during the entirety of a hearing.

27. Unless the Parties agree otherwise, the following persons may attend a hearing, irrespective of whether the hearing is open to the public or not:

(a) representatives of a Party;

(b) advisers;

(c) assistants and administrative staff;

(d) interpreters, translators and court reporters of the panel; and

(e) experts, as decided by the panel pursuant to Article 258(2).

28. No later than five days before the date of a hearing, each Party shall deliver to the panel and to the other Party a list of the names of its representatives who will make oral arguments or presentations at the hearing on behalf of that Party and of other representatives and advisers who will be attending the hearing.

29. The panel shall conduct the hearing in the following manner, ensuring that the complaining Party and the Party complained against are afforded equal time in both argument and rebuttal:

Argument

(a) argument of the complaining Party;

(b) argument of the Party complained against.

Rebuttal

(c) reply of the complaining Party;

(d) counter-reply of the Party complained against.

30. The panel may direct questions to either Party at any time during the hearing.

31. The panel shall arrange for a transcript or recording of the hearing to be prepared and delivered to the Parties as soon as possible after the hearing. The Parties may comment on the transcript and the panel may consider those comments.

32. Each Party may deliver a supplementary written submission concerning any matter that arose during the hearing within 10 days after the date of the hearing.

IX. Questions in writing

33. The panel may at any time during the proceedings submit questions in writing to one or both Parties. Any questions submitted to one Party shall be copied to the other Party.

34. Each Party shall provide the other Party with a copy of its responses to the questions submitted by the panel. The other Party shall have an opportunity to provide comments in writing on the Party's responses within five days after the date of delivery of such copy.

X. Confidentiality

35. Each Party and the panel shall treat as confidential any information submitted by the other Party to the panel that the other Party has designated as confidential. When a Party submits to the panel a written submission which contains confidential information, it shall also provide, within 15 days, a submission without the confidential information and which shall be disclosed to the public.

36. Nothing in these Rules of Procedure shall preclude a Party from disclosing statements of its own positions to the public to the extent that, when making reference to information submitted by the other Party, it does not disclose any information designated by the other Party as confidential.

37. The panel shall meet in closed session when the submission and arguments of a Party contains business confidential information. The Parties shall maintain the confidentiality of the panel hearings when the hearings are held in closed session.

XI. *Ex parte* contacts

38. The panel shall not meet or communicate with a Party in the absence of the other Party.

39. A panellist shall not discuss any aspect of the subject matter of the proceedings with one Party or both Parties in the absence of the other panellists.

XII. Amicus curiae submissions

40. Unless the Parties agree otherwise within five days after the date of the establishment of the panel, the panel may receive unsolicited written submissions from natural persons of a Party or legal persons established in the territory of a Party who are independent from the governments of the Parties, provided that they:

(a) are received by the panel within 10 days after the date of the establishment of the panel;

(b) are concise and in no case longer than 15 pages, including any annexes, typed at double space;

(c) are directly relevant to a factual or a legal issue under consideration by the panel;

(d) contain a description of the person making the submission, including for a natural person his or her nationality and for a legal person its place of establishment, the nature of its activities, its legal status, general objectives and its source of financing;

(e) specify the nature of the significant interest that the person has in the panel proceedings; and

(f) are drafted in the languages chosen by the Parties in accordance with rules 44 and 45 of these Rules of Procedure.

41. The submissions shall be sent to the Parties for their comments. The Parties may submit comments to the panel, within 10 days after the date of delivery, to the panel.

42. The panel shall list in its report all the submissions it has received pursuant to rule 40. The panel shall not be obliged to address in its report the arguments made in such submissions. However, if the panel does address those arguments in its report, it shall also take into account any comments made by the Parties pursuant to rule 41.

XIII. Urgent cases

43. In cases of urgency referred to in Article 247, the panel, after consulting the Parties, shall adjust, as appropriate, the time periods referred to in these Rules of Procedure. The panel shall notify the Parties of such adjustments.

XIV. Translation and interpretation

44. During the consultations referred to in Article 240, and no later than the date of the meeting referred to in rule 11 of these Rules of Procedure, the Parties shall endeavour to agree on a common working language for the proceedings before the panel.

45. If the Parties are unable to agree on a common working language, each Party shall make its written submissions in its chosen language. Each Party shall provide at the same time a translation in the language chosen by the other Party, unless its submissions are written in one of the working languages of the WTO. The Party complained against shall arrange for the interpretation of oral submissions into the languages chosen by the Parties.

46. Panel reports and decisions shall be issued in the language or languages chosen by the Parties. If the Parties have not agreed on a common working language, the interim and final report of the panel shall be issued in one of the working languages of the WTO.

47. Any Party may provide comments on the accuracy of the translation of any translated version of a document produced in accordance with these Rules of Procedure.

48. Each Party shall bear the costs of the translation of its written submissions. Any costs incurred for translation of a ruling shall be borne equally by the Parties.

XV. Other procedures

49. The time periods laid down in these Rules of Procedure shall be adjusted in line with the special time periods provided for the adoption of a report or decision by the panel in the proceedings under Article 251, Article 252, Article 253 and Article 254.

ANNEX 14-B

CODE OF CONDUCT FOR PANELLISTS AND MEDIATORS

I. Definitions

1. In this Code of Conduct:

(a) 'administrative staff' means, in respect of a panellist, individuals under the direction and control of a panellist, other than assistants;

(b) 'assistant' means an individual who, under the terms of appointment of an panellist, conducts research or provides assistance to that panellist;

(c) 'candidate' means an individual whose name is on the list of panellists referred to in Article 243 and who is under consideration for selection as a panellist under Article 242;

(d) 'mediator' means an individual who has been selected as mediator in accordance with Article 265;

(e) 'panellist' means a member of a panel.

II. Governing principles

2. In order to preserve the integrity and impartiality of the dispute settlement mechanism, every candidate and panellist shall:

(a) get acquainted with this Code of Conduct;

(b) be independent and impartial;

(c) avoid direct or indirect conflicts of interest;

(d) avoid impropriety and the appearance of impropriety or bias;

(e) observe high standards of conduct; and

(f) not be influenced by self-interest, outside pressure, political considerations, public clamour, loyalty to a Party or fear of criticism.

3. A panellist shall not, directly or indirectly, incur any obligation or accept any benefit that would in any way interfere, or appear to interfere, with the proper performance of his or her duties.

4. A panellist shall not use his or her position on the panel to advance any personal or private interests. A panellist shall avoid actions that may create the impression that others are in a special position to influence him or her.

5. A panellist shall not allow past or existing financial, business, professional, personal, or social relationships or responsibilities to influence his or her conduct or judgement.

6. A panellist shall avoid entering into any relationship or acquiring any financial interest that is likely to affect his or her impartiality or that might reasonably create an appearance of impropriety or bias.

III. Disclosure obligations

7. Prior to the acceptance of his or her appointment as a panellist under Article 242, a candidate requested to serve as a panellist shall disclose any interest, relationship or matter that is likely to affect his or her independence or impartiality or that might reasonably create an appearance of impropriety or bias in the panel proceedings. To that end, a candidate shall make all reasonable efforts to become aware of any such interests, relationships and matters, including financial, professional, employment or family interests.

8. The disclosure obligation under paragraph 7 is a continuing duty, which requires a panellist to disclose any such interests, relationships or matters that may arise during any stage of the proceedings.

9. A candidate or a panellist shall communicate to the Cooperation Committee for consideration by the Parties any matters concerning actual or potential violations of this Code of Conduct as soon as he or she becomes aware of them.

IV. Duties of Panellists

10. Upon acceptance of his or her appointment, a panellist shall be available to perform and shall perform his or her duties thoroughly and expeditiously throughout the proceedings, and with fairness and diligence.

11. A panellist shall consider only the issues raised in the panel proceedings and necessary for a decision and shall not delegate this duty to any other person.

12. A panellist shall take all appropriate steps to ensure that his or her assistants and administrative staff are aware of, and comply with, the obligations of panellists under Parts II, III, IV and VI of this Code of Conduct.

V. Obligations of former panellists

13. A former panellist shall avoid actions that may create the appearance that he or she was biased in carrying out his or her duties or derived advantage from the decision of the panel.

14. A former panellist shall comply with the obligations in Part VI of this Code of Conduct.

VI. Confidentiality

15. A panellist shall not, at any time, disclose any non-public information concerning the proceedings or acquired during the proceedings for which he or she has been appointed. A panellist shall not, in any case, disclose or use any such information to gain personal advantage or advantage for others or to adversely affect the interest of others.

16. A panellist shall not disclose a decision of the panel or parts thereof prior to its publication in accordance with Chapter 14.

17. A panellist shall not, at any time, disclose the deliberations of a panel, or any panellist's view, nor make any statements on the proceedings for which he or she has been appointed or on the issues in dispute in the proceedings.

VII. Expenses

18. A panellist shall keep a record and render a final account of the time devoted to the proceedings and of his or her expenses, as well as of the time and expenses of his or her assistants and administrative staff.

VIII. Mediators

19. This Code of Conduct applies to mediators, *mutatis mutandis*.

PROTOCOL ON MUTUAL ADMINISTRATIVE ASSISTANCE IN CUSTOMS MATTERS

ARTICLE 1

Definitions

For the purposes of this Protocol:

(a) 'customs legislation' means any legal or regulatory provision applicable in the territory of either Party, governing the import, export and transit of goods and their placing under any other customs regime or procedure, including measures of prohibition, restriction and control;

(b) 'applicant authority' means competent administrative authority which has been designated by a Party for this purpose and which makes a request for assistance on the basis of this Protocol;

(c) 'requested authority' means a competent administrative authority which has been designated by a Party for this purpose and which receives a request for assistance on the basis of this Protocol;

(d) 'information' means any data, document, image, report, communication or authenticated copy, in any format, including electronic, whether or not processed or analysed;

(e) 'person' means any natural or legal person;

(f) 'personal data' means any information relating to an identified or identifiable natural person;

(g) 'breaches of customs legislation' means any violation or attempted violation of customs legislation.

ARTICLE 2

Scope

1. The Parties shall assist each other in the areas within their competence, in the manner and under the conditions laid down in this Protocol, to ensure the correct application of customs legislation, in particular by preventing, investigating and combating breaches of that legislation.

2. Assistance in customs matters, as provided for in this Protocol, applies to any administrative authority of either Party which is competent for the application of this Protocol. Such assistance shall not prejudice the provisions governing mutual assistance in criminal matters. It shall not cover information obtained under powers exercised at the request of a judicial authority, except where communication of such information is authorised by that authority.

3. Assistance to collect duties, taxes or fines shall not be covered by this Protocol.

ARTICLE 3

Assistance on request

1. At the request of the applicant authority, the requested authority shall provide it with all relevant information which may enable it to ensure that customs legislation is correctly applied, including information related to activities noted or planned which are or could be breaches of customs legislation.

2. At the request of the applicant authority, the requested authority shall inform it whether:

(a) goods exported from the territory of one of the Parties have been properly imported into the territory of the other Party, specifying, where appropriate, the customs procedure applied to the goods;

(b) goods imported into the territory of one of the Parties have been properly exported from the territory of the other Party, specifying, where appropriate, the customs procedure applied to the goods.

3. At the request of the applicant authority, the requested authority shall, within the framework of its legal or regulatory provisions, take the steps necessary to ensure special surveillance of and to provide the applicant authority with information on:

(a) persons in respect of whom there are reasonable grounds for believing that they are or have been involved in committing breaches of customs legislation;

(b) goods that are or may be transported in such a way that there are reasonable grounds for believing that they have been or are intended to be used to commit breaches of customs legislation;

(c) places where stocks of goods have been or may be assembled in such a way that there are reasonable grounds for believing that those goods have been or are intended to be used to commit breaches of customs legislation; and

(d) means of transport that are or may be used in such a way that there are reasonable grounds for believing that they are intended to be used to commit breaches of customs legislation.

ARTICLE 4

Spontaneous assistance

Wherever possible, at their own initiative, the Parties shall assist each other without delay, and in accordance with their legal or regulatory provisions, by providing information on concluded, planned or ongoing activities which constitute or appear to constitute breaches of customs legislation and which may be of interest to the other Party. The information shall focus in particular on:

(a) persons, goods and means of transportation; and

(b) new means or methods employed to commit breaches of customs legislation.

ARTICLE 5

Form and substance of requests for assistance

1. Requests pursuant to this Protocol shall be made in writing on paper or in electronic format. They shall be accompanied by the documents necessary to enable compliance with the request. In case of urgency, the requested authority may accept oral requests, but such oral requests shall be confirmed by the applicant authority in writing immediately.

2. Requests as referred to in paragraph 1 shall include the following information:

(a) the applicant authority and requesting official;

(b) the information and/or type of assistance requested;

(c) the object of and the reason for the request;

(d) the legal or regulatory provisions and other legal elements involved;

(e) information as exact and comprehensive as possible on the persons who are the target of the investigations;

(f) a summary of the relevant facts and of the enquiries already carried out; and

(g) any additional available details to enable the requested authority to comply with the request.

3. Requests shall be submitted in an official language of the requested authority or in a language acceptable to that authority, English always being an acceptable language. This requirement does not apply to any documents that accompany the request under paragraph 1.

4. If a request does not meet the formal requirements set out in paragraphs 1 to 3, the requested authority may require the correction or the completion of the request; in the meantime, precautionary measures may be ordered.

ARTICLE 6

Execution of requests

1. In order to comply with a request for assistance, the requested authority shall proceed, within the limits of its competence and available resources, as though it were acting on its own account or at the request of another authority of that same Party, by supplying information already in its possession, by carrying out appropriate enquiries or by arranging for them to be carried out.

2. Paragraph 1 shall also apply to any other authority to which the request has been addressed by the requested authority where the latter cannot act on its own.

3. Requests for assistance shall be executed in accordance with the legal or regulatory provisions of the requested Party.

ARTICLE 7

Form in which information is to be communicated

1. The requested authority shall communicate results of enquiries to the applicant authority in writing, together with relevant documents, certified true copies or other items. Such information may be provided in electronic format.

2. Original documents shall be transmitted in accordance with each Party's legal or regulatory provisions, only at the request of the applicant authority, in cases where certified true copies would be insufficient. The applicant authority shall return such original documents at the earliest opportunity.

3. In the case of transmission under paragraph 2, the requested authority shall deliver to the applicant authority, any information related to the authenticity of the documents issued or certified by official agencies within its territory in support of a goods declaration.

ARTICLE 8

Presence of officials of a Party in the territory of the other Party

1. Duly authorised officials of a Party may, with the agreement of the other Party and subject to the conditions laid down by the latter, be present in the offices of the requested authority or any other authority concerned referred to in Article 6(1) in order to obtain information relating to activities that are or could be breaches of customs legislation, that the applicant authority needs for the purposes of this Protocol.

2. Duly authorised officials of a Party may, with the agreement of the other Party and subject to the conditions laid down by the latter, be present at enquiries carried out in the latter's territory.

3. The presence of officials of a Party in the territory of the other Party shall solely be in an advisory capacity. While present in the territory of the other Party, such officials shall:

(a) be able to furnish proof of their official capacity;

(b) not wear uniform, nor carry weapons; and

(c) enjoy the same protection as that afforded to officials of the other Party, in accordance with the legal and regulatory provisions applicable in the territory of the other Party.

ARTICLE 9

Delivery and notification

1. At the request of the applicant authority, the requested authority shall, in accordance with the legal and regulatory provisions applicable to that authority, take all necessary measures in order to deliver any documents or to notify any decisions of the applicant authority that fall within the scope of this Protocol, to a person residing or established in the territory of the requested authority.

2. Requests for the delivery of documents or the notification of decisions as referred to in paragraph 1 shall be made in writing in an official language of the requested authority or in a language acceptable to that authority.

ARTICLE 10

Automatic exchange of information

1. The Parties may, by mutual arrangement in accordance with Article 15 of this Protocol:

(a) exchange any information covered by this Protocol on an automatic basis;

(b) exchange specific information in advance of the arrival of consignments in the territory of the other Party.

2. In order to implement the exchanges referred to in paragraph 1, the Parties will establish arrangements on the type of information they wish to exchange and on the format and the frequency of transmission.

ARTICLE 11

Exceptions to the obligation to provide assistance

1. Assistance may be refused or may be subject to the satisfaction of certain conditions or requirements in cases where a Party is of the opinion that assistance under this Protocol would:

(a) be likely to prejudice the sovereignty of the Republic of Uzbekistan or that of a Member State which has been requested to provide assistance under this Protocol;

(b) be likely to prejudice public policy, security or other essential interests, in particular in the cases referred to in Article 12(5) of this Protocol; or

(c) violate an industrial, commercial or professional secret.

2. The requested authority may postpone assistance on the grounds that such assistance would interfere with ongoing investigations, prosecutions or proceedings. In such a case, the requested authority shall consult with the applicant authority to determine whether assistance can be given subject to such terms or conditions as the requested authority may require.

3. Where the applicant authority seeks assistance which it would itself be unable to provide if so requested, it shall draw attention to that fact in its request. It shall then be for the requested authority to decide how to respond to such a request.

4. In the cases referred to in paragraphs 1 and 2, the requested authority shall communicate its decision and the reasons therefor to the applicant authority without delay.

ARTICLE 12

Information exchange and confidentiality

1. The information received under this Protocol shall be used solely for the purposes of this Protocol.

2. The use of information obtained under this Protocol in administrative or judicial proceedings instituted in respect of breaches of customs legislation is considered to be for the purposes of this Protocol. Therefore, the Parties may use information obtained and documents consulted in accordance with the provisions of this Protocol as evidence in their records of evidence, reports and testimonies and in proceedings and charges brought before the courts. The requested authority may subject the supply of information or the granting of access to documents to the condition that it be notified of such use.

3. Where one of the Parties wishes to use information obtained under this Protocol for other purposes, it shall obtain the prior written consent of the authority which provided that information. Such use shall then be subject to any restrictions laid down by that authority.

4. Any information communicated in whatsoever form pursuant to this Protocol shall be of a confidential or restricted nature, in accordance with the laws and regulations applicable in the territory of each Party. That information shall be covered by the obligation of professional secrecy and shall enjoy the protection granted to similar information under the relevant laws and regulations of the receiving Party. The Parties shall communicate to each other information on their applicable laws and regulations.

5. Personal data may be transferred only in accordance with the data protection rules of the Party providing the data. Each Party will inform the other Party of the relevant data protection rules and, if needed, make best efforts to agree on additional protections.

ARTICLE 13

Experts and witnesses

The requested authority may authorise its officials to appear, within the limitations of the authorisation granted, as experts or witnesses in judicial or administrative proceedings regarding the matters covered by this Protocol, and produce such objects, documents or certified true copies thereof, as may be needed for the proceedings. The request for appearance must indicate specifically before which judicial or administrative authority the official will have to appear, on what matters and by virtue of what title or qualification the official will be questioned.

ARTICLE 14

Assistance expenses

1. Subject to paragraphs 2 and 3, the Parties shall waive any claims on each other for reimbursements of expenses incurred in the implementation of this Protocol.

2. Expenses and allowances paid to experts, witnesses, interpreters and translators, other than public service employees, shall be borne as appropriate by the requesting Party.

3. If expenses of an extraordinary nature are required to execute a request, the Parties shall determine the terms and conditions under which the request is to be executed, as well as the manner in which such costs shall be borne.

ARTICLE 15

Implementation

1. The implementation of this Protocol shall be entrusted on the one hand to the customs authorities of the Republic of Uzbekistan and on the other hand to the competent services of the European Commission and the customs authorities of the Member States. They shall decide on all practical measures and arrangements necessary for the implementation of this Protocol, taking into consideration their respective applicable laws and regulations, in particular those for the protection of personal data.

2. The Parties shall, as necessary, keep each other informed of the detailed implementation measures which are adopted by each Party in accordance with this Protocol, in particular with respect to the duly authorised services and officials designated as competent to send and receive the communications laid down in this Protocol.

3. In the European Union, this Protocol shall be without prejudice to the communication of any information obtained under this Protocol between the competent services of the European Commission and the customs authorities of the Member States.

ARTICLE 16

Other agreements

This Protocol shall take precedence over any bilateral agreement on mutual administrative assistance in customs matters which has been or may be concluded between individual Member States and the Republic of Uzbekistan insofar as the latter is incompatible with this Protocol.

ARTICLE 17

Consultations

In respect of the interpretation and implementation of this Protocol, the Parties shall consult each other as necessary in the framework of the Cooperation Committee set up under Article 338 of this Agreement.

Deklaracja Republiki Austrii
dotycząca tymczasowego stosowania zgodnie z art. 345 ust. 3 Umowy

Austria jest gotowa zaakceptować proponowany sposób postępowania, musi jednak zwrócić uwagę, że tymczasowe stosowanie Wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, w rozumieniu prawa międzynarodowego ze względów konstytucyjnych, może się odbywać od chwili, w której powiadomi Sekretariat Generalny Rady Unii Europejskiej, jako depozytariusza Umowy, o zakończeniu niezbędnych do wejścia w życie Umowy procedur krajowych.

Erklärung der Republik Österreich
zur vorläufigen Anwendung gemäß Art. 345 Abs. 3 des Abkommens

Österreich ist bereit, sich der vorgeschlagenen Vorgangsweise anzuschließen, muss aber darauf hinweisen, dass es eine vorläufige Anwendung des Abkommens über eine verstärkte Partnerschaft und Zusammenarbeit zwischen der Europäischen Union und ihren Mitgliedstaaten einerseits und der Republik Uzbekistan andererseits im völkerrechtlichen Sinn aus verfassungsrechtlichen Gründen erst ab dem Zeitpunkt vornehmen kann, zu dem es dem Generalsekretariat des Rates der Europäischen Union als dem Verwahrer des Abkommens den Abschluss seiner für das Inkrafttreten des Abkommens erforderlichen innerstaatlichen Verfahren notifiziert hat."

Deklaracja Portugalii dotycząca tymczasowego stosowania Wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony

W oparciu o poszanowanie podziału kompetencji między Unią Europejską a jej państwami członkowskimi, określonego w traktatach, decyzja Rady upoważniająca UE do tymczasowego stosowania Wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, pozostaje bez wpływu na autonomię decyzyjną Portugalii w sprawach należących do jej kompetencji krajowych, przy czym decyzja Portugalii o związaniu się umową zależy od zakończenia wewnętrznych procedur ratyfikacyjnych, zgodnie z zasadami i przepisami konstytucyjnymi.

Declaration by Portugal regarding the Provisional Application of the Enhanced Partnership and Cooperation Agreement between the European Union and its Member States, of the one part, and the Republic of Uzbekistan, of the other part

On the basis of the respect of the competences allocated between the European Union and its Member States, as defined by the Treaties, the Decision of the Council that authorizes the provisional application, by the EU, of the Enhanced Partnership and Cooperation Agreement between the European Union and its Member States, of the one part, and the Republic of Uzbekistan, of the other part, shall not affect the autonomy of decision of Portugal on the issues of its national competence, whose decision to be bound by the Agreement depends on the conclusion of the internal ratification procedures, in accordance with the Constitutional principles and rules.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.950.1254.2026 / 2
kwm
Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/
Dot. DPT.6501.16.2025 / 36

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej *Wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony*, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

W związku z przedłożonym wnioskiem o ratyfikację umowy międzynarodowej pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Umowa nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z up. Ignacy Niemczycki
Sekretarz Stanu

Tel.: +48 22 523 8788
iniemczycki.sekretariat@msz.gov.pl
www.gov.pl/dyplomacja

Al. J. Ch. Szucha 23
00-580 Warszawa